

۴۴

یادهوهری

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

کولان کولان کسرائه وه

به رگی سنیهم

که ریم کاکه

يادہوہری

کۆلان کۆلان گيّرانه وه

به رگی سنيه م
(۱۹۸۰ - ۱۹۸۳)

که ريم کاکه

ناوهندی رۆشنییری

مەم و زین

-
- ناوی کتیب: کۆلان کۆلان گێرانهوه - بەرگی سینیەم
  - نووسەر: کەریم کاکە
  - نەخشەسازی ناوهوه: ناوهندی مەم و زین
  - نەخشەسازی بەرگ: پەپوولە یوسفی
  - وێنەی بەرگ: عومەر کەریم
  - بابەت: یادەوهری
  - تۆبەتی چاپ: یەکەم - ۲۰۲۳
  - تیراژ: ۵۰۰ دانە
  - نرخ: ۸۰۰۰ دینار
-

له بەرێوهبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان
ژمارە ی سپاردنی (۲۸۰) ی سالی (۲۰۲۳) ی پێدراوه.

سەرچەم مافەکانی ئەم کتیبە پارێزراوه بۆ ناوهندی رۆشنییری مەم و زین ©

Memuzin20@gmail.com

په لکه زېږينه ی هاوینه

هه وکەوش حەزت له پرچی ئایشه و فاتمەیه، لۆ کینی دهنه خشینیی؟
زمانم تیکتالا:

لۆ...

بریا بایی یهک (تۆی دواى لۆیه که زاحم تینداده بوو. ئای بۆ ئه و چۆره
زاخه، ئه گهر هه ميا، ده مگۆ:
تۆ.

دارى بریا که ی بهرى گرتوو! له دهستمچوو، جا من چیم له دست
نه چوو! که نگین له جیتی خۆی قسم بۆ هاتوو؟ ئه و جاره باش هات، لى
شهرم زمانمى له گۆ خست و زارمى بهست. تۆش له جیتی من بايت، له و
لۆیه پترت به زاردا نه ده هات.

نه تدى، تۆ نه تدى، هى له من کهس نه يدى. له و هاوینه گهرمه، له ناو
په لکه زېږينه که ی دهستى من، چ په لکه زېږينه یين ده رکوت و منى به چ دردى
بردا! هه ر به راستى ئه و له و گهرماى هاوینه، په لکه زېږينه ی پاش بارانى زۆرى
به هارى بوو. په لکه زېږينه یين منى به ته و اوى خسته نيو نيوه بازنه ی خۆیه وه.
په لکه زېږينه که ی به دهستى خۆم نه خشانده بووم، شوینه وارى نه ما.

ئەز له سه ر کۆسپه ی ده رکه، سۆنده ی ئاوى به دهسته وه، کۆلانم
ده رشانده. له بن تیرۆژى رۆژى به رووى دیواره که په لکه زېږينه یه کی ناسکم
نه خشانده بوو. ئه و ئیشه پيشه ی خۆم بوو، منداڵ بووم، هيشتا گه وره یی
نه فره تى لیکدی دانه بریبووین، به سۆنده، به پرروشه ی ئاوى له بهر هه تاوى،
له پيش ده رکى به رووى دیوارى له چیکردنى په لکه زېږينه ده که وتينه

پېنښېرېکې. به زۆرى من دهمبردهوه، ئه و دهېگۆ:

دهى پرچى ئايشه و فاته بڼه خشينه.

به دلې وى دهنه خشاند، دهېگۆ:

وهى چهنه جوانه، دهلئى هى ئاسمانئيه.

دهمگۆ:

برۆ بېگره، لۆ تو.

دهچوو، پرچى تهړ دهبوو، هه ستمده کرد که من له په لکه زېړينه که دهچن،

پرچى دهبووه پرچى ئايشه و فاته.

دهېگۆ:

سۆندهم وئده، نورهى منه.

په لکه زېړينهى دهنه خشاند، دهېگۆ:

ها، کووه؟

دهمگۆ:

جوانه، به لام ناگاته ئى من.

دهېگۆ:

تو سۆنده که چۆن له بهر روژئى رادهگرى؟ ده فېرمکه.

دهمگۆ:

ده برۆ کچن، به من فېرنا بى.

رووى سۆندهى له من ده کرد و له ئاوى هه لده کيشام.

له و چهنه چرکه بهى سه ر ده رگا، چهنه ديمه نيکى منداليم مندالئى ناو

په لکه زېړينه، هاته وه بهر چاو. خوزى له خوزيداران هر دو منداله کهى

هه يئى ده بوو، ئئستا بى شه رم په لکه زېړينه که م له مل ده کرد. ئه ها،

گه وره بوون چ بيزاخى و داخىکى بو من هئنا، ئه وه تا که ويارى په لکه زېړينه،

دواى هئنده ساله، به زمانى خوى ليم ده پرسى:

پرچ بو کئ دهنه خشيني؟

که چى من زمانم ده به سترئ و هيچم بو ناگوترئ! دلئشم هه ميشه ده کوتئ

و له کوتانه.

له دواى كۆچه كەي، ئەوكۆچەي منى بە دەردىك برد ناھىتە گۆتتى. ئەوہ يەكەم جار بوو، وا له نزيكەوہ بيبينم و بىتە مالىنى مە و قسەم لەگەل بكات. واى خودايە، چەند جوان بوو، كار له پەلكەزىرپىنە نەبوو، نە بە مندالى نە پيش كۆچەكەي وا جوانم نەديوہ. چما كچ بە بووك بچى، مىرد بكات، جوانتر دەبىت! ئەدى بۆنەكەي! ئەوہ چ بۆنىكى له خۆى دابوو؟ پىندەچى ھەر بۆنى خۆى بووبى، ئاخىر ئەو كچە لە مندالىيەوہ سەر بە نىرگىز و رىحانە و مېخەك و شەوبۆ بوو. لە دەمى ئارەقەكردنىش بۆنى خۆشى لىدەھات، دەنگوت لە كۆلانى قەنەفرى ناو قەيسەرىيەوہ ھاتوہ.

مەستى كردم، چاوم لە بەر تيشكى جوانى ھەلنەدەھات، سەر روومەتەكانى دەگەشانەوہ و لە شىوہى ئاوى كەسكوسۆر تيشكيان دەدايەوہ، نا، تيشكى رەنگاورەنگ لە شىوہى پەلكەزىرپىنە. تەنھا زمان نا، دەست و پيشم تىكھالان. وا تىبگەم لە شىرزەبىم تىگەيى، بە بىدەنگى و لە شىوہى تاوس چوہ ژوورئى. ويستم بە دوايدا بچم، چۆكم شكا، لە سەر دەرگا دانىشتم، ئاگام لە سۆندەى ئاوى و نەخشاندنى پەلكەزىرپىنە بىرا، كەوتە سەرگۆنەكردنى خۆم:

دەبوو شتىكم كىردبا، دەبوو بەر لە شووكردن ماچىكى خۆشەويستىم تىگرتبا، دەبوو تىگەيشتبا من چەندم خۆشەويئى، رەنگە ئەويش منى ويستبا... بىرمنايەتەوہ، كەي ھەستا و رۆيشت، داخوا منى لەو بارى مەلوولى و تىكشكانە دىت، يان نا؟ لەو دىدارەى سەر دەرگاي خۆمان، دىدارى ديار پەلكەزىرپىنە و ناو پەلكەزىرپىنە ھەر ھىندەم لە يادە، ئەو رستەيەى خۆشم بىرناچىتەوہ، كە لە دلەوہ گۆتم:

من و ژيانيان نەگوتوہ.

لى بويزىم تىدا نەبوو، ھەر جارەى شتى دەيگىرپاموہ و بە ژيانى دەبەستمەوہ.

بىرمە ئىوارەكەي لە سەر بانەوہ، كەويارەكەي ھەسەن زىرەكم بە شمشال بۆ گوتەوہ، ئەو كەويارەى كە كەويار بە مندالى زۆر ھەزى لىدەكرد و منىش زوو زوو بۆم دەژەنى:

که و یاری که و یار، خاس که و یاریکی
 دەم تەر و لیژ ئال، زولف لوول، عەجەب یاریکی
 وەنەوشەم دەچنی مەلۆ بە مەلۆ
 خەلکان پیتی شاد بوون، ئەمنیش رەنچەرۆ
 وەنەوشەم دەچنی پەنجەم دا لە گول
 شەوگارم شپکرد، نەگەبیم بە دل
 که و یاری که و یار، که و یارە ی خۆمی
 باپێزە ی شاخان، که نێرە ی چۆمی

روو لە مائی که و یار، که و یارم بۆ که و یار ژەند، توند فوروم بە شمشالدا
 دەکرد، تا گویی لە ئاوازه دلنشینه که ی خۆی بیست و مندالیمانی جوان
 وەبیربیتەو، ویتە ی جاری گۆرین، لە سەر ئاوازه ی که و یاری که و یار، بیتە
 کۆلانی بە رەوتی و که و بە لەنجەولار.

ئەو شەو هەر خۆم دەزانم چ شەویکی پر لە ئەندیشه و ئاریشه ی دل
 بو، نەمزانی چۆنم کردەو.

وا تینگەم ئەو شەو بوو یان شەوی دوایی، خولیای سەر زێ که و تە
 سەرم. نامەیه کی چەند دیریم نووسی و سبە ی زوو هەببەم لیکرد و چووم.
 تا گەیشتم، بیرم لە پاش خۆم دەکردهو، داخوا چ دەبی، چ رووده دا،
 دەمبینه وە یان نا، گریان و ئەو شتانه.

هەوکه وا لە سەر پردی ئاسکی که لە کم، روو لە خوارێ لە نێوان دوو
 مەلەوان راوہستام، یەکیان دەپرسی:

بۆچی بە جلکه وە خۆ هەلەدەیتە ناو زێ؟

باگۆم نەدایەو، ئەوان خۆیان هەلدا، که و تە بن زێ و دوای تاوێ سەر
 ئاو که و تەو و بە باسکه مەلە گەیشتنەو که نار، لە بەر خۆمەو گۆتم:
 من ئیدی بە که نار ناکەومەو.

وا لە لیوارم، لیواری دوا هەناسه کانی ژیان، دەستم لە دنیا شووشت،

ئەو ھەشەم بېردىتەو، روم لە ئاسمان کرد و گوتم:
خودايە، ئەگەر ئەو دنيا ھەيە؟ بمبە بەھەشت، لەوئ ئەوکچەم پېنبەخشە
کەوا لە پىناوى وى خۆم بە زىدا دا.
ئەگەر لە کونىکەو چاوتان لىدەبوو، دەتاندی کوو کووی پىم بلند دەکرد
و دامدەنايەو، بە دەنگى بلند بە خۆم دەگوت:

دەى نەوئىرۆک، ئەدى ئەو رىيە دوورەت بۆچى بىرى، بۇ پىياسە ھاتى؟!
لەگەل خۆم کەوتەمە مشتومر و کىشمەکىشىكى توند، لەنىوان مردن و
ژيان کاميان؟

بىرمىدیتەو، کىتیبەکەم بىرکەوتەو، ئەو ھى دوو سى رۆژئ بوو دەستم بە
خویندەو ھى کردبوو، دوا رستەى سەر پردى ئاسكى کەلەکم کە بۇ خۆم
گوتەو، ئىستاش بە ئاوازەى خۇيەو لە گویمە:
با کىتیبەکە تەواو بکەم، ھەينى دىمەو ٲىرە.

بە ھەلەداوان خۆم گەياندە گەراج و تا گەيشتمەو ھالى، بىرم لای نامەکە
بوو، لە بن لىوانەو نزام دەخویند، کەس نەبىبىنیت. کەس ھەستى بە شتى
نەکردىت. گەيشتمەو ھۆدەکەى خۆم، ئاھم ھاتەو ھەر و بە ھەناسەيەكى
سەررېژ لە ئاسوودەيى:

ئوخەيش، لە شوينى خۇيەتى.

لە دىوى ژۆرى لە لای سەرئ بە کەتيرە بە دەرگامەو نووساندبوو.
دەستوبرد دراندم و سووتاندم.

ئەو نازانم نىازى يەکەم يان دووم بوو، نىازى خۆکوشتن، نىازى
خۆکوشتم مەبەستە. ئىدى چەندان جار ھەولى لەو شىووم داو، بەلام
سەرىنەگرتوو و ھەموو جارئ بەو دەرە چوو. ھەر جارەى شتى
پەژىوانى دەکردمەو، تۆ بلئ ھەر جارەى بەھانەيەکت دۆزىو تەو! ئا،
رەنگى بەھانە بووبئ!

بۆيئ ئەو نەھىتن بکەونە کۆلان کۆلانەو، سەرى ئىو ھى پى بىشىتم.
لەبىرمىئ، نىازى خۆ کوشتن لەگەلم ھات و وازى لىم نەھىتا.
زۆر کەرەت ھەندى گرتە و گۆتەى سىنەما نىازى خۆکوشتىان لە دلم

زیندوو دهکرده وه، زاخم ده دایه بهر خۆم و دهگه یشته سهر لیواری کرده،
ههر سینه ما په ژیوانی دهکرده وه، به هانه ی بۆ ده دیته وه. سینه ما بۆ وام لی
دهکات! وا چاکه واز له و نیاز و به هانه و په ژیوانبوونه وانه بهینم و شتی له
جوانی و ئه وینی سینه ما بگێر مه وه.

ئەوينى سىنەما

بى سىنەما ھەلمنەدەكرد، ۋەك چۆن ھەمەشيت بى ئاسن و پاسن ھەلئىنەدەكرد، ەمۇ جەليل بى رادىق، ھەمەد مەستان بى بادە، ئەنۇ بى دارلاستىق، دايكم بى قەيسەرى، باپىرم بى داپىرم و جفاره و تەپوار، كۆتر باز بى كۆتر و بالدار، ئەويندار بى دۆست و يار، من بى كەويار، بى سىنەما، بى سىنەما ھەلمنەدەكرد. ئەز لە زوۋەۋە، لە مندالئىيەۋە ھەر ئەۋەتا سىنەما و دەرئى سىنەمام لىكىدى جودادەكردەۋە، بوومە ھۆگرى سىنەما. ناۋە ناۋە نەچووبام، بە زگم دەدا، سەردەھىتم و دەبەم بۆچى بەۋ شىۋە شىتى سىنەما بووم، تىناگەم.

تۆ بلىتى بە ھۆى بايمەۋە بوۋى؟ بىرمە دوايوەى بلىتى برى، گوتى:
ۋا دەچىنە ژۆرى، لەۋى ھەرچىت دى، بزانه بە قەستىيە و بە راستى تىمەگە، ئەگەر شتى ناخۇشت دى، مەترسە و خەمى لى مەخۇ، ئەگەر شتى خۇشت دى، پىتى دلخۇش ببە و چەپلەى لۆ لىدە.
بابم لە ئەزمونەۋە قسەى دەكرد، كاتى خۇى كە يەكەم جار بوو سىنەما بىينى، كەمى ترسابوو، ئەۋ بەر لە تەلەفزيۇن سىنەماى دىبوو.

زۆر جار دەيگۇ:

ھەزار تەلەفزيۇن ناگاتە يەك سىنەما.

تۆ بلىتى شەيدابوونى من بۆ سىنەما، پىۋەندى بە پىرى سوارچاكانى

باپىرمەۋە نەبى؟

بە دوورى مەبىنە، ئاخىر ئەۋ جارەى لەگەل ۋى چوومە سىنەما، دواتر ھەند جوان جوانى سىنەماى پىشاندەدايەۋە، مەگەر جوانى گۆلى كۆسارانى نەنكم، يان بەھارى تەپوارى ۋا ھىتابىتەۋە ناۋ قسە و باسان، زۆر جار دەيگۇ:

حەیف و مخابن، مندالی و گەنجیم بێ سینهما بە سەربرد، نەبوو، هەینی
سینهما نەبوو.

باپیرم بە پیری سینهمای دیبوو، تەمەنی حەفتای ئاودیوکردبوو، بۆ هەشتا
دەچوو. ئەو جارەی منیشی برده سینهمای حەمرا، بێ منەت تەمەنی سەدەیی
دەبوو، بیرمە دەیکۆ:

لەشت ساغ بێ و بیستن و دیتنت کز نەبێ، هی ئەوێهە حەفتەئێ کەرەتێ
دوو بچیه سینهما.

باپیشم بە گەرەیی سینهمای دی، بە قسەئێ خۆئێ بێ، بیست و شتی
بوو.

بەلام من بە گچکەیی چووم، ئەو سالەئێ بۆ یەکەم جار لەگەڵ بابم چووم،
چار پینج سالان دەبووم، ئەویش لە چلی تێپەراندبوو.
هەر دەمی بابم و باپیرمی ناو سینهمام بیردەکەوتەو، پتر متووی سینهما
دەبووم.

دووریش نیه هۆگریی من بۆ سینهما بە هۆی جیاوازیی هەردوو دنیاکەوه
بووبیت، دنیای ناو سینهما و دنیای دەرئێ، هی خۆمان. ئاخ سینهما هەر لەو
ساتەئێ گلۆپەکان بە دوا یەکدا دەکوژانەو، دەکەوتیە دنیا یەکەوه، لە دیدی
منەوه ئێره و ئەوسەری دنیا، جیا لە دنیای خۆمان. دنیای ئەوئێ خۆر و
مانگ و رۆژ و شەویشی وەک هی خۆمان نەبوو.

تۆ بلیتی کەویاریش دەستی لەو ئەوینە نەبێ! ئەوینی من بۆ سینهما، بۆ نا!
ئەگەر کاولیان نەکردبێ، من ئیستاش جێیهکەئێ وی دەناسمەوه، هەر جاری
چوو بیتمە سینهما سیروان، تا جێیهکەئێ ئەو هەبووبیت، لە چ جێئێ
دانەنیشتومە، لەو سەری لە لای پشتهوه بوو. هەر وەکوه هەوکە بێ، وا
جوانم لە یاده، زۆر مندال بووین، مالی وان لەمیتز نەبوو هاتبووه گەرەکن.
بیرم نیه کێ بوو، هەردووکمانی برده سینهما، ئەو جاری یەکەمی بوو، تا
گەیشتینە ژۆرئێ و گلۆپ کوژایهوه، سەد پرسیاری لێ کردم:

سینهما کووه؟ کەسەکانی ناوی گەرەن یان گچکە؟ دنگیان بەرزە یان

نزم؟

ئەمىنىش لە ۋەلامدانەۋە زۆرم دەخستە سەرى.
لە تەنىشت يەكتر دانىشتىۋىن و بە دەم گولەبەرۋزە قرتانەۋە، تىكەلى
فېلمەكە بوۋىن، حەيفم دى ئەۋە يەكەم جار و دوا جار بوۋ، پىنكەۋە بچىنە
سىنەما.

ھەينى سەردەمى مندالىي مە، كەس نەبوو حەزەنەكات لە سىنەما، ژن و
پىاۋ، ورد و درشت، دەۋلەمەند و گەدا، بە كەپولال و دەرۋزەكەر و
شىتىشەۋە.

ھەندى گرتە و گۆتەى ناۋ سىنەمام بىرەكەۋتەۋە:
عەمۇ جەليل، پىاۋەكەى ناۋ دەلالخانە، ئەۋەى لە خەۋىش رادىۋىيان
دەنگىرى بە بن گۆيۈە بوۋ، بە دەنگىرەۋە لە تەنىشتە من دانىشتىۋو، دەنگى
دابوۋە پاشاى تەنبورى، گۆيى دابوۋە يار يار گەۋرى. گلۇپ كوژايەۋە،
شاشە رووناكبۇۋە، فېلم دەستىپىكر، ئەۋ لە گۆيى خۇى نەكرەۋە، بەلام
كزى كرد، چاۋىشى لە شاشە برى. ھەينى ھەر عەمۇ جەليل نا، زۆر كەس لە
جفارە پىستىر بە رادىۋىيان گرتىۋو، ھەبوو لە كاتى دەنگوباس، بە دىار
تەلەفزيۇنەۋە دادەنىشت، بەلام رادىۋى دەكرەۋە، چاۋ بۇ تەلەفزيۇن و گۆي
بۇ رادىۋ.

سىنەما ھىند بەكىش و دلكىش بوۋ، لە ھەلىك حەمە شىتى بە كۆلى ئاسن
و پاسنەۋە راكىشا و بۇ تاۋى بە دىار فېلمىكەۋە دانىشت. ئەۋ شىتە ئەگەر بە
پىلاۋەۋە لە ناۋ مزگەفتى بچوۋبايەتە جىنى نويزى مەلاش، كەس پىشى
پىنەدەگرت، خەلك ۋەك فرىشتەين، بوۋنەۋەرىكى ئاسمانى لىيان دەرۋانى.

ۋا تىبگەم لە سىنەما ھەمرا بوۋ، بەر لە كوژانەۋەى گلۇپ بە ژۆرى
كەوت، ئەۋ خەلكە يەكپى لە بەرى ھەستانەۋە و كەۋتە چەپلە كوتان، بەكرى
و ھىۋر ھىۋر ھات ھات لە ناۋەراستى لە تەنىشت كورسىن لەۋ گۆرە
دانىشت. چەندى ھەۋلىيان لەگەل دا، بىتە سەر كورسى، گۆيى بە كەس نەدا.
گلۇپ كوژايەۋە، دواى تاۋى ھەستايەۋە، لايتيان بۇ لىدا، دىار بوۋ، چاۋى
باش نەيدەدى، ۋىستيان دەستى بگرن، نەبېشت. فېلميان برى و گلۇپيان
پىكرەۋە، تا لە دەرگا نەچۋە دەرئ، گلۇپ نەكوژايەۋە. ھەينى شار بە

مزگهفت و سینه‌ماوه بهو شیوه ریژی شیت، حه‌مه شیتی خوی ده‌گرت. هه‌بوو کۆتریشی ده‌هینایه ناو سینه‌ما، نازانم له کۆتی خوی ده‌بشارده‌وه و ده‌رگاوان نه‌یده‌دی، ئەوجا کۆتری ناو سینه‌ما به‌زمیشی ده‌نایه‌وه، جار هه‌بووه شه‌پیشی لیکه‌وتۆته‌وه، من شه‌پیکی ئەنۆی گه‌ره‌کیم له نزیکه‌وه دی. به‌ر له‌وه‌ی زه‌نگی ده‌رگا داخستن لیدری و گلوپ بکوژیته‌وه، له‌و سه‌ره‌وه کۆتری هه‌ل‌درا، کۆتر له‌ بن ساپیت‌ه‌ی هۆلی سینه‌ما ده‌تگۆ پانکه‌یه به‌ ده‌وری خۆیدا ده‌سوورپیت‌ه‌وه. ئەنۆ که له‌ پیتشه‌ من دانیشتبوو، دارلاستیقی ده‌ره‌ینا به‌ یه‌که‌م به‌رد کۆتری سه‌راوسه‌ر هینا خوارئ، کورئ به‌ ده‌نگیکی زیقن:

ئوه‌ چ سه‌گبایی ئەو به‌رده‌ی هاویشت؟
 ئەنۆ له‌ جینی خوی هه‌ستایه‌وه و به‌ ده‌نگیک که ده‌نگیدا‌یه‌وه:
 ئوه‌ چ قوونده‌ری بوو ئەو کۆتره‌ی هه‌ل‌دا؟ با خوی ده‌رخا.
 دوو سینه‌ک بۆی هاتن، ده‌ستی یه‌کیانی گرت و بایدا، هاواری گه‌یشته‌ سه‌ر جاده. مستیکی له‌ سینگ یه‌کیان دا، له‌ شیوه‌ی گا بۆراندی، ئیدی هه‌لاتن. ئەوانه‌ی له‌ نزیکه‌وه بوون و شه‌ره‌کیان دی، دیاربوو ئەنۆیان ده‌ناسی، به‌ یه‌ک ده‌نگ:

بژی ئەنۆ قه‌یسی، بژی شه‌ریفه‌ ده‌.
 ئەنۆ له‌ به‌هیزی و نازایی (قه‌یسی)یه‌که‌ی له‌ عه‌دان قه‌یسیه‌وه پینرابوو. شه‌ریفه‌ ده‌ش که‌سایه‌تیه‌کی قه‌له‌وی ناو فیلمان بوو، به‌ مستی بیست که‌سی به‌ سه‌ر یه‌کدا به‌رده‌داوه.

فیلم ده‌ستیپیکردبوو، که‌سێ به‌ کوته‌کوت و له‌ بن تیشکی لایتیکی کز، له‌ تاریکی له‌ ته‌نیشتم دانیشتم، به‌ دیار فیلمه‌وه ناوه‌ ناوه‌ شووشه‌یه‌کی له‌ به‌رکی ده‌رده‌هینا و نه‌رم سه‌ری ده‌کرده‌وه و فریکی لیده‌دا و خیرا دا‌یده‌خسته‌وه و ده‌یخسته‌وه گیرفانی، بۆنکی ناخۆشی ده‌پژاند. ده‌لێی ئەو پیاوه‌ ده‌ناسم، هه‌وه، مه‌سته‌که‌ی گه‌ره‌کی خۆمانه، حه‌مه‌ ده‌ستانه، شه‌رمم لێی کرد و خۆم لێی ئاشکرا نه‌کرد، به‌ر له‌ هه‌لبوونه‌وه‌ی گلوپ جیتی خۆم گۆری.

له فیلمیکی گریاناوی، کورئ هه‌بوو وهک من چاره‌په‌ش و دلشکاو، هاته
سه‌ری خۆی بکوژئ، به‌لام تیدا مابوو چ که‌ره‌سته‌یه‌کی خۆ کوشتن
هه‌لبژیرئ، خۆ هه‌لدانه ناو زئ، خۆ هاویشته بن ترومبیل، له سه‌ر ته‌لاری
به‌رزوه خۆ فریدان، خۆ به پانکه‌وه کردن، ده‌رمان خواردن، بیرمه له‌گه‌ل
فیلمه‌که تیکه‌ل بووبووم و هه‌ستمده‌کرد من کوربه‌که‌م.

نازانم کوربه‌که‌ی ناو سینه‌ما گه‌یشته چ ئاکامئ، به‌جیمه‌یشت، من لای
خۆمه‌وه چه‌کم هه‌لبژارد، له‌گژ په‌یداکردنی ده‌مانچه‌یه‌ک و چۆنیه‌تی
سوارکردنی بووم، کوربه‌که‌م بیرکه‌وته‌وه، له‌ به‌ر خۆمه‌وه گوتم:

وا باشه فیلمه‌که ببینمه‌وه بزاتم کوربه‌چی به‌ سه‌ر هات، هه‌ینی منیش،
که‌ره‌سته‌ی کوشتنی خۆم هه‌لده‌بژیرم، تا فیلمه‌که‌م دیته‌وه، له‌ کوشتن
په‌ژیوانبوومه‌وه.

با له‌ سینه‌ما گه‌ریم، بنی نایه، ئیستا سه‌رئ له‌ میرپنداوان ده‌ده‌م.

میرپیداوان و دهوروبه‌ری

ناوانانه‌که هی شاتکه شیتته، له سهر زاریشی گه‌له‌ک خوش دهات، که‌س نه‌یده‌توانی وه‌کی وی گوی بکات. وشه‌که‌ی زاری شاتکه به چ رینوسیکیش نانوسریتته‌وه، بویه ناچارم به شینوهی سهر زاری گه‌په‌کی بینوسمه‌وه. ئه‌و گه‌په‌که مه‌گه‌ر میری بزانی مائی چ‌ه‌ند جوړه ئاده‌مزادی هاتوتی. میرپیداوان، له دوو لاره به‌لاش‌اوه دهوری داوه، له خواری‌وه له پشت خانووه‌که‌ی حه‌سن عه‌لییه‌وه ده‌ستپیده‌کات و ئاوباره‌که‌ی حه‌سه‌ناغاش که‌وتوته سهره کولانیکیه‌وه. له‌ولاشه‌وه له که‌ندی گلکه‌ندی نزدیکه‌بیتته‌وه. دهوری دیویش له ناوه‌راستی گه‌په‌که، ئه‌و دیوه ده‌لیم که کاتی خوئی پیسو له پیش چاوی من پالی به که‌ریکه‌وه نا و خستیه ناو دهوریه‌وه.

میرپیداوان تازه‌یه، له ته‌منه‌نی به‌ردکیشانی منه، له یه‌که‌مین به‌ردی بناخه‌دانانی گه‌په‌ک ئه‌ز له‌گه‌ل بوومه، کریکاریکی مندالکار بووم، له‌گه‌ل ئه‌کره‌م برنوش ئه‌و پیاوه‌ی تیچاویکی ههر له بانیه‌کانی که‌سنه‌زان و چپای سه‌فینی بوو، چ‌ه‌ندی ده‌یکرد له‌گه‌ل ریخاندنی شوړش و سهرشوړی ناو شار رانه‌دهات. له‌گه‌ل ئه‌و برنویه بناخه‌ی میرپیداوانمان لیده‌دا، ئه‌و دووده‌و له ده‌ست و من خاکه‌ناس، جاروباریش ده‌مانگوریه‌وه و فیزیده‌کردم، به شینویه‌ک دووده‌و بوه‌شینم، تا زوو ماندوو نه‌م، بیرمه برنؤ ده‌یگوت: ئه‌و خانووانه زور گه‌ورهن، داخوا حوکمه‌ت ده‌یانداته چ‌ ته‌ره‌س و ته‌ره‌سبایک!

وابوو، خانووه‌کان گه‌وره‌بوون، به‌قه‌د چوار پننج خانووی به‌لاش‌اوه گه‌وره‌تریش. له هه‌لنانی گه‌په‌کی میرپیداوان تو بلی (ئه‌مین عامان) روزه‌یه‌کی باشم وهرده‌گرت، هه‌نده‌ک روزه‌ان له دوا‌ی ده‌سته‌لگرتنی له‌م

برنۆ داده‌برام، به چلکی کار و چلک و ئاره‌قه‌وه رووم ده‌کرده ناوشار،
یه‌کپی‌یه‌مه‌را خۆت بگره‌هاتم، به یه‌ک دوو بابۆله‌ی چه‌وره‌وه، به دیار
فیلمه‌وه داده‌نیشتم. دره‌نگ، زۆر دره‌نگ ده‌گه‌رامه‌وه مائی، ئه‌و هاوینه‌ی نانم
که‌وتبووه رۆن، ده‌وی دیو لئی تیکنه‌دابام، پاره‌یه‌کی باشم په‌یداده‌کرد و له
تیزی و به‌تیزی ده‌چوومه‌ سینه‌ما و به‌ دلی خۆم کتیبانم ده‌کړی، نه‌یه‌پشت،
ده‌وی دیو نه‌یه‌پشت، بزانه‌ کوو بوو:

ده‌بوو زووتر بلّیم، له‌وئ هه‌میشه‌ ترسی ده‌وی دیوم له‌ دل بوو، ئه‌و
رۆژانه‌ی کارمان ده‌که‌وته ده‌وربه‌ری ده‌وی وی، به‌ ترسه‌وه پیم هه‌لده‌گرت
و داده‌نا، ده‌ترسام له‌هیکرا ده‌وی بکاته‌وه و قووتم بدات، راسته
پریانکردبووه و شوینه‌واری نه‌مابوو، به‌لام دلی من وای نه‌ده‌گو، باوه‌رم
نه‌ده‌هات پر‌بوو‌بیته‌وه، پیم‌ابوو ئه‌گه‌ر قه‌لات هه‌لگرت و هه‌مووی رۆکه‌یته
زاریه‌وه، پر‌نابیته‌وه، ده‌زانی چه‌ند قوول بوو، وه‌ک ده‌یانگوت:

بنی له‌ ده‌ریابه‌ .

ئێ، رۆژه‌ک له‌وئ به‌ره‌به‌ری ده‌ستبه‌ردانی، له‌ ده‌می به‌ردکیشانی، به‌ سه‌ر
مقه‌باهیه‌کی گه‌وره‌دا رۆیشتم، مقه‌با کون بوو، پیم رۆچوو، تا چۆک چوو،
زراوم چوو، هاوارم‌کرد، گه‌یشتنه‌ سه‌رم، قیتیان کردمه‌وه و پێ هاته‌وه و تیز
پیم‌یکه‌نین، نه‌مزانی قۆرتی بن مقه‌باکه‌ چی بوو، به‌لام من به‌ شوینه‌واری
زاری دیوی تیگه‌یشتم، ئیدی که‌س منی له‌وئ نه‌دیده‌وه و ئه‌و هاوینه‌ وازم له
کریکاری هینا.

با درێژه‌ی نه‌ده‌می، میرپیداوان بۆته‌ گه‌ره‌کی ئه‌گه‌ر کوو ده‌نا هه‌موو
لایده‌ن و شار نایانناسیت، خه‌لکی ئه‌وئ به‌ عاره‌بی و کوردی ده‌ئاخف،
تورکمانیش ده‌بیستی، میرپیداوان له‌ خه‌ر گه‌ره‌که‌کانی شار جوانتر و پاک‌تر،
ئیمه‌مانان مه‌گه‌ر له‌ خه‌ونی، ده‌نا جیتی ئاوامان نه‌دیتووه، ناوه‌که‌ی به
خۆوه‌یه، میرپیداوان.

میرپیداوان بیوه‌ی تانۆکرایت، ته‌لبه‌ندکرایت، گه‌ره‌کیکی داخراوه، له
دوره‌وه‌ دیاره‌ کۆلانه‌کانی بی‌ مندالن، ژنان له‌ سه‌ر کۆسپه‌ی پیش ده‌رگا
دانانیشن. مندالی گه‌ره‌که‌کانی به‌لاشاوه‌ و سه‌یداوه‌ و گلکه‌ند بۆ شت

فرۆشتنیش ریئان به و گه ره که نه که وتووه، باوه رنا که م کۆنه کریش ئه و کۆلانا نه ی دیتبی.

گه له ک جاران ده هاته سه رم، مل لیتیم و کۆلان کۆلانی میرپیداوان بگه پیم و جی جی جیدهستی خۆم بیینمه وه، به جی دهوی دیو بکه ومه وه و بزانه چی به سه ره اتووه، نه ده ویرام، له چاوی زه قی پۆلیس و ئه من و وه له که عاره ب ده ترسام، به قسه ی همه د مه ستان بیت:

میرپیداوان ئه گه ر کوو وه رنا ماله عاره بی تیدانیه، به لام که می وا هه یه لای شه رم و که م نه بی، به کوردی قسان بکات، پیتانه وه دیاره عاره بییه که یان دوو که لئ ده کات.

دوورنیه قسه ی مه ستان راست بیت، دواترئ له وئ مندالیکم دی کوردی نه ده زانی، دایک و بابیشی کوردبوون، دایکی عه ره بییه که ی له هی من خراپتر بو.

ئز گه له ک خه فه تم له و گه ره که ده خوارد، تو وه ره به ده ستی خۆت هه لینی، نه ویری به دلئ خۆت پیاسه یه ک به کۆلانه پر دارو باره کانیدا بکه یه. وا تیبگه م هه ر له و سه رو به نده ش با بام به زمانی به رۆژی بناخه ی ئه و ته لاره بلنده ی لیده دا که بووه جی هه ندیک له و سه ر زلانه ی گه ره کی میرپیداوان، له وئ وه ک ده مان بیست له پشتی میزئ خه وه نوو چکه یان ده برده وه، گوایه یاسای ئۆتۆنۆمی داده نین و تاوتوینی ده کن، بابیشم نه ده ویرا نزیکئ ئه وئ بکه ویته وه.

ده ی، واز له وه بهینه، با بام چی کردوه و من چی، ئه وه ی چوو چوو. هه وکه ده مه وئ یه ک دوو سه ره برده ی سه ره کۆلانی میرپیداوان بگه رمه وه، ئه نگۆ له من باشتر ده زانن ره وشئ هه یینی شار کوو کووی بوو، فران فران، کوشتوبرین، گه یشته ئه تککردن و گوئ برینیش. له و سالانه پيشمه رگه ناوه ناوه داده به زینه ناو شار و ده ستی خۆیان ده وه شانند و بۆی ده رده چوون، قسه ی من له و سالانه یه:

به ره به ری رۆژئاوا بوونه، سینه ری قه لاتئ، به دیوی رۆژه لاتئ به سه ر به شیکئ شاردا کشاوه، من له کینه دریم؟ به تهنیشت میرپیداواندا چاده و

جاده هه‌لده‌کشیم، ماویه‌تی بگه‌مه یه‌که‌مین ریزه‌ مالی به‌لاشاهه، ریزه‌ مالی روو له‌ قه‌لاتی، ببینه‌ چ قه‌وما:

له‌ سه‌ر تخووبی به‌لاشاهه و میرپیداوان، ریک له‌ سه‌ره‌ کۆلانه‌ی که‌ چند جارێ شاکر فه‌تاحم ده‌دیت لینه‌وه‌ ده‌هاته‌ ده‌ری، له‌وئ له‌ هیکه‌وه‌، نازانم له‌ کوینه‌ په‌یداوون، دوو چه‌کدار خۆیان له‌چک دابوو، تفه‌نگیان له‌ ترومبیلکه‌ راکیشا، شوڤیریان دایه‌ به‌ر قۆنداغان و هه‌لیاندایه‌ جاده‌، باژۆ، ترومبیل له‌ گولله‌ تیزتر رویی. من ترسام و پیم هه‌لینا، به‌ر له‌وه‌ی له‌ کابرای له‌ سه‌ر زه‌وی که‌وتوو بزر بم، ئاورمدایه‌وه‌، دیتم هه‌ستایه‌وه‌، ده‌مانچه‌ی هه‌لکیشا و ئاسمانی دایه‌ به‌ر فیشه‌کان، من هه‌لاتم و له‌ میرپیداوان بووه‌ ته‌قه‌وۆر.

دوو سئ کۆلان سه‌رتتر، له‌ نزیک باخچه‌ی ساوایان، ترومبیلی رفینراوم دیته‌وه‌، له‌ پیتشم هه‌واشی کرده‌وه‌، به‌ ده‌نگ شوڤیری تازهم ناسیه‌وه‌:
+ وه‌ره‌، سواریه‌ تا مالی.

- نا، نه‌نگۆ زوو خۆ ده‌ربازکه‌ن.

له‌ سه‌ره‌ کۆلانی مالی که‌ویار، له‌ بن دارتیلی یاد تووشیان بوومه‌وه‌، وا له‌ ترومبیلیکی دی به‌نزین به‌تالده‌که‌ن. نه‌گه‌یشتبومه‌وه‌ مالی، پێیان پێوه‌نا و ریی باداوه‌یان گرت، نه‌و کوپه‌ی که‌ شایه‌ک به‌ ناوه‌که‌یه‌وه‌ بوو، له‌گه‌ل براده‌ره‌که‌ی به‌و ئیواره‌یه‌ بالیان گرت و نه‌مزانی له‌ کوئ نیشته‌وه‌.

نه‌و شه‌وه‌ دلم زۆر خۆش بوو، لیتان ناشارمه‌وه‌ چه‌زمده‌کرد هه‌ر ترومبیل نا، قل قل پیاوه‌کانی گه‌په‌کی میرپیداوان به‌ شاکر فه‌تاحیشه‌وه‌ بریفینن. نه‌و شاکر فه‌تاحة‌ نووسه‌ره‌ ناوداره‌که‌یه‌، دواتر له‌ خۆی و له‌ میرپیداوان و له‌ دنیا توپه‌ ده‌بیت و سه‌ری هه‌ندئ له‌ و قسانه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ سالانیکه‌ له‌ دلی په‌نگیان خواردوته‌وه‌، هه‌ر له‌وئ قۆلبه‌ستی ده‌که‌ن و که‌س به‌ زیندوویتی نه‌دیدته‌وه‌.

سه‌ره‌اته‌کی دی، نه‌وه‌یان له‌ جاده‌که‌ی نه‌ودیوه‌، دینوی که‌ندی گه‌په‌کی گلکه‌ندی، نزیک نه‌و ته‌لاره‌ی بۆ مندالانی میرپیداوان هه‌لنرابوو، به‌لام کۆلیژی نه‌ده‌بیاتی هاتی. له‌وئ، به‌رانبه‌ری نه‌و کۆلانه‌ی ده‌گه‌یشه‌وه‌ پیتش مالی

شەكراوئ، قەوما، خراپىش قەوما، سەرخىخ نەچووبم ئەو قەومانەش دەمدەمى ئىتوارە بوو، دىناش ھەورولئىل بوو، زەھى تەر بوو، بارانىش دەپپرووشاند، ئەرى كئ و كئ بووین؟

ئا، فازىل رىحانە و جەبارى داربەست و رەقىب و من و يەك دووانئىكى دى، نازانم لە بازارئ، لە كوئ دەھاتئەوہ. ھەر ھىندەمان زانى لە ترومبئىلكى گچكەوہ بەرازىليە چىە، ئەوہى ھەندىك عارەبى ھەولئىرى ناویان ئىنابوو (دەبابە مال ئەكراد)، لە پىچكردنەوہ يەك دابەزىن و غرپرر... ترومبئىلكى بلندیان دا بەر دەسترتزان، جى ساغیان نەھىشت، كردیانە سەرەند و بىژنىنگ، لە وان كەس دەستى نەكردەوہ.

بە سەرى ھەردووكمان كووى دەلئم ئەوھايە، پئوھانئى پئوہ نىە، دەبابەى كوردان جادە و جادە بەرەو سەرى، بەرەو بەلاشاوہ پئى پئوھنا، ئىمەش رووہ كەندئ قووچاندمان، نازانم كىھان بوو گوتئ:

كورہ، ھەلئىن، بە مى ئىمەدا دئ.

كەند و كەند ھەلئى، پئىكەمان كرده سئ پئى، ئىكدى دابراين. شەو فازىل رىحانەم دىتەوہ، ئەوانى دىش روژئ دوایى، ئەو شەوہش شەوئىك بوو لە شەوہ خۆشەكان. پئىلئەدەنئیم ھەىنى من نازانم بوچى ھەزمەدەكرد ھەرچى بەلاى دنىايە بەسەر مېرېنداواندا بئى، ھەستەدەكرد، ئەومالانە مالى منیان داگىر كردوہ و بەشى من دەخون .

سەرم پەلە سەرهاتئ گەرەكى مېرېنداوان، بەلام با لە كۆلان كۆلانئى بگەمە سالانى كۆلئئى ئەدەبىيات و كەمئىك ترسم لەو گەرەكە بشكئى، ھەىنى سەربردەى كۆن و تازە ئىكدى گرىدەدەمەوہ. ھەوكە سەرىك لە بازارئ و چاخانەى عەبۇ دەدەم و پاشان بئىرەدا دەگەرئىمەوہ.

له عەبۇی رۆژنامەوہ

بیرمنایەتەوہ کئی بوو، ناوی له عەبۇ نابوو رۆژنامە، عەبۇ رۆژنامەیهکی ئازادی ھەرزانە، بایبەکەیی یەک چایە، یان ماستاویک و ئاویشی له سەر وەردەگریەوہ. رۆژنامەیی عەبۇ، ھەوایی گەرەک گەرەک، کۆلان کۆلانی شاری تیدایە، ھەوایی گوند و شارەکانی دیش، ھەوایی دنیاشی له ناو دایە. عەبۇ رۆژنامەیهکە بۇ بینا و نابینایان، گویت چەندی سووکتربن، پتر ھەوایی دەبیستی.

عەبۇ رۆژنامەیهکی بلیتم چەند لاپەرەییە، بۇ زانینی ئەوہ ناچارین بچین میزەکانی عەبۇ بژمیرین، ھەر میزیککی لاپەرەیهکە، رەنگە پتریش بی، ھەر میزە لاپەرەیهک جۆرە ھەواییک: سیاسی، ئەدەبی، ھونەری، وەرزشی، پیشەگری، میبازی...

ھەندی رۆژیش ھەوایی ھاوبەش ھەیه و ھەموو میزەکان دەگریتەوہ، بە ھەندی گۆران و دارشتنەوہی نوئی چەند پات دەبیتەوہ. ھەوایی ھەیه له چای شیرن شیرنتر، ھەواییش ھەیه تالتر له چارەیی ئەو بیزیە سۆرانەیی جاروبار سەری بە ژۆریدا دادەگرن.

رۆژ ھەیه بەر له سلوو له عەبۇ، دەزانم ھەوایی ھاوبەش چیه، دەزانم ھەر له میزی شەترەنج و دامە و دۆمینەوہ تا دەگاتەوہ میزی وینە و شیعر، باس و خواس چیه. ئەورۆ له کتیبخانەیی خۆماییبەوہ، له بن دیواری یانەیی فەرمانبەرانیوہ، تیگەبشتم سەردیتری ھەواییکانی رۆژنامەیی عەبۇ چیه.

ئەوہتا لەوئ خەلک کەرەسیسەیان کردوہ، وا تیگەبشتم (کیشکەیی کورایە و دەوریان داوہ، ئەو کیشکەییەت لی نەبیتە پرسیار، ھەینی خەلک دەوری مەنجەلی پر کیشکەیان دەدا و کیشکەفرۆش پترانەدەگەبشتم بەرئیان

بکات. بۆۈى پىڭكەۋىن لەو شارە چەند كىشكە و رەشۆلە خوراۋە، دەبى لە سەلیم قاقا بېرسىن، ئەو قاقايەى ھەرچى رەشۆرەى ئاسمانى بو، بۆ ناو تۆر و داۋى وى رىزىان بەستبو، كۆلانى تەعجىلىش مەنجل مەنجل، مەنجلەى زنجىردار دەيكولاندن.

ئى، چومە پىش، كىشكە نەبو، كاخەز دەرچوۋ. دوو پەرە كاخەز بە تەنىشت يەكەۋە بە دىۋارەۋە، يەكیان بە كوردى، ئەۋى دى بە عارەبى، رىك بە وىنەى وىنەى ئەو كورد و عارەبەى بە دار و دىۋارەۋە دىتبوۋمن. دوورم، باش بۆم ناخوندىرئەۋە، رى نىە بجمە پىشنى، پىاۋىكى بەتەمەن لە پشئەۋە دەلن:

كاكى برا، كەسىك بە دەنگى بلند بۆھەموۋان بخونىتەۋە. كورىك بە دەنگىكى لە قاز تىژتر كوردىيەكەى خونىندەۋە، ئەۋەى لەو دەنگە قازىۋە بىستم، ئەگەر لە دىرىك كورتى بكەمەۋە، ئەۋەى: ناپاكى لە شۆرش و مىرى نىشتىمانى كرد و چوۋە رىزى تاقمى خۆفروش و نۆكەرانى بىگانە...

ئەو دژە مىرىە كىنە؟ نازانم كى ئاكرەبى ناۋە. ئەۋجا با بزانىن لە رۆژنامەى عەبۇ، لە مىزەكانى عەبۇ لە بارەى ئەو پىاۋەۋە چ باسە، لە رەگژى مشك نەبىت، زەحمەت دەبىستى، چوونكى قسەكان زۆرى لە بن لىۋانەۋەى: - ھەر ئەۋەى لى چاۋەرۋان دەكرا، نازانم چۆن ئەو چەند سالا لەو كارتۇنىە ئىشى كرد!

- كاتى خۆى بەزۆر پالىان پىۋە نا، دەنا نەدەكەۋە ناو كارتۇنىەكەۋە. - بەزۆر چىە! شۆرڭىڭىرى تەۋاۋ ناخزىتە شوىنى ۋاۋە... من شتىكى ئەۋتۆم لە بارەى ئەو پىاۋەۋە نەدەزانى، لىرەۋە سۆزم بۆى جوۋلا كە دژى مىرى ۋەستاۋەتەۋە، خۆزگەم دەخواست ھەموۋ رۆژى ئاكرىبىك پەىداىبىت و ناۋى بكەۋىتە سەر پەرە كاخەزىكەۋە و بە دىۋارى يانەى فەرمانبەرەنەۋە ھەلۋاسرى.

لە عەبۇ دەمىتمەۋە، رۆژنامەى عەبۇ بە چاىەى شىرنەۋە دەخونىمەۋە. چاۋ چاۋ، پەرەكاخەزى بە جامخانەى عەبۇۋە لكاۋە، چ ھەراپەكى.

ناوه‌ته‌وه، له رۆژنامه‌ی عه‌بۆوه شارێک قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌کات. په‌ره‌ کاخه‌ز وینه‌یه‌که، له‌ بن وینه‌که یه‌ک دوو رسته‌ی درشت له‌ دووره‌وه ده‌خوێنینه‌وه، وینه‌که پیاویکه که‌پووی له‌ بئه‌وه ب‌راوه، وا دیاره‌ دوا‌ی تیمارکردن و هه‌توانکردن گیراوه، خوینی پیوه‌ نه‌ماوه. پیاوی که‌پوو ب‌راو زه‌ق زه‌ق ته‌ماشامان ده‌کات، من له‌ چاوی خوێندنه‌وه هینده‌ زیره‌ک نیم، به‌لام له‌ چاوی وینه‌که‌وه په‌شیمانیم خوێنده‌وه. هه‌ر کس دینه‌ ژۆری، ته‌واوی له‌ وینه‌که راده‌مینی، هه‌ندیکیان بزه‌ ده‌یانگرئ، هه‌ندیکیان چوک چوک ده‌که‌ن و روو وهرده‌گێزن و له‌ میزیکي دوور داده‌نیشن.

ئه‌و پیاوه‌ که‌پوو ب‌راوه‌ کتیه‌؟ وا هه‌ندی که‌س له‌ چاویانرا دیاره، له‌ بزه‌ی بن سمیلیانرا دیاره‌ دلایان به‌و دیمه‌نه‌ خۆشه‌، هه‌ندیکیش به‌ بیینی تووره‌ دیارن. وا پیده‌چی که‌س نه‌یناسی، ناسینه‌که هه‌ر هینده‌یه‌ که‌ دوو رسته‌که‌ی بنی ناساندوویه‌تی:

یاخیه‌گه‌ران و نوکه‌رانی بیگانه، هاوولاتی ئه‌تکده‌که‌ن، له‌ سه‌ریان ناچی.
 با هه‌سه‌راگرین بزانی رۆژنامه‌ی عه‌بۆ له‌ باره‌ی پیاوی که‌پوو ب‌راوه‌وه چی ده‌لئ. ژۆری برد تا پینکه‌وتم، ئه‌و پیاوه‌ موختاری نازانم کینده‌رییه‌ و پێشمه‌رگه‌ بۆ چاوشکاندنی موختاران، ئه‌و موختاریان به‌و په‌نده‌ بردوه‌ و کردوویانه‌ به‌ سوڤده‌ی ولاتی. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ هه‌لمه‌تی ته‌مبیکردنی موختاران ده‌ستپیکردبوو، له‌ ژۆر که‌سانم ده‌بیست که‌ به‌شیکي ژۆری سه‌ر له‌ قوربان و به‌ گرتندانی کورانی ئه‌و شاره‌، خ‌ری له‌ بن سه‌ری موختاره‌، کام موختاری ژۆر باشه‌، ئه‌و چاوساگی (ئه‌من) و جاشه‌، وا بوو، وا نه‌بوو، له‌وه‌ گه‌رئ.

ئه‌من گه‌له‌ک رقم له‌ موختاران ده‌بۆوه، چه‌زنده‌کرد موختارکوژ قل قل موختاری هه‌لگرتبا و قرانی تیخستبان، گۆرستانیکی تایبه‌تیشیان هه‌با، تا فاتیحای خه‌لکیان بۆ نه‌چووبا، به‌لام دیمه‌نی وینه‌که‌ی جامخانه‌ی عه‌بۆ دلخۆشی نه‌کردم، ئه‌و کاره‌م به‌دل نه‌بوو، له‌ به‌ر خۆمه‌وه به‌ که‌پوو ب‌رم ده‌گوت:

باشه‌ بۆ به‌ دوو گولله‌ ساردت نه‌کرده‌وه، بۆچی که‌پووت ب‌ری؟

پیشترئ چ که پوو براوم نه دیتبوو، نه شمبیسستبوو پیشمه رگه شتی وای کردبی، به راست تو بلئی دهستی حوکه تی تیدانه بی؟ دوورنیه، حوکه مت بیت و بیخاته ملی پیشمه رگه، ئەمن دەموست باوهر به خۆم بهینم که پیشمه رگه کاری وا کهم و ناچیزه ی لیناوه شیته وه، به تهنئ من نا، هیدیش هه بوون، باوهریان نه دههات، وا تینگه م عه زیزی مه لای رهش بوو گۆتبووی: پیشمه رگه به که پوو برین، دهست نا، ناوی خۆی پیس دهکات. به لام زۆری دی، له گه ل که پوو برین و گوئی برین و هه موو شت برین بوون، سه ردار و لوقمان له یه کتریان ده گپرایه وه:

- دهستیان خۆش، ئەو که پوو سه ده موختار له گه وادی و خراپه کاری دوورده خاته وه.

- موختار چاوی (ئه من) ه، ئەو چاوه ده بیت بشکیت و ئە تکبکریت.
 - ئەو که پوو دوا که پوو ده بیت، له وه و دوا که س کاری موختاری ناکات.
 - که پوو دوو سی جاشیش بېرن، جاش نیواونیو که م ده بنه وه.
 فازیل ریحانه ش چوو ه سه ر دینی که پوو برینی، به لام من شاده م به وه نه هیتا و هه ر جارئ وینه که ی جامخانه ی عه بۆ دههاته وه به ر چاوم، موچرکم به له شدا دههات و ده مگوت:
 که س به سه ر که سی نه هیتئ.

د ره نگت ریش کاتی بیستم سه دام حوسین گوئی سه ربازی هه لاتوو ده برئ، وینه که، وینه ی موختاره که پوو براوه که رووتر خۆی پیشانده دایه وه. له عه بۆ ده مینمه وه.

له میزی بن جامئ، دیوی ناندینی به هه شتی، دانیشتووم، جاری پرساری ناندینه که م لیسه که ن، له وی دانشتووم و له و دیوه وه دلۆپه باران به جامه که دا دیته خواری، منیش بابۆله ی پاقلاره م له دهسته و چایه م له پیتشه، به ر له وه ی تالیی ده ری تام بکه ین، با شیرینی ژۆری تامبکه ین. ئەوه له گه ل براده ران به تاییه تی دلشاد هه یران، ئەو زۆر هه زی لیبوو، ده چووین و سه رو نان و پاقلاره یه کی لووله یی دریزی به شیلاومان ده هیتا، پاقلاره مان له ناو نانی لوولده دا و دههاتین به چایه ی که سی که مشه کره وه لوولمانده دا، هه لئوی

موسلئی به کیلو به قوربان بی. نانی گهرم و پاقلاووی به شیلاو و چایی به رهنک به دیار بارانهوه ئه گهر بیتریه سؤر لیت به سندان نه کات، چ خواردنی شان له شانی نادات.

ئای بیتریه سؤر، دواتان بری، بۆ درمانیش دانه یه کتان نه مینێ له شار، بیتریه سؤرکی کورد ههیه له خوێریایه تی بای له بیتریه سؤرانی عاره ب و تورکمان بریوه، ته ماشای بکهیت، گنچه لت پنده کات و به عاره بی گوویک ده خوات. ئه و بیتریه سؤره به زۆری له بیری قهیسهری له نزیک میوانخانه ی هه ندرین راده وهستی، داره سؤره که ی دهستی هه میشه له جووله یه.

ئای با له عه بۆ دور نه که ومه وه، ئه وه تا له جامه وه چاوم لینه گه نجیک به رووی مزگه فتی حاجی له قله قی هه لدی، بیتریه سؤره که به دوا یه وه، ده مانچه و دار به دهسته وه، ده مانچه ی نه ته قاند، داره سووره ئه ستووره که ی راوه شاند، بیتریه سؤر نیشانه ی راسته، دهستی بشکی، تیراوه ی لیبی، داری سندان کوشتی ریک به پشته سه ری کوپه که وت و له جیی خۆی که وت، له سه ر پشت ته خت بوو. بیتریه سؤر گه یشته سه ری، داره که ی هه لگرته وه و دهستی که ی گه یانده سه ر سینگ ی کوپه، به نیازی چیه؟ من هه ر وا له جامه وه ته ماشا ده که م، خه لک خربوونه وه.

دیتم بیتریه سؤر ده رپه ری، رووه و قهیسهری، به کۆلانی مزگه فتی شه ش په نجه به فرین فری، عه بۆ هه موو هاته ده ری، کوپه به خۆهاته وه، له ناو ده لالخانه خۆی بز رکرد.

د ره نگ زۆر دره نگ، دوا ی راونانی بیتریه سؤران و گه یشته ئازادی، ئه و بیتریه سؤره م هه ر له و ده ورو به ره دیته وه، دووسی پاسه وانی له دوو بوو. ده ی، له و ئازادییه گه رین، ئیستا ده چمه وه ئازادییه که ی گه ره کی ئازادی.

ئازادى نەخشەى كوشتنى ئىتىھادى

ھىند لە ئازادى بىزارم، ھىستىرى بەستراوھ ھىندە لە سنگى داکوتراوى
خۆى بىزار نىھ، بىزارىى من لە دوو شتەوھىھ:

بەرىئوھبەر، ھەركە سەر و سىماى دەردەكەوئى، چاوم دەچىتە پشتى
سەرم، بە من بىت سەرى ھەلكىشم، بە دىتنى وى خولىاي تۆلە لە سەرم
دەگەرئى، بە دارلاستىقەكە و قىرئىجائى جامى تىرومبىلەكەى، دلم ئاوى
نەخواردوھ، ئەنۆش نەما، تا بە دارلاستىقەوھ بە ھاوارمەوھ بىت و تۆلەى
سەر دەرى و بەر دەرى لى بكاتەوھ، ئەوھ بەرىئوھبەر.

ئەدى (ئىتىھادىيەكان)؟ ئەوانە خواى منيان سووتاندوھ، زۆر لىيان پىرم،
جلەوى خۆم نەگرم، خۆم بە پەلىكدا دەدەم. ئەو ناكەسانە كاتى دىتە ناو پۆل،
بە شىز و رىوى ھىئانەوھ، راستوېھوان نا بە جۆرىك لە تىبىزركردن دەلئىن:

چەندى زووتر بىنە رىزى ئىمە، ئاسانتر دەگەنە كۆلىژ، دەگەنە مەبەست.

ھەينى گۆتەنى: لە قسەى ئەو جىروجامشتانە، زۆر پەست دەبم.

ئەوان بەر لەوھى ناوى سەروكى فەرماندەيان بلئىن(خوا
بىپارىزى)دەلئىنەوھ، ھەينى لە پەناوھ دەگۆت:

كوپرە، لە كى ئەو جىروجامشتانە سەدام لە پىغەمبەر لە سەرتەرە.

مەبەستى ئەوھ بوو(د . خ) دواى ناوھىئاي پىغەمبەرە، كەچى (خ . ب) پىش

ناوى سەدام حوسىن دەھات.

لە ئازادى ئەگەر كوو دەنا كەس نىھ حەز لە چىروچاوى ئەو كورانە بكات،
كانەبىي بەلاشاوھ لە ھەمووان پىتر لىيان داخدار بوو، ئەو كوپرە ناچى
گۆتەنى:

پىدەچوو خودا بۆ شەرى ئىتىھادانى ھەلدايىتە دنيا.

دهیگوت:

له جاش تهره ستر ئیتیحاده.

كانه بی به قسه ی خۆی بیته، دوور له چاوان له په نایان به ده مامکدرای
چه ندان له و کورانه ی شاپترین کردوه، به زمانی سووتاوم باسی یه کئ له
ئیتیحادیه کانی ئازادیم بۆی کرد، گوتی:
ئو حیزبانه به شاپترین پیاو نابیت، ئه گهر پشتم بگری، بۆ به غداشی پیاو
دهکهم.

به نابه دلی ملمدا و به گهل که وتم، فازیل ریحانه و ناجیش به ترومبیله وه
هاتنه ناو نه خشه و پلانه وه. کانه بی به وه منی هینا بن بار، ئه گهر ئه و کوره
وا لیبکهین، ده بیته چاوشکین بۆ هه مووان و کهس زات ناکات بیته ئیتیحاد.
کانه بی چه ند روژی به دوایه وه بوو، خۆی لی گرت و باش پینکه وت چ
جی و کاتیک گونجاوه بۆوه ی ناوی خودای لیب هینن، ئیوارهی ستهیم یان
چوارهم بوو، کوره به داوه وه بوو، له سه ری جاده که له ناو قه مه ره دلی من
نازانم له چه ند لیده دا، شهرم پی و زاری نه به ستابام، خۆم هه لده دایه خواری
و ده مگوت:

کاکه، من له جغزی ئه و پلانه ی ئیوه دا نیم.

ئهما، هه وکه ا کوره ئیتیحاد پینچه کاته وه و ئیمه له چا و ترووکانیک
ده گینه سه ری، هه لیده دهینه ناو ترومبیل و ده بیبهینه پشت باداوا، له وئ
وه رده گه رینه سه ری و سه ر و سئ چه قوی به قه ستی کوشتن لیده دهین و
ده رخوا ردی سه گه به ره لاکانی ئاقاری بنه سراوه ی ده دهین، هه ر ئه و شه وه له
سه ر دیواری ئازادی ده نووسین:

ئیتیحادیه کان، برۆن تهرمی براده ره که تان له پشت باداوا له ناو گه نمان
ببیننه وه.

ئوه وتا، ئه وه کوره ی ده رخوا ردی سه گی ده دهین، گه یشته جیتی مردن،
جاده چۆله، پشیله یه کیش له ده ری نیه، ناجی پتی لینا، دوا ی دوو سئ
چرکهیدی، کانه بی و فازیل و من خۆ فریده دهینه خواری، تیتیده ورووکیین و
قۆلبه ستی ده کهین و هه لیده دهینه ناو ترومبیل و بارۆ...

بزانه ئيش كوو دئ، نيو دارتيل نه مابوو بگهينه سهري، پپ... ترومييل كوژاوه، هه لئه بووه، وه ره خواري، پالده، بيرمه كوپه ئيتيحاده كهش يارمه تيدايين، كاتئ ترومييل كه وته وه ئيش، بيرمانچوو بوچي هاتبووين. ئه وشه وه له خوشيي كوژانه وه ي ترومييل خه وم لئنه ده كه وت، توبه م كرد چيدي بير له شتي وا نه كه مه وه، فازيل ريحانه ش په ژيوانبووه، به لام كانه بي رشتتر بوو .

ئه وجا ته ماشاكه، بزانه كئو به كئو ناگات، به لام بنياده م به بنياده م دهگات، له كوئوه هاتووه. دواي بيست سالتك له و سه رها ته، واته دواي ئازادي، دوايوه ي كورد بووه شت، هه ر له ئازادي ئه فه ندييه ك چاوي له چاوم بري و گوتي:

ده لئي ده تناسم!

ناسيمه وه، ئيتيحاده كه م ناسيه وه و گوتم:

سه دام حوسين خودا بيپاريزي...

قسه كه م ته واونه كرد، پشتي تيم كرد روشت، هينده ي نه برد ئه ويش بووه شت!

له بيريشمان بي، هه ر دواي رابووني گه و ره و ئازادي، (قوتايان و خويندكاران) زور له جي ده مه لاسكه ي ئيتيحاديان ده كرده وه. وازي لينينه، ده گه پيمه وه ئازادي.

مهلا و دارشتن

له هیکرا مهلا یهک وه ژور دهکهوئ، مهلای تهواو به جبهه و میزهره وه، چاومان زهق ده بیته وه. ئازاد خه تخوش که له پشتم دانیشتووه به چه دهلی: هه بی نه بی ری لئ تیکچووه، ئیره به مزگهفت تیگه یشتووه!
تیکچوونی چی! ئیمه پیشتر چتی وامان نه دیتوو، له سه ره تایی مهلا ئیخوانه که وانهی پیده گوتین، به لام به چاکهت و پانتۆره وه، که چی ئه وه مهلا یه به جلکی خۆیه وه.

مهلا گه له ک ریگ و قیت و که شخه و پۆشته یه، چ مهلا یه کم نه دیت و یتیه ی ئه وه مهلا یه جلکی مهلا یانه ی لیبی. مهلا گه له ک خاوین و روونه، له مینا ده چی، له بهر روژی راگیرئ، تیشکی خۆ ده داته وه سینهرئ.

به زار کردنه وه و دوو سئ رسته ی یه کم تیگه یشتین گفتولفت شیرینه، مهلا مامۆستای عاره بی ده رچوو، یه که مین مامۆستای عاره بی بوو که رسته ی شیده کرده وه، شیکردنه وه که ی به کوردی ده کرده وه. به هوی دارشتنیکه وه زوو بووینه برادر، ئه من له عاره بی باش نیم، به تایبه تی له دارشتن، ناتوانم ههشت نو ده وشه ی عاره بی لیکدم و دوو سئ رسته ی به که لکیان لئ چیبکه م. بیرمه تاقیکردنه وه ی دارشتنمان هه بوو، چه ندی خۆم گوشی و هینا و برد، دوو رسته ی ریکم بۆ نه هات. چ بکه م خودایه، خۆ ناکرئ په ری به سپیتی بده من، ده ی خودایه دوو سئ رسته ی زمانی په سلانیم بۆ بنیره! نه هات و نه ینارد، منیش نه مکرده نامهردی ئاوا ده ستمپیکرد:

الله ربنا، محمد نبینا، کورد قومیتنا، کردستان وتننا، هولیر مدینتتا، بلاشاهه حینا، سمکزی شکاک بتلنا، حریه هدفنا،.....سعدالدین استازنا...

دامه دەستی، بە دەستی خۆم کەوتنی خۆم نووسییەوه. روژی دوایی
دارشتن دیتەوه، کەوتنی چی! نمرەکەم مامناوەندییە، دلنیا بووم
نەخویندۆتەوه، دیارە ئەوێش لە پێری کەمالە فەندییە، لەگەڵ زەنگی دەری
بانگیکردم و دەستی خستە سەر شانم و گوتی:
بە خودای هەر نمرەیهکت بۆ دانیم کەمە، لە هەموو جوانتر بەلاشاوه کە
بوو، هەولێریشت نەکردبووه ئەربیل...

دەبێ بلیم لە ناو رستەیی عارەبی بۆ یەکەم جار لە مامۆستا عەبدوللا
زێباری دیتم کە (هولیر)ی دەنووسی و نەیدەکردە ئەربیل، زۆر دلەم بەو
(هولیر)ی ناو نووسینی عارەبی خۆش بوو، منیش چاوم لەو کرد.
ئەو مامۆستا مەلا سەعدەدینە دواتر لە رزگاری و لە روژانی
خۆپیشاندانەکان دەیبینمەوه و دیتەوه ناو رستان. بەو برێ رستەیه بێم
ناشکێ، لەوێ ورد و باریک بە دروداوەی گێرمەوه. جاری لە ئازادی
دەمیتمەوه، هەولێرەکە ی زاری مامۆستا زێبارییە کە تان بۆ دەلێمەوه.

زىيارى و سهواف

عهبدولا زىيارى زارشيرن دهستى گرتين و بردينى، نازانم ئەوانى دى بهلام منى نزيككردهوه له بنج و بنهوانى وشهى هولير. ههينى له بارهى وشهى هولير سى ليكدانهوه ههبوو، بيرمه واتاى ههوليريان له ماموستا مهلاکه پرسى، ئەويش به بزه شيرنهكهيهوه، گوتى:
چ دوور نيه، له(ها ليزه، هو ليزه..)هوه هاتبئ.
بيستبووم كابرايهك له دوورهوه دئ و پرسىيارى شار دهكات، كابرايهكى دى دهلئ:

لهو بستيبه سهركهوه، ها لهوييه.

سهردهكهويت، ئاوهدانيبهك له دوورهوه دياره، دهلئ:
ههوه، ليزهيه.

ئيدى هو ليزهيه، ههوه ليزهيه، دهبيتته ههولير.

ئو ليكدانهويه راست بئ، ههولير ناويكى دهشتهكيانهيه!
ههشبوو دهگؤ:

ههولير، به واتاى شوينى خوور، يان شارى خوور دئ، گؤيه (هوور)هكه له كوندا واتاى (خوور)ى داوه، ئەويش وهكوو هوورمانه و خوورستانه.
بهلام عهبدولا زىيارى دبئژئ:

خودئ، نه هووسايه، نه هووره و نه هو ليزه و لهوييه.

ئو پيئوابوو ئهرايائيلو بوته ئهرييل، ئەويش بوته ههولير(ئهرييل) - ههرييل - ههرويل - ههوه..) دهنكه و گؤرانى به سهردا دئ. زىيارى باسى ئهوهشى كرد كه له دنيا زور شار ههيه، به تيبهريينى كات گؤران به سهر ناوهكانيان دئ، وهك: كهركووك و ههمدان و ئهستهنبول و...

بەو قەسەيە بىن، ھەوليز ناويكى شارايانەيە!

زىيارى دەيگۆ:

ھەوليز پىتقىيە لە ھەموو جىيەك بەو ناوھى خۆيەوھ ناوى بىن.

نەبادا زىيارى نەيەتەوھ ناو گىترانەوھى من و لەبىرپىچىتەوھ، ئەو سى چوار

دېزەي لە بارەوھ بخويىننەوھ:

عەبدوللا زىيارى بە پىرى و مەشتى لە ئەزھەرى گەرابۆوھ، ھەر چۈنىكت

دەدواند، پەيغى مروارى و زانىارى لە زارى دەبارى. ھەر گاڤى پىنى دەخستە

ناو پۆلى، من لە دلەوھ -نەك لە ناچارى و ترسەوھ- يەكپى لە بەرى

ھەلدەستام، ئاخى ئەو مامۇستايە گەلەك گران و بەركەفتى بوو، مەرقىكى بى

گرى و گۆل، زەلال و بىن خلت و خۆل، كوردى بوو نەبىتەوھ.

پاشترى زانىمەوھ، لە سەردەمى خويىندكارى لە زانكۆي ئەزھەرى،

كابرايەكى موسلاوى دەگەل دەبى، نازانم كى سەوافى دەلېنى، ئەو سەوافە

وھەك بلىنى بۆ دوژمنايەتى كورد ھاتبىتە دىيائى وا بوو، سەر بە برايان

(ئىخوان) ىش بوو.

ئى، ئەو ئىخوانە عارەبە، زىيارى و كوردىكى دى ناوى وى حوسىن نازانم

كى دەبى، بە گرتن دەدا، تۆمەتى جوداخوازى و كۆمۇنىستىيان وھپال دەدا،

ئەگەر خىزۆمەند نەبان، ھەردووكيان لە كونجى زىندانى دادەپزان.

ئەوجا تۆ بەرى خۆ دى، نىو تەمەنى پاشترى دەسەلاتبەدەستانى ھەوليزى

چۆن چاكەي مامۇستا زىيارى دەدەنەوھ؟

دېن، مزگەفتى ھەلدەچن، رووبەرەكەي بە قەد نىوھى رووبەرى قەلاتى،

منارەكەشى چەند ھىندەي منارەي چۆلى، بە خەتىكى درشتىش لە ئاوى زىر

دەچى، دەنوسرى:

مزگەوتى سەواف

حه یران قه یسه‌ری و جاده‌ی برابم پاشا

ئیره سه‌برده‌ی له بهر ده‌روا، سه‌برده‌ی دریز، دریزتر له هه‌یرانه‌کانی دلشاد. با شتیکیش لهو هه‌یرانبیژه بگیزمه‌وه، له پشووه‌کان چوار پینجیکمان ده‌رگای پۆلمان له سه‌ر خۆمان داده‌خست و تینه‌ه‌لده‌کرده هه‌یرانی، قه‌راج و قه‌ره‌چووخ و که‌ندیناوه و ببه‌ بنی سه‌فینی ده‌هینایه ناو پۆلی. ئه‌و کوره له هه‌یران گۆتنی به ئاسانی نه‌ده‌هاته رایین، به‌لام که ده‌ستیپیده‌کرد تا ته‌واوی نه‌کردبا، ده‌سسنت له هه‌وکیی نابا، رانه‌ده‌وه‌ستا، بیرمه ده‌یانگۆت:

+ کوره، مامۆستا هات.

- راه‌سته، هه‌یتتا له زوورگه‌زراو ئاودیو نه‌بوومه!
له هه‌ر جیه‌ک هه‌یرانی هاتبا، ده‌یگۆت، بیینمه‌وه به بیریده‌هینمه‌وه که له ناوه‌ندی قه‌یسه‌ری، له کۆلانی ئه‌و گۆره‌ی که سه‌ نه‌یزانی کتیبه و له سه‌ر چ ئایینه، له خۆوه ناویان نا سه‌یدعه‌بدولا. له‌وئ دلشاد ده‌ستی خسته بن گۆنی و تینه‌ه‌لکرده هه‌یران، ئه‌و کوره هه‌یرانی گه‌یانده برابم پاشاش، برابم پاشای سلیمانی.

خه‌تخۆش و دلشاد و ئه‌ز، وا له سلیمانی پیاسه ده‌که‌ین، ئه‌من پیشتیری دیتبووم، به‌لام هه‌ر هینده‌ی ئه‌وان شاره‌زای جاده و باژیرم، له جاده‌کی ده‌رۆیشتین، له که‌سیکمان پرسی:

+ئه‌و جاده ناوی چیه؟

- برابم پاشا.

ناوه‌که خۆش هاته گویمان، دلشاد له بهر خۆیه‌وه گۆتی:
ئه‌و برابم پاشایه کاتی خۆی پنده‌چی هه‌زی له کیژۆره ئه‌سمه‌ری بووبن، با لۆی بلیم.

به سهری هه مووان چۆنی دهگێز مه وه ئه وهایه، له ناو جاده ی برایم پاشا،
دهستی خسته بن گوئی و تیهه لکرده حهیرانی، ئه من ده مگوت:

کوڤه، کزیکه کزیکه.

خه تخۆش گوئی:

+ ئیستا به ناو خه لکدا بلا و ده بیته وه، ره سوول گه ردی مینوانه!

- هه وریه که ی که مه.

ره سوول گه ردی هه یینی گه له ک خۆشه ویست بوو، هیمان قادسیه

نه بیردبوو، ده وری به سرای پۆلاریژ نه کردبوو!

ئه ها، بلیمه خوینه ری خۆ، ئه ز هزرم کوڤه، به رده قاره مانه که ی سه ری

و تابلۆ ناسکه که و به ساقه ی ناسکی ژنه ته ره که و گه زۆی خۆش و

بابۆله ی بی تام و شامی ئه وئی، سلیمانیم به بیر به یینه وه .

له ئازادی ده میتمه وه و ده چمه ناندینی به هه شتی، له ویشه وه بۆ پرا ده لال

و سنووور.

ناندیتی بههشت پرا دهلال و...

ئەری چەند کەس لەنگۆ، ناندینی بەههشتان دیتوو؟
با پیتان بلیم لە کوئی بوو، لە ریزی قاوهخانەیی عەبۆ، پشت لە مزگەفتی
حاجی لەقلەق و روو لە قەیسەری. ئەنگۆ ئەگەر ناندینەکهشتان نەدیبن، بەلام
دلنیام شتیک لە خواردنی بەههشتی دەزانن، نەخاسمە مریشکی سۆرکراوه.
ئەها، مەلا هەیه لە مەولوودیی، پیشەوەیی خواردنی بیتە پیشی، دیتە سەر
باسی مریشکی بەههشتی:

لەوێ درخت هەیه، مریشکی سوورکراوه دەگرێ، هیند سۆربۆتەوه
رەنگی تەماتەیی گرتوو، تک تک رۆنی لێ دەتکی، بۆنی رۆژە رێهەک
دەرۆات، لەو دەمەیی حەزت دەچیت، مریشک وەک سیو بەردەبیتەوه و لە
پینشتە.

مەلا رەنگە لەوه هەلەیهکی کردبێ، چونکێ من بە چاوی خۆم دیتم،
مریشکەکهی ناندینی بەههشتی بە درەختەوه نەبوو، شیشکەیهکی
تێهەلکیشرابوو، هیدی هیدی بە دەوری خۆیدا دەسوورایەوه و چۆر چۆر
چەوری لێ دەچۆرا. هەلەکهی تری مەلا لەوهیه، من نەک هەر حەز، وەختە
بۆی بە زگ بدم، مریشک نەهاهه پینشم.

پێ نانه ناندینی بەههشتی بە پارەیه، پارەیی باشیش، من تا نووکە لە
دوورەوه تەماشای دەکم، زارم ئاودەکات و زەقە زەقی چاوم دێ.
ناندینەکهی بەههشتی ناویکی تریشی هەبوو، هەلە نەبم (تاجریان)یان
دەگۆتی، ئەگەر سەیرانەکهی ئازادی نەبا، درەنگتر تامی خواردنی بەههشتیم
دەکرد.

له گهل خه تخۆش و ههینی، به سیتیان له ناندینی به ههشتی مریشکیکمان کړی، که وتینه ری، وا به دم سرودهوه به سهر پردی که له کئی له زیی گوره په رینهوه به ری بادینان. زی باش هه ستایه، به هاره که ی به باران بو، مینا ناخی کورانی ئازادی شه پۆلان دها.

له ودیوی زی، تا مووسل و عینزاله م دیتووه، دلم به و سهیرانه زور خۆشه، ئه ورۆ پرا دهلال دهبینم، زور تامه زرۆی دیتی سی جی له و جییانه ی له شاعر و کتیبان ناویان هاتبوو، بووم:

• مله که وه، ئه ویش له جوانیی ملی که و (وا تیبگه م ناوکه ش پیوه ندی به که وه وه نه بوو)

• شانده ر، له سه رسامیم به ژیا نی مرۆقی کۆن و نیاندرتال و...

• پرا دهلالی زاخۆ، له به رخاتری خوینی دهلال.

برۆ، پرا دهلال، ئه م هاتین.

له بیرمچوو بلیم، له هه ولیره وه تا زاخۆ و سهر سنوور پیاوانی بازگه به دیتی ئیمه سهریان باده دا، روویان گرژ ده کرد، برۆیان تیکده نا. ئاخو ناو پاس یه ک پارچه رانکوچۆغه یه، کلپته له سهر، جه مه دانی له مل و فهقیانه و پوزوه وانه ش هه یه. ویکراش سروود و گۆرانی، ئه ی ره قیبیش سه رتۆپی سروودان. پیاوانی بازگه سه ریکیان به ناو پاسدا داده گرت و داویان ده کرد که سه روودی عیراقی و سه دامی بلیننه وه. تاهوو واه! کورانی ئازادی، سه دامی و عیراقی و سه دامی! به (هه چه رمه چه رمه، هه...) وه رامی بازگه یان ده دابه وه.

پرا دهلال، ئه م هاتین.

دهرکه وت، له جامه وه زاخۆ له شیوه ی چه ند په له هه وریکی ده ست له ناو دهستی له سهر زهوی نیشتوو، دهرکه وت، په له هه وری ردنگا و په نگ ده تگوت خۆیان داوه ته زه رده په ر. جیی وا جوانم نه دیتوو، جیی خۆیه تی به دیار ئه و دیمه نه وه گۆشته که ی به هه شتی بخۆیت، ده زانن له ناندینه که وه تا ئیره، دیمه نی گۆشته که له چاوم لا ناچن، خوا خوامه زوو نیوه رۆ دابی و وهرگه رینه سه ری.

ئەو ھەتا دەلال، بە دیتنى ۋى دەلالە جوانەكەم بىر كەوتەو، دەزانن كام دەلال دەلېم، ئەو ھە نىە چىرۆكەكەى (پرا دەلال) دەلى:

لە نىو ھى پردى، ۋەستای پرد چەندى دەكات بەرد و قىسل يەكدى ناگرن، لە خەونى پىئىدەلېن:

خوینى كچىكى تىنەكەى، زەوى ئاسمان بە يەك بگەن، بەرد و قىسل ئىكدى ناگرن.

خەونەكە دەگاتە مىر، لەگەل ۋەستا دوو بە دوو دەكەونە پرس و را، چ ژنىك سەرپرەن باشە، لە سەر ئەو رىكدەكەون، كام ژن لە پىش ھەموو ژنان چوۋە سەر سەراۋى، بىگرن و ۋەك مامز سەرىپرەن. بەدبەختى ۋەستا، سەبەينى زوو دەلالى كچى دەگاتە سەر رووبار، ۋەستا لە قسەى خۆى پەژىوانناىبىتەو، دەستى دەچىتە كچا خۆ و بە خوینى ۋى پردەكە تەواو دەكات، رووى زاخۆ بە سەر ئەو دىۋى رووبار دەكاتەو ۋە كىشەى پەرىنەو ھە نامىنى.

پەلەمە بۆ كەردنەو ھى پرىسكە، ئەو پرىسكە ھەى خواردننى بە ھەشتى تىدایە، خۆم دەگرم و خواردنەكە دەخەمە دواى دیدارى برايم خەلىل، ئەمن بىستبوم، ئەو برايمە برايم پىغەمبەرەكەى خۆمانە، بەر لە كەردنەو ھى ئاگر، لىرە لە نزیك كانىكە كەپرئىكى چىكردبوو، ئىدى لەو ھەو ۋە ئەو ناو ھى ھەلگرت.

ئىرە سنوورە، ئەو ھەبوو لە نىوان تۆرك و عارەب بوو راکىشراكىش، كورد بۆ جارى نازانم چەندەم لىرە پسا و ھەو كە شىپۆە يەكىنەگرتەو. لە بەرى باشوورەو بەرى خۆ دەدەينە بەرى باكورى، ۋەلەكە عارەب بە ئاماژە تخاب دەكئىش، رىئادا پتر بچىنە پئىش، برادەرىك دوور نىە ھەينى بووبى، گۆتى:

تو ۋەرە لە ئاقارى خۆت، عارەبى پى پەتى و توركى قوون لە دەرى، پىت دەبەستن و ناھىلن شەقاوان باۋى، ناھىلن بكەى ئەو بەر و بەرى.

ھەينى كورپى بوو، ھەينى كوردایەتى لىو دەچۆرا، كوردى دژە كوردىش چەند رۆژى لەگەلى ژىبابا، چۆرى كوردایەتى تىو دەگەرا. دواتر لە دەمى خۆپىشاندانەكان، لە چەند سەرە كۆلانى دىتمەو ۋە برووخى و بژى

دەگۆتەو،

ئى، لەو سەيرانە شوفىزەكەى دىوى باكووريشم لەبىرە، بۆ شتىك كە شتىكى وەكى (فىكى فىكى)يان دەگۆتئ دەورمان دابوو، كورپىك بە توركمانى شتىكى لئى پرسى، ئەو بە كوردى گۆتى:
ئەز كوردم، ب كرمانجى باخفە.

رەنگە بېرسن ئەو شتە چ بوو كە دەتانويست لە شوفىزەكەى وەرگرن؟
بۆ وەرگرتنەو، وەلام دەبىت بچىنەو، لای سايلىوى هەولپىرى و شوفىزىك لەو شوفىزانەى دىوى باكوور بىنين، ئەوانەى گەنمیان بار دەكرد يان دادەگرت، بە دزىو، بە بلىن:

فە..... هەيە؟

تىدەگات، هەرزەكار و شوفىز لە زمانى يەكتر تىدەگەن! ئەگەر هەبئى هەندئ پارەى لە دەست بئى و گۆفارىكى رەنگاوپرەنگ بخە بن هەنگلەتەو، گۆفارىكى پڕ لە حۆرى، حۆرى روت روت.

لە حۆرى گەرى، ئىستا كاتى كردنەو، پرىسكەى لە بەهەشتەو، هاتوود، نا، بەر لە تامكردنى خواردنى بەهەشتى، دھۆكىشم دى، دھۆك لە ريمان بوو، ئەو، تا لە بن شاخى سەر كەش، لە دەو رووبارىكى گافى سەرشىت گافى ئارام خۆى شار دۆتەو، لەو دىتنە دھۆك لە دىدى مەو، تەواوىك شىو، كۆبىي دەدا. بىرمە لە نىك كىتبخانەكە شتىك بۆ هات، خۆم داى پەنايەك و يەك دوو كۆپلەم نووسى، دواترىش بلاومكردەو، هەر لە دھۆكى نەوارىكى پاشاى تەنبوورم كرى، غەزال غەزال و يار حەلىمى تىدابوو، دواى پاشاى تەنبوورم وەبىر بەهتەو.

چ ما؟ يادەو، رىم بەربادە، حەيف لە دھۆكى هەر هتەندەم لە يادە.

ئى بە ديار پردى دەلالى دەلالەو، دوو دوو، سى سى، پىنج پىنج...
دامەزراين، ئىمە هەرسىكمان دەورى مرىشكى بەهەشتمان دا، پارومان كرد. ئاى! گۆشتى بەهەشتى ئەو، هاى! لە بەر دەم رىوى دانى، يە دەكات، گۆشت دىوى دەرى سۆر سۆر، وەها سۆر بۆتەو، دەلىنى دەندووكى كەو، دىوى ژۆرىيى خا، خا، گەرمابىشى نەگەيشتوتئ، بۆنىشى لىدى.

له وه وه بیزم له ناندینی به ههشت بۆوه، به پیتشیدا ده رۆیشتم روهی خۆم
وه ده گێرا، چیدیش به و ناوه ناوم نه هیتا، منیش وهک زۆری خه لکی تاجریانم
ده گۆتی و سویندیشمخوارد نه گهر له ناندینی پلکه سه به نان بخۆم، سه ره به
نادینی به ههشتیدا نه گرم، پاشترئ ده گهریمه وه لای پلکه سه به.

چ ما؟ ئا، ده بوو کۆتریکی فازیل ریحانه له گه ل خۆم به بهم و له بن
مووسلئ هه لیده مه ئاسمانئ، حه یف له هاتنه وه به بیرمهاته وه. با ئه وهش بلیم
له و سه يرانه ش وا بزانه چ وینه یه کم نه گرت، ئاخه له وینه که ی گۆرینه وه من
زۆر ناچار نه کریم، وینه له گه ل که س ناگرم، ئیره جیتی سه ره برده ی وینه ی
گۆرین بگێرمه وه، کورته ی سه ره برده:

له تهک خه تخۆش و سه ی چوارئ وینه مان گرت، من له په رگه
راوه ستابووم، دوا ی چه ند رۆژئ سه ره و وینه یه کمان بۆ هاته وه، هه موو
گوتیان:

زۆر جوان ده رچووه.

دووایان روو له من:

به لام تو ناشیرنت کردووه.

یه کیان له دله وه گوتی:

هاسانه، هی ئه وه ره شو برژه بیره، به وه ی باشه له په رگه راوه ستاوه.

کوریکیان به به رچاومه وه وینه که ی منی بری و دایه وه دهستم، منیش به
به ر چاوی هه مووانه وه، هی هه مووانم بری و ته نها هی خۆم هیتشته وه، ئیدی
له و رۆژه وه له وینه گرتن تۆرام، تا درهنگ به تۆراوی مامه وه.
له وینه و تۆران گه ری، ئیستا ده چمه وه ئازادی.

شهرم ناهنگی شاعر

نازادی ناهنگ دهگیرئ، نازادی بانگ راده دیرئ، به ناو پۇلدا دهگه پین و جاردهر جاردهدا:

کئی شاعری ههیه؟ کئی په خشانى ههیه؟ کئی گۆرانى دهلئ؟ کئی ده بئته ئەکتهر؟ با دهسته لبرئ تا ناوی بنووسین.

هئى و ناوی نووسرا، نه دهنگى ههیه نه وشه، نه دوو رستهش ریک دهلیته وه. منى شهرمن، دهفته ریکى شئستپه ریم پرکردوته وه، شهرم دهستى به سینگمه وه بهستوته وه و رینادا بلندتر بئته وه، شهرم زمانى له گۆ خستوه، چه ندی دهکهم نابئته وه، چه ند حه زدهکهم بلئیم: ناوی مینیش بنووسن، شاعر دهخوئتمه وه.

نه دهست بزووت و نه زمان چى گوت، دهزانم ئەگەر وا بلئیم پۆل به خه تخۆش و دلشاد و جهمالیشه وه له سه ر پشت دهکهن و پیکه نینیان دهگاته کۆلانه کانى نازادى، ئاخىر جگه له خۆم کهس له و دنیايه به کهویاریشه وه نازانى من شت دهنووسم، ئئستا بلئیم شاعر ههیه و دهخوئتمه وه! به زمه سات نیه؟!

نازادى به بۆنهى نه ورۆزه وه، ئئتیحادیبه کان گۆته نى به بۆنهى نه ورۆز و نازاره وه ناهنگى گیرا، ساکه گۆرى ناو نازادى جینى که سیکى دى لئى نابئته وه، تا ئەو ناهنگه من نه مدهزانى نازادى هئنده قوتابییه ههیه. ناهنگ به وتهى ئئتیحادان دهستپیکرد، به لام زوو رهوتى کوردانهى خۆى گرت و نه ورۆزه کهى حه سه ن زیرهک و ئەى شه هیدان و جهژنه جهژنى نه ورۆزه له نازادیبه وه گه یشته کۆلانه کانى نازادى.

دیاره له وانهى دهستیان هه لبرى و ناویان نووسرا، هه ندیکیان ده رچوون،

ئەو ھەتا دېنە سەر شانۆ، لەوانەى شىعريان خویندەوہ:

چاوشين و بلە و سەردار رەشىد و پشتيوان و تەحسين و ئەوانە بوون.
لەوانەى بە كۆرسىش سەرووديان گۆت: سەردارى سەعید سۆفى و
سەردارەكەى تر و دلشاد و بلە و جەمال بوون، ئەو جەمالەى مام رەمەزان
دەبويست شىعريش بخوینتەوہ، بەلام ئيتىحادىيەكان رىيان نەدا.
[بە ئەوہ بلىخ دواى ئەو ھەموو سالە، لە دەمى نووسىنەوہى ئەو
سەرھاتانە، جەمالەكەى ناو سەرھاتان ھەندىك لەو ناوانەى بەبىرھىنامەوہ،
من بىرمچووبوونەوہ]

ئى، لە تەماشاكردنى ھەر يەكى لەوانەى شىعري دەخویندەوہ لە دلى
خۆم دەمگۆت:

خۆزگەم بە خۆت، برىا منىش زاخى ئەوہم تىدا دەبوو، بىمە سەر سەكۆى
خویندەنەوہ.

بىرمە شىعەرەكەى چاوشين لە ھەمووان پتر دەنگىدايەوہ، بووہ
چەپلەريزانى، ھەرچى كۆترى ئازادى ھەيە ھەلفرىنە ئاسمانى، چەند
ھەزەدەكرد من لە جىتى ئەو بام، چەپلەكان بۆ من بان. بىرمە لە شىعەرەكە
(جلكى رەش)ى تىدابوو، ئەوہى تىدابوو كە كوتالى رەش بەشى ژنان ناكات،
ئاخر رۆژانە ژن كۆستيان دەكەوئى، تەرمى كور و برا و مئرديان دىتەوہ،
شەرى قادسىە گەرم داھاتبوو، پىشمەرگەش لە دووى يەك گەشمردەى دەدا.
ئىرەبىم بە چاوشين دەبرد، بە شىعەرەكەى نا، ھەستمدەكرد من شىعري لەو
جوانترم ھەيە، ئىرەبىم بە خۆى دەبرد كە چۆن شەرمى نەكرد و وا بەدەنگى بلند و
جوولانەوہى جوان شىعەرەكەى خویندەوہ، ئەدى كاتى مامۆستايى لە ناو پۆلى باسى
شىعەرەكەى وى دەكرد و دەيگۆت:

شىعەرەكەى چاوشين لە ھەمووان خۆشتر بوو.

لە دلى خۆ دەمگۆ:

مامۆستا ئەگەر شىعري منت دەدى، ھەرگىز وات نەدەگۆ.

ھەينى شىعري خۆم گەلەك لا جوان بوون!

دەھاتە سەرم خۆم ئاشكراكەم و چەند شىعري بەدەمە مامۆستا، شەرم نەپەيتىت.
شەر گەرمە، شەرىكى تىر، تىرى تىناچى، دەلین چى لە پەنايەكەوہ تىچاويكى

بەدەينى!

فرۆكەى ئىمام

دۆشكەى سەر قەلاتى

قادسىيە تەرم تەرم

گەرم داھات، بەو زستانە باوبۆرانە زەوى و ئاسمان تايان ھاتى، گەرم داھاتن، قادسىيە ئاگرى كردهو، پىشترىش شەر بوو، واديارە ولات بى شەر ھەلناكات، بەلام شەرى ئەوجارە وا لە ئاسمانى شارە، بەرى ھەنگىنى لە شار شەر نەكەوتبوو ئاسمانى، پىشان لەو لايەو، تەنھا فرۆكەى بەغدا دەچوو، چيا و گوندى دەكرە رەژوو، ئىستا سەربارى بەغدا، فرۆكەى تارانىش بەسەردا دەدات و شار بۆردومان دەكات.

فرۆكە دى و ناگەرپتەو، نەوى نەوى، ھەر ئەو تە زگى بە دارتىل ناكەوئى، باكى بە ھىچ نىيە، كوئى بوئى كاولى دەكات، ناگەرپتەو نە لە كلاشىنكوفى سابىر سارووغ، نە لە دۆشكەى قەدۇ، دەلین سابىر سارووغ يەكەم كەس بوو لە ھەولپىرئ لە پىش باخچەى كورد و عارەب، لە ناو جادە كلاشىنكوفى راکىشاوھ و فېشەكى بە فرۆكەى ئىرانەوھ ناو، ئەو بوئى بوو يان كەرايەتى! كئ دەيوئرا لە ئاست فرۆكە سەر بەرز كاتەو، خەلک قۇبچە و ئەنگوستىلەى پەنجەى دەشاردەو، نەوھكرو برىقەبداتەو و فرۆكە ببىنى، كەچى سارووغ كلاشىنكوفى پتوھنا، سارووغ ھىشتا بە چيا نەكەوتبوو، قەدۇش تازە لە عەرەبستانى ھاتبۆو.

شەتەك لە قەدۇ دەگىرپمەو و وھكات دەگەرپمەو بن سىبەرى فرۆكە. قەدۇ ئەو پياوھىيە، كاتى خۇى بابم دوو دىنارى لە بەركى بوو، يەكيانى بۇ

وی نارد، ئەو دوورخراپۆوه عاره‌بستان، باشووری قاق، قەدۆ کاتی له
بیابان هاته‌وه یه‌که‌م مال مالی ئیمه‌ بوو سه‌ری پێدابگرئ، گۆتیه‌ بابم:
دیناره‌که‌ی تۆ ته‌نها جووتی پێلاوی پێهات، به‌لام نیوه‌ی خیل و
که‌سوکاری منی هێتا، تا مردن له‌ چاکه‌ت ده‌رناچم.

ئەو قەدۆیه‌ پیاویکی زۆر سه‌ر‌راست بوو، بۆ په‌رینه‌وه‌ له‌ مردنیش درۆی
به‌ زاردا نه‌ده‌هات، هه‌ر له‌ به‌ر هه‌ندیش دوا‌ی توانه‌وه‌ی شۆرش ره‌وانه‌ی
بیابان کرا، خۆی گێڕایه‌وه‌:

له‌ کاتی خۆرا‌ده‌ستکردنه‌وه‌، له‌ هه‌ر پێشمه‌رگه‌یه‌کیان ده‌پرسی:

ئیشی تۆ چی بوو؟

له‌و سێ چوار ئیشه‌ بترازئ، که‌س ئیشیکی دی نه‌کردبوو:

- من نانه‌وا بووم.

- ئەز له‌ ناندینئ شیوم لێده‌نا.

- من ده‌چومه‌ داران، دارم بۆ بۆ باره‌گا ده‌کێشا.

- ئەز مه‌یته‌ر بووم، که‌ر و هه‌ستری باره‌گام به‌ خێوده‌کرد.

ئهمنه‌که‌ تووره‌ بوو:

دیاره‌ ئه‌وانه‌ی له‌و شاخانه‌ گولله‌یان به‌ عیراق و گه‌لی عه‌ره‌به‌وه‌ ده‌نا،

ئیسرائیلی بوون!

من هه‌لمدایئ:

نه‌خێر من بووم.

ئهمنه‌که‌ به‌ بزیه‌کی تاله‌وه‌ گوتئ:

ده‌ی بلئ، بزائم...

گوتم:

ئەز له‌ سه‌ر دۆشکه‌ی شۆرش بووم، هه‌ر فرۆکه‌یه‌کی عیراقی گولله‌یه‌کی

به‌رکه‌وتبئ، له‌ لوله‌ی دۆشکه‌که‌ی منه‌وه‌ بۆی چوه‌.

ئیدی بیابان خۆت بگره‌ قەدۆ هات، له‌ گه‌ل شه‌ری قادسیه‌، قەدۆ هاته‌وه‌،

حوکه‌ت بریدی سه‌ر قه‌لاتئ و له‌ سه‌ر دۆشکه‌یه‌کی گه‌وره‌ی دانا.

پیانگۆتبوو:

چۆنت بۇ مەلا مستەفا كرد، ئەو ھاش بۇ ئىمەى بکہ.

قەدۇ گۆتپووی:

من ناپاکی له چهکی دەستم ناکەم، کیشکە له قەلات نزیبکە ویتەو،
دەیهتیمە خواری.

قەدۇ دەستی له فرۆکەى تارانئ نەپاراست، یەکەم کەس بوو له بلندایی
قەلاتەو فیشەک بنی به فرۆکەى خومەینییەو.

ئى، قەدۇ و سارووغ له جىی خویمان، دیمەو بە لاشاوه.

له نزیك سەید مارف دارتیلکی گەلەك گورە و بلند بە ئاسماندا چووه،
دەنگیکى لیوہ دى، سەد خۆزگەت بە لوورەى سەگ، بیرتانه؟ لوورەى سەگ
ئیزرائیلی دەهینا و کەسیکی دەبرده سەید مارف! لی لوورەى ئەو دارتیلە بە
گیانی کەسیک وازناھینی، ئیزرائیلە ئاسنینەکەى ئاسمانی، ئەوہى له بن
عەبای ئیمام خومەینییەو دەھات، چەند کەسیکی پیکەوہ دەنارده سەید
مارف و گۆرستانەکانی دى، بالەخانە و خانووشى کاولدەکرد، لوورەى
دارتیلەکە کە بە (ئینزارەکە) رادارەکە ناوی رۆیشتبوو، ئاگادارکردنەوہى
پیشوہختە بوو.

لەگەل لوورەى راداری دەبووہ تیکنالان و ھەلقزان و ھاواری، دەست و
پى تیکدەئالان، ھەبوو له جىی خۆى رووی بە زەوہیوہ دەنا و پشتی دەکردە
ئاسمانی، ھەبوو غاریدەدایە کۆلانی، ھەندیکیش لۆ بن کانتۆپ، بۇ بنەبانی.
ھەیە دەلی:

ساکەگۆر باشترە لەوہى بچىە ژۆرى و بنەبانی، فرۆکە ناپالم دەھاویژیتە
خانوبەرە.

ھەیە دەلی:

برۆ پەنایى، بن دیواری، ئەگەر لەو گۆرە بیت، لەو گۆرە ساچمەین
ساردت دەکاتەوہ.

من کە مالەکەى موفتى و کورپەکەى پیش دەرگەى مزگەفتى شیخەلام بە
چارى خۆم دیتبوو، نەمدەزانی بە قسەى کامیان بکہم. بزانه چیم دى:
له سینەمای حەمرا پارەکەم دا، بلیتەکە ھیتشتا له دەستی بلیتفرۆشە، بووہ

زرم و هۆر، قەدۆ لە سەر قەلاتەوہ پلى پىنوه نا، من فرۆكەم دیت، كوو لە گوللە تیژتر، لە دارتیل ستوونیتەر چۆوہ ئاسمان، كەشیدە لە سەریك بە دەنگى بلند دەلى:

فرۆكەى ئىمام دوژمنى سینهمايه، بە لای مزگەفتدا ناچى.
لە سەر قسەى وى بەرەو مزگەفت هەلاتم، بىرمە لەو ساتە مەمەدە شىتیش كە هەستمنەدەكرد هەستى ترسى ماىن، ترسى لى نىشت و خۆى هاویشتە ناو سینهما، مەمەدیش چىرۆكە، بەلام لەو هەلات هەلاتە ناپرژىمە سەر وى. یەكپى هەلاتم، تاهو واھ، دارمالە، لە سەرى دەرژى، پشیلەشى پىنوه ناچى، لە سەر دەرگا خۆم دەخلى مزگەفتى شىخەلا كرد. لرمە یەك چ لرمە، لە رووخانى قەلات دەچوو، كورپىكى لە من شتىك هەراشتر كە پشتى بە دیوارى مزگەفتى دابوو، بە لادا هات، خوین لە لاملیەوہ هاتە خواری، وا بزانی هەناسەى تىدا نەما. پیاویك كە ترومبیلەكەى لەوئى راگرتیوو و وەك ئیمە هانای بۆ مزگەفتى هینابوو، خستیه سەرشانى و هاویشتیه ناو ترومبیلێ و یەك دووانىكى دیش سواربوون و چوون. لە دلى خۆم گوتم، سینهما لە مزگەفت پارىزراوترە، خۆزى لە كن مەمەدە شىت دەماموہ.

بزانی، ئەوہى گەرەكى موفتى كوو بوو.

من لە سەید ماری لە ناو چىورمەى خۆم لە گژ دەورکردنەوہم، لوورەى رادار هات، چووم چووم، خۆم داىە پەناى كىلى پىرى سوارچاكان، ئەو كىلە بۆ من چى وای لە ساقو درىژەكەى بابم كەمتر نیه، دەمپارىزى. زۆرى نەبرد بووہ زرموہۆر، لرمە یەكیان زۆر نزیك بوو، وەك بلىتى بە مەزارى سەید ماری كەوتىن، سەرمەلبرى، سەید سەلامەتە. لەولاوہ لە ناوہ گەرەكیوہ تۆز و دووكەل بەرى ئاسمانى گرت، دواى نەمانى دەنگى فرۆكە، رووہ و دووكەل هەلاتم. چ ببینم، دوژمنت نەبىینى، ئەوہى من دىتم و بىستم هەر بەقسە خووشە، كۆشكىك لە كۆشكەكانى موفتى لە جىتى خۆى داپماوہ، لادیوارىكى بە پىنوه نەماوہ، گەرەك دەورىان داوہ، كەسى لە بنە؟

پىرىژنى پرچ دەرنىتەوہ:

ژنەكە، ژنەكە، مندالەكەى هیشتا لە زگە، مامانەكەشى لە تەكە.

به شۆفەل و گەورە و گچکە له گژن، سێ تەرمیان هێنايه دەری، یهکیان
پیش هاتنه دنیا، گەيشته ئەو دنیا و بای دنیاى بەرنهکەوت، پیاویک دەلی:
له کاتی هاتنی فرۆکه له کۆلانی راوهستی باشتره له وهی له دور ژۆری
دانیشی.

سەرم تیدا ماوه، بچمه ژۆری، یان بن دیواری دەری!
له گەل فرۆکهی ئیمام سەربردەم زۆره، ئەوهی ناو گەرماوی ئەگەر له
سینەما بیینی، هەشبه سەر دەهینیتە پیکه نینی. سەر له سبەینانەکی له
کیندەریم؟ له گەرماوه کهی جادهی شینخەلا، ناوی سەلاحەدینە، چیه، کیم
له گەل؟ له بیرم نیه، دور نیه فازیل ریحانە بوویت، هەین له گەرماوی گەل
وگون رووتی شەرم نەبوو، هەموو پیکه وه و به تەنیشته یه که وه، رووت
رووت خۆیان دەشووشت. له هیکرا قەوما، له کەس نەقەومى، دیسان
فرۆکهی ئیمام، دیاره قەدۆش له سەری قەلاتیوه به بەر دۆشکەى داوه،
به لام نازانم کلاشینکۆفه کهی سابیر سارووخ له تیراوه وه تەقەى دى یان نا.
ئەوجا ئەنگۆ تەماشای ئەو خەلکە رووتە بکن، کوو کووی تیکه سەسووپین،
کەس به جلکی خۆی ناکه ویتە وه، هەیه به گەل و گون رووتیه وه گەيشته
جاده، هەیه به کراسیک، کلاویک گونی خۆی داپۆشیوه، قوونیش با لێیده دا.
ئیدی رووتەکانی ناو گەرماوی دەردەپەرن و خەلکی ناو جادهش غارده دهنه
ناو گەرماوی، ئەوجا وەرە تینگە، ژۆری چیتره یان دەری؟
بابم جینی سیتیەمی به بیردا هات، هاتە سەری له دەو کەندى، کونەفرۆکه
لیدا، دەبگۆت:

چارەى فرۆکه هەر کونەفرۆکه یه، له ساچمه دەتپاریزی و بان و
دیواریشت به سەردا نارمى.

ئى، له فرۆکه گەپى، خەلک بەره بەره ترسى لى شکا، ئەویش کەمتر
هەردەستا، هەوکه گوپی خۆتان بگرن، با نه بیستن، ناچارم بیمه سەر باسى
بزربوونی برادەرەکانم و شینی گەرەکئ و رەشپۆشیی ژنان و گۆرستان .
قادسیه له چ شەران نەدەچوو، له زهوی و ئاسمانه وه، پانه و پان هات،
گەرەک گەرەک، کۆلان کۆلان، مال مالی گرتە وه، قادسیه شەقام شەقام

خەلكى راپىنچدەدا، شار كىتى تىدا ما؟ ئاۋى تىۋەركرد. شاتكە شىت لە سەيد مارقى لە سەر گۆرى مزەفەر، قسەى دلى گەرەكى كرد:

گەرەك چۆل و گۆرستان ئاۋەدان.

لە يادەۋەرىيى من مزەفەرى كۆلانى، لە پىش ھەموو كورپانى گەرەك لە شەر گەرايەۋە، قادسىە ئالاي خۆى تىۋە پىچابوو، بە خەتىكى درشتى عارەبى نووسىبوۋى:

شەھىدى قارەمان.

كۆلان بە ورد و درشتەۋە لە چۆكى خۇيان دەدا و (مزەفەر رۆ) گەرەك گەرەك دەپۆيى، سەيد مارق مزەفەرى لە دەستى قادسىە ۋەرگرت و چلكى گۆرى، لە كراسىكى سىپى سىپى، لە بەفر سىپىتىرى پۆشى، دوو گەز عەردى خۆى پىتەخشى، براكەشى ترومىپىلىكى سۆر، لە خوين سۆرتى ۋەرگرت.

سەرەتا ۋابوو، قادسىە دەستبلاۋ بوو، ھەر كەسىكى ئاردايەتە گۆرستان، ديارىيەكى باشى دەدايە مالىان. ھەر لە كۆلانى مە نۆرەى سەلاح ھات، ئەۋ كورەى پىكەۋە دەچوۋىنە پۇستەخانە، ديوار بە ديوارەۋەين. شەۋ درەنگانى زرىكەى دايكى ئاسمانى ھىتايە گريانى، قادسىە ئەۋيشى بە ناۋى (قارەمان) ئارداۋە. دواتر زۆرى بە ناۋى ترستۆك ئارداۋە، بەلام سەيد مارق ۋەك پىشەى خۆى، بە يەك چاۋ دەپروانىە قارەمان و ترستۆك و لە دوو گەز زەۋى دەيگرتتە خۆ. ئىدى بە دوويدا ھات، رۆژ نەبوو، سەيد مارق لە قادسىەۋە مىۋانى ئەيەت، من لە ترسى شىنى ژنان، كەم دەچومەۋە ناۋ چىۋرمەكەى خۆم.

ۋاى لىھات چىۋرمەش نەما، چىۋرمەكانى دەۋرى گۆر روۋخىنران، چىۋرمەيەكى گەرە بە دەۋرى گۆرستاندا ھەلچنرا، ۋا نە با، گۆر دەگەيشتە كۆلان و مالان، ئىستا سەيد مارق پىرپۆتەۋە، جىتى لە بارچوۋىك، يان مەلۇتكەيەكى فېرېدراۋى لى ناپىتەۋە، قسە قسە رادەكىشى، جىتى قسەيەك لە مەلۇتكە فېرېدراۋەكە بكەم.

ئەۋە درەنگترە، لە مندالى جوانتر لەبىرمە، لە سەر گۆرى پىرى سوارچاكان، ئەۋ پىرەى بە مردوۋىش بە پشت و پەناى خۆم دەزانى،

هه‌ستام، بیرری عه‌باس و جه‌میل ره‌نجبه‌رم کرد، عه‌باس ئه‌و پیاوه‌ی به‌عس به‌ برینداری له‌ بن‌ قه‌لاتئ ددانه‌کانی هه‌لکیتشا و ره‌نجبه‌ریش ئه‌وه‌ی کۆپته‌ری به‌عس له‌و دیوی کێوه‌په‌شی گه‌یشه‌سه‌ری و نارديه‌وه‌ سه‌ید مارف. ئه‌و دوو گۆره‌ له‌ ریزی ئیکدین، سه‌ید مه‌ندیان به‌ینه، له‌و رییه، له‌ بن‌ کیلئ، تووره‌گه‌یه‌کی سپی تۆزای که‌وتبوو، زۆر له‌ تووره‌گه‌که‌ی سه‌ر ئه‌سته‌ترکی گولی کۆساران ده‌چوو که‌ نه‌مه‌دزانی چی تیدا، داخوا تووره‌گه‌ی بن‌ کیلئ، چی تیدا بئ! به‌ ترسه‌وه‌ ده‌ستم گه‌یاندئ، نه‌رمه، زارکی تووره‌گه‌م کرده‌وه، وای! خواجه، هاواره، ئه‌وه‌ چیه‌؟!

هه‌لاتم، له‌ پێش ده‌رگای مه‌زاری سه‌ید مارف هاتمه‌وه‌ سه‌ره‌خۆ و تیکه‌یستم شته‌که‌ی ناو تووره‌گه‌ی سپی چیه، گۆمه‌ پلکه‌ عه‌یشینی مجبور:

+ مندالیکان لیره‌ فریداوه.

- وه‌ره، پیشانمه‌.

له‌ باوه‌شی کرد، گۆتی:

ئای، هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر ماوه!

پاش که‌می:

وه‌یش، نه‌مینم، فریه‌ به‌هه‌شتی.

چه‌ند دلۆپه‌ فرمیسکیکی هه‌لوه‌راند:

دنیا چۆن کاولنابی، فرۆکه‌ی دنیا مان چۆن به‌ سه‌ر وه‌رنابی، ساوا به‌

زیندوویتی فریده‌نه‌ ناو گۆرستانئ؟

برديه‌ مزگه‌فته‌که‌ی خوار گۆرستان، بیرمه‌ سئ چوار زه‌لام به‌ خاکه‌ناس

و دووده‌وه‌ هاتن، جئ جئ گه‌ران، تا له‌ نیوان دوو گۆر جئئ گۆرپه‌چگه‌یه‌کیان

دیته‌وه، ئاخ‌ر قادسیه‌ جئئ گۆریکی نه‌هه‌شتوته‌وه.

قادسیه‌ مال مال ده‌گه‌رئ، هه‌ر نیرینه‌یی ده‌ستی دار بگه‌رئ، رایدیه‌په‌چئ،

هه‌ر نیرینه‌یی تینی تفه‌نگ راگرتنی تیدا مایی رایدیه‌په‌چئ. هی وه‌ها راده‌په‌چئ،

په‌ری رازه‌ی (ده‌فته‌ر خدمه‌)ی سه‌رده‌می پاشایه‌تی له‌ به‌رکئییه، کۆر و باب و

باپیر له‌بن‌ سیته‌ری قادسیه‌ چه‌ک له‌ ده‌ستن.

له‌ شار ته‌نها ئه‌و مالانه‌ی پیاویان نیه، سه‌رباز و جاشیان نیه.

له ساي شهر دوو ريت له پيشه:

سهربازي و جاشايه تي، ري سيته ميس ههيه، به لام كه م بوون نه وانه ي
نه و رييه يان ده گرت، له كه ساني نزيك كه له ماوه ي دوو سئ سالي شهري
ههشت ساله به ري سيته مدا چوون، چوون و نه هاتته وه:
عه باس، كوراني شفترفروش، ماموستا حه يدەر، نه نو، كاويس، كيفاح، فازيل
ريخانه، جه واد....

جاري له ري سيته م گه ري، له بهر جاش و سهر باز نازانم سوپاي ميلي
و نه و شتانه ري نيه پيدا بروي، هر له مالي مه دوو سهر باز ههيه، نازانم
كه و تونته كوئي شهر، فاه، قه سري شيرينه، كوئييه. براي گه و ره كه له
دوای ناشبه تاله كه وه سهر بازه، هه وال دئ برينداره، هاته وه. قادسيه به
برينداريش وازي لي نه هينا، ده ستي گرت و به شله شهل برديه وه، به لام
كه مهك له دووري شهري داينا.

دوای وي هه وال دئ، براي گچكه برينداره، سهرباري برينداريش له
زينداني ئاخزواه، نه وه خو شه، ده بيت كيشه چي بيت؟ تا بابم به كه ليتي
مووشه كي حوسين و عه باس و نه و شتانه خو ي گه ياندي و پي كه وت و
هاته وه، له مالي مه شين و رو رو يه. دياره له پيشه وه ي به ره ي شهر بووه،
نه و جيه ي خدري زنده شي ليداني، به زيندو و يتي نا گه ريته وه، نه و يش له
نيوان مردني مسو گه ر و نيوه مردن، نيوه كه هه لده بو ژيري، دئ، به ده ستي
خو ي گولله يه كه له خو ي، قه يتاني پيلا و له كيندهر گريده درين له وي دها،
ئيدي براده ركه اني رايده كيشنه دواوه، ئاشكرا ده بيت و له زينداني ده په ستن.
دار و ديوار په رو ي ره شه، شار ههيه له دنيا ي هينده ي هه ولي تر به
مزگه فت؟ نه و جا به پرسه راناگا، ناچار پرسه تي كه لده كرين، گو رستان
پر بوونه وه، سه يد مار ف زماني هه با ده يگو:
قادسيه، به سه، جيم نه ما.

قادسيه ئاشي خو ينه، ده گه ري و مردن ليده كات، سه د ساليش ده بيت شار
هينده ي نه و چند ساله كوره كاني نه كو ژراون. پيش پي قادسيه، له و سه ر تا
نه و سه ري كو لاني ره شيوشني دووت ده دي، ئيستا قادسيه ده رگا ده رگا

لیدەدا، رەش دابەشەدەکات. تاکوتەرا ژن دەبینی رەشی نەپۆشیی، تەماشای رێ گۆرستان بکە، دەلێی هەرچی قەلەرەشکەى ئاسمانى هەیه، بالیان کراوه و لە رێی سەید مافى خۆ فیزه رویشتنی سەر زهوى دەکەن.

لەو سەرۆبەندەى سەرەتای قادسیه و سەدامى شەپ که تازه خەتى سمیلم دابوو، تازه ردینم موسى ناسیوو، بە چاولیکەرى هەندەکان، هەوای هەندەران لە سەرى دام، بەلام نەمدەزانى بە چ رێهەکدا بچم، خۆم بدەمه دەستى چ بایى. وهبیرمدى لە رێى کوریکهوه، وا چاکه ناوی نەلێم، دیتمهوه، رێی هەندەرانم دیتمهوه، رێهەکش لە رێى سینیەمهوه، رەنگه لەو رێگهیهوه بگهینى، ئەو کورپە ناوی پارتيکی هینا، گوايه تیکهولیکهى خەلک هەناردەى هەندەران دەکات، تەنها يەک مەرچیشى هەیه، يەک شتت لە سەرە، بەجێبێتە، هەندەرانم مسۆگەرە، مەرجهکش زۆر سانانتر لە شەرتى شوانى، ئەگەر هی شوان حەفت سألە، چەندە، هی تۆ تەنى سألیکە، سألېک پێشمەرگایەتى و بەس، سألېکیش چیه، لوقمان گۆتەنى:

بۆ خۆى دەروا، گەرمایەکی بە تین دى، دواى وی زەردبوون و هەلۆهەرىن دى، ئەوجا باوبۆران و بەفریکى ئەستور، لەپەر دنیا وهک ئیستا کەسکەبیتەوه، ئەوه سال تەواو و شەرتە هەلات و هەندەران هاتم.

بەلام حەکیمی برای دەلێ:

وا مەلێن، سالى ئەوى درێژه، نابریتەوه، سألېکى حەفت سالى ئیرەیه.

سەربارى درێژى سألېش، بە قسەى سێئاغا بن:

تا ئیستا کەس سألەکەى تەواونەکردوه، بە گوللەیهک ساردبۆتەوه.

سێئاغا ساردیکردمهوه و لە سەر پەتک و سنگى خۆم گیرسامهوه، لە سەر خویندنى خۆم مامهوه. پاشترى بیستمهوه، زۆر کەس بەو هەوايه رویشتن، پێش شەرتههلاتن لە خوینى خویان گەوزین و نەگەیشتن، وا تیبگەم تەنى ئەنۆ تەواویکرد و گەیشت، بەلام خیرى نەدایهوه، لە دووره ولات و دوور لە کەسوکار سەرى نایهوه.

حهزی پاریزه‌ری

رئی چيام نه‌گرت و له سه‌ر په‌تك و سنگی خۆم مامه‌وه، قوتابخانه‌ سنگ و په‌تکه‌كه‌یه، به‌ستراوینه‌ته‌وه، له به‌ستنه‌وه‌دا له‌گه‌ل خه‌تخۆش نه‌خشه‌ی ئاینده‌ی خۆمان ده‌كیشا، ببینه‌ چی، چی باشه.

خه‌تخۆش

حه‌زی چوه‌ه پاریزه‌ری، هینده‌ جوان له‌و پیشه‌یه‌ ده‌وا، منیشه‌ی به‌ دوا‌ی خۆیدا راکیشا، ده‌یگوت:

پاریزه‌ری باش خدری زنده‌یه، ده‌توانی په‌تکی قه‌ناره‌ له‌ ملی شۆرشگێڕ بپچرینی، ژبانی پنبه‌خشیته‌وه، پاریزه‌ری باش هه‌له‌ی گه‌وره‌ی دادگا راسته‌كاته‌وه.

بیرمه‌ له‌ باره‌ی پاریزه‌ریه‌وه‌ گۆتمه‌ ئازاد خه‌تخۆش:

عاره‌بی له‌ نه‌نکه‌وه‌ خزم كه‌ خۆی كردبووه‌ كاردۆ، پاریزه‌ریش بوو، میری بردی و شوینبزی کرد و دایکی گۆره‌كه‌شی نه‌دیته‌وه، خۆی پاریزه‌ر بوو، ئەدی....

خه‌تخۆش ده‌لی:

ئاساییه‌ پاریزه‌ر نه‌توانیت به‌رگری له‌ خۆی بكات.

باوه‌رمهات و هه‌ریم به‌ خۆم دا ببه‌ پاریزه‌ر، له‌وه‌ش هینوه‌تر هه‌لكشام، له‌ خه‌یالێکی جوان، ئه‌وه‌تا ولات رزگار بووه، منیش بوومه‌ته‌ دادوهر و ته‌رازووی لاسه‌نگی بیدادی هاوسه‌نگ ده‌كه‌مه‌وه.

ئیدی خواخوامان بوو، زوو پۆلی چواره‌می گشتی بپین، بچینه‌ به‌شی ویژه‌یی و دووركه‌وینه‌وه‌ له‌ فیزیا و كیمیا و زینده‌وه‌رزانی و هاوكیشه‌ و سه‌رئیشه‌، هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌و وانانه‌ بۆ من له‌ چار جوگرافیا و میژوو و ئه‌وانه

ئاوځواردنه‌وه بوون، به لامل‌ه‌زی وټ‌زه و پارټ‌زه‌ری وای‌کرد، پشت له زانستی و روو له وټ‌زه‌یی بکه‌م. بهر له‌وه‌ی سال به خویندن و پشوه‌وه دوا‌یی بی، هه‌ندیک ورده سه‌ربرده هه‌ن.

چریکه‌ی ناو چادر

له‌وبه‌ره‌ی گردی قالینجاغا به دیوی گه‌ره‌کی کۆماری چادری له ناو
حه‌فتان هه‌لدراوه، به هه‌ر لایه‌کدا سه‌ر هه‌لده‌ب‌ری ژماره (٧) روو له ئاسمان
زاری کردۆته‌وه. ئاسمانی چادریش هه‌مووی وینه‌یه، وینه‌ی گه‌وره،
گچکه‌که‌یان نیو به‌ژن ده‌بیت، وینه‌کان هه‌ر یه‌که‌ی له رهنگ و شیوه‌یی، به‌لام
دیاره هه‌موویان هه‌ر ئه‌و پیاوه‌ن که له په‌ری یه‌که‌می کتێبه‌کانی ده‌ستی
ئیمه‌ش چاوی زه‌فکردۆته‌وه، وینه‌کان به‌ بای نیسانی ده‌له‌رینه‌وه، له
ده‌ستمیت، له جیی ئه‌و شنه‌بایه‌ی خاکه‌لیتوه، ئاگرێک هه‌لده‌که‌م، وینه و
حه‌فته‌کان لوولدا و له‌و حه‌فتی نیسانه‌ قه‌رچه‌قرچیان بگاته به‌غدا، هه‌زنده‌کرد
دوو پیتشمه‌رگه‌ په‌یدا بن و به‌ ئارپه‌جیه‌ک چادر به‌ حه‌فت و وینه‌وه به
ئاسمان بیخن، له‌و خه‌یالانه‌ بووم، چ بیستم! چریکه‌یه‌ک له چادروه‌هات.

چ چریکه! کوردی با، ده‌مگوت مریه‌م خان یان ئایشه‌شانه، هه‌ستانتیک
هه‌ستا، ره‌سه‌نایه‌تی لیتوه هه‌ستا، ئه‌و ره‌سه‌نایه‌تییه‌ی ئه‌گه‌ر له وشه‌یه‌کیشی
تینه‌گه‌یت، تینه‌گه‌یت ره‌سه‌نه. ره‌سه‌نایه‌تییه‌ک دلنشینه و دل‌ده‌بات و
ناتداته‌وه، که‌مه‌ندکیشی ناو دنیا‌ی خه‌یالت ده‌کات و له خۆت داده‌برینی و
هاییت له هیچ نامینی، من وام لیتات، حه‌فته‌کان و وینه‌کان بزربوون، تیکه‌لی
هه‌ستانی ره‌سه‌ن بووم و هیچ نه‌ده‌دیت، به‌ دوا‌ی (یا یومه و یا بویه) هۆدا
و ئۆبابدا چووم، باشه‌ پیتشتری ئه‌و ده‌نگه‌م نه‌میستبوو؟ دوورنیه، به‌لام له‌و
بن چادره، بووه ده‌نگی دلنشینی من، خۆم راده‌ستی:

ئیزا ئه‌نته له‌م ته‌عشوق وه له‌م ته‌دری مه‌ن هه‌وا، جانا...

فه‌کون حه‌جه‌ره‌ن.....

کرد و نه‌مزانی چۆن چووم، ئه‌گه‌ر وه‌له‌که به‌عسی لینگه‌راپان، وه‌ها زوو

نه دههاتمه وه. هیندهم بیردیتته وه، دهستیکی گرانی که پکه شاخی له سهر سینگمه و پشتاو پشت که وتم، ئای! ئه وه چ بوو، وینه کان و حهفته کان زیندوو بوونه وه، چریکه نه ما، خه تخۆش گه یشته سهرم، قیتیکردمه وه و گوتی:

کورپه، تو هیزر بووی، نه مگۆت بگه پیره.

مه ئی، گۆرانیی ناو چادر منی هیزر کردوو و وهک مېره گیزه ملم ناوه و چهندی گوتویانه:

بگه پیره، چیت دهوئ؟

نه گه پراومه ته وه، له بن چادره که وه له کئی پالکی وه له کانه ی پیره ناوم، ویستبوویان بگه ونه سهرم، براده ره که م گه یشتبوو، نه یه یشتبوو. تا گه یشتمه وه مالی، جوینم بۆ ئه و چریکه ژنانیه نارد، هیندهم بۆی نارد، شیعه بۆ عومه ریان نه ناردوو، خه تخۆش تا درهنگیش به پیکه نینه وه ده یگوت:

ئه ها لیریه ی دهنگی زوهره حوسین دئ، بۆ گوئیبدئ.

زوهره حوسین به لیدانی دام، به لام وازم لی نه هینا، ناسکترین (یا یومه) م له دهنگی ویه وه بیست، وهک چۆن ناسکترین (ئه لاهو ئه کبه ر) له دهنگی نازم غه زالییه وه، له ئه لاهو ئه کبه ری دهرویش برایش ناسکتر. خۆ کاتی دیری فارسسیه کوردیه که شی تیکه لی عاره بی ده کرد، شیرینتر ده بوو. ئیدی له دهنگی ره سه نی عاره بان له دوا ی نازم غه زالی، زهور حوسینم ناسی، ئه ها گوێرادی ره:

یا عه زیزی روح، یا به عه د عینی

شنهو زه نبی وه یاک، ما تحاچینی

تو گولی سورخی، مه ن بولبولی شهیدا....

له سهر ئه و دهنگه دارکاریش بکرییت، دهسته برداری نابیت.

حاجی عابدولای دهفزه

ئەگەر کەسێ لە کەسی بپرسی:

ئەری شیعری سافی هیرانی بۆچی بەو ئەندازەیه تەر و پەر، پەر ریتم و ئاوازەیه، تۆ بلیی هی ئەو بە، لە کانی شیلانە ی خواردۆتەو، سینگی بۆ شنه ی سه فین کردۆتەو؟

وہ لām بلای حەمد مەستانی تەر پیرە:

سافی هیرانی هەر شیعریکی نووسی، بەر لەو هی کەس بینیبیتی و بیستی و خستی دہفتەری شیعەرەو، حاجی عابدولای دہفزەنی تی کردۆتەو و گوتویەتی:

ہا، ئەو شیعەرە بخوینە.

دہفزەنیش شەہابانە چریکاندوویەتی، داودیانە خویندوویەتی، لە هەر وشە یەکی ش لاسەنگی ہەبوو بیت، دہفزەن نەر مە کوخە یەکی ہاتۆتی و ہیرانی زوو تیگە یشتوو، وە کات ہاوسەنگی کردۆتەو، بۆیە شیعری ہیرانی ہەمووی دہنگ و گۆرانییە.

ئەو دہفزەنە کە زۆر کەس حاجی و ہەندەکی ش مەلا دہفزەنیان دہگۆتی، بە قسە ی حەمد مەستانی ہەمیشە مەست بیت، لە دہفلیدان کار لە دەر ویش برابم و کورہ دۆمە رەشتارە کە ی سەیداوہ نیە. کاتی دہف دہگریتە دەست، قەلات دہہژئی، منارہ ی چۆلی حە ی حە ی دہکات، سەر خۆش زەرگ لە خۆ دەدات، شەقاوہ روو لە خۆ پەنا بۆ کە تەر دەبات، لە دہنگیش سەید عەلی ئەسفەری کوردستانی گوتی لینی، دہلئ:

ئەوہ دہلئی منم لە قەلاتەوہ گۆرانی دہلئیم!

با بزانی وایە؟

لئى بەر لە بەدواداچوون نەبادا بىرمبچىتەو، با گويمان لە دەنگى مەستانىش بى، ئەويش دەنگى خۆش بوو، خۇشيشى دەگۆ. مەستان پىشەوھى بەلاشاوھ چۆل بکات، ناوھ ناوھ تىپھەلدەکردە مەقامى نزىک سەبكى دەفزەنى قەلاتى، لئى داخى گرانم، من بە كىش و سەرواوه لە بىرمەماوھ، ھەر ھىندەم بىردىتۆ، لەوپەرى مەستى، شتىكى نزىک لەوھى دەگۆ:

وھرنە وانەى ھونەرى

ھەر نووسىن نا، خوتىندەوھش ھونەرە

ھەر چىکردنى شەرەب نا، خواردنەوھى شەرەبىش ھونەرە

ھەر گۆتن نا، بىستنىش ھونەرە

ھەر رۆيشتن نا دانىشتنىش ھونەرە

ھەر زەرپىن نا، لەوچىنىش ھونەرە

ھەر خوايەتى نا، بەندايەتىش ھونەرە

ھەر دەنگى مەستانى ھەمىشە مەست نا

پرتە و بۆلەى (خاوە)ى ژنىشم ھونەرە،

دئى وارنە، وانەى ھونەرى

(ژنەكەى ھەمە مەستان دوو ناوى ھەبوو، مەستان و خاوە)

ئى، بىينەوھ سەر باسى خۆمان، ئەز درەنگ زۆر درەنگ گەيشتمە دەف و

دەنگ، دەنگ و دەفى حاجىى دەفزەن، درەنگ، بەلاشاوھ نە ھەمەد مەستانى

مابوو، نە كەويار. ئەز رۆژەكى دەچوومە سەر كار، كار لە كوئيە؟

لە شەقلاوئ، بە پىرمامدا ھەلدەگەراين، پىنچى كەرىم ھەشاشمان بېرى، لە

ترومبىلەوھ دەف و دەنگ بەرزىوۆو، ئەز وا تىگەيشتم سەيدەلى

كوردستانىيە، بەلام شوفىرەكە گۆتى:

ئەو نەوارە جگە لە من كەس گۆتى لىنەبووھ.

كرىكارى پرسی:

ناوى چىە؟

شوفىر:

حاجی عه و دولای ده‌فژنه‌نی هه‌ولتیری.

به دیار ده‌فژنه‌نوه مه‌ست بووم، گه‌یشتبوومه شه‌قلاوه و سه‌ر کار، دووده‌ویشم راده‌وه‌شانده‌رینه‌دابووم. ئەوجا بزانی له‌و ریویبانه، ده‌فه‌که‌با مه‌زه‌ی دل بی، وه‌ز به‌ شه‌هرزادی چ‌ه‌ه‌ستانیکی پتر مه‌ست بووم، له‌ه‌ه‌ستانه‌که‌ش به‌ پیکی چ‌ دیریکی؟ سویندی که‌سم له‌ سه‌ر نیه، ئەو رۆژه‌ ده‌ست به‌ دووده‌وه‌وه‌ تا ده‌ستبه‌ردانی له‌ به‌ر خۆمه‌وه:

به‌ غه‌مزهی چاوه‌که‌ی، عه‌قل و و‌ دل و دینم به‌ غاره‌ت چوو
م ده‌گوته‌وه، ئەدی ئەوه‌ی:

ئاخ و ئوخ و سێو و خۆخ و نیرگز و باخ
سه‌روایه‌تی!

دوای بیستنی ده‌ف و چریکه‌ی حاجیی ده‌فژهن، بیری حه‌مه‌د مه‌ستانم کرد، نه‌مدیته‌وه. دل‌م بۆ که‌ویار وه‌که‌ ده‌فی حاجی لینیده‌دا، به‌لام فریبوو، وینه‌ی ئەو کۆترانه‌ی پیش‌جه‌ردبوون، با‌لم ده‌کردنه‌وه و هه‌لمده‌دان و نه‌ده‌هاتنه‌وه، مه‌ستانم نه‌دیته‌وه، وه‌رنا ده‌مگوت:

منیش مه‌ستم به‌و ده‌فژنه‌نی ده‌میکه‌ تۆی مه‌ست کردوه.

شه‌رم نه‌یهیشت ده‌نا ده‌چوومه‌ دوای که‌ویار و له‌ سه‌ر ده‌رگا، سینگی خۆم ده‌کرده‌ ده‌ف و به‌ زاری ده‌فژنه‌که‌ ده‌مگوت:

دل و دینم به‌ غاره‌ت چوو...

رهسوولی چهیران

ئەو سەرھاتەیان کەمیک درەنگترە، بەلام کژی گێرانەوہی ھات، بەر
چەقۆیان دابوو، بەلام دانەکەوت و وہختایەکی لە دواى سەدام پرتیرین پیاوی
شاشە بوو، رەنگ نەبوو تەلەفزیۆن بکەیتەوہ، بە:
پۆلاریژە...

میشکتی بزمارپژدەکرد، کەچی بابم لە لای پەنجەرەکەوہ گوئی دابووہ
نەواری:

کیژۆرە ئەسمەری...

لەگەلی دەناورایەوہ، گۆتم:

- بابە، تۆ تا ئیستا گوئی لەو جاشدەنگە رادەگری؟!

+ کورم من چیشم لە پۆلا و چەقۆ ھەبە، گوئی لە رەسوولی چهیران
رادەگرم، رەسوولی چهیران!

لەوہوہ، لەو قسەبەیی بابم لە مەر رەسوولی چهیرانەوہ، رەفیع
چالاکیشم بە چاویکی دی دی، ئەو چالاکەیی بە من با، نەک ھەر دەنگ
ناویشم نەبیستبا، چەند رقم لە ئەبوو عەلا دەبووہ، دوو ھیندە لەو رەفیعە.
ئەنگۆ دەزانن لە ھەولپێرئ ئەبوو عەلایەکی سەدامی ھەبوو، زۆر جار
بۆ وەرگرنتی قسەو باس، جلکی شێو و پێ دەپۆشت و لە کۆلانان دەگەرپا
و شەکەراتی دەفرۆشت، جارئ ئەو شەکەراتفروۆشە با لەو لا بی، چالاک
ھونەرمنەد ھاتو تە بەر باسی.

لەو دەمەوہی پیکەوتم لە ریی پیلینان و پاکانەیی ئەو ھونەرمنەد،
چەند ھاوڕێبەکی خۆی گیراون و دوو سیئەکیان لە قەنارەش دراون، پێش

میرغەزەبان کەوتوو و کون کون لە دوای ھاوڕیکانی دەگەرئ، بە من با دەنگ و زایە لەی سەر نەواری وی خربکەمەو و لە کونی ئاودەستیان بکەم، بەلام لەو قسەییە بابمەو لەگەڵ دەنگی رەفیق چالاک ئاشتبوومەو و گوتم:

رووخان و کرێگرتەیی هیو، دەنگ و هونەر هیرو.
چالاک کەسیکە دەکەوێتە چێوێ ناپاکانەو، لەم بارەییو هونەرکی
بە هانایەو نایی، دیارە ناپاکییە کەشی هونەرکی رەشناکاتەو.

مريه خان تۆلى جوانى

ئاشنايه تيم له گهل مريه خان ده ميكه، سه برده ي مه سستبوون به دهنگى
وى زور كونه، به لام هه لمگرت و چه زمكرد ليزه بيگيرمه وه. ئەز له رىي ژنى
كۆلان و شمشاله وه ناسيم، به لام بهر له سهردانى سى عه ليه كه نه هاتبووه
ريزي حه وته وانهى دهنگان، هه ر كاتى له راديؤوه وهك شنه باي زوزانى
هه ليه كرده:

دۆمام، ئاڤا شه تى مه شه ربه ته

دۆمام، پيلا ناڤى هه ف دكه ته

دۆمام دىي: نيكاهى خه لكى عالهمى عاده ت بوو

يا من و دۆماما منى جزيرا بۆ تا چ قه حبه ته

له كۆلانى مه ژن هه بوو و يته ي بنجه گياي ده م با خوى ده هه ژاند، ژن
هه بوو ورده رۆندكى به سه ر به ختى خۇيدا ده باراند، دهنگى بريندارى مريه م
خان دلبر و دلبردى ده گرياندا! شمشالى منيش بهر له هه ر ئاوازي (لى لى
وه سق) هه وكى ئەوى ده ژهنده...

به لام مريم خانه كه ي رىي گه رانه وه جيا بوو، گه رانه وه له سهردانى سى
عه لى (قهردار و بهگ و عاشق)، له پيچه كانى سپيلكى، به ديوى هه رير و
پاتاسى شۆرپه بووينه وه، مريه م خان مينا كۆترى بريندار ناورايه وه و
(مه مه ده) هكه ي خۆى تاوانده وه. سه ره ژنيك كه ده تگوت ئەستيره يه رژاوه ته
ناو ترومبيل، ده بينم نه رم نه رم هورده رۆندكان ده بارانى، ده بيسم به
دهنگيكي ناسك له جى جى، له گهل مريه م خان ستران ده لپته وه، له وه ده مه ي
ده يگو:

بازنی دهستی خۆ بشکینم...

ههستمده کرد به راستی دهیشکینن بۆ جوانیه که ی سواره جوانه که ی دهکاته نال و بزماره. ئیوه ئه گهر ئه و لاوکه تان نه بیستوه، بیبیستن، محهمه ده که ی ئیره له وه له گهنج خه لیله که ی ئه و ی ده چنی که کچکی دینی نایه لئ لاوکی خۆ له ولاتی غه ربیاتی که س پینیلئ سواره کی چ بی کاروباره... ژنه ئه ستیره که ی نشیوه ی سپیلکی، محهمه دی رۆنی ده گهل مریه م خان له ناو فرمیسکان ده گۆته وه، ئه و سه ره ژنه جوان له ترومبیل دابرابوو، پنده چوو گه یشتیته ناو کار و بهرخی قه دپالی به نی هه ریرئ، نا زۆر هیتو تر برۆ، بگه دهستی هه سنی و ئاقاری جزیرئ، ئاخ ژنی هه یینی، نه گاته وی چۆله وانیی وا، کوا زاری لاوکی وا ستران هه لدین؟

گریان و گۆتنه وه ی ژنی ناو ترومبیلئ منیشی له ناو لاوکی محهمه دی رۆنی بزركرد، گه یشتبوومه وه شاریش خۆم نه دیته وه، له بیرمبیت دواتر ژنه که م دیته وه و پیکه وتم کوریکێ مندالکاری ناو محهمه دی هه بووه و له سه ر سنوور به دهستی سه رباز و جاشان کوژراوه.

ئیدی ئه و دهنگه جزیرییه توند به لاوکی به ستمه وه، به تایبه تی لاوکی (وه ره هه لیمئ)، زۆر جزیری ئه و هه لیمایئ ده لینه وه، دیاره جزیرییه کی دهنگ ناخۆشیش نابینییه وه، ئاخ وه ک بیستومه سه رده می زوو، میری جزیرئ هه ر که سه ی دهنگی زه لال نه بووبیت و لاوکیانه هه لئه که وتبئ، رینه داوه له ولاتی جزیره ی بۆتا دانیشئ.

به لام هه یچ جزیرییه ک- پاشای ته نبووری به گهل مه دن- ناکاری (وه ره هه لیمئ) وینه ی ئه و کچه فۆته له سه ره ی دیزگولی جزیرا بۆتا که مریه م خانی ناوه، بیلئته وه:

لئ لئ

وه ره وه ره وه ره، واره، لئ وه ره هه لیمئ

کچکی دینی...

ل خه لکی ته حلی ل من شیرینی

ده وه ره وه ره، واره...

ئەو لاوگەشەم بە شىمال نىزىك لە خۇي دەگۆتەو، بىرمە لە جىيى
(ھەلىم) ھەكەش ناويكى دىم دانابوو، ئەو ناوھى لە كۆلان كۆلان گىرانەوھى
من، ناوى گۆرا و بووھ كەويار.

(گولئى وھى نار) ھەكەشم باش دەگۆتەو، ئەھا گولئى لە دەنگى مەريەم خان
و شىمالى من بىكرن:

گولئى وھى نار وھنار وھى نارئ،

جانئى وھى نار وھى نار وھى نارئ

گولئى مەمك سىنيا ساقارئ

گولئى...

دەرەنگىش لە رىئى نازانم كىوھ، رەنگىي ھەر لىكدانەوھى خۇم بووبئى، شتى
لە سىنىي ساوارەكە تىگەيشتم:

ئەھا ئەوھ سىنىي، لە سىنەش نىزىكە ھا! چاودئى، ئەو سىنىيە سىنىيە دوو
لەگەنى گچكەي پى ساواری لە سەر، نىوانى دوو لەگەنەكە ھەر دوو پەنجە
دەبئى، لەگەن لە ساوار بە سەرە و بۆتە قۇمەت، لە سەر سەرىش پىشكە
گۆشت، لە دوورەوھ تىچارى بدئى، رىك گوى مەمكە، ئىدى تىبگە تۆ، سىنىي
سىنىيە، دوو لەگەنە ساوار جۆت مەمكەن و دوو پىشكە گۆشتەكەش گۆ،
ئەودىھ:

مەمك سىنيا ساقارئ...

كەويارى منىش بە مندالى ئەو بەستەيەي كە دەلئى:

گرئى سىرا ب چەيە، لى لى لى مەيرۆ

گر خۇپانئى ب چەيە، تولى جوانئى مەيرۆ.

وا سوارا ھى و ھەيە، لى لى لى مەيرۆ

خوھستئى مەيرۆ فەلەيە، تولى جوانئى مەيرۆ

ھىند شىرن دەگۆتەو، مەگەر مەريەم خان وای بلىتەوھ.

پاشای تهنوور

ناوی پاشای تهنوور هات، بی وی لاوک سیویه، بویه دهست له سهر سینه دهچمه پیشوازی. ئەمن یه کهم جار ئەو پاشایه م له تومارخانهی کورپه ساززه نه که، کوری مام دیوانه ی زورناژهن دی، باوه ریم به چاوی خۆم نه کرد، چۆن ده بیت پاشایه کی وا مهزن، پاشای تهنوور و لاوکان له تهختی ئاسمانی خوی بیته خواری و وهک من و تو له تومارخانه یهک دانیشی.

ئهنگو دهزانن ئەو پاشایه چهن ناویکی هه بوو:

پاشای تهنوور، میری لاوک، بابی که ریم، محمه د عارف جزیری.

ئهو جزیریه تهنی له بهری بادینانی زنی بادینان پاشا نه بوو، له بهری سۆرانیش پاشایه تی خۆی ده کرد. بیرمه له ناو ترومیتل و سهر ماتۆر و ده لآخانه و چاخانه و کۆلانان، له کاویزاغا و عومه ر دزه یی ده برده وه و ده چوو ه پیشبرکیی حه سه ن زیرهک، شار شتی که متر له زیرهک گوئی له جزیری راده گرت، شار کاتی به بن (باران بارانه) هدا ده گه یشته (هه ر ده پروا و به جیتمیلن) و له وئوه به (سهر ناله شکین) یدا ده هاته وه، سهر دانی (غه زال ی) ده کرد و پشوویکی له کن (حلهیمی گیانی) هدا و (وه ره وه ره وه کی به ری) ی ده گوته وه.

ئهن له گه ل زایه له ی پاشای تهنوور ی سهر برده م زۆرن، نزیکترینیان له

سه یدا وه یه، ئیواره یهک

ئهو پاشایه له مالی فازیلی رووبه خالی مام دیوانه، به غه زال غه زاله که ی سه یدا وه ی مه ست و حه یران کرد، ئیمه ی له به لاشا وه وه دلکش کرد، هاتین، له گه ل فازیل ریحانه هاتین، له سه ره کۆلانی سیانانه وه گویماندا یین، ماله وه دان! وه کی ده یگو:

ئیری پشتهی تەرا چ بکەم

غەزالی، ل مائی ب تەنی..

مائیکی سەیداوێ نەبوو لە مائی ئوقرە بگری و نەیه تە کۆلانی، ماخرا، کاتی
دەگەیشتە:

مەمکی غەزالا مال خراب

سۆر بویە مینا شەمامۆکی دەشتا هەسنا...

گەنج نەدەما، خەیاڵ نەباتەوێ بن کراس و سبوخمە، ئەو ئیوارەیه، خوا
کردی کە تەرم لە بەرکی نەبوو، دەنا چ دوور نەبوو، دوو سێ کە تەرا لە خۆ
بدەم.

لەو ئیوارەیهوێ پتر بوومە هۆگری ئەو دەنگ و سەدایە، ئەو پاشایە،
ریحانە گۆتەنی بوومە شایەری دەرباری، ئاخر شیعیریکی درێژم بە سەریدا
هەلگۆ، حەیف یادگەم بەربادە، تەنی دیریکیم لە یادە:

بێ مال،

تو سەودای غەزال و

ئەز سەوداسەری غەزال غەزال.

لە کۆلانی لاوک دەمیتنمەوێ، ئاخر گۆرانی لاوکی لیکەوێ چی پێوێ دەمیتنی!

نازانم کێ بوو، زوو زوو دەیکۆ:

گۆرانی کوردی، لاوک و حەیرانی نەبێ، لە هەولێری بێ قەلات و منارە

دەچی.

گهنج خهلیل

له کۆلانی لاوک ده مینمه وه، له پشت مالی نه نه خان، کۆلانی جۆته خوشک نا ئه وی دی، کۆلانی ههیه، نیوهی به لاشاوه کۆلانی لاوکی ده لێنێ. هه ر کئی و هه ر کاتی ریی به وی کۆلانی بکه وی، له مالیکه وه لاوکی به ر گوئی ده که وی. مالیکی ده رکه بۆری یه ک ده ری، دوو چاوه و هه یوان، دارتوویکی توو سوور و میویکی ترئ کشمیری و بنه هه نجیریکی هه نجیر رهش و دوو سئ بنه موورتکی بۆنخۆشیان له پیش ده رگا و ناو هه وشییه. له و ماله په لکی دار ببڕئ، چۆله که ببڕئ، دهنگی کاویزاغا نابڕئ.

به چاوی من له کۆلانه وه چاوده نی، ده رگای هه وشه له سه ر پشته، ده بین، ئه وه تا ژنیکی ره شه پۆشی بسکشۆر دانیشتووه و تیکه لی لاوک بووه. ژنه هه زده کات له و سه ر تا ئه و سه ری کۆلان و کۆلانی پشته وهش لاوکی دلئ وی ببیستن، بۆیه دهنگی (گهنج خهلیل) به رزده کاته وه، له گه ل ته و ابوونیش زور جار نه واره که هه لده کاته وه، ده یگه رینیته وه سه ر گهنج خه لیله که ی خۆی:

گهنج خهلیل کوپمامی من له ولاتی غه ربیان و غوربه تی گه له کی نه خۆشه
وه زئ رابم نوینا رایه خم که ت که تینه بالیفا بده مه پاله

ئه زئ رابم که مه را پشتا خۆ بشکینم

بو هه سه پ گهنج خهلیل بکه مه ناله

بازنی خۆ بشکینم، بکه مه ورده بزماره

بسکی خۆ ببڕم، بکه مه سه ره شه مه

که زیان بکه مه تۆق و سه ر هه وساره

گهنج خهلیل بینم سوارکه م ل کویته کی تاله

به لی بلادی شام و ناو عوسمانیا با بیته خواره

کهس لۆمه‌ی کورپ مامئ من نه‌که‌ن، به‌لئ نه‌بیژن سواره‌کئ کورده چه‌ندی بی کاروباره

داخوا ژنه‌که‌ی گه‌نج خه‌لیل روژی چه‌ند جار گه‌نج خه‌لیلی هه‌لکرده‌بیته‌وه و لیدایه‌یته‌وه! ئەو ژنه‌ی دیار لاوکی گه‌نج خه‌لیل، میرده‌ گۆر نادیاره‌که‌شی گه‌نج خه‌لیل بوو، له‌ کن دایکی پینج کورپ شه‌هیده‌که‌ گوتبووی:

ناچارم له‌ ریی لاوکه‌وه ده‌نگی گریانم هه‌لبینم.

گه‌نج خه‌لیلی میردی ژنه‌ لاوکیه‌که‌، گیانگۆریه‌که‌ی که‌وته سه‌رده‌می قه‌ده‌غه‌کردنی گریان، ئەو سه‌اله‌ی به‌ فه‌رمانی به‌غدا گریان بۆ مردووی ده‌روه‌ی یاسا قه‌ده‌غه‌ بوو، ئەو خه‌لیله‌ش له‌ پینشمه‌رگایه‌تی گیانی سپاردبوو، نه‌ده‌بوو که‌س بۆی بگرین، به‌لام ژنه‌که‌ی له‌ ریی گه‌نج خه‌لیلی لاوکه‌وه گه‌ره‌کی تیگه‌یاند له‌ چ شین و قورپتوانیکه‌ بۆ گه‌نج خه‌لیلی میردی.

گه‌نج خه‌لیل خۆشه‌ویستی گه‌ره‌ک بوو، چ مال نه‌بوو نه‌واری کاویزاغای نه‌بی، شه‌وانی هاوین له‌ زۆر سه‌ربانه‌وه لاوک له‌ لاوکی وه‌رده‌گرته‌وه. ئەها (گه‌نج خه‌لیل) ده‌یداوه (دۆت‌مام) و ده‌چۆوه (داری شه‌کران) له‌ویشه‌وه بۆ (که‌لی کاشخانی) و ده‌ستی (میرپه‌نجۆ) ده‌گرت و ده‌بیرده‌ سه‌ر (کورده‌ خایه‌نۆ)...

ئەز به‌ دوا‌ی لاوکه‌وه بووم، خودا مه‌ریه‌م خان و پاشای ته‌نبوور و کاویزاغا بگرئ، هینده‌ی نه‌مابوو وه‌رمگێرن! چه‌زنده‌کرد مه‌لولودنامه و بانگدان و قورئان خویندنی‌ش به‌ شیوه‌ی لاوک با، له‌ دلئ خۆ ده‌مگۆ:

ئه‌گه‌ر ده‌رویش برابم بانگدانه‌که‌ی به‌ ئاوازی (یار جه‌وی) گوتبا، ده‌بوو چ هیره‌یه‌کی به‌ دنیا کردبا!

وه‌ختایه‌ک له‌به‌ر لاوکی من بابم کاتی چه‌یرانی نه‌ما، ده‌یگوت: کورپم، نه‌واره‌که‌ بیته‌ ده‌رئ، هی ره‌سوولی چه‌یرانی بخه‌ سه‌رئ، ده‌میکه‌ گویم لئ نه‌بووه .

جگه‌ له‌و سه‌ی لاوکبیژه، به‌لایه‌کی دیش! به‌ یه‌ک لاوکه‌وه په‌یدا بوو.

مشکوٰۃ به جھوٽو

چ لاوک، دهنگوت شاگردى کاويزاغاڀه، ٺهوجا خو هو بوو، بهلام من درهنگ بهوهم زانى، ٺهو دهنگه شاگردى دوو دهنگان بوو، يه کيان شههابه ي دهنگ داودى، ٺهوى دى کاويزاغاڀى دهنگ رهوهندى، لهبيرمان بيت دهنگى رهوهنديش به چند تهلئ دهنچيتهوه سهر دهنگى داودى، ٺهو دهنگه له جهوى زور رهوهنديشه، ٺهو دهنگه که (ديريئ- قهلاتى)يه، جهوى وهها دهليتتهوه، کهس هيه بيليتتهوه!

ٺهز ههرگيز لهو جهويته تير نابم، مهگهر له پاش مهرگم، جهويٽيم له مندالييهوه دهناسى، ناوهکهيم له گوئ خوش نهبوو، دهمگو: مشکو، مشکو! بهلام درهنگ زور درهنگ، دواى (له پاش مهرگم) خديم پتوهگرت و له يهکتر نهدهبوينهوه. تو کهمهک گوئى لو راديره، ٺهگهر به دلٺ نهبوو، چ دهليتى بلى:

بهلى، جهوى جهوى جهوى

ٺاخ خخ...جهوى

بهلى تو کارمامزى، بئ دين، له پيش رهوى

تو کارمامزى، بئ دين، لو لو، چاو له خهوى

جهوى،

بهلى شهرت و قهرارى ميزان ل من کهتبئ

بهلى پاشى جهواهيرا قهت چ کهس نهوى...

شاگردى دهنگى رهوهندى و داودى، له جهوى کاويزى و له پاش مهرگم

وهک دهيانگوٺ شههابه يي ههٺکهوتبوو، به ديار له پاش مهرگمهوه، سهبربرده

زورن، سهبربرده ي سهر گوٺهکه سهه جار بيگيرمهوه، لئى تير نابم.

گۆرپىڭى گۆرستانى سەيد مارق لە چ گۆرپان ناچىن، نە لە ھى سەيد مارق خۆى، نە لە ھى پىرى سوارچاكان، نە لە ھى جەمىل رەنجبەر، نە لە ھى كەس، گۆرپىكە كىلەكەى لە زرافى و رىكى، شتى لە بەژنى شەمى دىوانە دەچىن. بەلاشاۋەبىيان دەزانن، سەردەمانىك ھىندەى ژنە مجتورەكەى ئەۋى، من لەۋى بووم، ئەۋى، بن چتورمەكەى پىشى پىشەۋە جىى دەوركدنەۋەى من بوو، بۆيە كىل كىل شارەزاي گۆرستانى پىرى سوارچاكانم، بىرتان نەچىن، دواى ئەۋەى پىرى سوارچاكانىش كىلبۆۋە، من لاي خۇمەۋە ناۋى سەيد مارقم گۆرپىۋە سەر باپىرم!

كى ھەيە بۆ مردوۋىك گريابىت و من نەمبىستىت! كى ھەيە دەستى بەكىلىكەۋە گرتبىت و من نەمدىتت، ژن ھەيە شىۋەنى كردبىت و بە تەنىشت مندا تىنەپەرىبىت، پىاۋ ھەيە بە گۆرانىيەۋە ھاتىتتە سەر گۆرپىك و گۆرانىيەكەم ئەزبەرەنەكردبىت. ھەبوو بە ھەسەن زىرەكەۋە دەھات، ئەۋ نەۋارەى بە گريانەۋە و گريانىشى لەگەل تۇماركراۋە، زىرەك بۆ دوايى لىكەپى، با بە لارپى گىرپانەۋەدا نەچم و زوۋ بگەمەۋە كىلە شەمىكە و لە پاش مەرگم.

زوۋە، رۆژ ھىشتا لەۋ دىۋى بانىەكانى كەسنەزانە و نادىبارە، گزنگى خۆى نەداۋەتەۋە قەلات و منارە، من بە كىتپىكەۋە لە ناۋ چتورمەى خۇم و دەوردەكەمەۋە، چۆل، گۆرستانىك كىل و من بە تەنى. لە ھىكەۋە لە گۆرستانى (لە پاش مەرگم) بەرزبۆۋە، سامگرتى بووم، خودايە، ئەۋە چ مردوۋىكە گۆرانى دەلى! بە ناۋ كىلاندا چاۋم گىپرا، دىتمەۋە، ناسىمەۋە، لە پەناى كىلە بەژن شەمىكە، لە پاش مەرگم دىتەۋە، ئەۋ پىاۋەى لەۋپوۋە ناۋى بوۋە لە پاش مەرگم. لەۋى لە سەر چىچكان دانىشتىبوو، دەنگى دابوۋە لە پاش مەرگم، ئەۋ پىاۋەى پىش مەرگى ژنەكەى، كەس لە چاۋىيەۋە تەپرايى نەدىتبوو، بىستبووم:

بە وردكردنى پىازى تىژى سوورپىش فرمىسك لە چاۋى نەھاتتە خوارىن. چاۋدەنى، سوۋلاۋكەى فرمىسك بە سەر گۆرپى ژنەكەيدا شوپەى دى. تا ئەۋ رۆژە نەمزانىبوو، چاۋ جىى ھىندە فرمىسكەى لى دەبىتەۋە، ئەۋ

پیاوه به و سپیده‌یه، به قه‌د گه‌ره‌کټک ژنی گیرینۆک، به قه‌د هه‌وړیکي تیری بارانی، فرمیسکی به سهر گۆردا داباراند، گریانیکي وا گریا، مه‌گه‌ر مه‌وله‌وی وا بۆ عه‌نبره‌ر خاتوون گریابین، منیش گریانم هات له په‌ناوه و دوور له چاوی له پاش مهرگم، ورده رۆندکم به سهر کتیبه‌که‌ی ده‌ستما هه‌لوه‌راند.

بیستبووم، گۆرانیی (له پاش مهرگم) زاده‌ی سهر گۆری ژنه، کاتی خۆی مشکۆ له سهر گۆری ژنه‌که‌ی له پاش مهرگمی بۆ هاتووه و شه‌هابه‌ ناسا تیبه‌لکردووه، له و سپیده‌یه و به دیتن و بیستنی له پاش مهرگم، گۆرانیه‌که له دلنی من جیی شایان به خۆی گرت، ههر کاتی ده‌بیستم، ده‌ستم له ههر شتی بیت، راده‌بم و ده‌گه‌مه‌وه بن کټله به‌ژن شه‌میه‌که.

ئێ، له پاش مهرگم، منی ته‌واو له خۆی نزیککردبووه، نیوانمان له‌وانه‌یه ههر پینچ شه‌ش کټلئ بووبیت، به فرمیسکه‌وه ئاویتته‌ی له پاش مهرگی فرمیسکاوی بووبووم، ده‌ست و رسته‌که‌ی له پاشمهرگم نه‌بووبا، پینه‌ده‌چوو و هها زوو گه‌رابامه‌وه سهر باری خۆم:

ئوباب، لۆ ده‌گرییی، ئەو گۆره چیت ده‌بیته‌وه؟!

ئوی، من باوه‌شم به کټلیکدا کردووه، چ بلیم؟ خو نالیم ئەو گۆره ناناسم و گریانانی من بۆ له‌پاش مهرگم و تۆ و ژنی تۆیه! هیچم نه‌گۆت، به‌لام پینه‌چوو تیمگه‌یشتیبت، له و رۆژه‌وه ئەو له‌پاشمهرگمه بووه براده‌رم و به‌ر له‌وه‌ی بچیته سهر گۆری ژنه‌که‌ی و به له‌پاش مهرگم گۆرستان به‌ئاگابه‌ینیتته‌وه، لای ده‌دایه ناو چئورمه‌که‌ی من و هه‌ندئ قسه‌ی بۆم ده‌کرد، له ناو قسه‌کانی قسه‌یه‌ک هه‌یه، مه‌گه‌ر له پاش مهرگم له‌بیرمبچیتته‌وه:

ئوباب، هه‌ولده که‌ست هینده خو‌شنه‌وی بۆی بگرییی.

ئەو له پاشمهرگه‌ مالیان نزیکی کۆشکی باکوور، به‌ری کۆماری بوو، له‌و سه‌روبه‌نده قادسیه به‌زۆر جلکی سه‌ربازیی پی له‌به‌رکرد و هینده‌ی نه‌برد بووه دیلی کۆماری ئیسلامی. دوازه سیزده سالی دوا‌ی سه‌ربرده‌ی بن کټله شه‌میه‌که، له‌پاشمهرگم له گۆرستان دیتته‌وه، به‌لام حه‌یف، چه‌ندی نیشانی خۆم بۆی هه‌لدا نه‌یناسیمه‌وه، کټله شه‌میه‌که‌ش شکابوو، ده‌ستی رۆژگار بشکن.

لی لی بی مال

ئو گوڤاره چ ژماره‌یه‌کی هینده نه‌فرؤشراوه، دوو روژی نه‌برد، دانه‌یه‌کی له چ جی نه‌ما، هه‌بوو له ته‌مەنی نه‌یخویندبووه، هه‌بوو خوینده‌واریشی نه‌بوو، ده‌تبینی وا به ده‌ستی‌ه‌وه، من به چاوی خۆم نه‌مدیتبا، باوه‌رم نه‌ده‌کرد، ئه‌وه‌تا که‌سی کړی، به‌رگه‌که‌ی لیکرده‌وه، گوڤاره‌که‌ی له شوینی خۆی به‌جیه‌یشت.

گوڤاره‌که‌ی وا تیبگه‌م به‌یان بوو، گه‌یشته زۆر مال، به‌رگه‌که‌ی له چینه‌ گیرا، له ریزی گوگوش و کچی کافرۆش و ئه‌وانه به دیواره‌وه هه‌لواسرا. گه‌یشته چاوه‌ گچکه‌که‌ی منیش، چاوده‌نه ئه‌وه‌ نیگار ه‌ چ شوپه‌ژنیکه، چه‌ند شوخ و نازداره، ده‌لینی مانگه، دوو چاوی گه‌شی نه‌ستیره‌یی، خالی به‌ سه‌ر گۆنایه‌وه له دووره‌وه ده‌لینی پیروژه‌ی شینه، گه‌ردن کیلی لئو کشته‌کی، سینگی کتومت کوارگی که‌مایه، له جوانی چه‌ندی پیتدا هه‌لبلیی هه‌ر که‌مه.

ره‌نگ و روخسار له‌وی، ئه‌وه‌ی زۆر که‌سی دین و سه‌رگه‌ردان کردوه، ده‌نگ و ئاوازیه‌تی، ئه‌و چریکه‌یه‌ زاده‌ی چیه‌ خودایه، ئه‌و چریکه‌یه‌ له هه‌موو چریکان جیایه، نه‌ هی که‌س له‌ هی وی، نه‌ هی وی له‌ هی که‌س ده‌چئ، چریکه‌یه‌کی زۆر ناوازه‌یه، هه‌ر ده‌بی ناوی بنیین ئایشه‌ شانی.

ئایشه‌ شان زۆر له‌پر له‌ شیوه‌ی په‌رچوو ده‌رکه‌وت، دنیای له‌ جوانی و چریکه‌ گرت، کاتی له‌ ته‌له‌فزیۆن ده‌رده‌که‌وت، ورد و درشت هه‌ست و خوستیان له‌ خۆ ده‌بړی، هه‌ناسه‌یان راده‌گرت، ته‌نها دیتن و بیستن له‌ کار نه‌ده‌که‌وتن.

ئو ژنه‌ ئامه‌دی به‌ چریکه‌ی ئایشه‌ شانیه‌وه هات و به‌ری سو‌رانیشی له‌ شیوه‌ی به‌ری بادینان مه‌ست و چه‌یران کرد، که‌م که‌س به‌جوانی له‌ په‌یقی

زاری ههنگوینی وی تیدهگه‌یشتن، به لام له ریسی دهنگ و ئاوازیه وه
تامیاندده کرد، نه زبیریان ده کردن و کئی هه بوو له بهر خوویه وه نه و نه لیتته وه:

ئه مان نه مان کوچه ری

هه ی واخ دایین، لئ قه ده ری

غهرییم دایین

بابۆ ناستینم، زه ری هه یران، لئ لئ بی مال...

ده تو که من گویی بۆ رادیره، بزانه بۆ گه‌یشتن به و زوزانه، به مهرگی

خۆت ناچیته پیش!

زه ری هه یران

کچکی دگۆ:

لۆ لۆ لاوکۆ، ناچی من عه‌یشانه

چاچی من ره‌شن...

سینگی من زوزانه

.....

زه ری هه یران

ئه زئی بمر ل دنیا یی

خه لکی دبین: تو سه به بی...

ئه دی بی مال! ئه وه، ئه وه منی مه‌ست و سه‌رگردان کردبوو، شه و هه بووه

بیست سی جار ئه و لاوکهم هه لکردۆته وه، لئی تیر نه ده بووم، نه ده بووم،

مائه، وه کی تینه هه لده کرده:

لئ لئ بی مال، لئ لئ بی مال

زالمی ئه زئی بی مال نه بووم

ته سالی ئی سالی مالی من شه وتاند

حفت مالت هه با، بی مال ده‌مایه وه، چ بی مالی له بی مالی ئه و دهنگه

چیا یی، ئه و دهنگه باکووریه، ئه و دهنگه ئامه دیه، بی مالتر نه بوو، هه رچی بی

ماله له و چريکه ژنه داوديه مالي خوى دهديته وه و له گهل وى بى مالي
خوى دهگوته وه.
ئيدى ئايشه شان و مريم خان دوو دهنكى ژنانه ي دلنشيني منن.

له ده ستمدئ

كهس نيه پياوه ئاسمانيه كه نه ناسن، ئه وهى بؤ من نه كه وته وئنه يه كى
گيراوه وه، زور كه سيش وهك من به ديار (شه و نامه...)ى شاعيره كه وه
شه و نخوونى كردوه، به لام به بيستنى (له ده ستمدئ)، دهنگيژه ئاسمانيه كه
پتر هه لكشا، شاعيره تينو وه كه ش پتر تينووى بيدارىي كردم و به من با شه و
شووشه ي شه راب با و زارم له سهر هه لئه گرتبا، يان فازيل ريحانه گوته نى:
خيله كيانه بينى پيوه نئى!

هه بوو ده يگو:

له ده ستمدئ به شيعر و گورانبيه وه خيله كتبه، ئه وهى تينووى خوئندنه وه
و بيستنىشى بيت، خيله كيته.

من له ريزى ئه و خيله كيتانه بووم، من وه كوو شيعر و دهنگ، وه كوو
تيلميك له جوانى (له ده ستمدئ)م ده دى، به من چى، چى ده لئى! روونتر بلئم
چى گوته كه شم له چيوه ي جوانناسيدا ده ديه وه. ئيدى ئه و روژه ي نه وارى
(له ده ستمدئ)ى دهنگه ئاسمانيه كه م ده سته وت و دهنگدايى، له ده ستمهاتبا،
له گه ره كم ده گيرايه وه، گيرانه وه بؤ بيستنى له ده ستمدئ. له دواى ئه وهش،
له ناو ده لاقه ي كتيبان، جيى شه و نامه كه م گوپرى و چووه سه رتر و
به رچاوتر.

ئىستا به نيازى مالاوايى، سه رى له ئازادى ده ده مه وه، به لام فه ره ادى
دهنگ شه هابيه ي و سه مه رقه نديشم له پيشه.

فهرادی دهنگ شه‌هابیی

ریم که‌وته سهره کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ری به‌سته‌پیازه، به‌سته‌پیازه ئەو گه‌ره‌که لاچه‌په‌ی شاره، ناوه‌که‌شی ههر ده‌بی له پیازه‌وه هاتی. ده‌گی‌رنه‌وه: به‌ر له‌وه‌ی ببینه گه‌ره‌ک، سی چوار مالی له‌وه‌ی به‌سته‌ناو‌دیرنه‌کراوه، له‌وه‌ی چۆله‌وانیه، له‌ناو‌که‌وی‌ل و که‌پر دۆمانه و خۆمانه ده‌ژیان. له‌وه‌ی سه‌روبه‌نده، لافاویکی به‌هاری هه‌لده‌ستی، نازانم له‌کو‌یوه‌ی دنیایی پیاز له‌گه‌ل خۆی ده‌هینی، ئەو ناوه‌ی بن پیاز ده‌که‌وئی. زۆر نابات، ئەو ده‌وه‌ی به‌سته‌له‌ تهره‌پیاز که‌سک ده‌چیته‌وه، له‌هه‌ی‌نیوه‌ی گه‌ره‌ک به‌سته‌پیازه‌ی ده‌که‌ویته‌سه‌ر زاری شار.

به‌ر له‌هاتن و شیی‌نبوونی پیاز، ده‌وه‌ی به‌سته‌که‌جی جی، قانگ قانگ ره‌شه‌ریحانه و پوونگی له‌دوره‌وه‌ی پینشانی هاموشۆکه‌رانی ده‌دا، له‌ده‌می هه‌لکردنی با، بۆنیان رۆژه‌رییی ده‌رۆیی، ئەو ناساندنه‌ی گه‌ره‌ک ههر بۆ ئەوه‌بوو بلیم:

ئەو فه‌رهاده‌ی سه‌رباسه، رسکاوی که‌لینی چله‌ریحانه و پوونگی گه‌ره‌کی په‌سته‌پیازه‌یه، ره‌نگی ههر له‌به‌ر هه‌ندیش بی، کاتی ده‌چریکینی، هه‌سته‌که‌یت له‌زاری‌وه‌ی بۆنی ریحانه و پوونگی دی.

ئێ، بلیمه‌گوه‌دار و خوینه‌ری سه‌ربردان، ریم که‌وته‌سه‌ره‌کۆلانیکی به‌سته‌پیازه، گویم له‌گریانه، وا دیاره‌پرسه و شینه. پیم هه‌لینا، ویستم توند هه‌ردوو گوئی خۆم بگرم، ئاخ‌ر من به‌رگی گریانی ژن ناگرم، به‌لام زایه‌له‌ی پتی به‌ستم و ده‌ستم به‌خۆمدا شۆربۆوه، ئەوه‌چی خۆدایه! مریه‌م خانی چی، عه‌یشه‌شانی چی، گوگوش و ماجیده‌رۆمی چی! ئەو ژنه‌کییه‌ سه‌ردولکان ده‌لێ؟ ئەوه‌چی ئەو ده‌نگه، نیه، ده‌نگ نیه‌له‌وه‌ی ره‌نگه، له‌هه‌ی‌نیوه‌ تا هه‌وه‌که‌ده‌نگیکم نه‌یست بگاته‌ئەو ده‌نگه، کاتی هه‌لیکرده‌سه‌ردولکان،

گریان نه‌ما، مال وکۆلان هه‌ناسه‌یان له خۆیان بری، من له شوینی خۆم وه‌ک
بۆتی شینبووبم، له شیوه‌ی بت راوه‌ستام و نه‌جوولام، نایه‌توه بیرم چه‌ند به
بتی مامه‌وه و چۆن رینی به‌جیه‌تشتنی ئه‌ویم داگرت، ئه‌وینی زایه‌له‌ی ژنیک که
هه‌ر ئه‌و جاره بیستم و ئیدی نه‌ له خۆی نه‌ که‌س نه‌میسته‌وه.

دره‌نگتر پیکه‌وتم، ئه‌و ژنه‌ی به‌ ده‌نگی ئه‌فسووناوی، به‌ سه‌ردولکان، منی
به‌ینی له‌ سه‌ره‌ کۆلانیکی به‌سته‌پیاژه‌ شینکرده‌وه و کرده‌ بت، ناویکی وینه‌ی
حه‌لیمای هه‌یه، خوشکی ئه‌و فه‌رهاده‌یه که به‌ به‌سته و هه‌ستانی، چه‌ندانی
حه‌یران و سه‌رگه‌ردان کردوه.

ئێ له‌ خوشک گه‌رئ، برا سه‌رباسه، ئه‌ز پینشتی ئه‌و کوپه‌م له‌ ریبانان
زۆر دیتبوو، سووکه‌ چاکوچۆنیشمان هه‌بوو. گه‌ره‌کئ مه‌، که‌وتبووه سه‌ر
رینی ماله‌ خالوانی وی، هه‌ر جارئ ده‌چووه سه‌ردانی وان، رینی چوون و
گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و به‌ری مالی مه‌ بوو، به‌لام چ بزانه‌م برای ئه‌و کچه‌
سه‌ردولکه‌بیژه‌ ده‌نگ جادووییه‌ دلنشینیه‌، چ بزانه‌م خۆشی ده‌نگیکی هه‌یه
داودی، ره‌وه‌ندی، شه‌هابه‌یی، حه‌مه‌د مه‌ستانی هه‌میشه‌ مه‌ستی خۆمان که
پیده‌چوو به‌ مندالی، چریکه‌ی شه‌هابه‌ی بیستی، ده‌گیرنه‌وه:

له‌ دانیشتنی گوینی له‌ چریکه‌ی فه‌ره‌هاد ده‌بی، له‌وئ ده‌لئ: ئه‌و کوپه‌ژگه‌
شیرینه، به‌ هه‌وک ده‌چیته‌وه سه‌ر شه‌هابه‌.

پاشترئ، له‌ چه‌ند زاریکم بیسته‌وه، ئه‌و کوپه‌ژگه‌ شیرینه، سترانان
ده‌چرئ و له‌ حه‌سه‌ن زیره‌ک ده‌چئ.

ره‌نگیی ئه‌و (زیره‌ک)ش له‌ شیوه‌ی زیره‌که‌که‌ی حه‌سه‌ن زیره‌ک، خه‌لک
پینیه‌خشییی، نه‌ک خۆی به‌ خۆیه‌وه نووساندبئ، هه‌رچۆنئ بی، شار فه‌ره‌هاد
زیره‌کیکی هه‌یه، من تا هه‌وکه -هه‌وکه‌ی هه‌ینی- چریکه‌ی ویم نه‌بیستوه،
بیستینیشی ئاسان نیه، چ نه‌واری پرئه‌که‌ردۆته‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌شبی،
ده‌ستاوده‌ستی نه‌کردوه و بلاو نه‌بۆته‌وه. ده‌لئین: له‌ دانیشتنی زۆر تاییه‌ت
نه‌بی، نالئ، ئه‌گه‌ر دلئ له‌ سه‌ر نه‌بی، گوپراحی گۆرانیی خۆش نه‌بی، دنیا
هه‌ستی، که‌س که‌رتکه‌ ده‌نگیکی لئ ناییستی، له‌ سه‌ری بده‌ی، زار ناکاته‌وه.

ده‌لئین: زۆریش به‌وه تیکده‌چئ، که‌ ده‌بیستیته‌وه، هه‌ندئ که‌س به‌ چاوه‌ش

ناوی دینن...

دواتر بیستمه وه: خزمیکیان له مشتومر و دهمه قرییه کدا، ده لینه خوشکه که ی:

ئیوه فهره داتان هه یه، ئیمه ش فهره اد، فهره ادی ئیمه، بویر و تفه نگچی، فهره ادی ئیوه ش چاوه ش.

خوشکیش وا باگوی ده داته وه:

وایه، فهره ادی ئیمه ئه ویندار و هونه رهنده، هی ئیوه ش چه ته و چه رده. ئی، منیش له وه ته ی دهنگ و سه ردولکه ی خوشکم بیستوه، ئه گه ر هی براکه ی نه بیستم، له زگه به زگ بدهم، باشبوو، باش هات، ئه و ئیواره یه، به و دهنگه شه هابه یه سه رمه ست ده بم، ویکرا، ئیوه ش ده گه ل من گویرادیرن، بزائن ئه وانه ی پیناندا هه لگو، راستیان گو، یان درو.

ئه و کورپه ی ناوی لوقمان بوو، به لام له سونگه ی برنۆکه ی بابیه وه به کورپه ی برنۆ گازمان ده کرد، سه ر له ئیواره یه کی سه ره ره یی، گو تی:

ئه و دهنگه ی تاسه ی بیستنی ده که ی، ده ته وئ بیبستی؟

هه ر ده بی گو تیتیم: تو خدا ئه وه پرسیاره ده وئ؟!

مالیکی گو ت، له بیرم نه ماوه چ مالی بوو، له کۆلانی مالی پلکه به ندیت، له و سه ری، گو تی:

ئیواره ی له وئ میوانه.

گو تم: تو بلئی گورانی بلئی؟

گو تی: ئا، ره نگبی، پیکه وه ده چین.

کورپه ی برنۆ ماله که ی باش ده ناسی و چووین، هۆده سه رشاره، که سیتی دی ناگرئ، ته و اوئ دانیشتین، کورپه ی له قسان دهنگ شه هابه یی، برای کچه ی گورین، ده لئی مقه بایه، ورته ی لیوه نایه، سه ری خۆی شو پرکردوته وه، ویده چی شه رم دایگرتبی، ئا له ره نگورپه ی دیاره، زور رووته نکه، له دلئ خۆ ده لیم:

به رد بیته گو، ئه و کورپه به شه رم داکه وتوه، لیو لیک ناکاته وه، دانیشتن به لاشه، برۆم باشه.

کورې برنډ پښه چوو له چاومه وه دلۍ خویندبیته وه، به چپه گوتی:
مه بزوو، بزانیڼ چ دهېڼ.

سهیره، ژاوه ژاوه، کهس سهری قسهی به لای سترانا نابات، کهس زاخ
ناکات بلې:

فهرهاد، بهسته یڼ، هه ستانی...
وا دیاره، نهوهی بیستبووم راسته، تا دلۍ نه خوازی، زاری سترانی

نابیته وه.
کورې برنډوش له جووله دهست و شانیرا دیاره، بیزاره، وا تیبگم
دهویست بلې:

با برۆین...

چ (نه مان، نه ما...) یڼ بهر زبوره و هژده هه ناسه ی له خوی بری، هه سهن
زیرهک له وی با، دورنه بوو بلې:

کورې، نهوه تو گه رووی منت دزیوه!

چ هه ستانی هه ستا! چ زیره کانه هه ستا:

((نه مان نه مان، له یلم... های لهی...))

وهرن یاران، له و ئیواره پایزیه به گوئی من گوئی بدهنه چریکه یڼ،
قاسپه یڼ، خویندنیکی وه ها، ئاسمان و دارستان و کوسار و زئ، له هیچ
قورینگ و کهو و بلبل و تیتله کناچه یه کیان نه بیستووه، نهوه دهنگه ی نه ز له و
ئیواره پایزیه بیستم، ده تگؤ یه کهم بارانه، یه کهم ژوان و راموسانه، یه کهم
گهشت و رامانه، چ بوو نهوه دهنگه نه فسانه ییه!

به دیار نهوه هه ستان بیژده وه له گه ل هه ر هه ستان نیکی هه ستمده کرد وا له
دیداری هه سهن زیره کم، له ویوه ده گه یستمه پیاوه ئاسمانیه که، مه به ستم
خاره تایه ری خؤمانه، له گه ل هه ستان نیکی دی حه یدر به قال ده هاته بهر دهمم،
نهوه تا سه ید علی نه سفه ری کوردستانیش گه یشت... نه ری نهوه کورهی نهوه
ئیواره، نهوه شه وه پایزیه ی له هه ستان گرت، پر چریکه ی کرد، کام له و
هه ستان بیژانه بوو! تو بلایسی تیکه له یڼ بوو بیت له هه موو نه وانه! یان
شه هابه یی؟

پتموایه که سیان نه بوو، خۆی بوو، له کەس نە دەچوو، فەرهاد بوو.
لهو شەوه بە بەستە و هەستان مەستە، بە شینوویی مەست و سەرگەردان
بوو بووین، کەس له جێی خۆی هەلنە دەستا، فەرهاد گەیشت بۆوه مائیش، ئیمە
هەر لهوئێ دانیشت بووین، کەس رێی مائیی دانە دەگرت.
هی له دەنگی، من زۆر سەرسام بووم بە کەسایەتی، سادەیی و شەرمی
و بیفیزی...

له هەستاندا، کەسێ گوتی:

ئەو کورپە بەو دەنگە قورئان بخوین، شەیتانیش شادە دەهین.
ئیدی من له کن برادەرەن کە وتەمە پێدا هەلگۆتتی ئەو دەنگە ی له هی کەس
نە دەچوو، هەبوو دەیکۆ:

رەنگێی دەنگی خۆش بێ، بەلام بەو رەنگەش نا کە تۆ دەلێی، روو بە روو
گۆیت له دەنگی بوو، بۆیە وا کاری تیکردوویت، ئەگەر له نەوارەوه یان
رادییۆه بییستی، له گینە وا نەبێ.

جا خۆ ئەو قەسە یەش رێی تێ دەچێ، با نەواریکی پەیدا بکەم، بزەنم داخوا...
بەر له بیستی بەستە و هەستانی سەر نەوار، دیداری هەیه، بە سێ چوار
دێرێ نە یگێز مەوه، دلم ئاو ناخواتەوه.

ئەو دیدارە ناوازه ئاودارە، سەرچیخ نەچووبم، کەوتە کۆلانی پشت مائی
مام دیوانە، ئەو دیوانە یە خۆی بە زورنا و کورە کە ی بە ساز، سەیداو هیان
کردبوو گەرەکی بەزم و ئاواز، هەر کێ هیندە ی ژینی سۆزی سترانی له دل
با، حەزیدە کرد هەمنشینی ئەو گەرە کە و کۆلانی مائی مام دیوانە با، ئەو
ماله ی پاشای تەنبوور، خاوهنی (خەزال خەزال و یار گولێ...) دەلیم، زۆر
دەهاتە مائیان و گەرەکی له لاوک دەگرت.

ئێ، دیداری ئەو جارە مان کەوتە وێرێ، ئەو دیدارە مینا دیداری بەرێ،
دلکیش و له چیژ سەررێژ بوو، ئەو فەرهادە، فەرهادی دەنگ شەهابه یی
سویند بە هەرچی پیروزی هەیه بخۆیت، بە هەستانی هەوکی ویشەوه،
سویندت لیتاکەوئێ کە پلکە کافیه ی دایکی بۆ هەستانبێژی هیناویە تیه دنیا و
شیری هەستانی داوەتێ، من لهو دانیشتنه ی ئه وئێ، ئەوه ی پیشترێ

بیستبووم و گالته م پیده هات، هیندهی نه مابوو باوه ربهینم که شتی راستیی
تیدایه، بیستبووم:

فهراده که هه لدهستی و به هه ندی کۆپلهی جهرگبر، ههستان له ههستان
گریده داته وه، تو له جیی خۆته وه حالت دیتن، چه قوت له بهر کئی بی، سینگت
دوو سئی برینی تیکه وتوو و خوین چۆراوگهی به ستوو و ههستیش
پیناکهیت.

چه قو و که تر له وئی، لینگه ری، با بزانی به هۆی چیه وه، من دواتر ناوم
له و دهنگه نا، دهنگ شه هابه یی؟ ئەز زور گویم له ههستان بیژان راده گرت،
هه ره له سئوه بگره تا دهگاته وه ماملن، ئەو فهراده نه ده چۆوه سه ره
هه چیان، له مه ره شه هابه ش له زۆرانم بیستبوو که دهنگیکی هه بووه، داود
ئیره یی پیتر دووه، ئەو دهنگه ش تۆمار نه کراوه و وندا بووه، چه مه د
مه ستانیش ئەو فهراده ی گه یاند بووه شه هابه، له سه ره هه ندی له جییه ئەگه ره
نازناوی دهنگ شه هابه یی پنیبه خشین، خو له باتی شه هابه یی ئەگه ره بلین
فهراده ی، ئەویش له جییه.

باشه، له وه ش گه ری، ئیستا گوئ بۆ نه واریکی راده دیرین، ئەوه تا،
نه واریکی ئەو فهراده به که له ش وردیله و به دهنگ تا که شکه لانی فه له ک
که له گه ت، به ده ستمه وه، هه له نه بم کوره خاله که ی بۆی هینام، ئەو خاله ی له
هه چو خۆرا بووه به لاگیری خیلگه ری، ئەو خیله ی سه رده مانن به شیکی شاری
به ده ستمه وه بوو. ئەو کوره مالیان له و به ری مالن مه بوو، به رده هاویژی
که من پتر دوور بوو، ئیستا نه واره که ده خمه سه ره دهنگه ره که و پیکه وه
گوئی ده دهینن، بزانی که تر و چه قو ده هینن!؟

نا، په له مه که ن، شتی هه یه، ب له ز ده یگه رمه وه، هه ینی دوگمه ی
دهنگه ره که داده گرین و به دلای خۆمان گوئی لئ راده گرین.

ئهن به و دوو سئی جار دانیشتنه له کۆری ئەو ئەو کوره وردیله شه رمنه
شیرنه، دواتریش ده مبیسته وه، له دیداری به زم و هه ستاندا چه زیده کرد ئەو
که سانه خه ربه نه وه که ساده و لات و نه بوون، نه یده ویست بچینه کۆری
خواییداو و ترزلان، ئەوه ش وای کرد بوو، خۆشه ویستتر بی و پتر بکه وینه

بەر دلان، کورپانی گهړهک، گهړهکی قور و میلی خووی پیوه بگرن و له دهوری خړ بینه وه.

خو خدیگرتن به دهنگیه وه هر زور ترسناک بوو، من که مې پاشتر تیگه یستم که دهنگی نه و فراهاده له دهنگی چ دهنگیژئ ناچئ، بو هندنیکان کتومت جفاره یه، فیزی بی، ازهینانی نه سته مه. بو هندنیکان باده یه، فیزی بی، هر کاتې واده ی هات، ناچاری پینک چیکه ی. بو هندنیکان رهنگی له شیوه ی تریاک بی، له پیناویدا په نا بو هه موو شتی ببه ی. بو هندنیکش نه وین و ژوان بوو، بی وی، ژیان به های پووشکه یه کی نه ده ما.

من له ترسی هندی، له ترسی خدی پیوه گرتن، هه ولما ته اوئی لپی دوورکه ومه وه و جارناچاری گوئی بو شلکه م و له گه لیدا له پیکه وه به ناو دووکه لی جگه ردها بال بگرم و به خه یال بگه مه جیژوانی.

ده ی، نه وه دوگمه ی دهنگی فراهادی دهنک شه هابه ییم داگرت، داخوا نه و دهنگیه که من له و دوو سی دیداره ی وی بیستم، یان...!؟

سەمەر قەند

قۇربان، شاعىرى بازارى فەلەك

بەر لەو ەى مالاۋايى لە ئازادى بىكەم، سەرى لە سەمەر قەند دەدەم،
سەمەر قەندى شەرزاد، لە مزگەفتەو ە بۇ سەمەر قەند! بىرتان بىتەو، كۇچى
كەويار فىرە مزگەفتىشى كىر بوم، لە سەر بەرمال دەكەوتە نزا:
خودايە، بىگىرەو، ژيان بى وى مردنە.

نەىگەراندەو، منىش ئوقرەم نەما و نوژم ەيلا.
ئى، ئەرى چ وەرزى بوو؟ بالدارىش باران دەناسىتەو، كەچى مەست كەم
جار دەيناسىتەو، لى تىكەچى سەر بە چ وەرزىكە، وىدەچى ئەو ەش بە
هۇى فرىنەو ەى، ئاخى مەستان گۆتەنى:

زۇر جار مەست لە بالدار جوانتر بال لىكەدا و بەرتر دەفرى.
منىش ئەو بارانە نانا سەو ە كە دەيدا لە جامى سەمەر قەندى، ئەو جامەى
لە دىوى ژورى روى و لە دىوى دەرى مەيلە و تار. بۇيە سەردانى يەكەمى
سەمەر قەند نايەتەو ە يادم، داخوا كەوتە بن بارانى بەهارى، ياخود پايزى.
ئەو ەتام روو لە باران، بە ديار شەرزادەو، دل دەلى:
چ پىناچى، تو جارى يەكەمت بى.

پىنەدەچو! تو بلىلى لە شىو ەى ئەزموندارى دەستم لە مىلى شەرزاد
كردبى، وىنەى پىرەكەى بن جامەكە لە جامم كردبى، مىنا مەستانىش بۇ لىوم
بردبى؟ وىدەچى وام كردبى، نەرم شەرزادم گرت و لە گۆزە ناسكتى لارم
كردەو، نەمەيتىش نە قولپە بدات، نە كەفى بىكات. ەو كە شەرزاد وا لە ناو
پەرداخى خۇى دەنوئىن، پەرداخىكى روى، مىنا گەردنى ئەو كچانەى وا لەو
دىوى مىناى سەمەر قەندەو ە دەبىنم نەمى باران بە سەر پىچ و پەرچەمىاندا
دیتە خوارى.

واى، شەرزاد چ رەنگە؟ زوو بىرمكەوتەو ە لە رەنگى ئەو شىرووبەى

سەر سینیە که کهویار بەر لە هەمووان دەستی بۆ دەبرد و بە سەری
پەنجەیی دۆشاومژەیی دەگەڵ ئاردهکه تیکه‌لیده‌کرد.

بە شەرم و ترسەوه لیوم بە شەهزادەوه نا، که‌مێ تالە، بە لام تالییه‌که‌ی
لەو لیۆه دەچوو که له ترسی ماچ بە گووژارک نا، بە کووزە ئارووی تال
تەری کردبیت، دواي سەمه‌رقەند سەبردەیی لیۆ و گووژارکم وەبیربینه‌وه.
ئێ، بە دیار شووشە و مینا و باران و کچانی بەر بارانەوه، شەهزادەم هەلدا،
لە شەهزادای دووهم، قوریات، قوریات، لە سەمه‌رقەندەوه چ قوریاتی هات!
پیری بن جامی هینایه گۆ:

لۆت بمرم، بە‌قالی قوریات، بە‌قالی قەلات.

بە‌قالی قوریات؟! ئە‌ها، مە‌بە‌ستی حەیدەر بە‌قاله! ئە‌و دەنگبێژەیی دواي
قوریات و ئامان کوردستان، دە‌یگۆ:

ئە‌و دەستەم بېرن، ئە‌م دەستەم پێوه

من دەست هە‌لناگرم لە‌و شە‌کرە سێوه

هە‌وه، ئە‌وه حەیدەرە دە‌چریکینی، ئە‌ز پینشترئ، پینش سە‌ردانی
سە‌مه‌رقەندی، هیندە‌ی تێوکێ شە‌هزاد چێژم لە‌ قوریات وەر‌نە‌دە‌گرت، بە‌لام
لە‌و سە‌ردانە‌وه، لە‌و وەر‌زە‌ی بارین و مە‌ستی‌وه، لە‌ دە‌نگی بە‌‌قالی
قوریاتە‌وه، قوریات هیندە‌ی نە‌ما‌بوو بیتە‌ ریزی حە‌یران و لاوکە‌وه.

لە‌ سە‌مه‌رقەندی و بە‌ دیار شە‌هزاد و باران و لە‌نجە‌ولاری کچانی
ئە‌و‌دیوی مینا و خە‌یالە‌وه، حە‌یدەر بە‌‌قال چ دە‌نگیکی هە‌‌بوو، ئە‌‌گەر
شە‌هزادیکی دیم گازکردبا، دوورنە‌بوو بگاتە‌ پیاوه ئاسمانی‌که، خۆ لە‌ گویی
من لە‌ هە‌ندی هە‌ستاندا ئە‌و دووه هیندە‌ی شووشە و پینک لیکدی
نزیکە‌بنە‌وه، نازانم چ مۆزیکناسی بوو، دە‌یگۆ:

خارە تایەر و بە‌‌قال، لە‌ فیرگە‌ی قە‌لاتی لە‌ سیتبە‌ری شە‌‌هابە‌ یە‌کدە‌‌گرە‌وه.
ئێ، بلی‌مه‌ موریدانی دە‌نگی داودی، لە‌ سەر دەرگە‌ی سە‌مه‌رقەندی، لە
هاتنە‌دە‌ری، تی‌چاویکم کە‌وتە‌وه سەر پیری ناو شە‌هزادان، ئای! کورە ئە‌وه
کییە، هە‌وه؟ هە‌و بوو، قورئانخوینە‌که‌ی چراخە، من ئە‌و پیاوهم چە‌ند جارئ،
قورئان بە‌‌دە‌ستە‌وه و بە‌ دیار گۆر و کێلە‌وه دیتووه، لیرە‌ش وا بە‌ دیار

شه هرزاده‌وه، پیک به دهسته‌وه. له چراخی کورتهک و شه‌روالی خاکی له‌به‌ر بوو، چه‌فیه‌کی سپی له کفن سپیتری له سهر بوو، چاویلکه‌یه‌کی گچکه‌ی روونیش له چاو. لیتره‌ش، له سه‌مه‌رقه‌ندی، چاکه‌ت و پانتور، کلاوی شارپانه، بی چاویلکه، به‌لام دهیناسمه‌وه، به خالی لاجاوی و زور شت دهیناسمه‌وه، له دل‌ی خو گۆتم، داخوا له‌سه‌رچی وازی له چراخ و قورئان هیناوه و په‌نای بو سه‌مه‌رقه‌ند هیناوه؟

پرسیارم له دل‌ی خو هم‌لگرت، رۆژه‌کی به دوا‌ی پرسیا‌ری دل ریم که‌وته‌وه چراخ، دیتمه‌وه، پیری سه‌مه‌رقه‌ندم به قورئانه‌وه له چراخ دیته‌وه، به و دۆزینه‌ویه، نازانم بو که‌وتمه باریکی ئالۆزه‌وه، له خو‌م ده‌پرسی:

قورئان‌خوینی و باده‌نۆشی له کو‌ی تیکده‌که‌نه‌وه؟

به‌ره به‌ره هاتمه‌وه سه‌ره‌خو و گوتم:

له‌گوینه ئه‌و پیاوه ئایه‌تیکی وای دیتیته‌وه که باده‌خواردنه‌وه و قورئان خویندنه‌وه، له تهنیشته‌یه‌ک جیبکاته‌وه.

ئێ، ده‌گه‌ریمه‌وه پینش ده‌رگای سه‌مه‌رقه‌ندی، ده‌ستی راستمان گرت و به بن‌نمه‌ی بارانی رووه و قه‌لاتی هاتین، له به‌ر ده‌م کتیبخانه‌شه‌په‌رپه‌وه‌که، ئه‌وه‌ی کتیبه‌کان هه‌موو به سه‌ر یه‌که‌وه بوون و ده‌نگوت هه‌ر ئیستا، قه‌لابه هه‌لپه‌ریژاوه، که‌وتمه نیوان دوو ژنی تا ده‌ست هه‌لپه‌ری که‌له‌گه‌ت، پینده‌چوو داک و کیژ بن، له زاری دایکه‌وه، جوینیکی مزره‌م بو هات، هۆپیکم له خو‌م زانی، چم به خو‌م شک نایی، راوه‌ستام و ویستم شتی بلیم، دل‌ه پیلمی گرت:

+ وازیینه، برۆ.

- من هه‌چم نه‌کرد، خو...

+ ده‌زانم.

توومه‌ز به لادا هاتبووم و شانم به شانی کیژۆله که‌وتبوو.

ئێ، جوینه‌که له جی خوی، با مه‌ستیم نه‌شکین و له پیاسه‌ی بن بارانی نه‌بم، هاتین، هاتین، به په‌یه‌زی (باکوور) دا هه‌لگه‌راین، روو له قه‌یسه‌ری، چایه‌کی شیرن و به‌ره‌نگم به سه‌ردا کرد، به‌لام له خه‌یال و لای ده‌نگی چه‌یدهر به‌قال مامه‌وه و دره‌نگ هاتمه‌وه.

بۆ چىرىكەي حەيدەر بەقال، ئەز قەردارى شەھرزادى سەمەر قەندىم،
شەھرزاد ناساندى و شىرنى كىرد، خۆزى زووتر، پىش مردنى دەچومە
سەمەر قەندى.

بە چاوى خۆم دارەبازەكەيم دىت، لە سەر دەستان بە ناو وەر زىكى
توشدا ئاودىوى ئەودىوى دىوارى گۆرستانى گەرەيان كىرد، دىتم نىوہ
شارىك خەلك بە دوايەوہ بوون، چەند پىرەمىردى لە ژن ناسكتىر بۆكۆچى
حەيدەر دەگرىان، ئەگەر كۆچەكە كەتبايەتە دواى سەمەر قەند و دواى
بىستنى ھەندى سەر بىردەى وى، دوور نەبوو منىشى گرىاندىا.

سەر بىردەى حەيدەر، ھەر ئەفەندىيە كەلەگەتەكەى چاخانەى عەبۇ
بىگىرپىتەوہ، لە ناوان بە ناو نەكەوتىم و تىكەلۆپىكەلم نەكردىن، ئەحمەدى ناو
بوو، ئەوہى لە مىزى لای پەنجەرە، دىوى تاجرىان، نىك دامەچىەكان
دادەنىشت، حەيدەر بەقال لە زارى ئەوہوہ، دەبووہ ھەلواى بە شەكر:

حەيدەر دللى شتىكى نەگرتبا، ھوكمەت بىرىارىكى ناجىي دەركردبا، يان
ھەوالىكى ناخوشى بىستبا، بە پرتا و خۆى دەگەياندى سەرى قەلاتى، روو لە
منارە، دەستى دەخستە بن گوى و تىپھەلدەكردە:
ئامان، ھەى كوردستانى...

لە سەر ئەو ئامانە، چەند جارى ھوشيارىان كىردەوہ، بەلام كەلكى نەبوو،
حەيدەر بەقال وىتەى تايەر توفىق لامل بوو، ئەو دەسبەردارى شىرىن بەھارە
و ئەم دەسبەردارى ھەى كوردستانى نەدەبوون.

ئەفەندىيى جى لە عەبۇ، فرى شىرىن شىرنى لە چاى شىرىن دەدا و لە شەكر
شىرىنتر زارى دەكردەوہ:

حەيدەر، كورە كەچەلەكەى ھەوليرى، لۆ كەس نا، لۆ دللى خۆى و بە دللى
خۆى گۆرانى دەچرى، دللى نەيوىستبا، دنيا ھەستابا، زارى ھەلنەدەھىتا.
حەيدەرە كەچەل و ابوو، نە كەس لەو، نە ئەو لە كەس دەچوو،
نەيدەويست وەك سترانىيىز بکەویتە سەر زاران، تا ئەو سالانەى دواپىش
نەيھىلابوو، دەنگى بچىتە سەر نەواران، ھىتدەى ھەيە، ئەويندارانى دەنگى
وى، بە دزىوہ تومارىانكردوہ، سالانى زوو، ئەو دەمەى دەنگى دە قاتى

ئەوھى ئىتوھ بېستوتانە خۇش بوو، لە ھەر دانىشتىن، ھەستىكرىدا، نەوارىيان بۇ دانائوھتەوھ، پىتوھ نەدەبوو، لەپىر قىرۇقەپ، دەنگ لە بەردەوھ ھاتىبا، لەو نەدەھات، سەد سوئىندت دەخوارد، زمانى لە زارى نىھ.

ئەفەندى، دەستى درىژى ھەلدەبرى، روو لە سابىرى چايەچى، بە جوولەى سەر پەنجەى دۇشاومژە، چا تىكۆھردانى نىشانىدەدا، ھىشتا چاي دووھم نەگەبىشتىبوو، ئەفەندى كۆشتەى چا و دوژمنى بابەكۆشتەى جفاره، بە فوويكى درىژ، پانكەكەى بن ساپىتەش ھىندە بايەى نەبوو، سەرىشى لەگەل بادەدا، دووكەلى سەر مېزى لە خۇ دوور دەخستەوھ، ھەيدەرى شىرنتر دەگىراپەوھ:

دوا ھەستان و قۇرىاتى ھەيدەرى دەنگ داودى بۇ ھەولتېرى، كەوتە بن قوشتەپە، بىرتانە نەخۇشىيەكى پىسى گرت، لۇ چارەسەر رىئى بەغدا و دىئاي گرتەبەر، ئەو رۆژەى چاوى لە ھەولتېرى بزرىبوو، دياربوو دلى تريواندبووى، دوا كۆچە و دىدارى قەلات دەكەوئىتە پەسلان، بەئەسپايى دەست دەخاتە شەر شانى شوفىتر:

بايى ھەستانى راوھستە.

شوفىتر ھىواش دەكاتەوھ، دەداتە لاپى، ھەيدەر دادەبەزى، دەچىتە سەر بىستىكەى دەو جادە، پىشت لە رووگە، روو لە قەلاتى، داودى، تۇ بلى شەھابەيى دەنگەلدەبرى، دوا گۇرانى بۇ شارەكەى دەچرى، بە چاوى پىر گرىانەوھ سوار دەبى، ئىدى كەس لە كۆپى ئەگلەنجە و سەر قەلاتى نەيدىتەوھ، كەس ھەى كوردستان و قۇرىاتى لى نەبىستەوھ.

سەربردەى ھەيدەر بەقال، لە رۆژە بارانائوھكەى سەمەر قەند و شەھرزادى دوورخستەوھ، ئەرى گەبىشتىبوومە كوئى؟ وا تىبگەم لەو جىنە بەجىمام كە چايەكى باكوورىم بە سەردا كرد، بە ناو قەبىسەرى مەيلە و چۆلدا مەستانە ھاتم، سوارى رىمى بەلاشاوھ بووم، لە راست مالى ئاوتىكراوى ھەمەد مەستان، كە دوو كۆلان لە خوار مالى مە بوو، دەروئىش برايم بانگى ئىوارەى دا، لەوئى دابەزىم، روو لە مالى مەستان تەواوئىك راوھستام، دوور نىھ گوتىتيم:

مام مهستان، له كويي؟ ټوه منيش گرامه وه! هاتمه سهر ټاييني تو.
 ټوه شه وه چ شه ويكي شيرن و رهنگين بوو، كه وتمه ناو رهزي، رهزي
 ټاميزي كه ويار، به لام نازانم بؤ ماچيكي ليويم نه كړد! بيرمه هر له و خونه،
 له ټاميزي كه وياره وه چوومه ناو راني سسته ركه ي منداليش، بيرميته وه،
 دوايي سسته ركه ده خمه چنه رسته يه كه وه. پيشترئ خه ونى وام به
 كه وياره وه نه ديتبوو، پتر به خه ونه كه وه ش نه ك شه هرزاد به
 سه مه رقه ندمه وه گرت، به ديار شه هرزاده وه، بيرم لاي خه ونى شه وي بوو،
 له گهل هر پيكي نزام ده كړد له خودا ده پارامه وه:

له ناو خه ونى بؤم بيته وه ناو نوئين.

به لام كوا، كه ويار له خه ونيش ده لئي باره كه وه و به من ناگيرئ.

ئي، سهرئ له سه مه رقه ندمه وه و خيامي هه وليرئش ده بينم، له گهل
 يووسفي خه ونزان، يووسفي به ري كولاني موسكوي سه يداوم مه به سته، نه
 هي كه نعان و ميسرئ، ټوه كوپه دوو سي كه په تي هيند به دلوداو خه ونى
 بؤم ليكدايه وه، بويي له و سهره كولانه ي من به خه ونزان ناوي دي.
 له سه مه رقه ندمه ده هاتينه دهرئ، له سهر دهرگا، به لاي راستدا
 ټاورپدايه وه و رووي پرسيايي له من:

+ ټوه پياوه ده ناسي؟

- نايناسم.

+ ټوه خيامي هه وليره.

- هه وليرئش خيامي هه يه؟!

خه يامي هه وليرم نه ده ناسي، نه شمزان يوو، ناوي به و ناوه هه بي، به لام
 بيستبووم شاعيرئ هه يه، به گوته ي باده توش و سهرمه ستان بي:

له عه نكاو وه بويي باده ي بؤ كه لاوه كه ي خوي راكيشاوه، هينده ي
 شووشه كاني سه مه رقه نديش ډيره شيعري به سهر باده و مه ستيدا هه لداوه.

ټه ها چ ده لئ:

به عيلمى نه فس و كهف نادم علومي باده نوڅي خؤم
 هه موو عيلمى به شهر لاي من خولاسه ي ټه لف و عه ينيكه

له جاھید وەرگرن دەرسی عولومی دین و دونیاتان مەلئین: بی دین و بی فیکره، کولاری دەرسی عەشقیکه

له دفتەرە شێرەکهی مەستانەوه چەند رستەیی له بارەى بۆریی بادهوه
دەبێستین، هینگاوئ وینەیهکی نیوه خەیاڵیی پیش مینای سەمەر قەندئ
پیشاندەدەمەوه، حەمەد مەستان سەری بەسەر دفتەرەوه:

له دنیایی یەک کەس هەس له من مەستتر، ئەویش بۆرەهانە، ئەو پیاوهی
سەر وەختایی له کەلاوه دژنیا، له دارەتئ دنیایی دوو شتی هەبوو: باده و
شعیر، بادهکهی له عەنکاوهوه بە بۆریی ئاوئ بۆ دەهات، شعیریش له
بادەوه...

داخی گرانم، مەستانم نەدیتەوه، تا پەر پەر دفتەری باده و شعیر
بخوینیتەوه و بۆری بادهی پیشانداباین! دەی، چوون له دواى چووان رسته
و وینە له دەستچوونە، با بچینەوه دیار وینەکهی بۆرەهان جاھید، یان
یووسفی خەونزان گۆتەنى خەيامئ هەولێرئ.

ئەنگۆ خۆ شووشەى بەژن زرافئ بادهتان دیوه، گچکەکهیان دەلیم، ئەو
رۆژە جاھید وا خۆی پیشانی من دا، من دەمگوت:

بەژنى وى له شووشەى مل باریکی سەر تاقى سەمەر قەند دەچئ.
یووسفی خەونزان دەیگۆ:

تۆ باش بەرئ خۆت نەداوەتە نیرتکی گولەکی دەو رووباری بەستۆرە،
دەنا وات نەدەگۆ.

من دەمگۆ:

جاھید جگە له شووشە بە چ چتئ ناچئ.
ئەو دەیگۆ:

من بە گولەکی دەبینم که تا کەسک و تەرە چ بەھاریک نایگاتئ، کاتئ
و شکیش دەبئ، دەبیتە ئەو خەيامەى له بەر چاوتە.

له پیش سەمەر قەندئ بە دیار بۆرەهان خەيامەوه، من بە شووشەیی و
یوسف بە گولەکی ماینەوه، لەوه گەرئ، هەوکە چەند دێرە هەنگوینەکی
ئەو پیاوه شووشەییە له بەر خۆمانەوه دەلینەوه، هەنگینئ دوو قسە له

یوسف ده‌کەم، ئۆجا ده‌گه‌رێمه‌وه سه‌مه‌رقه‌ندی. چاودێ، قه‌د قه‌لات، دیوی سه‌مه‌رقه‌ند به‌و به‌هاره‌ چه‌ند پنجه‌ تۆرکه‌ی پیوه‌یه، من هینده و پتریش ئه‌و دیزه‌ی جاهیدم بۆ خۆم خویندۆته‌وه:

خه‌یالاتی دلی ته‌نگم له‌ دونیاما له‌ یه‌ک پیکه

بفرما، چاوه‌که‌م ساقی، هه‌تا ده‌توانی بۆم تیکه

یوسفی خه‌ونزانیش یه‌ک دوو جارێ لێی وه‌رگرتمه‌وه:

عه‌مامه‌ و جوبه‌پۆشم دی نه‌یانتوانی بده‌ن فه‌توا

به‌لام مه‌ست و خه‌راباتی هه‌موو فتوایه‌کی ریکه

ئهو وه‌ک من نه‌بوو، دووباره‌ی نه‌بوو، ئاخ‌ر دیوانیک شیعری وی له‌به‌ر بوو، هه‌ر کوردی نا، تورکمانی‌ش، دیریکی گوت، بیکه‌ینه کوردی نزیک له‌وه ده‌رده‌چی:

له‌ هه‌ولێرێ به‌ لادا ده‌هاتم، مه‌ست مه‌ست

لامدا مزگه‌فتیک و نوێژم بۆ خوا دابه‌ست

بورهان جاهید، یوسف گوته‌نی، خه‌یامی هه‌ولێر، ناویکی دیشی هه‌بوو (شاعیری پشيله)، بیرمنیه کئی لینیابوو.

حه‌مه‌د مه‌ستان جاروبار به‌ مه‌ستی و له‌و ده‌مه‌ی پشيله‌یه‌ک سه‌ری کلکی له‌ رانی ده‌خشانده‌، پشيله‌که‌ی جاهیدی بۆ پشيله‌که‌ ده‌گوته‌وه، هه‌ینی ئه‌ز به‌های پشيله‌که‌م نه‌زانیبوو، ئه‌وه‌ی دیری به‌رای ئه‌وه‌یایه:

پشيله‌یه‌کی وه‌ک به‌شه‌ر خولقاو

لیمان هاته‌ ژوو به‌ میاوه‌ میا

(پشيله) درێژه، له‌ میاوه‌ میاوی پشيله‌که‌ی سه‌ر کۆشی مه‌ستان درێژتر، له‌ دیری پێش دوماهی ده‌لی:

ئه‌تو بۆ زگت وا په‌رێشانی

ئیمشه‌و میوانی برات بورهانی

ئهو‌جا ئه‌گه‌ر سه‌ربرده‌ی پشيله‌ و بورهان بزانی، ره‌نگه‌ پشيله‌که‌ جوانتر خۆ پیشانده‌ت و میاوه‌ میاویشی ناسکتر بیته‌ گوی:

له‌ سه‌روبه‌ندی بزاقی سییبه‌می ده‌قه‌ری بارزانی، جاهیدیش ده‌خریته

زیندانی، له هۆدهکێ دهکهوێته تهنیشت سێ چوار ئاغا، همه داغای
مێرگه سۆریشیان دهگهله دهبن، له سههر ناخواردن، پشیله یهک له کهلێتی
شیشه وه، به میاوه میاوه و کلک بادانی لێیان وهژۆر دهکهوئ، نازانم کیهه
ئاغایه دهلی:

بورهان، ئهفه مێهفانی تهیه.

بورهان دهست به پشیتیدا دادههێتی و واری:

میوان خۆشهویستی شاعیره.

خواردنهکهی خۆی لهگهله میوانی خۆشهویست دهکاته نیوه، ئیدی ئهو
شهوه (پشیله) له شاعیر دهبن، پشیله یهک منیش ئهزبهرم کرد و ئهو دێره
زۆر دهگوته وه:

ههزار کاتبی خهتخۆش و ئینشا

بوویته خولامی چهلهبی و پاشا

پشیله لهوئ، ئهدی بازارپی فهلهک! ئهز تا بازارپی فهلهکم له رووپه ریگدا
نه دیته وه، تا سههربردهی بازارپه کم دهورنه کرده وه، له کوئ بزنام؟ خو پیکي
خه یامی خۆمانم بۆننه کردبوو! له و شارهش (بیکهس) ئه ههس، له بیکه سیش
بیکه ستر، ناوی له خو ناوه جاهید، جاهیدئ ساتی دینه سهری، بویری هه
له خۆی دئ، ترس دهکاته قاپقاپه ی مزگهفتی قیبله خوار و له سهراوه له
حوکمهت دادهرسی و به گژیدا دهچی.

جاهیده رچهی له بویری دهشکینی، پیشه وی هیچ شاعیرئ مهگه به
خه یال، دهنای پی پئ نهکه وتبوو. جاهید بوو سههر له ئیواره یئ، گرتی و هاته
سهری و چوو (بازاری فهلهک) ی به دیواری سهرای شاره وه ههلواسی، چ
بازاری!

بۆ سههربردهی بازارپی فهلهک، هههر دهبن بچمه وه عه بۆ، عه بۆ ههزار و
یهک شه وهیه، هههر چیرۆک و سههربرده یهکت دهوئ، بپۆ لهوئ بیبیسته، من
له زاری ئه فهندییه که له گه ته که ئه ئه وئ بیستم، ئه وه ی چیرۆکی ههیدەر
به قالیشی بۆمان گێرایه وه، ئه ها:

زوو، زۆر زوو، سهردهمی پاشایه تی ده لیم، هیتستا به غدا نهیده زانی

کووده تا چیه، لیره وه له سهر دیواری سهراوه (بازاری فهلهک) کووده تایی کرد، کووده تا به سهر به غذا.

+ مه به ست چیه، ماموستا؟

- دیاره بازاری فهلهکتان نه خویندوته وه؟

ئه حمه ده فندی، چایه کی دی گاز کرد و شه هرزادانه گتپرایه وه:

ئه و جاهیده ئیستا کهس نایناسی، سلویش بکات کهس له بهری هه لئاسی، ئیواره یی بهر له وهی ری یانه بگری، ده چی له لای مزگه فتی قیبله خواری ئیستا، له سوچی داده نیشی، بازاری فهلهک له سهر پارچه مقه باین، به خه تی درشت، ههر وشه یه کی به قه د گولله ی برنۆ، دنوسیتته وه، پوخته به دیواری سهراوه هه لیده واسی، بازاری فهلهک تا سبه یی درهنگ به سهراوه ده مینیتته وه، نیوهی خوینده واری شار ده یویننه وه، بازاری فهلهک به شاردا بلا وده بیتته وه، هه رایه کی گه و ره دنیتته وه:

قه سابی سهری میلله ته، حوکامی زه مانه

جه لادی که سی بی که سه، پولیس و شه بانه

لیمان ده ستین به هه وهس باج و سه رانه

.....

ئه حمه ده فندی بازاری فهلهکی خوینده وه، چ خویندنه وه یه ک! به دووری مه بینه شیرکو بیکهس له وه وه فیربوو بی، لایه کی عه بۆی هینایه جوش و خرۆش، خۆ له دوا کۆپله دا:

جاهید له دهر و دهشت و بیابانه هه موو دهم

شیر و غه زه لی زینه تی ئیسانه هه موو دهم

بوژیکی وه ته نه ره وری کوردانه هه موو دهم

ئیر به چ نه و عی بکن ئه و عالمه هاوار!

عه بۆ له سهر ئه وه بوو له سهری برژی و لایه کی برژیته بازار و بازاری

فهلهک بلیتته وه و کووده تایی جاهید پیشانی حوکمه ت بداته وه.

گویملییه پیاوی ده لی:

ئه و ئه فندی به دهر دیکمان ده بات و حوکمه تمان به سهر وهرده کات.

دیاره ئەحمەدە فەندی قسەى کابرا دەبیستی، بە پیکەنینهوه:

مەترسی، من باسی سەر دەمی پاشایەتی دەکەم.

ئەفەندی ویدەچی هەزار و یەک شەوهی خۆیندبیتەوه، چاو لە شەهرزاد دەکات و دەڵێ:

ئەو پۆ بەس بێ، با بۆ رۆژیکى دى بێ.

داخى گرانم، ئەو رۆژەى چوو بۆوه سەر سەربردەى بازارى فەلەک و تەواویکردبوو، من لەوى نەبووم، بەلام پاشترى لە کورته دیدارى، لە زارى شاعیری بازارى فەلەکەوه بیستم:

بازارى فەلەک، لە سەر دەمی نەجمەدین سائیب بوو، ئەو مۆتەسەریفى هەولێرى بوو، بازارى فەلەک خستىه زیندان و تەواویک لێى مامەوه.

بیرمه ئەوهشى گوت:

دەمیکە وازم لە باده هیناوه.

رۆژیکى دى ئەفەندیبەکەى عەبۆ، جاهیدى هیناوه ناو قسە و باسان، بیرمه گوتى:

جاهیدى پێشان وەک هی هەوکه نەبوو، هەینى نەدار نەبوو، ساماندار بوو.

کەسى هەلیدایى:

مامۆستا، ما توو چ دەلێ! بە خودای جاهیى قەتقەتۆکى پارەدار نەبووه، هەمیشە هەزار و جلشەر بووه.

ئەفەندی:

بابە، من نەمگوتووہ پارەدار، گوتم ساماندار، دەزانى سامانى وى چى بوو؟

+ چى؟

- توو یەك مالت هەیه، جاهیى سى مالى هەبوو.

+ بۆ نالینى سى ژنى هیناوه؟!

- نا، سى مالى هەبوو، مالى یەكەمى یانە بوو، كەم شەو هەبوو سەر بەو مالهیدا دانەگرئى. مالى دووہم كەلاوہكەى خۆى بوو، كە چ شىت و

دهرۆزه که ری لیتی نه دهحه واوه، شهو درهنگان دهچۆوه ئهوی. مالی
سینه میشی زیندان، ناوه ناوه سهردانی دهکرد، شهوانی دریتی بی بادهی
لهوی دهکردهوه.
ئ، زۆر له یوسفی خهونزان دوورکه وتمهوه.

یووسفی خەونزان

ئەگەر بمانەوئ ئەو کۆرە بناسین، چارمان نیه، پیتقیه رۆمانی (کریمستی)
بخوینینهوه، بلئ بۆ؟

ئاخر ئەو کۆرە پتر له بەری خەيالی رۆمانه، نهک بهری خەيالی
یادهوهری، ئەوانه‌ی ده‌یانناسی، ئەو قسه‌یه‌م لی‌وه‌رده‌گرن، بۆیئ به‌چەند
رسته‌یئ وازی لی ده‌هینم و به‌ رۆمانه‌که‌ی ده‌سپیرم:
ئەو یووسفه‌ خەونزانه، تا پارت بخوازی ئازا بوو، مه‌رگی خۆی له
ناوله‌پی خۆی دانابوو، شه‌وان کۆلان کۆلان ده‌یگیژا، له‌ هەر سه‌ره‌ کۆلانیکی
سه‌یداوه‌ بپرسی:

نوو سراوی هه‌ینیئ سه‌ر سینه‌ت، ده‌سته‌ختی کئ بوو؟
ئەگەر خۆی له‌ خوا نه‌کات و پارت چاری نه‌نوو ساندبیت، بی سئ و دوو
ده‌لئ:

کۆریکی کورته‌ بالای سووره‌ی چاو گەش، یووسفی ناو بوو.
هه‌و بوو، یووسفه‌ خەونزانه‌که‌ی من بوو، دار و دیواری گه‌په‌کی به
(ب‌رووخی دیکتاتور...) نه‌خشاندبوو.

هەر ئەو یووسفه‌ سووره‌ بوو، له‌ جیئ زه‌ردینه‌ و سپینه‌، بۆیاخی له
هیلکه‌ کرد، کئ له‌ ئیوه‌ هیلکه‌ی وای دیتوه‌ و بیستوه‌؟!

هیلکه‌ ده‌هینیئ، ده‌سته‌یه‌که‌ چه‌نده‌، دئ، کونی گچکه‌، هەر هینده‌ی جیئ
سه‌ره‌ په‌نجه‌ی تووته‌، له‌ هیلکه‌ ده‌کات و به‌تالی ده‌کات و پری ده‌کات له
بۆیاخ، هەر به‌ قه‌پیلکه‌ هیلکه‌ و که‌تیره‌ کونه‌کان ده‌گریته‌وه‌. ئیدی له‌گه‌ل دوو
سئ که‌سئ به‌ هیلکه‌وه‌ ده‌رده‌چن، ئەگەر تووشی ره‌وه‌ ئەمن و جاشیش بن،
ترسیان نیه‌، کئ گومانی خراپی بۆ هیلکه‌ ده‌چئ.

ده‌بیت له‌و ری‌بوارانه‌ بپرسین که‌ ئەو رۆژه‌ ری‌یان به‌و ری‌وبانه‌ که‌وتبوو،

به‌ری هۆلی گهل و هۆلی میدیا و ئەو ناوه، بیرسین:
ئەری وینەکانی سەدام، ئەوانەیی بە دار و دیوارەوه سامیان دەخستە
دڵەوه، بە چ دەرد و شیوانی چووبوون؟

هەر یەکه و بە رهنگی چ هیلکەین بووبوو پەند و سۆدرەیی دنیاين؟
ئەوجا دوايي، دوايوه‌ی سەدام لێرە راونرا، وینەیه‌کی، گۆتەیه‌کی بە دار و
دیواری شارەوه نەما، بە بیرری کیندا دئ، ئەو یوسفه یەکپارچه جەرگه،
دەستی بچیتە گیانی خۆی؟!!

لە رۆژیکي گەرمی هەیقی خەرمانان، بە گالۆنه نەفتیک و دەنکه
شقارتەین، ئاگریکي لە خۆی بەردا، تا دره‌نگیش گرەکه‌ی لە چاوی منەوه، لە
سەر ماله‌که‌یان لە شیوه‌ی گێژەلووکه گێژی دەدا، لوولی دەخوارد.

تا هەینن لە خۆ کوشتنن هەر ژن چه‌کی ئاگریان بە‌کار دەهینا، یوسف
لەوه‌ش رچه‌ی شکاند و پەنای بۆ گولله و ناو زی و سەر تەلاری بەرز و بن
ترومبیل نەبرد، هات بە ئاگر خۆی لە ژیان پاککردهوه.

بە سووتانی وی گەرەک تاسا، لە چاوی کۆلانه‌وه، سە ریز سە ریز
فرمیسک رژا، سەیداوه یوسفیکي لە دەستچوو، وینەیی نەبوو.

وه‌بیرمدئ، بەر لە کۆچی بە چەند رۆژئ، خەونیکي خۆی بۆم گێترایه‌وه و
هەر خۆی لیکیداوه، لیکدانه‌وه‌یه‌ک منی که‌می ترساند، ئیدی چوو.

لای خۆمه‌وه کۆلانه‌که‌ی ئەو دیوه‌ی کۆلانی مۆسکۆی سەیداوه‌م ناو
ناوه یوسفی خەونزان.

هه‌ی‌قی بهر په‌نجه‌ره

هه‌ر بق گه‌یشتنه‌وه به ره‌ز و باخی ناو خه‌ونه‌که، سه‌مه‌رقه‌ند به نزار و شه‌هرزاد به فره‌یده ده‌گۆرمه‌وه، به‌لام وا چاکه مانگی بهر په‌نجه‌ره ببینین، هه‌ینن له‌گه‌ل کۆره ئه‌وینداره‌که سه‌ر و سنی فره‌یده هه‌لده‌ین:

هه‌نگینی له به‌هاری گه‌ره‌ک دوو مانگ هه‌بوو، هه‌ردوو‌ک له په‌نجه‌ره‌وه هه‌لده‌هاتن، مانگی سه‌ر له ئیواران له په‌نجه‌ره‌ی هه‌وره‌وه، مانگی چیشتانان له په‌نجه‌ره‌ی مالیکی گه‌وره‌وه. مالی گه‌وره، سه‌د مالی لیبکه‌وینته‌وه، مالی‌که بن کچ که‌وتوو، که‌س باوه‌ر ناکات، ئه‌و هه‌موو خوشکه له یه‌ک دایک بن، یه‌ک له یه‌کیش جوانتر، به‌لام له ناو جوانان یه‌ک مانگ هه‌یه، ئه‌ویش چیشتانان له په‌نجه‌ره‌ی نه‌ومی سه‌ره‌وه، جاروبار روونا‌هیی خۆی داوینته‌وه کۆلانه به‌رینه‌که‌ی به‌ری موفتی، ده‌سماله زه‌رده‌که‌ی نیشان ده‌دات و گه‌ره‌ک دین و سه‌ودا و سه‌رگردان ده‌کات. کۆره ئه‌وینداره‌که که چاوبه‌خالی‌ش هینده‌ی وی ئه‌وینی له دل نه‌بوو، روو له مانگی ناو په‌نجه‌ره‌ی هه‌وری:

ئهی مانگ، تو به هه‌ور نا،

به ئاوی زیریش خۆت بشۆی،

ناگه‌يته مانگی ناو په‌نجه‌ره‌ی دل...

کۆره ئه‌وینداره‌که، ناوی له‌و په‌نجه‌ره‌ی به‌ری موفتی نابوو، په‌نجه‌ره‌ی دل، جاروبار دوور له چاوان، له‌و به‌ره‌وه، روو له په‌نجه‌ره‌:

ئهی مانگه‌که‌ی بهر په‌نجه‌ره

تیشکان باوی و دلم به‌ره

ماله‌وه‌دان، ئه‌وینداریان مارکۆزیش کرد، له ئه‌وین و گۆرانی نه‌که‌وت، لیره‌وه به باد‌ه‌ی گرت و له حه‌مه‌د مه‌ستان و دارا شیت پتری ده‌خواره‌وه، من جاروبار ده‌بوومه هاومیزی.

نزار چیتی بانه و رۆمای گرتۆتهوه، ئهوه نیه، هه موو کۆلان و رێیهکان لهوێ دهکه نهوه، تۆ له ههر کۆلانی و روو له ههر لایین، له ههر کاتی تووشی کورپه ئهوینداره که بی و لینی بهرسی:

- ها، برا، دهچیه کوئی؟

+ سه ری له نزار دهدهم..

نزار، سه مه رقه ندیکه پری زایه لهی ناسکی شووشه و چریکهی ئوم که لسووم، کورپه ئهوینداره کهش کوریکه دوای بارکردنی مالی مانگی بهر په نجه ره، دلی شووشه ئاسا شکاوه و له گهل ئه ستیره ی رۆژه لاتنی - هه ندهک ئه و ناوه یان لینابوو- هورده فرمیسکان داده بارینتی، منیش فرمیسکم دین، به لام دهیشارمه وه، ناهیلیم نه ئه و نه کهس بیبینی، کورپی ئهویندار ده پرسی:

+ ده لینی تۆش وهک من کیتشه ی دلت هه یه؟

- نه خیز هیچ له گۆرپی نه.

باسم ده گۆرپی، ئیدی ئه وها و ئا، من به نیازی خهونی ناسک به دم نزاوه فرم له فه ریده ده دا، له بیریشم بی، له گه رانه وهی که و یار ئومید بپ نه بوو بووم، دلم ده یگوت:

چاوه ری به، دیته وه، ئه و کچه کۆتری جه رده، له بنی دنیا ش بیت، بۆ ناو لیبسی خۆی که له باوه شم بۆم چیکردوه، دیته وه. ئای سه رکۆنه ی خۆم ده کرد، ده مگوت:

ده بوو مینا کۆتره ئهوینداره که ی ئه تۆ به دوای کۆتری خۆمه وه بم. ههر که سی هه شتی که ی من ئه وینی له دل با، شتیکی به گۆرپی وه رده کرد، هه مووی نه ده شارده وه و له په نهانی نه ده هیشه وه، ئیستا به خۆم ده لیم:

دلی من ههر ده بی ده ریایی بووی! ده نا چۆن سه ری نه کرد و...

لیره له جیتر نیه، با چیرۆکی کۆتری ئهوین بیستین.

كۆترى ئەوين

كۆترەكەي ئەنۇ لە چ كۆتران ناچى، لە ساچمە و دارلاستىقى خۇشى ناگەرپتەو، مېيەكەي بخە ناو گېرى تەندوورەو، بە دوایدا دەچى، گەرەك ناويان لىناوہ كۆترى ئەوين.

چاودەنى، لە كۆلانى بە سەر سەرى ئەنۆوہ، سىبەرى لى كىردو، جاروبار لە سەر شانى ھەلدەنىشى، دېتە سەر دەستى، كىشەي لى دەكات، لە گوپ خۇ دانە، ھەلئافىچى. تا دەستى تىدايە ھەلئاداتە ئاسمانى، لە بەرد زووتر دېتەو. ئەنۇ تاكەكەي لە ناو باخەلى دەشارىتەو، كۆترى ئەوين لە سەر سىنگى دەنىشىتەو و بە دەندووك دەيەوئ قۇچەكانى بكاتەو. دىسان ھەلئەداتەوہ ئاسمان و ھەلى، لە بن دەستى كۆتر قوتارنايى، ئەنۇ خۇي بە مالىكدا دەكات و توند دەرگا لە دوای خۇي دادەخات، كۆترى ئەوين بەر لەو گەيشتوتە بن بىرايى و بالى پىشوازي لىكەدات.

كۆترى ئەوين لە دوای تاكەكەي نابىتەو، بە دوای ئەنۇدا لە جامەوہ دەچىتە ناو رىمى، لە بازارى بە سەر شانى ئەنۆوہ دادەبەزى، كۆلان كۆلان قەيسەرى دەكات، ئەگەر باوہرتان نايى، بېرۇن لە مام خەلىلى چايەچى پرسن: ئەرى، وايە، كساتى خۇي كورپىژگەيەكى رەشبوپىرژ، لىرە چايەي خواردۆتەو، كۆترىكى لە ناو باخەلى بووہ و كۆترىكىش بەوینەي پانكەي بن ساپىتە بە سەر سەرىوہ سووراوہتەوہ؟

مام خەلىل ئەگەر پىرى بىرىنە بردىتەو، دەلى:

وابوو، ئەوہ كۆترى ئەوين بوو، بە دەستى خۇم جامە ئاوم بۇي راگرتو، گرتوومە و ماچىشم كردوہ.
بىرمە كچ لە نىوان خۇيان دەيانگوت:
كورپىكى وەك كۆترى ئەوینمان دەوئ.

چەند رۆژئىكە كۆترى ئەوين گران چاۋ ھەلدېنى و بە دواى تاكە شىرنەكەيدا بالى ئەوين لىكنادا. چاۋدەنە سەر لىسى، كر كەتوۋە و چەند مات و كزە. ھەر بۆيە، ئەنۆ دەلنى مووى گونى رادەكېشن، گرژ گرژ، كز كزە، كەس لە سەر لىئوى نابىنى بزە. لىۋەكانى ئەنۆ كە دەتگوت بە پەلكى ھەنجىرى رەش سواخدارون، لە ساتى چەقۇ ۋەشاندىش بزەيەكى شىرىنى پىۋە بوو، بزەيەك لە سەر لىئوى چ كچە دۆمىك نەنىشتوۋە، كەس لە سەر لىئوى كچە ئەفرىكايىشى نەدېتوۋە .

لە سەر لىس كەوتى كۆترى ئەوين، بزەى شىرىنى لىئوى ئەنۆى ھەلفراند، دارلاستىقىشى بە دەستەۋە نەھىشت، ۋەك بلىى بە بالداران بلىى:
لەگەل من نزا بكن، بپارپىنەۋە. كۆترى ئەوينم بە ئاسمان بگەۋىتەۋە، مەرج بىن سىرەتان لى نەگرم و لە منەۋە بەردى مەرگتان بۇ نەيە.
ئىۋە دەزانن، ئەو ئەنۆيە بالدارى بە ئاسمانى بەلاشاۋەۋە نەھىشتبوو، جگە لە پەرەسنىكە و بارانپەرە و حاجى لەقلەق، دەستى لە ئاسمان نەدەپاراست. ھىندە كىشكەى كوشتوۋە، سەلىم قاقا ھىندە رەشۋىرەى نەگرتوۋە، بەئشى ھەموو (كىشكەى كوراي) شار دەكات و مەنجەل لە سەرى دەپژئى، كەچى بە چاۋى خۆتان چاۋدەنى، ئەۋەتا لە سەرە كۆلانى مە، ھەۋكى پىر ھەنسكە و بۇ كۆترى ئەوين دەگرىى و دەلنى:

دختورى تۆرەھات بارگىر چاكەكەتەۋە، ئاۋر لە كۆترى من ناداتەۋە.
بە قسەى خۆى، كۆترە نەخۆشەكەى بردبوۋە خەستەخانەى ئازەلان، لەۋى گالتهيان پىكرىبوو، فرىشتەيەكى سبى گوتبوۋى:
ھەر كۆتر مابوو! سبەى ھەندىك كوكوختى و كىشكەى نەخۆشېش بېھىنە!
ئەنۆ لە بن لىۋانەۋە گوتبوۋى:
حەيف، دارلاستىقم لە كن نىە، دەنا بە بەردىكى تىژ دەمزانى كويت ماچ دەكەم.

بە دەنگى بلىندىش گوتبوۋى:
نا، جۆركى مشكت لۇ دىنم.
فرىشتەى سبى، بە ناۋھىنانى جۆركە مشك، بە (ۋەى شىرە)يەك و

گەشكە يەك ئەنۆى بەرىكردبوو.

ئى، دەردى كۆترى ئەوين بى دەرمانە، پشیلە رەشە، ئەوہى ھىندەى گىسكى رسكاوہ، چارى لى حيزکردۆتەوہ و دەوروسورپى دەدات. ئەو بابان وىرانە، خۇ ئەگەر كەمىك خۇى گرتبا، كۆترى خۇى دەخوارد و نەدەچوہ بەر پەتى قەنارەش، بەلام نەوس! واى لە نەوس، چەند كەسى ھاويشتە گۆم و ھوز، ئەگەر سەربردەويستىن، با پىكفە سەربردەى پشیلە و قەنارە لە دوو سى زارەوہ ببىستىن:

لە زمانى داىكەوہ:

لە بن بىرايى لە سەر بەرمال بووم، نازانم گەيشتبومە ركاتى چەند، ھىناى، كۆترى دەردەدارى لە جىنى نىوچەوانم دانا و گوتى:
ھۇدا، لە نوپىدا، نزا لۇ كۆترى ئەوين بكە، بە خۇدا بلى، ئەنۆ دەلى:
ئەگەر چاكى بكەيتەوہ، دارلاستىق فرىدەدەم، چىدى خويىنى بالداران ناپىژم.

كۆترى بە تەماى نزاى من بەجىھىشت، لە سەر داھاتنەوہبووم بۇ كپنوش، پشیلەى رەش لە باشووكە سووكتىر پىدايى، نوپىژم برى، كەوتمە دواى:

خت خت، پش پش، داينى داينى، وان لە كۆتر بىنە، گۆشتى نەرمكت دەدەمى...

پشیلە بە قسەى نەكردم، بە سى دەنگا گازى ئەنۆم كرد، تا لە ئاودەستىوہ دۇخىن و دارلاستىق بە دەستەوہ گەيشت، پشیلە زارى لە زگى نابوو.
ھەشت بە سەر پشیلە، چت كرد لە خۇ! لەگەل كىدا لىت قەوما، ئەنۆ!
بەلاشاوہ دواتر بزن و شوانەكەى كرده پشیلە و ئەنۆ:

پشیلە رۆژى بى، پىدەداتە كۆترى ئەنۆ.

بەر لەوہى رەقىب بەزمەكە بگىرپتەوہ، با لە ئەنۆوہ شتىك ببىستىن:
كاتى كۆترم بە دەوى پشیلەوہ دىت، بەر چاوم تارىك بوو، لە خويىن بەولواو ھىچم نەدى، لە دلى خۇ گۆتمە خوا:
وا ديار ھەر خويىنى بالدار نا، ھەزت لە خويىنرشتنى پشیلەشە.

بۆ يەكەم جار ھەستەم بە بېھەزىيى دارلاستىق كرد، ئاخىر بۆمبىشى پىتوھ
بىنىم، ئۆخەي ناكەم، لەو بۆمبەنەي بەغدا بە سەفینەوھ دەنا.

رەقىب دەلى:

پشیلەي بەدبەخت، وھ نەبوو، بە سەر بانان كەوئ و خۆ بزركات، ئەو
چۆلەوانیەي گرت، بە بەر چاومەوھ ئەنۆ بووھ سەگ و بە دواي كەوت، ھەر
بەراستی لە چاوی منەوھ سەگىگى گەورەي پزدرەي پشیلەيەك راو دەنى.
راوھ سە و پشیلە گەيشتە نزيك مالى پلكە بەندىيژ، دىتم پشیلە لە ناو چنگى
ئەنۆيە، داويەتتە بەر گەزان .

ئىستا با ھەموو چاودەينە، قەنارە، قەنارەيەكى بۆ پشیلە دامەزاند، لە
قەنارەي بەعس دەچوو. نا پيشانىنادەمەوھ، ئەگەر ببينن، سەبردەي كۆترى
ئەوين جوانىي تىدا نامىنى و ئەنۆي شىرىنىش خوينتال خۆي دەنوینى.

كۆتۈرۈش دۆلەت ھاتەۋە

سەرئى لە ئازادى دەدەمەۋە، كسارت ۋەردەگرمەۋە، ئەو رۆژە لە رۆژمىرى تەمەن رۆژىكە كەس لە بەھەشتىش رۆژى ۋا خۆشى بەسەرنەبردۋە. دەزانن چ ھەۋالىكم بىست، چۆن شاگەشكە بووم، مينا كۆتر لە بالم دا، ئەو رۆژە بە من لە وشە ناگىرى، لە چىۋەى خەيالىش جىنابىتەۋە، ھەيف، كەسىش چاۋى لىم نەبو، تا وئەيەكى بالگرتم بكتىشيت ۋ پىشانىداتەۋە.

رۆژى كارت بە پاشۇلى كىتب ۋ نىو دىنارەۋە لەگەل ئازاد خەتخۇش گەيشتىنە ئازادى، نىو دىنارەكە بۇ بەردەستەكان، ئۇخەيش پۇلى چوارەمى گشتىمان بىرى كە لاي من قورستىن پۇل بو، لە سەر دەرگا مامۇستاي بىركارى، دەستى خستە سەر شانم:

رئى بىركارى بەرمەدە، دەببە ئەندازيارى، شار شانازىت پىۋەدەكات. وىستم بلنم ناچمە بەشى زانستى، قسەكەم قووتداۋە ۋ سوپاسم كرد. ئى، با زوو بگەمەۋە گەرەك، تا ھەۋالە بەھەشتىكە بىيستم، لە سەرە كۆلانى خۇمان نا، ئەۋى دى، لە ژنانى سەر كۆسپەى سەر دەرگا، ھەۋالىكم بىست، چ ھەۋال، بۇ گەرەك تال تال لە گوزارك تالتر، بۇ منىش قەندى چى، ھەنگونى چى، تىرى بەھەشتى چى، مەگەر لىۋى كەۋيار شىرىنىى ۋاى پىۋە بى:

گەرەك بەۋ ھەۋالە تاسا، ئاخىر ھەموو ئەۋ كچەيان ۋەك كچى خۇيان خوشدەۋىست، لە دلىان گران بو، ۋاى بەسەربى، ژن ھەبوو سىنەى خۇى دەكوتا:

ۋەيش، بابانت، چۆن دلىان ھات ئەۋ ناسك ۋنازدارە بەۋ دەرە بىنە؟! ھەبوو دەيگو:

له بهه شتیش کچی وا نابینه وه، دهک جتیان دۆزه خ بیت.
به لام من ده مگوت:

جتیان بهه شت بئ، بهه شتیان بۆ من نارده وه.
هاتنه وهی که و یار له و گوله جووتیاره ده چوو، له ناو پووش و په لاشی
ژیانی من سه ری دهره یتایی و مزگینی بارانی ناسوده یی بییی.
مزگه فتی نویژ و دنیا یی نزام بۆ ئه و رۆژه بوو، بۆگه رانه وی وی بوو،
حه زنده کرد بچم زاری ئه و پیریژنه بی ددانه ماچ بکه م که هه واله که م له وه وه
بیست:

به سه ردان نا، به په کجاری هاته وه.
هاته وه، کۆتری دل هاته وه، که و یاری من هاته وه، پیم به زه وه وه نه ما،
بالم گرت، ئاسمانم کرد، هه ستمده کرد له سه ر هه وشه و بانی ئه وان کۆتر
ئاسا به ته قله دهنیستمه وه، به لام نه مده دیت، ئه و کچه مال تیکچوو ه خۆی له
کونئی ژۆری په ستاوه و سه ر دهرناهیینی، دیته سه رم له سیله ی خانووی
خۆمانه وه پر به گه رووم هاوار بکه م:

که و یار و که و یار، که و یاره ی خۆمی باریژه ی شاخان کنیره ی چۆمی

ده مه و ئیواره له سه ر بانی روو له مالی وان، فووم به شمشالدا کرد،
په نجه م به به زمی (که و یار و که و یار) بزواند. بیرتانه، که و یار به مندالی ئه و
ئارازه ی شمشالی منی به دل بوو، بۆم ژهند تا شل و کوت بووم، که و یار
که و یارم بۆ که و یار ژهند.

له که و یاره وه گۆریم بۆ (توله جوانی مه یرو) ئه و گۆرانییه ی ئه و خۆشی
ده گوته وه.

مالی وا تیگه یشتوون دلخۆشیم له کارته که وه یه، وهک چۆن له شیوه نی
کۆچی که و یار که سم پیکنه کرد، له شایی هاتنه وه شی و ام کرد، خۆم و ته نیا،
له چاوه گچکه که ی خۆم له شاییه کی خه یالی سه رچۆپیم گرتبوو، شاباشی
گیانم ده کرد.

به دزیه وه شه هرزادیکم هه لده دا و له ناو خه یالی پر زاخ ده بووم:

ئەو چارە دنیا ھەستى، لە دەستى خۆمى نادەم، دەبمە كۆترەكەى ئەوينى
و بۇ كۆترى خۆم دەگمىنم و بستى لىى دوورناكەومەو، بچىتە بن پەرەگەى
ئاسمانىش لە دواى نابمەو، ئەوجارە شەرم زارم نابەستى، رىك و راست
دەچمە بەر دەمى و راست و رەوان پىيدەلیم:
من تۆم خۆش دەوئى، كەنگى بىمە داخووزى؟
باشە، با تۆزى بىتەو سەرخۆ و لىكجودابوونەو كە كەمى كەون بى،
بزانىن چۆن دەبى.
ھەوكە ھەندى وردە سەربردە كە ئەوانىش لە دەورى ئەوین دەخولینەو،
دەگىرمەو، لە قەدى قەلاتىو پىدا دىم.

تووتنفروۇش تۈركەچنى قەد قەلانى

ئەو سەربردەيە ھى بەھارى پىش ھاتنەوھى كەويارە، بېرواننە ئەو ژنەي قەد قەلانى، ئەھا وا لە ناو كەسكايى بەھار دەلنى چىنماچىنە دەجوليتەوھ. پاش كەمىكى دى بە تىلگەيىن تۈركەوھ لە دەرگاي دىوى مزگەفتى شىخە رەشكەوھ دىتەوھ سەر جادە، لەوئى بە چاوى تووتنفروۇش چاودەنى، دەيىنن، شلىزەي پياوھ ئاسمانىيە كە نى، بەلام لە بەگزاوھى ھەولتەرە. ئەو ژنە خانەقايىيە تۈزى بە تەمەندا چووھ، بەلام تووتنفروۇشى بۇنخۇش گۈتەنى:

ھىشتا تەرى و جوانىي گەرەكك تازە كچى تىدايە.

تووتنفروۇش، پياويكى خپكەلەي كەشخەيە، تووتنەكەي نا، خۇي بۇنىكى خۇشى لىدى، تۇ وەرە بە ديار گونىە تووتنەوھ دانىشە، بۇنىشت وا خۇش بى! ئەوھ مەتەلە و بە من ھەلنايى. ئى، تووتنفروۇش، شىت و سەوداي ژنەي ناو تۈركانى قەد قەلانى، وەك دەلئىن زۇر جار تووتن بە جىدەھىلى و كۇلان كۇلانى خانەقاي لە دوا دەكات، كەچى بەراز ئاوردەداتەوھ، ژنە ئاورى لىناداتەوھ. گۈتەيەكى تووتنفروۇشى سەوداسەر كە لە دوروھە بۇ ژنە خانەقايىيەكەي ھاويشتبوو، وەك تووتنى بۇندار بە كۇلانى تووتنفروۇشاندا بىلاوبۇتەوھ:

بۇنى پنچكە تۈركەيەكى قەد قەراتنى كە پىنى تۇي پىكەوتىن، خۇشترە لە بۇنى بەھەشتى.

با بىچىنە دووى، بزانىن چ دەقەومى.

رۇژەك لە رۇژان سەر لە سىيانى، تووتنفروۇش لە چاوپروانى گراوى خۇي راوہستابوو، لە كوئى؟ لە سەرى كۇلانى، كام كۇلان؟ ئەو كۇلانەي لە نىوان دوو مزگەفت، ھى حاجى لەقلەق و شىخە رەشكە، لە جادەي دەلالخانەي دەكردەوھ، رىك ئەو جىيەي ھەنارفرۇشەكە، لە سەر عارەبانەي

سى تايه، رهوسهين ههنارى هه لدا بؤوه، ههنارى سوور سوور، له چارؤگهئ كه سكو سوور تر، له نينؤكى كچه قه لاتيان سوور تر، له دهسكى چه قؤئ دهستئ ژنه كهئ ناو توركان سوور تر، سوور له شينؤهئ لئوئ كه ويار.

له وئ تووتنفروؤش به ته زبيحئ دهنك سوؤرى ههناره وه راوه ستاوه. ئه و جا ليروه وه ناچارين له زارى ههنار فروشه وه سه ربردهئ تووتنفروؤش و ژنه خانه قايئ ناو توركان ببيستين، ئاخه سه ربردهئ ئه و كوؤلانه له كن ههنار فروشه، سه ربردهئ تال و شيرن و ميخؤش، تنها سه ربرده شيرنه كان هيندهئ ژمارهئ دهنكه ههناره ميخؤشه كانئ ده بيت.

ههنار فروؤش يهك رهوسهئ ههنارى هه بوو، به لام له ههه لايه كه وه بؤئ تيكر دباي تامئ لايه كانئ دئ نه ده دا. من درهنگ پيكه وتم، به په رؤكيكي ته نكي سوور له رهنگئ ههنار ناو برهئ له نيوان ههه سئ جورئ ههنار هه لئنا بوو. به خؤئ روو له عاره بانه پشت له خانه قا راده وه ستا، لاي راستئ رهوسهئ ههنار، تؤ بلئئ دهستئ قه لاتئ، شيرن شيرن چه شنى ماچئ يار. دهستئ چه پئ، با بلئين لاي حاجئ له قله قئ ترش ترش، له ترشؤكهئ به هه ارانئ دهو ئاوى به ستورپه ترشتر. رووى ده لالخانهئ ميخؤشه، به دلئ عمؤ جه ليلئ خؤمان، ئه و گوئ به رادبؤوه ده يگؤته ههنار فروؤش:

له و لايه وه قيچهك تئكه.

ئئ، با گوئدهينه سه ربردهئ چه قؤ له مست و ته زبيح له دهست، له زارى شيرنئ ههنار فروؤشه وه:

تووتنفروؤش پئده چئ له سهه ئاوازهئ دلئ، په نجهئ گه ورهئ دهنك ته زبيحئ ههنارى، له سهه په نجهئ دؤشاومژهئ ئاوديوئ ديوئ گوئلمئ بكات، ئه گهه باوه رئاكه يت، چاودئ، بزانه به چاوان ده بيبينئ! ژنئ ناو توركان گه يشت، چاوم لييه، نه سههه هه لپري و نه تيچاويكي دا كه س، خؤئ له تووتنفروؤش لادا و بن ديوار و ديوار، به ره وه ده ركهئ قه لاتئ باريكهئ دايئ و چوو. تووتنفروؤش كه وته دووى، منيش وهك دلئ تريواندبئ شتئ ده قه ومئ، ههنارم به ته مائ عمؤ جه ليل جيھيشت و به دواياندا چوم، له سهه قادرمهئ قه لاتئ، گرتئ و گوئئ:

بەگزاڧە، كوا چەقۇكەت؟ ئەورۇ من تۇركەى بن پىتىم.
ژنە دەستى بۇ بەپكى كەواكەى برد و قەلەمبېرە گەورە دەسك سۇرەكەى
دەرھىنا، توتنفروۇش مەچەكى تۇركەچنى گرت و بەچەقۇورە لە سەر سىنگى
خۇى راگرت و گوتى:
لىدە، خۇت بكوژە.
تۇركەچن:
خۇم؟! تۇ دەكوژم .
توتنفروۇش:
نا، خۇت، ئاخىر تۇ لە ناو دلى منى.
ژنە ساردەبىتەو، خۇى رادەپسكىنى و بزەيەكى بۇ دەكات، بە قەلاتىدا
هەلدەگەپى.
زۇرى نەبرد، توتنفروۇش ژنى ناو تۇركانى خواست.
من پارزە بىست سالى دواتر، وانەم بە كچىكى ئەوانە گوتووه، ناوەكەى
لە گىابەند نىك بو.

به زمی گدی

سه بردهی گدیش خوشه، ئه و وشه‌ی وه‌ختابوو دوو دل لیکبکات، هه‌رچه‌نده گدی دواتره، به‌لام ترسام بیرمبچینه‌وه، پیتشم خست:

سه‌گغان کورپی ئه و به‌ری زینه، پشتیکه مالیان لیره‌یه. بیری کچی ئه م به‌ری زئی له‌میژ نیه هاتینه شاری. قسه‌مان له زئی بادینانه، دیاره زئی نابیتته دیواری نیوان دلان. ئه و کور و کچه به‌کتریان زور خۆشده‌ویست، خۆشویستنی مه‌گه‌ر وشه، ده‌نا شه‌قامیش نیوانیان ناکات. به‌ر له‌وه‌ی وشه نیوانیان بکات با قسه‌یه‌ک له و شه‌قامه بکه‌م که سه‌یداوه و قه‌سرانی که‌رت کردبوو، وه‌ک دل که‌رتی کردبوو. کورپیکی به‌ری تانکی ئاسمانی سه‌یداوه، شه‌یدای کچیکی ناو قه‌سرانی به‌ری گورستان ده‌بیت، شه‌قامه‌که نه‌به‌پیتشت به‌یه‌ک بگن، بابی کچه ده‌لی:

کچه‌که‌م ناده‌مه کورپی قور، ئه‌گه‌ر خوین قه‌سه‌ره‌که‌م بیات.
کوربه هیچی بۆ نامینیتته‌وه، سه‌یداوه‌بیانه ده‌لئته بابی کچه:
من خانووه‌که‌م قوره، به‌لام تو دلت قوره.

ئئی، له دل‌قوران و کۆلانی قوران گه‌رئ، با بچینه‌وه ده‌و زئی، سه‌گغان به‌(گدی) گازی بیری ده‌کات، جارئ نیه دوو نیه، بیری تووره ده‌بئ، ده‌گاته لووتی، ده‌لئته سه‌گغان:

کوربه خۆت گدی کورپی گدی، چما من بزئم!
ساردیه‌کی وا ده‌که‌ویتته نیوان بیری وسه‌گغان، به‌گری ئه‌وینیش گه‌رم نابیتته‌وه. سه‌گغان هه‌ردوو به‌ری زئی دینیتته تکابن، بیری نابیتته رایئ، بیری به‌ شیوه‌یه‌که به‌ رقدا چوو، تیگه‌پیتستن له (گدی)ش خاوی ناکاته‌وه، گوتبووی:

نه‌ک له‌و به‌ری زئی، له به‌هه‌شتیش، گدی (ئازیزه‌که‌م و ژیکه‌له‌که و...) بئ، له

کنه من هەر بۆ گازی کار و بزنه.

سهگفان به هەردوو دەست له سەری خۆی دەدا:

ئای لهو گدیە جوانە، کیتشەیی لەگەڵ (سەگ)ی ناوم نیە، بە (گدی)ی ناو زارم لێم دەتۆری.

ئیدی بیری تۆرا، درەنگ زۆر درەنگ ئاشتبوونەوه.

ئەز بیری و سهگفانم له نزیکهوه دەناسی، کچیکیان بوو، نازانم له تهسکه ره ناوی چی بوو، به لام مندالی کۆلان به گدی گازیان دهکرد! بیری له سەری خۆی دەدا، لەگەڵ گدی رانههات و رانههات. وێدهچوو چیرۆکی وی دهگەڵ وشەیی گدی له گازکردنی کار و بزنی ئالۆزتر بی. زۆر کهس دوژمنایهتییان لهگەڵ وشەیی ههیه، تا مردن ئاشتنبینهوه، بیری یهک لهوان کهسان بوو.

دەلێن چی، سەربردەیی سماقفرۆشیش لێره جێبکەینەوه؟ با لە دەستنهچن.

سماقفرۆش و جندۆكه كيش

سماقفرۆش، چتۆ سماقفرۆش! نه له زهوى نه له ئاسمانى، وینهى نهبوو، له وینهیهك دهچوو ده مانی و سهه داقنشى و قهرهنى جهمیل له كيشانى و به دیاریهوه تهمه نیان به سهبردین. كچی كافرۆش له چاوه وى له وینهى كچی جندۆكه دهكات. ئهو وینهیه له سههه كۆلانى دهپاسهكهى سهیداوه، له سهه لادیوارى، دهلئى به تهباشیر و رهژوو نهخشاوه، بهلام وینهى كچی جندۆكه نه به باران نه بههیچ رهشنابیتهوه، ئهوهش جى پرسیاره. وینهكه له ههه لایهكهوه لئى دهروانى دوو چاوى كونهشوورنى، سهه قژن، زمان له شپوهى زمانهگا، ددان له شپوهى چیلکهدارى ناو دووکه لئى لیت دهروانى. مالى سماقفرۆشیش نزیك كۆنه دهپاسهكهیه، ئهو ماله له زۆزانهوه هاتبوون، بالهكى، یان هی كوستانى كیلهشینى بوون.

سماقفرۆش هی ئهوه بوو به دزیهوه لئى بیروانى و نههیلی وا ههستبكات چاوت له سههیهتى. ههه ساتى چاوى وى كهوته سهه تۆ، ههیهى هیتندهى پیرى لۆچى تیدهكهوى، رووى گرژ گرژ، چاوى ناگرى لینهبارى، لهوهوه گههك سماقفرۆشیان به سههردا برى.

باشه ئهو كافرۆشه بۆچى به تهماشكردنى كوران دهبووه سماقفرۆش؟ ئهوه مهتهلى بوو به كورى سهیداوه و بهلاشاوه ههئنهدههات. سماقفرۆش به جوانى و رووگرژیى خۆى زۆرانى دین و دیوانه كردبوو، بهلام كهس به دهردى جندۆكه كیش نهچوو بوو. ئهو كورپه ناویكى وهك فهراهى ههبوو، بهلام دوايوهى ئاشكرا بوو ئهو وینهكهى كیشاوه، بهو ناوه ناوى دهرکرد.

جندۆكه كیش دوو سى جار ناردبووه داخوازی، مالى سماقفرۆش سهیان تیههردابوو. ههزار نامهى بۆ ههلهدابوو ههوشه، به دهستى خۆى له ناو تهنهكهى زبلى سهه دههراى مالى سماقفرۆش قل قل ههلهیدهگرتنهوه. چههه

كەرەتى لە كۆلانى رىي لى گرتبوو، بۆي چە مابۆو و يەك دوو نووكە چە قۇشى لە سىنگى خۆي دابوو، خويىنى خۆي پيشان دابوو، كەچى سماقفرۆش بارىكەي دابوويى و ئاوريشى لى نە دابۆو. جندۆكە كيش ئەوھى بۇ سماقفرۆشى كرد، بۇ كچى قەدۇ و چە لە بىي كردبا، بە جلكى بە رىه وە دەياندايى.

ئىدى جندۆكە كيش توورە دەبى و بىر لە تۆلە دەكاتەو، بىردەكاتەوە شتىك بە سەر سماقفرۆشدا بەيتى، كەس بە سەر كە سىدا نە هينايى. ئەو بوو خۆي فىرە وئە كيشان كرد و چوو وئەي جندۆكەي لە سەر لادىوارەكەي روو لە مالى سماقفرۆش كيشا. حەفتەي جارئ دوش نوئىدە كردهو، ناوى كچەشى لە ناو وئەكە نووسىبوو، گەرەكيشى تيگە ياندىبوو كە ئەو وئەي كچە سماقفرۆشە. دەستە خوشكە كانيشى هيندىيان گۆتبۆو، كچە كەوتبوو گومانەو، دىتبوويان چەند جارئ بە مەسىنە و گەسكەو چووبوو گۆ وئەكە، بەلام دواي رەشكردەو، ديسانەو وئەكە لە پىشتەر روونتر خۆي پيشانى رىبواران دەدايەو.

بىستمەو كچە كەسى رادەسپىزئى كە بلىتە جندۆكە كيش، با وئەكە بكوژئىتەو، بىتە پىشى، بەلام راسپاردەكە درەنگ دەكەوئى. جندۆكە كيش قادسىە دەبىيات و تەرمەكەشى نە هاتەو، سماقفرۆشيش كەس لە كۆلان نەيدىتەو، هەندىك دەيانگوت بە دەردى (كەسكوسۆر) چوو، بەلام وئەكە تا درەنگ بە دىوارەو ما.

كەسكوسۇر ھەر شىتەي لە رەنگى

ناوى كەسكوسۇر ھات، نەبادا ناوى نەيەتەوہ ناو ناوان، با
بەسەرىبەكەينەوہ و تىلمىكى لى پىشانىدەينەوہ، ھەرچەندە جىتى ئەو ئىرەش
نەيە:

ھەبوو نەبوو، شار دوو كەسكوسۇرى ھەبوو، كەسكوسۇرى چ جى لە
شتاقىيان نەدەچوو. يەكيان ئاۋ، ئەوى دى ژن بوو، ئاۋەكە جىتى نەگۈرە،
قەلات بچوولى ئەو ناجوولى، لە باخى گلەكەند ھىندە دور نىيە،
كەسكوسۇرى ئەو ئاۋە لە درەنگانى ئىاران لە شىوہى تالە برژانگى بەھار
دەردەكەوئى و گولەكانى گلەكەند چاۋبىركىتى دەگەل دەكەن.

ھەرچى ژنەكەيە، گەرۆكە، ھەر ھىندەي پەلكى زەردى دەستى باي پايزى
رادەوہەستى، لە ئاۋەكەوہ دىت و ناۋ قەيسەرى و دەورى قەلات دەكات و بە
جادەي نىوان گەرەكى عارەبان و جوان، سەرىك لە گۈرى عوزىر پىغەمبەر
دەدات و دەگاتەوہ منارەي چۆلى. بە تەنىشت سولتانى ژنان، تو بلى سولتان
مژەفەر دىتەوہ بەردەمى سەرا و لەوئوہ بادەداتەوہ بۆ كۆلانى سەيد
خەنجەر و بە باتەوہ سەردەكەوئىتەوہ لاي دەلاخانە، لە سەر كۆسپەكەي
دەرگاي مزگەفتى حاجى لەقەقى پشوئى دەدات.

ئەو ژنە بەرگى باخى بەھارىانەي گلەكەندى لەبەرە، ھەر گولنىكت دەوئى،
ھەر رەنگىكت دەوئى، وەرە لەو ژنە ببىينەوہ.

كراسى ژنە شىتە كەسكوسۇرەكە، شىلانە،

كەۋىكەي شلىز، سوخمە: شەوئى،

كەلانگۈچكى درىژى لە رەشە رىحانە .

عەردى سوخمەي ژنە شىتەكە، گولەباخە

گول گول گولناریشی تیدایه

چاروگه‌ی گوله هیرویه، فوته‌ی سهری، بارپزه‌ی شاخه

به‌رانپیلی ژنه شیتکه عه‌رده‌که‌ی وه‌نه‌وشه،

لئ پپ پپ له ورده جاتره و نازنازه،

ده‌رپیکه‌ی نازانم چ گوله،

لئ ده‌لینگه‌که‌ی خه‌زیمه و حاجیله

سهر نینۆکی ره‌نگی شیره

که‌وشی پئی له په‌لکی داره‌نجیره

بوخچه‌که‌ی گولگولی، به‌کولیه‌وه نازی ده‌کات و پپ له ورده رازه

چاروبار ده‌سمالیکی پپ له میخه‌کی به‌ده‌سته‌وه، ده‌بینم

له پیش ده‌رگای یانه وه‌ک بلئی سه‌رچۆپی گرتین، رایده‌وه‌شینن

ژنان به‌و ره‌نگه ده‌لین: چاوبازه

که‌سکو سۆر هر چوار وهرزه

که‌سکو سۆر هزار ته‌رزه

ئه‌و ژنه وه‌ک ئاوه‌که نیه، له تاریکی و رووناکی هه‌میشه له ره‌نگ
ده‌دره‌وشیته‌وه، ئه‌و ژنه شیته هر ناویکی هه‌بی، له که‌سکوسۆر جوانتری
لینایه، شاریش به‌و ناوه به‌هاریه ده‌یناسیته‌وه.

ژنه‌که له ره‌نگ له ئاوه‌که ره‌نگیتتره، به‌لام شار چه‌ندی گه‌را، له
که‌سکوسۆری جوانتر نه‌دیته‌وه، بۆیه هر ئه‌و ناوه ئاویه‌ی به‌سه‌ردا بره‌،
هئ له هه‌ندئ پنده‌چی که‌ینوبه‌ینن له نیوان ئه‌و دوو که‌سکوسۆره‌دا هه‌بی،
جا ژن هه‌یه شاری بیت و شتیکی له‌گه‌ل ئاوی که‌سکوسۆردا نه‌بی!

ئاو ده‌میکه ته‌رایی نه‌ماوه و له ره‌نگ چۆته‌وه، به‌لام ژنه بیرینه‌چۆته‌وه،
تیچاویکی هر له‌وییه، که‌س هه‌یه له‌بیریبجیته‌وه! مه‌ستانی ژنی حه‌مه‌د
مه‌ستان ده‌یگۆت:

ده‌ک شاره‌وانی ده‌ستت ورد بیت، ته‌لاری خۆت به‌سه‌ردا برووخیت و
جیت بن به‌رد بیت، چۆن ده‌ستت چووه که‌سکوسۆر؟
شاره‌وانی وادیاره دوا‌ی شاره‌وانه بیره‌باییه قه‌لاتیه‌که، له‌وته‌ی هه‌یه،

ناوه ناوه نه بیټ، چاوی به جوانی شار هه لئایه، ئه وهش له دنیایی ته نها
شاره وانیی ئه شاره ئه وهایه، له شاره وانیی دژه شار گهړی، مه ستانی ژنی
حه مه د مه ستان له کن ژنان گوتبووی:

یه کهم بووک له هه ولیریی به قه مەر به دهوری ئاوی که سکوسژدا
سووراییته وه من بووم.

ژن هه بوو دهیگوت:

دوورنیه ژنه که سکوسژه کهش مه ستان ئاسا، له به بووکچوونی به لای
ئاوه که دا چوویی.

به لام ژنیش هه بوو:

نا، ئه سالی که سکوسژ به بووک چوو، ئاوی که سکوسژ
نه خشه کهشی له خه یالی که سدا نه بوو .

که م ژنه شار ی هه بوو ئاخ و ئوف بق نه مانی ئاوی که سکوسژ
هه لئه کیشی، تووره نه بیټ و (له ده می بات ریم) بق شاره وان ی نه نیریت، به لام
تووره یی ژنی که سوسوز بی وینه بوو، ئه له ریی هه لدانی خرکه
به ردیکه وه، روو له شاره وان ی دهیگو:

گوو به توو، گوو به توو.

که سکوسژ ی ژن بی به رد نه ده بوو، ئه ژنه له و شیتانه بوو که پتر
چوو بوونه وه سه ر هه یاسه شیت، نه ک دارا شیت. ئیوه ده زانن هه یاس
سه ری بق کهس دانه نه نواند و به هینز خوی ده پاراست. هه رچی دارا بوو
په نای بق مووس له خۆدان ده برد. دابی ئه و شاره ماوه یه که وایه، شیتیش
هینزی نه بیټ له بن ده ست و پی دایه. ژنه که سکوسژ له ریی کوچکه
به رده وه سه ر به تیره ی هه یاس بوو، به لام که گویت له جوینه کانی ده بوو، له
دارا نزیکه دبۆوه. جوینی ژنه ده تگوت باویلکه ن له لئیوه وه هه لده فرن. دواتر
دیمه وه لای جوینی باویلکه یی و خرکه به ردی که سکوسژ، هه وکه ده چمه وه
دیداری ئاوی که سکوسژ، بیرمه ژن هه بوو دهیگو:

تا مردن ئه و داخه م له دل ده رناچی، له روژی بوو کیتی ئه و پیاوه
سه رکه ستوره م منی به دهوری که سکوسژدا نه گێرا.

بیرمه ژنیک له زاری ژنیکه وه گیرایه وه:
شهوی پیش گواستنه وه، که سکوسور هاته خه ونم، رهنگه کی وهک بنیادهم
هاته قسه:

بۆوهی له کن خه سووت شیرن بی، بیتره دا برۆ.
سه بردهی سی میزدکه ره له هه مووان به زمتره، ئه و ژنه له ماره کردنی
یه که م جاری، ئه وه نیه مه لاتی ده پرسی:

کچم، رازی میترد به .... بکهیت؟

سی میزدکه ره ده لئی:

به لئی، به لام به و مه رجعی به دهوری که سکوسوردا بمگیرئ.

بیرمه شاتکه شیت به سی میزدکه ره ی ده گۆ:

تو له خۆشیی ناو قه مه ره و دهوری که سکوسور کردته سی.

ئاوی که سکوسور که هه ندهک که س (نافووره) شیان ده گوتئ، که وتبووه

ناو گۆرانی و به ندیشه وه، هه موو شار ئه و گۆرانییه یان بیستووه:

نافووره دوور دیاره

چه ژنی گول و گولزاره

ئه و گۆرانییه ئه و محه مه ده ده یگۆ که (دلدارم له هه ولیرئ) ی ده گۆ،

به نده که ش به ندی پلکه به ندیژ بوو، رهنگه ته نی گه ره کئ مه بیستیتیان:

هات دهنگی زوپناو دۆرئ

له دهوری که سکوسورئ

له ناو قه مه ره ی سورئ

بووک له گولان ده تۆرئ

زاوا سه ر ده رده هیتئ...

به ندی پلکه به ندیژ دریژ بوو، دریژ وه کو رسته ی حه وشه ی مالی که ویار،

ئه وه تا له سه ر بانه وه، ده بینم سوخمه و کراسه که ی ئه ویشی پئوه یه، وای،

من بۆ کوئ بامدایه وه! قسه له که سکوسوری ئاو و شیته.

جوینی ژنه که سکوسوره که له بیرنه که م که ده تگوت پشیلۆکه ن و له

زاریه وه هه لده فزین و له پیش ده رگای مزگه فتی حاجی له قله قئ به سه ر

خه لگوخوادا په رتده بوون. سپیترین جوینی زاری وی (برق قووندهر) بوو، جوینیکی سپی و سووک، ریک له باویلکه دهچوو، کهس به و جوینه تووره نه ده بوو، زور کهس تامه زرر بوو جوینه کهی بؤ بچی. ئه و دوو سئی فقی مندالکارهش که مینزهری سهریان له رنگی حاجی له قلهق بوو، جوینه کهی که سکوسوریان له دل خوش بوو، دهچوون له پیشی راده وهستان، تا جوینه کهیان و هرنه گرتبا، نه دهچوونه مزگهفتی. تاقه کهسئ له و شماره ههزار به ههزاره به (قووندهر) کهی زاری که سکوسور تیکدهچوو، جومعه شیت بوو. بهر له چوونه رزگاری هه ندئ شیتی دیش به سه رده که مه وه، له شه هابه وه پیدادیم.

به پرکی شه‌هاب

تا ئیواری بلی: شه‌هاب، شه‌هاب...

که‌س نایناسی، لی که گوتت شیتی گندوره له‌به‌پرکی.

که‌س نیه وینه‌ی شه‌هابه شیتی نه‌هیتته به‌ر دیده. ئەو کوربه به‌پرکی شه‌روالی ربه جۆیه‌کی ده‌گرت، به‌وه ده‌زانم جاریک له ناو گه‌نمفرۆشانی پشت سینه‌ما چه‌مرا، به دیار ره‌وسه جۆوه دانیشته و به قۆغه‌که‌ی ده‌ستی تینکرد، جۆی له به‌پرکی کرد، هه‌ر تینکرد و پر نه‌بوو، جۆفرۆش پیلی گرت و گوتی:

+ ما خرا، ره‌وسه‌ت له‌بن هیتا.

- برۆ، قرچۆک...

که‌س شه‌هابی به به‌پرک به‌تالی نه‌بینیوه، به‌پرکی وی له تیکه‌له‌یسی نه‌ناسینه‌وه له مه‌نجه‌له‌که‌ی چه‌مه شیت ده‌چوو.

چه‌مه وابوو، هه‌ر شیویکی هاتبا پیش، چ شل با چ په‌یت، گوری ده‌کرده مه‌نجه‌لی لیوار و بن به‌ته‌نی. له‌وه‌وه بۆ ناساندنی تیکه‌لوپیکه‌لی شتیک و نه‌ناسینه‌وه‌ی، شیوی چه‌مه‌شیت که‌وته سه‌ر زاری هه‌ولیریان. به‌پرکه‌که‌ش له‌و شیوه‌یه، شه‌هاب دل‌ی هه‌ر شتیکی گرتبا، چ ره‌ق، چ نه‌رم، به‌س پیوه‌چووبا، ده‌یخسته به‌پرکی شه‌روالیه‌وه، له دووره‌وه به‌پرکه‌کانی پیش خۆی به‌ده‌رده‌که‌وتن، چه‌تۆ سه‌رناس ده‌یگۆ:

ده‌لی له ناو بیستانی و له گندوره دزین هاتۆته‌وه.

هه‌ر ئەویش (شیتی گندوره له‌به‌پرکی) ی به سه‌ردا بری، ئەری به‌پرکی

شه‌هاب چی تیدا‌بوو؟ وا باشه، بیرسین چی تیدانه‌بوو؟!

که‌س هه‌یه ده‌ستی بۆ به‌پرکی شه‌هاب بردیته و داری ده‌ستی وی به لاشانی نه‌که‌وتب؟ باوه‌رناکه‌م، داری شه‌هاب ئیشکگریکه چه‌سه‌سی ناو قه‌یسه‌ریش بخه‌وی، شه‌هابیش پرخه‌ی بی، ئەو داره هه‌ر بیداره. به‌وه

دهزانم، چەند بەرەبەیانییەك كه هیشتا چ وهستا یەك نهگە یشتبوه مهیدانی کریکاران و کریکاری ههله نه بژاردبوو، من له ویستگه ی ئامانه ی بن دیواری قوتابخانه ی ئه ربائیلق، ریزی ئه و بانقه پره ی به سه ر یانه ی فرمانبه رانی به رك نیوه به تالدا ده پروانی، ده مدیت. هه ر له به ر خاتری ئه ویش ریی خۆم ده گۆری و كه مێك مهیدانم له خۆم دوورده خسته وه، ریی من نیوان یانه كه و باخی شار بوو.

له وئ راده كشا، ته لیسه كه ی تو بلی تیركه كه ی ده خسته بن سه ری، به ركه كانیشی ته وایك له خۆی دوور ده كه و تنه وه، له دووره وه ده تگوت دوو مندالی خه په ن له و ته نیش و له م ته نیشتی خۆی خه وان دوونی. ده سستی به داره وه قووچا ویشی له سه ر سینگی له ئاماده باشی بوو، هیشتا نیو دارتیل مابوو بیگه یتی، پرخه ی خه وئ ده تگه یشتی.

خولیا ی گه رانی به رکی شه هاب له سه رم گه را، هه ر من نا، فازیل ریحانه گۆته نی:

نیوه ی شار چاویان له سه ر به رکی شه هابه و چه زده كه ن بزنان چی تیدایه.

ریحانه ش له هه مووان پتر مه راقی لیدایه، سپیده به کی زوی هاوینی، ئیمه پاش بانگی ده رویش برایم له به لاشا وه وه به ریده كه وتین و نه رم نه رم به ره مهیدانی کریکارانی بن قه لاتن ده هاتین. ئی، له جیتی گۆرینن شه هاب راکشاوه، ریحانه به پیدزه، له سه ر په نجه، چوو چوو، ده سستی گه یشته به رکی و نه گه یشتی، سه ری داری شه هاب به ئاسته م شانی گرت، گرتنه كه هی ئه وه نه بوو (وای) وا گه وره ی له زاری ده رچی و چه سه سه مان بینیته سه ر، به تو وره ییه وه گوتی:

ئیوه بۆ گێچهل به و شیته ده كه ن؟

زارمان تێكئالا، باش بوو شه هاب فریامان كه وت، به چه سه سه سی گوت:

خۆت شیتی، ئه توو هه قت نه بی، به ینی خۆمانه.

چه سه سه له ته شکی خۆی دا و گه رایه وه. ئای، چما شه هاب قسه ی ئه وه اش ده زانی! ریحانه بریک پاره ی ده رهینا و بۆی راگرت، شه هاب به

توورهبییهوه:

برۆ برۆ پیسکه، لق خۆت به سه موون و خوشاوی بده.
شههاب پیسدهچوو تهنها چهند شهویک له و ویتسگهیه خهوتبیست،
میوانخانهی خۆی گوپی و له ناو بازار دورکهوتهوه، شینهکانی دی
میوانخانهی خۆیان نه دهگوپی. همه شیت دهچوو مزگهفتی شیخی چۆلی،
پیرداود سهربانی مهچکو، شینهکهیدی، ناوم له بیرچوو، عهلی ئیباده بوو، کئ
بوو، له گوپستانی دهخوت، ئهوی دی بهر قاپیی مزگهفتی حاجی له قلهقی
گرتبوو، کهسکوسۆریش...

شههاب نه دهکهوته ئاقاری ئه و دابهش و تخووبکاریه ی چهند شیتیک
شهوان له بازارچ دهیانکیشا، تخووبیکی وا پۆلیسیش نهیده توانی بیبه زینتی،
پاشان دیمهوه جینی شهوانی شیتان و تخووب و پاوانکاری شهوان. ههوکه
باس باسی شههابه شینه، چاوم له سهر بهرک و گوشهکهی سهر شانیهتی
که زۆر جار شێوهی تیرکهی ده دای، تايهکی به سهر سینگیئا شوپردهبووه
تايهکهی دی به سهر پشتی. چاوم وا له سهر گهسکه دهسکارهکهی دهستی،
له شێوهی گهسکی دهستی ئه و کهسانه ی ههندی کهس گوورپژیان دهگۆتنی،
ههندهکیش گۆلی شاری. چاوم له سهر کلاویهتی، کلاویک له رنگی گهری،
کهس نازانی چ شێوهیه، نه رووسی، نه بیریهیی، نه کاسکیت، نه سهپانی، نه
هاوینی نه زستانی. چاوم له سهر پی و پیلایهتی، به چلهی هاوینیش
پیلای لاستیق و دهلینگی خستوته ناو گۆریه، دهلینی ری کهوتوته قور و
لیتهی کهنده پیسی. چاوم له سهر ئه و دووسی جلیکانه بهتالهیه که به
دۆخین لیکي گریداون و به شانی داداون و وهک بلتی له چۆلهوانیه و چاو له
ناو دهگێرن. چاوم له چاویهتی له کۆتری زارهتريک دهچن و جی بالیکي نیه
بۆ نیشتهوه، بهلام له هه مووان پتر چاوم له سهر بهرکهکانیهتی.

تۆ برۆ له ناو ریم و ئامانه له شههاب بروانه، ههینی دهزانی بهرکی وا
گهوره نه بووه و نابیتهوه له دنیا، من دوو سئ جار له ناو ریمی تووشی
بوومه. شههابناسان دهزانن له سهر سئ کورسی نه بیست، جی نابیتهوه، یهک
بۆ خۆی دووانیش بۆ بهرکهکانی. شههاب و بهرکی راستی دانیشتبوون،

به رکی چه پیشی ری گرتبوو، نه فهر به پازدان و خو تیکردنه وه لیتی
ره تده بوون، شوفیر له ئاوینه وه چاوی لیتی:

شه هاب، هه ندهک خو ت خپکه وه، جی ئه و خه لکه بکه وه.

شه هاب سه ری داره که ی گه یانده بن ساپیتیه ی ریمی و ته قه ی لیوه هیتا:

خوم له ناو قوونت خپکه مه وه!

دیتم نیو دره مه یه کی به سه ر سه ران هه لدا له پیش شوفیر زرینگه ی هات،

گو تی:

قرچوک، به سین نه فهرم دانئ.

شه هاب شیت بوو، به لام خه رجیی خو ی به ده ست و گه سکی خو ی

په ی داده کرد، سه رده مه کی گه سکی ده سکداری دریتی به ده سه ته وه بوو، گولی

شار بوو.

شه هاب، مردنه که ی گه له ک که سه رداره، ئه وه دره نگتره، ئه گه ر گه ی شتمه

سه ره کولانی مه رگی وی، وه های ده گیزمه وه ده سه لاتداری شار بیته دلۆپن

ئاو و روچیته ئاوه رو ی نزیک خولگه ی به ته مای خوی.

شه هاب له نان په ی دا کردنی له مه مه د ده چوو.

کراسه که ی مەمەد

مەمەد ئەو کلاو لەسەرە، کراسیکی درێژی لەبەرە، کەس نازانی چ رەنگە، رەنگە سپی بێت و سپیووبیتەو، هەندئ سپیوونەو وەش هەیه، رەنگی دەگرئ کەس نایناسیتەو. ئەو مەمەدە هەر ئەو شیتەیه کە لە من و تو باشتر خومەینی و ناخوندی ناسیوو، ئەو بوو کە فرۆکە ی تارانئ دەهاتە ئاسمانئ، شاری دادەبێژا، غاری دەدایە ناو حەمرانە ک حەوشە ی شێخەلا، ناخر دەیزانی ئاخوند دەست لە مزگەفت ناپارێژئ.

شیتی شار هەر یە کەو بە نیشانئ دەناسریتەو، مەمەد لە شتاقیان ناچئ، هیندە ی سن چار شیتان نیشانە ی هەیه:

کلاو، کراسی بی رەنگ، کۆلبەری، لیکاو، جوانترین نیشانە شی درووشمی سپی بوو.

مەمەد، لە پەیدا کردنی نانی نە دەکەوتە چێو ی چ شیتان، هە یاسە شیت نەبوو، تا بە یە ک پەنجە ی هەر پەشە، چی ویستبا، بکە و تاییە ته مستی. حەمه شیت نەبوو، بیو ی روو لە کەس بنئ، لە زور سەرە کۆلانەو، لە گەنە شیوی بۆ بی. بە خۆکە ی بەستە زمانیش نەبوو، تا بە ژماردنی ناوی شیتان، دە عانە یە کی دەستکەوئ. کە سکوسۆریش نەبوو، تا لە مزگەفتی حاجی لە قەق و شێخە رەشکەو، لە خواوہ بابۆلە یە کی بکەویتە کۆشئ. مەمەد شیت لەوہ رەنگە بکەویتە سووچیکی چێو ی شەهابە شیت و خالیدە شیتی ری عەنکاوہو. شەهاب بە گەسکدانئ جادە و مەمەد بە کۆلکیشی، بە رەنجی شانی نانی بە دەستدەهانئ. هەوکەش گرتە ی فەردە برنجە کە ی جادە ی مەیدانی کۆترانم لە چاوہ، ئەها:

دنیا هەورولیلە، جادە تەرە، لە پشتەو ی ترومبیل فەردە ی راکیشا و خستیە سەر شانی، لە تەلە زمئ، شتی، گیربوو، درآ، برنج رژا، بە لاداهات و لە

دهستی كهوت، كهشیده له سهر به سهریدا نه پړاندی: مەمەد، دنكه برنجیك ناهینی، فەردهیهكت له چلكاوئ رۆكرد. مەمەد مړاندنیک مړاندی، مەگەر له شیروهه مړه‌ی واتان بیستبیت، تینه‌گه‌یشتم چی گوت، به لام هەر ده‌بیت گوتیبیتی: حاجی گنجی، هاییت له بهر زاری خۆت بی، بۆت ده‌بژیرم. ده‌بیت وای گوتبیت، ئاخ‌ر دیتم دهستی خسته بن کلاوه‌که‌ی سهری، چنگی چاره‌گ و نیو دیناری دهره‌یتا و له شینوه‌ی شاباش بۆ خاوه‌ن برنجی هه‌لدا. گویم له پیاویکیش بوو:

حه‌یف، مەمەد، سنگ و هیزت له‌به‌ر نه‌ما، فەرده‌ت له ده‌ست ده‌که‌ویت، سهرده‌مانیک هیزی دوو هیسترت تیدا بوو، ده‌ستاری شار‌ت ده‌گیرا. ده‌ستاری شار؟

ئه‌ها، له‌وئ، له پیچی پینج‌عه‌لی سهره‌و ریی سه‌فین پیچبکه‌وه، به پیی مەمەد پینج‌خوله‌کی که‌متر بۆ، به سهریا ده‌که‌وی. له‌وئ، من نه‌مدیتبوو، لی زۆرانم بیستبوو، شتی له شینوه‌ی ئاش نا، ده‌ستار هه‌بوو، هه‌ندئ که‌س دینگ و هه‌ندیکیش ده‌ستاریان ده‌گوتی. به‌شیکی باراشی شار لیره‌ لیده‌کرا، ده‌ستار ئه‌گەر به‌رزه‌ هه‌با، به‌رزه، ئه‌گەر نا زه‌لام رایده‌کیشا، ئه‌وجا ده‌لین: ئه‌و مەمەده‌ که‌ ئیستا فەرده‌ برنجیکی بۆ راناگیرئ، ئیشی دوو هیستری کردووه و به‌ تا‌قی ته‌نی ئه‌و ده‌ستاره‌ی گیراوه.

مەمەد جاروبار له رییوان و رژانه‌ سهر جادانیش بۆ یه‌کی ئایار با، یان ته‌مووزه‌کان و ئه‌وانی دی به‌شداریده‌کرد، به‌لام درووشمیکی هه‌لده‌گرت، که‌س درووشمی وای نه‌دیوه. ده‌هات پارچه‌ مقه‌باهیکی وه‌ک کراسه‌که‌ی به‌ری گریزایی و لیکایی، گه‌زئ کورتر، نیو گه‌زئ به‌رینتر، جوان ده‌یگرت و به‌ سینگی خۆیه‌وه‌ دنا، قیت قیت له ناو جاده‌ ده‌پۆیی. درووشمی سهر سینگی مەمەد که‌س نه‌بوو ته‌ماشای نه‌کات، که‌سیش نه‌بوو پینکی لی بخوینته‌وه، ره‌نگه‌ بیرتان بۆ خه‌تناخۆشی بچئ، نا، هیچ، مقه‌با پینکیکی له سهر نه‌نوسرابوو، هه‌ینئ بۆ مقه‌بای هیچ له‌سهر نه‌نوسراو دوو خویندنه‌وه‌ هه‌بوو، هه‌بوو وای بۆ ده‌چوو:

مەمەد شىت نىيە، درووشمىكى لە دلە ناوئىرى بىللى، ناچار بەو شىئو
دەرىدە بېرى.

ھەبوو دەيگۆ:

شىتە، شىت ھەر ئەو ھى لىندە ھە شىتە ھە.

دەگىرنە ھە، جارىك كوردە بۆرە ھەكى بە ھەسى، ھەر بە رىو ھە لە سەر
مقەباكە ھى سەر سىنگى مەمەد دەنووسى:

بۆى سەرۆك سەدام.

دەلئىن مەمەد بىئو ھى تەماشائى نووسىنەكە بكات، مقەباى تىھلدا ھە، بە
تورپە ھى ھە كراسە درىژەكە ھى ھە لكردو ھە و ناو جادە ھى بە جىھىشتو ھە و
ھاتۆتە ھە سەر شۆستە.

كراسەكە ھى مەمەد كەس نازانى چ رەنگە، بەلام ديارە خەتخەتە، كراسىكى
عارەبى درىژ دەگاتە سەر گۆزىنگى، چاكە تىكى رۆژاوايى، ئەو ھى قۆل و
سەردەستەكانى رەنگى ديار نىيە. مەمەد ھەر رەنگى لە بەر بكات، داوى شەو
و رۆژى بە لىك دايدە پۆشى. مەمەد ھەك دەلئىن مەگەر بۆ دەزنوئىژ ھە رنا ئا
ناناسى، لە ساتى دەزنوئىژ ھە لگرتنىش، مەن بە چاوى خۆم لە (شىخ مستەفا)
دېتو ھە، دوو سى مستە ئا ھە چاوى خۆيدا دەپژىنى و لەگەل لىكاودا بە
بەرۆكىدا دىنە خوارى، لە بىرىدە چى پى تەربكات، دەچىتە سەر بەرمالى،
نوئىژكەر لى دوور دەكە ونە ھە، ئەو مەمەدە ھەختايەك لە مزگەفتى بانگىدە دا،
جوانىشى دەلەراندە ھە.

مەمەد شىت نەبوو، بەلام شار شىتى بە سەردا بېرى، بە ھە بزانن شىت
نەبوو، ناوى لە لىستى شىتەكانى بەرخۆكە دا نەبوو. مەمەد ھىندە ھى سى
كۆلبەر كۆلى دەكىشا، بەلام كەمى دەھاتە بەركى، زۆر جار ھى لىيان دەدزى.
مەمەت چاوتىز بوو، دەلئىن جارىك ئەستووكى گەرمى پىر ھەلوا بۆ ھەياس
رادەگرى، ھەرىدەگرى و بەرىزە ھە دەستى سوپاس دەخاتە سەر شانى،
ئەو ھەش لە ھەياس نوئى بوو، پىشتىرى و دواترىش كەس شتى واى لە
ھەياس نەدېتو ھە.

هه یاس و کوره ئاسن

هه یاس هاتهوه ناو ناوان، بیرتانه له باسی هه یاس له زهواری هه یاس راوه ستاین و تهواومان نه کرد، هه وکه کژیته تی:

شار هه موو له پشت بهسته پیاژه وه پیتا وهره، تا دهگه یته بن کلکشک، له دار خورماکه وه شوپبه وه، سه ر قه لات بکه وه کولانی مه یفرۆشی شیخانه وه، برۆوه سه ربازخانه، هه موو فرمووده سه ربازییه که ی هه یاسیان بیستوه:

مندالی کوورانم له گه ل بین، به غدا ده گرم.

به لام چ گه په کئی جگه له کووران، هوی فرمووده که نازانی، بوچی بو گرتنی به غدا، منداله کوورانی به گه ل خوئی ده دا، تو بلئی مندالی وینده ری له هی جیان نیشانشکینتر و چه قوه شینتر و بویرتر و خاوه ن هه ریتر بن؟ نا، با ئه من پیتانبلیم:

ئه نگو ئه و کوپه ده ناسن، کوپی قورس و ئاسن، ئه و کوپه ی له هه لگرتن و هه لدانی، ناوی له به غدا دوورتر رۆشتیوو، ساله کی به هه لدانی پشتی هه موو عاره بی له عه رد دا، ئه و چه باره پاله وان بوو، کار له چه باری هیندیان و هه مزه پاله وان نه بوو، پووشو گوته نی:

شاخ له پشتی ده کات و له دۆلی ده په رینیه وه.

ده گپنه وه، سالی پیش ئاشبه تالی، له پیشمه رگایه تی ئه و کوپه ئاسنه له سه ر پشتی که ریک ده یه وی له رووباریک بپه رینه وه، هه رچی ده کات، به هه چه هه چه و نه قیزه هه ولده دات، به لاشه.

داده به زئی، به راکیشانیس که ر دهغه زری و ناویری له رووبار بدات، ناچار که ره که که هینده ی هینستریکه له پشتی ده کات و ده یه رینیه وه، ده لینه که ر:

له وشکانی تو له پشتیم بکه و له رووباریش تو وهره پشتی من.

ئەوجا ئەو كۆپرە ئاسنە ئەگەر كۆورانى نەبا، ھەياس مندالە كۆورانى
نەك بۇ گرتنى بەغدائى لە راوھ جورجىش پىنكەدەكرد، ئاخىر ھەياس لەشكرى
بە پىاوا نەدەزانى، ئەوجا مندال!

كۆپرە ئاسن، تۆ بلى زەوارى ھەياس، وھەي پىشانى ھەياس دا، لە سىماي
ھەر مندالنىكى كۆوران كۆپرە ئاسنى بىنى. با لە سىلەي خانوويكەوھ بە چاوى
پووشوى كۆورانى چاودەينە شەرى كۆپرە ئاسن و ھەياس، لە زارى ئەوھوھ
كە درۆم لى نەبىستبوو، بىستىن:

بە ترسەوھ دەمۆنىي، وا ديارە ھەياس خودا لىي گۆرى، مىلى بە مىلى
كۆپرە ئاسنەوھ نا، لە بەرايى پىنكادەلقژانى من وام دانابوو باي ھەياس بى،
ئاخر تا ھەينى كەس نەيتوانىبوو، پىشتى ھەياس لە زەوى دا، كى دەيويزا لە
دلى خۆشى ناوى بە خراپە بىنى، بەرخۆكە بە شىتايەتى خۆى ناوى بە
بسىلاوھ دەھىنا. كەسىش شەرى كۆپرە ئاسنى نەدەيتبوو، كۆرىكى لاشەپ،
گىچەلىشت پىكردبا، ئاوەرپنەدەدايەوھ، بەلام ئەوجارە شەپ توند بەرۆكى
گرت و ئەويش لىي ھەلنەھات، خۆ ھەياسىش لە خۆرا بەگژ كەسدا نەدەھات،
تىنەگەيشتم لەسەر چى بەرۆكى كۆپرە ئاسنى گرت.

ئى، ھەر ھىندەم دىت، ھەياس وا لە سەر دەستى كۆپرە ئاسن، لە ھەوايى
وينەي فرفرۆكە دەسوورپ، لەوانەيە بىست سى چارى لە سەر سەرى خۆى
سووراندىبىتى، چ سوورانى، دەست و لاقت نەدەدى. لە ھىكەوھ، زرم، ترسام
و چاوم داخست، چاومكردەوھ، دەبىنم، خۆى تەكاند و چاوى بە دەورى
خۆيدا گىرا، فىزمالى دايى و چوو. مندالە كۆورانى زارىان كردەوھ ھۆيھاي
لىكەن، ھەياس ئاورىكى دايەوھ لە ھى ئىزرائىل دەچوو، مندال ھۆيھايان لە
ھەوك و شكبوو، كۆپرە ئاسنىش لىي خورىن، دواتر كۆپرە ئاسن گوتبووى:

لىم نەگەر، دەنا ھەياسم خۆشەوئ و ھى ئەو نىە ئەوھاي بەسەربى.
چىرۆكى ھەياس لىرە تەواو نابى، ئىستا شتى لەو شىتە دەگىرپنەوھ كە بۇ
بژىوى پەناي بۇ ناوى شىتان دەبرد.

بەرخۆكە

بە ژماردنی ناوی وان رۆژانەى خۆى پەيدادەکرد، ئەو شىتە ناوەكەى بە خۆیەو، بەرخۆكە، بۆ ناوی ھەر شىتەى، تەنن يەك فلسى دەوئ، دە عانەى بدئ چل شىتت بۆ دەلى، ئاسان و پاسان، وینەى دەنكە تەزبىح ئاودىويان دەكات، تەنھا لە ناوی دوو شىتان گرىى تىدەكەوئ، لە ناوی جووچك كەمئ رادەوستنى و دەلى:

عەسكەر كوشتى، عەسكەر كوشتى.

لە ھەياسيش ھەموو گيانى دەلەرزى و (ب س م ي ل ا) يەكى پساو، لە شىوھى تەزبىحى پساوھى بە سەر زاردا دئ، بەرخۆكە لە ھىچ ژماردنى، ناوی مەمەدى نەدەگۆت، لىيان پرسی:

بۆچى ناوی مەمەد نالىئى؟

دەيگۆ:

ناوی ئەو لە كئە من نىھ.

بەوھ ئىسپاتى كرد كە مەمەد شىت نىھ.

رۆژئ لە پەناى تەيمانى باخى شار، لە ناو تەزبىحفرۆشان، بايى دوو سئ درھەم ناوی شىتانى رىز كرد، ناوی شىتئ واى دەگۆ ئىسكىشى نەمابوو، ناوی شىتئ واش تازە بە جادە كەوتبوون و ھىشتا شار نەيناسىبوون، بەرخۆكە ھەمىشە خۆشى دەخستە رىزى دواوھى ناوان و دەيگۆ:

بە خۆشم.

ئوچا بەر لەوھى ناوی خۆى بلى، ھەمە رەزا بە سەردا ھات و بەرخۆكە دەستى بۆ درىژكرد و گوتئ:

ئەوھش، ئەوھش...

وا ديارە ناوی وى لەبىركردبوو، ھەمە رەزا شىت لە شىوھى كەلەشىرى شامى گۆبۆھ و بە كەپو گوتئ:

لۆ مەلیک چ عەیبی ھەبوو؟!

حەمە رەزا، گن بوو، خەلک باش تئینە دەگەشت، بەرخۆکە مندا لانە پینکەنی
و گوتی:

ئا، مەلیکیش، مەلیکیش.

نەخۆ بەخۆکە سەر بە چ کۆلانیکى دى نەکاتەو، بە چەند پەیفینکی
رۆندکاوی مەرگەکەى دەگنپمەو، کە لە مەرگی چ شیتیکى دنیا ناچی، ئەنگۆ
لە من باشتر دەزانن، بەرخۆکە بەرخى بوو لەو گۆرە، زیانی قەرسیلێشى
نەبوو، کەس دلی نەدەهات، نەک دەستی لى راستبکاتەو، بە توندیش قسەى
دەگەل بکات، کەچی لەو سالەى پێشمەرگە بارى کەوتە لێزى و سەرى
سەربەسەر زێرى دەکرد، ئەو سالەى جاشە کورد، بۆ بەجاش مانەوہى
خۆى، ژنى خۆى لۆ عارەبان دەبرد! دەگنپنەو:

جاش، دواى بڕى، وا بۆ راوہ پێشمەرگە وەک چاویەشە بن بەرد بن
بەرد دەگەرئى، چەند جاشى دوايوہى ناٹومید دەبن و تیندەگەن سەرى
پێشمەرگە خواردنى وان نیە، بیریان بۆ سەرى شوان و شیت و دەروژەکەر
دەچى، دین پوختە بەرخۆکە گۆشاوگۆش سەردەبەرن و بە ناوی سەرى
پێشمەرگەو، دەستەوديارى دەیبەن بۆ حوکمەت.

وا تیبگەم ئەو جاشەى سەرى بڕى، خالقى لە ناوہکەیدا ھەبوو.

ئیدی بەخۆکەش چووہ ریزی گەشمردانەو، ئى...

حەمە رەزا و قازى

حەمە رەزا شىت، مەلىكى زارى بەخۆكە بە ھەندى ھەلنەگرت و بە ناو ئاپۆرەى كۆلانى دەلالخانەدا، رووھ و قەلات مىلى نا، تا گەيشتە سەرى كۆلانىش سەرى ديار بوو، ئاخىر ئەو پياوھ بەژنى نيو دارتېلى بوو، تا بزر نەبوو، وا چاكە بىخەينە چەند رستەيەكەوھ:

حەمە رەزا شىت، رستەيەكى ھەبوو، رۆژ نەبوو، نازانم شەو، بەلام بە رۆژ، ھەزار كەرەت دەيگۆتەوھ:

لۆ، مەلىك چ عەيبى ھەبوو؟

حەمە رەزا، تا دل دەيگرى، ركۆنى، لى رك لە كى؟ لە مەھابادىيان پتر ركى لە حەمە رەزا شا و رەزاي بابى دەبوو، ئەو حەمە رەزايە لە بەژن بى رەزايە، لە بن قەلاتى، روو لە رۆژھەلاتى، ھەزار تقى بۆ شاھنشا دەنارد و گناھ دەيگۆ:

قازى محەمەد لە خودا قازىتر بوو.

حەمە رەزا شىت، لە ئاغاىان پتر دژى كۆمارى كەرىم بوو، ھەمىشە نزاى بۇ گەرانەوھى سەردەمى پاشايەتى دەخويند، وام بىست، پاشاويستى وى لەوھە ھاتوھە كە لە سەربازىدا لە سەر ئەوھ بووھ پلەيەك بەرزبكرىتەوھ و بىتتە شتى، رووخانى پاشايەتى بە سەردا ھاتوھە و كۆمار جىتى گرتۆتەوھ، مرازى نايەتەدى و لە ھەينىئوھش بە جادە كەوتوھ.

بەلام كەس لەوھ نەگەيشت بۆچى وىنەئى پاشاى ئۆردەنى بە سىنگى خۆيەوھ ھەلدەواسى، سەر سىنگى حەمە رەزا شىت سەد وىنەئى پتوھ بوو، لە ناويان ھەنيەئى پاشا حوسىن وەك نالچە دەبرىسكايەوھ، چاوى قازى محەمەدش، ئەوھى بە سەركۆتى گرتبووى دەدرەوشايەوھ، ئىدى ئەو حەمە رەزا شىت بوو، دژە كۆمار و پاشا ويست بوو، لە سەر ھەندىش لەگەل سالىھ ستالين لە ملە بوون.

سالخ ستالین

ئىۋە سالخە شىتتان دىتېو، ئەھا ھەمىشە داسوولكەيەك و دوو سى گەسكى بە دەستەۋە بوو، بىرتانكەۋتەۋە؟

ئەو سالخەى زور جار پەرۋىكىكى سۇر سۇر، لە ئالاي كۆمۇنىستان سۇرتى لە مل دەئالاند و پاشۇلى حەتتەتۆكەى بە سىنگى خۆيەۋە دەكرد، لە ناو حەتتەتۆكانىش وىنەى ستالینى سەرۋكى روسىا، لە دوورەۋە بە سىمىل دەناسرايەۋە، ئەو پياۋە كوشتەى ستالین بوو، كى زاخى دەكرد لە كنه وى ناۋى بە خراپە بەينى. ئەو سالخە دەلیم، ھەورىى دەبەست و سبەپان زوو بەر لە تاو كەتنى، ھىشتا شەبانە نەچووبونەۋە مالى، دىتېويان لە خولگەى كۆترەكە بە دىۋى چاخانەى قەرداران، روو لە جادەى شىخى چۆلى و منارەى چۆلى، دەستى دەخستە بن گوئى و تىپھەلدەكردە:

حەيران دەلیم

قەراج قەراجە، قەراجۆك لە غىمى...

حەيرانى خۇش دەگو، من جارىك گویم لە دەنگى وى بوو، لە قەيسەرى لە كۆلانى پەنیرفرۇشان، تىپھەلكردبوو:

حەيران، كىژۆرە ئەسمەرى...

سالخە شىت، تۆبلى سالخە داس، يان سالخ ستالین، سى زمانى ۋەك بلبىل دەزانى، كوردى و عارەبى و توركمانى، بە كىپھ لەۋانە قسەت دەگەل كردبا، بە وى دەھاتە گو. بە ھەر سى زمانىش بە سى دەنگا جوينى بە كۆمارى و پاشايەتى دەدا و بە رووسايدا ھەلدەگو. سالخ لە زىندانى، لە بن قامچى و ئەشكەنجدانى شىت بوو، گرتتەكەى سالخە شىت بە سەرە داۋىك دەگەيشتەۋە ھەستانەكەى حەسەن سەرىع.

جگە لە ستالین جاروبار وىنەى مەلا مستەفاشى دەخستە ناو

حه تھه تۆكانه وه، جارنك كه سئك ده لئته سالح ستالين:
سالح، سه رۆكى كوردان قهينا، به لام ئه و سه ر كۆته سمئيل قيته چيه به
سئنگته وه؟

سالح به تووره بيه وه:

برۆ مندال، توچ تئده گه ي؟

په نجه ده خاته سه ر ستالين و ده لئ:

ئه گه ر ئه وه نه با،

كه ميك راده وه ستئ، په نجه هه لده گري ده يخاته سه ر مه لا و ده لئ:

ئه وه هه ر نه ده بوو!

هه بوو له دووره وه، ده يگۆته سالحه شئت:

كوا چه كوچ؟ داس بئ چه كوچ نابئ، ستالين به وه رازى نابئ.

سالح ستالين، له داس و گه سكى ده ستئ نزده بو وه، له پره داسه كه ي

هه له شه قاند و به ده وري خويدا ده سوورايه وه، تئژ ده يقوو چاند.

سالحه شئتئش ركۆنى بوو، ركى له پياوى ميرى ده بو وه، به و با سه گى

گرووى به ته نئشتدا هاتبا، پۆليسيك، چه كدارنك لئى نزيك نه كه وتبا. وا بزانم

هه ر له داخى ئه و دوو بيئريه سووره ي له نزيك چاخانه ي سه يد سه ليم

راده وه ستان، به كوردى و پر به گه رووى ده نكى هه لده بپرى:

داكم قوربانى مه لاي رووسى بئ.

هه يئنى ناوه ئئنانى ئه و مه لايه وه ك ترياكى به ركى كاكه شئت، بغه بوو.

کاکه شیت

ئەو کاکه شیتەش فرۆکەى کۆمارى بەکر- سەدام لە ناوپردان شیتى کرد. بەر لە شیتبوونى، خاوەن دوو ژن و خەيالى جوان بوو، پیندەچوو بۆ نەبیستنى قرەقپى ژنەکانى، ناوہ ناوہ خەيالى دەبوو، چ خەيالى، جۆگەى چلکاوى لى دەبووہ زىى بادینان. کاکه شیت پيش شیتى، بۆ مەبەستى خەيالبوون و مەستى، کەم پەناى بۆ بادە دەبرد، شتەكى دى ھەبوو، ھەينى کەم تەیراوەبى دەیناسى، خەلک ناویشیان نەبیستبوو. شتى بوو ھەر ھیندەى قە قشیل، رەنگ بۆر، بە قاچاخ لە لای مووسلەوہ دەھات، ھەشیشیان دەگۆتى، کاکه شیت لەوہى دەخوارد، بە قلى دوو، وھا مەست دەبوو، خۆى لى دەبووہ دوو، ھەر یەکەو بۆ ھۆدەى ژنىكى دەچوو، لە سەر بانەوہ بینبوویان و بیستبوویان، کاکه شیتى پيش شیتى، وا لە ھەوشە لەگەل خۆى قسەدەکات و خۆى دابەشدەکات:

تۆ برۆ کن....

تۆش برۆ کن...

ناوى ژنەکانى دەلى، وا دیارە پینکنايەن، پشتیان تیدەکات و دەرگای ھەوشە دادەخات و دەچیتە کۆلان، پاش پشوویكى باش دیتەوہ و دەبیتەوہ نوورەدینەکەى پيش تریاک.

سەربردەى نوورەدینى پاشتر کاکه شیت لە زارى زرارەوہ خۆشە:
دەمەو ئیوارانى، لەو بەرەى (کورد و عارەب) پیندەچوو باشیان لیدابى، لیدان لەو شتە بۆرەى ھەر ھیندەى قە قشیل دەبوو، دەست لە ناو دەست لە دەو جۆگەى چلکاوئى کە جووچکەش دەیتوانى بە سەریا بازبدا، ئەوان تیدامابوون، بە ترسەوہ دەھاتن پینان دەخستە رۆخى جۆگە، جۆگەلە بواری نەدەدا، پاشەوپاش دەکشانەوہ، دیسان نزیکدەبوونەوہ، دەگەرانەوہ، بەو

هاوینه جۆڭلهی چلکاوای کۆلانیکی تیراوه له نووره دین و براده رهکهی بۆته بهستی شه رغه ی به هاران، بۆته زیی بادینان و بوار نادا بپه رنه وه بهری مه بهست. ئه و سهر و ئه م سهریان ده کرد، چاوده گه پرن، ئی ئه وه خوایه، ته نکاییه ک، پردیک، بهرده بازیک، ببینه وه، نیه. له چاوی وان چتۆ لافاوایک هه ستاوه! شار له سیه کانی سه دهی بیسته میش لافاوی وای نه دیوه، لافاوی بۆ په رینه وه پا پۆری ده وئ.

ئو دوو به تریاک مهسته، ده ترسین و ده کشینه وه، گویم لئی ده لئین:
با بچینه کۆلانی مزگه فتی، له وئ پا پۆر هه یه.

کاکه شیت پیتش شیتبون، له ده می مه ستبون، وابوو، جامیلکه ئاویکی لی ده بووه ده ریچه، تیراوه ی لی ده بوو چهند دوورگه یه کی لیکدی دوور، به دوا ی به له م و پا پۆردا ده گه را، دوا ی شیتبونیش به په ری کلکی که له باب، بالی بۆ خوی چیده کرد، بالی لی ده روا، ده یگۆ:
ده بیت له فرۆکه بلندتر بفرم.

کاکه شیت گوئی له گره گه ری ده بوو، خیرا خوی ده دایه په نای، به ناوله پ سیبه ری له چاوی ده کرد و به ترسه وه له که لئنی په نجان وه ئاسمان ده گه را، کاتی پیده که وت فرۆکه نیه، ده که وته وه ری، ئه گه ر فرۆکه ش با، چاوی داده خست، که له باب ئاسا بالی لیکه دا و هه ولی فرینی ده دا.

کاکه شیت هه تره شی له فرۆکه چووبوو، ده لئین شیت به هۆی چیه وه شیت بی، به و ده گری. کاکه شیتیش به فرۆکه ی گرت، منداله تیراوه یی بیرانه، ئه و شه وه ی شار به چیا که وت، کاکه شیتی دوو ژنیش به گه ل که وت و چه کی پیتشمه رگایه تی هه لگرت.

پیتش هه ره سی، ئه و ساله ی چیا نه ما، جی نه ما، فرۆکه ی به غدا داینه بیژئی و نه یکاته سه رهند و بیژنگ، کاکه شیت که چ نیشانه ی شیتایه تی تیدا نه بوو، له ناوپردانی، له پر فرۆکه ده گرن به ری ئاسمانی، کاکه شیت ده که ویته بن بۆردومانئ. ئیدی له وئ به ته وای به چیا ده که وئ! له گه ل ئاشبه تالی، بی خۆ راده ستردنه وه دیته وه، ئیدی له و ساله وه تا ئیره، کۆلان کۆلان تیراوه و شار ده کات و به مال و کن ژنه کانی ناکه ویته وه.

ئەو حوكمەتە واىە، زۆر كەسى شىت كىرد و زۆرىشى بە شىتى كوشت،
ئەنگۆ راوہ شىتتان لەبىرە؟ سەد خۆزگە بە راوہ سەگ! پاشتر راوہ شىتم
بىر بەيتنەوہ.

شیتی باده له بهرکئی

له بادهخورهکانهوه پیدادیم، شیتی بادهخۆر زۆر بوون، لی ههوکه بیرم بهرباده و که میانم له یاده. ئەها ئەو هه میشه مهسته، ناوی نازانم، لی چ قهیدیه، با شیتی باده له بهرکی ناو بی، ئەو شیت له دارا شیت نه دهچوو، پیدهچوو شتن له ئایین و نه ریتی له مهژی مابن. دهچوو په ناوپه سیوان، دوور له چاوان، سه ری شووشه ی ده کردهوه، نه رم به لئویه وه دهنه، بله ز گهزه ی له سه لکه توور یان گیزه ر دهنه.

شیتی باده له بهرکئی، و بسکی و تووری لی نه ده بره، تاقه شیتی شاره، باده به ده رۆزه کردنی ئیخستبئی، ده گهرا، له تاریکیه وه بۆ تاریکی، مهست مهست مهیدانی کریکاران و شتخه لا و ناو قه یسه ری و بن قه لات ده گهرا، له من نیو دره هم، له تو دره همی، له وهی روپیه یی، پاره ی دهناسیه وه، کاتی دهیدی بایی چاره گیکئی له بهرکئی، یه کپی ده گه یشته باده فرۆشه که ی ریزی به نزیخانه ی کۆن، ئەوه ی پشتی له بن له یلوکان بوو، به زۆری له وئی ده کری، چاره گئی و بسکی ده خسته بهر باخه لی.

ناسیاری گیزایه وه:

رۆژی چاره گئی و بسکیم بۆی راگرت، گۆتی:

لایبه، ناخۆمه وه.

چه ندی کردم و کۆشام، لئی وه رنه گرتم، پاره ی چاره گیکم بۆی راگرت، خستیه گیرفانیه وه یه کپی هه یه یی لیکرد، تا گه یشته باده فرۆشه که نه ئاو پیدایه وه، نه دهستی له کهس پانکرده وه.

شیتی باده له بهرکئی دواتر، دواپوه ی شار به دیوی ئازادی و گرانیدا وه رگهرا، میزی گواسته وه کۆلانه ته نگه بهر له لچه په که ی پشت پایزه، پایزه ئەو کتیخانه یه ی سه رشاره له سه رهاتی شار. رهنگه له (کۆلان کۆلان گیزانه وه) نه گیزد ریته وه، ئاخ هه زار و یه ک سه برده یه... باده له بهرکئی

لهوئى رۇژى يەك دوو چارەك ويسكى بە سەلكە توورئىكى سۆرى گەورەوہ
هەلدەچۆراند. ئى، جارى لە پايزە و كۆلانى تەنگەبەر گەرى، رۇژى كەسى لە
بادە لەبەركى دەپرسى:

شىتە، بۇچى عارەق دەخويتەوہ؟

شىتى بادە لە بەركى وا باگوى دەداتەوہ:

ئەگەر عارەق نەخۆمەوہ، شىت دەبم.

نازانم كى بوو گىرايەوہ:

رۇژى لە بن پەرژىنى باخى شار، جومعە گىچەلى پىندەكات، داخوا گىچەلى
شىت بە شىت چۆن بى! داواى پارەى لىدەكات، شىتى بادە لە بەركىش لەو
دەمە عانەيەكى لە بەركى نى، ناچار چارەگە نيوەكەى دەداتى، جومعە سەرى
دەكاتەوہ بۇنى دەكات، يەئى دەكات و دەپرىژى، باشە بۇ نەيخواردەوہ؟ خۇ
ئەويش دەيخواردەوہ.

بادە لە بەركى خواى نامىنى، تا هېزى تىدايە مستى لە سىنگى جومعە
دەدات، رەنگە ئەوہ يەكەم مست و دوا مستى ئەو شىتە بووبىت، ئاخىر لە
دواى بەرخۆكە لە بەرخۆكەيى چ شىتى نەدەگەيشتە ئەو شىتە.

ئى، جومعە مىلى خۆى شۆردەكات و دەروات، جارىكى دى زاخ ناكات خۇ
لەو شىتە بدات.

جومعه و عمۆ جهليل

جومعه له شيتان دهچوو، شيتانهش دهژيا، بهلام شيت نهبوو، دارا زۆر لهو شيتتر بوو، ئيدي شيت بئ و شيت نهبن، به جومعه شيت ناوى رويشت. ئهو شيته ناوه ناوه خړكه بهردى دهستدهداين، بهلام نهدهويرا رايوه شينى، شيتىكى نهويرۆك بوو، چاوت لئ سووركردباوه، سهري دادهخست و بارىكهى دهداين و دهچوو، بهلام زانيباي لئى دهترسى، گيقدهبووه، خۆى لاتر قهوج دهكرد، بهردىكى رادهئاراند، بهلام به مهبهستى ترساندن نهك ليدان. جومعه ههميشه بهردى له دهست و بهرك بوو، بهلام پياوى راوهشاندن نهبوو، لهوه پيچهوانهى حهسن پهجاو پينج بوو، ئهو حهسه نه بۆ ههر بهردىك دانهوييستهوه، رايوه شاندوووه و نيشانىشى پيكاوه، دوايى ئهو پهجاوپينجهم بهبيربهيننهوه.

جومعه زۆرى دهخواردوه، بهلام كه مى پتوه ديار بوو، پتر شيتايه تيهكهى خۆى دهدهخست، عمۆ جهليل كاتى جومعهى دهدي، له دوورهوه كه پوى خۆى دهگرت و دهگۆ:

عاره قخۆره پيسه كه هات.

دهيانگۆته عمۆ جهليل:

ئهرچ، جومعه دينه، يان نا؟

عمۆ جهليل:

ب خودى ئه ز دين بم، ئهو عاره قخۆره دين نيه.

عمۆ جهليل دهلالخانهيى سهبربردهى ههيه، رۆژهكى من له وئى نهبووم،

ئهو چارى ئوبال به ملي گۆتياى:

جومعه دهست دهخاته سهر شانى عمۆ جهليل و دهلئ:

رادوين فريده، بگره ئهو خړكه بهرده، منداله شارى له بهرد نهبن

ناگه پینه‌وه، وریابه، سوارت دهن، ها!
 له و دهمه حه‌سه‌ن سیس‌اوه تپه‌لده‌کاته حه‌یرانی، عمۆ پتر ده‌نگی ده‌داتی
 و وا باگوی جومعه ده‌داته‌وه:
 لاکو لاکو، حه‌یران چیتره له به‌رد، که‌س به‌ گز حه‌سه‌ندا نایی، قوونیش به
 به‌رد پاسناکری.
 پاشترج عه‌مۆ جه‌لیل به‌ خق و رادیۆوه له زور سه‌ره کۆلان
 ده‌رده‌که‌ویتته‌وه، ئیستا باس باسی شیتته باده‌خۆره‌کانه، نه‌بادا جومعه
 نه‌بینمه‌وه، به‌ سه‌ر چه‌ند سالی‌کدا بازده‌ده‌م:
 ئه‌و سالی‌ه‌ی به‌غدا له هه‌ولێر راونرا و له مووسل و مه‌خموور و
 که‌رکووک خۆی گرتته‌وه، جومعه‌ی چه‌مبه‌ری ده‌چیتته مووسل، له‌وێ جاده
 جاده‌ چاوی ده‌گێژا، زانیای که‌سیک هه‌ولێریه، به‌رۆکی ده‌گرت و ده‌یگۆ:
 نیو دینارم نه‌ده‌یتتی، ده‌لیم ئه‌وه پیشمه‌رگه‌یه و به‌ گرتنت ده‌ده‌م.
 کابراش خواخوا‌ی بوو له کۆلی بیتته‌وه، به‌ کری پاره‌که‌ی له مستی ده‌نا .
 دارا گۆتبووی:
 ئه‌و قوونده‌ره له مووسلی بیتته‌وه، به‌ عاره‌ق ده‌یخنکینم!

دارا و باده و مووس

دارا، وای دارا! عارهق هەر له تۆ دى دارا، دارا له خوین چووبۆوه سەر بابى، بهلام دوو خوینی جوايهز، بابى دارا تا له خوینی خۆى گهوزى تهنهنگى بوو، تینووی خوین بوو. خوینی خهلكى، دارا كوشتهى باده و خوینه، خوینی خۆى.

شار دهزانی دارا كورى همهى سابیره، ئه و جاشهى له سهردهمى زوو، سهردهمى بهراى جاشايهتى نوپاو، رۆژهكى له تۆلهى كهسهكى، به ناو شار دهكهوى، هەر كى رانكوچۆغى كرى له بهر دهبن، تهقهى لندهكات، ئىدى شارىكى له خۆ كرده دوژمن، ئهوجا زۆر كهس دهلین:

ئهو دارايه شیت نیه، له ترسى دوژمنهكانى خۆى و بابى، تۆ بلئى له ترسى شار خۆى شیت كردوو.

ئىدى، شار وهك شیت ههلسوكهوتى لهگهڵ دهكات، ئهو شیته كهلهگهته به زۆر نيشانه دهناسریتهوه، جوانترینیان شووشهى عارهقى دهستی، خوینی سهر سینگ و قۆلى، بهوانه مینا گای قهش له دوورهوه دهناسریتهوه.

دارا شیتىكى لاشهپه، به گز خۆیدا نهبن، به گز كهسدا ناچن، بهلام ههرجى شیتى شاره، جگه له ههياس كه منهتى پادشاش نازانى، لئى دهترسن، شیتهكان لئى دهترسن و له دوورهوه كه دهیبین، رتی خویان دهگۆرن، ئاخىر كئ هیه له و پیاوه بهژن دارتيله، له خوین ههلكيشراوه، شووشه له دهسته، پهپۆ له سهره نهترسى. ههركاتى دهتدى، دهتگۆت هەر ئیستا له شهپى سابیر سارووخ هاتۆتهوه، ئهنگۆ ئه و سارووخه دهناسن، وا نیه؟ ئهوهى تهیراوه دهلیم، ئهوهى هەر كى چووبیته شهپى وى، به برینى شهش چهقۆوه گهراوهتهوه، له سابیر گهپى، سهرباسمان دارايه. ئهرى ئه و پهپۆیهى بۆ له سهر دهبهست؟ پیدهچوو چاوى له پرووسلى كردبى!

دارا زور دہخواتہوہ، لہ حمہمد مہستان و خہیامی ہہولپیرئ پتر
 دہخواتہوہ، لہ مہممود زامداریشی تپہپراندوہ، شیتی بادہ لہ بہرکیش
 لہگہلی دہرناچیت، مہگر عہلی ئیبادہ لہ بادہ باری بیات و بای لی ببری.
 دارا لہ ناو جادہ و بہ دم رویشتنہوہ دہخواتہوہ، بادہخور ہہیہ خوزی
 پیدہخوازئ، خوزی بہ ئازادی وی دہخوازئ، بہ دلی خوزی دی و دہچی و
 دہخواتہوہ، کہس ناپرسی:

لہ کوپوہ بؤ کوئ؟

کہس نالی:

ئو گووت بہ سندان بی.

دارا جاروبار دلی خوین دہخوازئ، دی بہ دمہ مووسی سینگ و قولی
 خوزی بہ خوین دینی، خوین چوراوگہ دہبہستی. بروانہ سہر رومت و
 باسک و سینگی، تہمنئ برینی پیوہیہ، ہہموو کہرت کہرتہ، خوینی چہند
 سال لہوہوپیشی پیوہ وشکبوتہوہ. من زور جارن بہ خوینی تہپوہ دیومہ،
 بہلام چ جارئ ہیندہی بن درختہکہ خوینی لہ بہر نہرؤی.

بہر لہ پیشاندانہوہی دیمہنی بن درختہکہی کوشکی باکور، دیمہنی بن
 درختہکہی نزیک شیراتون، ریی دہرگای رؤژہلاتی باخی گلکہندم
 بیرکہوتہوہ:

لہوئ وینہی دوو ہاورپی گیانی ئہمہکدار لہ شانی یہک دانیشتبوون،
 سہگہکہ پیدہچوہزی لہ خواردنہوہ نہبیست، بہلام دارا بہ زور
 دہرخواردی دہدات و دہلئ:

برادر، ترسی برانت نہبیست، زوری تیدایہ، نابری، بی منہت بخوہ.
 داخوا لہ کہینتوہ بہ زاریہوہ دہکات، سہگی ہاورپی دہلئی سہری
 گیزدہخوات، چاوہ زہردہ جوانہکانی کہوت و پی لہ کلکیشی بنئی ہہلناپہ.
 لہگہل ئازاد خہتخوش لہ دوورہوہ تہماشای ئہو دوو ہاورپی بؤ یہک
 ئہمہکدارہ دہکین، زوری نہبرد، سہ سہری خستہ سہر رانی دارا و کپ
 کہوت، گؤتمہ خہتخوش:

تو حز دہکیت، سہگہکہ بی، یان دارا؟

گۆتی:

ئەدى تۇ؟

گۆتم:

سەگەكە.

ئى، با بجمەوہ كۆشكى باكور، ئەو كۆشكەى سەردەمانى بادەى وئ، تامى بادەى بە ھەشتى دەدا. لە گەرماوى ئىسكان دەھاتمەوہ، دارا لە بن درەختەكەى سەر سىلەى كۆشكى باكور راوہستاوہ، چاودەنى، بەو چىشتەنگاوہ چەند بەربادە، پشت بە درەختەوہ، تەنىشت لە بارەكە، بە سىنگى رووتەوہ روو لە جادەى گەرماوہ، دەستىكى موس دەستىكى شووشەى بادە، دەمە موسى دەگەيەننە سەرروى گۆى مەمكى، خوین فىچقە دەكات، قومىك لە شووشە دەدات، نىوہى قووتدەدات و نىوہى تەفدەكاتەوہ سەر برىنەكەى، خوین و بادە تىكەل دەبن.

ئەو شىتە بە شىوہى موس لە خۆى دەدات، پشكە خوینى لە لەشى نەمىنى، وەك بلىنى بىوئ لەو خوینە پاكبىتەوہ كە ھەستدەكات لە تاوانەكانى باوكىوہ ھاتۆتە لەشىوہ.

من لە تىوہ تىچاوم لە سەرىتەى، جى موس دەگۆرى، لەو جىيانەى زارى ناگانى، دى، چۆرى لە گۆلمى دەكات و پىدەبرژىننەوہ، دارا شىت تىكەلى خوین و بادە دەبىت، رەنگىكى گرتوہ تەنھا لە خۆى دىت، دارا شىت تىنى راوہستانى تىدا نامىننەى، لە جى خۆى دادەنىشەى، بەلام دەستى موس و بادە لە كار ناكەون.

ئەرى بۆكەسى نايى دەستى بگرئ، ئەو شىتە خۆى كوشت، ھىندەى جوانەگايى خوین لە بەرى رۆىشت، تۆ بلىنى خەلكىش وەك من لىى بترسن و نەوئرن لىى نزيكەوہنەوہ؟ دىتم يەك بە خۆى راكشا، تەنھا سەر شان و پشتە سەرى بە درەختەكەوہ ما، ئەو ھىندە بادەى مابو، بە سەر زارىوہ كرد، دەستى پى تەر دەكرد و لە لەشى خۆى ھەلدەسوو.

نە دلم دى بەجىبىلم، نە دەوئرم لىى نزيكبەوہ، چاوم لە سەرى ناترووكىتم، ئەھا ھەست و خوستى نەما، دووربى نەمردبى! پىاوئ بە

دیاریه وه راوهستا:

تو گیایه ک بوویت، له سه ر بنجی خۆت نه پروایت.

ئاھینکی هه لکیشا و رویشته.

ژئینکی سه ر به عه با، ئاویری لیدایه وه:

پشیله که، ئه وه گیانی چه نده مه دهیده هیت؟

حه یف، به بهر چاومه وه دارا شیت دهمری، و ههچم له دهستنایه.

من هیشتا له دووری وی راوهستاوم، دیتم پیاویک به مه سینه ئاویکه وه

هات، به دهم دهموچاو و سینگ خاوینکردنه وهی:

بابی بابم، بخۆوه بخۆوه، به لام ئه وها نا، لۆ خۆت ده کوژی؟ خه لک

ده خواته وه به گول ده گری، تو به موس!

گازیکردم یاریبدهم، به ترسه وه به هانایه وه چووم، له دهمی قیتکردنه وه،

نازانم چۆن خۆی سووراند و کهوته باوه شی من، منی تازه له گه رماو هاتوو

له خوین هه لکیشرام، سه ره تا وام زانی دهمه موسیکی گه یاندۆته منیش، به

پرتاو له خۆم دوورخسته وه و دوورکه وتمه وه، دارا قیتبۆوه، شیتانه نا،

مه ستانه کهوته قسه، هینده ی تیگه ییشتم:

من ده زانم چ روژی دهمرم، جارێ زۆرم ماوه.

وابوو، زانیبووی زۆری ماوه، هه ندی شیت ده زانن، چ روژی دهمرن، بۆ

ئه و زانیته، ده بیته بگه مه وه عه لی ئیباده و ناچارم دیسان به سه ر سالانیکدا

بازبدهم.

ئىبادە و دارا

عەلىن ھەيە مال لە گۆرستانى شىخى چۆلى، بە ديار گۆرى ھەمە شىتەوھ دەلتى مجبۆرە، نەوزادە شىتى شىتى چايە، لە خۇرا نەيگوتبۆوھ ئىبادە:
ھىندەى تۆ لە گۆرستان بىتمەوھ دەبمە گۆر.
ئىبادە وا باگۆى دابۆوھ:
شىتە لە جىنى قۆرىەك چايە، سى بىرە بخۆوھ، با مىشكت بىتەوھ جىنى خۆى.

جارى لە شىتى چايە گەرى.

ئەو ئىبادەيە برادەرى گىيانى بە گىيانى دارايە، لە دنيايى نەبووھ و نايىتەوھ دوو شىت ھىندە دۆست و تەبا بن. ئىبادە لە خوارنەوھ رەنگى دارا نيە، ھىرە بە بىرە دەكات، پىش خۆى تارومار دەكات و خوشى ويران دەكات، بىست بىرەيان لە پىش رىزکردوھ، دەژمىرىكى نەبردوھ، ھەموو ئىبادە کردوھ، ھەر لە ھەندىشەوھ، ئەو ئىبادەيەى بە دواکەوتوھ.

لەو سالانەى دوايى دارا و ئىبادە زۆر پىكەوھ دەگەران و لە گۆرستانى چۆلى لە خەوتنى گۆرىكىان نىوان بوو، لە چاخانەى قامىشان چايەكيان بە نيوھ دەخواردوھ، لە بوتلى بادەيان دەخواردوھ و لە مزگەفتى كوورەچيانى گەرەكى جوان پىكەوھ دەچوونە سەر پىشاو.

بەر لەوھى تارىكى بە سەر گۆرستانى چۆلىدا بکشى، دەگەيشتنەوھ سەر گۆرەكەى ھەمە شىت، ئەوانە بى يەكتەر خەويان لى نەدەكەوت، بە دەم گىرانەوھى سەربردەى رۆژانەى خۇيان خەو دەبىردنەوھ، ئەگەر شەوھەكەش سووى ساردبا، لەوئى ئاگرى شوان نا، ھى شىتانيان دەکردەوھ، رووناھىيان دەبەخشىە گۆرەكەى ھەمە شىت.

ئىوھ بىرتانە، كاميان پىش كاميان مرد؟

تا به بیرتان دیتەو، سەربردهی مردنەکه، گفتوگۆی مردنی نیوان ئەو دوو
هاورپێ ئەمە کدارە شینتە دەگێرمەو:

+ ئەوشو تۆ نابیت لێرە بیت.

- ئەو چ قسە یە که دەیکەیت؟

+ بە راستمە.

- حیز گەواد، پێدەچی ئەورۆ بوتلیکت زیاد خوار دیتەو.

+ نا، بە قەد دوینن.

- ئەدی جانم، لۆ قسە ی قۆر دەکەیت؟

+ قۆر نیە، من ئەوشو دەمرم.

- کەواتە تۆ ئەورۆ باشت نەخوار دۆتەو، ها ئەو نیو بوتلەش بە سەر

دەوتەو بەکە.

+ گوتم دەمرم، تییگە کەرە.

- شینتە، حەمە هەوالی مردنی دایینی؟

+ کاتم نەما، زوو لێرە دوورکەو.

- سەرخۆش لە دەنگتێرا دیارە، دەلینی بەراستتە؟

+ زوو، تا بیت تێدایە هەلی.

- بەلام لۆ بەجیت بهێلم؟ دلم نایە.

+ شینتە، ئەگەر بزانی تۆ لەگەلم بووی دەتگرن؟

- کێ دەمگرن، لۆ دەمگرن؟

+ پۆلیس، دەلی تۆ کۆشتووتە، برۆ با تووشی (مەحەتە) نەبی.

.....

تۆ بروانە ئەو شینتە چەند دوور روانیویەتی.

کێ مشتومری نیوان دوو شینتە سەرخۆشەکە ی گۆرستانی بە زیندوویی

هیشتەو؟

دەرۆزە کەرەکە ی مال لە گۆرستانی، لە دوورەو هەخۆی لەو دوو شینتە

گرتووه، مشتومری نیوانیانی بۆ میژووی شار تۆمارکردووه.

سبە ی دەمی نیوهرۆین، قورئانخوینن بە سەر تەرمی شینتیکدا دەکەوین،

سەرى بە سەر گۆرپى كىردۈۈە و پىنى لە سەر گۆرپىكىدى، شىتتىكىش بە سەرىەۈە، گرى گرى، دەگرى.

ئەو رۆژە خەلك لە مزگەفتەۈە بۆ گۆرستان نا، لە چۆلى گۆرستانەۈە بۆ چۆلى مزگەفتى تەرمىكىان بە سەر شانەۈە بوو!

بە سەرىدەى شىتان سەرم ئىشاندىن، با پەنجاۈ پىنچەكەش بگىرمەۈە، لە شىتان دوور دەكەۈمەۈە، بەلام شىت بنى نايە، ھەر سەرە كۆلانى بگرى شىتتىكى تىدايە، بۆيى تووشيان دەبىنەۈە.

پنج و پنجا

هر شیتته و به شتی دهگری و تیکدهچی، حهسهن به پنجاو پینج تیکدهچوو، له خوی هلهدهدا، دهتگوت ئهسپی سهروهشیتته، به چ رانهدهوهستا، خرکه بهردی وای رادهئاراند، به کهر کهوتبا، جینی دهکرده ئه جی. ئهوشیتته له ریئان زور به پاریزهوه دهرویشته، دهتگوت دنیا بۆسهی بۆ داناوهتهوه و ههستیپیکردوه.

تا درهنگ نهمدهزانی منداله شاری، پنجاو پینجیان له کوی هیناوه، به حهسهنه شیتتانهوه ناوه، خو نه عهگالی له سهربوو، نه چ جیتتهکی بهو ژماره بهده دهچوو، ئهوجا بهر له حهسهن، بهری خو دهنه دهو کهندی کهنده پیس و بهزمی عهگال بهسههرکه ببینن.

مام عارهبی کهنده پیسی ئهو بهری، کاتی ویکهوت، پنجاوپینج بۆته عهگالی سهری، پیس دای له سهری، لئ خوی دایه بهری، هینده به سهر خوی نههیتنا، له بن لیوانهوه شتیکی دهگۆ، لئ کهس تینهدهگهیشته جوتته، ئان تووک، نازانم بابم بوو ئان کهسیکی دی، گۆتی:

ئیره جیتی عهگال نیه، فرییده.

عارهب چهفیه و عهگالی فریدا، له جیتی وی، جهمهدانی دانا، له شیوهی عارهبی شامی بهستی، ئیدی پنجاو پینج به عارهبهوه نهما. بهلام هی حهسهن لینی نهبۆوه، شهروالی به پانتۆر گۆری، نه پینه ما نه چش، که چی پنجاو پینج روژ دوی روژ پینهتر.

منداله رواندزی باش بیریانه پنجاو پینجیان له کوی شهروالهوه به حهسهنهوه نا.

ئهو روژهی حهسهن له بهری کاولوکانهوه پینی نایه ئاقاری شاری وهستا و پاشا، کهژ بههار بوو، چیای ئهوبهری نیرگزار بوو، حهسهن نه خرکه

بەرد، نە دار، تەننى چەپكى نىرگىز بە دەستەو، بۆيە شىرنە چاۋ مەستەكەى
مال لە سەر خەپەندى گۆتەنى:

دەبوو ناۋى ۋى بە حەسەن نىرگىز بەكەۋىتە سەر زاران ۋ ناۋ ناۋان.
بەلام ۋاى لە مندالى چاۋ زىتى كۆلانى پىشت ئاشى، نزانم چ زوو، نىگايان
كەۋتە سەر ئەۋ دوو پىنە خەرى سەر شەرۋالى حەسەنى گوندى، كورپىكى
جانتا بە شاننى لا شان بە ئارد، ھەر لەۋىچ دوو پىنەكەى كرده دوو (۵) ۋ بە
حەسەنىۋە نووساند، پىش حەسەن، پەنجاۋ پىنج گەيشتە ئىرە.
حەسەن ۋەك دەلئىن: لە خەۋىش چاۋى زەق ۋ گوئى قولاخە، خەۋى
گەلەك سووكە، بە دەنگى پىنى پىشلى بە ئاگادىت.

جارىك نەبى، گوئىيان رادەكىشا، نەدەبزووت، ئەۋ جاره من دىتم، لە
كۆلانى تەنىشتى عەبۇ، سەرى بە تاىەى پىشەۋەى عارەبانە سى تاىەكە
كردبوو، ئەۋەى مەنجەلە ئۆكاۋى لە سەر بوو، چ ئۆكاۋ! ھەر بە ھەلمەكەى
دوو نانت لوول دەدا. حەسەن پەنجاۋپىنج لەۋى پالگەۋتوۋە ۋ پرخە پرخى لە
ناۋ دەنگە دەنگى دەلالخانە دەنگدەداتەۋە.

ھەر كى بە تەنىشتىا رەتدەبى، پەنجاۋ پىنجىكى تىدەگرى، بەلاشە، حەسەن
ۋەئاگاناىى، دواتر دارا گىراۋىۋىۋە:

حەسەنى چەمبەرى بەردىكى بۇ كەسى ھاۋىشت، بە من كەۋت، گوتم:
حەسەن لە سەرت ناچى.

لە كۆلانىكى لەگەل ئىبادە گرتمان، پەنجاۋ پىنج سەرە شووشە ۋىسكىم بە
دەۋىۋە كرده، ۋەھا خەۋت، بە ھەزار:

ھۇ پەنجاۋ پىنج، ھۇ...

بەئاگانەيەتەۋە.

ئاخر من دەلئىم دارا شىت نەبو!

با ۋاز لە شىتان بەنىم، بچمەۋە رىزگارى، بەلام بەر لەۋىچ ھەزم لىتە شتى
لە شارستان ۋ كرمانجان بگىرەمەۋە، ئەۋە دەبوو زووتر كەۋتبايەتە كۆلان
كۆلانىۋە، بەلام نازانم بۇ، ھەر ئەۋرىق سبەىم لىكرد ۋ ھىندە دواكەۋت.

شارستان و کرمانج

ئیمه سی کهسین:

شارستانیک و شاریهک و کرمانجیک.

شه‌په‌که شه‌پری شارستان و کرمانجه، منی شاری بوومه ناو‌بژیوان،
باپیرم بوو به منی ده‌گۆ:

کورم، تو شاری، نه شارستانی، نه کرمانج.

به‌ر له گێرانه‌وه‌ی شه‌په‌که وا چاکه بگه‌پێینه‌وه بنج و بنه‌وانی ئه‌و
کیشه‌یه‌ی شار.

زوو، زۆر زوو لێره، له‌و ده‌قه‌ری هه‌ولێره، ئه‌وه‌ی هه‌بوو شارستان و
کرمانج بوو، خه‌لک چ موسلمان با، چ دیان و ئیزیدی و یارسان و جوو،
ئه‌گه‌ر ئاکنجیی شار با، شارستانیان ده‌گۆتئ، له‌ ده‌رتی شار با، ئه‌وا کرمانج
بوو، ئیدی هه‌بوو نه‌بوو، کرمانج و شارستان هه‌بوو، له‌ ناوه‌خۆ شته‌ک
نه‌بوو به‌ ناوی هه‌ولێری، تورکمان هه‌ر له‌ گۆرپی نه‌بوو. ئاخ‌ر شارستان و
کرمانجه‌که هه‌مووی کورد بوون، به‌لام عه‌نکاوه، نه‌ شارستان نه‌ کرمانج،
عه‌نکاوه‌یی بوون.

دواتر له‌ ناو شار له‌ ته‌نیشته‌ شارستان شاری په‌یدا بوو، ئه‌وانه‌ له
شارستانی درنگ‌تر هاتبوونه‌ شار، واته‌ بوونه‌ سی:

شارستان، شاری، کرمانج

شاری هێ له‌ هه‌ندئ نهریت، له‌ ئاخافتنیش له‌ هه‌ندئ دهنگ و وشه‌ و
رسته‌ کرمانج‌یه‌تی خویان پاراست، له‌ ئاخافتنی هه‌ر له‌ رسته‌ی دووم و
سێهه‌م له‌ گه‌ل شارستان لیکدی جیا ده‌کرانه‌وه، به‌ تایبه‌تی له‌ ده‌نگی (ل)
شارستانه‌که له‌ شیوه‌ی به‌ری بادینان گۆیده‌کرد و (دل) ده‌کرده‌ (دل)،
شاریه‌که‌ش هه‌ر به‌ شیوه‌ کرمانجیه‌که، ده‌شته‌کیکه، گوندیه‌که گۆیده‌کرد و
دل‌ه‌که‌ هه‌ر (در) مایه‌وه -قسه‌مان له‌ هه‌ندئ گوندیی لای سه‌رئ نیه‌ که

کیشهی (ل و ر)یان نیه - هه شبوو ده میک بوو هاتبووه شار، به لام پیتی شهرم بوو پیبلین شاری، ده یگو:

من کرمانجم.

ئه و جووره به زور یان له ناچاریه وه هاتبووه شار، له گه ل شار هه لینه ده کرد، به هه وای گوند ده ژیا، ده قی به شاره وه نه ده گرت، هه میسه چاویکی له ریی ده شتی بوو.

ئی، دریژهی نه ده من. به ره به ره لای. هه ندی که س وشه ی هه ولیری جیتی شارستانی گرته وه. کاتی ده یانگوت هه ولیری، شاری و دهوروبه ری شاری نه ده گرته وه. دواتر له وهش به رته سکتور بووه، هه ولیری به واتای تورکمان ده هات، کرمانج ئه وهی داهینا، به زور تورکمانی به سهر شارستاندا بری، شارستانه کهش تاک تاک نه بی که حاشایان له تیره و ره چه له کی خویان کردبوو، ئه وانی دی هه موو، به و ناو به سه ردا برینه تووره ده بوون، کاتی پیت ده گوتن:

تو تورکمانی.

جوینیکی گوره بوو، هه لده چوون، خویان له گه لت ده گورپه وه، له ده ستیان هاتبا، چی خراپه بوو پتیانده کردی، وه ک چۆن به بهر چاومه وه کوره شارستانه که به کوره کرمانجه که ی کرد، بیین:

بارام گو تیه به هجه ت:

تازهم زانیوه، تو تورکمانی

به هجه ت هه په کی له خوی زانی:

هه ر ئه وه ما بوو، تورکمانی چی؟!

بارام:

ئه وی روژی له ناو قه یسه ری، له گه ل داکت به تورکمانی قسه تان ده کرد.

به هجه ت:

ئه و جا چیه، ئیمه زور جار له مالت، له بازاری به تورکمانی قسه ده که یین،

به لام کور دین و...

بارام، ئه وه ی پی قووتنه ده درا، پییوابوو خیزانیتک کورد بن و کوردی

بزانی، نابی له نیوان خویان به تورکمانی باخفن. من ئەوهم لا ئاسایی بوو،
دەمزانی له شار زۆر خیزانی لەو شیوێهه هەن، تورکمانی وەک بۆی بۆتە
زمانی مائی، گوتمە بارام:
ئاساییه، ئێهش ئەگەر تورکمانی بزانی، رەنگی جاروبار لە مائی قسە
پینکەن.

بارام کە دیار بوو زۆر رقی لە تورک و تورکمان دەبۆوه، گوتی:
نا، من گووی وا ناخۆم.

لە سەری رۆیی و روو لە بەهجهت:

هەرچی بۆی، هەر تورکمانی.

بەهجهت:

لە تۆ و لە بابیشت کوردترم.

بارام:

حیزه تورکمان، تۆ لە من کوردتری؟!

بەهجهت پشته دەستیکی لە ناو دەوی بارام دا، بارام چەقۆی دەرھینا،

لەوی ئەبام، خوین دەپژا، ناوپیژیم کردن، بارام هاواریدەکرد:

بەرمده، تورکمانی حیز وای لێهات، دەست لە من بەرزبکاتهوه!

بەهجهت زۆر توورە بوو:

ئەگەر کوردبوون وەک تۆ بیت، من کورد نیم، تورکمانم...

بارام:

نەمگوت، ئەدی نەمگوت تورکمانه!

ئیدی ئەوها بوو، کرمانج هەبوو، شارستانی بە زۆر دەکرده تورکمان!

وەک چۆن کوردی موسلمان کوردی جوولهکە و فەله و ئیزیدی لە خۆی

دووورخستەوه و دووردهخاتەوه.

حەیف، ئەو شارستان و کرمانجه قادسیه بۆ خۆی بردنیهوه.

ئێستا بەرهو رزگاری دەچم.

بهره و رزگاری

له ژياني من كه م جی هیه هیندهی رزگاری، سهرپړښ له یادگاری، نه و روژهی ناوم له وئ دهرچوو، خهني بووم، ناخر دهزانن كه وتوته كوئ؟
نه گهر له كۆلانه وه روو له دهرگا دوو دهریه گه وره كهی راوهستی، نه و جا به دهستی راست، بیست سی شه قوای راسته و راست پی هه لینه، وا ده بینی كه كۆلان داخراوه و ناچاری به گه رانه وه، نا، به دهستی چهپ كۆلاننك هه یه، له دنیایی یهك كۆلان له و تهنگه به رتره، نه ویش هر له سهیداوه یه، له و گهری.

نه و كۆلانه له شیوهی پی تی (T) ی لاتینی، لیره وه له سهره كورته كه یه وه برۆ، ناچاری به سهره دریزه كهی پیچ بکه یته وه، چونکی سهره كورته كهی تری داخراوه، نه گهر قه له ویک ریی به وئ كۆلانی كه وتبا، له سهره كۆلانی فیکه ی ناگادار كرده وهی لیده دا، نه با دا كه سیکیتر له و سهره وه بیته، مه گهر به سهر پشستی ئیكتر دا ره تین. نه زارۆی نه و كۆلانه م، نه و جا جارئ له وه گهری، ده گهریمه وه رزگاری.

پیشتریش گۆتم، له وانه ی زانستی، نه خاسمه بیرکاری، له سهری سهری بووم، نه خوشی و دهورنه كرده وهش نمره ی نه ده هینایه خوارئ. له وانه ی ویزه بییش، نه خاسمه له ئینگلیزی مینا میزی حووشترئ... ته مه بل نه بووم، به لام پیشان له كوئ ئیستا له كوئ!

له زیوره وه تا ئازادی هر مامۆستایه کی بیرکاری، وانه ی پیگوتبم، گوتوویه تی:

نه كهی ریی بیرکاری به رده ی، دوور نیه بییه زانای بیرکاری!
گویم نه دایه قسه ی شتاقیان و ریی بیرکاریم به ردا، گویم له هۆش نه گرت و به دوا ی دل كه وتم، چ بکه م، دلی من زانستی نه ده ویست، حه زم چوه

به‌شی وێژه‌یی. مالاوا ئازادی، سلاو رزگاری، رزگاری نیوان کۆلانی مندالیی گه‌ره‌کی قوربان و ناو قه‌سران، گه‌ره‌کی هه‌نار و پرته‌قالان، قوتابیانی ئه‌ویش زۆرتری شه‌روال سوو‌پاوی، ده‌لینگ قو‌پاوی، لاشان به‌ گنجی، لامل به‌ چه‌مه‌نتۆیان به‌ بۆیاخ، بریکیان ریکپۆش، پۆشته و په‌رداخ. هه‌وکه وه‌رز پایزه، سال، پیمان ناوه‌ته سالی دووه‌می شه‌ری نیوان عاره‌ب و عه‌جه‌مان، سه‌ده‌ش هه‌ر سه‌ده‌ی ناو گۆرانییه‌که‌ی خاره‌ تایه‌ری خۆمان:

سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌ کورده‌ غیره‌تی

له‌ خه‌و راپه‌ره، عیلمی سه‌نه‌تی

ئێ، زانسته‌که‌م بۆ جه‌مالی هاو‌ریم به‌جیه‌یشته‌، ئه‌و کورپه‌ له‌ چه‌پومه‌نگه‌نه‌ی بیرکاری هه‌ر له‌ شه‌یتان نا، له‌ مامۆستاشی ده‌برده‌وه، له‌ یه‌ک هه‌ناسه‌ گرێی ئالۆزترین هاو‌کیشه‌ی ده‌کرده‌وه، تاقه‌ که‌س بوو پیتش‌پکینی منی ده‌کرد و ریگه‌ی نویی ده‌دیته‌وه.

ده‌گه‌ل ئازاد خه‌تخۆش و دلشاد و سه‌لاح و عه‌دنان و حوسین لیبه‌بزه و ئه‌وانه‌ هاتینه‌ به‌شی وێژه‌یی، ئیمه‌ چه‌زمان ده‌کرد له‌ ئازادی وێژه‌یی بکریته‌وه، ئه‌وه‌ بوو یه‌ک دوو پۆل واژۆمان کۆکرده‌وه و دامانه‌ په‌روه‌رده، به‌لام حوکمه‌ت خۆشیی له‌ وێژه‌یی نه‌ده‌هات، وه‌ک بلتی ده‌ترسا له‌ وێژه‌ییه‌وه کهوددتای به‌ سه‌ردا بکری، به‌ چ حال له‌ رزگاری کردیه‌وه.

به‌ر له‌وه‌ی رزگاری بگێرمه‌وه، ده‌گه‌ریمه‌وه ئازادی و کووران، شتیکم بیرکه‌وته‌وه سه‌ربرده‌ی بزه‌ ده‌گێرمه‌وه.

بزەى عىزەت

با بزەى، بزە حوسىنى بە چ دەردىك برد و دواترىش عىزەتى چۆن بە دەستى براى جاشەكە ئەوھى نازانم سەيد كىيان دەگۆتى، بە كوشت دا. حوسىن دەمولىتوى نەختىك بە لای چەپدا لارە، لاربوونىك ھەر لە خۆى دى، خستووئەتتە بارى بزە، بزەپەكى شىرىن، زۆر كەس ئاواتەخواز بوون خوا بە دەردى حوسىنىيان ببات و زارىيان نەختى لار بكات، كەچى(ست)ى لىو كىشتەكىى دەنگ كەويارى، بە بزەى لىوى حوسىن تىكچوو، پىدەچوو لە جوانىى خۆپەوھە چاوى بەو جوانىپە ھەئەھاتىي! روو لە حوسىن:

كورە، بە چى پىدەكەنى، چ مەيموون ھەپە لىزە؟

حوسىن ھۆپىك لە خۆى دەزانى و بە دەنگىكى نەرم:

مامۆستا، من پىناكەنم.

مامۆستا بە توورپەپەوھە، لىشى نەدەھات:

بە پىكەننەوھە دەلتى پىناكەنم، شەرمى لە خۆ ناكەى!

حوسىنى لىو بە بزە ھەردوو دەستى لە بارى ناچارى و پارانەوھە رادەگرئى

و دەلى:

مامۆستا، بە خوداى ئەمن پىناكەنم.

مامۆستا چۆن باوھەپىتى؟ ئەوھەتا حوسىن بە لىوى تۆى لە بزەوھە نكوولئى

لە پىكەننەى و بزەى خۆى دەكات، نزانم نە فارس نە بلەى بالا دارتئل بوو

ھەلىدائى:

مامۆستا، ئەو حوسىنە لەوھەتەى لە داپكى بەرپۆتەوھە، واپە.

نىوھى پۆل ھاتتە تكاى، كەچى مامۆستا بە (پىمەكەنە، كورە پىمەكەنە)ى

گرتبوو، تكاى كەسى نەگرت و نەھاتە رابى، بزەى حوسىن سەربردەى

ناسكى لىدەكەوتەوھە، بە لام ھى عەزەت!

ئەمن كاتى كىتىپى (خەندە لىتو)م خويىندەو، لە خەندەكەو، نازانم بۆ
حوسىن و عىزەتم بىردەكەوتەو، ئى، بەزمى بزهى حوسىنى لىتوبەبزه لە
ئازادىيەو دەگاتەو رزگارى، بەلام بزهى عىزەت دواى كورران دەكوژىتەو،
تا هەوالى مەرگى نەهات بزهكەى نەهاتەو دىدەم و نەمدىتەو.

عىزەت و دوو براى جاشە سەيدەكە و من و دوو برا دژە جاشەكە
هاوپۆل، تۆ بلى هاو قوتابخانە بووین. روخسارى عىزەت وىنەى گولى
گولەباخى باخچەى مالەكەى ئەوبەرى قوتابخانەى كورران، لە گەشانەو و
پىكەنىن بوو، دەموچاوى ئەو كورە لە ساتى بوومەلەرزە و قەلاقووچكانى
دنپاش لە پىكەنىن نەدەكەوت.

دەگەل دوو براى جاشە سەيدەكە هاوپۆلین، يەكیان جاروبار پشتىنى
كەسكىش دەبەستى، نىوانمان خۆشە، دىتە بن گویم و دەلى:

ئىمە نەوہى ئىمامى عەلىين.

دەلىم:

من خۆشىم لە عارەب نايى.

دەلى:

لە تۆ كوردتم، سەيدىكى كوردم.

دەلىم:

ئەوھا بلى قەيناكە.

دەلى:

دەزانى رۆژانە خەلك دىن و ئاوى مالى ئىمە وەك موئفەرک دەخونەو.

دەلىم:

بەلام دەلىن براكەت جاشە.

دەلى:

وا مەلى، لە داخى جەلاليان چەكى هەلگرتووه.

ناگەينە يەك، بەلام بەينمان تىكناچى، لەوہ گەرى. قسە لە عىزەتە، با
لەبىرىنەكەم، ئەو كورە لە روخسار رىك دژە من بوو، منى مپوموچ، ئەوى
پىكەنىن، زۆر جار خۆزگەم بە روخسارى وى خواستووه، بەلام كاتى

هه‌والی مه‌رگیم بیست، گوتم، باش نه‌بوو وه‌ک وی نه‌بووم، خۆزگه
مه‌رومۆچتر ده‌بووم. ئای عیزه‌ت له‌ سه‌ر بزه‌یی ده‌ستریژیکت گرته‌وه، بزانه
چۆن:

جاشه‌که له‌و ده‌شته‌ی خوارئ، له‌ شه‌ری پێشمه‌رگه‌ ده‌شکن و
برایه‌کیشی تێده‌چن. خۆی و برا و ده‌سته‌که‌ی، همه‌ی سابیر ئاسا خۆین
به‌ر چاویان ده‌گرئ، له‌ سه‌ر ترومیلتی ده‌ست له‌ سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی تفه‌نگئ
ده‌گه‌نه‌وه‌ گه‌ره‌کن. کن ده‌ویژئ ته‌ماشایان بکات، عیزه‌ت نه‌بن، ئه‌و به‌ده‌خته
له‌ پێش ده‌رکن، سه‌ر هه‌لده‌برئ، نابئ له‌بیری مابئ، لێو به‌ بزه‌ و ده‌م به
پیکه‌نینه، برایه‌کی جاش و جاشی کوژراو بزه‌ی عیزه‌ت ده‌بینئ، یه‌ک و
دووی لێناکاتن، به‌ ده‌م:

قاحه‌باب، برام شه‌هید بووه‌ و تۆش پنده‌که‌نی؟

یه‌ک ده‌ستریژئ پێوه‌ ده‌نئ، عیزه‌تی لێو به‌بزه‌ وه‌کات گیانی ده‌فپئ، به‌لام
له‌ سه‌ر تاته‌شۆریش بزه‌ له‌ سه‌ر لێوه‌کانئ هه‌لنافپئ، عیزه‌ت چوو، له‌ سه‌ر
بزه‌یین ئاوه‌و ئاو چوو.

رئی رزگاری

ئى، دەچمەوہ رزگارى، رزگارى سەر دەمى مە كەوتبۇوہ ناو مالان، مالانى سەيداوہى قوپ و ناو قەسران دەورىان دابوو، لە رووى سەربازىەوہ جىيەكى لە بارى ھەبوو، لە يەك لاوہ ترومبىلى دەگەيشتن، كورپەكانى خۆى دەپاراست، سەيداوہ، رزگارى لە سەر سەر راگرتبوو، خۆى پتوہ بادەدا، بەعس بۇ كەوتنى چ رى ئەما، پەناى بۇ نەبا، لى سەيداوہ ساوا ئاسا لە ئامىزى خۆى دەگرت، لە رۆزانى تەنگەتاوى و ھەلات ھەلاتى، دەرگا يەكدەر يەكانى خۆى بۇ كورپانى رزگارى دەخستە سەر پشت و لە ناو بەرمىلى ئاو و بن ئەستىرك دەپشاردەنەوہ، ئەو كورپانەى دەتگوت خودا بۇ خۆپيشاندان و درووشمكىشان بە دنياى وەرکردوون.

كورپانى رزگارى، لە سەيداوہ و بەلاشاوہ و گلکەند و سىتاقان، لە باداوہ و ئىسكان و كۆمارى و ئازادى و خانەقا و گەرەكى جوان، ئەو جىيانە و گوندانەوہ ھاتبوون، لە سەيداوہ شىخ جەلال گۆتەنى (كۆمارى رزگارى)يان پىكەوہنابوو، كۆمارىك دوو سال و شتى بووہ گرى لە سەر دلى پەرورەدە و ئەمن و پارىزگارى شار.

داخوا كەسى پەيدا دەبى، بى و رزگارى و كورپە پر زاخەكانى بگىریتەوہ؟ لە خەسرەوہوہ پىدا بى، ئەو كورپەى بە (سەپان)ى گەشمردە بوو...

ھەر رۆژىكى رزگارى كىتیبىكە، ھەر كورپىكى چىرۆكىكە، ئەز دەروەستى گىزانەوہى ناينم، پتر حەز لە خۆپىندەنەوہى رزگارى دەكەم، نەك گىزانەوہى. ھىندەم لە دەستدئى، خۆم بە نىوہ چلى و چەند گرتەپەكى پيشاندەمەوہ، لە رى رزگارىەوہ پىدا دىم:

بۇ گەيشتن بە رزگارى دوو رى ھەيە، رى باشوور، تۇ بلى رى خۆپيشاندان. رى باكوور، من دەلىم رى مندالى، حەفتەى سەينانى دوو رى

خۆم دەگۆپى، لە سەر جادەى خىرى شەستەترى، لە سەرە كۆلانى مالى
هەقايەتتەتۆ، لاي ئەو كۆپەى لە كۆتەتۆ دەفەرى، دەستى چەپم دەگرت، بە
كۆلانى مام دىوانەى زورناژەنەتۆ دەگەيشتمە كۆلانى مندالى، ئەو كۆلانى لە
دىنبايى يەك كۆلان هەيە لەو تەسكتر. لەوتۆە لە كۆلانى مندالىيەتۆ سەرم
دەردەهينا و دوو سى دارتيلى بە دەستى راست، دەرگاي رزگاريە، شىخ
جەلال دەگۆ:

هەيى نەيى، لەو كۆلانى شتى هەيە.

دەمگوت:

تەنى مندالىمى تىدايە .

باوەرى نەدەهات، ئاخەر هەبوو لەو كۆلانى مندالىيەى من، باخى بەى
دەرنى، گەزەى نەرمى لە سىوى لاسوورە دەدا، دەستى بۆ باريزەى كەس
نەديتى دەبرد. ئەو كۆلانى تەنگەبەرە ئاوا بوو، كچ تووشى كۆر ببا، بە
سانايى لە دەستى دەرنەدەچوو.

هەر ئەو كۆلانى مندالىم، لە هەلات هەلاتى، رىي كۆراني رزگاري بوو،
زۆريان لەوتۆە خۆيان دەخزانده ئاميزى سەيداو و لە چاوى ئاسايش و
پۆليس وندا دەبوون و بە موختاريش نەدەبينرانەتۆ. كۆلانى مندالىى من،
جاشيش نەدەوئيرا خۆى پىدا بكات، دەترسا بکەوتە بۆسەى شۆرشەتۆ،
هەينى لە دیدى ميريبەتۆ، ئەو كۆلانى دەروازەى ياخيگەرىتى بوو.

كۆلانى مندالى، زوو، هيتشتا رزگاري هەلینەدابوو ئالاي كۆماری، دوو يان
سى جاش و سى چوار پياو خراپى لى كۆژرابوو، يەك لەو جاشانە زوو، لە
بیرەوهرىيى من نەيە، هيتشتا بابم نەبووبوو مرأوى، پاشترى بابم بۆى
دەگيرامەتۆ:

لە سەر بان خەوتبووين، تۆ تازه سەر پىيان كەوتبووى، لە باوەشى من
خەوتبووى، لە هيكەتۆ زرم، تەپەيەك، تۆ زيراندت، سەرم شۆرکردەتۆ سەر
كۆلانى، مانگەشەويكە دەرزى لە سەر زەوى هەلگەرەتۆ، دەبينم زەلامى
راكشاو، دەنگى پىتەكيشم بىست، بە دیوى مالى موختاردا هەلدەهات.
لەو سەربردەيەى بابم گەرى، دوورو دريژە، بنگەى پۆليس و ئەو شتانەى

به دودا دئ. ئیدی کۆلانی مندالیم پر سه بردهیه، جیتی ماچ و راموسانه، جیتی پیواکوشتن و بۆسه دانانهوه و خۆ شارندنهوه و ئەو شتانهیه، بۆ منیش پتر جیتی چاوشلکانی و تیزامانه.

ئەزێ تا دل دەلی زئی، تا سه یداو ههز بکات، دلم بهو کۆلانه و خانووه قورپهی مندالی خۆشه، زۆر جار خۆم هه لدهدا و دهستم دهگه یانده ئەو بینه کاریتیهیهی که قولانجی له دیوارهوه هاتبووه دهڕی، دهمناسیهوه کامه کاریتیهیه، ئەوه بوو که سه ره کهی له دیوی بیزیی له سه ره په نجه ره که نزیکه ی بالیک هاتبووه دهڕی، بایم بزماریکی درێژی لی کوتابوو، زۆر که پته ساقو درێژه که ی پیوه هه لدهواسی، جاریک گۆتمه شیخ جه لال:

- دهزانی ئەو کاریتیهیه، ناوی چیه؟

+ چما کاریتیهش ناوی هه یه!

- هه یه تی، ناوی کاریتیهی ساقویه.

له دیوی بن بیزاییهوه ناوه که ی با ههر کاریتیهی ساقو بی، لی له دیوی کۆلانهوه ناوی ده نیم کاریتیهی خه سرو، دهزانی بۆ؟ ئەنگۆ خه سرو ده ناسن، ئەو کورپهی دواتر ده بیته سه پان و به (ئالایی مالاویی دهکات و ده چیته گه شتی گه شمردان، ئەو کورپهی ده بیته گوله ستیزه و له ریزی (گوله ستیزه کان...) یش ناوی ههس، کاریتیه نه با، خه سرو لهو کۆلانه ده که وته دهستی حوکمهت.

جاری لهو جارانهی رزگاری راده بی و دهنگی (سه دام نزیکه مه رگه) گه رگه گه رگه ده پروا و دهگاته ئەمن و پاریزگا. چه کدار ده پزینه سه یداو، خه سرو له خۆ ده رباز کردنی رپی ده که ویته وی کۆلانی، روو له ههر لایی بکات، ده که ویته چنگ و بن لوولهی تفهنگان، سه ره هه لده بری، دیوار بلنده و ناتوانی هه لگه پری، چاو ده گیرئ، سه ره کاریتیه ده بینی، خۆ هه لده دات، دهستی دهگاتی، سمۆره ئاسا هه لده گه پری و بانه و بان ده پوات، ئیدی سه یداو ده یشاریتیهوه. خه سرو که زانی من مندالی ئەو خانووه، زۆر جار ده یگۆ:

دهستی بابت ماچ ده که م، ئەو دهیزانی روژی دئ، من لیتره لیم دهقه ومی، بۆین کاریتیه که ی قولانجی له دیوار هیناوه ته دهڕی.

ئێ، بهر له ههر شتی، هه وکه گرتی کورتی هه ندی مامۆستا پیشانده ده مه وه:

فهرموودهی فەلافل

زوو، کتیب لهوئ، تهنئ فیلم میسری بوو، لن ههوکه له سایه‌ی سه‌ری سه‌دام و قادسیه، فەلافل میسری، دختۆر میسری، مامۆستا میسری، چماچ ما نه‌بیته میسری! رزگاریی ئیمه‌ش بی به‌ش نه‌بوو له میسری.

مامۆستایه‌کی وردیله‌ی ره‌قه‌له‌ی ره‌شتاره، ده‌ماری ملی له دووره‌وه دیاره، رۆینی کتومت عادل ئیمامه، شیوه‌شی له‌وی ده‌کرد. ده‌م به‌ ئایه‌ته‌وه به‌ ژۆری ده‌که‌وت، ده‌چوو، روو له‌ په‌نجه‌ره، پشت و ته‌نیشته له‌ پۆل، ده‌ستی نزا و چاوی له‌ ساپیته، به‌ ده‌نگی نزمی مه‌یله و عه‌بدیلباستانه، هه‌شت نو ده‌ ئایه‌تی به‌ گۆی ميسرییان ده‌گۆته‌وه.

دوو سئ قوتابی کارخانچی، له‌ به‌ر خویانه‌وه فهرمووده‌ی (فه‌لافل..)یان تیکه‌لی ئایه‌تان ده‌کرد، وه‌لی مامۆستا خۆی تیکنه‌ده‌دا و لینی تیکنه‌ده‌چوو. دوا‌ی ویرد خویندنئ، روو له‌ پۆل، دوو سئ رسته‌ی عادل ئیمامیانه‌ی هه‌لده‌دا، من تینه‌ده‌گه‌یشتم، داخوا جویئن یان نامۆزگاری، روخساریشی پیشانی نه‌ده‌دا داخوا توورپه‌یه یان نا.

پارچه‌ ته‌باشیریکی له‌ به‌رکی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌رده‌هینا، ده‌هاته سه‌ر ریزمانی عاره‌بی، ئه‌ویشی به‌ زاری میسری رافه‌ده‌کرد.

مامۆستای میسری زوو وازی له‌ پۆلی ئیمه‌ هینا، لن گه‌لئ، تۆ بلئ پۆلئ سه‌برده‌ی بۆ جیه‌نیشتن، بیرمه‌ پرسئ:

کن فهرمووده‌یه‌کی ئه‌زبه‌ره‌؟

کوړئ هه‌بوو، ئه‌ها ئه‌وه‌ی گه‌مه‌ی (میرم...‌)ی له‌ گه‌ل جه‌لیله‌فه‌ندی هونەر

ده‌کرد، ده‌ستی هه‌لپړئ:

فه‌لافل وه‌ ئه‌نته ماشئ.

مامۆستا رستی ئەستەغیرو لای هەڵدا، تێهەلچۆوه و بەلام پێدەچوو
هزری هەر لای فەرموودهی فەلافل بێ، ئاخەر تیچاویکی هەر له سەر کۆرە
فەرمووده بیژە که بوو، مامۆستای میسری قسە خوش و گالتهچی بوو، جەلیله
فەندی ئەویشی فێره (میرم) کردبوو.

جهليلی وینه

جهليلی ههيه، سى پاشناوى ههيه: ئهفهندی، وینه، میرم.
ماموستای وانهى وینهيه، بهلام چ وانه و وینهين! پيش ئه وانهى وینه
چش بوو، وینهى وانهى کوردی پيشان چش بوو، له ویش چشتر. جهليله
فهندی هات و کردیه وانه، برديه ریزی بیرکاری و دیرۆک و ئابووری و
ئارهوی.

پيش وی وانهى وینه ئه وها بوو، ماموستا دهگۆ:
به دلئى خو، وینهک بکيشن.

خۆى له سووچىكى پۆل راده ووستا، يان له ریزی پيشه وه پى له سه ر پى
داده نيشت و چاوه پى زهنگى زهنگى ده ر پى ده کرد.
وینهى زۆربه مان ديار بوو، سى چوار ژماره هه شتمان به دواى يه کتر
رست ده کرد، شاخى قيتده بووه. له ناوه راستى يازدهيه کى لارمان
شۆر ده کرده وه، رو به ار خورهى ده کرد. له و ته نيشته ش له لولهى
سۆبه يه که وه چره دوو که له ده چوه ئاسمانى، ئه وه ش گوند به قه د شاخه وه.
جهليلی وینه، وانهى وینهى گۆرى، گوئى:

وینه بهر له کيشان نووسينه وهيه، دهى بنوسن:

نووسيمان، سالىکى نه برد دهفته رىکى پتير کردينه وه، من تا دره نگيش
دهفته ره که م پاراست و ناوه ناوه ده مخوینده وه و لتيه وه فيرده بووم، فيرى
هیل و هيلکيشان، فيرى رهنگ و رهنگ کردن و تیکه لکردنى رهنگان، فيرى فلچه
گرتن و فيرى سيبه ر و سيبه ردانان، فيرى...

وینهى کرده وانه و خوشه ويستى کرد، چ ماموستا يه کم نه دی، هيندهى
جهليلی وینه، بۆ وانهى وینه دلسۆز بى و وینهى خو ش بوئ و قوتابى
فیربکات. ئه گه ر جله وى پۆلى له ده ست نه دابا و که ميک توند با، زۆرتى

فیزه وینه دهکرد.

بۆ خه مره وینیش هه ندی کهسی فیزه (میرم...) کرد!

میری سه زاری جه لیله فهندی، مه پرسه چ میره، سؤرا و بادینان و سهراوین بکهی میری وا نابینیه وه. میریکه له هه ندی وانه شیوهی پیشه قان دهگرئ، له هه ندی وانه ده بینه سؤندهی ئاوی، له هه ندیکی دی له شه رما وها کورژده بیته وه، هیندهی کلاوه بهروویکی لی ده مینیته وه.

میری جه لیله فهندی، جه لیلی وینه، ئه گهر کهسی هه لکه وئ و له رووی بی، هی ئه وهیه کولان کولان بیگنرئ و بیگنریته وه. زۆر برادر باسی میری سه زاری جه لیلی وینه بیان ده کرد، به لام من تا به گوئی خۆم نه میست، باوه یم نه هات، ئه ها چ به و قوتابییه ده لی:

+ بلی میرم

- میرم

+ ده ستت له کیرم.

- ئای مامؤستا ئه وه چ ده لی!

+ چ بووه؟ چه زده کهی ئه و چاره من ده لیم میرم!

له وه ناوی بو بووه میرم، که سم نه دی هیندهی جه لیلی میرم، گالته چی و قسه خۆش، چاوهی مامؤستایانی کرد بووه چاوهی پیکه نین. به زمی ئه و چاوهیه رۆسته مه فهندی بیگنریته وه خۆشه، ئه وهی باجه لانیکی پیوه بوو، کومه لی نامیلکه شیعریشی به چاپ گه یانده بوو، له زاری باجه لانه وه:

تازه هاتبوومه رزگاری، جه لیله فهندهم نه ده ناسی و نه دیتبوو، هیشتا دانه نیشتبوو، روو له من:

+ مامؤستا، ده ستت پاکژه؟

- به لی، ئیستا شووشتمه، لۆ؟

ده ستی بۆ ناو گه لی خۆی برد:

گوتم، به ئهرکی نه زانی، ئه وه م لۆ بگره.

هاته سه رم، تا پشته دهسته بیخه وینمه دور ده وی، ته مه نه کهی ده ستی گرتم، دیتم هه موو له پیکه نینا که وتته سه ر پشت و ئه ویش بزیه کی کرد و

گوتی:

وا دیاره، دهستت پاکژ نیه، بیهینه، دهستی من پاکژه.
جهلیله فهندی کهسی نه ده پاراست، هه موو خه لکی ده کرده میر، هه رکیتی
دهدی ده یگۆ:

میرم

چاوه پینی وه لاهه کهسی ده کرد، کهم کهس زاخی وه لامدانه وهی تیدابوو،
به لام هه رکیتی به وی گوتبا: میرم
بئ یه کو دوو وه لاهه پیر به پیستی خوی ده گۆ. جهلیلی میرم، بهو میرمه،
فشی به میری دنیا ده کرد، زور جار له بهر خویه وه ده یگۆ:
هه رچی میره، دهستی لهو کیره.

ئهو جهلیله میرمه، تهنی شه رمی له ماموستای میژوو (مه مه مد
ئیسماعیل) ده کرد و نهیده ویزاین. جهلیلی وینه پاشترئ له چاوهی وینه به
دیار (برووخی به عس) و له گه ل گۆشتی مه ری گۆژ دیته وه ناو کۆلان کۆلان،
نا، وا چاکه لیزه جیتی ببیته وه، نه وه ک بروات و بیرمنه که ویته وه.
ماموستای وینه، چه ندئ ده ستره نگین و نوکته باز و زارشیرن بوو،
هیندهش ترساو، ترساو له به عس، کهسی به خراپه باسی حوکمه تی کردبا،
ئهو گوتی خوی ده گرت. کهسی ناوی سه دامی به باش و خراپ به سه ر
زاردا هاتبا، ئه و له جیتی خویه وه، خودا بیپاریزیکی هه لده دا. جاریک
قوتابییه ک به پیکه نینه وه گوتی:

ماموستا، مه لی خودا بیپاریزی، بئ دروودی خودای له سه ر بی.
ماموستا، رووی گرژ کرد و توند گوتی خوی گرت و پاش که من، به
پیکه نینتی شیرنه وه، پرسیاره ته ره کهی خوی هه لدا و وه کات هه ندئ قوتابی
به وه لاهه له پرسیار ته رتر گرتیانه وه. ماموستا، هه رکاتی باسی سیاسه ت
و حوکمه ت کرابا، به (میرم) و ئه و پرسیاره و هی له و بابه ته، بابه تی
ده گۆپی:

به من بلین، چه ند شت خوشه له دنیا یی:
نیو پۆل ده نگ:

مامۆستا، سى
 مامۆستا قايشى پانتۆره كەي ھەلدە كيشا:
 رۆيشتى...
 نيوى پۆل:
 سەرھو لىژ
 مامۆستا:
 خواردنى گۆشتى...
 نيوى پۆل:
 مەرى گىژ
 مامۆستا بە ئاماژەي پەنجە، نيشانەي بۆشايى دەكيشا (....)
 نيوى پۆل:
 ژنى درىژ.

ئىدى حوكمەت لەبىردەچوو، خەيال بۇ ناو رانى ژنى درىژ دەچوو.
 ئى، مامۆستاي وىنە لە فىركردنى وىنە تاكى نەبوو، بىرمە قوتابىيەكى
 ھەستاندە سەر تەختە پەش و گۆتى:

وىنەي ژنىك بكيشە لە سەرى تا كە مەرى ديار بىت، بە ژنىشى درىژ بىت.
 قوتابىيەيكە گۆتى:

مامۆستا، بىجگە لە چاۋ نازانم چ جى بكىشم.
 مامۆستا بە بىكە نىنەو:

ميرم! چاۋ بە تەنى، چ لىبكەم؟ دەستت بدە من فىر دەبىت.
 تەباشىرى خەست ناو دەستى وى و دەستى وىشى خستە ناو دەستى
 خۆي و گۆتى:

دەستى خۆ شل كە و جوان وردبەو بەزانە لە كۆيوە بۆ كۆي دەست
 دەجوولنىت.

خولەككى نەبرد، ژنىك نەخشا، لە شىوہى كچى كافروش، ھى ئەوہ بوو
 لە جام و چىوہى بگرى، ئەوجا گۆتى:
 دەي ئەو جارە، خۆت بىكيشە.

قوتابییی که سهره تا جوانی هینا، به لام دوايي تیکیدا.

مامؤستا گوتی:

به چند جاریک فیترده بییت، به لام ئه گهر ئه و چند لاپه ره ی بؤم نووسیون
ئه زبهری بکه ییت و خوو بده یته وینه کیشانیش.

قوتابیه ک گوتی:

مامؤستا، من به چ بزائم ئه و ژنه به ژنی دریزه؟

مامؤستای وینه:

ئئی، بروانه سهر شان و قوئل و باسک و... وا دیاره ئه و شتانه ی بؤم
نووسیون، ناخویننه وه.

+ ئاخو، ژن هه یه، قوئل و باسکی دریزه، به لام ران و لوولاقی کورته.

مامؤستا پینکه نی:

میرم...

سهرکه وت ئه و کورهی هه موو گالته یه کی له گهل مامؤستا هه بوو، به

دهنگیکی نه وی:

دهستت له ... م

ئیدی پؤل له پینکه نین له سهر پشت که وت و زهنگ لینیدا و کهس وه لامی

مامؤستای نه بیست.

مامؤستای وینه، هه موو سالی له چالاکی قوتابخانه کان یه که م ده بوو،

خه لاتی وهرده گرت، قوتابخانه کانی دی شه ریان له سهر دووم و سیتیهم

ده کرد، چوونکی ده ستیان له یه که میوون شووشتبوو، هه موو لیتیان مسوگر

بوو بؤ جه لیله فه ندیه.

له پیشبرکینی وینه ی جه نگیش یه که م بوو، جه نگی قادسیه، هه رچی هاتبوو،

به وینه ی سهدام و به ده بابه و فرۆکه و مووشه ک و چه ک و سه نگر و

سهر بازوه هاتبوو، جه لیله فه ندی، به فه رده گه نمیکه وه، فه رده یه کی داخ

سووره وه چوو بوو، له وی له رافه کردنی وینه که ی خوی گوئبووی:

شه ر به بی ئابووری، به بی نان ناکرئ، من به وه فه رده گه نمه پالپشتی

جه نگ ده که م.

ئیدی به فەردد گەنمی گرهوی بردهوه.
ئى، له مامۆستای وینه گەرى، هەوکه با یهک دوو گرتەى ئەو دوو
مامۆستایه پيشانبدەمهوه.

خانی عهزیمه

باجه‌لانی شاعیر وانهی کوردیی به به‌شی زانستی ده‌گۆته‌وه، له‌و به‌شه
دوو سی قوتابی هه‌بوون، ئیسلامیان هیند به‌توندی گرتبوو، خه‌نه‌تيله‌ و
به‌رد ناگرئ. باجه‌لانی‌ش به‌ئهمه‌دی خانی گرتبوو، هه‌میشه‌ پیندا هه‌لده‌گۆ،
له‌ پیندا‌هه‌لگۆنتیش، ناوه‌ ناوه‌ ده‌یگۆ:

ئهمه‌دی خانی عه‌زیمه، زۆر عه‌زیمه.

کوریک له‌و کوره‌ توندپۆیانه، له‌ به‌ر ده‌وی قیتده‌بیته‌وه و ده‌لی:

مامۆستا، ته‌نها خودا عه‌زیمه، ئهمه‌دی خانی چیه!

باجه‌لان ده‌لی:

+ کوپم، عه‌زیم واته‌ زۆر مه‌زن، زۆر که‌س مه‌زن.

- نا، وشه‌ی عه‌زیم ته‌نها بۆ خودا به‌کار دیت.

باجه‌لان تووره‌ ده‌بی:

کورم، توش حوشتریکی عه‌زیمی.

باجه‌لان، کوردايه‌تی له‌ سه‌ر ده‌رژا، له‌ خۆپیشاندانه‌کان هانی قوتابی

ده‌دا، ئه‌وه‌ بوو که‌وته‌ زیندانیش.

ئه‌ویش شه‌رمی له‌ محمه‌د ئیسماعیل ده‌کرد و ده‌ست له‌ سه‌ر سینگ

بۆی راده‌وستا.

كۆزىتى

زۆر بەويىل و گران و سەنگىن، شەيتان شەرمى لىندەكرد، زۆر توندىش بوو. لە وانەى وى، پۇل ھەناسەى لە خۇى دەبرى، خۇ ئەگەر لە كەسىك قسەيەك، جوولەيەك، پىكەنىنىك، ئاودەدانەوہەيەكى دىتبا، بىستبا، بە سەرى پەنجەى دۇشاومژەى رىتى دەرىتى نىشانەدا، پۇل دەبووہ ماستى مەيىو. جارىك لە سەر سووكە ئاوردانەوہەيەك رىتى دەرىتى نىشانى منىش دا، لە سەر دەركردنەكە نا، لەوہ لىنى توورە بووم، وانەكەيم لە كىسچوو، بە من با، لە سبىانى تا نيوەرۆين لە وانەى وى دانىشم.

قسەيەكى جەليلە فەندىم بىركەوتەوہ، لە ناو ژاوەژاوى پۇلى، ھاوارىكرد: كورە، ھەى ھەمووتان مىرم! ئەگەر پىاون، لە وانەى مېژوو ئەو ھاوھاوارە بكەن، بە خوداى دارىلتان تىدەبرى.

وا بوو، محەمد ئىسماعىلى مېژوو لە ناو پۇلى زۆر توند بوو، بەلام خۇشەويست بوو، وانەى ولاتپەرورەرى و راستگۆيى دەگوتەوہ، بوير و سەرراست بوو، لە بەر چاوان كىتىبى دىرۆك و جوگرافىاي عارەبى بە درۆ دەخستەوہ.

بىرمە لە كىتىبى جوگرافيا، دىرىكى نىك لەوہ ھاتبوو: لە سەرمانە داروبارى ولات بيارىزىن و نەھىلن ئاگر و دەستى برىنەوہى بگاتى.

مامۇستا كاتى گەيشتە سەر ئەو دىرە، جوگرافىاي تىھەلدا و گوتى: بىرمە ھەر لە پشت كارگەى جگەرەوہ تا بن پىرمام دارستان بوو، فرۆكە و سەرباز ھەموويان گر دا... روو لە كىتىبەكە:

تف، ئەدەبسز، شەرمىش ناكات قسەى وا دەنووسىت.

باسی سولتانیکی ئۆسمانی دەکرد، که کورپی به سەر بابەوه، برا به سەر براوه، هه‌موو به سەر هه‌مووانه‌وه‌ی کردبووه‌ی سیخوڕ و ده‌سکیس، ده‌یگۆ: ئیستاش وه‌کو هه‌ینتیه، هه‌موو له هه‌موو ده‌ترسین. مامۆستای دیرۆک، دیرۆکی درۆی ده‌گۆته‌وه، به‌لام به‌ر له گۆته‌وه‌ی به‌ رسته‌یه‌کی تایبەت به‌ خۆی، تێیده‌گه‌یان‌دین که درۆیه، ده‌یگۆ: کتێبه‌که‌ وا ده‌لێ.

ئهو (کتێبه‌که‌ وا ده‌لێ)یه‌ واته‌ درۆیه‌ و باوه‌ری پێمه‌که‌ن. ئهو رسته‌یه‌ هه‌موو رزگاریی گرت‌وه، له‌ رزگاریه‌وه‌ په‌ریه‌وه‌ ده‌رئ، له‌ زۆر جێ له‌ جی (درۆیه) ده‌مانگۆته‌وه، ئه‌گه‌ر که‌سێک درۆیه‌کی کرد‌با، له‌ جیاتی بلێن:

درۆیه

ده‌مانگۆت:

کتێبه‌که‌ وا ده‌لێ.

ئیدی تێده‌گه‌یی.

له‌ سەر ئهو قسانه‌ په‌روه‌رده‌ گواسته‌یه‌وه‌ قوتابخانه‌یه‌کی دی، به‌لام کورپانی رزگاری تیکرا هه‌ستان و گه‌ران‌دیانه‌وه، دواتر ئهو سه‌بر‌ده‌یه‌ به‌ دروداو ده‌گێرمه‌وه‌ و ده‌گه‌ریمه‌وه‌ لای مامۆستای دیرۆک. هه‌وکه‌ هێنده‌ ده‌لێم و به‌س:

نیشانه‌کانی خۆپێشان‌دان له‌ رزگاری ده‌رکه‌وتبوون، گوتمان با پرسیکیش به‌ مامۆستای میژوو بکه‌ین، داخوا چ ده‌لێ:

-مامۆستا، خۆپێشان‌دان بکه‌ین، باشه‌ یان...

+ به‌ دلێ خۆتان، نه‌ ده‌لێم باشه، نه‌ ده‌لێم خراپه، به‌لام ده‌لێم کژیه‌تی.

مامۆستا هه‌شتا نه‌گه‌یشتبووه‌ چاوه‌ی مامۆستایان (بژی هینزی پێشمه‌رگه‌ سه‌دام نزیکي مه‌رگه‌) له‌ هۆبه‌ی وێژه‌یی به‌رزبووه‌ و رزگاریی گرت‌وه.

(س)ه‌ فەندی تووشی چه‌په‌سان بوو:

ئهو وه‌ چیه، کورپه‌ ئهو وه‌ چیه!

شتی له‌و مامۆستایه‌ش ببیستن.

بریندار و سەر و دە نمره

وا تینگم فیزیا یان کیمیا ده‌لێته‌وه، له زاریرا دیاره هی ئەو بەری زێی گه‌وره‌یه. قسه‌ی له دوايه، گوايه به‌عسیه، ده‌لێن زۆر زۆرداره، ده‌لێن زلله‌ی وا له قوتابی دها، خوین له لووتیه‌وه فیچقه ده‌کات. ئەو روژه نووکه پینووسیکێ له سه‌ری یه‌کێ را‌کردبوو، به‌ پره‌پر گه‌یان‌دبو‌وانه‌ خه‌سته‌خانه، که‌م که‌س هه‌یه له رزگاری چاره‌ی ئەو مامۆستایه‌ی بو‌ی، به‌وه‌ی باشه‌ وانه به‌ ئێمه‌ نالێ.

له‌ ده‌می خۆپێشان‌دانێ، سێ چواری وێستیان له‌ په‌نایی بیگرن و تۆله‌ی سه‌ر ده‌ری و به‌ر ده‌ری لێبکه‌نه‌وه و بۆ رزگاری ته‌مبێ بکه‌ن. پنده‌چی هه‌لوێستی چاوه‌روان نه‌کراوی مامۆستا، سارد و په‌ژوانی کردب‌نه‌وه، ئەو چاره‌ی رزگاری ده‌وردرا و به‌ر گولله‌ درا و چهند قوتابی بریندار بوون، ئەو مامۆستایه‌ له‌ ناو پۆلی گوتیوی:

ئهو قوتابیانه‌ی له‌ خۆپێشان‌دانێ بریندار بوون، له‌ منه‌وه سه‌ر و ده‌ نمره‌یان دیاری بێ.

راستی کرد و نمره‌که‌ی دانێ.

مه‌لا سه‌عه‌دین گوتیوی:

پیاو هه‌یه خراپیشه، به‌لام چاکه‌شی لێ ده‌وێشته‌ود.

مهلا و فهله

ئو مهلايه هەر مهلاکهی گۆرینه، ئهوهی زوو زوو دارشتنهکهی ئازادیی
بیردههیتامهوه و دهیگۆ:

کورپه، لۆ مامۆستای دی وا نهنوسی، چونکی وهکی من تینناگه ن!
مهلائی ئازادی و رزگاری و دواتریش کۆلیژ، مهلائی بوو له ئایین کراوه
له کوردایهتیش پر، ئهویش دهگهڵ خۆپیشاندان بوو، ئهو جارهی من له
رابوونهکهی جادهی باتهی بن قهلاتی، ههیزهرانی دهستی وهلهکه عارهبی،
وهک فرفرۆکه سووراندمی و نازانم چون بهردهست نهکه وتم، تا
هفتهیهکیش دهشهلیم، کاتی مهلا بهوهی زانی، گوتی:

کورم، ههستهکهک زور پهلی، وریای خۆت به، تۆ نابیی له ناوچی، کورد
پنویستی به هی وهک تۆ ههیه.
له دلی خۆ گۆتم:

باشه کورد چ پینویستیهکی به من ههیه!
مهلائی جبه له بهری میزه له سهری رزگاری، له گهڵ مامۆستا ئهفراهام و
پهتروسی فهله بهزمی خۆش بوو، دهیگۆته ئهفراهامی کۆمهلایهتی:
پندهچی، لهو دنیاش پیکهوه بین، بهلام نازانم دۆزهخه یان بهههشت؟
ئهفراهام دهیگۆ:

ئهگه له گهڵ من بی، بهههشتت مسۆگه ره، باده له تیری، بهلام بی
خۆری.

مهلا سهعهدهدین بزیهکی شیرنی دهکرد:
ئهگه ئهوها بی، هیچمان نهکرد.
با ئهفراهام پتر بناسین.

ئەفراھام

(س)ی موحەمەدى و ئەفراھامى عىسايى.
شىخ جەلالى ھاۋرىم بە كەننەو دەيگۇ:
گيا لە سەر بنجى خۇ دەروى، ھەر كەسەو دەچىتەو سەر پەيامبەرى
خۇ.

(س) گرژ و تووش و دەستو شىنە، بە قوتابى بگرى، تا نەينىرىتە
فرايكاھوتن، دەست لە سەرى ھەلناگرى، لى ئەفراھامى كۇمەلايەتى كە پەنجە
و لەپى دەلىنى بن مادۇنىى خودا گەورە بوونە، نەرم، لە ھەرمۇتەبيان نەرمتر،
ئەمن دەمگۇتە شىخ:

ئەفراھامى عەنكاۋەيى دەستبە شىنە، بە زللەين سەد سەر دەپەرىنە.

شىخ لە سەر شىۋەي كىۋو بەرفرەكە دەيگۇ:

خو تا دل نەبينى، دەست و پەنجە ناپوینى.

ئەفراھامە فەندى كوردىكەي باش نەبوو، نزانم كى بوو دەيگۇ:

ئەفراھام لە زمان عەنكاۋەيى و لە دلش ھەرمۇتەيى.

مامۇستا بەتروسى ھەرمۇتەيى بە كوردى گۇتبوويە ئەفراھامى

عەنكاۋەيى:

تو بە كوردى وانە دەلىنەو، كوردىكەت وەك قشپلى بن سىزى دووكەل

دەكات، ماخرا، خۇ فىركە، فىر...

ئەفراھام بە زمانى فەلان گۇتبووي:

مانگى ھەزار وشەي كوردى ئەزبەر دەكەم، بەلام كاكە ئەو زمانە زىيە،

دەريايە، بنى نىە و بنى نايە!

ئەفراھامى فەلە، تا بلنى دژە بەعس بوو، لە منيش (كوردستانى)تر بوو،

بەلام شىت نا!

لنره ده‌مینمه‌وه، دیمه‌وه دیداری مامۆستایان و رزگاری، لن هه‌وکه شتی
له شیتیبوونی خۆم و سه‌برده‌ی هه‌ندی شیتی شار و کچه فریوه‌که
ده‌گیرمه‌وه.

چوومه ناو چټوهی شیتان

(دهنگی لاوان)ی غه‌مگینی سلیمانی نه‌با، که‌س که‌س نه‌یده‌زانی ئەز زار له هۆزنان دده‌م، ئەو غه‌مگینه ده‌لیم که‌مام گیوی خۆمان ئەو نازناوه‌ی پټوه کردبوو. ناو‌نیشانی ئەو گو‌فار و پیاوهم له ناو باخچه‌ی گلکه‌ندی، کورپه مه‌لایه‌ک دایمی، ناوی وی محهمه‌د بوو، وه‌ختایه‌ک هاوکار و پاشترئ کرمانجی کرده نازناوی خۆ. هه‌ینی وا بوو، که‌س نه‌ده‌بوو نازناوی نه‌بی، منیش سه‌رم تیدا مابوو، نه‌مه‌زانی چ بۆ خۆم هه‌لبژیرم، که‌رام، که‌رام، له (شیت)م باشتەر نه‌دیته‌وه.

بیرمه بۆ غه‌مگینم وا نووسیوو:

سلاو بۆ تو، تکایه له بن هۆزانی من ته‌نی (شیت) بنوسه، به‌سه.
ئەو غه‌مگینه خواگیره هاتوو ناوی خۆم و بابم و باپیرم که‌به هه‌رسیکمان پینچ ناو ده‌کات، به‌خه‌تیکی درشت درشت، له ته‌نیشه‌ وان که‌وانه‌یه‌کی گچکه‌ی کردبووه، نازناوه‌که‌ی تپه‌ستابوو، سه‌ره‌پای هه‌ندیش کوردستانیکی قیتی پټوه نابوو، ئەو جاره‌ی هاته‌ رزگاری، به‌شه‌رمه‌وه لیم پرسی:

-- مامۆستا، لۆ...؟

+ کورم، هه‌ر شیته و شیتی شتیکه، تو هی کوردستان به.

- با قسه‌ی تو بی.

ره‌نگه شیته‌که پتر پټوه‌ندی به‌که‌ویاره‌وه هه‌بووی، نه‌ک کوردستان، به‌لام له قسه‌ی غه‌مگین دهرنه‌چووم، ئیدی غه‌مگینی ده‌نگی لاوان، نازناویکی پټوه‌نام تا دره‌نگ پټوه‌م ما و لیم نه‌بووه.

ده‌نگی لاوان وه‌رزانه دهرده‌چوو، ده‌گه‌یشه‌ زۆر قوتابی و قوتابخانه،

بیرمه من ناو‌نیشانی خۆم وا ده‌نووسی:

هه‌ولێز- رزگاری- قاتی سه‌رئ- هۆبه‌ی وێژه‌یی

ئەز ل وئىرى، ھۆزانەكم بىلاوبۆۈ، لە خۇشيا ھىندەى نەمابوو بىالم لى
بىرسكى، لى شاردەمەۋە و نەمھىتلا پىتوھەم دىار بى، ئىدى لى ھەندى ھاۋرى و
ناسىيار ئاشكرابووم، ئازادى خەتخۇش كە دە دوازە سالاھ پىكەۋەين و
ھاۋپۇلىن، شانمى راتەكاند:

+ تۆ شەرمت بە خۆت نىه!

- لۆ، چىم كىردىه؟!

+ ھىشتا! بە من بلى لە كەنگىۋە دەنووسى و منىش ئاگام لى نىه؟

- لە سەردەمى مەلا مستەفاۋە.

بەلاشاۋەى ئەۋ دەستەۋاژەيان زۆر بەكاردەھىنا و سالانى پىش
نەسكۆى(۱۹۷۵)ى دەگرتەۋە، ئىدى لە لى ئەۋ برادەر و ناسىيارانەى دەنگى
لاۋانىان دەخوئىندەۋە، ئاشكرابووم، بىرمە شىعەرەكەشم كىردبوۋە دىارى بۆ
مىدالانى دىار بەكر.

خەتخۇش بە خەتتىك دەتگوتە چاىە، شىعەرەكانمى لە دەفتەرىكى سى پەرى
نووسىيەۋە، لە بەر خاترى خەتەكە رۆژانە دەمخوئىندەۋە، فەزىل رىخانەش
دىتى، گوتى:

من زوۋ دەمزانى شىتكت لە بن سەرە، بەلام نەمدەزانى چىە.

لەۋ سەرۋەبەندە، سەرۋەبەندى ھاتنەۋەى كەۋىار، ئەۋە نەبوۋ ھاتەۋە مالاھ
بابان! خۆى لە دۆر ژۆرى نا و بۆردومانى فۆرۇكەى ئىرانىش نەھىتايە
كۆلانى. كورتىلە شىعەرىكم بۆۋى نووسى، ناوم نابوۋ (شىتى لە سەر
بانەۋە)، خەزمەدە كىر ئازاد بۆم بنووسىتەۋە، بەلام ترسام ئاشكرابىم، خۆم بە
خەتتىكى درشت لە سەر پارچە مقەباىن نووسىمەۋە، شەۋ درەنگانى، بە بەنى
لە پارچە شىشىكىم بەست و دۆۋر لە چاۋان ھەلمدايە مالى يار.

سپىدە زوۋ، ھىشتا خۆر لە چ جى گزنگى نەدابوۋ، بە كىتەبەۋە چوۋمە
سەر بان، چاۋىكىم ۋا لە ھەۋشەى مالى كەۋىار، دەى بىت و مقەباكە
ھەلگىرىتەۋە و بىخوئىنئىتەۋە، بەلام ئەۋە خوئىندىەۋە، تۆ بلىتى منى تىدا
بىنئىتەۋە؟ ئازانم، مەگەر بە دارخورماكە، دىرىكى نىزىك لەۋم بۆى
نووسىبوۋ:

له بیرتچوو

له بن دارخورماکه

لیۆت بۆ من رهنگی خورمای گرتبوو؟

له سه ر بان دهست به کتیبه وه، ده مینمه وه، تاو کهوت و درهنگ کهوت، له و دوره وه چاوده گیزم، نابینمه وه، شیعره کهم نابینمه وه، له کوئ کهوتوه، نه که وتیبته حه وشه که ی تره وه؟

خۆزی دوربینم پیده بوو، ئه ها کهویار هاته حه وشه، ده ی، سه ره له بری و بمبینی، ده ی دانه ویته وه و شتی هه لگرتیه وه، له بن دهرگا بزربوو، دیاره چۆته ئاودهستی، وای له من، گه رایه وه، گه یشته وه بن بیزایی، دهسته کانی له پیشه وه راگرتوون، لیمه وه دیار نین، تو بلئی دارخورماکه ی هه لگرتیبته وه، تو بلئی منی له سه ر بانه وه بینینی!

تورپه بووم، هاته سه رم مالیان به ر به رد بدهم، وام کرد، له پارچه کاخه زئ خورماکه م نووسیه وه:

له بیرتچوو

له بن دارخورماکه

لیۆت بۆ من رهنگی خورمای گرتبوو؟

کاخه زم له به ردیکی گچکه پیچا، به رد م هاویشته ناو که ولی دارلاستیقن، توند رامکیشا و هاویژتم، نیشانه راسته، به لام کورتی کرد، زرم به دهرگی حه وشئ کهوت، له و دمه مندالن هاته دهرئ، وا تیبگه م وا به دوا ی کاخه زه به ردینه که دا ده گه پئ، دهرسم هه لیگرتیه وه و فرییدا.

سه ر بان به رناده م، شمشالم هینا و کهویار کهویاریم هه لدا، جاروبار له سه ر ستاره وه مله قوتئ ده که م، ئه وه خوایه، کهویار گوئی له ئاوازه که ی خۆی بیت و بیته دهرئ، مینا جاری گورین، به له نجه ولاری کهویار کهویاری به کۆلانیدا بی و بسوورپته وه، ئه و جاره بۆ حندرحۆپانی ئه و دیوی ئاشه که نا، بۆ بن هه یوانئ، بۆ نیگایه کی قولی پر راز و نیاز، نه هات کهویار نه هات.

سه ر بان به رناده م، ئه ها کچه که ی هاوسییان به سۆنده وه هاته دهرئ، پیش دهرکن دهرشینئ، ئای، روه ی سۆنده ی کرده پیش دهرگای مالی

که و یار.

خودایه خورماکه ته پنه بی و نه تویته وه، دهی، که ویاری من سه ری بینه
ده ری.

نه هات، چیشخانه، کۆلان پر بوو، مالیان ورد و درشت هاتنه کۆلان،
که وی من نه هات و نه هات، تو بلئی نه خرابیته بیرکمه وه!
+ کوپم، تو شیت بووی، بۆ له سه ربانی دانیشتووی؟
- من ...

ئوی، چ وه خته، ویستم بلیمه داکم:
به لئی شیتم، شیتی ئه و کچه م که له بن دهستمه و دهستم نایگاتی.
نه مگوت، هیچم نه گوت، به شمشال و کتیبه وه هاتمه خواری، له دلئی خۆ
گوتم:

کیژئی، هی خۆمی و ئه و جاره له دهست خۆمت نادهم.
لی زوو په ژیوانده بوومه وه، ترسم له وه بوو، دهست به روومه وه بئی و
بلئی: شتی وا مه لئی، من و تو خوشک و براین.
بۆین نزامده کرد، بۆ هه تاین له ماله باوان بمینیتته وه، نه چیتته وه باوه شی
کهس، وینه ی جاری جاران بیته وه کۆلانی، جاروبار سه ری به مالی مه
دابگری و منیش له بن چاوانه وه تیرتیر لئی بروانم، هینده و بهس.
هه والیکی گویزانی له که و یاره وه دی.

ئەو بايزەى دنيام لە دەستجوو

سەربردەى منيش نزيكە لە هى فەقىى ناو گۆرانييه كە، ئەو هى حەسەن زيرەك نە ميريى داين، ئەو فەقىيه دەلئيم كە لە مزگەفتى (خەتم)ى دە كرد و لە پەر هە واليان داين، دۆستە كەيان بردوو. منيش لە مزگەفتى دە هاتمەو بە سەر كۆچى ئەودا كەوتم، نە بادا رۆژى بى، منيش بکەومە گۆرانييه كەو! با هە لەى تينە كەوئ. سەربردەى من بە مزگەفتەو لەو سەر و بە نە نوژىكى تىدايه نە ئايەت خویندنى، ئەز نە فەقى بووم، نە ئۇلدار، بۇ دوو مە بەست دە چوومە مزگەفتە كەى دەرويش برايم:

دلم پيئە كرايهو، نە خاسمە لە وەرزی گەرما، بەر بىرايه دوور و دريژە كەى هى ئەو بوو، لە سەر پشت لىنى راکشيت و بە ديار باى كوستانى (كوتەبا)و خەيالت لە شىو هى بالدارە هە مەرەنگە كان بە ناو پەلكى داراندا بەرە لا بکەيت، لە شەقەى بال بدن، دنيا بکەن، بگەرپنەو و بە ديار ردىنى دەرويش برايمەو هە ئنیشەو، من بە ديتنى ئەو دەرويشە دە فزەنە، حەيرانىيژە، هەستانىيژە، بانگخوینە لە كەس نە چوو، فیتك دەبوومەو، زۆر جار تەنها بۇ ديتنىكى لە دوورەو هى وى سەرم بەو مزگەفتە دا دادەگرت.

بۇ خویندەنەو هەش فەزىل ریحانە گۆتەنى:

ئەز مالى خوام كرىبوو كتيخانەى گشتى.

هاموشو كەرانى مالى خودا، هەر نە خویندە وار نا، خویندە وارانشى هەر وا تىگەيشتوبون، من كتيبى ئۆلى دەخوینمەو، ئاخەر ئەو كتيبەى بە دەستمەو بوو، هەميشە بەرگە كەى ئايىنى بوو، وا تىگەم لە كتيبىكى ئايىنى مودەرىسى مەزن، بابى حەمەى مەلا كەريم دەلئيم، كرىبوو، بەرگى ئەوم لىكرىدبوو و لە كتيبى ماركسى و قاچاخ مەلە كيشا، بىرمە رۆژىك

ئەفەندىيەك دياربۇو چەندان جاركتىبەكەي بە دەستى منەوە دىتبۇو، پرسى:
ئەرى، ئەوە چ بوو، ئەو كىتبە تەواونەبوو؟

زمانم تىكتالا، بىرمەنەماوە چىم گۆت، بەلام بىرمە وەرامى راستم نەدايەو،
ئى خۇ نالىم، ھەر ھەفتەي يان چەند رۇژ جارى، كىتتىكى جياوان، كىتتىكى
دوور لە ئايىن، دىتە ناو ئەو بەرگەي ئايىنەو، بەرگەكەي كىتتىكى عەبدلكەرىم
مودەرىس بۇ من گەلەك بە كەلك بوو، يەكاو يەك بوو، لە پرس و ترسى
دوور دەخستەو:

پرسى پىاوانى مالى خودا، ترسى پىاوانى حوكمەت، خەتخۇش بە
پىكەننەو دەىگۆت:

+ ماركس بچىتە بەھەشت، تۇ ناچىت.

- لۇ؟

+ ماركس لە ناو مالى خودا دەخوينەو.

- من بەھەشتىم، ئەو نىە ماركس دەخەمە ناو جبەي مودەرىس و
دەببەمە مالى خودا!

واي، چەند دووركە وتمەو لە كۆچى كەويار، دوورىش نىە ئەو
دووركە وتنەو، بە مەبەست بى و نەمەوى بە سەر كۆچەكەيەدا بچم، من
نەبى، كى بەرگەي كۆچى وا لەپ دەگرئ!

لە مزگەفتى دەرويش برايمەو بە كىتبەو ھاتمەو، ناوى ناو بەرگى
كىتبەكەشم لەبىرە، دواتر دەيلىم و بۇي دەگەرئەمەو، لە خوار دارتلى ياد لە
نرىك ئەو گۆمەي مانگى تىدا خنكا. دىتم، لە كۆلانى، لە راستى مالى كەويار
دو سى قەمەرە راوہستان، يەكيان لە ھى بووكى دەچى، ئەو چىە، دەبى
كى بە بووك بچى؟ ئەھا، وىدەچى ئەو بىوہژنە تەر و پرە بى كە مىردەكەي
لە سەرى تياچوو، لەو رۇژانە جاشىك مارەي كردۆتەو، بلىنى ئەو بى بە
بووك بچى؟ بلىم چى! لە خۆوہ دلم كەوتە قرت و پرت، تا پىدەكەوم، با
سەربردەي مانگى خنكاو بىستىن:

مندال بووم، ھۆشم ھىندە برى دەكرد، بە ھاواری مانگەو بچم،
ھەيوہشەويكە لە گۆرآيىە كەسكەكەي ئەو بەرى كەندى، لە دوورەو

خه زیمهت له حاجیله جیاده کرده وه، به هار رهنکه له به رایى گولاندا بووین،
دهنگیک له قورینگ نا، له هی که وه چی:

هاوارته له من، مانگ که ته گومی!

یه کپن به ره وه گومی شهخته، ئه وه گومی مانگ وا له بنیدا له تاو خنکان
دهله زئی، هه ر من نا، زوری دی به دهوری گومدا دهخولینیه وه، نزاده که یه و
له ئاسمان ده پارینیه وه، دهستی بنیرئ و مانگ هه لکیشیتیه وه، به لام رهنکه
هه ر من و دهنگه که ویه که بووین، شانوی ئه وه مانگه شهویه به هاریه یی
به لاشاوه به راست تیگه یشتین، هه ر من و کهویار تهنی مانگی بن ئامان
دیی و بیرمانچوو بی، سه ره له برین و له ئاسمانی مانگ ببینیه وه.

گوتم:

چا نیه زستان نیه، ده نا گوم شهخته دی ده کرد، مانگ ده بیه ست و دهمرد.
کهویار ده لی:

ده لین مانگ گه رم گه رمه، بکه ویته ناو سه هولاویش هه ر گه رمه.
گوتم:

کچی، وا ده خنکی، هه لیکی دی مانگ نابینیه وه.
گوتی:

وا مه لی، له وانه یه مه له بزانی...

به مه به ست به دیار گومه وه خوم دواخست، ئیره ری بوو کینه، دلم
چووی ببینم، ئه و ژنه له و گوره، بی سوراو و سپیاو، بی خو رازاندنه وه
که له ک جوان بوو، داخوا له بن تاراوه چونه؟ ئاخر ژنی بن تارا، هه مه د
مه ستان گوتنه ی:

دویتی کفی دراندی، یان هه ر له ناو گوری هه ستابیه وه، ئه ورچ بچیه
بن تارا، پرده بیه وه له جوانی، له شیوه ی مانگی پر گه شده بیه وه، تارا
هه میشه ژن جوان نیشاندده، مه میوون بینه و تارای پیداده، ده بیه تاده
سه لما.

ئه وه داده یه، کار له سه لمای مه لای جزیری نه بوو، به پیری و دوی هه شت
نۆ ده میرد، شیخی له ئابین وه رده گپرا، به پیری و بی سوراو و سپیاو

دهچووه شهړی ئه و جوانانهی بۆ شاجوانی دهچوونه پیتشپرکښ، داخوا به گهنجی چۆن بووئ! بهلام ناگاته که و یاره که ی من!

سهرم به سهر گۆمی شهخته، گۆمی مانگی گۆرین، شوړکردوه، خه یال بردمیوه لای مانگی خۆم، ئه و مانگی ماوهیه که له مالئ خۆی به ند کردوه و له منی سهرگردان هه لئایه. گره ی ترومبیل هینامیه وه سهره کۆلان و دیار گۆم، ترومبیلی بووکئ نهرم نهرم هات، بووک که و ته دهستی من، له بن تارایه کی ته نک ته نک، مانگیک دهرکهوت، وای! ئه وه چ دهبینم؟ چاوی من بۆچی ئه و بووک له شتیوهی که و یار نیشانده دا، چاوم تریفه ی مانگ بردوویه تی، یان خه و نه بینم؟

تا له بن تارای ته نکه وه تیچاویکی نه دامی، باوه ږم به چاوی خۆم نه کرد، چ تیچاوی، تیرئ، چ ئه نگاوتئ، چ کوشتنئ، من له وئ له ده و ئه و گۆمه ی ئه وئ سالی مانگی تیکه و ت، که وتم و هه و که شپنوه راسته بوومه وه، هه و بوو، به چ جئ نه یناسمه وه، به چا و ده یناسمه وه، له نا و گه ره کئ چا و من چاوی که و یارم ده ناسمه وه، هه و بوو، مانگی من بوو، به ته نیشته گۆمه که دا ناوا بوو، مانگی من ناوا بوو...

ئه و رۆژه شتیکی ئه و تۆی دوا ی ئا و ابوونی مانگم بیرناکه و یته وه، چۆن له سهر سهر سو وراوم، له کوئ که و تووم و چۆن هه ستاومه ته وه، بیرناکه و یته وه رۆیش تووم و به کوئدا به گۆ کئدا هاتووم، چۆن بزربووم و خۆم دیوه ته وه، نه هه ینی و نه ئیستاش گرتیه کی گچکه ی ئه و رۆژه بیرناکه و یته وه، به لام دهمه و ئتواره، که سه ید مارف که و ته بن زه رده، زه رد زه رد هه لگه ږا، خۆم له نا و کیله کانی دیته وه.

وا دیاره له دوا ی کۆچی وئ، به شی من هه ر گۆرستانه، هانام بۆ تۆ هینایه وه، پیری من، پیری سوارچاکان، له و لیتقه و مانه کوا که س؟ هه ر تۆم هه س و به س، پیری من، سه ره لږه، بمینه، ئه و شۆ، ئه و شه وه دهمه و پایزیه، و ینه ی شه و ی گۆرینه، شه و ی دهمه و هاوینی سالی چووی، پیری من، تو بلئ من، داخوا ره وایه؟ له سال و شتی دوو کۆچ، دوو کۆست، کۆچ و کۆستی یه ک که س! ئه و کچه بۆ وای له من کرد! خۆی به ره و شه و ی ماچ و

راموسان و سهرجیئی، منیش هه‌لده‌داته ناو گۆرستان و بن کیلان. پیری من، ئەو کۆچە پایزه توشه، داری خەون و خەیاڵی که‌سک که‌سکمی هه‌لوهراند، گویم له وژه و خشه‌ی هه‌لوهرینه، ئەوشو به دیار تۆوه، چ دورنیه ئەو کزه‌بایه‌ی که نازانم له کیهه لاوه هه‌لیکردوو، مه‌رگی من بنوسیته‌وه. پیری من، جیمیکه‌وه، له دوا‌ی کۆچی وی، من له چ جی ئۆقره ناگرم، دنیا هینده‌ گچکه بوته‌وه، جیی پینه‌کمی لی نابیته‌وه، که‌لینی بخه گۆره‌که‌ت و دیمه‌ ماله‌که‌ت و ئیدی دنیا جیی من ناکاته‌وه...

له تاریکایی گۆرستانا وا له دیداری پیری سوارچاکانم، ده‌رگای گۆری بۆم کرده‌وه، به دیاریه‌وه دانیشتووم، من ده‌رپیس و ئەو بیده‌نگ، چاوه‌پیم شتی بلێ، ئەگەر رووناکیه‌که له گۆر ده‌رینه‌هینابام، من ده‌لیم ده‌هاته‌ گۆ و شتیکی ده‌گۆ.

رووناھی له به‌ری مزگه‌فته‌وه هات، خۆم دایه‌ په‌نا‌ی کیلی، ره‌نگه‌ لایتی ترومبیلی پۆلیس بی، هه‌بوو، دوو سی ده‌ستریژیان به‌ گۆرستانه‌وه نا، چه‌ند گولله‌یی له نزیکه‌ من که‌وتنه‌وه، ئەوشه‌وی تیده‌چم ئەوشۆیه! ئەو فریشته‌ سه‌ره‌پشکنه، چی به‌سه‌ره‌ینام!

تا پیش چه‌ند ساتی، ژیان تال تال، گووژارکی بوو له‌و گۆره، خۆزگه‌ی مردنم ده‌خواست، له‌گه‌ل گیزه‌ی گولله، ژیان بۆوه هه‌نجیره ره‌شه، ئەو جۆره هه‌نجیره‌ی ئەو گه‌له‌ک چه‌زی لیبوو، بیرمه‌ به‌ مندالی زۆر جار له‌و هه‌نجیره به‌شی منیشی هه‌دا و جاریک گوتی:

ئەو قله‌ بخۆ، لۆوه‌ی زارت وه‌ک وی شیرن بی.

ئای گووژارکی گه‌وره‌یی، چ ده‌بوو نه‌گه‌یشتباینه‌ ژه‌هری گه‌وره‌یی! هه‌ر له سه‌رده‌می هه‌نجیره ره‌شه‌که‌ی مندالی، شیرن شیرن ژیباین! من ئەو جار ه‌ش وه‌ک جاری گۆرین، کۆچی به‌که‌م، خۆزگه‌م بۆ مندالی خواسته‌وه، ترسی مه‌رگ هه‌لینه‌قه‌ندبام، له سه‌ر گۆری پیری سوارچاکان گرته‌ گرته‌ مندالیی خۆم و ئەوم نیشانی خۆم ده‌دایه‌وه، وا تیبگه‌م ته‌نها به‌ گرته‌ی قامیشه‌که راگه‌یشتم، ئەویش هیند بله‌ز بوو، پیناچی چ چیژم له نیشاندانه‌وه‌ی دیتبیت: له سه‌ردانیکی به‌ستی شه‌رغه‌ فیری سوارسوارانی مایینه‌قامیش بووم،

بیرمه منداله گوندی دهیانگو:

قامیش میئه.

دهمگو:

لۆ میئه، لۆ؟

دهیانگو:

میئه و ته‌واو، به دوایدا مه‌چۆ.

به دوایدا نه‌چووم، میبوونی قامیش بۆ من کیشه‌یه، ئاخ‌ر قامیش ته‌نی ده‌بیته‌ مایین، خۆشت بکوژی ئەسپیکی لئ چینابن، منیش هه‌ینی‌ه‌زم له سواری ئەسپ بوو، له شاریش، له به‌لاشاوه‌ش قامیش نه‌بووه‌ ئەسپ، ده‌ی ته‌راتینی به‌ مایینیش خۆشه‌.

قامیشی ته‌ری درێژ به‌ ره‌گه‌وه‌ هه‌لکیشه‌، سه‌ره‌که‌ی گه‌وره‌ و نارپکه‌، بۆی دانیشه‌، هه‌ندی چه‌قوکاری تیدا بکه‌، شیوه‌ی سه‌ری مایین وه‌رده‌گرئ، ئیمه‌ وامان ده‌کرد، به‌ به‌نی، دۆخینی، شتی قه‌راسه‌مان بۆی چی ده‌کرد، سوواره‌ و باژۆ، سووار به‌ کۆلانی وه‌رده‌بوون، چاوده‌نه‌ ئه‌و سوواره‌ سووکه‌لانه‌، له‌ هه‌مووان تیزتر ده‌به‌زی، ده‌یناسنه‌وه‌؟ قامیش و مایینه‌که‌ش سه‌ر به‌ ره‌گه‌زی ئه‌ون، ده‌یناسنه‌وه‌؟

له‌ که‌ویار زیاتر کتیه‌؟

ئه‌و کچه‌ وه‌ها ده‌به‌زی، هه‌ر به‌ راستی قامیش ده‌بووه‌ ماینه‌شی، چ سواری به‌ تۆزی پیتی نه‌ده‌گه‌یی، له‌و هه‌موو سواری سوارییه‌، من یه‌ک جار گه‌یشتمه‌ وی، به‌ هه‌له‌ پتم که‌وته‌ سه‌ر کلکی مایینه‌که‌، سواری گلا، جوینیکی مزی کورانه‌ی دا، دواتر به‌ جوینه‌که‌ی خۆی پیده‌که‌نی.

شیرینتر وشه‌ی له‌ مه‌یدانی سواری سوارییه‌ی ئه‌وی سه‌رده‌می، سه‌رده‌می مندالی له‌ گویمدا بزرینگیته‌وه‌، وشه‌ی زاری ئه‌و ژنه‌یه‌ که‌ له‌ مندالیمانه‌وه‌ چه‌زیده‌کرد من و که‌ویار بۆ یه‌ک بین، ئه‌ها، له‌ پیتش مالی وان، سواری قامیشین و جله‌و شوپکه‌ و باژۆ، که‌ویار ده‌رپه‌ری و من له‌ دوا، ژنه‌ی زار شه‌کر، به‌ پیکه‌نینی شیرنه‌وه‌ روو له‌ من:

ده‌ی بتینم، ئه‌و جوانه‌ مایینه‌ بگریه‌وه‌، لیت ماره‌ ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر نا،

دەيدەينە سوارىكى تر.

كەوتمە دواى، نەمگرت، بە من نەگىرايەو.

لە ناو گۆرستانى بە خۆم دەگوت:

دەبوو ھەينى زانىبام ئەو كچە بۇ من نابى، سوارىكىتر دەبيات، ئەھا،

دەستى گرت و سوارى قەمەرەى كرد و بە بەر دەمى مندا بردى.

تەقە لە سەر مايىنى قامىش ھىناميەو ھە سەر گۆرى پىرى سوارچاكان،

نەپەشت بەگەمەو گەمە منداليبەكان و بە تەنەشت كەويارەو ھە گوتەكان

دەوربەگەمەو ھە كردەكان بلىمەو.

چەند فيشەكىكىدى بە كىلەكانى گورستانەو ھە نران، ترس دەورى دام،

ويستم ھەلەيم، چۆكم شكا و تىنى ھەستانى تىدا نەما، خۆم سپاردەى پىرى

سوارچاكان كرد و لە ناو پووشوپەلاش راکشام و خۆم لەگەل گۆر كردە

ئىك، سەرم سپاردە كىلى لای سەرى پىرى خۆم.

لە شەرەتەقە تەنھا بەردە سەر دەپارىزى.

ئەو قسەيەى پىرى سوارچاكانم بىرکەوتەو، ئەوجا ئەگەر ئەو بەردە

كىلى وى بى، لە توپىش دەتپارىزى.

تەقە ھەستا، دەنگە دەنگ و رووناكى نەما، ھەستام و بى خۆتەكاندن و

مالاوايى، بەكپى خۆم گەياندە ناو مالەكانى موفتى، لە سەرە كۆلانى لە بن

تىشكى كزى گلۇپىك كەسىكم دى، بە مندا دەچوو، ھەك من بن ديوارى

گرتبوو، وا ديارە ئەويش زارەتريك بوو، بە دوايدا چووم، لىم بزربوو، لە

سەرە كۆلانىكى دى ھاتەو پىشم، ئەو لە تاريكايى و من لە رووناكايى،

لەھىكەو ھاتە قسە:

+ كورە، كەنگى وازم لىدەھىنى؟

- كورە، فازىل ئەو توى!

ھەو، بەو نيوە شەو، جگە لە فازىل رىحانەى قۇدى بۇياخ لە دەست، كى

خوالىتى گۆرپو ھە بىتە كۆلانى، ھەو مندالە ھەلاتو ھەكە رىحانەيە، ئاخىر

گەرەك و ئىو ھەش دەزانن ئەو كورە لە ھۆش گەورە، لە زاخ پىرە، ھەر بەژنى

مندالىكى ھەبوو.

ئەو ھەر وا تىگە يىشت بە وينەي جاراني گۆرين من بۇ پاسەواني لەو ھاتومەتە دەرى، چ بزاني ئەوشۇ كۆچى كەويار منى رەوانەي گورستان كىردوو، باشبوو تاريكى سىمامى داپۇشى و ئەو شىئاويمي نەدى، دەنا دورور نەبوو ھەستى بە شتىك كىردبا.

ئەو شەو ھە فەزىل رىحانە دىوارى مزگەفت و دار و دىوارى گەرەكى موفتىي بە (بىرووخى سەدام) نەخشاندىبوو، منىش گۆرستانى سەيد مارفم پىركىردبوو لەئاھو نزا، گۆرى پىرى سوارچاكانم لە فرمىسك ھەلگىشابوو، ئەو شەو ئەو شۆرشگىرىكى سەرسەختى بزىو، من دلشكاويكى بى سەر، نەمدەزاني پىتەكانم بۇ كۆيم دەبەن، ئەو شەو تووشى ئەو نەبام، كى دەيزاني سەرم بە كۆيدا دەكردا!

چۇن لە ھاورىكەم داېرام و چوومەو ھە مالى؟ لەكۆى بووى و بۇ وا درەنگ ھاتىەو؟ گوتەيەك، گرتەيەكى ئەو شەو ھى مالىم بىرنايەتەو، ھەر ئەو شەو ھە، تا رۆزى ھەفتيانەش، بى سەر سووراومەتەو، بۇيە چەند گرتەيەكى گچكە نەبى، شتىكى ئەوتوم بىرناكە وىتەو.

ھەوكە، ھەوكەى دواى تەمەنىك، ھەوكەى دانىشتن لە سەر كۆمپىوتەر، كەويارى رۆزى ھەفتيانە دەبىنم، چ كەويارى، نايەتە گىرناھە و نىشانداھە، چەندى دەكەم ناخەوئىتە ناو رستانەو، ئەھا، لەرزىنى دل پەنجەي گرتەو، پەنجەكانم لە سەر دوگمەى نووسىن دەكەونە لەرە لەر و پىتەكان تىكەل دەبى، وا چاكە بە سەر ئەو ھەفتيانەدا بازبەم، ئەگەر نەھاتمەو سەرىشى، چاوەرى مەبى.

مەپرسىن، ئەو پايزە، پايزى كۆچى كەويار، چۇنچۇنى لە من چوو، ئەو كەويارەى وا تىگەم ئىستاش نەيزانى كورىكى رەشوبىزى گەرەك، كورىكى ھاورپى مندالىي، ئاگرى بۇ گرتوو و سووتانى دەسووتى، لە سووتانى كەس ناچى، كەس نازانى وا بسووتى، سووتانى كەس ھەستى بە كلپە و دووكەلى نەكر، كەويار نازانى، ناپى زانىبىتى، كورىك ھەيە، بۇ وى پراوپر لە ئەوينە، بەلام ئەوئىندارىي نەزاني!

ئەو پايزە، لە من چ پايزى بوو، لە درەخت رووتتر بوومەو، بە چاوى

ئايىندەش دەمپروانى كەچى بايى پەلكى كەسكايىم لە ژيانى خۆم نە دەديتەوہ. جاروپار بە خيال دەگەرامەوہ پيش كۆچەكە، دنيا چەند كەسك بوو، رۆژ بۇ من گزنگى خۇى دەداوہ لە قەلاتى، زەردەپەر بۇ من ئاسمانى دەنەخەشانە، زوو زوو دەچومە سەر بان روو لە ماللى وان، بۇ خۆم دەفريم:

سى چار پەلە ھەورى سەرقۇنى سىپپات، ھەموو دەمەو ئىوارانى پايزان، لە ديوى ئاوابوونى قەلات، فيربوويون بە بەر چاوى خۆرەوہ دەستى يەكتريان دەگرت و دەيانگرت بەرى ئاسمانى، ھىشتا دەرويش برايم دەستوئىزى بانگدانى ھەلنەگرتبوو، ئەوان زەردەپەريان چىنيوو، لەو سەرەوہ بە شەش ھەفت رەنگان شارپان دەنەخشانە، ھەر ئەو ھەورە زەردەپەريانە، لەگەل گەردوگوللى بەيانى خۇيان دەگەياندەوہ بانىەكانى كەسنەزانى، ديوى ھەلھاتن، لە ساىەى ئەوانەوہ شار لە گزنگى چەند رەنگى چاوى ھەلدەھيتا.

ھەينى وابوو، نازانم كى گۆتەنى:

دلەكان تۇى ئەوين بوون، ھەلاتن و ئاوابوون رەنگين بوون.

دواى كۆچى كەويار، ئەو ديزەم دزى، نە بە كۆتر نە بە كەسدا نەمنارد، لە بن زگى پووشكاخەز نووسيمەوہ و دوور لە چاوان بە دواى كۆچى ويدا ھەلمدا، گەپشت؟

بەرى خۆ دەنى، بالى لە تەلى چ دارتيللى گيربووہ!

ئەو پايزەى دنيام لە دەستچوو، ھەفتەيەك دوو، جوان بە سئوہم گرت، لەگەل خۆم دەمگىرا، دەمبەردە ناو گورستانيش، لە نزيك گۆرى پىرى سوارچاكان، خۆم دەدايە پەنايى و دەنگمەدايى، ئەويش سئوہى دەويست، بەلام (داد...) ھەكەى من بۇ وى نا، بۇ ھەلفرىنى دنيا و چۆلبوونى بەلاشاوہ بوو:

...ئەرى گورئى ئى ئى

ئامان گور لە خەوي ھەردەستى

شەنگ و شۆرئى، بەژن برندئى، پشتى دەبەستى

ئەرى برادەرىنە

ئەگەر ھەنئى گورە جوانى لە بۇ من بيمئى

به‌وی مانگی له چواردهی
که وه‌تانی له به‌ینی هور و ساماری جۆخین ده‌به‌ستی
داد، گورئ
له باخانم نه‌ماوی
خۆشی له ساران...

چاره‌کی له په‌نای کێلئ سێته‌رئ گه‌یشه‌ سه‌رم، بی سه‌ره‌له‌برین
ناسیمه‌وه، فازیله‌ ریخانه‌ بوو، توومه‌ز به‌ شوین ده‌نگی سێوه‌دا هاتبوو:
توا! من بزانه‌م تو عه‌شق لێیداوی.

زور هه‌ولیدا، هه‌چی لیم هه‌لنه‌کراند.

له شه‌وانی ئه‌و پایزه‌ کۆچه‌ خه‌ونی وه‌هام به‌ که‌ویاره‌وه‌ ده‌دی، تا چه‌ند
روژیش هه‌ر وام ده‌زانی راستیه‌، ئاخه‌ر له‌ خه‌ونه‌که‌دا چه‌ند جارئ
به‌ئاگاده‌هاتمه‌وه، له‌ هه‌ر خه‌وتنیکه‌وه‌ خه‌ونه‌که‌ خۆی ته‌واوده‌کرده‌وه، جاری
وا هه‌بوو، له‌ به‌ئاگاهاته‌وه‌دا، ده‌نگیک که‌ له‌ ده‌نگی بالدارنیک ده‌چوو، ده‌یگۆ:
زوو بخه‌وه‌وه، یار چاوه‌رپه‌ته‌...

ده‌خه‌وتمه‌وه و ده‌گه‌یشه‌وه‌ سه‌رم، خه‌ونیک له‌و خه‌وانه‌ی تا هه‌وکه‌ش
له‌ خه‌ون رووته‌ر له‌بیرمه‌ و هه‌میشه‌ خۆی تازه‌ نیشانده‌داته‌وه، خه‌ونی ناو
تووترکانه‌.

له‌و خه‌ونه‌ له‌ ده‌و چه‌مئ، هه‌ورنیک باراتنی نه‌وی له‌ سه‌رمان بوو،
شۆرپابه‌ی دیار بوو، ئه‌ها دایکرد، له‌ ترسی ته‌رپوون، به‌ جووته‌ که‌ویتینه‌ بن
چه‌ند بینه‌ تووترکئ، هه‌ر چۆن خۆمان ده‌جولاند، تووترک له‌ له‌شمان
راده‌چوو، بیرمه‌ ئه‌و دنک دنک (توو) وه‌که‌ی ده‌خسته‌ زاریه‌وه‌ و سوورایی به
لێوی سووریدا ده‌هاته‌ خوارئ، منیش (دێرک)م له‌ باسکی ده‌رده‌هینا، له‌وی
زاخم دا به‌رخۆم و بۆ یه‌که‌م جار راست و ره‌وان گوتم:

که‌نگی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ لای من؟

به‌ ده‌م تووترک خوارده‌وه، ده‌نگیک:

گۆچان بچینه‌، وه‌کو داری شه‌کرانی شینده‌بی، پیکه‌وه‌ له‌ بن سینه‌ره‌که‌ی
داده‌نیشن...

دارى شەكرانى

لەو خەونەدا سى چوار جارى بەئاگاھاتمەو و خەوتەو، خەونەكە وینەى نەوار، نازانم كى چەند جار دەيگەراندەو و لىدەدایەو و (گۆچان بچینە) دەگوتهو.

باشە چىم لى كەم دەبى، با بىچىنم، بەر لە چاندنى گۆچان، حەزم لىتە سەبردەى دارى دارەشەكرانى بگىرمەو، ئەو سەبردەيەى بە مندالى من و كەويار پىكەو لە جارى زياتر، لە زارى پىرئىژنەكەى دەقەرى زرارەتى بىستبوومان و من لە فىلمى هيندى پتر چىژم لى وەر دەگرت:

دارەك هەيە، بە دارى شەكرانى نىوى رۆيىو، كاويزاغا كەسكترى كەردوو، سىساوەبىش بەوەى خستوويەتە نىو حەيرانى، شەكرى پىنەخشیو. دارى شەكران گەلەك بە تەمەنە، كەس نزانى چەند پشە، لى هەمى دەزانن ئەو دارە بەرز و پەرە كە نىوەرۆى هاوینان ئەگەر گوند لە بنى بخەوئ، كەس تاوى وئ ناكەوئ. دەزانن ئەو دارە كەسك و هەمیشە تەرە لە گۆچانىكى زەرد و هیشكەو شىنبوو و بە ئاسمانى زرارەتیا هەلچوو؟

گۆچانى ئەو تۆلازەى براژن واچەى بۆ هەلبەست و برا كوشتى.

سەبردەى دارى شەكرانى، هەر لە زارى پەر شەكرى پىرئىژنى زارارىان دى، بىگىرنەو:

زوو، گەلەگ زوو، خواپىداویش شەكر و چای نەدیتبوو، هیشتا كاويزاغا نا، بابى ویش لە پشەتى بابى بوو، هیشتا نىوەى هەولئىرى لە سەر قەلاتى نەهاتبوونە خوارى، دارەكەى دارە شەكرانى سىبەرى خۆى دەداو سەر گوند و ئاقارى.

پىرئىژنىكى دەوروبەرى دارەشەكرانى كە تەمەنى لىكىكى دارەكەى هەبوو، ئىوھا دىرۆكى دارى بۆ ژنانى كۆلان دەگىرپاىو، مندالىش بازنەيان دەبەست

و که‌ویار له من پتر تامه‌زرۆی زاری پیریژنی زاری و داری شه‌کرانی بو. ئەو ژنه زارقه‌نده گۆیی خۆی ده‌دایه‌هه‌سه‌ن سیساوه و زاری بو سه‌برده‌ی داری شه‌کرانی ده‌کرده‌وه:

ژنه‌ک هه‌یه، نه‌ بکه‌ی نه‌ بخۆی، هه‌ر له‌و بروانی، تا ده‌ست هه‌لبه‌ری که‌له‌گه‌ت، چاو بنیپاله، گه‌ردن کێله، ئەوه‌ چه‌رخێ روومه‌تی، میوژ بخوات له‌ گه‌ردنیه‌وه‌ دیاره، سینگێ کوارگی که‌مایه، ئەوژنه‌ مینا مینایه، مانگیکه‌ له‌و گۆره. برای خۆی عاشقی ده‌بیت، میرده‌که‌شی گه‌له‌ک قۆزه، به‌لام چ له‌ دل ده‌که‌ی! ژنه‌ دلێ به‌ شووبرا که‌یدا ده‌چی، شووبرای شوانیش وا شه‌رم ده‌کات له‌به‌ر کچانی گوند چاو هه‌لبه‌ینی، ئەوجا براژنی خۆی؟

براژن زۆر ده‌وروسوهری شووبرا ده‌دات، شووبرا سه‌ر به‌رزناکاته‌وه‌ و خۆی له‌ گیلی ده‌دات. براژن ئارامی نامیینی، روژه‌ک میرد له‌ مال نابێ، له‌ شووبرا ده‌چینه‌ ژۆری، باوه‌شی بو ده‌کاته‌وه، شووبرا ده‌پارینه‌وه، براژن ئەوین له‌ سه‌ری داوه‌ و پارانه‌وه‌ راینه‌گرێ، شووبرا هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کات، ئەوین هه‌لیگرتووه، هه‌ره‌شه‌ چیه‌! هه‌ر چۆن ده‌بی، شووبرا خۆی له‌ ده‌ستی براژن ده‌رباز ده‌کات.

براژن هه‌ست به‌ تیکشکان ده‌کات، زۆر له‌ شووبرا پرده‌بیت، میرده‌که‌ی به‌ سه‌ر تووره‌یی و شیناویی ژنه‌که‌یدا دینه‌وه، ئوجا چه‌ندی خو‌شده‌وێ! پیاو نیه‌ له‌ دنیا بێ هه‌نده‌ی وی ژنی خۆی خو‌شبووی، له‌ ژنه‌ ده‌پرسی:

- به‌ من بلێ، چ بووه، کێ تووره‌ی کردووی؟

+ چ بلێم! ناگۆترێ.

- ناگۆترێ؟ ئەو چ قسه‌یه‌که‌!

+ براهه‌ت، براهه‌ت پری دامی...

میرد خوین به‌ر چاوی ده‌گرێ، له‌ سیتیر زیاتر چاوی هه‌چ نابینی، هه‌له‌یده‌گرێ و به‌ ئاقار ده‌که‌وێ، له‌و جیه، له‌و به‌رزاییه‌ی ئیستا داری شه‌کرانی گرتووه، تووشی براهه‌ی ده‌بیت، ده‌لێ:

تو پر ده‌ده‌یه‌ته‌ براژنی خۆت؟

برای گۆچان له‌ ده‌ست، ده‌لێ:

برام، شتی وا نه بووه.

برای سیتیر له دهست:

زارت هه لئه هیتنی، خۆت ئاماده که بۆ مردن.

برای گۆچان له دهست، چهندی هه ولده دات پاکیی خۆی بسه لمینئ و رووداوه که چۆنه وای بگيریته وه، برای سیتیر له دهست که ره و ههچ نابیسئ. برای گۆچان له دهست تیده گات، کار له کار تراز اوه، روژی هاتوه، ده لئ:

باشه برا، ئه و سینگی من و ئه وه گولله ی تو، به لام راسپارده که هه یه، ئه گهر بۆم جیه جی بکه یه، له به هه شتیش له چاکه ت ده رناچم.

برای سیتیر له دهست ده لئ:

به ته مای بچه به هه شت؟! ده ی راسپارده که ت بلئ.

برای گۆچان له دهست:

هه ر ئیستا، دوا یوه ی من گیانم دا، ئه و گۆپاله لیره بجینه، تا هه فته یه ک پاسی بکه و و نه هینئ که س هه لیکیشئ.

برای سیتیر له دهست:

سه گباب، ناپاکیم له گه ل ده که یه ت و ده مکه یه ت پاسه وانی گۆچانیش؟!

برای گۆچان له دهست:

برام، گو ییگره، دوا ی هه فته یی ئه و گۆچانه ده بیته دره خت، له سیه ره که ی

ده حه سینته وه.

له و ساته سیتیره که ی له سه ر راده گرئ، برای گۆچان له دهست ده لئ:

په له مه که، دوا قسه م ده که م، ئه گهر گۆچانه که شینه بوو، نیشانه ی ئه وه یه من ناپاکیم له گه ل تو کردوو، به لام ئه گهر شینه بوو، دلنیا به من پاکم و ده ستم به ژنی تو نه که وتوو.

برای سیتیر له دهست بزار ده بیته له و قسه هه چانه، زرمه ی لئوه ده هینئ

و به جیی ده هیلئ، راسپارده که ی به جینه هینئ. شه و برا که ی له خه ونئ

گۆچانه که ی بیر ده هینئ ته وه، دلئ نه رم ده بیته و ده چئ له شوینی خوینه که

گۆچانه که ده چینئ و پاسه وانی لئ ده کات، روژی شه شه می پاسه وانی،

دەبىنى:

گۆچان گۆپكەى دەركردووه، سى رۆژ نابات، دار كەسك كەسك دەچىتەوه.

ما، برا خاك و خۆلى زرارەتيان بە سەر خۆدا بكات، ژنەكەشى پى لە ھەموو شتى دەنى.

ھەندى كەس بەو دارە دەلین: دارى بەھەشتى.

منیش گوتم، با بە قسەى كەویارى ناو خەونى بكەم و بچم گۆچانى بچینم، چاندم، لە سەر بانى لە ناو تەنەكەیهكى پر خۆل چاندم، دوو سى ھەفتە لەوئ مایەوه، جاروبار لە ناو كەمەى گۆچانەكەوه دەمروانیە كۆنە ھەوار.

بە دارى دارەشەكرانى، دارى بەھەشتى، دارەكەى دارەبزمارەم بىركەوتەوه، ئەویش بە بزماریك دەگاتەوه كەویار، با سەردانى بكەم.

بزماری به داره بزمارهوه

ئهو داره داری داره بزماره، هیندهی داره که ی داره شکرانی ناوداره، ئهو دارهش داری دهرمانه، هی مرازه، داره بزماره جیایه له خپ داری مرازان، وارین:

هه گهر بزماره کی لی دانه کوتی، ببیه شیخی بزماریش، مرزات ناهیته دی، نزات ناگیرئ.

داری بزمارگر زور کۆنه، هی ته مه نی من و تو و باب و باپیرمان نیه، ده لئین:

زوو، هیتشا کاوینزاغا ری بیتره نه که وتبوو، ئهو داره لیتره هه بوو، روژیک شیخی ریی ده که ویتته بن وچ داری، کوت کوت، بزماری له قه دی دار داده کوتی و ساقوکه ی پتوه هه لده واسی، خه لک بزمارده که ی شیخ ده بینن، ئیدی لیتره و له وچ، هه ر کئ بزماریکی ده سته که وچ، له داری داده کوتی، زور نابات، بزمار کاری خوی ده کات، ده بیته دهرمانی سه ر ئیشه و ددان ئیشه. هه بوو ده یگو:

شیخ ددانی دیشا، بزماری له دار کوتی، وه کات ژان شکا.
نه نه خه جی که سه برده ی داره بزماره له کن وی بوو، ده یگو:
هه نگینی هه گهر بزمار ده سته که وتبا، له ئاقاری مه ددان ئیشه نه دهما.

لئیان پرسیبوو:

ئه دی نابین بزماریک دهر کیشیه وه و دایکوتیه وه؟!

نه نه خه جی:

نابین، دار بزمار ده ناسیته وه ...

ژنیکی گه ره ک ده لئین:

نه نه خه جی تیځچووه، به دهردی که سکوسور چووه.
خه لکی بهری چپای پیرمامه، دهو رووباری به ستورپه، لی به ینیکه دووره
له زید و مالیان، نه وه تا لیریهی، له گه ره کی مه، له و سهره یه، نه نه خه جی
له گینه گه یشتبته بن هه شتا، ناخر له گرانی گوره خوئی گوته نی:
پر باخه لم مه مک بو.

به لام هینشتا ناسک و تهره، وینهی گوله شه سته پره، چاودئ،
روومه ته کانی واریی باویزه ن و پیش که می له دار به ربوونه ته وه. نه نه
خه جی، ویده چی کار له خه جی سیامه ند نه بووبی، به گوته ی هه نده کان بی،
ستی که ریمیش له جوانیدا نه یده گه یشتی، به لام چونه نه که و توتته ناو لاوک و
حهیرانه وه، نه خاسمه لاوکی کاویز؟ نه وه جی و گومان و پرسه، به گوته ی
خوئی بی، ناوی له ناو لاوکی کاویزدا هه یه، به خه جی نا به ناوی دی.

رهنگ نیه له کنه وی بزمار و دارت له زاری بیته دهرئ، وه کات ده گاته وه
کلکه ی پیرمام و له ویوه به بزماریکه وه ده چپته بن داره که ی داره بزماره و
له ویوه هیند به دروواو داره بزماره ده گپریته وه، تو لیره وه کوته کوت
ده بیستی، ده بینی، ریزه بزمار ی قه دی داره که ده بینی، هه لفرینی فرنده ی ناو
په لک و سهر لقان ده بینی، دوا ی داکوتانی بزمار، ده گپریته وه و
هه لده نیشنه وه و له گه ل نه نه خه جی ده که ونه خویندن و جریوه، وه ک بلتی
نه وانیش ده گه ل وی نزا بخوینن. خو نه نه خه جی کاتی له بن لیوانه وه نزا
ده خوینن، وای خودایه، چهند له جریوه ی کیشووله ده چی، هه مووشی بو
گه یشتن به کاویزاغایه، نه نه خه جی سهر کوسی ده رکی که له باری
دانیشتن و له دووره وه له پنجه گیایه کی نیرینه ی به هاری ده چی، به زاری
خوئی ده لی:

بزمارئ من نه بو سهر بوو، نه بو ددان، بو دلئ خو بوو، تا کاویزم به
ده سته نینا، چورکی بزمارم له داره بزماره داکوتا.

نه نه خه جی بسک سوری سهر به خه نه، له دله وه ده لی:

من مامزه که م، مامزه که ی ناو هیرانی، نه وه ی ناقاری داره شه کرانی، من
جوانه که م، هی ناو (چ بکه م که م ره له پشتان)، من هه فسه که ی ناو لاوکی

گه‌نج خه‌لېلم، من...

ئەريخ نەنە خەجئ لەو پایزه تەمەنە بق وا به داره بزماره و به کاویزاغای گرتووه و دین و حەیرانی بووه، تۆ بلیئی له نیوانیان که‌ینوبه‌ینی هەبووبئ، یاخود یه‌ک لایەنە بووه و کاویز هەر نەشیدیتووه، یان هیچ له گۆرئ نەبروه و وه‌ک دەلئین هەر شئیتە و به شتی دەگرئ، ئەویش به ئەوی گرتووه. نا، ئەوه نابئ، ئەو سووتان و هەلقراچانە، له خۆوه نیه، ئاگری ئەوینی هەبووه. هه‌یه دەلئ:

کاویزاغا که کون به کون له دواي جوانان و گەردن کیتلان گه‌راوه، له ئاقاری به‌ستۆره و داره‌بزمارة و داره‌شه‌کرانی زۆر گه‌راوه، هەر دەبی له سیله‌ی خانووی، له بن که‌پرئ، له زارکئ ره‌شمالی، چاوی به‌و خەجئیه ناسک و نازداره که‌وتیب و لاوکئ، به‌سته‌یه‌کی به‌سه‌ردا هەلگۆتبئ. هه‌یه دەلئ:

ویده‌چئ ئەویندار بووبن و شه‌و ژوانیشیان کردبئ، ئەو ژنه له‌خۆوه قسه هەلنابەستی، ئەوه‌ی ئەو هەموو ساله له ترسان له دلئ خۆ به‌ندی کردووه و که‌س لئ نەبیستووه، هه‌وکه به‌ گۆرئیی وه‌رده‌کات و دلئ خۆی داده‌که‌وینی. پیریژنیک گنیرابوویه‌وه:

کاویزیان دارکاری کرد و له‌جئ که‌وت و مرد، خەجئ خۆی له‌ قویرئ گرت و تا دره‌نگیش له‌گەل ده‌سته‌یی ژنی ئەو ناوه، سالی جاری دوو سه‌ردانی گۆره‌که‌یان ده‌کرد له‌ گۆرستانی هه‌رشه‌مئ.

دەلئین دواي مردنی کاویزیش، سه‌ری له‌ داره بزماره نەبیریه و ناوه ناوه به‌ بزماریکه‌وه چۆته دیداری. دیتووایانه زۆر به‌ رقه‌وه بزماره‌که‌ی له‌ دارئ داکوتاوه. پرسییویانه:

بۆچی وا به‌توندی و گرژئ؟

وا باگۆی داوه‌ته‌وه:

ئەوه بق سه‌ر دلئ بکوژئ کاویزئ، خودایه نەگاته هینواری، ده‌ خوینی خۆی بگه‌وزئ.

نەنە خەجئ، کاتئ ده‌که‌وئته تەمەنەوه روو له‌ خودا ده‌که‌وئته پارانه‌وه و

نزا:

خودایه، بیناییم لی دهستینی بستینه، رۆیینم لی وهردهگریهوه، وهگرهوه، ههرچیت ویست، بیبه، تنها بیستن نهبن، من بن بیستن ههئناکه م، بنی لاوکی کاویزی دل ههئناکه م.

وا دیاره خودای نه نه خهجی دلی ناشکیئنی، بهو ته مه نه شه وه گوئی له گوئی من و کهویار سووکتیره، له ههر کوپوه دهنگی کاویزاغا بنی، دهلی: مندالینه، وس بن، لاوکی مه لاوکان دهچری.

دواپوهی کاویزاغا له لاوکی خۆی دهبیتهوه، نه نه خهجی فرمیسیکی چاوان دهسپیتتهوه و دهلی:

ههرکی نیازی وهک نیازی منی له دله، با بچیته لای داره بزماره.

له گهرهکی مه سی چوار مالینک هه بوو، سالی جاری دوو سهردانی داره بزماره یان دهکرد، که سوکاریشیان له ولا هه بوو.

ئی، ئه وه ده مه ی که ویارم له دهستچوو، نه نه خهجینی شاجوانی خیلی ههرکیان له گهره که نه مابوو، به لام داره که ی داره بزماره له خه یالی من گه شتر و پر بزمارتر بوو. من که بۆ گه رانه وه ی وی، وام لیها تبوو هه ندی کات ده هاته سهرم په نا بۆ نووشته و کشته کانیش بیبه م، ههرچی به خه یالما ده هات، رینی تیچووبا، ده مکرد. خولیای داره بزماره له سهرم گه را، راستیت ده وی من گالته م بهو دار و بزماره ده هات، به لام وهک بلایی بۆ هیتوربو نه وه ی دهروون بیت، گوتم با سهردانی بکه م.

باش هات، خۆم به گه ل ماله ناسیاری دا و گه یستمه داره بزماره، پایزه، زه وی زهره و پوو شاوای، داره که که سکه وینه ی که ویکه ی نه نه خه جی، یه که م جاره ئه نو ناوه ده بینم، دار چهند گۆرینکی به ده وره وه یه، دار لیره و له وی ریز ریز بزمار ی پیوه، ئیدی منیش بزماریکم له ریزی بزماران داکوتا، بزمار ی گه رانه وه ی که ویار.

کوچی که ویار، له زۆر شتی کردم و به زۆر شتی دادام، چه ندان جار رینی مردنی پیشانده دام، له داخی که ویار بۆ ماوه یی فووم به شمشالیشدا نه کرد، لینی تورام، به داو و بزماریکه وه به دیواره وه هه لمواسی، تا داوه ته نه ته ونی

به دوره وه نه چنی، په نجه و لیتی منی نه دیته وه. کۆچی کهویار چه ند
دهفته ری پیم پر کرده وه و رهشکرده وه، درهنگتر بق ئه وینی وی گه ره کم
خسته ئه و شیعره وه و زور دواتریش به و شیوه دامرشته وه:

گه ره کئی مه، چ ئاسمانی بوو!

به هاران

قهرتاره قهرتاره

په په سیلکه ی به سه زماندا ده پژاند

رست، رست

په لکه زپینه ی له ته منمان دهنه خشاندا

چ ئاسمانی بوو، گه ره کئی مه!

هاوینان

هه زار و یهک ئه ستیره ی بق ده ژماردین،

به دهم شه ماله وه

له ناو جۆلانه ی تریفه ده یخه واندین.

گه ره کئی مه، چ ئاسمانی بوو!

پایزان

ره زه کچ و هیشوو ه ماچ بوو.

کزه یی هه لیده کرد

بوئی بارانی ده گرت، سقزی لی شین ده بوو،

چهند له من و کهویار ده چوو!

گه ره کئی مه، چ ئاسمانی بوو!

زستانان

ساقوی به فری له بهرده کردین

هه موومانی ده خسته بهر ئاوینه و

له چپوه ی ئه وینی ده گرتین

سه ربرده زورن، ده بیی که منی له کهویار دورکه و مه وه، به لام وا تیدگه م

سەربردهی من سەر بەین دەریاشدا بکات، بە سەرەداوی دەگاتەوه ئه و کچه
دل و ژيانبه ره.
سەری له جوانه که ی گردی جوانی کۆین دەدمه وه.

كەويار

جوانه كەي گردى جووان، پىكى قەلانى ...

بەر لە دیداری جوانه كەي گردى جووان، بۇ تاوى دەگەریمه وه تافی مندالی و ناو ترومبیلی ریی كۆيى.

لەو سەر زەمینه پان بەرینه، بۇ مندال جییهك نیه بگاته كۆشى دايك، بەلام لە ناو ترومبیلی وایه، جییهك ههیه گهلهك لهوئ خوشتر، ئه ویش سەر كوشینه. له ههولیزه وه بۇ كۆيى جیى من سەر كۆش بوو، تا دهگه یشتمه بن دارهكان، چاوم له وه بوو، جیین چۆل بى و خۆم بگهیه نمى! لاقى لى راکیشم و بالم بگه مه وه، به دلئى خۆم شان بسوورینم و تهنیشان بگۆرم، چۆل نه ده بوو، نه ده بوو، له رییى كه سى داده به زى، دوو سوار ده بوون.

كاتى دهگه یشتمه بن ریزه داران، ئه و دارانه ی له دۆزه خى سەر كۆشى ناو ترومبیلی پر له ههفتوه شتى، له چاوى منه وه ده بوونه كۆلانیك له كۆلانه كانی به هه شتى، خه نى ده بووم، ئۆخه یش، خو گۆد بووم، ئیستا له زیندانی سەر كۆشى دايكى ناو ترومبیل ده ربا ز ده بم و وینه ی بالدارى سەر دره ختان له شه قه ی بالی نازادى ده دم.

ئه و له كۆشنانه ی ناو ترومبیل، منى له ترومبیلی ریی كۆيى تاران، به من با به كه روبا ر بچمه كۆيى، نه چمه سەر كۆشى دايكى ناو ترومبیل. هه ر له به ر خاترى هه ندی چه زمده كرد زوو گه و ره بم و له سەر كۆشى دايكم جیم نه بیته وه.

بیرم دیته وه جارێك بهر له وه ی سوار بین، گۆتمه دايكم:

نايه مه سەر كۆشت.

گۆتى:

باشه، من دیمه سەر كۆشت.

گوتم:

وهره

گوئی:

کورم، ئەگەر لە تەنیشتم دانیشی، دەبیت پارەى توش بەدم.

گوتم:

بیده، لە سەر کۆشت دانانیشم و تەواو.

دایکم زانی داومەتە لاملی، ملیدا و پارەکهی دا.

بیرمەئى، جارەکی کیشەى سەر کۆشى دایکمم بۆ کهویار گێزایەوه، چاویم

دى پر ئاو بوو، گوئی:

ئەمن داکم لە ناو ئاگریش بى، لە سەر کۆشى تیرنام.

تا هەنگینى نەمزانیبوو، ئەو ژیەى کهویار پیندەئى دایە، زردایکی بوو،

هیشتا لە ناو لانکی دەبى دایکی خۆی دەگاتە ئەو دنیا.

ئى، با بگەینەوه جوانەکهى گردى جوان، ئەز بە هۆى شوانى مال لە

گردى بە چاوى خۆم مانگی سەر عەردم دى، ئەو کورە رەشتارە نەوهى

مینکەى شمشالژەنى ناودارە، ئەو شمشالەى دەرویش عەودولای گۆران و

قالە مەرەى هەمووانى بە شاگرد نەدەگرت.

نازانم شوان بۆچی مالیان کهوتە ئەوئى، ئى، لەوه و لە شمشال و مینکە

گەرئى، سەر باس و باسماں جوانى جوانە، مانگ و باى باواجیه.

هەر کهرەتتى ریم کهوتبایە بەفرى قەندى، دەچومە سەردانى شوانى مال

لە گردى، گردى جوان! ئەو کورە ئاوازى من بوو، تازە خەتى سەمیلماں

دانابوو، لەهوى، لە حەوشەیی، که دەرگاگەى دەئىتى بە مەبەست و بۆ باى

باواجى هەمیشە لە سەر پشته، ژنیک روو لە کۆلان، شانى بە کۆلەگەى بەر

بیرایى داوه و تەواو لاربۆتەوه، ژن چ ژن! سویند بە سەر جوانیى ئەو ژن

بخۆی، لیت ناکەوئى، ئەوه تیلمی مانگە و لە شیوهى سى شەوهی، کهمى

ریکتر لى براره و بزانه بۆ کى داگیراوه و لەو گەرەکه دانراوه، خۆ کاتى

شەنە لە پرچی دەدا و دەیدا بە لادا، مانگ جۆخین دەبەستى و چاو ئەبلەق

دەبى و شەقاو دەوهستى.

ئەرى بۆچى ھەر پىم دەخستە كۆلانى مانگەو، ھەستمدەكرد با لە باواجىپەو ھەلدەكات!

نەوھەكەى شمشالژەن، لىرەوھ (جووى) لە (گرد) كردهوھ و بە ھۆى ئەو جوانەوھ بە كەتيرەى جوانى (جوان)ى پىوھ لكاند و ھەوكەشپىوھ لىنى نەكردەوھ، منىش ھەر يە (گردى جوان)م گۆ دەكرد و نەدەھاتە سەر زارم بلىم (گردى جوان).

رۆژەك لە رۆژانى زستانى، لەگەل شوانى مال لە گردى جوانى. لە كۆلانى مانگ بە بن نمە بارانى، نەرم نەرم دەھاتىنە خواری، لە پىر لە پشتە مە، مالى مانگ بووھ قىژەقىژ و ھاتوھوار، دەنگىكى بارىكى ژنانە:
ھاوارتە لە من .....سووتا.

ناوىكى ناسكى گۆت، گەراينەوھ، چ ببينىن! لا شانىكى مانگ ئاگرى گرتوھ و رادەكاتە كۆلانى، ژنىك لە دەرگاگەى بەرانبەريان بە پەقرەجى ئاوەوھ گەيشتە سەرى، پىندا كرد و كوژاندىوھ، ژنىكى دى گەيشت، ھەر لە كۆلانى ھىندەى بلىنى يەك و دوو، بەرۆكيان دادىرى و سىنگ و مەمكى كەوتە ئەو گۆرە، من زوو رووم وەرسووران، كۆلان ھەموو بە سەر مانگى سووتا و ھەربوون، ئىمە دووركەوتىنەوھ.

+ ئەوھ لۆ رووتيان كردهوھ؟

- لە جىنى سووتانەكە پەرۇى سووتاوى پىوھنوساويان لى كردهوھ.
لە سەردانىكى دى مانگى سەر گردى جوانم دىتەوھ، لە جاران پىتر و تريفەدارتر، چ جىنى سووتانىشى پىوھ ديار نەبوو.

ھەر بۆ وەبىرھىنانەوھ، پاشترى كاتى بىستەوھ ئەو گردى جوانە پىشترى گۆرستانى جوان بووھ، پاشترى، پاش كۆچى جوان بۆتە گەرەكى موسلمانان، رىنى ئەو گەرەكەم دانەدەگرت، ھەستمدەكرد بە سەر ئىسك و پرووسكى جوو دىم و دەچم، لە سەرھەندى ئەگەر كوو، وەرنا نەدەچومە وىزى.

لەو سەردانە نەوھەكەى مىنكەى شمشالژەن، دوو خەونى گىراپەوھ، لە خەونى دووھىمان ھاتە سەرم بکەومە سەرى و ماركوژى بکەم، واى

گنڀراهه:

+ ٺهري تو، چ خهونت بهو سينگ و مه مکه وه نه دی، که ٺهوي جاري ليزه،
ديمان؟

- نا، دياره تو پيٽه وه ديوه؟

ٺا، چ خهوني! به راستيش با، هر هينده ده بوو، ٺه وه من له گه لم کرد،
مه گهر ميرد وا له ٺني خوي بکات، واي شه يتانيوونيکي خوش بوو، ههفته ي
شهوي خهونيکي وا ببينم، ٺن ناهينم!

ٺه و کوربه هيند به تام باسي خه ونه که ي ده کرد، ٺيره يم پيٽه برد و زارم
ٺاوي ده کرد، هينده ي نه ما بوو، له و گوربه... به لام به سهر خوم نه هيتا و گؤتم:

+ پيٽه چي، جاري يه که مت بي، شه يتاني بي؟

- يه که مي چي! جاري يه که م له گه ل که که ي گهره کي ٺيوه بوو.

+ کيهه کچ؟

- نازانم ٺاوي چيه، ماليان له کولاني پشت ٺيوه يه، ٺه ويش گه له ک جوانه،
هه مووي جاريک دوو، له دووره وه ديومه، به لام له خه ونه که بووه دؤستي
ههفت ساله م و جتي سهره په نجهين له له شي نه ما ماچي نه که م.

نه وه ي مينکه ي شمشالڙهن، گه له ک به دروداو شه يتانيووني خوي له گه ل
که که ي به لاشاوه ده گنڀراهه وه، هي ٺه وه بوو، له زاري خويه وه و وه ک خوي
بينووسيه وه، به لام کاتي زانيم کچي ناو خه ونه که ي وي (که وياري) منه،
چاوم چوه پشتي سهرم، هاته سهرم به سهر يا هاواربکه م، هاته سهرم به
چه په ٺوکان بکه ومه سهر ي، هاته سهرم بلنم:

کوربه، ٺه وه تو چ ده ٺئي؟ ٺه و که ي تو خهوني وات پيوه ديوه، ٺياني منه،
جاريکي دي نه که ي هه له ي وا بکه ي، خهوني پيوه ببيني، ويده چوو ههستي به
توربه بوون و تيکچووني من کرد بي، پرس ي:

+ ده ٺئي که ينوبه ينيکت له گه ل ٺه و که که هه يه؟

- نا، هر ناشينا سم.

چهند خوش باوهري بهو درويه ي من کرد و پتر له سهر خه ونه که
رؤيشت، خوم گرت و قسه م به لايه کي ديدا برد.

له بهر خۆمهوه ده‌مگوت:

وه‌ره خ‌وايه، ئه‌و كچه ده‌به‌يته ناو خه‌ونی كي؟ كه‌سي نه‌ ده‌يناسي نه‌ هيچ، منيش هه‌موو ژيانمي ته‌نيوه، كه‌چی به‌و شنيوه نايينريه‌ ناو خه‌ونی من، خ‌ودايه‌ بۆ؟!

پيم ناخۆش بوو، كه‌ويار له‌ خه‌ونيش بچيته باوه‌شي هيچ كه‌سي.
له‌ كۆيي ده‌مپنمه‌وه و له‌ كه‌وياريش دوورناكه‌ومه‌وه.

چاقم به‌وه‌ نيه، وه‌ی لي زالمي پياوي ئاسماني، له‌ چ سه‌ربرده‌يه‌ كه‌وه‌ مينا ئاوي هه‌مامۆك سه‌ري كردوه‌، به‌ دواي ئه‌وه‌شدا ناچم كه‌ هه‌ر ئه‌وينداری بن داران نا، بالداري سه‌ر دارانيش له‌گه‌ل (وه‌ی لي) دا خيال بردوويه‌ تيه‌وه‌ و به‌ دواي مه‌حبوبه‌ گچكه‌ لانه‌كه‌ی خۆيدا تا زرمي به‌ هوشداهاتنه‌وه‌، پي به‌ پي، هه‌لقه‌ هه‌لقه‌ روشتوه‌.

نا، به‌ دواي سه‌ربرده‌ی زالمه‌ شيرنه‌كه‌دا ناچم، من سه‌ربرده‌ی ئه‌و كورپه‌ ده‌گيرمه‌وه‌ كه‌ ئه‌وه‌تاني له‌ سه‌ر بانه‌كي بلنده‌، له‌ وێوه‌ (وه‌ی لي زالم) ي كرده‌ سه‌ربرده‌، سه‌ربرده‌يه‌ك كه‌س كه‌س نه‌بيستوه‌، نه‌گه‌يشته‌وه‌ پياوه‌ ئاسمانيه‌كه‌ش.

ده‌گيرمه‌وه‌، سه‌ربرده‌ی كورپي سه‌ر بانئ ده‌گيرمه‌وه‌، لي ئه‌گه‌ر كه‌سي، به‌ ديار هه‌ستاني وه‌ی لي زالمه‌وه‌ و له‌ ناو باخچه‌ی هيران و نازه‌نيني، پيكي قه‌لاتيانه‌ی هه‌لنه‌دابئ و له‌ هه‌يبه‌سوولتانه‌وه‌ له‌گه‌ل په‌له‌ هه‌وريكي ده‌مه‌و پاي‌زي دانه‌به‌زيبي، له‌ وێوه‌ نه‌گه‌يشتبيته‌وه‌ بناري پر له‌ دار و بالداري باواجي، ره‌نگه‌ ئه‌وسه‌ربرده‌يه‌ی به‌ده‌له‌وه‌ نه‌نیشئ كه‌ كورپه‌ی ده‌ستی زالمیكي شيرين له‌ (وه‌ی لي زالم) دا به‌ ئاوي دادا، من گه‌يشتمئ و نه‌مه‌هيشت بيرچوونه‌وه‌ بيبات.

تۆ ئه‌گه‌ر كه‌من سه‌رگه‌رمي و ريگاشت ده‌چيته‌وه‌ باواجي، گوێدئ:

وه‌ی لي زالم

به‌ مه‌حبوبه‌ گچكه‌ لانه‌كه‌م ده‌ليم

كه‌له‌ شيلانه‌كي باريكه‌

مه‌مكئ ئه‌و بابان ويرانه‌ی له‌ بۆ من بمينئ

به وي سټوټ لاسور که
 نه وه تانې له باخچې هيران و نازهنينې
 تازه فريکه...
 وهی زالم غمې من...
 کيژ ده لې:
 هه تيمه لاره،
 نه گهر نه من روژه کی نه تو نه بينم،
 به نوټزی نيورويې، ليم ده که يه
 شه و دهيجور و تاريخه...

سال ویده چې دهمې بې پټې نابېته ره زېره، ټيمه له ناو ره ز و باخي
 هيرانې، پټک له پټک ددهين، من و شوفيره که نا، به لام نه وانی دې هيند
 ناسک مهستن، بوونه ته ليموې پړې ته پړې ناسک، ته پ ته پ ليموې په يقيان
 ليوه ده تکی.

له ويوه له ناو ره ز و باخه وه، به مهستی مهی و وهی لې زالم هه ستاين و
 سوار بووین، له سهر قسه و دلې کورې سهربانې، دامانه وه رنی کوېې، من
 جاري ټيکيمه له گهل نه و نه وينداره مهسته بيمه سهربانې، به لام بيستبوم،
 سالی دوو سې جار ترومبيلې ده گري و له گهل دوو سې برادر سهربان و
 سهربانکی له و شينويه ده که ن.

دهنگی کورې سهربانې توژی نزیکه له دهنگی پياوی ناسمانې، له کورپه
 هه ريره که ش شاگردانه تر (وهی لې زالم) ی وی ده لټته وه، هه ده بې وایې،
 ناخر زالمه که ی وی له ناز له و زالمتره!

به وهی لې زالمی کورې سهر بانويه گه يشتينه هه بيه سولتان، تو وهره ناو
 خه یالی مه ستانه وه، ببينه چون په له هه ور ده بېته پهره شوت، له و ناسمانه وه
 ده تفرينې و ده تفرينې و نهرم نهرم دې و له ناقاری حه ماموک به نه سپايی
 ده نشيه وه.

هه وکه به بناری باواجيه وه، ده ورمان له کورې سهربانې داوه، ټيره
 ده سپيکی چيروکه که يه:

كۆپى سەربانى لە گەردى جووانى كۆين تىرى ئەوينى وى دەكەوى، لە ناو گلگەندى ھەولپىرى دەكەوى، ئەو كۆپە ئەويندارە، مالىيان لە گەرەكى پرتەقالان، تۆ بلن مامۇستايان، نزيك سەيد مارف، چەند كۆلانن لە سەرى رادارە، ئەو رادارەى چەند گەرەكىكى لە ھاتنى فرۆكە مەرگەيتەكانى ئىمامى خومەينى ئاگاداردەكردەو، بىرمەنە لپرەو چۆن دەگاتە گەردى جووانى ئەوى، چۆن چۆنى تىرى ئەوينى ئەو كچە زالمەى ئەوى وئىدەكەوى، ئەو ھى وەك ناوى خۆم و كەويار لە بىرمانچىتەو، ئەو ھى:

كۆپى سەربانى دەھات لە پەناى كىلىكى سەيد مارف، لەو كىلانەى لە بلندى دەچنەو سەر بەژنى شەمى ژور سەرى دىوانە، دوور لە چاوان، چاوى منى لى دەرچى، چەند پىكىكى قەلاتى ھەلدەدا، دوايوەى تەواو خەيال دەبوو، مالاوايى لە من دەكرد و گۆرستانى بەجىدەھىشت، زۆرى نەدەبرد دەگەيشتەو سەربانى مالى خويان و تىبھەلدەكردە:

(وہى لى زالم...) بانە و بان دەرۆيشت و بالى دەگرت.

بەر لەو ھى بە دوايدا بچين و بزائين لە كوچ دەنيشتەو، حەزم لپيە، پىكى قەلاتيتان نيشانبدەمەو، ئەو جۆرە پىكە نازانم كى ناوى لينا، بەلام لە داھيتانى حەمد مەستانە، دەگىرنەو:

زوو، رەنگە سەردەمى پاشايەتى بووبى، ئەو مەستانەى خۆمان، زۆر حەزىكردوو لە قەدى قەلاتى ھەر جارەى روو لەلايى: قەيسەرى، منارە، مزگەفتى حاجى لەقلەقى، سەندىباد و گەرماوى عەلياغا و ئەوانە دانىشى و بە دلى خۆى بخواتەو، ئى، ئەو ھش بۆ ھەينى كارى نەكردە بوو، كى زاخى ئەو ھى ھەبوو لەو گۆرە و بە بەرچاوى شارەو بەدە ھەلبد. ناچار، دەھات، بادەى بە وردە سەھۆلەو دەكردە ناو ديمكەو، ديمكەى ئاو خواردنەو ناليم، ئەو ھى ئاوى گەرمى تىدەكرى و بۆ سەرمادەركردن و گەرمبونەو لە سەر زگ و پشت دادەنرى، قوڭغەيەكى دەخستە بەر پشتىنى، بادە لە ديمكەو بۆ ئاو قوڭغە، لە قوڭغەو بە ھەلدانى بۆ زارى مەستان، ئىدى نازانم كى، ناو لەو قوڭغەيە ناو، پىكى قەلاتى. ئىمەش ھەر كاتى پىكى خەستمان كردبا، يان وەكات ھەلماندا، دەمانگۆ:

دهی، پینکی قه لاتی...

ئی، پینکی قه لاتی له وئ، دهگه ریمه وه دیار کوری سهربانی، کوری همهیشه مهستی کچه جوانه که ی گردی جوانی. دوی هلدانی چهند پینکی قه لاتیانه ی ناو کیلان، دهگه یشته وه مالی، له وئوه، له شانشین یان هه وره بانه وه، روو له وراتی کویی، تییه لده کرده:

وهی لئ زالم...

داره خپکه له ی بهر مالان

هه تا عه یامه کی زور لۆ من هه ر داربی

ئه من ده چمه وه سهر بانه کی بلند

به لکو دوو چاری مه چبوو به گچکه لانه که ی خۆم لئ دیار بی

وهی زالم، غه من من...

کورئ سهر بانی، زور که پت هه ر به و چهند پینکه قه لاتیانه ی ناو کیلان وه، له سهر بانی خویانه وه، بالئ دهگرت و رینی جۆت دارتیلانی دهگرت و له و کهنده ی له حه سارۆکانه وه له گلکه ندی گه ره کی ده کرده وه، ده په ریه وه، گوئی نه ده دایی ته پوتووشیه، که ند هه ستاوه، هه رکاتی له سهری دابا، هه لده فری و له سهر رینی پاسی کویی ده نیشته وه، من چهند جارئ له و رتیه دیومه، دیومه سوار بووه و رویشتووه، به لام نازانم بۆ، جاریک هه یپه م لینه کرد و له گه لی نه چووم.

له وئ دیبوویان، له به ری به فری قه ندی وه، روو له گردی، پر به گه روو (وهی لئ زالم) ی بۆ زالمه که ی خوی چریوه، ده لئین:

زالمه که ی سهر ده رگاش، زالمی زاری ئه وی بیستووه، هورده فرمیسکانیشی بۆ داباراندووه.

کورئ سهربانی هه ر له گه ل ئه و پاسه ده هاته وه که پینده چوو، رهنگه هه ر ئه و روژه ش گه یشتیتیه وه گلکه ند، گلکه ندی باخ ده لئیم نه ک گه ره ک، له وئ پشتی ده دایه قه دی ئه و دارتووه ی که هینده ی قله تووه کانی، بالداری دهگرت، روو له چاله گولدانیه که ی ناوه راستی گلکه ند، به دهنگیکی مه یله و نووساو، دوو سی کۆپله ی وهی لئ زالمی دهگۆت و کپ دهکه وت، بیرمه جاریک من

به ناگام هینایه وه، گوتی:

سو پاس زوو گه یشتی، که وتبوومه چالیتی قووله وه...

کوری سهربانی، کوشتهی خه ونیکی خوش بوو، نهیده دی و نهیده دی،
خه ون به زالمه کهی خویه وه، له وه یان به من دهچوو، ئاخو منیش شه و
رۆژ نزام دهکرد، له خه ونیکدا کهویار بکه ویته ئامیزمه وه، زور که رهت
دهمگۆته کوری سهربانی:

- وا له خۆت مه که...

+ تو نه که وتوویته ئه وینه وه، بویه...

چ بلیم، خو نالیم، منیش کهویاریکی هه لفریوم هه یه.

ئی، چهند وه زوی ئه وه پیشه ی کوری سهربانی بوو، له ناو کیلانه وه
دوای چهند پیک، بال لینکه بۆ سه ر بانئ، له ویتوه هه لفره لای زالمه کهی
گردی جوانئ، هه ر به فرین بگه وه باخی گلکه ند له وئ له بن دره خته
بالدار گره که بنیشه وه، ئه گه ر قادسیه نه بیردبا، رهنکه له هه لفرینی خوی
نه که وتبا، قادسیه ی شه ر کینی هیشته؟ کوری سهربانی برد و کهس نه یزانی
به (وه ی لئ زالم) وه له کوئی ناشت، نه شمزانی (زالم) ه کهی گردی جوان،
داخوا رۆژی نیورۆیی لئ بووه شه و و دهیجوو و تاریکه؟

قادسیه به سه دامه وه گۆر به گۆر بی، وازی لیبینه، هه وکه بۆ تاوئ
مه ست مه ست دهچمه دیداری کهویار و ئیدی بلیم تا کهنگی نایبینمه وه.

رهنگی جاری ئیکه مم بی، له مائی و دوور له هه موو چاوئ بخۆمه وه،
پیکم هه لدا و به گۆرانییه کی ماملیم گرت، گۆرانییه کهم لانیه، دهنگیشم هی
ئه وه نیه بیلیمه وه، په نام برده بهر شمشال، ئه و شه وه په نجه کاتم به کونی
شمشاله وه به دلی من دهجوولانه وه، بادهش هه ناسه می سوارنه دهکرد:

سه ری مه ستم خسته سه ر رانی و به په نجه و لیو (سه ر له سه ر رانی) م
بۆ دهگوته وه، له (شووی کرد به ره قیب) هه ستمکرد درهنگه و (شه و و
شه و گارم شه فکرد) ووه و خه ونه، به لام خه وتمه وه، ده می وه ناگا هاتم، ده بینم
شووشه به تاله، ئه ویش (دیاره وه فای نه ماوه) و منیش (به برینی خۆم
نه زانی) وه، به لام به (با پروات به نه عله ت بی) تیچچووم، گوتم:

نا، من وا نالیم، دلم نایی.

گورانی گه‌یشته:

تازه ناکه‌م دلداری

شهرته ده‌چمه بیابان

نامینمه‌وه له شاری

منبش هاته سهرم، بهو نیوه شه‌وه له مالی بیمه ده‌ری و به‌ره و ئاقاری
گۆرستان، به‌ره و پیری سوارچاکان سهری خۆم هه‌لگرم.

کۆچی دووه‌می که‌ویار، له ناوه‌وه له وه‌لی دیوانه دیوانه‌تری کردم، به‌لام
خۆم به‌رزه‌فت ده‌کرد و به سهر خۆم نه‌ده‌هینا، ره‌نگه هینده‌ی گه‌مه‌کانی
مندالی دیره هۆنراوه‌م بۆی هۆنیبته‌وه، به‌لام پیشانی که‌سیشم نه‌ده‌دان، وام
هه‌ستده‌کرد، ههر که‌سی بیانینی، که‌ویاریان له ناو ده‌بینته‌وه و ئاشکرا
ده‌بم، پیشموابوو ئاشکرا‌بوونی ئه‌و که‌ین و به‌ینه، ریک ویرانبوونی دنیای به
دواوه‌یه، باشه بۆ؟ هه‌وکه‌شپینوه تینه‌گه‌یشتم.

له دوا‌ی کۆچی دووه‌می که‌ویار پتر به‌ فازیله ریحانه‌وه‌م گرت، رۆژیک
نه‌مدیتبا، هه‌ستمده‌کرد شتیکی گه‌وره له شتیوه‌ی که‌ویارم بزر کردوه،
ئه‌ویش وابوو، به‌ واتای وشه و پتریش ئیمه براده‌ری گیانی بووین، له سهره
کۆلان دانیشن و چوونه سینه‌ما و پیاسه‌ی سهر قه‌لات و ناو قه‌یسه‌ری و
ئۆرزدی باگ و ده‌لالخانه و کتیبخانه‌ی گشتی و زۆر جار چوونه کریکاری و
ئه‌وانه‌مان پیکه‌وه بوو.

دوا‌ی کۆچی دووه‌می که‌ویار، پتر له‌و ئه‌ده‌به‌ی هه‌ینی به‌ نار‌ه‌وا به
پووچکه‌رای و ئه‌وانه ناوی ده‌هات، نزیکه‌بوومه‌وه. هه‌ندئ ده‌مه‌ته‌قتی ناو (له
چاوه‌روانی گۆدۆ)م ئه‌ز به‌ر کردبوو، له‌و سه‌روبه‌نده له کنه من پیشه‌نگی
نوو سه‌ران سارته‌ر بوو، به‌شار که‌مال و گۆرگی له چاو وی فه‌ریکه‌ نووسه‌ر
بوون.

کۆچی دووه‌می که‌ویار، رۆژانه به‌ره‌وه‌لدێر و زێی هه‌لده‌دام، به‌لام ههر
جاره‌ی شتی ده‌یگرتمه‌وه و به‌ ژیا‌نی ده‌به‌ستمه‌وه.

كۆچى كەويار وای كردد، خۆزى، سەد خۆزى بە كەریمه كەى ناو داستانى
كەریم و ستى بخوازم، ئەدى شیخی رهشوانى!

هاوارم بۆ شېخى رەشوانى

لەو سەرۋوبەندە بە بېسىتى ھەر سەربردە، بەستە، ھەيران، لاۋكىكى
ئەويندارى، گريانم دەھات، دور لە چاوان ھورردە رۆندكانم دادەباراند،
بووبومە يەكپارچە لە سۆز و سۆزدارى. ئەو رۆژەى شتى لە سەربردەى
دوو ئەويندارەكەى لای رەشوانىم بېست، نم نم، دلۆپ دلۆپ، ھەورى
فرمىسك رشت، دنيايى سەرکۆنەى خۆم كرد، دەستى خۆم دەشكاندەو و
دەمگۆ:

ئەگەر كەسى، تەنھا كەسى بەو كەين و بەينە، بەو ئەوينەى منى زانپيا،
دور نەبوو بۆ من رۆلى ھەيرانبىژەكەى ناو سەربردەكەى دىتبا، نەبەشتبا
ئەو كۆچەى كەويار سەريگرتبا، كۆچەكەى دوينى پىزى.
دەمگۆ:

ھىچ نەبا، دەبا ئەوينى خۆم لەو ژنە زارشەكرە گەياندا كە پىدەچوو
ھەستى بە شتىك كردى، ئەو نەبوو چەند جارى روو لە ئىمە گوتىوى:
چەند جوان لىك دىن.

جاريك زوو ھىشتا زۆر مندال بووين بە گوئى خۆم بېستم گوتى:
دەلىنى كەرىم و ستىن.

دەبوو چىم لە دل بوو بۆ ئەو ژنەم بە گۆرئى ھەركردبا، دەبوو بەر لەو
كۆچەى كەويار كۆچى دووھەمى بەو ژنەم گوتبا:
من لە مندالىيەو شىت و سەوداى ئەو كچەم، ھاوارە، چارەين.

دلنيام دەبوو ھەيرانبىژى ناو سەربردەكە و نەيدەھىشت كەويارم لە
دەستبچى، لە خۆم گىژ و ويژى، لىم گەرىن خۆم بە خۆم كرد بەردبارانم
بەن.

با لیتره سه برده‌ی ئه‌وین و چه‌یرانیژده‌که بگتیره‌وه، دباره دواتر ریگتر و وردتر، له زاری فه‌ره‌اد موکریی زارشه‌کره‌وه، ناسکتر بیستمه‌وه و من وام دارشته‌وه:

هه‌بوو نه‌بوو سالانی زوو هینده‌ش زوو نا، که‌ریم و ستیی ئه‌و ده‌شته هاتبوونه کوشتنی، وه‌ک دوو ئه‌وینداری به‌ مران نه‌گه‌یشتوو که‌وتبوونه ناو لاوک و چه‌یران و به‌یتان، له کۆر و ناقاران ده‌هاتنه چ‌رین و گۆتنی. له‌و سه‌روبه‌نده له‌ به‌ری زاره‌تی، ئه‌و به‌ره‌ی داری شه‌کران، داری به‌هه‌شتیی لی شینوو و تا دره‌نگیش ئه‌وینداران له‌ سی‌به‌ره‌که‌یه‌وه به‌ دزیه‌وه ده‌سته‌س‌ری مرازیان بۆ لک و په‌لکی هه‌لده‌دا. له‌و که‌ند و چۆمه‌ی ئه‌وئی، له‌و خا‌که‌ خوینگر و ئه‌وینگره‌ی ئه‌وئی، ئه‌وینی له‌ شیوه‌ی داره‌که‌ی به‌هه‌شتی گۆپکه‌ ده‌کات، به‌ بای داراوس، ئه‌و بایه‌ی ده‌لینی له‌ (لی لی دۆت‌تام)ی کاویزه‌وه هه‌لده‌کات، زاره‌کاته‌وه و که‌سک که‌سک ده‌په‌یفی، لی په‌یفینی ه‌ی له‌ پیناو و چه‌یرانیژئی، ناهین که‌س بیبستی، ئاخ‌ر ده‌ترسن به‌ ده‌ردی ستی و که‌ریم بچ‌ن. به‌راییی ئه‌وینی ئه‌و دوو ئه‌وینداره‌، ئه‌وینیکه‌ له‌ شیوه‌ی ئه‌وینی مه‌م و زینی، به‌ری دوا‌یه‌که‌ی له‌ سایه‌ی چه‌یرانیژده‌که‌ و شیخه‌که‌ی ره‌شوانی به‌ره‌واژ ده‌بیته‌وه، به‌ره‌واژی هه‌رچی ئه‌وینداره‌ خۆزی پیده‌خوایژی، کورته‌ی سه‌برده‌ هۆسایه‌:

به‌ زۆری و به‌ کۆت‌ک کچه‌ی ئه‌ویندار ده‌ده‌نه‌ پیاوئی، ما‌ل له‌ گوندیکی ئه‌ویدی ره‌شوانی. کورپه‌ی ئه‌ویندار چی له‌ ده‌ستایین، له‌ په‌ناین ده‌که‌ویتته‌ قورپیانانی، له‌ رۆژی گواستنه‌وه‌ چه‌یرانیژئی گۆزین هه‌وساری مایینی بووکی راده‌کیشی، به‌ ده‌م رۆیشتنی که‌ژاوه‌وه به‌ دلی پر که‌سه‌ر و هه‌وکی پر گریانه‌وه‌ تیه‌له‌ده‌کاته‌ چه‌یرانی، کاتی ده‌گاته‌ گوندی ره‌شوانی و راستی مالی شیخی ره‌شوانی، ده‌نگ هه‌لدینی و شه‌ش جار له‌ سه‌ر یه‌ک و جار له‌ درای جاریش حیلت‌ر و گریاناویت‌ر، ئه‌و کۆپه‌یه‌ ده‌لینه‌وه‌:

سبه‌ینه‌یه، سبه‌ینه‌کی ساره

له‌ سه‌ر بسک و په‌رچه‌می نازدار چه‌یرانی.

که‌تیه‌ هورده‌ خوساره

شیخه‌که‌ی مال له به‌غداین گه‌له‌ک دورره ده‌نگم نایگاتی.

هاوارته له من، هاواره

شیخه‌که‌ی مال له ره‌شوانی، هاواره، هاواره، هاواره...

له جاری حه‌فته‌م که‌سی پیلی ده‌گری و ده‌لی:

شیخ توی ده‌وی.

که‌ژاوه‌ی بووکی راده‌وه‌ستی، حه‌یرانبیژ ده‌چیته خزمه‌تی شیخ، شیخ

ده‌پرسی:

تو ویده‌چی کیشه‌یه‌کت هه‌بی؟ ئه‌وه‌ی ده‌لیتی حه‌یرانکی ئاسایی نیه، وا

نیه؟

حه‌یرانبیژ:

شیخم، نازانم چ بلیم.

شیخ:

کورم، چیت له دلّه به‌گۆریی وهرکه.

حه‌یرانبیژ، ورد و باریک ئه‌وینی کور وکچه‌ی بۆ ده‌گنیریته‌وه، شیخی

ره‌شوانی که له کن کویتا و ئاغاش قسه‌ی ده‌پوات و که‌س قسه له قسه‌ی

ناکات، گازی بووکی ئه‌وینداری سه‌ر مایین ده‌کات و له دوا‌ی کوره

ئه‌وینداری له بن دیوار که‌وتوو ده‌نیریت.

کاتی پیده‌که‌وی ئه‌و ئه‌وینه وینه‌ی ئه‌وینی که‌ریم و ستی و مه‌م و زینه،

ده‌نیریته دوا‌ی مالی بووک و زاوا، له‌وی سئ به‌رده به زاوا فریده‌دات، هه‌ر

له‌وی ئه‌و دوو ئه‌وینداره پیکدی شاد ده‌کات.

ئه‌وینی من چه‌ند هینده‌ی ئه‌وینی کوره‌ی ناو سه‌ربرده‌یه، به‌لام که‌ویار، چ

ئاگای لیتیه! له دلّی خو ده‌مگۆ:

حه‌یرانبیژیکی له‌و ره‌نگه‌شم هه‌با، نه‌یده‌توانی چاره‌ی ده‌ردی دلّی من

بکات، ئاخ‌ر کئ ده‌لی دلّی که‌ویار من نا، وینه‌یه‌کی سووتاوی منیشی تیدا‌یه!

ئه‌وینی من له‌ه‌ی ئه‌وان نه‌ده‌چوو، له‌ه‌ی فه‌ره‌ادیش نه‌ده‌چوو، ئاخ‌ر

راسته شیرین دلّی به‌ فه‌ره‌اده‌وه نه‌بوو، به‌لام خو ده‌یزانی دلّی فه‌ره‌اد له‌و

پتر که‌سی تیدا نیه.

به لام كه وياري من نه وشي نه زاني كه كه سي هه به له فه ره هاد
سوتوتو، ئه رى كه ويار هيچى له و نه وينه ي من ده زاني؟!

خۆزى به كه ريم و ستى

به بيستنى داستانى كه ريم و ستيش ده گريام و هزار خۆزگه م ده خواست كه ريمي ناو ئه و داستانه بام و كه وياريش ستى، قيرسى مردن، خو له دلئى وى جيم هه بوو، خو له ساتى مردنى خوينم تيكه لئى وى ده بوو.

ئه و چاره ي له زارى ژنه زارشه كره كه وه بيستم، من و كه ويارى به كه ريم و ستى چواند، مندا ل بووم، شتيكم له ئه وين نه ده زانى، به لام سه ربرده ي ئه و كچ و كورهم بيستبوو، به سته و به ند م له باره يانه وه بيستبوو. زور جار له گه ل كه ويار و مندا لان هه ندى له وانه مان له كۆلانى ده گوته وه، بۆيه ليكچوواندنه كه م له دل خوش هات، له هه ر شتى ناوى ئه و و من پي كه وه هاتبا، له دلم خوش بوو.

كه س نه بوو شتى له داستانى كه ريم و ستى نه زانى و نه يلئته وه، به ندى پلكه به نديبئيش تيكه لئى ئه و به سته و به ندانه بوو بوو كه بو ئه و دوو ئه وينداره به مران نه گه يشتووه له خوين گه وزاوه گوترا بوون، به لام خه لكى گه ره ك به نده كانى پلكه به نديبئيان ده ناسيه وه، هى وى له سه ر زاريان خۆشتر ده هات، به نده كى وى گه له ك دريژ بوو، هه ر هيندم له ياده:

كه ريم كئوا چى، كه ريم كئوا چى؟

ده وريان دايه په نجا تفه نچى

كه ريم بوئره كه ريم بوئره

به ئاغا و ئۆكه ر ده كاتن هئره

له شاربىزى شه ر و هه رايه

ستى كۆره بئ، تفه نك وه ستايه

هاواره ستى، هاواره ستى

که‌ریم سنی گولله به سهری که‌تی
ستی ده‌لٲٲه ئاغا و بابی خۆ:
هه‌گه‌ر نه‌مکوژن کوو به ریشی نکۆ
دوو کوشته هه‌وکه وا له ناو شاری
که‌ریمی ئازا، سنی نازداری

ئیمه‌ی مندال له پلکه به‌ندبیژ جوانترمان ده‌گۆته‌وه، له گۆتته‌وه‌ش هه‌ر
کاتی ناوی که‌ریم ده‌هات، که‌ویار په‌نجه‌ی ده‌خسته سهر من، ده‌بوو منیش له
ناوی سنی په‌نجه‌م بۆ وی درٲژ کردبا!
من له پشت‌ه‌سارۆکان شوینی کوشتنی که‌ریم و ستیم دیتبوو، که‌له‌که
به‌ردی له شیوه‌ی مه‌زاری پیاوچاکان به‌لام په‌رۆی که‌سکی له سهر
هه‌لنه‌درابوو، خه‌لک ده‌یانگۆ:
برایماغا و که‌مه‌ربه‌ستانی لی‌ره سنی و که‌ریمیان کوشت.
ئه‌نگۆش له داستانه‌که‌وه ناوی ئه‌و برایم ئاغایه‌تان بیستوه، ئه‌ها سنی
ده‌لی:

برایماغای بی دینه
سواری قه‌مه‌ره‌ی شینه
ستی چاوکار گازه‌کات:
که‌ریم ده‌ستان هه‌رینه

با به‌چه‌ند رسته‌بی ئه‌و ده‌ستانه ئه‌وینداریه بگٲرینه‌وه که برایم ئاغا له
خوینی وه‌ردا:

ستی جوانترین کچی ده‌شتی که‌ندیناوه‌یه، به‌ژن زراقی، که‌زی زه‌ری، چاو
کالی، سۆر و سپی، که‌پوو قه‌سپی لیو کشته‌کی. که‌ریم کو‌ریکی که‌له‌گه‌تی،
چاو برۆ ره‌شی گه‌نم ره‌نگی خوین شیرین، می‌رخاس و نیشانشکینیشه.
ئه‌وینی ئه‌و کو‌ر و کچه‌کار له هی مه‌م و زین و خه‌ج و سیامه‌ند و ئه‌وانه
نیه، هه‌ر ده‌بی به ئه‌وینی که‌ریم و سنی ناوی بی، له‌ولایه‌شه‌وه ئاغای
گوندی که ده‌سه‌لاتی حوکمه‌تیکی هه‌یه، چاو ده‌برٲته سنی.
که‌ریم ده‌چٲته داخوازی، بابی سنی که له قسه‌ی ئاغا ده‌رناچی، نایداته

که‌ریمی کرمانج و سه‌ی تیره‌ده‌دات.

چاره؟ که‌ریم و سستی شه‌ویک سه‌ری خۆیان هه‌لده‌گرن، برایماغا و بابی سستی به‌ده‌سته‌یین تفه‌نگ‌چی‌ه‌وه‌ده‌که‌ونه‌سۆراغیان و به‌هه‌موو جینی‌ه‌کیشدا بلاویده‌کاته‌وه:

هه‌رکه‌سی ئه‌و کور و کچه‌ راگری، هه‌ر مه‌لایین لیکدیان ماره‌بکات، خوینی خۆیان له‌ ملی خۆیان.

ئه‌وه‌ش ده‌لی:

هه‌ر که‌سی شوینی که‌ریم و سستیمان پینلی، پاداشت وهرده‌گری.

ستی و که‌ریم، دین، گوند گوند دین، ده‌گه‌نه‌ شار، له‌ویوه‌ بپۆ بپۆ، ده‌گه‌نه‌ه‌سارۆکانی ئه‌و سه‌ره، به‌دزیه‌وه‌خۆ داویننه‌ مالی پلکینیان. سه‌رکاری گوند که‌ ئه‌وه‌ ده‌زانی زمانیان لیده‌دات و لیتیان له‌ هه‌را ده‌دات، ئه‌ها:

سه‌رکار مه‌لاقاداره، حیزباب توخمی سه‌گساری

که‌ریم و ستیان ده‌رکرد، به‌هه‌له‌له‌ی منداری

برایماغا به‌ کۆمه‌لی چه‌کداره‌وه‌ ده‌گات و ده‌وری گوند ده‌گرن، شه‌ر ده‌سته‌پیده‌کات، که‌ریم شه‌ر ده‌کات، له‌ شار ده‌نگه‌داته‌وه، دپ به‌ دوژمن ده‌دات و ریی ده‌رچوون ده‌کاته‌وه، گولله‌یین به‌ رانی ده‌که‌وئ، سستی به‌ چه‌فیه‌ی خۆی بۆی ده‌به‌ستی، که‌ریم ناکه‌وئ، له‌ شه‌ری خۆی ناکه‌وئ، به‌ تفه‌ ته‌واوی دوورده‌که‌ونه‌وه، حه‌یف تفه‌نگ له‌ کار ده‌که‌وئ، ئاغا له‌ دووربینه‌وه‌ ئه‌وه‌ ده‌بینی.

که‌ریم له‌ ده‌و ری ترومیلی ده‌بینی، وا تیده‌گات هی پۆلیسه، به‌تاو به‌ره‌ و لای ده‌چن، سستی زووتر هه‌سته‌پیده‌کات هی پۆلیس نیه‌ برایماغای تیدایه، ئه‌و جا له‌وییه‌ ده‌لیته‌ که‌ریم:

ده‌ست هه‌رینه...

به‌لام به‌ چی؟ تفه‌نگ داریکی رووته.

ده‌وریان ده‌دن، چه‌کدارئ له‌ دواوه‌ دوو فیشه‌ک ده‌نی به‌ سه‌ری که‌ریمه‌وه، وه‌کات گیانی ده‌رده‌چی، برایماغا ده‌لیته‌ سستی:

سواربه، تو ناکوژم.
 ستی که خوی له خوینی گهرمی کهریم وهرداوه، تف له چاوی ئاغا
 دهکات و دهلی:
 پشتی کهریم ژیان! گوو به تو، گوو به ژیان.
 دیسان روو له ئاغا:
 تف له تو، له بنهچەت، ناپیاو، گهواد، بمکوژه.
 ستیش دهکوژن، درهنگ پۆلیس دهکات و کهریم و ستی دههیننهوه شار،
 ئەو رۆژه شار بۆ مه‌رگی ئەو دوو ئەوینداره له سه‌ر چاو دهکه‌وێت.
 ئەوجا، تو به‌ری خۆ دئ، ئەمن خۆزگه‌م به کهریم دهخواست و ده‌مگۆت:
 بریا منیش ستیم هه‌با، که‌ویاری من ستی با.
 بئ تامم کرد! وا چاکه له باسی که‌ویار دوورکه‌ومه‌وه، هه‌وکه ده‌چمه‌وه
 رزگاری، به‌لام به‌ر له رزگاری ئەی ره‌قیبئ هه‌یه، ئەوه زۆر کۆنه، زۆر
 کۆنتر له ئەی ره‌قیبی زانکۆ و ئەوانه.

ئەي رەقىب بۇ عزەت دوورى

لەو سەرۋەندە لە رېيتوانانى ناو جادە، لىرە و لەۋى، لە رېرەو لادان روۋىدەدا، لەو رېرەۋەي مىرى بە دلى خۇى بەرايى و دوماهى دەنەخشاندا و هېلى بۇ دەكىشا، هەندى قوتابى ئەو هېلەيان دەبەزاند و ئەۋەي لە دلىان بوو، بە دەنگى بەرز دەيانگوتەۋە. كەم رېيتوان هەبوو، ئەي رەقىبىكى لىۋە بەرزەبىتەۋە و بۇ تاۋى دروشمە مىرىبەكان كپ نەكات، ئىمەمانان لەوان روژان لە خودامان دەۋىست، بەعس رېيتوان رىكبىخى و خەلك بەيتىتە جادە، تائىمەش خۇ تىپەستىن و بە ئەي رەقىبى رېرەۋى رېيتوان بۇ خۇپىشاندان بگۇرىن.

چەند وىنەيەكى لە رېرەو لادانكى گەورەم لەبىرە، ئەۋەي جادەي ئەنجوومەنى ياسادانانى هەينى و ئەنجوومەنى ۋەزىران و پەرلەمانى پاشى، ئەھا:

قوتابخانەكان لە خىر لاۋە، يەك بە جادە پانە و پان دىن، دەلىن سەدام لە ئاسمانى شارە و ھەر دىتت دابەزى، بەعسى لە جادەۋە بە:

بىل روح بىل دەم

نوفدىك يا سەدام

خۇشەتتى دەكەن و پىر بە گەرووى جادە دروشمى خۇيان دەلىنەۋە:

ئەلف جىم شەدە

حزبل بەعس ۋەردە

زۇر نابا لە دژە بەعسەۋە، لە زارى كچ و كورانى شارى:

ھە چەرمە چەرمە ھى

كەپووى بابت بە چرمە ھى ...

بە سەر دەنگى بىژۆكى (روح و دەم و حزب و ۋەردە و شەدە و مەدە)

زال ده‌بیت. هه‌نگینی ئه‌و چه‌رمه چه‌رمه‌یه، تیزکردن بوو به درووشمه‌کانی به‌عس، هئێ له‌وه‌ش به‌راییی و خۆ ئاماده‌کردن بوو بۆ ئه‌ی ره‌قیب. بۆ وه‌رگرنتی تامی زار بوو، بۆ ئه‌وه بوو تا بزانی چی‌ند که‌س سوار و له سه‌رپین بۆ گۆتته‌وه‌ی ئه‌ی ره‌قیب، ئه‌و ئه‌ی ره‌قیبه‌ی به‌عس به بیستتی له‌رزنی ده‌هاتی، شیت و هار ده‌بوو، ده‌ست و پیی تیکده‌ئالا، شیتانه و له‌رزوکانه ده‌وروشتی خۆی ده‌پشانده‌.

بیرمه ئیمه له به‌ری چاخانه‌ی بایزه‌وه، ئه‌و چاخانه‌ی هیندی مناره ناسراو بوو، ده‌په‌رینه‌وه به‌ری ئه‌و به‌ری، جاده له چه‌رمه‌وه گۆرا بۆ ئه‌ی ره‌قیب، چ ئه‌ی ره‌قیب! گه‌یشته قه‌لاتی و له لوله‌ی مناره‌ی چۆلیه‌وه گه‌یشته ئاسمانی، ئه‌گه‌ر له‌و ساته سه‌دام له ئاسمان بووبی، بیستووویه‌تی.

له گه‌رمه‌ی ئه‌ی ره‌قیب، ئه‌و ریزه ترومیله گه‌یشتن که ده‌بنی سه‌دام له ناو یه‌کیان دانیشتی، به‌لام سه‌ت حه‌یف و مخابن، سه‌دام حوسین ئه‌ی ره‌قیبی ئه‌وه رۆژه‌ی هه‌ولیزی نه‌بیست، ئاخ‌ر خۆی نه‌هاتیوو، حیزه دووری بۆمان ناردبوو، هه‌ینی هه‌ندی که‌س ناوی ئه‌و عزه‌ته‌یان به‌و شیوه گۆ ده‌کرد.

به‌ گۆته‌ی گۆتیار، دووری کاتی ئه‌ی ره‌قیب ده‌بیستی، ره‌نگی ده‌په‌ری و ده‌لێته نازانم کێ:

هه‌روو بزانه ئه‌و گه‌وادانه چیان ده‌وی!

شاتکه شیت گۆته‌نی: ئی، حیز گه‌واد، هیشتا نازانی چیمان ده‌وی؟

له‌وه گه‌پێ، ئیدی وه‌له‌که به‌عس به‌ دار و تفه‌نگ به‌ ناو وه‌ربوون، کچ و کوپانی ئه‌ی ره‌قیب په‌رته‌یان لیکرد و هه‌ر ده‌سته‌ی به‌ لایه‌ک و کۆلانی‌کدا هه‌لاتن.

بیرمه له‌ گه‌ل هه‌مزهی به‌لاشاوه و دلشادیک و یه‌ک دووانیکی دی دامانه‌وه پشت ئه‌منخانه، هه‌لی، یه‌کپی و یه‌کپشی گه‌یشتینه پشت سینه‌ما سه‌لاحه‌دین، له‌ وێه به‌ ته‌نیشته مه‌زاری سولتان مزه‌فه‌ری هه‌میشه مشت له‌ ژن، تو بلی سولتانی ژنان، په‌رینه‌وه به‌ری گه‌په‌کی عاره‌بان، له‌ بیرمان بی، چه‌ند وه‌له‌که به‌عسین به‌ دوامانه‌وه‌ن، هه‌لی، له‌ کۆلانی ته‌کیه‌ی شیخ محیدین،

براده‌ری گوتی:
با بچینه ناو ته‌کیه.
ئه‌وی دی گوتی:
هه‌لن، ته‌کیه دادمان نادا.
وا تی‌بگه‌م ئه‌و شیخ محیدینه بوو، کاتی خۆی فه‌توای هه‌رامکردنی
ئه‌ورۆزی دا.
له‌باته‌وه‌ خۆمان به‌قه‌یسه‌ریدا کرد، قه‌یسه‌ری جیتی خۆ بزرکردن و
بزربوونه، قه‌یسه‌ری له‌چاوی به‌عسی شاردینه‌وه.
وینه‌یی بۆ له‌بیرنه‌چوونه‌وه:
دوای نیو ته‌مه‌نی له‌و به‌رواره، له‌گه‌ل جاده‌یی ماموستا چوینه‌وه‌ نزیک
هه‌مان جیتی ئه‌و شاره، ئه‌و جاره‌ بۆ نان بوو، بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی مووچه‌ی
دزراو بوو، دیسان چه‌کدار به‌ ناو وه‌ربوون، وا دیاره‌ ده‌سه‌لات هه‌ر
ده‌سه‌لاته، به‌چه‌ندان (دووری) شه‌وه!

رزگاری دەرژیتە جاده

رزگاری له منى سەر سەررپژ له سەربرده بۆته بهلاشاوه، له خەر لاره سهردهكات و نازانم له كيهه سهرهوه بهرى لىبگرم و بىگرمهوه و بىگىرمهوه، دهلىن چى، هەر له ئەى رهقىبهوه پىندا بىمهوه؟

ئەو دوو سالەى ئەوى، ئەو رزگارەى كه به ههوكى سهيداوه ناوانرا، ئەى رهقىبى لىتهبىرا، واى لىهاتىوو، مامۆستايهك توورەى كردبايت، به گۆتتهوهى (ئەى رهقىب) نارەزايى خۆت دهردهبرى.

ئەو بههارهى زانكو رزايه شهقام و مهركى سهدامى گۆتهوه، رزگارى وهكات به ئەى رهقىبهوه هاته گۆ، له دهركا و پهنجهرهوه زايهلهى ئەى رهقىبى زارى وى گهيشته كۆلان كۆلانى سهيداوه، خۆ بهر له رابوونى زانكۆش، رزگارى جاروبار ئەى رهقىبى لىوه بهرزدهبۆوه. رزگارى بوو ئەى رهقىبى وهبىرى زانكو هىنايهوه. بهر له وهى زانكو به ئەى رهقىبهوه پرژيته جاده، رزگارى له ناو جاده سهرىن كهوتىوو، به ئەى رهقىب زمانى پزابوو. دواتر بىستمهوه ههندى قوتايى زانكو له نىو خۆيان گوتبوويان:

زانكو به ئامادهبىهكىشى تىنابى!

بىرمه له قاتى سهرىن، له هۆبهى سهرى ئەو سهرى، هۆبهى وىژهى، سهرىكرد و هيندهى بلتى بهك و دوو سهرىن و خواری گرتهوه. بهر له هاته خواری، سى چواری سهرمان به ههورهبانهكهدا گىرا، كورسى و مىزى شكارى تىدابوو، دلشاد، ئەو كورپهى دواتر ههيرانى كرده پاشبهندى خۆى، پىچكه مىزىكى دهستداى، له رۆژىكى وا پردانه دار چى كهمتر نيه له وهى كلاشىنكۆفت به رووى بهعسا ههگرتبى، منىش چاوم لهو كرد و خوترمهيهكم دهستداى. دهنگى وى له ههمروان هيلتر بوو، هەر له خۆى دههات، كاتى دهىگۆ:

حیزی به عس فاشیه، سهدام حوسین نازیه.

له هاتنه خواری، ئەی رهقیب پتیلکه پتیلکه هەلدهکشا، له خواری هەر زوو هەردوو فەرهاد و ئاسۆ و محەمەد کرمانج و زۆری دی وەریانگرتەوه، یوسفیکیش بە دەنگیک ئەی رهقیبەکی وەرگرتەوه، له گەرەک دەنگیدایەوه. نەبادا بیرمچیتەوه و نەیهتەوه ناو گێرانەوه، لێره کەوانەیهکی له پیشاندانەوه بۆ دەکه مەوه:

ئەوه یوسفه سەر بەگۆبەندەکه نیه، بەلام سەرچیخ نەچوویم، سەر بە پارتهکی ویه، یوسفی نەوهی عەزیزه، کورپکی باریکه ئەی کەلهگەت، ئەز چاکوچۆنیم لهگەڵ نیه، بەلام دەزانم یوسفیکی رەفتار جوانی شیرین گفتاره، کورپکی تا بلتی زیخ و پر زاخه، له باری (ئا) ئاوه و له باری (نا) بەرد و شاخه، لیت بزر بیت، له ناو خۆپیشاندانان دەبیینیەوه، له چاوی بەعس ناگەریتەوه، ئەورۆش له رزگاری، له رژانه جاده، بویری خۆی پیشانی دۆست و دوژمن دا.

ئەها، کورانی رزگاری وینە ی پۆلی داربەرۆو رژانه ئەو گۆرەپانە ی دیوی ژۆری، ئەو جییهی ناوه ئالای سەدامی لێ هەلدهکرا و پتیدا هەلدهگۆترا، لەوی و له حەوشه گرن و ناکورژینەوه.

رزگاری، له چاوی منەوه هەر دەمە ی شتۆهین دەگرت و هەموو شتۆهکانیش له بەرای شۆرشیک دەکه نەوه، چاودی، هەوکه پەنگ دەخواتەوه و له سەر سەرکردنه، لەوی رزگاری گێژدەدا و بە یەک دەنگ، دەنگی لافاو، مەرگی سەدام دەلێتەوه، رزگاری بەری پیناگیرێ دەرژیتە جاده.

بەر له رژانه جاده سی گرتە هەن، هی گێرانەوه ن:

ئەها، مامۆستای وانە ی (پەرۆردە ی نیشتمانی) تۆ بلێ پەرۆردە ی بەعس، له ناو پۆلن، پۆلی ئیمه، بە دیار هەشت نۆ دە قوتابیهوه، وانە ی خۆی دەلێتەوه، ئەو مامۆستایه بیستبووم، له قسه شیرا دیاربوو که وەک زۆری دی پەنجەمۆری بۆ بەعس کردبێ، مامۆستایهکی تابلتی نەرم و بەرپزیش بوو. ئی، ئەوانە ی ناو پۆلن وەک بلتی له رزگاری نەبن، له دەری ئەی رهقیب و برۆوخی خۆیان دابوو پەناین، دەرگا و پەنجەرەیان له سەر خۆ

داخستبوو.

من زۆر لیتیان پېرېووم، خۆم پینه‌گیرا، وهک ده‌لین دامه‌که‌راتی و به داروه لیتیان وه‌ژور که‌وتم، هیندهم له‌بیره‌گوتم:

نامه‌ردینه، ئە‌ورۆ رۆژی وانه‌خویندنه؟

مامۆستا هەر خۆی له‌گۆوره‌ش نه‌برد، ته‌ماشایه‌کی کردم و نه‌رمه‌بزه‌یه‌کی کرد و هیچی نه‌گۆ، قوتابیه‌کانیش سه‌ری خۆیان داخست، منیش به‌کپی پشتاو پشت کشامه‌وه و تیکه‌لی برووخن و نزیکه‌مه‌رگه و ئە‌ی ره‌قیب بوومه‌وه.

راستیت ده‌وئ، پاشتر له‌و کرده‌یه‌ی خۆم په‌ژیوانبوومه‌وه، له‌به‌رخۆمه‌وه

ده‌مگۆت:

باشه، من چیشم به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌هه‌یه، بۆ ده‌بیته‌.....؟

له‌پیش لای هۆده‌ی به‌ریوه‌به‌ر، کۆمه‌لی قوتابی له‌سه‌نگۆی ده‌ورگیراوی زاره‌تریک ده‌چن، کوت کوت پی له‌زه‌وی ده‌کوتن و هه‌لده‌رزن، ده‌نگدانه‌وه‌ی ئە‌ی ره‌قیب نه‌با، گویت له‌چۆقه‌چۆقی ددانیان ده‌بوو، وا دیاره‌چاو له‌که‌لینی ده‌ربازبوون ده‌گیرن، له‌ته‌نیشت منه‌وه، ده‌نگینگ هەر ده‌بی جه‌لال تۆ بلی یاشنخ، بوویی، روو له‌زاره‌تریکان:

داوه‌شین، به‌فرتان لی باریوه؟ وه‌رن خۆتان به‌ئە‌ی ره‌قیب گه‌رمبکه‌نه‌وه.

مامۆستا (.....) گوئی خۆی گرتوه، ویده‌چی له‌دلی خۆی بلی:

من نه‌ک هەر نه‌مگۆتوه، نه‌شمبیس‌توه، که‌سی گوتیته‌ی:

سه‌دام نزیکه‌مه‌رگه‌...

هەرچی مامۆستا سه‌مه‌د ئیسماعیله‌که‌سه‌به‌پیکه‌نینه‌وه‌نیده‌بوو،

ئە‌وه‌تا رووی بزه‌ی گرتوه و زه‌رده‌ی لی نیش‌توه، له‌خۆشیا چاوی پر

ئاو‌بووه، ئە‌و مامۆستایه‌له‌ناو‌پۆلی به‌ئاشکرا سه‌رکۆنه‌ی سه‌رانی به‌عسی

ده‌کرد، گوئی نه‌ده‌دایه‌گرتن و له‌کونه‌ره‌شه‌کردن و مردن.

وانه‌یی به‌ر له‌سه‌رکردن، بی‌رمه‌کۆمه‌لی نه‌خشه‌ریژ، نه‌خشه‌ریژی

خۆپیشاندان سه‌ریان به‌سه‌ر یه‌کتر کردبوو، له‌وانه‌ی ناویان له‌یادگه‌م ماوه

ئە‌مانه‌بوون:

دلشاد چه‌یران، شیخ جه‌لال، خه‌سرق، موحسین چه‌مه‌د، به‌ختیار،
نه‌جات... کورپئ له‌وانه، یان که‌سیکی دی، گوتی:
دنیايه، که‌سمان به‌گهل نه‌که‌وئ و ته‌نیا بمینینه‌وه، تیده‌چین، ده‌بیت زوو
خومان ده‌ربازبکه‌ین و...

کورپئکی دی:

خه‌متان نه‌بی، رزگاری له‌سه‌رپئیه.

من گوتم:

سی پؤل هه‌ستی سه‌روزیاده.

ده‌مژمیزی ده‌ستپیکردن دیاری کرا، ئه‌وه بوو ده‌ستپیکرد و سه‌ری کرد
و هه‌موو پۆله‌کانی گرت‌ه‌وه و ده‌رگا شکا و رژانه جاده.
ئو کوربه‌ کئیه‌ چۆته سه‌ر دیواری چه‌وشه؟ به‌ ده‌نگیکی حیل له‌ جا‌رده‌ر
حیلتر:

جاده، جاده، ئه‌وه‌ی له‌ژورئ بمینیتته‌وه، نامه‌رده...

کورپئکی دی:

له‌ هاتنه‌ جاده، ده‌رده‌که‌وئ کئ مه‌رده.

هاتنه‌ جاده، گه‌مه‌ نیه، کورپئ پر زاخ و گیان له‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی ده‌وئ،
هاتنه‌ جاده، واته‌ مالاوایی و نه‌هاتنه‌وه، هاتنه‌ جاده واته‌ ریی زیندان و
مردن...

بیرمه‌ ژورپی رزگاری رژایه‌ جاده و به‌ ریی باشووردا شه‌پۆلی دا، ئیوه
ده‌زانن، رزگاری روو له‌ روژه‌ه‌لاته‌ و له‌گهل ریزه‌ مالن روو به‌ روو،
ده‌رگای به‌رانبه‌ر ده‌رگای مالن پلکه‌ فاتمه، ریی باکووری ئه‌و کۆلانه
ته‌سکه‌یه‌ که‌ له‌ شیوه‌ی پیتی تی لاتینیه، پیاوی قه‌له‌ و ئه‌گه‌ر تیواوتی نه‌پروات
شانی له‌ دیوار ده‌خشنی، ئه‌و کۆلانه‌ وه‌ک گوتم کۆلانی مندالیی منه.

ریی باشوور پان و به‌رشه‌قه‌ و له‌و جاده‌یه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌ هۆلی گه‌له‌وه
دئ و ده‌گاته‌وه‌ خولگه‌ی کۆشکی باکوور، کورانی رزگاری به‌و ریی‌دا
شه‌پۆلیان دا، به‌و ریی‌دا درووشمی هاتنی پیشمه‌رگه‌ و مه‌رگی سه‌دامیان دا.
دل‌م ده‌خوایی نه‌بادا وه‌ک چۆن له‌بیری خه‌لک چوونه‌ته‌وه‌ له‌بیری منیش

بچنه‌وه، ناوی کورپه نازاکانی رزگاری بنوسمه‌وه، به‌لام وای له بیرکۆلی، بیرم بهر باده و ناوی که میانم له یاده، بویه وا چاکه واز له ریزکردنی ناوان بینم، نه‌گهر ناوی به زور خوی نه‌خسته ناو گێرانه‌وه، من به دوایدا نه‌چم، دیاره له رهوتی ئه‌و گێرانه‌وه هه‌ندی کهس به ناوه‌وه خو داوینه نیتو گێرانه‌وه.

ئێ، رزگاری رووه‌و روژ ری گرت، روژ له تاقي ئاسمانی که‌می به لای مناره و قه‌لاتدا لاریوته‌وه، کولان له (بپووخنی و بژی) ده‌نگده‌داته‌وه، خه‌لک له سه‌ر ده‌رگا‌و و په‌نجه‌ره و سه‌ربانه‌وه، خه‌لکی به‌ری تانکی و ناو قه‌سران دروشمه‌کانی کورانی رزگاری ده‌لینه‌وه:

بژی هیزی پێشمه‌رگه

سه‌دام نزیکه مه‌رگه

حیزی به‌عس فاشیه

سه‌دام حوسین نازیه

شاری قه‌لا و مناره

نایترسیتی قه‌ناره

کوردستان هی خۆمانه

با لئی ده‌رچی بیگانه

بیرمنه‌چی، له (نازادی) و (چیمه‌ن) و قوتابخانه‌یتریشه‌وه هه‌ندی هاتبوون، پێشتر زانیبوویان، له‌وانه‌ی له‌وئ له یادگه‌م ماون، جه‌مالی نازادی و... بیرمه له حالگرتوو گه‌رمتر داهاتبووم، گولله‌ش ساردی نه‌ده‌کردمه‌وه، له پێشه‌وه پشته‌و‌پشته ده‌رۆیشتم، ده‌ستم هه‌لده‌شه‌قاند و مه‌رگی سه‌دامم ده‌گۆت و ده‌یانگوته‌وه، پێده‌چوو له خۆپێشاندانی ویستبیتم چاو له شیخه‌شه‌لی هه‌ولیر و هه‌ندی که‌سی ناو رۆمانه‌کانی مه‌کسیم گۆرگی و ئه‌وانه بکه‌مه‌وه، هه‌ر له‌و سه‌رویه‌نده‌ش بوو (دایک)م بۆ جاری دوهم و

سټیهم خوښېدېږوه، ټو ډایکې زور کس له رټې وپوه بووبونه شوږگټږ
وکومونیسټ، ټو ډایکې زور کس له چوکې خویان ددها و دهیانگؤ:
حه یف، ډایکېکی وامان نه بوو!

من تا پشټاوپشټ نه که وتمه ناو چلکاوږ، هر پشټاوپشټ رزیشتم، له و
سهره کولانه، ټها دیواری رزگاری له کوږ دوماهی دږ، له وږ له ناوهندی
کولانې گؤماوټکی گچکه هه بوو، زور پیس، مراویش بیزی نه دهات خوی
تیوهردا، که وتمه ناوی و خؤم له قورہشینې هه ټینا، به لام وهک ټوهی گؤلمه
ناوټکی پاکم پیدا بکن و ابوو، گویمنه دایې و رؤیشټین، دواتر قورہشینه که م
بیربهیننه وه .

بیرمه له و سهره کولانه ی که به چه پدا پینچکه یته وه ده تباته وه بن تانکی،
ټو تانکېی سهردهمانې هه موو سهداوه ی ټاوده دا، مام سمایلی که رتکه
چاوم دیت، به دوو دهستان له سهری خوی ددها، ټو پیاوه ده لیم له برینی
یه که م خشتی سهداوه له گهل بووه، زور کس دهیانگؤ:
ده بوو ټو هه ږه که ناوی سمایلاوه بږ، نه ک سهداوه .

ټو پیاوه له وه ته ی له بیرمه، گه سکیکی دهسکداری به دهسته وه پوه و
جاده و کولانان پاکده کاته وه، ټی، له سهری خوی ددهات و ده لږی:
کورہ، ټهنگؤ بزتن و نانی شوانتان خواردووه؟ کورہ، ټهی هاوار، ټهنگؤ
گیانی خؤتان لږ به لایه؟ کس به دهستی روت به گؤ فیرعؤندا چؤته وه؟ له
به رتان بمرم، وه کات په رته ی لږیکه، دنا هه وکه خوږن هه ردهستی و
سهران ده بات.

رزگاری لاقاوه، هه ستاوه، رزگاری خرؤشاهه و کږ گوی ددهاته قسه ی
مام سمایل، دیاره که سی ژیر، له و پیاوه تیده گات و ده زانږ چ ده لږی، ټاخر به
هه موو فیرعونه کان به قه د لایه کی سهدام فیرعونه نه بوونه، ټاخر ټو
سولټانه ټوسمانیه ی کاتی خوی برای له سهر برا کردبووه سیخوږ، له چاو
سهدام به ټاوی هفت زبیاان شو رواه ته وه، هر ټو مام سمایله گوتبووی:
هیتلر له چاو سهدام ټیمامی عه لیه .

هر له مه ږ سهدامه وه، له سهر لادیوارټکی نزیک پردی گامیشه وانان،

شتیکى نزيك له وه نووسرابوو:

ئو خوینږيژه تاييه ته و له خوینږيژان جيايه، چوونکي شتيک له خوینږيژي خړ خوینږيژاني تيدايه.

ئمن سه دامي سالي هه شتا و دوو و ستي سه دهی بیسته م ده لیم، ئه وهی چه کفروشانی دنیا، وه هایان پفدابوو، شیر و تیری له دنیا ده سوو، ئه وهی سه رانی عاره ب، جگه له قه زافی و ئه وی دی هه موو پیلاویان بو داده نا، ئه وهی سو پایه کی هه بوو، به شی داگیرکردنی نیوهی دنیا ی ده کرد، ئه وهی به نديخانه ی وای هه بوو، ده رگای هاتنه ده ری نه بوو.

سه دامیک نه گهر چاوت هه له بکات و نیگایه کی خراپی تیبری، له بن قه نارهی مووسلئیش خوت نه بیبیه وه، ئه وه شتيکت تیده بری تاو ماوی بلهنگی. نه گهر به ناوی روت ناوی بلئیت و (خودا بیباریژی) ی پیوه نه نیی، ده تخاته کونه ره شه و بی سه روشوین ده مینیه وه. وا تی بگه م که س ناتوانی سه دام بناسی، جگه له وانهی له و سه رده مه ژیاون و زه بریکی ئه ویان دیوه و نه بوونه ته دار و ده سته ی وی.

ئو جا مام سمایل ناهه قیه تی به کورانی رزگاری بلن:

ئيوه نانی شوانتان خواردووه؟

ئیدی رزگاری به ده سته ی روت، به چه پله و هویها، به ئه ی ره قیبه وه

دزی ئه و خوینږيژه رژاوه ته جاده و مل ده نی، بزاین ده گاته کوئ؟

به رایي رزگاری گه یشته سه ر جاده ی سه ره کی، جاده ی هولی گه ل بو گه رمای ئیسکان و خولگه ی کوشکی باکور، له وی له ده سته چه په وه، له جاشخانه که وه، چه ند ده ستر یژی هات، به نیازی کوشتن نا. سه روک جاشه که، عومه ر نازانم یان ده گو تی، له به ره ی رزگاری به وه چه ند ده نگی کی حیل، روو له جاشان:

شه رم بتانگری، ته قه مه که ن، ما ئيوه ش کورد نین؟

تا هو واه با هه ر کورد بن، خو هینده ی کورد کوردی کوشتووه، سه دام

تا هه نی، هینده کورده ی نه کوشتوو، هئ له وه که گوتت جاش، ده بریته وه!

رزگاری دایه وه ده سته راست، خو نه خشه که ش هه ر وابوو: هولی گه ل،

خولگه‌ی ئاوی که سکوسۆر، له وێوه پێچدهکاتهوه به‌ره و بازار و قه‌لات، به‌لام داخوا نه‌خشه‌که نه‌خش ده‌هێتی!

له پڕ، له پڕتر له لێدانی بوومه‌له‌رزه، له پڕتر له داگردنی تاوه تهرزه، حوکمه‌ت له خسر لاره، به چهک و خوترمه‌وه رژایه جاده، رشاندیان، رزگاربیان رشاند، به‌لام بق سهر سهر و بن پئ، دیار بوو نه‌یاندە‌ویست، وه‌ها زوو، جۆگه‌ی خویز هه‌ستی، ته‌قوه‌ۆرێکه، ده‌لێی شه‌پری سیکانیانی به‌ری ته‌قته‌قه، خزمی له و سه‌روبه‌نده، شه‌پری سیکانیانی بۆم گێرابۆوه، ئه‌وه‌ی ده‌ دوازه گه‌شمرده‌ی دا، هه‌یدەر که‌ریمی وه‌رگێرێ شه‌کسپیریش له ناو ئه‌و شه‌هیدانه بوو.

بۆوه‌ی بزانی له و جاده‌یه، وه‌له‌که عاره‌ب و جاشوولکه‌ی کورد و چه‌ته‌ی سه‌دام چه‌ند فیشه‌کیان ته‌قاند، هه‌ر ده‌بێ ژماره‌ی کورانی رزگاری بزانی، ئه‌وانه‌ی خۆیان نه‌دزیه‌وه و هاتنه جاده، ئه‌وجا هه‌ر کورێ جارانی سی بکه، ئاخر بق هه‌ر کورێ، سی فیشه‌ک ته‌قینراوه.

رزگاری وه‌ستا، که‌لکی له روو وه‌ستان نه‌ما، چوونه‌پیش بویری نیه، په‌رته‌لیکردن تاکه رییه، بویر ئه‌وه‌یه خۆی ده‌ربازبکات و نه‌که‌وێته چنگی گورگی جاده، با‌بم ناوی له و چه‌کارانه‌ی که له ناو جاده خه‌لکیان قۆلبه‌ست ده‌کرد و ده‌یانرفاند، نابوو:

گورگی جاده.

ئیدی بووه هه‌لات هه‌لات، هه‌ر ده‌سته و به‌ کۆلانیکی و لایه‌کدا، هه‌ر که‌سه و خۆی کوتایه‌ حه‌وشه و مالیک، ئه‌و مالانه‌ی بق کورانی گیان له سهر ده‌ستی رزگاری، هه‌میشه‌ ده‌رگیان له سهر پشت بوو، ئه‌و رۆژه مه‌گه‌ر چۆن ده‌نا هه‌چ مالیکی گه‌ره‌ک ده‌رگای دانه‌خستبوو، له سهر ده‌رگا مندالێکی ساوايان ده‌خسته باوه‌شت، تا به‌ گورگی جاده و کۆلانا بلین:

ئه‌و کوربه، هه‌چی له هه‌چ نیه، هی ئیمه‌یه و...

یان له بن بێزایی چاکه‌ت و بېجامه‌یان له سهر ده‌ست بوو:

ده‌ی، زوو خۆت بگۆره، با وا تیبگه‌ن کورێ ئیمه‌یت و پیت له مالێ نه‌چۆته ده‌ری.

رۆژی دوابی، هەر کورپە و چیرۆکی خۆی، مندالی ساوا و چاکەت و
بینجامە و چوونە ناو بەرمیلی ئاوی و ئەو شتانە دەگێڕایەو، گێڕانەو، یەک
سەختە بە من بگێردیتەو.

لێرەو، تەنھا خۆ دەربازکردنی خۆم لەبیرە، ئەز دامەو کۆلانی، لە
کۆلانەکانی ناو قەسران، روو لە رزگاری، لە سەرە کۆلانی، بە کەلینی
گوللەدا خۆم بە مالیکدا کرد، سەرە ژنی بە شارستان دەچوو، بە ئاماژە
دەست ھۆدەیکە پیشاندام، بە زاری دایکانەو گۆتی:

کورپم، وەرە، بڕۆ ناو کانتۆرێ.

کەوتە دلەپاوکێ، بچم، نەچم؟ نەچووم، ترسام گورگی جادە بگەنە سەرم
و لە ناو کانتۆرێ قیرەبەرم بگەن، قسەئێ ئەم شکاند، پێبلکەم دیتەو، بە
چەند شەقوێ گەیشتمە سەر بان، لەویو بە سەر دیوار و سەربانیکی تر،
لەویشەو بە حەوشەیی، کورپێ گۆتی:

وەرە چاکەت و بینجامەت دەمی.

نازانم بۆ بە قسەم نەکرد، سوپاسم کرد و وەک پەلیک دەرپەڕیم، ئەو
کۆلانە تەقەئێ لە سەر نیە، سوورامەو و گەیشتمەو سەرە کۆلانی رزگاری،
کۆلان چۆلە، بیرمکردەو باشترین پەنا رزگاریە، ئەگەر بگەمەو ئەوئ،
ترسی گرتتم لە سەر نامینی.

وام کرد، خۆم بە رزگاریدا کردەو، تیکەل کورپانی دور لە (برووخێ و
بژێ) بوومەو، خۆم بە ئاودەستیدا کرد و لە پشتین بۆ خواریم لە بن ئاو
ھەلکێشا و لە قورەشینە پاکبوومەو، گویم لیبوو کورپێ لە بن لیوانەو:

لە ترسا میزی بە خۆیدا کردوو!

ھەو کە رزگاری دەلینی خۆل و دۆی بە سەردا کراو، لە زۆر چاوان ترس
و لەرز دەخوینمەو، وەک بلیی حوکمەت تۆلەئێ کورپانی بە جادەکەوتوو، ئەو
کورپانەئێ سەریان بەخشێ رەشەبا! لەوانەئێ کللوی خۆیان گرتوو بەکاتەو،
من ئەو ترسەم نەبوو، ترسی من لە مامۆستای (پەرورەئێ نیشتمانی) بوو،
ئەوئێ پیش کەمن لە ناو پۆلێ، لیان وەژۆر کەوتم، تۆ بلیی سەرم لە قورپێ
رانەکات؟

زۆرى نەبرد، پىئوهر بوون، چەند ئەفەندىيەكى دەمانچە لە نىك پىئوهر بوون، لە ساكەگۆرەكە ئەوەى ناوہ ناوہ ئالای عىراقى لىتەلدەدرا، ھەموومانىيان كۆكردەوہ، عارەبى كەوتە قسە، يەك دووانى گوتيان:

عارەبى نازانين، بە كوردى قسان بکە.

عارەبىش كوردىي نەدەزانى، كوردى لە خۆيان بۆى دەكردينە كوردى، تەواوئى بە ئىمەياندا ھەلدا، لە سەر ئەوەى لە قوتابخانە ماوينەتەوہ و بە گەل ئەو ئاژاوەگىزانەى بە جادە كەوتوون، نەكەوتين، باش بوو زۆريان نەرىسا و وازيان لىمان ھىتا.

من بىرم ھەر لای مامۆستای پەرورەدەى نىشتمانىيە، ئەھا، ئەوہ تېھى لەو سەرەوہ راوہ ستاوہ، دەترسم، بە ئاماژەيەكى وى، دوو گورگى جادە پەلامارمبەدن و كەس بە زىندووئىي نەمىينىتەوہ، باشە من خوا لىئى گۆرپىبووم؟ نەدەبوو روو لە رزگارى بکەمەوہ.

نەبادا ئەو مامۆستايە، چىدى نەيەتە ناوگىزانەوہى من، بە دوو سى رستە مالاوايى لىدەكەم:

ئە ئەوكات و نە دواترىش، بە روويدا نەدامەوہ، لە جاران پتر رىزى دەگرتم، منىش بە شەرمەوہ سلاوم لىئى دەكرد و منەتبارى بووم، ئەو مامۆستايە، ديار بوو ھەر بە واژۆ بەعسى بوو، وەرنا لە زۆرانى دى باشتر بوو، پاشتر بىستەمەوہ، برايەكىشى لە رىزى كۆمۇنىستانە و لە چىايە و ناوى پىشمەرگايەتییى برووسكە و گەيشتە رىزى گەشمردانىش.

ئى، بۆ سەبەينىكەى پىكەوتين دەستەيىن قوتابى گىراون، لە گەرىكى تر دەگەرىمەوہ لای گىراوان .

ئى، لە گەرىكى ترى خۆپىشاندانى كورانى رزگارى لەو ساكە گۆرەى ئالای عىراقى لىيە، لە بن ئالايەكى تر يەكتردەبىينىنەوہ، ئىستا دەچمە خۆپىشاندانەكەى لای خولگەى كچ و گۆزەى بن قەلاتى، ھى جادەى باتە.

ئەي رەقىب لە باتە و خولگەي كچ و گۆزەوہ

زۆر زووتر لە وادەي خۆي گەيشتەين، بېرمە فازيل ریحانە گۆتي:
وا چاکە بايي دوو سى جەم بڅوین.
بېرمينە من بووم، ئان شېخ جەلال:
وا ديارە گيرانت بۆ خۆت مسۆگەر کردووہ.

خواردمان، لە بەرانبەري سېنەما حەمرا، لە بەرکي ریحانە لە تيرى بابۆلەي چەورمان تیکرد و لە چاخانەي عەبۇش چايەي شيرن و بەرەنگمان بە سەرداگرد. لە مزگەفتي حاجي لەقلەق بوو، يان شېخە رەشکە دەستمان بە ئاو گەياند. بە بن قەلاتيدا گەيشتەينە جي، خولگەي كچ و گۆزە، خۆ دەزانن كام كچم مەبەستە؟ ئەوہي لەو سەرەي جادەي باتە، بە ديار قەلاتەوہ گۆزەيەكي وینەي خۆي ناسكي لە سەر شانە. لەوي گەلي برادەر و ناسيارم دیتەوہ، لەوانە لوقمان و ھەردوو يووسفەكە و يووسف عوسمان و ئەوانە... ئیستا چاومان لە سەر دەمژميرى دەستمانە، ئەھا، ميل گەيشتە سەر دەمی رابوون و ھەستان، بە دەستی رووت ھەستانەوہ و سەرھەلدان بە رووي ئاگر و ناسنی رژیمی كە لە كوشتن و بېرین نمونەي لە دیرۆكدا كەمە، لەو شەقامە كە بايي شارېك گورگي جادە دەوری داوہ، بەگژداچوونەوہ لە دەست كى دى؟ كچ و كورپى خۆي دەوي، كەسئىكى گەرەكە يەكپارچە جەرگ بى، كەسئى مەرگي خۆي لە سەر لەپى دەستی دانابى، كەسئى لە چاوي شير نا، لە چاوي بەعس نەگەریتەوہ.

منیش وەك ئەو خەلكە، ھەست بە ترسئىكى ئەوتو ناكەم و چاوەرپى تەقینەوہم، تەقینەوہ بە رووي بەعس. رەنگبى بړئ لە نەترسانەكە بۆ پياوي ئاسمانى و شفقان پەرورە بگەریتەوہ، ئەھا، كاتى پياوي ئاسمانى

تنبیه لده کرده:

له زړه‌ی زنجیر دلت نه لهرزی

پیوه‌ن بڼ له شه، نه‌وهک بڼ گیان...

ده‌هاته سهرت به پتی خوت به‌رهو (نه‌من)‌ی هه‌ولیز و خاصه‌ی که‌رکووک
و قه‌ناره‌ی مووسلی بچی، نه‌دی شقان په‌روه‌ر؟

وه‌ی وه‌ی، له‌و شوړش و سه‌ره‌ل‌دانه! له‌و پفدانه! پفدانه‌که هی حه‌مه‌د
مه‌ستانه، له‌ کن زور که‌س گوتبووی:

نه‌و شقانه ئیشی پفدانه، به‌ سروودان کور وکچان پفده‌دات و ره‌وانه‌ی بن
قه‌ناره‌یان ده‌کات.

له‌و دهمو عه‌سره به‌هاریه‌ی لای کچه‌ گوزه له‌ شانکه‌ی بن قه‌لاتی،
ویده‌چی منیش یه‌کیتک بووبم له‌و پفدراوانه! له‌و سالانه‌ سرود و
سترانه‌کانی شقان هیره‌یان ده‌کرد، خه‌لکیان به‌ ئاگر و ئاسن داده‌دا،
نه‌واره‌کانی به‌ قاچاخ ده‌ستاوده‌ستیان ده‌کرد، هه‌ر کئی له‌ ده‌ستی گیرابا،
ده‌گه‌شسته بن قه‌ناره، یان که‌میک ویره‌تر. بیرمنه‌چی له‌ ناو ده‌لالخانی،
کورئ هه‌بوو، دواتر کامه‌ران سه‌رسپیان ده‌گوتی، نه‌واری شقان له‌ کنه‌ وی
ده‌سنده‌که‌وتن، زانیبای که‌سی جیی ترس نیه، ده‌یفرؤشتی.

ئی، له‌و به‌ری خولگه‌ی کچ وگوزه، زه‌نگی سه‌ره‌ل‌دان لئیدا، ره‌نگبی
نه‌وه‌یان ده‌مژمیر پینچ بووبی، نه‌و پینجه‌م به‌ ناوله‌پ و پیلایوی کچه‌کانه‌وه
له‌بیرماوه. هه‌نگینی کچان نه‌و کچانه‌ی بڼ ئازادی ترسیان کردبووه کاله و له
پتیاں کردبوو. هه‌ندئ له‌و کچانه به‌ر له‌ هاتنی دهمی زه‌نگی سه‌ره‌ل‌دان، له
ناو بازار ده‌سوورانه‌وه و به‌ ئاماژه‌یی که‌ هه‌ر له‌ خو‌یان ده‌هات، شوین و
کاتی خو‌پیشاندانیان له‌ کورانی شار ده‌گه‌یاند. به‌ نمونه: نه‌گه‌ر دهمه‌که پینچ
و شوینه‌که جاده‌ی باته‌ با، ئاماژه‌که به‌و شیوه‌ ده‌بوو:

ناوله‌پی خو‌ی بڼ چه‌ند چرکه‌یی له‌ راستی چاوی کوره‌ راده‌گرت،
ئاشکرایه‌ ناوله‌پ خړه و له‌ شیوه‌ی ژماره (ه)‌ی خو‌مان. دوايوه ده‌ستی بڼ
پیلاره‌که‌ی ده‌برد، دیاره‌ پیلایویش هیمای جاده‌ی باته‌ی ناو شاره. نه‌وجا
هه‌ینیش تازه دهم گورین داهاتبوو، دهمی هاوینه و زستانه. کچه‌ په‌نجه‌کانی

له شېئوھى باۋەشىئەھى نوپباۋ دەكردەۋە و باۋەشىئى لامل و گەردنى خۇى پىئدەكرد. تۆ ۋەرە، ئەۋ ئاماژانە ۋەرگىرە سەر ۋشە، رستەكە ۋا دەردەچىت:
دەمژمىر پىئجى ھاۋىنە لە جادەى باتە.
ئەۋجا ھەبوۋ، لەۋ ئاماژەھى كچانى كاله لەپىن تىئەدەگەيشت، بە گەشكەھى ۋەردەگرت و دەيگۆ:

باشە من چىم كردوۋە، ئەۋ كچەتئوھ گەشكەم لى دەگرئ!
ئى، زەنگەكە دەنگى كچىكى كاوبۆ لەبەرى، كاله لە پىن، زانكوبى بو.
ئىستاش (برووخى)ى زارى كچەى خولگەھى كچى گۆزە لە سەر شانى،
لە گوئىدا لە ئەى رەقىب زەلالتر دەزرىنگىتەۋە. برووخى زارى كچە زار لە
زارى ۋەرگرتەۋە، جادە سەراپا بوۋە برووخى، بوۋە مەرگى سەدام، ئەى
رەقىب ھەلىكرد و بە ۋىنەى باى شەمال كۆلان كۆلان خۇى كرد بە
كۆلانەكانى قەيسەرىدا، بە كۆلانەكانى عارەباندا، ئەۋ گەرەكە دەلىم كە زو،
بە ھاتنى دوو ماله عارەب ناۋى كۆنيان لە سەر ھەلگرت و عارەبى ۋەرگرت.
ئەى رەقىب دايەۋە لاي چاخانەى قەرداران و كۆترى ئاشتى و پەريەۋە
بەرى جووان، تۆ بلى تەعجىل. ئەى رەقىب تىئەسوورئ و لەۋ لايەۋە لە كۆنە
ھەۋارى شىخە شەل (كتىبخانە)ۋە بەرەۋ كۆنە ھەۋارى مام گىو (چاپخانە)
ۋ مزگەفتى قىبەلە خوار شۆرپۆۋە. لىزەۋە بە ھەردوۋ دىۋى كونى عەشتاردا
بە قەلاتدا ھەلگەر، دەبىنم لە پەنجەرەكانى سەر سەرى، ژن و مندال بە
چەپلە دەيگرەۋە.

لە ھىكەۋە لە خىر لاۋە پىۋەر بوون، گورگى جادە بە دار و چەكەۋە
پىۋەر بوون. چاۋدەنى، زرموھۆرىكە گوللە لە ھەۋاى ۋىكدەكەون و جادە بن
قەۋان كەوت، خوئىن رژا. دەنگىك لە گوئى من لە دەنگى شىخەشەل دەچوۋ،
ئەنگۆ ئەۋ شەلە دەناسن، ئەھا، ئەۋ پىاۋە قەلاتىھى لە سەردەمى پاشايەتى،
لەۋ شارەدا يەككى بوۋ لە پىشەنگانى خۆپىشاندان، ئەۋ دەنگە شىخەشەلىھ،
ھاۋاردەكات:

كەس ھەئى، لىئاندىن...

لىئاندىن چى! بە چى؟ دەستكردەنەۋەش جى و شەرى خۇى ھەيە، ئا،

پیکدادان روویدا، هندی کهس دهستیانکردهوه و مست و شاپیان وهشاند، بهرد و شتیان راوهشاند، ههبوو به بهرکی پر بهردهوه هاتبوو، تا بهردیکی له بهرکی ما، شه‌ری کرد. چوار پینچ گرتنه له هه‌ینیه تاکو هه‌وکه له چاومن و ره‌شنا‌بنه‌وه:

ئه‌ها، ئه‌و کورپه شه‌روال خواره، له فرۆشگای سهر سووچی بن میوانخانه‌که پریدایه کیلو و تایه‌کی ته‌رازوو، به دوا‌ی یه‌کدا رایثاراندنه بیریه سو‌ری، خوی لانه‌دابا، سهری ده‌په‌ری، چه‌کداره‌کی پشته وی به ده‌ستریژی باگوی شه‌روال‌خواری دایه‌وه، به‌لام نازانم کن کردی! سهری کرد و بهر نه‌که‌وت.

نه‌ختیک سه‌رت‌ر به لای چاخانه‌ی باکووردا، له سه‌ره کۆلانی پاچه‌که، پرچی کچی له ده‌ستی دووسئ گورگی جاده‌یه، کۆمه‌ئی کور پنده‌چوو زانکۆیی بن، به هانایه‌وه چوون، به خو‌ترمه و چه‌ک رییان لیگی‌را و نه‌گه‌یشتن. من له‌وئ لیدانیکی باشم خو‌ارد، داریکم ویکه‌وت، تا دره‌نگیش جینی به رانمه‌وه دیار بوو. که‌وتم، مه‌منوونم به دار، چانه‌بوو گولله نه‌هات، هه‌ستمه‌وه و به شله‌شله هه‌لاتم، نه‌مزانی کچه چی به سه‌ره‌هات.

له‌و سه‌ره کۆلانه‌ی بۆ تو‌مارگه‌ی مشکۆ پیچده‌که‌یته‌وه، دیتم دووکانداری به سه‌ر دوو سئ کوردا ده‌راب ده‌هینیه‌ته خو‌اری، له سه‌ری کلیدان و به‌جیه‌هیشتن. ئه‌و شه‌وه بیرم هه‌ر لای کورانی له دووکان‌کراوی ده‌راب له سه‌ر داخراو بوو. سه‌به‌ی زوو، به خو‌م نه‌وه‌ستم، چوومه‌وه به‌رده‌می ئه‌وئ، پیاوه‌که له‌وه نه‌ده‌چوو، پیاوخراپ بیت و به‌گرتنی دابن.

له بن پیتی کچه‌ی گۆزه له سه‌ر شانیه‌وه، دوو سئ چه‌کدار سیره‌یان له بلندایی قه‌لات گرتوه، ده‌بینم په‌نجه‌ره‌کان یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک داده‌خرینه‌وه و سه‌ربان و شانشینان ژن و مندالیان پیوه نامینن.

له سه‌ره کۆلانی نزار، نزاری مه‌یخانه ده‌لیم، ئه‌وه‌ی جاروبار به یه‌ک دوو بیره هیند ناسکی ده‌کردینه‌وه، له پیاسه‌ی بن نمه‌ی بارانی، به سه‌ر هۆزاند ده‌توانیه‌وه. له‌وئ پیاویکی جوامیر جه‌مه‌دانسی کرد‌بووه ئالا و به‌ده‌م هه‌لاتنه‌وه، ده‌می له‌گه‌ل هیمن به‌گژ میرغه‌زه‌به‌که‌یدا ده‌چۆوه و ده‌می له‌گه‌ل

دندار کورد زیندووهی دهگوتهوه.

گرتهی جادهی باته و خولگهی کچ و گوزه و بن قهلاتی گهلهک زوربوون، بهلام ههوکه بیرم بهرباده و هه ر هیندهم له یاده. ئی، هه موو حوکمهت رزایه ئه و ناوه، دهستکردنهوه و مانهوه، بویری نیه، له ترئ سهی چوونه. کچ و کوپانی به گژ به عسدا چوو، په رتهیان لیکرد، بووه ههلات ههلات، ههندی کهس نه بی، کهس نه بووه کهسی کهس، منیش له براده رهکانم دابرام.

ئیسنا له پشت ئه و پیاوهم که جهمه دانیه کهی کردبووه ئالا، دامه وه کولانی نزار، کولانی باده، یهک به و کولانه خه لک هه لئج، به سهر سه رانیسه وه گولله گیزه ی دئ. گه یستمه کولانی ته کیه ی سه یید خه نجه ره، کینه! دهمویست په نای بۆ ببه م، په ژیوانبوومه وه، دهستی چه پم گرت و پیم پیوه نا. زوری دهرگاگان له سهر پشتن، خه لک خو یان تیده کوتن، به لام من نازانم بۆ ریی چوونه مالانم دانه دهگرت، دهنگیک له ناوه وه ده یگۆ:

لامه ده، برۆ.

قه سه ی دهنگم نه شکاند و هه لئ، هه وکه له کولانیکی ته نگه به رم، له و کولانانه ی به تو بزی دوو که سی پیوه ده چی. لیره ئیمه چوار پینج هه لاتوین، هه لاتووی دهستی گورگانی جاده، یه کیانم ناسیه وه، یوسفه، ئه و کوپه ی دوای ئازادی، دهستی له دنیا به ردا و ئاگری له خو ی به ردا، له پشتمانه وه، پین پین، دهنگه دهنگ و دهنگی ته قه دئ، دهنگه کان عاره بین، له عاره بیه که ی غه زالی نا، له وه ی سه دام.

دامانه وه کولانیکی تهنگتر، له و سه ره کولانه له مائیکه وه، غه زالی هه لیکردبووه (گولی یا طوو..)، تاهوو واه کاتی ئه وه یه! له هه ر کوچ دهنگی وی هاتبا، پینی رویشتم نه دهما و هه ناسه م له خو م ده بری، که چی هه وکه له ترسی مه رگ پین هه لده یتم و لئی دوورده که ومه وه.

نزا بکه ن، کولان دانه خرابی، ئاخو له و گه په کهش کولان هه یه، ته نها ریی چوونی هه یه، دهرچوونی نیه و له و سه ره وه ده بیته ری و ری بگه ریته وه. ههندی گه رانه وه هه یه خو شه، راوه که رویشکیشی تیدایه، ئه و که رویشکانه ی له ده می سه ر دهرگا شووشتن و داهاتنه وه دهرده که ون، راوی ناسک، ئه و

راوہی نہ داوی تیدابوو، نہ تہقہیسی، پشکە خوینیکیشی لینہدەرژا، له سەربردهیهکی دی راوه که رویشکان دهبینی، ههوکە دەمی گنپانهوهی راوی ناسک نیه.

ئێستا ئیمە خۆمان نیچیرین، نەک نیچیروان! گەرپانهوهی ئەورۆ بۆ ناو دەوی گورگی جادهیه، بۆ کونەرپهشەیه، ئەو کونەیی لهو چەند رۆژە دوايي، نەخاسمه ئەورۆ داخوا چەندی وهک ئیمەیان تیناخبیی.

لهو کۆلانه چاو دهگنیم، دەرگایی نابینم له سەر پشت بیت، خری داخراون، دەلتی کۆلان کهسیان له مال نیه، هه لگهپان به دیواریش ئاسان نیه. دوو سێ دەرگا مابوو، بگهینه سیلهی دوا خانوو، وای، قهوما، کۆلان داخراوه، به دەرگا و دیوار نا، به دوو ههیتەیی کهتەیی تەژەیی چەک له مست، چ له سوارکردنی چەک ترسناکتره! کاتی به رووی تودا بی، لهگەل راکیشان و سوارکردن و خویرین:

ئۆگەف..

به عارهبی (بوهستن)یکی وایان له زار دەرچوو، کهمیک شل بایت، خۆت پیسدهکرد. من پیتشتری (ئۆگەف)ی وا توندم له زاری چ عارهبان نهیستبوو، هەر من دهزانم چ ئۆگەفی بوو، لهگەل ئەو ئۆگەفه، نازانم ئەوان، بهلام من لێرەوه پسام، ئەورۆژی پییدهچین ئەورۆیه، لهوهیه دوا ههناسهمان کهوتیته ئەو کۆلانه تهسکوتریسکه، لهو ساته سههرمههرگیه، دوورنیه قسهی بابم بیرکهوتیتهوه، ئەوهی دوینی بوو، یان پیزی:

کورم، وریای خۆتان بن، بهرگهیی جهرگسووتانیکی تر ناگرم.

ئێستا شتی بلیم، رهنگه باوهرنهکهن و به فیلمی هیندی تیگن، یان بهوهی که دهلی: خودا یهکه و دەرگا ههزار، یان به چیرۆک و گریدانهوه بۆ درێژکردنهوهی رووداو به لایهکی دی، چۆنی لیکدهدنهوه، گەردنتان خوش و نازاد، ئەوهی ئیمەیی له ههیتەیی عارهب و مەرگ یان گرتن له سەر دهستی عارهبان رزگارکرد، ئەوه بوو:

له دهستی راست، ریک له تهنیشتە من، ئەو جیتیەیی له لولهی تفهنگی ههیتەوه چاوهڕپیی گهیشتنی ئیزرائیلم دهکرد. دهستی، نازانم دهستی

ئاھورامەزدا بوو، كى بوو دەرگای بە رووی ئىمەى زارەترىكىدا كردهو، لەو كردهو ھەبە دەچوو، دواتر لە فىلمى دىتم كە بە رووی يووسفى لە زولنخا ھەلاتودا كرايەو.

دەرگا كرايەو ھە و خۆمان تىكوتا، بالمان گرت، تا ھەيتە گەيشتە ھەوشە، ئىمە بانە و بانمان دەكرد.

ھەوكە لەو جادە دەپەرىنەو ھە كە كۆترەكە دەگەيەنیتە شىخى چۆلى، لىرەش ھەلات ھەلاتە، پەرىنەو بەرى جووان، نازانم بۆ ئەو گەرەكە ھەر بە جووان دىتە سەر زارم، تۆ بۆ تەعجیل، لەوئ بە كۆلانى تەكیە و مزگەفتەكە، موفتیه، كیھانە! دامانەو ئەو دەستەى كە دەتباتەو بەرى كنىستە كۆنەكەى جوولەكان. لەوئ پىدەچوو رى گىرابى، كەمى كىشاینەو ھە و بۆ سەر كەندە گەرەكە شۆرپووبوینەو، ئەوئ زستانان و بەھاران ھىند ھەردەستى، گەرەك ھەا كەرتەكات، مەگەر بە بەلەم پىكبگەنەو، بەوئ باشە ئىستا ئاوى كەمە، چلكاوى مالانە.

كەند قوولە، قەراخى بە بەرد ھەلچنراو، چ چار نىە، دەبىت خۆ لىدەين و بپەرىنەو، ئاخىر پردەكەى سەرى پرى چەكدارە، نزیكوونەو لىنى كەوتنە ناو زارە، زارى گورگى جادە. تۆ چاودئ ئەو ھەموو خەلكە، مندال و گەنجە خۆ بە كەندئ دادەن، ھىند زۆرن، ھەك بلىنى نىوئ شار لە پەرىنەو ھەدا بن، وىدەچى خۆپىشاندانەكە گەلەك لەو گەرەتر بووبىت كە لە منەو دياربوو.

ھىشتا دەنگى تەقە دئ، نزیكە و گىزەى گوللە دئ، لەو شوینەى من لىنى راووستاوم، بە خۆ شۆر كردهو بەژنى پترى دەمىنى پىت بگاتە زەوئ. لە كەوتنە خوارئ، جىنى دارەكەى جادەى باتە، ھە ژان كەوتەو، تا ئەوئ ژان و شەلىنم لەبىرچوو بوو، ئىستا زۆر ژان دەكات و جووان دەشەلم. ھەر چۆئ بوو، بە سەر چەند بەردەبازئ بازندا و پەرىمەو، لەو بەر لە چەند جىتەك رى سەر كەوتنەو ھىندە بلىند نەبوو، پشیلە ئاسا ھەلگەراين.

ئۆخەيش، ئەو جارەش دەرچووم و نەكەوتمە دەستى مىرغەزەبان. ھەناسە بركىمە، ئارەقەى شىن و مۆرم دەرداوە، پشووئى باشمان دا و پشیه كمان ھاتەو بەر، يووسف بوو يان كەسىكى دئ:

په رته ی لټبکه بن باشه، سئ چوارئ پټکه وه بټن، تووشمان بن،
راپنچمانده که ن:

به ر له په رته کردن، وینه یه کی ناسک هه یه، به ئیوه شی پيشانده دم:
ئه ها، چاوده نه ئه و په نجه ریهي، کچئ سه ری دهره یناوه، له و مانگی گولانه
ملی له شتیوه ی گوله شلیزه لار کردوته وه. نزیکبوینه وه، پتر سه ری دهره ینا،
وای خوداوه ندی جوانی، ئه وه ت بؤ کئ هیناوه ته دنیا؟ یه ک دوو به رکوزهی
کردبزووه، سینگی کوارگی که ما بوو، چاوی گه لایوژی، برژانگی پرژی
ره ژگولی، که پوو بندقی، دهمولئو له وینه ی زنه ی کوستانئ.

له پر پرچی کرده وه، تویی کردبوو، پرچ شوږبووه، چ پرچی، له هی ناو
گورانیبه که دريژتر:

پرچی دوو گز و نیوه

یارم به فره و باریوه

پرچ چ پرچ، ده تگوت گیابه ند و خاوه، کوړئ ده لئ:

ئه وه بؤ ئیمه ی هه لئا، تا پیندا سه رکه وین!

ئیمه هیشتا له بن پرچی بووین، حریته یه کی لیندا له تاق و په نجه رانی
گه ره ک زرينگیاه وه، هیشتا پټکه نینئ نه پسابووه، به جامه ئاوئ جوان
رشاندينی، هه ساینه وه، ئه و کچه تیوه بؤ وا ده کات؟ دره نگ پټکه وتم، له و
کولانه کچیکي جوان هه یه، باری دهرونی ته واو نیه و هه ر جاره ی به شتی
ده یگرئ.

ئئ، له کچه گه ری، له کوړ بوو سه رم له گه ره کئ هینا دهرئ؟ له سه ری
خولگه ی به ته مای خودائ، نزیک ئه و سه مونخانه یه ی که لووله یه کی شتی
له مناره ی چؤلی نه ویتری به سه ره وه یه، وا تټبگم توش ئه و لووله یه ت
دیتووه، ده لئنی په یژهی ناو خه ونه که یه به هه وادا چووه، ناوی لووله ی
دووکه له، دووکه لئ ده نیرټه ئاسمانئ، هه ر دهمه ی به شیوه و رهنگئ، تنک و
سپپات، چر و قه ترانی، دووکه ل هه ر جاره ی ده چټه ده سستی بائئ، با هه ر
جاره ی ده بیا بؤ لایئ، له و دووکه له سه ماکه ره وه بؤنی سه موونی گه رم به
سه ر شاردا ده یژئ، چ سه موونی! وه ره به چاوی من برؤنی و به زاری پلکه

شامی بکه تامی. ئەو پلکه شامیە کوشتەیی ئەو سەموونە بوو، دەچوو دوو بەرە نانی بۆ مالان دەکرد، تا دوو لەو سەموونەیی پین بکری، لە پێش دەرکێ، مندالانە بە دەستیەو دەگرت، هیند جوان بۆ زاری دەبرد، هیند بە تام دەیچوو، حەزت بۆی دەچوو، بە زگت دەدا، هەبوو ئەو سەموونە گەرمەیی دەخستە ناو نانی تیریەو، دەتگوت بابۆلەیی پڕ گۆشتە بایدەدا.

ئەری پلکه شامی و لوولەیی دووکەل بۆچی لێرە قیتبوانەو؟ لە کوپۆه لە سەبردەیی بەگژداچوونەو دەکەنەو؟ ئا، لەو بەری لوولەیی دووکەلێ، دیتم دوو کور، بەکیان سەموونی بە دەستەو بوو، سێ چوار چەکدار تینانورووکان و هەلیاندانە ناو ترومیتل و باژۆ، من بن دیوار و دیوار باریکەم دایی.

لە سەیداو هەندێ لە برادەرەکانم دیتەو، شیخ جەلال و موحسین حەمەد و فرهاد و عیسا و ئەوانە، کەوتینە قسەو باس و پرس: کئی گیرا؟ کئی بریندارە؟ شەهید هەیه؟ پیتە کەوتین.

دەگەل فازیل ریحانە، بە دلێکی خوشەو، هیشتا زەردەیی مابوو، گەیشتینەو بە لاشاوە، لە نزیک مائی، پلکه شامی، بە روویکی خوشەو: ئەو بەربووی؟ وەیی چەندم پینخۆش بوو. هۆپیکم لە خۆم زانی، بەربوونی چی؟ دیتم، مائی لە سەر چاو کەوتوون، چەندی دەمگوت:

چ بوو؟ چ بوو؟

کەس ورتەیه کی لێو نە دەهات، درەنگ پیکەوتم، برای لە خۆ گچکەتر (عەلی)م، لە بەگژداچوونەو هەیه کی تر هی لای گەرەکی رووناکی و ئیسکان، گیراوە، دواتر گیراوەکانی ئەویش دینەو ناو گێرانهو. هەر لە جادهی باتە، کور و کچیکی زانکۆیی ناویان بە گەشمرده کەوتە سەر زاری شار، هەندێ دەیانگۆ: ئەو دوو دلخوازی یە کتر بوونە.

ئا، يەك دوو رۆژ دواتر، نۆزده كەسەكەي گەرەكسى عارەبانىش دەنگىدايەو، ئەوھى دواي دامركانەي جادەي باتە، پەنا بۆ مالىك دەبەن، مالىكەش پوختە زمانيان لىدەدات و ئەمنيان بە سەرەو ۋەردەكات، دوو لەو نۆزدهيە (ئازاد و كامەران) يىكى رزگارى بوون.

ئىستاكات كەمسى بۆ دواو دەگەرپىنمەو، جاروبارىش پىشى دەخەم، ھەندى سەربردە دەگىرپمەو ۋە پاشان بۆ ناو خۆپىشاندانەكان دەگەرپىمەو، دەلەين چى، بچىنە گلگەندى گول ۋ گەلا ۋ بالدار و...

گلگەندى، باخىكە لە يادەوھرى، لە پايزى تەمەنىش ھەر بەھارە ۋ كەسك دەچىتەو، نە گەلايەكى زەرد دەبى، نە گولكى ھەلدەوھرى، نە چۆلەكەيەكى بە نيازى نەھاتەو ھەلدەفرى. ھەوكەش كووكووى كووكختيانى، ئاويزان دەگەل نە باران ۋ گەھى باي ئىوارانى، ئاوازە دەدەنە رستە رستەي گىرانەو. گلگەندى يادەوھرى، لە سەد سەرە كۆلانەو ۋ دەردەكەو، لە ھەر سەر بە سەردا گرتنى، سەرى سەربردەي دەكاتەو، سىبەرى درەختىكم بۆ رادەخات، بە بۆنى گولكى دەمگرىت، تا نەينوسمەو بەرمناذات.

پیاوه سپیبه که

وهکوو پینشتر گۆتم، له گلکه ندى به قهه په لکى داران، بالى بالداران، وهخته بلیم هیندهى قله ته زره و نمهى باران، حریتى نازداران سهرم سهربردهى تېدايه. ئاخىر سى سالى ئامادهى و دوو سى سالى کۆلیژ، له شه قاهه کان پتر، له پیاوه سپیبه که پتر دههاتمه باخى گلکه ندى، له و باخه هه ندى نووسه رى دنيام ناسى، له وئى دواى که مى ده ورکردنه وه، کتیبى قوتابخانه م دهخسته بن چۆکم، چیرۆک و رۆمان و شيعرم ده کرده وه. پیاوى سپى کتیبى بوو له وانه، ئەمن دهمویست ئەو سپیبه بکه مه چیرۆک، سهرتیبى هاورپم به پیکه نینه وه ده یگوت:

مه یشینۆینه، ئەو پیاوه خۆى چیرۆکه.

وا چاکه له پیاوه سپیبه که وه پیندا پیم:

پیاوه سپیبه که، له و دیوى زه ریا ئەوین لیندا، په له هه ورىک دابه زى و له خۆى پنچا و دایه وه رى گه رانه وه، سپى سپى، له به فر سپیتر هات، ئەها، وا له سهر شاره، نهوى زۆر نهوى، به رى خۆ دهنى، شۆرابهى دياره، بارى، پیاویک سپى سپى به سهر قه لاتدا بارى.

له باخى شاره وه پیندا هات، گه یشته باخى گلکه ندى، چاوده نى، به و چلهى هاوینه ههر گول نا، په لکیش رهنگى به فرى گرت، بالداریش به فریان پۆشى، دیله تره که کهى بن سیمی دیوى گه ره کى جووله کانیش به گوجيله وه تیکه لى رهنگى پیاوه باریه که بوون.

ده گاته وه سه یداوه، به دیتنى وى گه ناورى دهو گۆمه پیسه که له هیکرا ده بنه په پولهى سپى سپى و به سهر گۆمدا که پرۆکه ده که ن.
له سهره کۆلانى خۆیان ژنانى کۆلان له بن لیوانه وه:

ئەو پياۋە بەفرى لى باريۋە.
خۆشكى پياۋە باريۋەكە بۇيان راستدەكاتەۋە:
ئەو پياۋە بەفرە و باريۋە.
ژنان بە دواى خوشكدا دەيلىتتەۋە:
بەفرە و باريۋە...

كۆلان كۆلان، گەرەك گەرەك دەنگدەداتەۋە، لەو رۆژەۋە شار ئەو پياۋە
باريۋەى بە (پياۋە سىپپىيەكە) ناودىزكرد، ئەو پياۋەى بە دەم رىۋە دەست بە
بەركىدا دەكات و گۆلم گۆلم سىپى لەو شىۋەى چۆن جۆتكار زەۋى تۋو
دەدات، ئاۋا سىپىتى بە شاردا دەۋەشنىن، دار و بەردى لە سىپىتى ھەلكىشا،
بەلام لەگەل مەرۆف ھىچى پىننەكرا و بە رەنگى خۇيان مانەۋە.
ئىرە دەسىپىكى سەرھاتى پياۋە سىپپىيەكە يە.
بە زارى خۇى دەيگۆ:

ھەر جارى پىتم دەخستە دەريا، گۆمە پىسى گەرەكم بىردەكەۋتەۋە، گۆم
لە من دەبوۋە دەريا، دەريايەكى كەفچرىن، لە كەفى بىرە سىپىت.
ئەۋجا ھەبوۋ لەو گۆتەيەۋە، لە ھەور و بارىنى دوور دەخستەۋە و
دەبىردەۋە رىي دەريا:

دەريا و دەريا ھات، سۆر و رەش و سىپى و ھەموو رەنگى بىرى، ئە پىي
بە وشكانى كەوت، ئە پىي لە زەۋى بۆۋە، تا گەيشتەۋە ئىرە.
پياۋە سىپپىيەكە ناۋى ناۋ تەسكەرەى، ناۋى سەيداۋەيى، كاكە زىادە. ھى
سەر شىعەر، كاكە زىاد لادىيى، بەلام كى بەۋ ناۋە ناۋى دەھىتىن؟ ھى لە چەند
كۆلانكى سەيداۋە، چ كەسى بەۋ ناۋە دەيناسى؟ شار بە پياۋە سىپپىيەكە
ناودىزىكردوۋە، لە زارى مندالانىش جاروبار، بە پياۋى سەر مانگ ناۋى
ھاتوۋە.

بۇ پياۋە سىپپىيەكە، چوار ۋەرزەى سال زستانە و بەفرى لى باريۋە، چ
زستانى، قەندىلپىش زستانى واى بە خۇيەۋە نەدىۋە، ئەھا بەۋ خەرمانانە،
چاۋدەنى چى لە بەرە:
ساقۆى دوو سى بەرى سىپى، كلارى توۋكنى سىپى، پەنچەۋانەى زستانەى

سپی، تهنه دهموچاوی دیاره، هموو سپی، تهنه چاو و برو، سمیل و ردین رهش رهش، له دوروه کتومت کونه ئەشکه و تیکی به فرنه گره به دیوی نسبی شاخیکی به فرینه وه.

همیشه له سهر پییه، وهک بلینی له سهر گهشته، له سهر فرینه بۆ ئاسمان، بۆ سهر هه یف و مه ریخ و ئەستیران، مندالانیش ههر له وه وه له دیتنی وینه ی له و شیوه ی ناو ته له فزیۆنی، ناویان نا، پیاوی سهر مانگی.

پیاوی سپی بی ئەندازه شاراوه و پر رازه، له بن ههر بنه موورتکی، کۆلانی موورتکانی گلکهند، به شیوه یی ده یگیرنه وه، له ههر گیرانه وه یه کیش بۆنی موورتک دئ، بۆنی (لوقا) ی لیدی، پیناچن کهس له زاری خو یه وه بیستییتی، ههر گۆته یه:

پیاوه سپیه که، له سپیده باشی لوقاوه، بۆنی موورتکی پیناچاوه. ئەوه نیه ئیستاش کاتی ده گاته یه کهم سهره کۆلانی موورتکان، داده چه می و به خه یالی سپیده باشه که ی ئەو سهری دنیا، ئەو دیوی زهریا، تیر بۆنی موورتک ده کات.

همیشه قیته، تهنه له ئاست بنه موورتک، به ریزه وه ده چه میته وه.

ههر به گۆته ی گۆتاری:

لوقا، که چه که ی ئەو دیوی زهریا به، ئەوه ی تیری ئەوینی وه شانده و کوره شاعیره که ی دهو کهندی سهیداوه ی به و درده برد و له چله ی هاوینیش بهرگی به فری له بهر کرد.

ئەز پیاوه سپیه کهم پیش سپی بوون ده ناسی، هاوینان به تو یی کراسی ده گه را، همهیشه دوو سئ کتیبی له بن ههنگل بوو، من له چاو وی مندال بووم، به لام چاکوچۆنی گه رمان هه بوو، دوا ی سپیبوون که دیتمه وه، بۆ چه ند ساتی ههر وا تیگه یشتم بهر له سپیبوونه.

سه ریخ چو بووم، هه و نه بوو، پیاوه سپیه که له کوئ، کوری بهر له سپیبوون له کوئ؟ نیوان ئەو دووانه زهوی و ئاسمانه، ئەدی به فر له ئاسمانه وه دانا کات!

ئیستا دلکی هه یه، له چلک و بهرگی سپیتر، دلک چ دور نیه له کۆتر

بچى، كۆترى سېي، لەو كۆترانەي لە ناو ھەورى سېپش لە رەنگى خۇيان
 ناچنەو و لە بىناييدا سېي دەچنەو، سەرتىپى ھاوړىم دەلى:
 دلنيام ئەگەر گوى بەسنگىو ھە بنى، گمەگمى دەبىستى.
 نەيناسىمەو، بەلام لە سەردەمى پىش ناسىن، لەگەلم گەرمتر بوو.
 پياوھ سېپىھەكەي لەو دىوى دەرياکان، لەو دىوى دەرياي سېپىھەو، ھاتوو،
 سەرھاتى ئەو چەند سالەي ئەو دىوى لە بن دەريا رازنامىزترە، ھىند تڑى
 رازە، رەنگە خۆشى سەرەدەرى لى دەرنەكات و پەي پىتەبات، بۆيە كە
 پرسىارى ئەويى لى دەكەيت، وەك ئەو ھەيە لە سەر بانى كەوتىتە خواري،
 رادەچلەكن، سەر بادەدات، شتى دەلى، خۆشى تىنگات، يەكسەر قسە بۆ
 لايەكى دى دەبات، پرسىم:

چۆن بوو، خويندنت تەواونەکرد؟
 كەمى داما:

ئەگەر لە ئىنگلىزى شتى تىنەگەيشتى، پرسىار بەكە.
 ئەو ئەو ھابوو، زۆر جار لە بن درەختىكى پىر گەلا و جىوھى گلکەند، سى
 چوار قوتابى دەورىان دەدا و وانەي ئىنگلىزى بۆيان رافەدەکرد، دىتباي
 كەسپك نەخۆشە، دەپىشكنى و داودەرمانى بۆ دەنوسى.

ھەر لە گلکەندى، رۆژى برادەرى، گوتى:

دكتور، نەخۆشم، شتىكم بۆ بنوسە.

سەيرى ناو چاوى كرد، گوتى:

تۆ بەلات نى، دەتەوي گالته بە زانست بەكەيت.

پياوھ سېپىھەكە چاوى لە سەر ئەو ھەلگرت و لە ناو چاوى من رايگرت،
 گوتى:

تۆ نەخۆشى.

چۆنى زانى؟ وا بوو، ئەو رۆژە من كەمى نەساغ بووم، پەنجەي خستە
 سەر دەمارىكى دەستم، پىلووى چاوى ھەلدامەو، بە سەرى پەنجە، پشت و
 زگ و سىنگ و قورگى پشكنىم، لە پەرە كاخەزى شتىكى نووسى:
 بچىھەر دەرمانخانەين، واژى من بىين، دەتدەنى.

چووم و ورمگرت و چاکبوممه وه.

پیاوه سپییه که له ولاتی نه مسا قوتایی کولیژی پزیشکی بوو، ته وای نه کرد، وازی لیهیتا، گه رایه وه، بۆچی؟!

ئه وه پرسیاره که یه، ئه وه ئه و رازه یه، کهس نازانئ، لیره وه سپیبون سه ره له ده دات، پیاویک رهنگی به فر و گولی سپی ده گریت، کاکه زیاد لادییی گه ره کئی چۆن بووه پیاوه سپییه که ی شار؟

ئه وه پیاوه له ساتی سپیبون وه تا ئیره، کتیییکی گه وره یه، کتیییک ته نها یه ک دوو دیری لی خوتندرا وه ته وه:

ئه وینی لۆقا لیتده دات، ئه وینیکی سیامه ندانه، به لام کچه ئه و ئه وینه روژه ه لاتی به هند ه لئاگرئ، به گه ل کوریکی دی ده که وئ، به وه لادییه که ده که ویته سه ر جاده.

حوکمه تی به غدا، ناچاری ده کات له وئ جینه بته وه، ده گه ریته وه، ده یخاته کونه ره شه وه و ئه شکه نجه ی ده دات.

له و کتیه ئه وه ی ناوی پیاوه سپییه که یه، هر هینده و بهس.

گلکه ند دارماله له کتییخوین، له ناو ئه وانه کتییخوینی هه یه هینده ی خوتندۆته وه، به دنیاخوین ناوی رویشتوه.

دنياخوين

جستانی هه شتا و شتيکه، روژيکی تووشه، هه ورئ بهری ئاسمانی گرتوه، بايي حهفتهيي بارانی پيوه، بايهک هه ليکردوه، له باي به فر دهچي و سه ماوسولهی سه فينه شيتهی له دهسته و کۆلانهکانی قهيسهري دهته زيني. ئيمه له باخي گلکهندهوه دين، ئه و باخهی جوانی زستانانهی له هی به هارانی که متر نه بوو، بۆيي سه زمان لئي نه ده بېری و پتیه کمان هه ره له وي بوو. له ويوه دين و له مام خه لیلی بهر با خۆ ناگرين، هه لئ بۆ عه بۆی له بۆن و گه رمی ناندینی، ئه و روژه به (دل...) و نانی گه رمه وه خۆمان پتداکرد. ئه و روژه من نووسه ريکم ناسی سه د سالی ريک بوو، له روژيکی به فراوی مردبوو، رووسی بوو، ناوی وی دۆستۆفسکی بوو، من له ناو رووسينووسان شتی له گۆرگی و شۆلۆخۆف و جهنگیز ئيتماقوف و پۆشکين و ئه وانه م خويندبووه، به لام له باره ی ئه و به لايه وه وا تينگه م ته نی ناویم بيستبوو، ئه و جا بزانه بۆ به به لا ناوی دينم؟ به لام با بزانی کئ تووشی ئه و به لايه ی کردم؟

له باخي گلکهندي ناويکيان دهگۆت و وا دهيانناساند:

هه موو دنياي خویندۆته وه، که س ناویري به کتیب به رانگزی بيته وه.

ناوی هه ر نووسه ريکی دیاری دنيا بيته، يه ک يه ک ناوی کتیبه کانی هه لده دا.

لاپه ری کتیبکی نووسه ريکی ناودار بکه سه رباس، بۆ وی لينيگه ری، په ر په ر هه لیده داته وه.

ئه و دنياخوينه داخوا کئ بي؟

روژئ به دیار سه به ته ی گو له وه، چاله گو له که ی باخي گلکهنه د ده ليم، هاوړيي گوتی:

+ ئەھا، ئەوھى دى، ع.ع. يوسفە

- ئەوھى كىتئى بە سىنگەوھىه؟

+ ئا، ھى لە كىتئى، شتى دى بە دەستىوھ نابینى.

ئۆى، ناسىمەوھ، ئەو كورپەھى كاتى خۆى بە كىتئەوھ دەھاتە ناو

شىناییه كەى باېم و...

دوای ئەو دىتنەوھىه، دوو سى جارى، لە لاوھ گویم لە و دىئاخوئىنە

رادەگرت، ئەوھ چ بوو؟

دەلئى ئەوھى بىستبووم، راست دەرچوو، نازناوای دىئاخوئىنى جوان لئىدى.

ئەو دىئاخوئىنە، لە چاۋ ئەو ھەموو خوئىندەوھىه كەمى دەنووسى، ئاخر

ھەبوو، چوار كىتئى نەخوئىندبووھە دووانى نووسىبوو، دىئاخوئىن، ئەو

قسانەى لە بارەى كىتئىنەوھ دەيكرد، خەتخۇش گۆتەنى:

بىاننووسىتەوھ، دەبنە چەند كىتئىكى باش.

زۆرى دەخوئىندەوھ، زۆرى دەگۆتەوھ، كەمى دەنووسى و شىعرەكانىشى

لە شىعرى چ شاعىرىكى ھەينى نەدەچوون.

دىئاخوئىن بە شىوھىن ناوى ھەندى نووسەر و كىتئى دەگۆ، بە دەست

خۆت نەبوو ھەزەت دەچوو و دەھاتە سەرت، ھەر ئىستا بە ناو كىتئىخانان

بگەرئىت و ۋەدەستىبىنى. نووسەرئ لەوانە دۆستۇقسكى بوو، كىتئى لەوانە

تاوان و سزا بوو، من لەو دىئاخوئىنەوھ بوومە سەوئاسەرى ئەو نووسەرە

بەلایە، نازناوای بەلاشم ھەر لە زارى دىئاخوئىنەوھ بىست، ئەو كاتى باسى

مەزنىى نووسەرى تاوان و سزای دەكرد و وشەى نەدەما بۆ نىشاندانى

گەرەبى وى، دەيگۆ:

كورپە، ئەوھ بەلایە بەلا.

ئىدى لەوھە خولىاى خوئىندەوھى نووسەرە بەلاكەم لە سەر گەرا،

كىشەى گەرە ئەوھ بوو، ئەو بەلایە بە كوردى نەبىوو، دەبوو پەنا بۆ

عارەبى بېبى، عارەبىھەكەشم دەرۆستى ھەموو كىتئى نەدەھات، نەمدەوئرا

خۆ لە (تاوان و سزا) بدەم، چوومە گۆ (دلىكى لاوان)، لەبەر گچكەبى ئەوھم

ھەلئىژارد.

لهو رۆژه تهر و تووشه‌ی ناو باخی گلکه‌ند، له شیوه‌ی دنیاخوین، دلکی لاوازم له بن ساقووه به سینگمه‌وه نووساندبوو، یهک دوو رۆژ پینستر خویندبوومه‌وه، له‌ویوه تا ناو قه‌یسه‌ری و عه‌بۆ، باس باسی دلکی لاواز بوو، له‌وی به‌دهم چا خواردنه‌وه، ورددرشتی دلکه‌م گنیرایه‌وه، سه‌رتیب گۆتی:

ئه‌وه تۆی وا به درێژی رۆمانیک ده‌گنیریه‌وه؟ هه‌بی نه‌بی، شتیک تۆ به دلّه ده‌به‌ستیته‌وه!

راستی گۆ، شتیک هه‌بوو، پاله‌وانی ئه‌و رۆمانه به هۆی خۆشه‌ویستنی کچیکه‌وه، ئیش و کاری فه‌رمانگه‌ی له بیرده‌چیته‌وه...

له‌وه‌وه خۆم دیته‌وه و که‌ویارم بیرکه‌وته‌وه.

ئێ، مالت ئاوا دنیا خوین، بن ئه‌وه‌ی بمناسیت و قسه‌ بۆ من بکه‌یت، ئه‌و به‌لایه‌ت پیناساندم و دوا‌ی دلکی لاواز (تاوان و سزا) شم دی و له که‌وه‌رۆژکی باخی گلکه‌ندا پیاسه‌یه‌کی لای (قوما‌رچی)یه‌کانم کرد و ئیدی سال سال پیداهاتم و که‌م کتیبی ئه‌و به‌لایه‌ هه‌یه، به‌سه‌رمنه‌کردبیته‌وه.

وانه‌ی مامۆستای گه‌شمرده

له گلکه‌ند ده‌مینمه‌وه و که‌میکیش بۆ دواوه ده‌گه‌ریمه‌وه، بۆ به‌ر به‌ چیاکه‌وتنی ئه‌و پیاوه‌ی چه‌ند خوله‌کی قسه‌ی بۆ کردین، به‌لام بایی کتیبیکی گه‌وره‌ی پێبه‌خشین. ناوی وی هه‌یدەر بوو، مامۆستا بوو، نووسینیشی هه‌بوو، ئه‌و مامۆستایه‌ له‌و چه‌ند خوله‌که‌، له‌ زستانیکی گلکه‌ندی هه‌میشه‌ به‌هار، له‌ رۆژیکی که‌وه رۆژدا وانه‌یه‌کی سانا و سووکی پینگوتین، تیگه‌یشتنی ئاوخواردنه‌وه بوو، به‌لام ئه‌زبه‌رکردنی له‌ به‌ردکیشان قورستر بوو، ئه‌زبه‌رتده‌کرد، له‌ خه‌ون زووتر له‌بیرتده‌چۆوه، وانه‌که‌ له‌مه‌ر زمان و بیرکردنه‌وه و رۆشنییری و ئه‌و شتانه‌وه بوو، ده‌یگۆ:

تۆ له‌ ئاخفتنی، بۆ نمونه‌ ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ت بێته‌ سه‌ر زاری:

(قوونده‌ر، خوشک حیز، شیر حیز، ئه‌ژداد حیز، قاحپه‌شیر، قاحپه‌داک، له‌ گۆری بابت به‌م، داک و خوشکت وا و وا لێده‌که‌م...)

بزانه‌ ئه‌و وشانه، ئه‌و رستانه‌ ئاستی تیگه‌یشتنی تۆ دیار ده‌که‌ن، که‌ چه‌ند دواکه‌وتووی، با هه‌زار کتیبیشت خویندبیته‌وه، وریا بن، زمانی خۆت پێتده‌لی: بیرکردنه‌وه و تیگه‌یشتنت چۆنه‌...

له‌ دوا‌ی وانه‌که‌ی مامۆستا هه‌یدەر، من هه‌ولمده‌دا له‌و جۆره‌ جوینانه‌ دووربکه‌ومه‌وه، به‌ینی خۆم به‌رزه‌فت ده‌کرد، له‌ هیکه‌وه‌ یه‌ک له‌وانه‌ دهرده‌په‌ری، به‌لام زوو وانه‌که‌ی مامۆستام بیره‌ده‌که‌وته‌وه و تـزبه‌یه‌کی زمانه‌وانیم ده‌کرد.

که‌س نه‌بوو له‌ وانه‌ی هه‌یدەر که‌ریمی کۆمۆنیست ده‌رچیی، هه‌بوو ده‌یگۆت:

ئه‌وه رۆژووه‌ پێغه‌مه‌ریش بۆی ناگیرئ، ده‌یشکینی و نایگه‌یه‌نیته‌ ئیوارئ.

هه‌بوو ده‌یگۆت:

تاقیکردنه‌وه‌یه‌که، مارکسیش لی یده‌که‌وئ و له خولی دووه‌میش
ده‌رناچن.

مامۆستا وان‌یه‌کی قورسی به سهردا جیه‌یشتین و بۆ خوشی چه‌کی
هه‌لگرت و به چیا کهوت و زۆری پینه‌چوو، هه‌وال گه‌یشت، مامۆستا
گه‌شمرده بوو.

ئا، بیرمکه‌وته‌وه، هه‌ر له‌و چه‌ند خوله‌که‌یه‌ک دوو گۆته‌ی دی گۆ:

تا م‌ن‌ه‌بن له‌ خویندنه‌وه، بیر له‌ نووسین مه‌که‌نه‌وه.

تا زوه‌ه‌ فیزه‌ زمانیکی دی بن، نووسینی کوردی به‌شی ئه‌وه‌ ناکات، فیزه
نووسینت بکات.

وابوو، هه‌ینی کتیبی کوردی زۆر نه‌بوو، وه‌رگێردراو هه‌ر زۆر که‌م،

ئه‌وجا شیعرنوس هه‌بوو، ته‌نها زمانی کوردی ده‌زانی، خوشی به‌ پێشه‌نگ

ده‌زانی، یه‌کیک له‌ وانه‌ هاتوچۆی گلکه‌ندی ده‌کرد، جاوباریش ده‌هاته‌ کۆپی

ئیمه، ده‌لین چی، بیخه‌ینه‌ چه‌ند رسته‌یه‌که‌وه؟!!

قسه‌تان ناشکینم.

شایه رانی مه هابادا!

ئەو کورەش جەنگی (سەدام-خومەینی)نەبا، وا زوو ناوی نەدەکەوتە سەر رووپەڕان، هەینی وا بوو، چەند رستەیهکی کەرت کەرتت رستکردبا، بە سووکە ئامازەیی، دژە ئێرانیی تێدابا، دەبوو شیعەر و دەکەوتە چێوێ (ئەدەبی جەنگ)هوه، بڕە پارەیهکی باشیشت وەردهگرت.

زۆر جار لە سەر رستە رستکراوهکان تەنھا نووسییات (بۆ مه هابادا) بلادەبۆوه. ئەوجا چەند کەسی هەبوون، بەو مه هابادەیان گرتبوو، بۆیه لە گلکەند بۆ ئەو مه هابادنووسانە، دەستەواژە (شایه رانی مه هابادا) کەوتە سەر زاران، ئەو کورەش یەکی بوو لەوانە.

ئەو کورە جگە لەوهی لە شیعەر پێشەنگ بوو! لە کوردایەتیش کەس بای نەدەبرد! باش بوو کوردایەتیهکی زوو ئاشکرا بوو، بزانه چۆن:

رۆژی هەر لە گلکەندئ، ئەو پێشەنگە! روو لە کوریک:

+ دەلێی تۆم دیوه!

- خۆت نەناس دەکەیت؟

+ نا، بەلام...

- کورە، هە ئیتیحاد، چەند گێچەلت پێمکرد بیمە بەعسی؟!

کوردایەتییفرۆش زمانی تیکئالا، تا درەنگ لە گلکەندئ نەماندیتەوه.

چ جئ هیندەئ گلکەند پڕ سەربردە نیه، بە سەریهکەوه ناهینتە فه گێڕان،

ناوه ناوه دیمهوه ئێره و بەسەریاندهکەمهوه.

ئێستا دەجمهوه رزگاری و پچر پچر هەندئ سەرھاتان دەگێرمهوه.

ماموستا مارکس و بزنه گهلی

رزگاری پؤل و ماموستای، ههوشه و بانى، دار و دیواری، دارمالن له یادگاری، نه بنى دیاره نه سهرى، بۆ گئیرانه وه نازانى له کوپوه بهرى لیبگرى، بۆیه له ههر پنتیکه وه دهستپیکه ی، بۆ من رهنگی به رایى بئ:

هه ندئ گۆته ی مه ستانى عاره قخۆر نه خشى سهر به ردن، ده یگۆ:

که سى وا هه یه، تا زار ده کاته وه زۆر جوانه، دوایى هه لوای سهر پنچکانه. ئەو زار و هه لوایه ئەو ده مه له کنه من وه راست گه را و فیت ده رچوو که له ناو ساکه گۆره که، له و جینی ی (ته حیه هه له م) ی لیده کرا، له زارى ئەو پیاوه قۆزه بالا به رزه، سپى و سۆره، موو زه رده، چاوشینه، ده نگ گه وره یه م بیست. ئەو له ئاقارى (جوگرافیا) وه هاتبوو، به لام نازانم بۆ که وتبووه ناو (ئابوورى) یه وه و قسه ی له کار و کارگه و ئەو شتانه ده کرد. کوپۆ که له شیوه شتى له و ده چوو، دیار بوو، قسه کای وى به دل نه بوو، ده ستى بلن دکرد و دژى وى هاته گۆ، له ناو قسانیش دوو سئ جار ان په یفى (زیده با یی) به زاریدا هات، هئ له هه ندیش (مارکس) یکی گۆکرد، پۆلى هه ژاند، ئەو که له نزیکه وى را وه ستابوو، سۆر بۆ وه به تو وره ییه وه:

دانیشه، دانیشه که رپیاو، که س نه ما ناوی وى ده لئى؟!
تا زهنگى ده رئ هینده و ته و او، هه وکه با بژنه وین، له وئ، له جئى (ته حیه هه له م) ی که هه شت نۆده یی ده وریان دا وه چ ده لئى:

مارکس عه ره قخۆره، بئ ره وشته، به زه لایه، داوای به ره لایى و بزنه گه لى ده کات، راست و راست نا، به پیچ و په نا ده لئیت:
ئەو پیاو و ژنانى دنیا، تیکبه ر بن.

ئەوانىش دەلتىن:

وايە، قسەى تۆيە مامۇستا.

پېرېووم، ھاتە سەرم ھاواربىكەم:

سەر لەبەرى درۆيە، درۆ.

باشىوو ھاتمەوو سەرخۆ و ھىچم نەگۆ.

ئەو دژە ماركسە زۆر دواتر، زۆر ھەلكشا، گەيشتە...

مامۆستا ئاشبەتال و...

برادەرىنكىمان ھەبوو، ناوھەكەى لە سەر زارمە، توخوا وەرە! ئەمن لەو رزگارپە سىخناخە، نازانم چەند پۆلپە، ھەشت نۆ دە برادەرم ھەبوو، ئەو كۆرە يەك لەوانە بوو، ناوى ویشم لەبیرچوو! دەى، لەو سەربردەپە با ناوى (A.B) بى، ئاخر من جارێك بەو دوو دەنگە لاتىنپە گازمكرد.

ئەو كۆرە ھىند پارتى بوو، لە دوورەوھە زەرددەچۆو، كۆرپكى سەرپراست و قسە لە روو، ئەو كۆرپە بە وشەپىن زۆر تىكدەچوو، لە رادىوۆھش بىستباى، كەسىن بۆ خۇشپىش گۆتباى، بە خۆى تىدەگەپىشت و ھەلدەچوو، بەو با سەد جوينى پىدەى، بەلام جارێك (ئاشبەتال) ت بە زاردا نەپە، بۆپە ئەگەر كەسى شەرى وىستبا، دەنا لە كنە وى باسى باراشپىش ھاتباپە گۆرپى، ناوى (ئاش)ى نەدەھىتا. لەگەل من ھىندە برادەر بوو، كەچى نەدەو پىرام ئاش و بەتال لىكنزىكەمەو، ھەر كەسى (ئاشبەتال)ى تىگرتبا، وەھا باگۆى دەداپەو، لە تىگرتنەكە پەژىوانىدەكردەو، جا خواى دەكرد ئەو كەسە مامۆستا دەبوو.

مامۆستاپەك وا تىبگەم خەلكى دەو زىى سىروان بوو، برادەرەكەمان چەند زەردى خۇشدەو پىست، ئەو دوو ھىندە لىتان كۆلدار بوو. ئەوجا با سەربردەكەى لە زارى پۆل بگىرمەو، چوونكى من لەوئى نەبووم:

مامۆستا، لە باسى گەپىشتە سالە بەدپوومەكە، گۆتى:

دواى ئاشبەتالى ۱۹۷۵...

لەو سەرەوھە لىتى قىتپۆوھ و گۆتى:

+ مامۆستا، باشە باوكت چ جار باراشى بردۆتە ئەو ئاشە و لۆيان

لىنەكردىن؟

- باشه باوكه، باشه، نه مزانی تو پارتی، چما ههوی؟

+ ئه ریوه لالا تا تۆقی سه رم هه وم.

پۆل زراویان ده چی، ناخر ئه و قسه یه، قه نارهی به دواوویه، له و سه رده مه
ئه وهی گویشی لیتراگری، به لای که می تا بن په ته که ده چی، تا چهند
حه فته په کیش که س نه یده ویرا له نزیک (A.B) راوهستی، هه وکه نا ده میکیدی،
دین قۆلبهستی ده که ن و ده یبه ن.

باش لینی ده رچوو، وا دیاره پۆل زماندراوی تیدانه بووه و قسه که
نه گه یشتوو.

ئه و مامۆستایه ش، پاشترئ دهستی گه یشته شتی.

مامۇستا
نيوديناره كه ...

كورى له ناو پۇلى، پۇلى پىنجه مى ويژه يى، په رەكى گەورە بە دەستەوہ و
دى و دەچى.

+ ديسان چ بووہ؟

- بارو بووہ.

+ بۇ كى؟

- دار و ديوارى قوتابخانە، بۇياخده كه نه وە.

+ بېرى پارە؟

- تەنھا نيو ديناره.

دەگەيشته ھەر كى، دەستى دەبرد بۇ بەر كى، نيو دينارى خۇى دەبەخشى
و ناوى دەچووہ ريزى بەخششكارانەوہ. گەيشته من:

+ ھا...

- نايدەم.

+ لۇ؟

- پارە نابەخشىم، بارو بوو ناكەم.

+ بە راست؟

- ئى دايمة.

+ بە دلى خۇت.

خەتخۇش وا تيگەيى بەر كىم بەتالە، دەستى بۇ بەر كى بىرد و خۇى
پچرپەوہ و ويستى له باتى منيش بېەخشى، دەستم گرت و نەمھيلا، ئيدى
دامە لاملى و پارەم نەدا.

پاش تاويى كورى بە دوامدا ھات:

مامۆستا ئەسغەر گازتدەكات.

قوما، له كەس نەقەومى، ئەسغەرەفەندى ھەينى يارىدەدەر بوو، ئۇجا بەر لەوھى بە دلەراوكتیوھ بەرەو ھۆدەكەى وى وەرپتەكوم، با بزانیڭ بۆچى پىڭم چەقاند و دەستم بۆ بەركم نەبرد و پشكدارىم له بۆياخكردنەوھى پۆل نەكرد. ھەينى گەرمەى جەنگ بوو، ھەموو شتى له پىناوى قادسیەى سەدام بوو، خړكردنەوھى پارە و پوول و زىر و زىو، ھەر دەستگرتنىكى حوكمەت بۆ درژەدان بە شەر بوو، من بە تىگەيشتنى خۆم، ئەو نىو دىنارەش دەچووھ باروبووى جەنگەوھ.

تەق..تەق

چوومە ژوورئ، سەرىھەلېرى:

+ تۆ كەرىم كاكەى؟

- بەلى

+ دانىشە.

دانىشتم، ئۇجا لىرەوھ با له زارى مامۆستاوھ سەربردەكە ببىستىڭ كە دوای سى و شتى سال بوورى بە سەر بەزىمى نىو دىنارەكە، له دیدارى بۆى گىرامەوھ:

كاتى تەماشای لیستی ناوھكانم كرد، له و ھەموو قوتابىيە تەنھا دوو كەس نىو دىنارەكەيان نەدابوو، له راست ناویكىان نووسرابوو: نیمە له راستە ناوھكەیدى: نايدەم.

(نیمە) ئاساییە، له باتى وى من دەیدەم، بەلام (نايدەم) ئاساییە، باشە بۆ نايدات؟ له سەر ھەندى گازمكردى و ویستم بزانی ئەو (نايدەم) كىتیه؟ ھاتى و دانىشتى و پرسىم:

تۆ نىو دىنارت نىه، یاخود نايدەى؟

بى منەتانه گوتت:

ھەمە، بەلام نايدەم.

گوتم:

ئەو بۆياخكردنە بۆ خۆتانه، پۆلەكەتان جوان و خاويندەبیتەوھ.

گوت:

وايه، به لام ئه وه له سه ر حوكمه ته بيكات، نهك له بهر كى ئيمه.

گوت:

خوت ده زانى حوكمه ت له شهردايه و ناپرژيته سه ر...

گوت:

حوكمه تى تواناي كړينى ئه و هه موو فرۆكه و مووشهك و چه كوچوله ي

هه بى، ئه و هه موو خه رجي به بكات، پاره ي سى قوديه بۆياخى له بهر كى نيه؟

كاتى وات گوت، هه ستمكرد له بهرانبه ر قوتابيه كى ئاسايى نيم، بۆيه

گوت:

بړۆ هيجمان له هيج.

ليره گيزانه وهى مامؤستا ته واو، من لى وهرده گرمه وه:

باوه رم نه هات، وا به سانايى به ريمبكات، تا چه ند رۆژيك دلم له ناو

ده ستم بوو، ده مگۆ به داومه وه دهكات، هه رچه نده ده يانگۆ:

مامؤستايه كى پاكه و شتى هؤسا ناكات.

به لام دلى من واى نه ده گۆ، درهنگتر، پيكه وتم چه ند دلسۆز و پاكه، به

تايبه تيش له ده مى خوپيشاندانه كان، بۆم ده ركه وت چ كه سيكه، چ ميترخاسيكه.

مامؤستايه كى قسه خۆش و به ريز بوو، په يوه ندى هاوپنپيانه ي ده گه ل

قوتابيان به سستبوو، له ترسه وه نا، له خۆشه ويستيه وه، كه س له قسه ي

ده رنه ده چوو، له گفتار و رهفتارى، ريك پيچه وانه ي ئه و مامؤستايه بوو، كه

بووه سۆدره ي رزگارى، ئه وهى هاتبوو پياومان بكات! تا له بيرمنه چوه ته وه

با شتى له ويش بگيرمه وه.

مامۇستا پياوكردن ...

رزگارى سەركىشە و ملدەنىج و ملنادات، مىرى دەخەبتى كەمۇى بكات، تىدامايە، بە چ رستى رستى بكات، ھەر جارەى پەنا بۇ رىئى دەبات. ئەو بەرئو بەرىشى گۆرى، رەنگى وى بۇ چووبى، بەشى لە سەركىشە كە لە كەمتەرخەمى و شلى بەرئو بەرەوہ بى، با تازەكە بناسىن:

بەرئو بەرى تازە، تەژە زەلامىكە، بە سامە، قەلەوى چوار شانەى تەنگەستورە، باسكى دەلىنى ئەستوندەگە، پياوىكى رەشتارەى چاوكەس نازانى چ رەنگە، قاتى بەرى لەو رەنگە بە كە ھەنگىن خەلك لى دەرەوینەوہ، لەوانەى كەس زاخى نەدەكرد چاوكە چاويان بېرى. چاودەنى، قوتەدارى بە دەستەوہ، قولى كرەتەوہ، ئەفسەرانە دى و دەچى، لە ناو ساكەگۆرەكە روو لە چەند قوتابىن:

تا ئىرە و بەس، بەرەلايىتان بۇ ناچىتە سەر، پياونەبن، پياوتان دەكەم. ئەو پياوہ دەلىنى زمانى بە جوين پزاوہ، ئەو ھەمووى جوينەى لە كوئى ھىناوہ؟ بە رىوہ جوينى لى بەردەبىتەوہ.

بەرئو بەر تەواو شوولى لى ھەلكىشا، بىنبىوويان ناوہ ناوہ قولى قوتابىيەكى دەگرت و دەبىرد، لە ھۆدەكەى خۆى داركارىەكى باشى دەكرد، بە پاشۆلى جوينى پىسەوہ دەيناردەوہ. بەرئو بەر پىندەچو وى بۇچووبى، چى بويت بۇى بچىتە سەر، بە ئاشكرا و بى بەردە دەيگۇ:

رزگارى پىش من بەسەرچو، جى سەرسەرى و بەرەلاى لى نابىتەوہ، من ھاتووم پياوتان بكەم.

رستەى (پياوتان دەكەم) رستەى سەر زارى وى بوو، ھىندەى دەگوتەوہ، قوتابىانىش لىيان ھەرگرتەوہ، لە بەر خۆيانەوہ بۇ ئەويان دەگوتەوہ، وى

لنہات، ناوی بووہ پیاوتان دہکەم. دئ بزانیڭ کئ کئی پیاوکرڭ! داخوا
رزگاری به و هه موو سه رکئشیه وه دهسته مؤی قوته دارئ ده بی؟
رزگاری پره، زور پره له پیاوتان دہکەم، په نگه خواته وه، هاکا سه ریکرد.
نہمگوت! له هیکه وه، دهنگی حیل به بنزاری خؤشناوان:
مدیرن ناوئ.

کورانی رزگاری وهکات به یهک دهنگ لئیان وهگرته وه:
مدیرمان ناوئ.

له ساکه گورپه که وه (نامانه وئ، نامانه وئ...) به رزبووه، له سه یداوه
دهنگیدایه وه، ئیدی رزگاری (پیاوتان دہکەم) ی ناوئ، بزانیڭ دهگاته کوئ؟
تا هه یئئ نه مده زانی هینده ساویلکه یه، ئه ها هاته دهرئ، قوئی کردوته وه،
به جوینه کانی خؤیه وه به ره و ناو گردبوونه وه که ده چئ، ده یه وئ به
هه پروگیف دهنگی (نامه وئ...) قیره بریکات، رزگاری که گوتی: نا، نایه و
ده برپته وه، روو له (پیاوتان دہکەم):
لؤ دهرئ، لؤ دهرئ...

له ناو دهنگه دهنگ و لؤ دهرپوه، دهنگی گه وره:
لئیدهن، بیکوتن، پیاوی بکه ن...

وا دیاره پیاوتان دہکەم باوه ر به چاو و گوینی خؤی ناکات، ئه وهی
ده بیئنی و ده یژنه وئ، له گینه خه ون بی! باشبوو زوو تینگه یی، یه کپی هه لات،
قوتابی به جوینی پیسه وه، له شیوه ی ئه و جوینه نه ی روژانه له زاری پیاوتان
ده که مه وه به رده بوونه وه، که وتنه دوا، تا هه یئنی رووداوی وا رووینه دابوو،
ناخر کئ دیبوو، قوتابی به و هه موو جوینه وه به ریوه به ر راوئ؟! ئه وه
روویدا.

ئه سفه ره فه ندی گه یشتی و هاواریکرد:

جوین مه دن، شه رم بکه ن، جوین مه دن...

که س گوینی نه دایه ئه و شه رمه، پیاوتان دہکەم خؤی گه یانده هؤده که ی و
دهرکه ی له سه ر خؤی داخست، قوتابی هیزشیان برد:
وه ره دهرئ، تۆکه ر، وه ره دهرئ گه واد...

سڻ چواری له گڙن دهرکه بشکینن، ماموستا نه سفهر هات، پشتی به دهرگاکه دا، دهستی به شیبانه وه گرتووه و دهلی:

تا ئیره و بهس، نه گهر ده تانه وئ له و بدن، له پینشدا له من بدن.
من که گویم له و قسه یه بوو، یه کسر کشامه وه و دوورکه وتمه وه، به لام هندی قوتابی وازیان نه دهینا، هندی ماموستا هاتن و قوتابیان دوورخسته وه، له پر جوین گورا بو:

ئهی ره قیب هر ماوه...

رزگاری وایه، هر زار هه لینی، ئهی ره قیبکی تیدایه. زوری نه برد، پروه رده و جرو جامشت پیوه ربوون، زوریان ریس، به لام تهنه یه ک رسته یان له رزگاری بیست، رزگاری له قسه ی خوی نه هاته خواری:
نامانه وئ، نه و به ریوه به ره مان ناوئ.

چابوو تیگه یشتن که رزگاری رزگاریه، رویشن و به ریوه به ریان له گهل خویان برد و چاوی به رزگاری نه که و ته وه، رزگاری نه و جاره بریده وه، به ره و بردنه وه یه کی دی.

لیره له جیتر نیه، جنی په ره کاخه زه که بکه مه وه، نه و په ره کاخه زه ی له چ په ره کاخه زان ناچی، شیخ جه لال گوته نی:

پنده چی دهستی له مه چیترانی له پشت بی!

په ره کاخه زیکه ده لینی گولی گوله به روزه یه، به لام له گهل روژ نا، له گهل تیشکی چا و ده سوورئ، په ره کاخه زیکه کتومت ده موچاوی ماموستایه، له گهل زهنگی دهرئ بزر ده بی، له گهل زهنگی ژورئ و ده درده که وئ.

تو چاودئ، چ لادیوار و سووچیکی رزگاری نیه، که تیره ی پیوه جیته مایی. نه ها، دین لیدده که نه وه، ونجرونجری ده کن، پارچه ی گوره ی که رتکه وشه یه کی لی نامیتینه وه، دهرؤن، چاویان بزر ده بی، هینده ی پیناچی، هه مان په ره کاخه ز له شپوه ی پیش درانی له شوینیکی دی دهریسکینته وه و گازنده کات:

وهرن، بمخویننه وه.

نه وه ی پیرانه گه یشتبوو بیخوینینه وه، دهرسی:

ئەو چىە ئەو شتە؟

ئەز دوو سى جار خوتىندەمەو، دەستتووسە، خەتەكە نە زور ورد نە
هيندە درشتە، لە شىوہى دەمەتەقتىيە، كىش و سەرودارە، باس باسى
راگواستنى ھەردوو مامۆستاي بىركارى و دىرۆك، باسى بەرئوہبەرى
غەدارە، شرتوشقوى ئەمن و مەمنىشى شكاندوہ.

پەرە كاخەز ديارە چەندان دانەى لەبەرگىراوہتەو، وىدەچى لە دىواردان
بە ھەرەوہزى بى، ئەگەر لەمەچىترانىش بى! بە تاقتە كەسى ناكرى و زوو
دەگىرى، ئەو سەرى چەند رۆژە، پەرە كاخەز واز لە رزگارى ناھىتى،
كىشمەكىشى لىكردەنەو و لىدانەو، درىژەى كىشا.

ئەز درەنگتر پىكەوتم، ئەو نووسىنە كىش و سەرودارە، ھى ئەو كورپەيە
كە ناوى يەكەم خەلىفەى موسلمانانى لىبوو، بەلام (ھىور)ىكى نەرمى بە
خوئەو ناپوو، ئەو ئەبوو بەكر سدىقە، سەر بە رىيازى مەلا مستەفا بوو،
رەمەزانىك و محەمەدىك وئەوانە بە دىواردانەو ھەلواسىبوو.

ئەوجا بەرى خۇ دى، دواى تەمەنى لە بەزى پەرەكاخەزى پشت بە
كەتيرە، بىستەمەو، دانەى لە دەمەتەقتىيە سەرودارە، كەوتبوو دەستى
مامۆستا ئەسغەرى جىنشىنى بەرئوہبەرى ھىنى و لە شىوہى يادەوہرەكى
دەقونوشتكرائى جوانى رزگارى پاراستوويەتى.

مامۇستا دېرۆك و بىركارى

گىرانه وەى سەربردە، سەربردەكانى رزگارى پاش و پىشيان تىدەكەوى، ئەو ەش ەندىكى بۆ لەبىرچوونەو ە دەگەپىتەو، ەندىكىشى وا بەستەى ەونەرى گىرانهو. ەرچۆنى بى لەو دوو سالەى رزگارى، ەر سەربردەى خۆى بە دەستى گىرانهو بەدات، دەگىرەو. با سەربردەى گواستەو ەى دوو مامۇستاكە بكەو پتە ئىرە، ئەو ەى ەرايەكى گەورەى ناىو:

دوو مامۇستاي ەلېزاردەيان ەلېزارد، دوو مامۇستاي وا، رزگارى تاساند، لەو دەمەى سال بۆ گواستيانەو؟ مامۇستاي دىرۆك، مەمەد ئىسماعىلە، كەس نىە نەيناسى، لە گىرانهو ەى منىش ناوى زۆر ەاتوو، ەاندەرى خۆپىشاندانە، كاتى خۆشى سى چوار سالەكەى خۆشى، سەردەمى مەلا مستەفا دەلېم، بەرئو بەرى پەروەردە بوو، زۆر دواترىش دوای رزگارى، بوو جىگرى وەزىر، بەلام پىنەدەچوو شتىكى ئەوتوى لە دەست بى، ئى، لەو گەپى.

مامۇستاكەيت رى رزگارى مامۇستاي بىركارى، ناوى وى جەلال ەلى شايە، لە وانەى خۆى گەلەك شارەزا و بەتوانايە، كەسىكى شىرن و رىزارە، تەنھا زىرەكەكان نا، ئەوانەى لە بىركارى بىركۆرىش بوون، ەزىان لە وانەى وى دەكرد، بەر لە بەسەركردنەو ەى سەربردەى گواستەو ەكە، سەربردەىكى خۆم دەگەل وىم بىركەوتەو:

لەمىژ نەبوو ەاتبوو، ەشتا نەيزانىبوو بۆ من ەاو كىشەى بىركارى لە ئاوخواردنەو ە سانترە، لە تاقىكردنەو ەى مانگانە پرسىارىكى ەنابوو، من بە رىيەكى جىا لە ەى ئەو لىكمدا بوو و گەشىتبوو ەمان ئامانچ، لە كاتى وەرگرتەو، پەركەخەزى منى لای خۆى ەشتەو و گازىكردم:

+ ئەو رینگايە لە کەن فېرېبوي؟

- لە کەس، هەر لە خۆو لە ئۆم هات.

+ پرسيارىكى تەرت بەدەمى، دەتوانى هەمان رینگا بەکاربەننى؟

- لەگويە.

پرسيارىكى دامى و گوتى:

دەى بزانم، جغارەكەى نيوە نەكردبوو، دامەو دەستى، خويندەو و

چاوى لە چاوم بېرى و گوتى:

+ پرسيارىكى تەرت...

- با بى.

دووەميانم لە يەكەميان زووتر وەلامدایەو.

دەستى خستە سەر شانم و گوتى:

+ تۆ بۆ نەچوويە بەشى زانستى؟

- حەزم لە وێژەى بوو.

دياربوو نمرەى بۆم دانەنابوو، سەدىكى جوانى دامى.

مامۆستاي بىرکاري جغارەکيتشانيشى گەلەک جوان لىدەهات، گەلەک

شيرنى دەکيتشا، من لە هەينيوە تا بەو رۆژە دەگات، نەمدى کەس وئەى وى

ناسک مژ لە جغارە بدات. ئەها، دوايوەى تەختەرهشەکە پردهکاتەو و لە

سپى هەلدەکيتشى، خيرا پاکەت و چەرخەکەى دەردەهينى، پەنجەرەکە

لادەدات، روو لە باخچەکە، جغارەين پىندەکات، مژى قوول زۆر قوول، لە

ماچى قوول دەچى، وەک ئەوەى زارى گەيشتبيته لىوى کۆنە يار، بىرمە

چەند کەسى بە کيتشانى مامۆستا، فېرە جغارەکيتشان بوون، من هيشتا فېرە

جغارە نەبووبووم، جاروبار لە جوانى لىو و جغارەى وى، دواى زەنگى

دەرى، دەچوومە ناو کۆپى جغارەکيتشان، بەردەمى ئاودەستەکان،

جغارەپەکم بە دەکرد. ئاودەستيش سەربەردەى هەيه، ئەگەر بىرمکەوتەو،

دواى دەگىگىرمەو. ئى، ئەو هاکيتشه و جغارەى مامۆستاي بىرکاري،

وەلامى پرسيارىكى مامۆستاي مېژووش دەدەمەو، تۆ بلنى گرتەپەکى لا

بەلاىى، هەينى ديمەو سەر راستەرى گىرانهو:

تاقىكردنه‌وى نيوهى ساله، پرسياره‌كه له مه‌ر ئوسمانى و داگىركارىه‌وه بو، بۆچى له هه‌رىمى موسلماننشىنان وا خىزا سه‌ركه‌وتن و زور مانه‌وه؟
چه‌ندى كردم و كوشام، وه‌لامم بىرنه‌كه‌وته‌وه، ناچار له خۆوه دامه‌ به‌رى، گوتم، هه‌ر پر بىته‌وه باشه، ئه‌وهى له‌بىرمه، له وه‌لامدانه‌وه جه‌ختم له هاوئايىنى و داگىركه‌ر و داگىركراو و ساويلكه‌بى خه‌لك كردبۆوه. له ده‌مى كارت وه‌رگرته‌وه، ده‌بىنم نمره‌كه‌م له سه‌رى سه‌رىيه، يه‌كه‌م جارمه له وانى وى نمره‌ى وا به‌رز بىنم، ئاخى له نمره‌ ده‌ستقو و چاو بوو! له ناو پۆلى گوتى:

قوتابى هه‌يه، وا دياره‌ شاره‌زاي ميژووه و ده‌خوينته‌وه، وه‌لامىكى زور جوانم خوينده‌وه، له كتيبه‌كه‌ماندا نيه و كه‌م ميژوونووسيش به لايدا ده‌چن.
يه‌ك دوو رسته‌ى له وه‌لامه‌كه‌ى من گوته‌وه و گوتى:
كئ ئه‌و وه‌لامه‌ى داوه‌ته‌وه؟

پۆل چه‌ند ده‌ستى هه‌لبه‌رى منيش هه‌ر هينده، به‌لام دىتم مامۆستا تىچاويكى له سه‌ر منه، هه‌ستمكرد، هه‌ستىكرد من بم، ئه‌رى بۆ نه‌مگوت منم؟! وىده‌چى شه‌رمم كردين، نازانم.

ئى، با بىتمه‌وه سه‌ر خه‌ت، ئه‌و دوو مامۆستايه‌ يه‌ك له يه‌كتر خۆشه‌ويستتر بوون، رزگارى له سه‌ر سه‌رى خۆى دانابوون، په‌روه‌رده‌ش ئه‌گه‌ر شه‌ره‌ى رزگارى نه‌وى، دئ به‌ گۆر ئه‌وانه‌دا ده‌چى، ئه‌وانه‌ دوورده‌خاته‌وه!

ده‌نگ بلاوبۆوه: ئه‌و دوو ماؤستايه‌يان له رزگارى گواستۆته‌وه...
په‌روه‌رده، چت له خۆ كرد؟ دارت له كونه‌ زه‌نگه‌زۆره‌ وه‌ردا! رزگارىت وروژاندى، ئه‌و جارمه‌ش له سه‌ر ده‌رگاي هۆبه‌ى وىژيه‌يه‌وه رابوونه‌كه سه‌رىبه‌لدا:

چ ده‌خوازى رزگارى؟
ميژوو له‌گه‌ل بىركارى
هينده‌ى بلتئى يه‌ك و دوو، هه‌موو رزگارى گرته‌وه، رژانه ساكه‌گۆره‌كه، پر به‌گه‌رووى رزگارى:

دەمانەوئى دەمانەوئى

محەمەد ئىسماعىلمان دەوئى، ئەو نەبئى كەسەمان ناوئى.

دەمانەوئى، دەمانەوئى

جەلال عەلى شامان دەوئى، ئەو نەبئى كەسەمان ناوئى.

دەنگىك لە ھەموو دەنگان گەورەتر:

جەلال، جەلال، جەلال

جەلال نەبئى، كەسەمان ناوئى

دەنگىك لەو حىلتەر:

كاكە ناوئى بابى بلىئى، با بە جەلال تالەبانى تىنەگەن، ئىمە ئەومان ناوئى.

زۆرى نەبرد لە محەمەد و جەلالەو گۆرا بۆ ئەى رەقىب، رزگارى لە
خوای دەوئى شتى بقمى، ئەى رەقىبى سوارە و كۆلان كۆلان بە گەرەكى
سەيداویدا بلاوى دەكاتەو، بە شاردا بلاودەبیتەو.

يەك دوو دەمژمىرى نەوئىست، لە پەرورەدەو ھاتن:

+ ئىوہ بۆ وا دەكەن، چىتان دەوئى؟

- ئىوہ بۆ وا دەكەن؟ مامۆستامان دەگوازنەو...

+ مامۆستای باشترتان بۆ دەھىنين.

- چ مامۆستایى ناگاتە، مامۆستا محەمەد ئىسماعىل و جەلال عەلى شا،

ئىمە مامۆستای خۇمان دەوئىتەو.

+ باشە، دەگەرینەو، بۆنەو ناو پۆلى.

- تا ھەردوو مامۆستا نەگەرینەو، پىمان بە پۆل ناكەوئىتەو.

+ باشە، مەيكەنە ھەرا و زەنا، ئەورۆ دەگەرینەو.

بىرمە، كاتى لە سەرى كۆلانەو، مامۆستا محەمەد ئىسماعىل، دەرکەوت،

رزگارى بە ئەى رەقىبەو بەرەو پىرى چوو.

ھەينى رزگارى، رزگارى بوو!

ساوھىيە لە رزگارى دوور دەكەومەو، ھەندى گرتەى كۆن و نويم

بىرکەوتەو، دوایى بە خۆپىشاندانەو دەگەریمەو.

دوو ئاگری گهوره

له مندالیی من دوو ئاگری گه له ک گه و ره هه ن، له بیرنا چنه وه و ناکوژینه وه، بۆنی دوو که لیان دیت و بلیسه ده دهن. یه کیان له قرشه و ده غل و دانه وه، ئه وی دی له دار و چه سیره وه. ئاگریکیان زووه، هیشتا پیری سوارچاکان به گۆچانه وه له ناومان مابوو، به لام له سالی ئاگری دووه م سی سال ده بوو، مالی خزی بردبووه هه واری خاموشی سهید مالف. دوو که له که ده لئی ئه ورۆیه، به هه ناسه برکێوه:

کورپه با پیره، ههسته، ئاگر هات.

پیری سوارچاکان دهستی دایه گۆچان:

کورپم کوا ئاگر، ئاگری چی؟

پێلاوه که یم بۆ هینا و گوتم:

دوو که له که ی نابینی؟ وا گه یشتوته بن ئاسمانی، ده ی زوو پێلاوه که ت له پێ بکه با هه لئین.

پیری سوارچاکان چاویلکه ی ریکخسته وه و چاوی دایه راستی په نجه ی من که بۆ راستی دوو که له که م درێژ کردبوو:

نابینم، چ دوو که ل نابینم، ویده چی گه له ک دوور بی.

گوتم:

نا، با پیره، دوور نیه، هه وکه ده گاته ئیره.

گوتمی:

له کوئییه؟

گوتم: له لای مه نتکاوه وه دی.

گوتمی:

که می بچه سیته وه، ئه و جا جامه ئاویکم بۆ بیته، با بیکوژینمه وه.

جامه ئاوا! سەرم سوپما، ئەو ئاگرە كە دنیای داگرتووه، چۆن بە جامه ناوی دهكوژیتەوه؟ چووم بادیی ئاوم بۆی هینا، هیشتا دلم توند لینه دات و هەناسەم ئاسایی نەبۆتەوه، ئاخر ئەنگو نازانن من لە كوێتو بە غار هاتووم! سئ چواری، كەویاریشمان لە گەل بوو، بەو گەرمايه لە نزیک تاقە دار خورمای باداوه وازیمان دەکرد، لە بەری مەنتكاوه باریكە دووكەلی بەرزبۆوه، زۆری نەبرد، ئەو ئاقارەى داگرت، پیاویك لە بەر خۆیەوه:

پەكوو، پەكوو، زوو نەيكوژیننەوه، دەگاتە ئێرەش.
ئیمە ترساین و هەلئى، لە پیتش مەزاری سەید مارف پلكە عەیشیی مجیور، نەرم نەرم لە سینگی خۆی دەدا، گویم لیبوو، گوئی:
بەری پیتەگرن، دەگاتە گۆرستانیش.

بە جارى زراوم چوو، ئاخر بگاتە سەید مارف، دەگاتە مالى ئیمەش، نیوانمان هەشت نو دە دارتپله، هەلئى، دووكەل بەرى ئاسمانی گرتووه، تا دئ نزیک دەبیتەوه. لە بیرمان بئى، هەینی نیوان بە لاشاوه و مەنتكاوه چۆلەوانی بوو، هەمووی دەغل و دان و پووش و پەلاش بوو، كەویار لە من خۆشتر دەبەزى، ئاوپى لیم دەدایەوه و دەیگۆ:
خێرا، با پیتش ئاگرەكە بگەینەوه مالى.

ئیمە دلنیا بووین، ئاگرەكە دەگاتە گەرەكسى مە و دەبیت تا زووه خۆ دەربازبەین، هەر یەكەمان بە هەوالی ئاگرەوه چۆوه مالى خۆی.

پیری سوارچاكانی باپیرم كە لە سەر دەرگای حەوشە دانیشتبوو، جامه ناوهكەى لیتوەرگرتم و گوئی:
ها، دوو قومه ئاو بخۆوه.

گوتم:

چما...

گوئی:

كورم، مەترسە، ئەو ئاگرە ئەگەر وەك دووكەلەكەئى بە ئاسمانیشدا بێت، ناگاتە ئێرە.

یەكسەر باوهرم هات و ئاهيكم وەبەر هاتەوه، ئاخر نە من نە كەس

درۆیان له پیری سوارچاکان نه دیتبوو، ده مویست بچم هه والی نه گه یشتنی
ئاگر به گه رهک و کهویار بلیم، ئه و به پیکه نینه وه هات و گوتی:
ئیمه له خۆرا ترساین.

ئیدی له دوره وه به دیار دووکه ل و ئاگره وه دانیشتن، ئه و ئاگره ئاقاری
ته باره و په ریز و جوخینی کرده خاکیکی سووتماک، ئاگرکوژینه وه
نه گه یشتبا، له و ناوه گوله گهنمی دهرنه دهچوو، بیرمه خه لک دهیانگۆ:
دهستیکی گه وره ی له پشته.

ئاگری دووم، دووکه لی نا، بلنسه ی وا له ئاسمانه، هه ر من نا هه موو وا
تیگه بین، قه لات گری گرتووه، توپه لی ئاگره و شاری کردۆته چراخان، به ر له
ئاگره که شه مالی هه لیکردبوو شه وی سه ر بانی به کوستان کردبوو، به لام
دوای ئاگره که شه مال گۆرا بۆ هورپه، له و دوره وه هه ستمان به گه رمایی
ئاگره که ده کرد، بابم ده لی:
سه ر قه لات نیه، ناو دارفرۆشانه.

وینده چی ئه وی بی، دارفرۆش له کۆین؟ پشت شیخه لا، نیوان گۆشتفرۆش
و فیه ران، ئه و ناوه هه مووی که پر و کاریه و شه قره و هه سیره، ئه و
شوینه ئاگری گرتبی، ئه وه ی دیتبیتی، ده زانی نه ک به ئاگرکوژینه وه، به
هه وره ی به هاریش ناکوژینه وه، ده زانی چی تیدایه!

ئاگر تا دی بلنسه دارتر ده بی، وا دیاره که س له گۆر نیه بیکوژینه وه،
به لاشاوه یی هه موو له سه ر بانه وه، روو له ئاگر راوه ستاون، دایکم ده لی:
تا دی نزیک ده بیته وه، نه گاته ئیره!
بابم باگۆی ده داته وه:

ئه گه ر بن زه وی و زه وی بی، ده نا چۆن ده گاته ئیره!
بابم زوو وای نه گوتبا، به قسه ی دایکم ترسم لی ده نیشت، هه زمده کرد
بگه مه لای کهویار و فازیل ریحانه و پینانبلیم:
مه ترسن، دوره ...

مالی کهویار و ریحانه هه موو له سه ر بان بوون، به لام وه ک تارمایی
دیار بوون، نه ده ناسرانه وه.

ئاگرهكه زۆر درهنگ كوژايه وه. دواتر بيستمه وه، ئه و ئاگره دهستي
شاره وانى تىدايه، نازانم راست بوو يان دهنگۆ، ئاخىر دهمنى بوو هه وليانده دا
ئه و دارفرۆشانه ئه و جىيه چۆل بکه ن، ئه وانىش پىيان چه قانده بوو
هه لئه ده قه نان. ئه وه بوو دواى به خۆ له مېشبوونى دار و چه سىر، دارفرۆش
به كارىتهى نيوه سووتاه وه هاتنه ده رى جادهى سيمه ترى، به رى سىتاقان.
دواتر زۆر دواتر سووتانى له و شىوه بووه پيشه، سووتانى چه ند جارى
له نگهى جى پيشانى بن له يلووكان و ئه وانه.

پیاوه به و جه که ی بهستی شهرغه

بابم بۆ زۆر جى منى دهگه ل خۆى دهبرد، جار هه بووه جتيه که يان که سه کهم به دلش نه بووه، به لام له بهر دلى وى چومه، ئه وهش بليم دواى دوامالاوايى پيرى سوارچاکانى باپيرم، من پتر متووى بابم بووم، هه زمه کرد هه ميشه له تهنيشتى بم و سهرى په نجه بگه يه نمه بهرکى ساقو دريژه کهى، ئه ورۆ بابم ناوى که ستيكى گۆ، ئه گهر نه شيبيردبام، وهک کووتکووته دهکه وتمه دواى و به زۆریش له دواى نه ده بوومه وه، ئاخى مه گهر هه ر خۆم بزاتم چه ند تاسه ی دیدارى ئه و قاره مانه ده که م.

ئهن پيشترى يه ک جار له تهنيشته وه ديتبووم، له و ديتنه به و شيوه له چاوى من خۆى نه خشانند، خۆ رهنگين به و شيوهش نه بووبى، لى چاوى من وای نه خشاندى:

پياويكى تا ده ست هه لپرى که له گه ت، ره شتاره يه کى خوين شيرن، پزدين پانى تىلاک خوار، برنۆيه کى له شان بوو وينه ی خۆى به ژن زراف، به گوته ی گوتيارى:

له وه ته ی برنۆى هه لگرتوه، هه ميشه سى خه ريته ی به ستوه.

دوو له پشتي، يه ک به سه ر شان و سينگدا زه رده چۆه.

ته نها ئه و جار ه و به و شيوه يه م ديتبوو ته واو، به لام هيندم له باره وه بيستبوو، ئه گهر بيگيرمه وه به شه ش شه وى مانگى سه رماوه زى بنى ناين، ته نها نه به رديه که ی هه يفى خه رمانانى دى ئۆمه ره سۆر کتينيکه:

نيوه رۆيه، له سه ر نان خواردين، مندالى به پرتاو خۆ به ژوريدا ده کات:

خۆ ده ربازکه ن، حوکه ت هات.

دوو برا (خدر و قادر) و يکرا، بۆ پيکه وتن غارده دهنه سه ربانى، هه ر له وى

سەرو گوللە دەگرەنەوہ و لە خوین دەگەوزین و گیان دەسپێرن، ئەوجا نەبادا
بابیانم لەبیربچیتەوہ و نەیتە ناو گیرانەوہ، با شکاتەکەى بگێرمەوہ:
دواتر، دواى کۆستکەوتتەکە، مام پیرۆت دادى خۆى دەباتە لای
پاریزگارى شار، دەلێ:

پۆلیس لە ختوخۆرا دوو کورپی منیان کوشتووە.
پاریزگارى هەینێ، بەدرەدین عەلییە کئیە، پوختە دەگیرئ و دەست و پینی
دەبەستئ، سئ چوار سال لە زیندانئى دەپەستئ.
ئئ، هیزیکى گەورە لە پۆلیس و جاشپۆلیس و چەتەى ئاغانان، دەگەنە
ئاوایی، چاوساغى ئەو هیزە کئیە؟ جاشى دې و گەورە، حەمەى سابیراغاىە.
دیارە پیاوئ سئ خەرىتە، جارى یەکەمى نیە لینی بقەومئ و بکەویتە
داوہوہ، دەزانئ چۆن خۆى دەرەباز بکات، بن دیوار و بن دیوار، بە کەلینئ
گوللە لە ئاوایی دەرەدەچن و دەگەنە دۆلەکەى پشت ئاوایی و لەوئ دەچنە
سەنگەرەوہ و دادەمەزرین.

ئێستا لەو ئاقارەى ئۆمەرەسۆرى شەرىکى تیرە، تیرى تیناچن، سەد
تفەنگ تۆ بلئ سئ سەد، شەرى سئ تفەنگ دەکەن، سئ تفەنگى یاخى، یاخى
لە ستەمى ئاغا و داگیرکاریى حوکمەت، سئ تفەنگى بئ منەت، بئ منەت لە
خوین و مردن.

قارەمانى شەرى ئۆمەرەسۆر بە سئ دەنگا گاسدەکات:
ئامۆزا دەست بە فیشەکەوہ بگرن، گوللە بە هەوادا مەدەن، نیشانە لە
نیوچەوان و لاچەپى سەر سینگ بگرن، بتانینم و نەتانناسم، رۆژ رۆژى
میزانە، ئاو، ئاو، دەست بە ئاوہوہ بگرن، ناوہ ناوہ تەنھا لیوتان تەر بکەن.
شەرى، گەرمە شەرى، لە نوێژى نیوہرۆوہ، وا دەمەو ئیوارەىە، ھەر
ئۆمەرەسۆریان بگێرنەوہ، سئ مێرخاسى دەوردراو چ شەرى دەکەن، چ
نیشانشکینئیکن، پشتیان بە پشتى یەکتەر داوہ شەرىدەکەن جاش و جیژ
ھەتەرەشیان چووہ و ناوێرن ھیندە نزیکبەنەوہ. پیاوئ بەژن زرافئ رەشتارە
بەو ھاوینە بە دەنگیکى حیل، حیلتر لە رەشەبای زستانئ و گرمەى ھەورى
بەھارى و زرم و ھۆر دەبرئ و کەس نیە نەیبیستئ:

جاشينە، دانيابن، سەت تەرمەتان دەكەويتە بن پیمان و ئیمە ھەر بە
پتوھ بن.

ئەو ھەشت ئۆ دە وشەيە، بە قەد ھەزار گوللەي پرتۆ ترس دەخاتەوہ دلی
جاشانەوہ، زراویان دەرژئی و ناویرن پتر بچنە پيشنی و ھەلکوتنە سەریان.

پیاوی سئی خەریتە، بە دەم تەقە کردنەوہ، دەلیتە سالی ئامۆزای:

تۆ جغارەم بۆ بیچچەوہ، لە جیاتی تۆش تەقە دەکەم.

ئەحمەدیلەي ئامۆزا دەلی:

جغارەيەکیش بۆ من.

خەلکی ئاوايی دەگیزنەوہ:

جاشئی کہ لە شانی راستی ھەمەي سابیر سەنگەري گرتوہ، حاجی

لەشکری ناوہ، بە شوفیزی ئەو پیکابەي پۆلیسان کہ دۆشکەي لە سەرە

دەلی:

باژۆ، راستەو راست رووہو ئەو یاخیانە باژۆ، با دەرەنەچن.

شوفیز دادەبەزئی و روو لە حاجی:

وەرە خۆت باژۆ، من ناویرم.

حاجی لەشکری قسەي خۆي قووتدەداتەوہ و خواخوايەتي ھەر وەک

خۆي لیتیتەوہ.

سئی ئامۆزا، سئی تەفەنگچی یاخی، بە سئی مەتارە ئاوەوہ، بە دەم

جغارەکیشان و شەرەوہ، وا دیارە چاوەریتی ئاوابوونی رۆژ دەکەن، تا لە

تاریکیدا رییەک بەکنەوہ و لە چنگی مەرگ دەرپاز بن، وا بوو، تاریک دەھات،

سئی مێرخاسەکە بە شەر کہ لیتنیکیان لە لەشکر کردەوہ و بالیان گرت،

جاشیش بە سەر و گویلاک خویناوی و پاشەل دراوی گەرانەوہ، ئەو شەرە

لەو ناوہ دەنگیدابۆوہ، بەلام نازانم بۆچی نەکەوتە ناو لاوک و ھەیرانەوہ.

قارەمانی شەری ئۆمەرەسۆر، ئەو شەرە یەکەم شەر و دواشەری نەبوو،

ھەموو تەمەنی لە شەری ئاغانیان بەسەربرد، بەستی شەرغە دیدقانە بە سەر

نەبەردییەکانیەوہ، بەستی شەرغە، ھەردوو بەری زۆر بویری لئی

ھەلگەوتووہ، بەلام کہ میان دەگەنە ئەو بویرە، ئەو بویرەي کورپی دایکی

خوی بوو، به موو لینی لانه دابوو، دهلین:

زوو، کوربه تازه دهستی داری گرتبوو، دایکه تفهنگی دابوو دهستی و پینگوتبوو:

کورم، باش گوی له دایکی خوت بگره، ئاغا سته مکره، توم بوشه پری ستهم هیناوه ته دنیا.

ئو دایکه مه گرتنه حاجی وسوو دهرۆستی گپرانه وهی بیت، له روخی بهستی شهرغه نه بهردیی ئو دایک و کوربه به زمانی ئاو و با بوشه منداله کرمانجان بگپریته وه.

سه بردهی ئو و کوربهی که هینشتا مندال بوو، ده گهل ئاغانان ده مله دا بوو، به من ناهیته قه گپران، شه ره کانی زورن و ناهیته ژماردن، به دهم ریوه، هه ندی له شه ره کانی ئو هه پیاوه وه بیرده هاتنه وه وه که هی له بیرچوونه وه نین:

کورانی ئاغا و تفهنگچیان که هه موویان تازه بوو بوونه جاش، جاشی به گه که هی لای شه قلاوی، به ره وه بی جاشه وه له په لکه ره شه وه دین، له پر به سهر مالیان دادن، ده بیته شه پری، گولله به گولله ده که وی. به ره ی ئاغا زورن و ئه وانیش به خه زاله وه شه ش هفت تفهنگچین، له ژوری و سهر بانه وه، سه نگر له جاش پولیسان ده گرن، شه پری ده که ن، کاویزاغاش ناتوانی بیخاته ناو لاو کانه وه، تا دی باز نه ی گه مارو ویک دیته وه، ئاغا به دهنگیکی جاشانه هاوار ده کات:

خو رادهست نه که ن، سه گ و مریشکیستان به ساغی دهرناچی.

له و ساته چه ند گولله یی له ده لاقه وه دیته ژوری، دایک وا هه ست ده کات کوربه کی له ته قه کردن ساردبوته وه، به دهنگیکی ژنانه ده لی:

که ریمه ره ش، ده لیی دهرستی! خودا یه که نابی به دوو، ده ست دایینی، به دهستی خوم ده تکوژم.

کور بزه یه کی بوشه کات:

دایه، دیاره کوری تو نیم، ببینه، ئیستا چ هیره یه کیان پیده که م.

له ده لاقه وه روو له ئاغا و چه ته کانی:

تا ئىستا بە نيازى كوشتن يەك فېشەكم نەتەقاندوۋە، پىياو بن، ۋەرنە پىشتەر، خۇتان دەيىننەۋە.

لەو شەپەرە، خەزال، خەزالى براژنى حاجى كەرىم شەپەرئ دەكات، مەگەر بەستى شەرغە بېگىرپتەۋە، ئەۋ شەپەرەى نەكردبا، پىنەدەچوۋ شەپەرەكە ۋا بگەۋىتەۋە، دوورنەبوۋ ۋەك چۆن مالىان چوۋ، سەرىشيان چوۋبا.

زۆر نابا، جاشپۇلىس دەشكىن ۋ لەتەشكى خۇيان دەدەن ۋ دەكشىنەۋە، بەلام نامەردانە ھەرچى مەرۋمالاتى مالى حاجى كەرىمە، كە خەفت سەد سەرى دەبوۋ، پىش خۇيان دەدەن ۋ جاشەكانى پەلكەرەش ۋ بەرى شەقلاۋى براپەش لە نىۋان خۇيان دابەشى دەكەن، بەۋە حاجىە كۆمۇنىستەكە لە بن دىت ۋ دەكەۋىتە سەر ساجى ەلى.

دايك كورپەكەى بە كەرىمە رەش گازدەكرد، ئەۋ رەشە لاي ۋى واتاي جوامىرى بويىرى دەبەخشى، من ئىستا لەگەل بابم ۋا دەچىنە دىدارى ئەۋ كەرىمە رەشە، بىرمە بابم گوتى:

لە سالى ھەرەس قەۋمىيان، كاتى لىرە لەۋ سەيداۋەيە، كۆمۇنىستەكان پەلامارى ئەۋ بنگەى پۇلىسەيان دا، حاجى كەرىم يەكئ بوۋ لەۋان.

كەرىمە رەش، حاجى كەرىمى حاجى ۋ سوۋە، ھەندى كەس بە پىياۋە بەۋەجەكەى بەستى شەرغە ناۋيان دەھىتا، ئەۋ پىياۋە كۆمۇنىستەى دەبوۋ بگەۋىتە ناۋ ھەيران ۋ لاۋكان، نەكەۋتى، ۋىدەچى لاۋكېژانى ھەينى ھىندە خۇشپىيان لە كۆمۇنىستان نەھاتىن ۋ ھاموشۋى دىۋەخانى ئاغايانىشيان كەردى، بۆيى بە لايدا نەچۈنە.

لە سەر دەرگا گۆتمە بابم:

حاجى كەرىم ھەۋكەش سى خەرىتە دەبەستى؟

گوتى:

نا، لە سەر جى كەۋتوۋە.

لە سەر جى كەۋتوۋ، نەيتۋانى ھەستىتەۋە، لە سەر تەنىشتەۋە چاكۋچۈنى كەرد ۋ منىشى ماچ كەرد، ۋاى شايم بەۋ ماچە ھات، باۋەرىم نەدەھات قارەمانىكى ۋا من ماچ بكات، ھەر بە راست ئەۋ حاجى كەرىمەيە

چه‌ندان ساله شه‌ری ئاغایان ده‌کات و ملیان بۆ نادات؟ ئه‌وه ئه‌و سنی
خه‌ریته‌یه‌یه که حه‌مه‌ی سابیر و هیتزی جاشپۆلیس و پۆلیسی شکاند؟
به‌و نه‌خۆشیه‌ش چ شکۆیه‌کی هه‌یه، تیچاویکم له‌ سه‌ریه‌تی، به‌ من بی
بیخه‌مه‌ ناو چاومه‌وه و له‌گه‌ل خۆمی بگێرم، پیتشانی هاوړیکانمی بده‌م، له
بیرمه‌ روو له‌ من گوتی:

تۆ چه‌ند له‌ باپیرت ده‌چی، باپیرت پیاویکی بوێر بوو، هی وا نه‌بووه و
نابیته‌وه.

هینده‌ی نه‌مابوو بال بگرم، له‌وه خۆشتر ده‌بی چ بی، قاره‌مانیکی وا به
باپیرمدا هه‌لبێی؟

حاجی که‌ریمی ناو جی، له‌ چاوی من هه‌ر ئه‌و پیاوه‌یه که ئه‌و جاره‌ له
ته‌نیشته‌وه دیتم، سیمای نه‌گۆراوه، به‌لام ئیستا نه‌ فیشه‌کدان ماوه، نه‌ برنۆ،
ئیستا له‌ جی که‌وتوووه و نه‌رمه‌ کۆخه‌یه‌کی لێیه، ئاخ بۆ رابردوو هه‌لده‌کیشی:
چوو، ئه‌وه‌ی هه‌بوو، هه‌مووی چوو.

بابم ده‌لی:

مالی دنیا هیچ نیه، تۆ به‌ مه‌ردی تا ئیره‌ت هیتا و بۆ که‌ست دانه‌هیتا.

حاجی که‌ریم:

خه‌می من مالی دنیا نیه، ئه‌و خه‌مه‌ ده‌مکوژئ، ئه‌وان سه‌رکه‌وتن و من
دۆرام.

دیاره‌ باری که‌وته‌ لیژی و باری ئاغایانی نه‌برد و گوندی به‌جیه‌نشت و له
چ جتیان جتی نه‌بۆوه، ئه‌وه‌تا هاتۆته‌ شار و له‌و که‌لاوه‌یه که‌وتوووه.

ئێ، با هینده‌ درێژه‌ی نه‌ده‌می، بیرا من دئ، بابم گوتی:

حاجی، گوئ مه‌دئ، تیده‌په‌رئ، شکۆی تۆ به‌و ناکه‌سانه‌ ناشکی.

حاجی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و دایه‌وه، کینوی له‌ بن ده‌هیتا:

کاکه، نه‌ گوند کوشتمی، نه‌ برسیتی، نه‌ گولله‌ی ئاغا و جاشپۆلیسان، به‌لام

ئه‌و تیرۆکه‌ ده‌مکوژیت، تیرۆگی نامه‌ردی.

بابم:

وا مه‌لئ، تۆ ناکه‌ویت.

حاجی که ریم:

دلنیام له و کهوتنه قیت نابمه وه.

تیرۆگی نامهردی له جیی خست و دهیکوژیت! ئەوه چ تیرۆگیکه؟ سه‌ری سه‌برده‌ی تیرۆگه‌که بکه‌نه‌وه و بزانه‌م ئەو نه‌فره‌تیه چیه‌ وای ئەو قاره‌مانه ده‌کوژیت، هه‌ستاین و تیرۆگ نه‌هاته‌وه ناو قسه‌ و باسان، دوا قسه‌ی ئەو دانیشته‌م له‌بیره، قاره‌مانی له‌ جی که‌وتوو گوئی:

زۆر که‌س له‌ سۆنگه‌ی منه‌وه تووشی کیشه‌ و مألویزانی بوون، له‌ خۆم خۆش نابم، پیرۆت و دوو کورپه‌ جوانه‌مه‌رگه‌که‌یم له‌ ناو گۆریش له‌ بیرناچن.

له‌ ریئی بابم، به‌ کورتی سه‌برده‌ی تیرۆگی بۆم گۆرایه‌وه:

له‌و روژانه‌ حاجی که‌ریم به‌ تراکتۆره‌وه ریئی ده‌که‌ویته‌ گه‌ره‌کی پشت دارفرۆشان، نزیک مالی ئاغای په‌لکه‌ ره‌شی، دیاره‌ ئاغا له‌ کونیکه‌وه ده‌بیینی و نه‌خشه‌ی خۆی داده‌ریژی:

له‌ پر کومه‌لی ژن و مندال، به‌ دار و خاکه‌ناس و تیرۆگ، په‌لاماری ده‌ده‌ن، ده‌ستی لی ناپاریزن، ئەویش چ تیناگات کیشه‌ چیه‌ و بۆچی لێیده‌ده‌ن، هێ له‌ هه‌ندیش پیتی شه‌رمه‌ ده‌ست له‌ ژن و مندال به‌رزیکاته‌وه، هه‌ر چۆنی بی خۆی له‌ ده‌ستیان راده‌پسکینی و به‌ سه‌رشکاوی و له‌شی به‌ خۆینه‌وه خۆی ده‌ربازده‌گات.

دوایی پێنده‌که‌وئ، ئەوه‌ فیتی ئاغا بووه، بۆ شکۆ شکاندنی، ئەو کۆلانه‌ ژن و منداله‌یان تێبه‌رداوه.

زۆری نه‌برد، قسه‌ی حاجی که‌ریمی حاجی وسوو، پیاوه‌ به‌ وه‌جه‌که‌ی به‌ستی شه‌رغه، قاره‌مانه‌که‌ی ئۆمه‌ره‌سۆر و بنکه‌ی پۆلیسی سه‌یداوه، نه‌یاری سه‌رسه‌ختی ئاغا و جاش پۆلیسه‌کانی، راست ده‌رچوو، تیرۆگ کوشتی.

شیخ و نه‌بی

لیتره و له‌وی هندی گرت‌ه‌ی کۆن و نوڤ، نوڤ بۆ هه‌ین، له شتو‌ه‌ی تارمایی خه‌ون ده‌رده‌که‌ون و بزده‌بنه‌وه، ئەو چه‌نده‌ی له بیناییم ده‌میننه‌وه پیشانیانده‌ده‌مه‌وه:

هه‌ین سهرده‌می مندالیی مه، چوونه سهر نه‌بی یونس که له دل‌ی خۆ ناوم نابوو نه‌بی هه‌لوا، من ده‌لیم نیوه هه‌ج، تۆ بل‌ی هه‌جی ته‌واو بوو. ئەو په‌یامبه‌ره ده‌لیم که له قورئانی سووره‌ته‌کی به ناوه، چه‌ند روژه‌کیش له ناو زگی نه‌هه‌نگی خۆی هه‌شارداوه، ئەوه‌ی که دواتر ره‌وتیکی ئیسلامی که داعشیان ده‌گۆتی، ته‌قاندیه‌وه و کردیه تۆز و خۆل و به سووره‌ت و نه‌هه‌نگه‌وه به ئاسمانی ئیخست.

دایکم دوو سه‌ جار ئەو هه‌ج‌ه‌ی نه‌بیی مال له نه‌ینه‌وا‌ی به منیش کردووه، هه‌ج‌یکی شیرین، پر له نه‌ستو‌وکی گهرم و هه‌لوا و شیرینی. من ته‌نها له مائی ئەو په‌یامبه‌ره هه‌لوا‌یه تیر هه‌لوا ده‌بووم. ژن له هه‌موو دنیاوه به هه‌لواوه، هه‌لوا‌ی نه‌ینه‌وا که هه‌لوا‌ی چ جئ خۆی نه‌ده‌دا له هه‌لوا‌ی وئ، ده‌هاتنه وئری. چه‌ند خۆش بوو کاتی هه‌بایان له خۆ ده‌کرده‌وه و له ناو زه‌مبیله‌وه هه‌لوا‌ی زه‌رد و نه‌ستو‌وک ده‌که‌وتنه گۆڤی.

به‌ر له‌وه‌ی گرت‌ه‌ گرت‌ه، گوته‌ گوته، مائی پیرۆزی نه‌بی یوونستان پیشانده‌مه‌وه، واچاکه شیخه‌که‌ی سهر ریگاش بناسین. ئیمه که له هه‌ولتیره‌وه ده‌چووین، پیش نه‌بی، شیخ ده‌هاته پیش، ئەو شیخه‌ی ناو گۆڤی، له‌وه‌ گۆڤه له ئیمه ده‌بووه شه‌یتانی ناو قورئانی، ده‌بوو به‌ر‌دباران بکری. له ناو ترومبیلی به‌رد نه‌بوو، به‌لام تف و قسه‌ی به‌ردینی زۆره، تالی ره‌تده‌بووین، شه‌یتان ئاسا به نه‌فره‌تمان ده‌کرد. بۆچی؟ گوايه ئەو شیخه‌ی لولانی، ناوه‌که‌ی له سهر زارمه، له کوردایه‌تی لایداوه و خه‌تی جاشایه‌تی

نیشانی کور و کەسی خزی داوه، چوونەتە شەری پینشمەرگەوه. لەوێوه، لە
هزری ئیمەیی منداڵەوه، شیوهی شەیتان دەگری و پینوێستە بەردباران بکری،
ئیدی لە ناو ترومبیلەوه تقی کوردایەتیمان خڕدەکردهوه و بۆ شیخمان
هەلەدا! هەر لە خۆرا شیخمان لئ بووبوو شەیتان!
دەگەشتینە یووتس پیغمبەر، تۆ بلی حەج، لە دایکم بیستوو:
حەفت جاری سەر نەبی یونس، بە جاریکی سەر گۆری خۆشەویست
هەیه.

کاتی حەفت جارەکی تەواوکردبوو، گوتبووی:
من ئیستا حاجی بەسێم، بەلام بە خۆم نالیم حاجی.
نەبی یونس جیپەکی دلرفین بوو، لە خڕ لاوه ژن بە عەبا و بی عەباوه،
بە منداڵ و نان و حەلواوه، دەهاتنە سەر مەزاری نەبی یونس و دەکەوتنە
نزا و پارانەوه. لە بن کێلی یونس، ژنی وا بە دەنگی وا دەپارایەوه، بەردی
دەکرده ناو، شاتکە شیت گۆتەنی:
شەیتان گۆیی لیبی، نەرم دەبی.

من کەمێ هەراشیش بووبووم، لەوێ لە سەر مەزاری پیغمبەری ناوی
زگی نەهنگی، هەر قسەیهکم لە بارەیی ئەوێوه دەبیست، لەوێ نازانم بۆ
خۆشباوەر دەبووم، بووبوومە مام شاکری سابوونفرۆش.
مادام ناوی هات، شتی لەو شاکرە پیشانەدەمەوه.

مام شاکری سابوونفرۆش

سەردەمی بەرئ بەر لەوہی شار خیل پیندا بێی، پارت جوانییەکانی بەرئ، زۆری خەلک سادە و خۆشباوەڕ و لە درۆتەرس بوون، بەلام کەس نەیدەگەیشتە مام شاکری سابوونفرۆش. ئەو پیاوہ چەند قەلە سابوونیککی دەخستە سەر دەستان، سابوونی دەستوچاوانا، هی کۆلی، لە ناوقەیسەری و دەورووبەری، کۆلان کۆلان دەگەرێ، بە دەنگیک کە شەکرێ لێدەبارێ:

سابوون، وەرنئ، وەرنە سابوونی خەلەبئ.

مام شاکر نە درۆی دەزانئ، نە باوەرێ دەهات شار درۆی تیندا بئ، بۆیئ هەرچیت گوتبا، وەکات باوەرێ دەهات. رۆژیک پیاوئ لە سەرە کۆلانێ گەرماوی عەلمۆدە، هەر بۆ خۆشی:

+ مام شاکر، چما هەر لەگژ سابوونی؟

- ئئ چ بکەم؟ نانەکە لە سابووندایە.

+ کورە نانی چی! دنیا ناگاتە شەوئ، هێوارئ قیامەتە.

- ماخرا، ئەدی لۆ زوو وات نەگۆ؟

مام شاکر هەر لەوئ سابوونەکانی بە سەر ژنانی ریی گەرماوئ دەکاتە

خیر و دەلی:

نزای چوونە بەهەشتیم لۆ بکەن.

چیشتانئ لە جادەئ سیتاقانئ دەبینم مام شاکر بەرۆکی پیاونیک گرتووہ

و دەلی:

بە راستیم پینلئ، دنیا چەندی ماوہ؟

پیاوہ نازانئ چۆن لە کۆلی خۆی بکاتەوہ، دەلی:

وازیبنە، کاکە وازیبنە، دنیا هەزارئ وەک من و تو لە گۆر دەنئ، هەر

دەمینئ.

مام شاکر مندالانە دەلنی:

ئەدی لۇ گۆتیاڭ شەوئ خەرا دەبئ؟ ئەگەر وایە، تا سابوونەکانم بکەمە خیر.

پیاوہکە:

مەترسئ، تا سابوون مابئ، دنیا کاوول نابئ.

شار تا درەنگیش بە کەسئ زۆر خۆشباوہرئ دەگۆ:

دەلنی مام شاکرئ سابوونفرۆشە.

سیتاقان ھاتە ناو ناوان، دەلئ چئ مینا و فەقیکە بخەینە سئ چوار

رستەوہ؟

مینا و فهقی هه لگه پراوه

مینا، چ مینا! مینا مینایه، چه رخی رومه تی خودیکی بهر خورییه، له دوره وه به هه ردوو بهری سیتاقاندا تیشک ده داته وه، فهقی هه لگه پراوه که ی بهر قاپیه که ی مزگه فتی حاجی مرادی زووتر جوو، ده لی:

شا به و کوربه ی ده گاته بهر کورژه ی، له وئ ده که ویتته نیو رووناهیی خودا.

مینا که س نازانی خه لکی کوئییه، هه یه ده لی:

له تیره ی (له یلی) که ی سه ر قه لاتتییه.

هه یه واری:

له رۆییی دیاره، رواندزیه.

هه یه دیژی:

بپواننه چاوی، بن سئ و دوو زاخوییه.

ئووی دی ده بیاته وه بهری دی:

شاره زوریه، له هه بییه که ی نالی ده چی.

مینا به که س ناچی، که سیش زیدی وی پینازانی، که س که سیش گوئی له

دوو واچه و رسته ی زاری وی نه بووه، تا به زار و زمان بیناسیته وه، مینا به

(مینا) ش نانسریته وه، ناخر خۆ ناوی مینا نیه، ئه وه فهقی هه لگه پراوه که بوو،

ئو کچه نه ناسراوه ی به مینا ناودیرکرد و سیتاقان به هه ردوو به ره وه سئ

جار له دوا ی وی گو تیانه وه:

مینا، مینا، مینا

ئیدی مینا مینایه، کار له مینا که ی هه سن زیره کیش نیه، ئه وه ی به چاو

شه ر ده کات. مینای فهقی هه لگه پراوه، به کوئی شه رناکات؟ هه ر له ده نگی

پیلایویه وه تا تف رۆکردنی، ئه و تفانه ی جاروبار له پاداشتی ماچی له

دوره وه ی کورپژگه یه ک، هه لیده دا.

کاتی مینا به رینی خۆیدا رۆیی، فهقی له داخا به دیوهکهی پیتستری
هه لگه رایه وه و هیند توند گرتی، سلاوی نوێژنه که رانی وهرنه ده گرته وه.
بیستمه وه خوشکیکی خۆی کوشتووه، دوايوه له رینی پیرمامی، رهنگه هه
پنچی که ریم هه شاش بووبی، له تامپۆنه ده گاته ئه و دنیا، دایکی گۆته نی:
پیرمام تۆ له ی کچه که می له کوره که م کرده وه.
وا تینگه م له و سه روبه نده بوو، سهردانیکی پیرمام و سه ریره شم کرد،
به وه ده زانم، له ناو ترومیبلئ باسی ئه و تامپۆنه هاته گۆرئ، که فهقی
خوشککوژه که ی تیا تیاچوو، گرته یه کی سهردانه که ی خۆم ده گیزمه وه.

سه‌ريره‌ش

سه‌ريره‌ش نزیک بوو، له سه‌ر شانمان بوو، به‌لام من نه‌مدیتبوو، ده‌بی دوا‌ی هه‌ناره بوو، ئه‌و (هه‌ناره) یه‌ی ده‌و ئاوی به‌ستوره‌ که به‌ شه‌ر رڤا‌یه ناو دیرۆکه‌وه، ئه‌و شه‌ره‌ی (هه‌ندری‌ن) ئاسا ده‌نگیدا‌یه‌وه، بۆیه‌ وا ده‌لیم، له‌ ناو به‌ستوره‌ له‌ راست ئه‌و رییه‌ی ده‌چیته‌وه هه‌ناره، له‌ ناو ترومبیلئ باسی ئه‌و شه‌ره‌ هاته‌ گۆرئ.

ئێ له‌و سه‌روبه‌نده‌ ده‌مه‌و ئیوارانی، سئ چوار براده‌ر له‌ سه‌ری سه‌ریره‌شی نیشتینه‌وه، نازانم بۆچی هه‌ستمکرد ری فرینم بریوه، ئیره‌ له‌ چا‌و ناوشار له‌ کویستانی کیله‌شینی ده‌چی، له‌ چاوی منه‌وه جئ جئ ده‌لئی زه‌نویزه.

له‌ ناو زه‌نویزان جاش و وه‌له‌که‌ به‌عسی سه‌رودلمیان گرت، له‌ بادینان و «سوران، له‌ به‌غدا و به‌سراوه‌ هاتبوون، خۆمانه‌ت زۆر که‌م ده‌دیته‌وه، له‌وئ فازیل ریحانه‌ قسه‌یه‌کی کرد، له‌بیرناچیته‌وه:

کوردستان ئازاد بیت، مال‌م ده‌هینمه‌ ئیره، ئه‌ها ئه‌و به‌ردیته‌ی ده‌که‌مه‌ سه‌نگه‌ر، هه‌ر کۆنه‌ جاش و به‌عسیه‌ک نزیکیته‌وه، په‌له‌وازی ده‌که‌مه‌وه.

نازاد گۆتی:

په‌ل مه‌یه!

ئه‌ری دوا‌ی ئازادی، ئه‌گه‌ر فازیل ریحانه‌ له‌ زیان مابا، داخوا چی گۆتبا؟
ئاخر ببیته‌ کۆتریش، ناهیلن له‌وئ بنیشیته‌وه!

بیرمه‌ له‌ سه‌ریره‌شی، نازانم له‌ سه‌ر چی، له‌گه‌ل یه‌ک دوو تورکمانی، ازانم کینه‌ده‌ری تیکگیراین، دوو سئ عاره‌ب چوونه‌ به‌ره‌ی تورکمانان. زۆری، هه‌ر ده‌گه‌له‌ کۆمه‌یان لیکردین، که‌لکی ده‌ستوه‌که‌ری پێوه‌نه‌ما، هه‌رچۆنئ بوو، «ومان له‌ بن ده‌ستیان ده‌ربازکرد، سه‌یرانه‌که‌مان لێبووه‌ سندان و هه‌یپه‌مان

لینکرد و تا شار گیرنه بووین.

ئازاد تا گه یشتینه وه گه رهکی، به وهیش وهیشه وه له چۆکی خۆی ده دا:
تۆ وه ره له مائی خۆت، له ترسی عاره ب و تورکمانان هه لئی!
به عاره ب و تورکمانی سهر سه ریره ش، تورکمانه که ی پر دیم بیرکه وته وه،
ئه و سه ربرده ی ناو نرا-هه نجه ته تی تری.

هه‌نجه‌تی نری

له به‌ری که‌رکووکی پردی پردی، روو له زئی، له‌گه‌ل جه‌باری وه‌ستا، داری خانوو‌یکمان ده‌به‌ستا. خاو‌هن خانوو پینده‌چوو تورکمان بی، به‌لام له‌گه‌ل ئەندازیاره‌که‌ی براده‌ری به‌ عاره‌بی ده‌ئاخاوت له‌ ناو ده‌رسه‌کانه‌وه چاو و گویملیتی، خاو‌هن مالی ده‌مانچه له‌ نیک، باشیش تینه‌ده‌گه‌یشتم، به‌لام له‌ قسه‌کانیه‌وه هینده‌م هه‌له‌ینجا:

بیرمه‌ که‌رکووک پیش‌پارتی کۆمۆنیست، بی کیشه‌ بوو، تورکمان و عاره‌ب و کورد و ئەوانیدی برابوون، موو به‌ نیوانیانه‌وه نه‌ده‌چوو، کۆمۆنیست هات و دووبه‌ره‌کی خسته‌وه، ده‌ستی سه‌رۆک (خوا‌چه‌پاره‌ی بدا) خوشییت، ئەو پاره‌ته‌ سه‌ر به‌ گۆبه‌نده‌ی لیمان دوورخسته‌وه، ئیدی هه‌موو بی ژاوه‌ژاو ده‌ژین.

کاکه، چاو‌م چوو‌ه پشته‌ی سه‌رم، ئاخ‌ر تازه‌ هه‌وای کۆمۆنیستی له‌ که‌لله‌ی دابووم، دوو سی‌ جار هاته‌ سه‌رم، نیشانه‌ی چه‌کوچی لیگرم، تیبیگرم و هه‌لیم، ترسام و نه‌ویرام، گۆمه‌ وه‌ستا:

+ تیگه‌یشتی چ ده‌لی؟

- که‌مه‌ک، به‌لام با لۆ خۆی هه‌ر بوه‌پۆی.

+ با ده‌سته‌ه‌لیگرین و به‌جینیبلین.

- نابیت، خاو‌هن دار براده‌ره‌ و تووره‌ده‌بیت.

+ من ده‌پۆم.

زۆری هه‌ولدا کار به‌تال نه‌که‌م، به‌ گویمدا نه‌چوو، چه‌کوچ و جوړکی بزمارم فریدا، وه‌ستا تا سه‌ر جاده‌ش له‌گه‌لم هات، دوا قسه‌ی ویم له‌بیره: ئیشت پیناکرئی، قسه‌ی ئەو پیاوه‌ هه‌له‌وه‌ره‌ت کرده‌ به‌هانه، پیشینان له‌ به‌لاش نالین:

ھەنجهتى تېرى، ناننى جۆيە.
لە ناو تېرۇمىيلىن، چ رىكەوتىكى خۇش بوو، جىم كەوتە تەنىشت خدر
خەرمان، من ئەو پىاوم زۆر خۇشدهويشت، ئىوھش لە چەند سەرە
كۆلانىكى كۆلانەكانى من بىنيوتانە، پرسى:
ئىشتان لىرەيە؟ ئەدى لۇ وا زوو دەچيەوہ؟
لە نووكەوہ ھەمووم بۇ گىرايەوہ، گوتى:
شتىكت چۆتەوہ سەر باپىرت.
تا خدر خەرمان نزيكە، با لە زارى ويەوہ، ھاتنى عارەب بۇ قەراج
بىيستن.

قەراجی بە دوو ژن دا

له پیش دەرگای مزگەفتی، ئەوێ ئه و دیوێ کۆلانی مۆسکۆی سه یداوه،
کۆمەلی پیاو دانیشتون، من که به سه ردا چووم، مام خدر قسه ی ده کرد:
+ ئەوه تو چ ده لئی؟ به سه ری تو برا ماغا عاره بی به ئاقاری وه رکرد.
-کرو؟

خدر خه رمان ئەو ها باگۆی (کوو) هکه ی کابرای دابه وه:
با ئەمن پیتبلیم، زوو، زور زوو، هیشتا ئینگلیز به ولات وه رنه بووبوو،
گرانیی گه وره دانه که وتبوو، زوو، عاره ب ئەو به ره ی زیی نه دیتبوو. له و
قەراجە ی خۆمان برا ماغا یه ک هه بوو، هه موو شت بوو، عاره ب به شیخ و
قورئانه وه لئی هاتنه تکایی، تا رینیاندا بیه رنه وه به ری کوردان، ئاغا ملی نه دا
و نه هاته راین. عاره بییش کۆلیان نه دا، پنت پنت گه ران، که س که س پرسیان:
داخوا برایم به چی ده گیرئ؟

دیتیا نه وه، پنتی لاوازی ئاغا یان دیته وه، ده ماره که یان دیته وه.

چ بوو؟ ژن

به چاره کی دوو ژنیان لئ ماره کرد، ژن چ ژن! غولامیکی ئاغا گۆته نی:

هه ر یه که یان قه راجیک دینی.

ئیدی عاره ب پتوهر بوو، برا ماغا به دوو ژن، نیوێ قه راجی له سه ر دانا.

دواتریش برا و کوره کانی به شیکی قه راجیان دا عاره بان.

به لام پیاوی پیده چوو له به ره ی ئاغا یان بی، ده یگۆ:

ئهو قسانه هه لبه ستراون.

له عاره ب و قه راج گه ری، به خه مان چ پیکنا یی. سه برده یه کی ناسکی

حاجی شووشه م بیرکه وته وه، با پیکه وه بیبیستین و خه می قه راجمان

له بیربچته وه.

حاجی شووشه

ئەو شووشەيە ھەر لە گەرەكی نا، گەرەك گەرەك ناوی رۆیشتبوو، ئەو ژنە لە سالانی (شەعب شەعب) ھو ناوی كەوتبوو سەر زاران، لە سەردەمی پاشایەتی بە پاشۆلی درووشمی دژە پاشاوە دەھاتە سەر جادە، دەلێن: لە سەر گۆری خۆشەویست و لە بەر دەرگای كابە ئاوا لە خودا پاراوەتەو: خودایە، ئاغاو زۆردار و پاشا لۆ دۆزەخ بنێرە.

حاجی شووشە لە شار لە شینخەشەلیش ناسراوتر بوو، ھەر منداڵەکانی نا، كۆلان و گەرەكیش بەو دەناسرانەو، بەو دوايیە خەلكی گەرەك مالى شووشەیان دەكرده نیشان، ھەبوو لەو سەری شار بە شوفیزی تەكسی دەگۆ:

بمبە كۆلانی مالى حاجی شووشە.

تەكسی بیوھى كۆلانی ھەلەبكات، لە پیتش مالى شووشە رایگرتووھ. مالى فیکتۆر ھۆگۆ چەند لە پاریس ناسراو بوو، مالى حاجی شووشەش لە ھەولێری ھیندە و پتریش.

كۆرە گەرەھى حاجی شووشە لە زاری حاجی شووشە گێرایەو: لە كەرکووكی دەھاتمەو، تاریك داھاتیوو گەیشتمەو شار، ھەستمكرد ھۆشم رۆیشتووھ، سەرم دەسووری و چ جئ پینازانم، بە شیوھیی تیکچوو مە ناوی گەرەك و خۆم و خواشم لەبیرچوو، تاكسیم راگرت، بەلام بلیم دەچمە كوئ؟ باشبوو ناوی خۆم بیركەوتەو: +كاكە بمبە مالى حاجی شووشە، خۆ پیتدەزانی؟ - كەس ھەيە، ئەوئ پیتدەزانی.

لە ریتی كەم كەمە ھۆشم دەھاتەو بەر، بەلام ھى ئەو نەبوو، دەرگای خۆمان بناسمەو، كابرا رایگرت و گوئی:

فهرموو، ئهوه مالى حاجى شووشه.

گوتم:

تو دئىيائى ئهوه مالى ئهوانه.

گوتم:

ئهدهى كووا! ئهوه ماليانه.

ته ماشامکرد، ده رگام نه ناسيه وه، گوتم:

باشه تو حاجى شووشه ده ناسى؟

گوتم:

كس ههيه، نه ناسى؟ ده وه ره خواري، له كوژمان به وه و پاره كەش

مه ده، گهر دنت ئازاد بى.

پاره كه م دايى و گوتم:

باشه حاجى شووشه كووه؟

گوتم:

يه كه كى وكى تووه.

ئه وجا تينه گه يشتم، ئاخو ئه منى ناسى، يان هه ر لو فشه وای گو.

به لاشاوه حاجى شووشه يه كى چهنه ئازا و ناسكى هه بوو.

نه بادا درهنگ بگه ريمه وه گه ره كى، با زراريكى ئازا و جوانيش بناسين

ئەو پياۋەي لە ئاراسى دا

چاۋدىڭ ئەو پياۋەي ئەو بەرى كەندىڭ، ئەو خىركەلەيەي سەرەو سەرى دىڭ، ئەورۇ بە رۇژان ناچىڭ، ويندەچى نەساخ بىڭ، ماندوو ديارە، لاکەي لىتوھ دىڭ. ئەو پياۋە لەمىژ نىھ مالىان ھاتوتە گەرەككىڭ، زوو شتى لە مېژوۋى ويم زانى. ئەو پياۋە بۇ كۆمار لە بن ئالاي قازى چەنگاۋە، لە تەك مەلا لە ئاۋى ئاراسى داۋە، شار دەلئى:

ئەو پياۋە تا گەشتوتە ئىرە، شاخە و شاخ، دۇلاۋ دۇل بە ناۋ شەردا ھاتوۋە.

ھەندىرئىن دەلئى:

لە من پېرسن مام زرار كىتە؟

ئەز لە رىيى ھەندىرئىتەۋە، ھۆگرى ئەو پياۋە بووم، لە رىيى شىعيرئىكى شىركۆۋەش ھەندىرئىن ھەمىشە لە سەر زارم بوو، ئەۋەي دەلئى:
سەرکەوتنمان لە ھەندىرئىن ناپىتەۋە.

نازانم لە زارى كىتوھ بوو بىستىم، ئەو مام زرارەي رىيى ھاتۇچۇي بەر مالى ئىمەيە، دەستى ھەبوۋە لەو سەرکەوتنە. گەلى جار لە دەرکەوتنەۋە تا لە چاۋ بىزردەبوو، چاۋم لە سەر ھەلنەدەگرت، تامەزۇي لە نىزىكەۋە ناسىنى بووم، زۇر جار دەھاتە سەرم بچمە سەر رىيى و چاكوچۇنى لەگەل بگەم، بەلام شەرم پىمى دەبەست، زارمى دەگرت.

من ئىستا لەم بەرە بەرى مالى لە سەر سىلەي خانوو چاۋم لە سەر مام زرارە، ئەورۇ نەساخ ديارە، گران پى ھەلدىنىڭ، بە لادا دىڭ. ئەھا، راۋەستا، ويندەچى سەرى بسوورئى، دەبى بە ھانايەۋە بچم، يەكپى گەشىتم:
+ مامۇستا، نەساخ ديارى.

- هیچ نیه، که می ماندووم.
- + لاده مائی مه، پشووی بده.
- سوپاس، دهگمه وه مائی.

بن پیلیم گرت، تا مائی له گه لئی رویشتم، مائیان چهند کۆلانی له سه ریی مائی مه یه، له به لاشاوه نا، له گه ره کی مامۆستایانه. له سه ره ده رگا زۆر هه ولید، میوان بم، زۆر چه زم لیبوو، لسی شه رممکرد. ئه و روژه هه ر نزامده کرد، ئه و پیاوه هه ر راوه ستاو بی و نه که وی، نزام گیرا. ئیدی له و روژه وه هه ر جار ه ی ده گه یشته راست مائی مه، سلاوی ده کرد، چهند جار یکیش تا نزیک مائیان شان به شان ی ده رویشتم و خه نی ده کردم به گپرانه وه ی سه ربرده و دیرۆک، دوو سی جار یکیش چوو مه مائیان.

دانیشتن له گه ل ئه و پیاوه بۆ من وه ک ئه وه بوو به دیار پاله وانیک ی ئه فسانه ییه وه بم، به دیار دیرۆکه وه، پر شکۆوه، باوه رم به چاو و گو یی خۆم نه ده کرد، پاله وانیک به رانه رمه، کۆمار و قازی له نزیکه وه دیوه، ئه و هه موو شه ر و شه ر و چیاو چۆله ی دیوه، له ئاوی ئاراسی داوه، ئه و رووباره ی هه ینی له شیوه ی رووباریکی ئه فسانه یی له خه یالی مه مانان هاژه ی ده هات، ئه و پیاوه ی له سوڤیه ته وه به ژنی ئه ویوه گه رابۆوه و دواتر له هه ندرین ی وینه ی هه ندرین هه لکش.

من هه ر کاتی ئه و پیاوه م ده دی، هه ستمده کرد هه ندرین له گه وره یی و شکۆیه، ئه وه ی زۆریش پیتی سه رسام بووم، هه سته چینه یه تی و نه ته وایه تیه که ی بوو، له هزری وی ئه و دووه به شیوه یه ک تیکچرژابوون، لیکدی نه ده بوونه وه.

له و چهند جار دیتته، چهند کتیبکی لئ فیربووم، زرار ده رگه له یی بۆ من مامۆستایه کی شکۆداری سه رریژ له زانیاری بوو. ناوی کتیب هات، با بجمه گژ چهند کتیبی، له و کتیبانه ی پتر هۆگری کتیبیان کردم.

کتاب کتب له چاوه‌روانی گۆدۆ ...

له و سه‌روبه‌نده شتی عاره‌بی فیربووبوم، بای ئه‌وه‌ی ده‌کرد، ئه‌ده‌بی گێرانه‌وه‌ی پێ بخوینمه‌وه، به‌لام شیعر نا، پتریش خدیم به‌و کتیبانه‌ گرت که هه‌ینی خرابونه‌ چیه‌وه‌ی بوونگه‌رای و پووچگه‌رای. نووسه‌ری دلنشینی من سارته‌ر بوو، له‌ میژیش نه‌بوو مردبوو، هه‌ندی گۆته‌ی ویم له‌ نایه‌ت جوانتر له‌به‌رکردبوون، بۆ خۆم ده‌گوتنه‌وه، هه‌ر سێ به‌رگی رۆمانی (رییه‌کانی نازادی)م خوینده‌وه، هه‌رچه‌نده‌ گه‌لی وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌ و رسته‌ش هه‌بوون، واتایانم نه‌ده‌زانین. به‌رم له‌ کتیبی (بوون و نه‌بوون)ه‌که‌شی گرت، ئه‌وه‌یان زۆر قورس بوو، شتیکی که‌مم لێ هه‌لینجا.

له‌ ته‌نیشت سارته‌ر، ئه‌لبیر کامۆشم ناسی، ئه‌و کامۆیه‌ش ئاگات له‌ خۆت نه‌بی، سه‌راوبنت ده‌کات، هه‌ر سه‌راوبن نا، ته‌واو نامۆت ده‌کات، له‌و ته‌نها نامۆم خوینده‌وه، به‌ جارێک دوش ده‌سته‌رداری نه‌بووم.

به‌رۆکی کافکاشم گرت، ئه‌وه‌ هه‌ر زۆر سه‌خت بوو، لاپه‌ره‌ هه‌بوو چوار پینج جار بۆ ده‌گه‌رامه‌وه، له‌و یه‌ک دوو ساڵه‌ به‌دگۆران و دادگا و کۆشکم خوینده‌وه، گه‌لیک سه‌رسام بوو به‌و کافکایه، گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی ناویشم له‌ ناوی نزیک بێ، ته‌نها له‌ باره‌ی (باب)ه‌وه‌ نه‌ده‌گه‌یشتینه‌ یه‌ک، ئه‌و دانووی له‌گه‌ل بابی نه‌ده‌کولا، که‌چی من بایم به‌ شیوه‌یه‌ک خۆشده‌ویست، که‌س وینای نه‌ده‌کرد، من که‌ (کافکاف)م بۆ خۆم هه‌لبژارد، بۆ دوو مه‌به‌ست بوو: له‌ لایێ نزیک بێ له‌ کافکا، له‌ لایێ دوو پیتی ناوی باییشم تیکه‌لی ناودکه‌ بێ.

ئه‌دی ساموئیل بیکی، ئه‌وه‌ هه‌ر زۆر کوشنده‌ و تووشه، تو (له‌ چاوه‌ری گۆدۆ)ه‌که‌ی بخوینمه‌وه، هه‌ینی له‌ ژانی چاوه‌روانی تیده‌گه‌یت، ئه‌و گۆدۆیه‌ هه‌ر هه‌موومانی له‌ چاوه‌روانیه‌کی هه‌میشه‌یی هه‌یشتوته‌وه، من زۆر داخم له‌و

گۆدۆپه دهخوارد، زۆر جار ده مگوت، خۆزى نهمده خوینده وه. ئەو بەره نووسەرە لەوئ، لە مەكسىم گۆركيش گەپ، ئەوهم بە كوردى و لە (دايك) يەوه ناسى، هەينى كەم خوینەر هەبوو دايك و پاقىلى كورپى نەناسى، ئەو رۆمانە هەميشە باس و خواسى سەر زاران بوو، زۆر پياوى ناوداريش لە ريتى ئەو دايكە وه بووبوونە ماركسى، بووبوونە كۆمونيست، كەسى دياريش كورپى خۆيان بە ناوى پاقىلى كورپى ئەو دايكە وه شۆرشقانه وه ناودير كردبوو. دوايى بىرمبىننه وه، سەربردهم لە گەل ئەو دايكە دهگيرمه وه، لەو سەرۆبهنده، لە دواى دايك، بە عارهبى (خوا لە كوئيه) يەكەم خوینده وه.

يەشار كەماليشم زووتر لە (ئەفسانەى چياى ئاگرى) يەوه ناسيبوو، دواتر رۆمانەكانى دى.

بەر لە (براكوژى) من بە گژ (زۆربا) دا چووم، ليرەو لەوئ شتيكەم لە مەر ئەو زۆربايە بيستوو، خویندبووه، هەبوو دەيگۆ:

زۆربات نەخویندبيته وه، واى دانى هيچت نەخویندوتە وه. قسەى خەلكى دنەى دام، خۆمى ليدەم، بەو عارهببە گيرپووتيرەى خۆمه وه، بەرم ليگرت، بە دوو حەفتهيى تەقەم ليوه هينا، ديارە ئەگەر بە كوردى با، خۆى كوشتبا، دوو شەوى نەدەبرد. بىرمە دواى خویندنه وه لاپەرەيه كەم لە بارهيه وه نووسى، بە كەتيرە بە ديوى ناوه وهى بەرگى دووهمى زۆربامه وه نووساند، لەو لاپەرەيه ئەو ديرەم بىر ماوه:

بە دوو حەفته، سەد كتييم خوینده وه، زۆربام خوینده وه. لى هەينى، لە دیدى من كازانتزاكى، هيمان نەدەگەيشته شانى سارترە، دواتر بە باريتكى تردا گۆرا، سارترەم هيتلا و كازانتزاكىم كتيب كتيب بەر ليگرت، ئەگەر بىرمكەتە وه، شتى لە براكوژيه كەى دهگيرمه وه.

دۆستۆفيسكيشم، تۆ بلى بە لايەكە! وهكو گۆتم، لە رىي كتيبخویننه وه خوینده وه، ئەوه بوو پاشترى و تا ئيرە، ئەو سيانە (دۆستۆفسكى، كازانتزاكى، يەشار كەمال) هاوړيمن و زوو زوو بە سەريان دەكەمه وه و بەوانه وه خویندنه وه و نووسين دريژەى دەبيت. رەسولى هەمزاتۆفیش هەر

دەبىي لە (داغستانى من) ھەو ھە بوويىت، دوايى بۇ باخى كىتىبان دەگەرېمە ھە و داغستانان ھەبېردە ھېنمە ھە.

لەو دوو سى سالى ئامادەيى بە كىردنە ھەي پەنجەرەي كىتىب، بە سەر دىيادا كە و تىم و بە خويىندە ھەي نووسەرەي ھە مەرەنگ كە و تىبوومە مەستبوونىكى ھە مېشە يىيە ھە، لە رىي رۇمانىكە ھە، چىرۇكىكە ھە، شىعەرەي كە ھە... لە ھانە:

شۇلۇخۇف، ئە ھە لە (چارە نووسى ئادەمىزاد) ھەو شۇلۇخۇف، بە ھۇي (جەمىلە) جوآنە كە شە ھە جەنگىز ئىتاتۇف، ئەو جەمىلە يەي بە لاي ئەراگۇنە ھە جوآنترىن چىرۇكى ئەو يىندارەيە.

ئاراگۇنىشم لە جوآنەي چاوي ئەلىزاوە ناسى، تۇرگىنىفەش لە رىي باوكان و كورپانە ھە. گۇگۇل بە لووت و كرىو ھە. تۇلىستوى بە كورتيەك لە شەپ و ئاشتەيە ھە. ئەلىوت بە وىرانە خاكە ھە. پۇشكىن بە قەرەج و ھەندى شىعەرە ھە. ھەمەنگوئى بە پىرەو زەرەياو ھە خۇي ناساند. كۇنىستاننىش لە كاتۇمىر بېست و پىنچە ھە. جاك لەندەن بە پاژنەي ئاسىنە ھە. قەلەرەشكە ئادگار ئالان پۇي پىناساند. لە مروارەشە شتائىنگ. چىخۇفەش بە سى خوشكە ھە. بۇدلىز بە گولى خراپە ھە. رامىو بە دوو سى كەرتە شىعەرە ھە. دەترسم بە وىتە چىو ھە خۇھەلكىشان، ھەرنا دەكە و تەمە رىز كىردنى ناوان!

لە ئەدەبىي توركان، ھى لە يەشار كەمالى خۇمان، شىتىكم لە نازم حىكمەت و عەزىز نەسىن خويىندە ھە.

لە ئەدەبىي فارسان كەم، لە ھى تازە، ماسىيە رەشە چكۆلەكەي سەمەدى بە ھەرەنگىم دىتېوو. فەرووغيشم بە ناو دەناسىيە ھە. لە كۇنەكانىش خەيام پىر، فېردەوسى و حافىز و سەعدى كەمىتر.

لە عارەبان لە خان خەلىلىيە ھە نەجىب مەحفوزم دى. لە رۇژھەلاتى ناوەرەستە ھە عەبدلرەحمان مۇنىف. جوورانىش بە ھۇي ھەندى نامە ھە. بەلقىسىش نەبا، پىتەدەچوو وا زوو نەزار قەبانى بناسم. كوردستانەكەش واكىرد بە دواي مەحموود دەرويتشدا بچم. جەواھىرەش ھەر بەو شىتو، ناسىنى سەمىح قاسمىش دور نى، بە ھۇي مەرگىيە ھە بوويىت. پاكانەكەي بە

دهنگی محمەد جەزاش بەرەو مزەفەر نەواب کەمەنکیشی کردم. ناسینی نەوال سەعداویش بۆ بویزیه کە ی دەگەریتەو. بەدر شاکر سەیابیشم لە بەر سروودی باران. لە چاوی بەغدا و بارانی شەو و روشدی عامل. دواتر کە وتمە ناو بۆنوبەرامە ی باخچە ی عەلییەو.

ئێ، لە ناوان گەرێ، وەک گۆتیانە:

ریزکردنی ناوی نووسەر و کتیبان نیشانە ی خویندەو نە.

ئەو ی لەبیرمە لەو سەر دەمە، لە ناو ئەو خوینەرانی بە عارەبیش دەیانخویندەو، ناوی حەفت هەشت کتیبی لە سەر زاران بوو، کە سێ ئەوانە ی نەخویندباو، نەیان دەخستە چۆه ی خوینەرانیو، لەو کتیبانە: زۆربا، تاوان و سزا، مەسیح لە خاچ دەدریتەو، سەد سال تەنایی، زەنگەکان بۆ کێ لی دەدرین، کاتژمێر بیست و پینج...

من لەوانە هەندیکیانم خویندبوو، بۆیە نە دەکەوتمە جوغزی خوینەرانیو. بەلام لە کتیبی کوردی، خۆم بە خوینەر دەزانی و کتیبم باز نە دەدا و دەمویست پینشبرکی دەراسە ی کتیبان بکەم، دواتر ئەو دەراسە یەم بیربخەنو، ئیستا پیکەو دەچینە دنیا ی کتیبی کوردیو، کە میکیان دەور دەکەینەو:

لە مەم و زینی خانی گەرێ، ئەو کتیبە ی هیشتا نە مدەزانی خویندەو چیه، بۆ خۆم و مالیم دەخویندەو و دواتریش بوو تاقانە یی لە تاقانە ی سەر تاقی دل. هیمنیش با لەو ی بی، ئاخر من لە تاریک و روونەو چاوی خویندەو م کردەو، نالە ی جودا ییش تا ئێرە لە گەلمە. پەشتویش بە فرمیسک و زام و شەو نامەو جینیەکی وای گرت، لە دەلاقی کتیبان زۆر کتیب ئێرە ییان بە جینی وی دەبرد، دواتر (شەو نیە...) گەیشتە تاقی نالە ی جودایی.

بیرمە ئەو دوو کتیبە، دەبوو زۆر زووتر نۆرە ی بۆ بگری، وەرنا لە باژێرێ دەست نە دەکەوتن، دەبوو لەو و لەمی وەر بگری، وا چاکە لە سێ شاعیرە کەو پێدا بێم، هەر چەندە بۆ هەندێ گرتە و گوته، وا دەکات بە سەر کاتدا بازبەدم و بگەمە قوناخی زانکۆ:

تا هەشتاوستی، لە شاعیران، هیمن لەو ی، پەشتیو و شیرکۆ و هەلمەت لە

خویندنه وهی من سنی ناسکترین بون. کاتیکیش هه لمهت وهک که سیتیکی ئاسایی، بیزیه کرده سهر و پیی له پۆستال هه لکینشا. شیرکو له هه ژار توندتر به لای حیزبدا رایکیئشا و به شیعر چوو هه بهری شه ری براکوژی هه. په شیویش چیا ئاسا، سپی سپی له بهری نه ته وه راوهستا. ئه ز جوایه ز له هه ندی برادهر و ئاسیار، نه خزامه ناو ریزبه ندیی هه لویستی ده ری شیعر، له که سیان نه تورام و له بهری شیعر مامه وه.

هه یئ، هه یئیی شه ری سارد، هه یئیی دنیا ی ئه و لایه خیر و ئه و لایه یئ شه ر، هه یئیی به عس و شه ر، هه یئیی شه ری براکوژی، هه یئیی په سپس و ورپنه، هه یئیی وهک دواتر حیزب حیزبینه، مانه وه له بهری شیعر به قسه خۆشه، چی له مانه وه له ده ری گۆی زه وی که متر نه بوو! من له هه ستنه کردن و هیزیه وه بوو بیت، یان هه ر شتی، به و شیوه یه مامه وه.

ئه و که ژه ی براکوژی که به قه ندیلیدا هه لگه را و له پشتناشان و له دیرۆکی خۆیدا کچکوژیی له سهر تاشه بهردان تو مارکرد، بانگی (په ری ز پاک ی) له ئه شکه وتان ده نگیده دایه وه، له و لایه وه ش شیرکو پاک ی په ری زپاکی نیشانده دا و پیندا هه لده گو، هه بوون ئه و شاعیره یان ره شکرده وه، هه بوو میزی به شیعره کانیدا ده کرد، من به چاوی خۆم میز و شیعره که م دیت، ری هیلی ئاسنینی شه مه نده فه ری سه ره وه ی ساکه گوپی یاری گه و اهیده ره، ئه و کورهی له سهر پشتناشان میزی به شیعر ی شیرکو دا کرد، سی سالی دواتر سویندی به سه ری نه وشیروان مسته فا ده خوارد.

ئه ز هه یئیی که له بهری دژ به شیرکو و په ری زپاکانیش بووم، لی (کازیوه) م به (رووبار) هه وه ده مه و ئیوارانیش له گه ل خۆم ده گتیا، چاخانه ی باکووری روو له قه یسه ری و شه وانی هه ولیری شانی سینه ما سیروانی روو له قه لاتن، له بیرانه، ده مگو:

شیعر هه ر به شیعر ی ده مینیته وه، ئه گه ر شاعیره که ی بینه میرغه زه بیش!
کاتیک له ته یف هه لمهت، به ناچاری جلکی سه ربازی پۆشی، جلکی سه ربازی به واتای مانه وه له ئاقاری میری وه رگه ره، پۆشی و نووسی:

کاتی له سهربازی دیمه وه

کچی ماچم ناداتی

هه بوو، بهرده ستيکه وتبا، تينه لده دا، هه بوو کتینه کانی هینایه بن دیواری
قه لاتی به (چون نویژ فیرده بی)ی ده گورپه وه، پيشمه رگه یه ک گوتبوی:
شيعره کانی نه و منیان له حوکمه ت یاخی کرد و به چیا یان ئیخستم، که چی
خوی بووه سهرباز!

برادره ریکم که له (کونه فیراران) کتیبی ده خوینده وه، گوتی:
نه و شاعیره بیته مایکو فسکیش ناخوینمه وه.

که چی من (پرچی نه و کچه ره شمالي گه رمیان و کویتستانمه) م وه ک
کوچه ری، چون ره شمال له گه ل خو ده گيرن و گه رمین و کویتستانی
پنده که ن، نه وها ده گيرن، شیخ جه لالی هاوړیم گوتی:
سهربازیش شيعری جوان ده نووسی.

بیرمه هه بوو سهربازی هه لمه تی لا جوانتر بوو له به چیا که وتنی شیرکو،
شیخه که ی هاوړیم ده یگوت:
شاعیر بیته سهرباز، بیته جاش باشتره له وه ی پيشمه رگه بن و شيعر به
براکوژیدا هه لیلی.

هه شیوو شیرکو ی پیش (جوامیر)ی نه ده ناسی و له وه وه بوو بووه نه و
سویندی به سهری ده خوارد، یه ک له و کورانه روژه ک به روکی شیخی گرت:
جاریکید ی قسه به شیرکو بلنی، هوردت ده که م.

فه وزی شه به کی هاوړیشمان که له هه موومان پتر شيعر و نه ده بی دنیا ی
خویندبووه، قاقا به و شه ره سه یه قسه یه ی ئیمه مانان پنده که نی، ده یگوت:
شيعر و شاعیر هینده تیکه لاومه که ن، نه گه ر ژبانی تایبه تی هه نديک
نوسه ری دنیا بزنان، بیژتان نایه به ره میان بخویننه وه..

ناوی هه ندی نووسه ر و شاعیریشی ده گوت، هه ر نه و کوره ده یگوت:
شاعیر که شيعریکی جوانی نووسی، دوايوه سه د شتی قوریش بنووسی،
جوانه که جوان ده مینینه وه.

هه یینی وابوو، که م که س له ئیمه به قسه که ی کوره شه به کی ده گوت:

ئەشھەدو.

ئەو سى شاعىرە ھەلبۇزاردەى دل بوون، منىش بە قسەى ئەم و ئەو، بى دلىى خۇم ئەدەکرد، ھەمىشە دەمخوئىندنەو، بە تايبەتى پەشىو، لە فاتىحا و تەحىيات رەوانتر، شىعر شىعر (شەو نىە خەونتان پىتوہ نەبىنم)ى وىم ئەزبەر بو، نامىلكەكەشم بە زۆرى لە بەر باخەل يان ناو جانتا بو، شىعەرى سەر كاخەز بۆنىكى تايبەتى ھەيە، دەمىردە قوتابخانە، دەمىردە چاخانە، شەوانى ھەولتەر، زۆر جبار دەمىردە سەر ئىشىش، جارەكى لە رىسى چوونە خۆپىشاندانى، لە نىزىك پردى سەيداو، بە رىكەوت دەستم برد بۆ بەركى شەروالى، ئاى كورپە خۇ (شەو نىە..) يە، لەوچ لە كن پردۆكە لە دار و تەنەكەكەى سەر جۇگەى چلگاوى، خستەم بن كەر تە بلۆكىك، ئەو جىيەى وەختايەكى چەقوۋەشىنانى ئەوچ، بازگەيان لى دادەنا و ھەركى بەوئىدا ھاتبا، سى شتىان دەخستە پىشى، چ چار نىە، دەبوو يەكيان ھەلبۇزىر:

بېرى پارە، پارە نەبا، شەروال ھىنانە خوارى، ئەگەر ملت بە يەك لەو دووہ نەدابا و دەستوہكەرىش نەباى، تىروپريان دەكوتاي.
قور بە سەر ئەو كەسە دەبوو، بە بەركى بەتال بە وئىدا دەچوو.

ئى، لە ناو كىتىيان دەمىنمەو، لە شىعەرەوہ بۆ چىرۆك، بىرا من دى، ھەقايەتتېزى سەيداو، مەم و زىنى خانى، سى نىگارى كابرانى نازانم كىندەرى، پاشترىش ئەفسانەى چىاي ئاگرى، منيان بە دەسبىن بە ئەدەبى گىترانەوہ بەستەو، گىترانەوہم دىتبا، بە خۇ راپسكانىش لى دەربازنەدەبووم، ھەر گىترانەوہيەكى ھونەرىانەى كوردى و بە كوردىم دەستكەوتبا، چ كۆن چ تازە، تاقىكردنەوہى كۆتايىشم ھەبا، بەرم لىدەگرت، تا دوا لاپەرە سەرم لە سەرى ھەلنەدەگرت، خەتخۇش دەيگۆت:

ھىندەى تۆ چىرۆك بخوئىنمەو، لە شىرزاد ھەسەن جوانتر دەنووسم.
كوشتەى خوئىندەوہ بووم، نووسىن چىە! ھەينى لە ناو كوردان، لە دلىى من چىرۆكى سى چىرۆكنووس گەلەك دلنشىن بوون، چىرۆكى ئەوانم پىشتر لە ناو دەلاقەى كىتىيان، دواتر لە كىتىخانەتۆچكەكەم لە تەنىشت ئىكىدىم دانابوون، ئەوانىش: حوسىن عارف، شىرزاد ھەسەن، مەھمەد فەرىق

حهسەن، بوون، له كۆرپى ئىيمە، كۆرپى گەرمى ئىوارانى چاخانەى شەوانى
هەولپىر، كاتى چىرۆك دەبوو سەرباس، پىر چىرۆكەكانى ئو سى
چىرۆكنووسە شەنوگە دەكران، هەينى خەونم بەووه دەدى رۆژى دابىن،
چىرۆكىكى وەك ئەوان بنووسم.

هەر له شەوانى هەولپىر، له كۆرپى وشەى ورشەدار، من ئاشناى مەلاى
جزىرى بووم، بىرمە عەزىز گەردى دەيگۆ:

نالى و مەحوى و ئەوانە بەس نىه، دەبى مەلاى جزىرى بناسىن.
لەو قسەيهوه بە دوايدا گەرام، بەلام زارەكەى بۆ من كىشە بوو،
تېنەدەگەيشتم، پىر سەروا و كىش و ئاوازەى راياندهكىشام، هەژار لەوش
بە هانامەوه هات، وشە وشە، دىر دىر راقەى كردبوو، ئەو كىتەبەش لەو
ديوهوه هات، هەينى لەو بازارەى سنوور، بازارى تىكەوليكە، چيا بە چيايەتى
خۆى لە نيوان رۆژەلات و باشوور دىواودىوى دەكرد، من نەمدىتبوو، بە
قسەى سەردارى سەعید سۆفى بى:

هەر چىت دەوى، لەوى دەستدەكەوى.

ئەو كىتەبانەى لەو دىوى چاپدەبوون و چاپدەكرانەوه، دەهاتتە بەستەستىن
و لەوئۆه بە ئىمە دەگەيشتن، ئەوشىيان سەردار بۆى هينام. دياربوو هەژار
لە پىشەكەكەى وەك شەرەفنامەى نەكردبوو، شتى لا بەلاى تىنەخستبوو،
بۆيه بىۆهەى لاپەرەيهكى لىبكرىتەوه گەيشتە دەستم.

ئەز پىشترى دەزمانى له كىش و سەروا و مۆسقا، نە له كرمانجى ژوور
و نە هى ژىرى، نىه هاوتای مەلاى جزىرى، بەلام له رىى هەژارەوه، بە سەر
جوانىيهكى جزىرىدا كەوتم، چەندى گەرام نە له شىعرى مەحوى، نە هى نالى
جوانىى وام نەدیتەوه.

لەو سالانە سى چوار نووسەرىدى هەبوون، هەر چيان دەنووسى،
ئىمەمانان بە تامەزرۆوه دەمانخویندەنەوه، له باخى گلکەند و چاخانەى عەبق
و باكور و شەوانى هەولپىر، دەبوونە جىى مشتومر، ئەوانىش: حەمەى مەلا
كەرىم و كەمال مەزھەر و عىزەدىن مستەفا رەسوول بوون، هەر گۆقار و
رۆژنامەين نووسىنى يەكى لەوانەى تىدا با، بە عەرد نەدەكەوت و له حەواوه

دەگىرايەو. لاي من ھەمەكە لەوانى دى لە سەرتر بوو، رەنگە بە ھۆى جۆرى چەپپوونەكەى بووبىت، ئەو نووسەرە لاي من پىرۆز بوو، بىرمە جارى يەكەم كە دىتم، وا تىبگەم لە كىتبخانەكەى مومتاز ھەيدەرى بوو، پەلامارى دەستىم دا ماچى بگەم، گرتىمى و نەيھىشت، لە كۆرپىكىش دەمژمىرىك زووتر چوومە بەر دەم ھۆلەكە، ترسمام جىم نەمىنى، ھەينى وا بوو، ھەمەى مەلا كەرىم كە كۆرى دەگىرا، ھۆل چەند گەورەبا، جىنى بە پىتوھ راوھستانىش نەدەما. سەربردەيەكى خۆشىشم لەگەل كىتپىكى كە مال مەزھەر ھەيە، بەر لە گىرانەوھى سەربردەكەى وى، نووسەرىكى دى ھەبوو، ھەينى لە چاۋ ئەوانى دى كەم كەس بە لايدا دەچوو، لى من پەپ پەپ دەمخویندەو، ھەبوو دەيگۆ:

سەر لە تۆ دەرناكەم، چەپىت و سەرسامىشى بەو پىاوھ كۆنەخوازە، دژە ماركسىيە.

ھەندى ھەستم لە خۆم رادەگرت، نەمدەزانى چ بلىم، گۆيم پىنەدەدا و خۆم لە خویندەوھى وى نەدەبوارد، بە تايبەتى ئەو وتارانەى لە بارەى زمانەوھ بوون، ھەر ئەوان نا، بەرم لە مرقوف و دەوروبەر گرت و تا دوا لاپەرە پىشتم قىتتەكردەو! ھەر چى بلأويدەكردەو، دەمخویندەو، ئەو شەوھى لە نزيك پەردەكەش بە سەر تىرۆردا چووین كىتپىكى ئەوم لە دەست بوو، با ئەو سەرهاتەش بگىرەمەو، ھەينى دەچمەوھ لاي مەزھەرەكە:

قەلات، زۆر نا، ھەر ھىندەى ژمارەى گەرەكەكانى شار ئەستىرەى لى ھەلاتبوو، لە (شەوانى ھەولپەر) دەگەراينەو، لە پردى گامىشەوانان ھەلكشاين، نەگەيشتبووینە سەرە كۆلانى مام عەلىى عارەب، لە ھىكەوھ تەپەيەك و بەربوونەوھەك، گلۆپىكى كز، كە ھەر تىشكى دوو سى چارپەشكەى ھەبوو، بەربوونەوھى پىاوپىكى نىشاندا، بە نيازى ھەلگرتنەوھ پىم ھەلنا، شىخ جەلالى ھاوپرەم پىلمى گرت:

كۆرە، چ دەكەى؟ ھەلنى، دەنا بە مل ئىمەدا دى.

تا پىمان تىدا بوو ھەلاتىن، لە ھەلاتنى كىتپەكەم لە دەست پەرى و كەوتە ناو چلكاۋى، وىستم بۆى دابىمەوھ، شىخ نەيھىشت، تا گەيشتىنە پىش

دەرگای مالی شیخ رانه وه ستاین، مالی ئه وان له کولانه به رینه که ی ئه
دیوه ی کولانی دۆمانه، شیخ گوتی:

به ده مانچه ی بیده نگ کوشتیان.

ئو ئیواریه نوئ بوو، دهنگی بئ دهنگی ده مانچه ی بیده نگ و کوژرانی له
نزیکه وه بۆ من نوئ بوو، ئو ئیواریه له دووری حهفت شه قاوه وه تیرورم
دی.

ئئ، با بینه وه سه ر باسی خۆمان، وه بیرمدئ، له شیوه ی خه ون نا، وینه ی
ئستا، سالی هه شتا، نا، هه شتاو شتی، له کتیخانه یی دیتم، که مال مه زهه ر به
خه تیکی ناسک به سه ر کتیبنکه وه یه، به ر له وه ی ناو نیشانه که بخوینمه وه،
هه لمگرت و ده ستم بۆ به ر کم برد، هه ینی من وابووم، ناوی ئو پیاوه به
سه ر کتیبی سه دام حوسینیشه وه با، ده مکرئ.

ده مه و ئیواریه، به ده م هه لدانه وه ی (ئافره ت له میژوودا) سواری ریم
بووم، سه رم به سه ر کتیبه وه، ئه گه ر شو فیر به:
کاکه، تۆ دانا به زی؟

له خویندنه وه ی نه کردبام، تا ته واوم نه کردبا، دانه ده به زیم، ئه و جا منی مال
له به لاشاوه، له کوئ دابه زیم باشه؟
له و سه ری مه نتکاوه، ئه ها، کتیب چیت به سه ر دینئ، خه ت به هه له
ده خوینیه وه، به مالی خۆت ناکه ویه وه.
ئئ، با له کتیبان دوورکه وینه وه، له به ری باخی شاره وه، ئه ی ره قیبی
بلینیه وه.

باخی شار به ئه‌ی ره‌قیبه‌وه

جواپه‌ز له به‌هاران ئه‌و به‌هاره شار سه‌رشاره، سه‌رشار له توورپه‌یی، په‌نگه‌خواته‌وه و به‌ری پیناگیرئ. لیزه به‌ربه‌ست ده‌خړیته پیتی، له‌و سه‌ره سه‌رده‌کات. ئه‌ورۆ له‌و دیوه‌ی قه‌یسه‌ری، به‌ لای چاخانه‌ی کریکاران، ئه‌وه‌ی به‌رانبه‌ر ده‌رکه‌ی گه‌وره‌ی باخی شار سه‌ریکرد، له‌گینه سه‌رکردنه‌که ته‌نهما لیزه‌وه نه‌بی، لی من هه‌ر هی ئیزه ده‌بینم. گوینده‌یه، چ بژی و برووخینه‌که، له قه‌لاتی ده‌نگه‌داته‌وه، نه‌بادا که‌س نه‌بینمه‌وه و له‌بیرمبچنه‌وه، له‌و خۆپیشاندانه له‌ ده‌وربه‌ری خۆم سیمای ئه‌و هاوړی و ناسیارانه‌م له‌ بینایی ماوه:

هه‌ردوو ئه‌حمه‌دی سیتاقان و سه‌یداوه، هه‌ردوو یوسفی سه‌یداوه و سیتاقان، هه‌ردوو سه‌رتیپ، هه‌ردوو نه‌جات، ئه‌وی درێژ و ئه‌وی کورت، لوقمان، شیخ جه‌لال، عیسا، محمه‌د، خالد، برام، قه‌ره‌نی، جه‌مال، سه‌لاح، رزگار، عه‌بدولا، کامه‌ران، به‌ه‌رام، سالار... فازیل ریحانه‌ش له‌ ته‌نیشتمه، ئه‌ویش وه‌ک من کیسی به‌ ده‌سته‌وه، جووتی پیلایوی نرت و نوی تیدایه، هه‌ر من و ئه‌و نا، وا بزانه‌م هیتیش هه‌بوون پیلایویان ده‌گه‌ل خۆ هه‌لده‌گرت. تو وهره، هینده‌ سه‌اله بکشیوه پاشی، بکشیوه ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی له‌ ئاست به‌عس (نا) نه‌بوو، هه‌ر ده‌بوو (به‌لی) بلی. به‌عس له‌ سه‌ر (له‌ل)ی زمانی مروقی ده‌بړی، دنیایی میرغه‌زه‌بیشی رژاندبووه شار. بگه‌ریوه ئه‌و سه‌رده‌مه و وهره له‌ جیی من راوه‌سته، هه‌ینی ده‌زانی خه‌ربوونه‌وه له‌و شوینه، خۆ هه‌لدانه ناو کووره‌ی ئاگر بوو، هه‌نگینی ترسناکیی ئه‌و دروشمانه‌ت بۆده‌رده‌که‌وئ، من ئیستاش که‌ بیرمه‌که‌ونه‌وه، موچرک به‌ له‌شمدا دئ:

حیزی به‌عس فاشیه

سه‌دام حوسین نازیه

برووخى، برووخى
سه دام حوسين برووخى
بژى، بژى
كوردستان با بژى
بژى هئىزى پيشمه رگه
سه دام له سه ره مهرگه

ئوجا وهره (ئى ره قيب) یشى به سه ردا بکه، به عس هینده ی لهو سرووده ده ترسا، له هیچ چه کى نه ترساوه. تو بیسته، ئى ره قیب چۆن جاده و جاده، کۆلان کۆلان ده نگه داته وه، ببینه، چ له رزىكى خستۆته وه له که به عسه وه، ئى ره قیب به جاده ی نىوان قه یسه رى و چاخانه ی عه بۆ گه یشته قه لات. به جاده ی نىوان قه یسه رى و بازارى سیروان گه یشته کۆتره که، له گوینه په ریبیته وه به رى جووله کان، له و لایه وه گه یشته بن دیوارى یانه ی فرمانبهران و ساکه گۆرى ریمانى گرت وه، به بن په رژینى باخى شاردا گه یشته وه سینه ماى حه مرا و جاده ی شیخه لا. لیزه وه ش له بهر دم چاخانه ی کرىکاران دایه وه کۆلانى هه میشه که په سیسه و ئاپۆرای ده لالخانه و به به ردم مزگه فتى حاجى له قله ق و شیخه ره شکه دا له قه لاتى دایه وه و سوورایه وه بۆ لای (ته کنیکار) ی عه بدولخالیق مه عرووف.

له گه ل یه که م (برووخى) له نزیکه من کورئى چووه سه ر شانى کورئى، به چاوى من چاوده نئى، وینه یه کى سه دامى له ده سته، گه وره یه، به قه د سه ره مه زرا ده بئى، به دم (بمى سه دام) ه وه، سه دامى ونجرونچر کرد، پارچه ی گه وره ی هینده ی ته پله ی جفاره نه مایه وه، به هه وای دادا، خه لکیش به (تف تف) گرتیانه وه، حه یف بیرمناکه ویتته وه، ئه و کورپه بویره کئ بوو.

کورپىکى دى هه یه، پارچه ی جهرگه، له و لاره دئى، چاوده نئى ده لئى پلنگه هه لمه ت ده باته سه ر سه دام، ده سته ده گاته هه ر وینه یه کى وى، جئى ساغى ناهیلئى، کورپه دئى و ئاگرده کاته وه، ملده نئى ئاورناداته وه، ئه ها سه دامىکى له جامگىراوى له ده سته، گه وره یه به قه د لا دیوارئى، به بهر چاوى به عسه وه، به عردى دادا، ئه ها، به بئى چووه سه رى. من ئه و کورپه ده ناسمه وه، به لام

ناوهکه یم بیرناکه ویتته وه، هه وه، بهینیکه نه مدیوه، لسی دهیناسمه وه، ئه و
کورپهش (زیوهه) یه، هه وه، له وئی چهند سالی هاوچول بووین، دهیناسمه وه،
هاوچی مندالیم دهیناسمه وه.

کورپه زور په له، خوی به شتیکیدا ده دا، له بهر خومه وه نزاده که م:

بی به لای بی، له دهستی به عس به دور بی.

ئی، له خپ لاه، له کولان و جاده وه، له سهر تهلاره وه، هاتن، وه له که
به عس به چهک داره وه هاتن، بووه تهق و توقی، مردوو ده توقی، که پرولال
گویی خوی ده گرت، ده ستوه که ری، خۆبه کوشتدانه، په رته لیگردن و
خۆشاردنه وه، سهر که وتنه.

له کولانی توتنفروشان، له فازیل ریحانه دابرام، دامه وه کولانی
ده لآخانه، تهقه گهرمه، له بن میوانخانه ی میزگه سۆر لوقمانی به لاشاوه م
دیت، به دم غاردانه وه به مه یله و گریانه وه گوئی:

کوشتیان، به بهر چاومه وه کوشیان.

دلّم هاته ناو دهستم و پرسیم:

کینان کوشت؟

گوئی:

کوریکیان کوشت، نه مده ناسی، له و کولانه ی لای چاخانه ی عه بو له
خوینیان گه وزاند.

کاتی گوئی نه مده ناسی، که من هاتمه وه سهرخو، ئاخ نازانم بو یه کسه ر
هزرم بو فازیل ریحانه چوو.

وا بزاتم له پشت مزگه فتی شیخه رهشکه بوو، له ویش دابرام. یه که به و
کولانانه خه لک راده کات، هه یه خوی ده کوتیته مالان، ماله کانی گه ره کی
خانه قا، هه یه وهک من هه ر راده کات، زور ناچار نه بی، سهر به مالان
داناکات. ئیستا وا له پشت گهرماوی عه لیاغام، دیاره به گهرماو نه ماوه ته وه
و بوته مه یخانه و ناوه که شی گوراوه، ناویکی وهک عه باسی ناوه، دیاره به
هه ردوکیان ناشنام، به مندالی خوم تیدا شووشتوو، به نهوجه وانیش لیم
خواردو ته وه، ویستم بچمه مه یخانه که، نازانم بو په ژوانبوومه وه، له و ناوه،

له په نايي كاله كانم فرییدا و پیلاره نویكانم له پيكره، من هر جارې بيمه خو پيشاندان، كاله يي زيان ده كم، هه يني هه ندي له خو پيشانده ران، كاله، پیلای توندوتوليان له پنده كره، تا خوش به زن و به رده ستي وه كه به عسيان نه كه ون، منيش وام ده كره، به لام جوتی پیلای نرتو نويم ده گه له خو م ده ينا، دامه وه كولا نى مه زارى په نجه عه لى. ديتم له و سه ره وه، ترومبيليكى سه ر پر چه كدار به ره و پيرم ده هاتن، ريم گوري، دامه وه كولا نى پشت ته كنيكار، له و يوه هر چو نى بوو، به لای شه وانى هه وليره وه خو م گه يانده كولا نى سینه ما سيروان، ده مويست له سینه ما خو م بشارمه وه، ده رگا داخرا بوو.

ته ماشاده كه كم، نه و سه رى كولا نيش، لای جاده ي په روره ده ده ليم، چه كدارى لى را وه ستاوه، نه و يرام بچم، خو رهنه هيجيش رو وينه دابا، به لام دلن من وای نه ده گو. من وام هه سته كره، هه موو ده مناسن و وه ك گای قه ش ديارم و له شيخه شه لى پيشان ديارترم! هر بميين، وه كات ده مگرن، نازانم بۇ هه ستيكى وام هه يوو.

په نا بۇ كوئى ببه م؟ مه يخانه (بار)ه كه ي نه و يم بيركه و ته وه، نه وى سه ر سوو چه كه، قاتى سه رييه و روو له قه لاتى. سه ركه وتم و دانيشتم و بيره م گازكره، به ترسه وه پيكم هه لدا، دل م ده لى، هه و كه نا ده ميكي دى، دين و قولبه ستم ده كه ن. نه مگوت!

دوو نه من به ژورى كه وتن، چاويان به هؤله كه دا گنر، په كيان چاوى خسته سه ر من، ته واو، قه وما. چه ند گيل بووم، له و هه موو ماله ي خانه قا، خو م به ده رگايه كدا نه كره! ناخر جى برا بوو؟ به پتى خو م هاتمه بن ده ستيان. خو م گرت، خو م تيكنه ده م و نه شيو يم، بيره ي خو م فرده كره، به لام دل م هه زاره ي ده كره و هه ناسه م گيرابوو.

ناى، خو رو يشتن، نه و خه ي! هه ناسه م هاته وه به ر، باشه كى ده لى نه و دووانه نه من بوون؟ خو ده مانچه شم به قه ديانه وه نه دى، رهنه له به ر خو م وه گو تيتيم: نا، شو يتيكى باشم هه لبارد، تا ليتره بم، پاريز راوم. بيره يه ديم گازكره، هئواش هئواش هه لمده دا، بيريشم لای خو پيشانده ران،

لاى برادەرەكانم، لاي فازيل ريحانه بوو، داخوا كى كوژرا بى، كى گيرابى؟
 ئەو كورەى لەوئى كوژرا دەبى كى بى، بە دەم خەيالى تالەو، بىرەى تالم
 ھەلدەدا، لەگەل ھەندىش ھەستىم بە شانازىەكى زور دەكرد كە پشكدارىم لە
 خۆپيشاندان كىردو، ھەستمدەكرد پاقىلى ناو رۇمانى (دايك)م،
 ھەستمدەكرد، جىگرەوھى (شىخە شەل)ى شارم، لەو ھەستە خۆشەو، بىرە
 خۆشتر دەبوو، بىرمىنە بە خەيالى خۆش و ناخۆشەو ھەندىم نۆشى.
 درەنگ ھەستام، وام دانابوو لە خوارى يەك دوو بابۇلەشى بە سەردا
 بكم، ئەوجا چ نەبوو، با بىن، لى كورتى ھىئا، بەركم بەشى بىرەشى نەكرد،
 شتىكى كەم لىبرا، باشبوو شاگردەكە چاوپۆشى لىكرد، ھەرىم پىدا، دوايى
 پىنبدەم.

رۆژ ھىشتا زەردەى مابوو، گەيشتمەو ھە لاي مالى، فازيل ريحانه روو لە
 رى پىشتى بە دارتلى ياد دابوو، بە دىتنى من شاگەشكە بوو، ئاخىر واى
 دانابوو، من بەر دەستكەوتووم و ئىستا لە كونەرەشەم و لە بن قامچى
 مىرغەزەبان لە گيانەلادام، وھا يەكترمان لە ئامىزگرت، وەك ئەوھى سالى
 بووبى يەكترمان نەدىبى.

دواى شىو خواردن و پشودانى، ھاتىنەو كۆلان، سى چوارى كەوتىنە
 گىرپانەوھى ئەورۆى شار، ئەورۆى بەرەنگاربوونەوھى شار. ھەر يەكەو
 سەربردەى ھەلاتن و خۆشاردنەوھى خۇمان بۇ يەكتر دەگىرپايەو، بىرمە
 لوقمانى بەلاشاو، ئەو كورەى نازناوى ھەرمانى بۇ خۆى دانابوو، بەر لە
 ھەر شتى گوتى:

مەكسىم گۆرگىن لە ناو كورد پەيدا نەبى، خۆپيشاندان بە كەس
 پيشاننادىتەو.

ھەرمان گىرپايەو:

دوايوھى لە تۆ داپرام، لە دەرگە يەكەو ھە چوومە ژوورى، سەر بان كەوتم،
 سەر بان و سەر بان، نىوھى گەرەكى خانەقام كىرد، لە سەرە كۆلانئ
 پۆلىسىكم دىت، كەوتبوو دواى كورئ، لە سەر بانەو كەرتە كەرىپوچىكم
 رائالاندى، ھەرگىز پلارم وا راست نەبوو، رىك بە پىشتە سەرى كەوت،

پولیس گیتز بوو، کهوت. ئەگەر سبهینی هه‌والی مردنی پۆلیسیکتان بیست، به کهس نه‌لین هه‌رمان کوشتی!

دوای ته‌ختکردنی پۆلیسه‌که، دیسان سه‌ر بان و سه‌ر بان، له‌ نزیک مه‌یدانی مریشکان، له‌ سه‌ر بانێ پالکه‌وتم، تا دنیا هیتوربووه، له‌وئ مامه‌وه. سه‌ربرده‌ی فازیله‌ ریحانه‌م، وه‌ک خۆی له‌ یادگه‌م پاراستووه، تا به‌ چپاش کهوت ناوه‌ ناوه، له‌ سه‌ر خواستی من، بۆی ده‌گێرامه‌وه، دوایه‌ش من ناوه‌ ناوه‌ بۆ خۆم گێراوه‌ته‌وه، بۆیه‌ هی له‌بیرچونه‌وه‌ نیه‌:

نازانم له‌ ناو تووتنه‌فرۆشانه‌وه‌ تو چیت به‌ سه‌ر هات؟ له‌ هه‌لاتنی چاویکم له‌ رێ دینه‌وه، چاویکم له‌ تۆ ده‌گێرا، نه‌مدیتیه‌وه، بوویه‌ به‌ردی بن گۆم. ئەمن دامه‌وه‌ پشت باخی شار، له‌ویوه، خۆم به‌ کۆلانیکی خانه‌قادا کرد، هه‌لئ، ته‌قهما‌ن له‌ سه‌ر بوو، یه‌ک به‌ کۆلان خه‌لک رایده‌کرد، ژن و پیاو، پیر و مندال، عه‌مۆ جه‌لیلیش ده‌گه‌ل هه‌لاتوان هه‌لده‌هات، رادیۆکه‌شی هه‌ر به‌ بن گۆییه‌وه‌ بوو، گۆیم لیبوو که‌سی پینگۆ:

به‌ده‌بخت، ئەتوو لۆ...؟

گۆتی:

ئهنیشتان توش نه‌کرد!

ئێ، درێژه‌ی نه‌ده‌می، کۆلان کۆلان، له‌ هه‌ندئ جی سه‌ر بان سه‌ر بان، وا بزانی له‌ پشت گه‌راجی به‌غدا بوو، له‌گه‌ل کورێک نه‌مه‌دناسی خۆمان به‌ مایێکدا کرد، ئەو له‌ پیشه‌ من چووه‌ ژورئ، پینیه‌کم هیشتا له‌ ده‌رئ بوو، ژنی زرووکاندی، چ زرووکاندنی! ئەگه‌ر خانه‌قا له‌ باری هیمنی با، ده‌ کۆلانی ده‌هینا سه‌رمان، هاوڕینی هه‌لاتنم توند زاری گرت، منیش له‌ دوای خۆم ده‌رگام شیش دا، ژنه‌ی راکیشایه‌ چاوه‌که‌ی پشته‌وه، ده‌ستی هه‌ر له‌ سه‌ر زاریه‌تی و قسه‌ی بۆ ده‌کات:

خوشکی، مه‌ترسی، ئیمه‌ دز نین، حوکمه‌ت راوی ناوین، که‌می لێره ده‌مینینه‌وه‌ و ده‌پۆین.

دوایه‌وی تیر قسه‌ی بۆ کرد، ده‌ستی شل کرد، وای بۆ چوون تیمانگه‌یشتی و خۆی کپ بکات، وا ده‌رنه‌چوو، قیژه‌یه‌کی حیلتری لێدا، کوره‌

توندتر زاری گرت و بهرزهفتی کرد، له و ساته گریه‌ی زارویی هات. دیتم له لای بنه‌بانی، لانک بۆ خۆی ده‌هه‌ژئ، چوومه سه‌ری، زارۆ له بن ده‌سرازه خۆ راده‌پسکینی، وا دیاره شیر و ئازادیی ده‌وی، ئازادم نه‌کرد، به‌لام شیرم دایی، مه‌مه و شیر له‌وی بوو، دیار بوو تازه گیرابۆوه، گهرمایی تیدا مابوو. ئیستا من مه‌مه‌ی شیر به زاری زارۆکه‌وه ده‌که‌م و هاوڕیکه‌م توند زاری دایکی گرتوو، به ژنه‌که ده‌لین:

به‌رتده‌هین، به‌لام هاوار مه‌که و تووشمان مه‌که.
له چاو و سیمایرا دیاره، ئه‌و گۆته‌ی به گۆیدا ناچئ، گۆتمه هاوڕیکه‌م:
پینده‌چئ ئه‌و ژنه کوردی نه‌زانئ.
گۆتی:

جلکی کوردیی له به‌ره، به‌لام قه‌یناکه زمان ده‌گۆرین، وا دیار بوو سئ شه‌پۆل بوو، بۆی کرده تورکمانی و عاره‌بیش، به‌لام به‌لاش بوو، ئه‌و ژنه له چ زمانان تینه‌گه‌یی، ناچار به چه‌فیه‌که‌ی خۆی، زاری به‌ست و به که‌لانکوچه‌که‌شی، ده‌ستی له پشته‌وه به‌ست، ههر به دانیشتنه‌وه، به په‌نجه‌ره نه‌ویه‌که‌یه‌وه گرئیدا:

ده بخۆ ده‌ی

منیش گۆتم:

منداله‌که‌ت تیر شیر ده‌که‌ین و ده‌رۆین.

ژنه هیچ وه‌رناگرئ و پئ له زه‌وی ده‌کوئئ، هاوڕیکه‌م ده‌لئ:
وام لئ مه‌که، بن هه‌ردوو پیت داخ بکه‌م، ژنه که ناوی داخکردن هات، له پئ کوتان که‌وت و هه‌ستمکرد که‌من هئوربۆته‌وه و هاتوته‌وه سه‌ره‌خۆ، منداله‌که‌ش وه‌ک به‌رخ‌ی تیر شیر خه‌وت.
ئه‌وه‌ی به لاما‌نه‌وه سه‌یر بوو، که‌س به هاواری ئه‌و ژنه‌وه نه‌هات، تو بلئئ هاواری نه‌گه‌یشتبیته گۆئئ که‌س، تینه‌گه‌یستم .

چوومه حه‌وشه، به کوورپه کوورپه سه‌رکه‌وتمه سه‌ر بانئ، چاوئکم به کۆلاندئا گیرا، گه‌ره‌ک ئاسایی دیار بوو، تاک و ته‌را خه‌لک ده‌هاتن و ده‌چوون، وا دیاره هیچ له گۆرئ نه‌ماوه.

گۆتمانە ژنەى بەستراوه:

دهتکهينهوه، بهلام هاوار بکهیت، زمانت دهبرین .
هاوریکهشم دهستی بۆ بهر پشتینی برد و گوتی:
خوا دهیزانی ورتەت لیوه بێ، به گۆری یهک گوللهی بیدهنگت دهکهه.
هەر بۆ ترسان بوو، دهنا دهمانچۆکهی مندالانیشی له بهر قههئێ نهبوو، به
منی گۆت:

تۆ برۆ دهڕێ، من کهمیکی دی دێم.
ئەز له سههره کۆلانی بووم، ئاورمدايهوه له سههر دهڕگا بوو، به ئاماژه
گوتی:

من بهو لایه دا دهڕۆم.
نههاته دواى من و نهمديتهوه، هینده به یهکهوه بووین، ناوی یهکتريشمان
نهزانی، بهلام له هەر کوێ بیبینم دهیناسمهوه، لیوی خواری هی لای چهپی،
کهمی کهل بوو.

من له پاش ههمووان سههربردهی خۆم زۆر به کورتی گێرايهوه، دواى
لیبوونهوه، بیرمه فازیل ریحانه به پیکه نینهوه گۆتی:
لهو کاتهی من شیرم به زاری مندالهکهوه دهکرد، تۆ بیرته دهخواردهوه.
ئهوانى دیش روو لهو:

دایه نیکى باشت لیده رچوو.
ئهو ئیواریه له بن دارتیلی یاد ئهو دارتيلهی جی پهنجهی من و کهویاری
پیهویه، باس هەر باسی خۆپیشاندانی ئهورۆی شار بوو، باسی مه رگی رژیـم
و زایه لهی ئهی رهقیب و بژی و برووخى و تهقه و کوشتن و گرتن و
ههلاتن و خۆشاردنهوه، گه یشتنهوهی مائی بوو، باسی ئازایی و ترسنۆکی
برادهران بوو، هه ندی له وانهی له شینهیی زمانیان بستێ درێژ بوو، که چی
لهو ههموو خۆپیشاندانه، له یهکیان نزیک نهبوونهوه.

بیرمه ئهو ئیواریه فارس بوو یان کهسیکی دی گۆتی:
خوام لهو رادیق حیزه ی سههری نهماوه، هەر زانکو زانکویهتی.
پهنجهی له سههر ههرمان راگرت و گوتی:

ئەو كۆپرە كرىكارە سىنگى خۇي دەداتە بەر گوللە و بە كەرتە كەرىپوچ
مىرغەزەب تەختى زەوى دەكات، كەچى رادىق دەلئى:

زانكۆى سەلاھەدىن بە رووى بەعسدا تەقىەوہ.

ئى، لەوہ گەپئ، كئ دەيكات و بە ناوى كئ دەپوات. ھەر لەو درەنگانى
ئىوارەيە، نازانم لە زارى چ كەسىكەوہ بوو، پىكەوتىن ئەو كۆپرە ئازايە لە
چەقى بازارئ گوللەى گرتەوہ و چووہ رىزى گەشمردانى رىي ئازدەيەوہ، كئ
بوو.

ھەو بوو، برادەرى منداليم بوو، ئەو كۆپرە بوو كە بە بەر چاوانەوہ
سەدامى خستە بن پىلاوان، ھەو بوو، ئەو كۆپرە بوو كە لە ناو بازارئ حالى
شۆپش گرتىبووى، باكى بە ھىچ نەبوو، لە ھىچ نەدەسەنگرايەوہ، سەدامى بە
دىوارەوہ نەھىشت. ھەو بوو، كۆپرە زىوہرەيەكە بوو، ئىستا ناوہكەيم
بىر كەوتەوہ، ئەوہى لەوئىش بەو منداليم مەشقى بەگژداچوونەوہى
داگىركەرى دەكرد و ئەى رەقىبى دەگوتەوہ.

ھەو بوو، سەلاھ جەوھەرى ھاورى منداليم بوو، ئەو بەر لەورۆ لە
ئامادەيى (ھەولئىز) و من لە ئامادەيى رزگارى بووم، من لە جئى خۆم مامەوہ
و ئەو گەيشتە گورستان.

بىرمە كە بىستم ئەوہ، لەوئى لە بن دار تىلى ياد تەواوى بۆى گريام،
چەندى دەمكرد و دەكۆشام، فرمىسكم رائەدەوہستا، فازىل رىحانە دەستى لە
ملم كرد و گوتى:

بەسە، چكى كە، ھەندئ لەو فرمىسكانە بۆ من ھەلگەر.

بىرمە بەو قسەيەى وى راپلگەيم و رۆندك وەستا.

ئەوہشم لەبىرە، وا بزائم ھەر ئەو ئىوارەيە بوو، ناوى سەلاھ جەوھەر لە
رادىقوى سەرىش خوئندرابۆوہ.

لئەرە گردبوونەوہيەكى دى خوئىشاندانىكى دىم بىر كەوتەوہ، ئەوہى من لە
بەرى كئىتبخانەى خۆماليەوہ تەماشامكردن و نەموئرا بچمە رىزيانەوہ،
ئەوہشيان ھەر لەوئى لە بەردەم چاخانەى كرىكاران و باخى شار، بە:

شۆپشەکه مان شۆرشى گەلە

ھى كرېكار و رەنجبەرە

كۆلانى دەلالخانەى ھەژاند، ئەو ھەيان رەنگە پىشتەر بووبى، دوو سى رۇژ دوای جىژنى كرېكاران، من لە مالىئوھ بە نيازى بەشدارىکردن ھاتبووم، بەر لە خولەكى دەستپىك، ترسىك دايگرتم و دووركە وتمەو، رەنگە ترسەكە پتر لە ژمارە كەمىوھ بووبىت، چاوم گىپرا، سەركوتكەر پترن لە خۆپىشاندەر. ئىدى خۇم دزىوھ و لە جادە بەرىنەكە پەرىمەو، دوو سى ھەنگاوم مابوو، بگەمە ئەو بەر، درووشمەكان گۆترانەوھ و ئەى رەقىبى بە دوا دا ھات، بووھ تەق و تۆق و شەپە مست و پىلەقە، زوو كپ بۆو، ئەو جارەش خەلك زۆر دەستگىركران، عومەر مەحموودى ھاوپىم يەك بوو لەوانە، كورپىكى دىشم دەناسى، مەولوودى ناو بوو، ھەر لەو سەروپەندەش بوو، رۇستەم باجەلانىش كەوتە بەندىخانى، بىرمىتەوھ، دواىى ئەو مامۇستايە زىندانىە دەخەمە چەند رستەيەكى ترەوھ.

ئى، با بگەينەوھ رزگارى، خۆپىشاندانىكى دى پىشانىدەينەوھ

رزگاری

- ئەى رەقىب لە خۆپنەوه

رزگارى داناکەوى، لە خواى دەوى نيشانەى بە ھار دەرکەوى، تا رزگاريتى خۆى دەربخات و خۆى پيشانى گەرەک و شار بەدات، لە کەژى بە ھارى، خۆى لە ناو پۆل و ھەوشە ناگرى و بە ئەى رەقىب و ئەى شەھيدانەوه دەرژىتە جادە و مەرگى زۆردار دەلێتەوه، رزگارى بۆ خۆپيشاندا ھەميشە سوار و لە سەر پىيە، بە لام لە بە ھاردا گەرمتەرە، رشتەرە.

بیرا من دى، ديسان بە (ئەى... ئەى... ئەى...) دەستپيکرد، ھەينى ئيمەمانان، بۆنى دەمى دەورو بەرمان دەکرد، پر بە دەم (ئەى، ئەى) مان دەگۆت، ئەگەر ھەستمانکردبا کە شەكە لە بار نى و (رەقىب) ھەكە دەنگناداتەوه و کەس لە گەلمان نايلىتەوه، دەھاتين (خودا) مان دەخستە جى (رەقىب) ھەكە:

ئەى خودا لە و ئاگر بارانە، بارانە

يار بە بى تو مالم ورپرانە، وپرانە

لە رزگارى جاروبار نەبى، خودا جى رەقىبى نە دەگرتەوه، ئەو جارەش ھەر وا کەوتەوه، ئەى رەقىب قاتى سەرى و خوارپى گرتەوه. رزگارى بە دەنگى مەرگى سەدامى دەگوتەوه، سەدام بىستباى، لەرزى مەرگى دەھاتى. رزگارى لە سەر سەرکردنە، ھەر دىت لە دەرگاوه رزايە کۆلان و گەرەكى گرتەوه.

رزگارى ئەو جارە تىكەوت، تا بە خۆکەوت، دەورى گىرا، گورگى جادە دەورىان تەنى. وەرن، لە پەنجەرەکانى قاتى سەرىو ھاودنە کۆلان، ھەرچى جپوجامشتى چەك لە دەستى ھەولپزە، ھەموو رزاونەتە ئپزە، تەنگيان روو لە ئيمەيە، بە ھەر لايى چاودەگىرى لوولەى تەنگە. لە کەلپنى چەك و

چه‌کداره‌وه، ده‌بینم پلکه فاتم له سه‌ر ده‌رگا له تاوان له سینگی خوی دهدا،
دوایی ئه‌و پلکه‌م وه‌بیربه‌ئینه‌وه.

ب‌پروانه، جه‌نگ ئه‌مما جه‌نگ، له‌ رزگاریه‌وه په‌له به‌رد و په‌له دار و
ره‌شکه‌روه‌ی ته‌خته‌په‌ش و هر شتی به‌رده‌ست ده‌که‌وی، رایده‌ئالینه
حوکه‌مت. له‌ویشه‌وه ده‌سپ‌ژ ده‌سپ‌ژ گولله به‌ سه‌ر رزگاریدا گیزه‌ی دی.
شه‌په به‌رد و گولله در‌یزه‌ی هه‌یه و ئه‌ی ره‌قیبیش ناب‌په‌ته‌وه، رزگاری
گه‌مارۆ دراوه، گه‌مارۆدانئ زه‌حمه‌ته بی‌ خوین بشکی. له‌ نزیکه من کوپ‌ی
بیرمه‌ماوه خه‌س‌رۆ بوو یان یه‌کی دی، سه‌ر له‌ په‌نجه‌ره ده‌باته ده‌ری،
هاواره‌کات:

رزگاری لیننگراده

سه‌دام حوس‌ئین گه‌واده

ده‌سپ‌ژئ له‌ په‌نجه‌ره دوورمانده‌خاته‌وه، کوپ‌ی ده‌ئێ:

ئیمه هر گه‌مارۆ دراوین، به‌ قسه‌م ده‌که‌ن، با پیلایوان تیگرین.

که‌س به‌ قسه‌ی نه‌کرد، که‌س پیلایوی دانه‌که‌ند.

من له‌ ترسی گولله چوومه خوارئ، ئیستا وا له‌ ناو ساکه‌گۆره‌که‌م، ئه‌و
شوئینه‌ی جاروبار ئالای عیراقی لئ هه‌لده‌کرا، له‌وی گرت‌یه‌که‌م دی، رۆژی
سه‌د جار پیشانیبده‌مه‌وه و بیگ‌یرمه‌وه لینی تیر نا‌بم:

به‌ه‌رام، هه‌یینیش بی‌ زه‌رد هه‌لینه‌ده‌کرد، ته‌زب‌یح له‌وی، له‌ فانیله و کراس
ده‌بوو یه‌کیانی زه‌رد بی. به‌ به‌ر چاوانه‌وه فانیله‌ی دا‌که‌ند و به‌ جیتی ئالای
ناو ساکه‌گۆره‌که‌یه‌وه کرد. رزگاری هه‌ینی هه‌ندی زه‌ردپه‌روه‌ری ئاگرینی
تیدابوو، به‌لام له‌ دژایه‌تی ئالای سه‌دام و عیراق که‌م که‌س هه‌بوو خو‌ش‌ییان
له‌ فانیله زه‌رده‌که نه‌ی، چه‌په‌له‌یان بۆ شه‌کانه‌وه‌ی لیده‌دا. به‌ه‌رام یه‌کی بوو له
کوپ‌ه پ‌ر زاخه‌کان و له‌ چاوی به‌عس نه‌ده‌گه‌راوه، ئه‌و کوپ‌ه بویره به‌ به‌ر
چاوی یار و نه‌یاره‌وه، وای کرد، فانیله زه‌رده‌که‌ی له‌ جیتی وی هه‌لکرد،
ئه‌وه‌ش خۆ هاو‌یشته سه‌ر چه‌قویه. فانیله ده‌شه‌کایه‌وه، له‌ ب‌ن فانیله‌وه ئه‌ی
ره‌قیب و بم‌ری سه‌دام ده‌نگیده‌دایه‌وه و گورگانی جاده‌ی تووشی سه‌رسوپ‌ه
کردبوو.

رزگاری هەرگیز وا پیسی لئ نهقه و ماوه، وا به گورگی جاده دور نه دراوه، سهر دههینن و دهبات، چاو دهگیرئ، نابینن، رییهکی وا نابینتته وه، تا لینه وه گه مارۆی گورگان بشکینن، در به تفهنگچیان بدات و رزگار بیت و به رزگاری بمینتته وه.

رزگاری له سهو بان و بهر په نجه رانه وه، له رینن ئه ی ره قیب و ئه ی شه هیدانه وه، به سن دهنگا گازده کاته گه رهک:

کورده کانت دهگه ل مه رگ دهسته و یه خه ن، لئ کۆلناده ن. ۱
گه رهک پشتی له کورده کانی خۆی نه کردوه، به لام تفهنگچی سه ره کۆلان و سه ربانی مالانیان گرتوه، ههر ژنن، ههر مندالن، ههر کن سهر ده ربهینن، به گولله یین له ژۆریی ده که نه وه. دواتر بیستمانه وه ههر سه یداوه نا، له دووره وهش له (کوردهستان) و (ههولیر) و (ئازادی) و (زۆزان) و (گاره ی) کچانی شه وه، کاتی هه والی گه مارۆدانی (رزگاری) یان بیستبوو، کوپ و کچ ویستوو یان به هانا وه بین، به لام رینان لئ دهگیرئ، هه ندیکان ری ده گۆپن، لئ تا دهگه نن، دۆر ده برئ و ته قه ی ده برئ، بیرماننه چن، گاره ی کچان هه میشه به هانای رزگاریه وه ده هات.

رزگاری ده رگای له سه ر خۆی داخستوه، ده رگایه کی گه وه ی بته و، زۆر بته و ده لئی له داری گو یزه، زیل خۆی پیدادا ناشکی و له ریشمه هه لئا کیشری. له دیوی ده ریوه حوکه ت وا پالی پیوه ده نن، له دیوی ژۆری کورانی رزگاری بوونه ته پشتیوانه. کیشمه کیشمه، جارن دیار نیه هیز به لای کیندایه، ده رگا به سه ر رزگاریدا ده که وئ، یان به رووی حوکه تدا به پیوه و به داخراوی ده مینتته وه؟

رزگاری ده رگای گرتوه و له په نجه رهکانیشه وه به دروشم، به ئه ی ره قیب شه ری حوکه ت، شه ری فیشه ک ده کات. هئ له سه روود، هیچی به دهسته وه نه ما، چه کوچۆلی رزگاری که می کوچه به رد و په له دار بوو، دارلاستیقه کی به اختیار بوو، ئه ویش برآ. رزگاری دوا په لاری هه لدا، چ بکات باشه!

لیزه وا چاکه که وانه یه کی گچکه ی گه رانه وه و گیزانه وه بۆ ئه و دارلاستیق

به دهسته بکه مه وه، نه وهک له بیرمبچیته وه:

ناوی وی بهختیاره، دهگه ل من هاو پوله، له گوته و کرده پرا دیاره، سر بهو پارتیه که دروشمی نیشتمانیکی نازاد و گه لکی بهختیاره. نه و کوره، برؤ بهرکی بگه ری، دارلاستیقی تیدایه، به لام ویناچن بهردیکی له بالداری گرتیی، دارلاستیقی وی بؤ شه ره، شه ری ئەمن و چه کداران. نه و دارلاستیق له بهرکه بویره خویشاندان له کوئ بی، له وینیه، گرته که ی ناوشار، نه وه ی لای قه یسهری نزیک چاخانه ی عه بؤ، بویری بهختیار جوان پیشانده داته وه:

ئه ها، له ناو جاده، له ریزی خویشانده ران وهک په لیک دهرده په ری، پر ده داته سه دامیکی گه وره ی له چپوه و جام گیراو، له چاوترووکانی دهگه پینته وه ریز، سه دام به زهوی داده دات و دهکه وینته سه ری، دهکه ونه سه ری، سه دام له بن پتیا قرح و هۆریه تی، دهشکی، دهدری. له و ساته ئەمنیکی ته ژه هیرش بؤ بهختیار دهینیی، له ترسا لئی تیکده چی، له جیاتی بهختیار، پیلی کورپیکی دی دهگری و رایده کیشی، به لام کورانی رزگاری، کورانی شار لئی دینه دهست، چهکی دهکن و به وینهی وینکه دهکه ونه سه ری و دهیکوتن. ئیدی له خر لاوه ده بیته تهقه، کورانی رزگاری په رته ی لیدهکن و ههر یه که به لاین.

نه و بهختیاره، زوو به چیا کهوت، من به هاریک له بهری چیا ی گاره دیتمه وه، دارلاستیقه که ی بوو بووه تهنه گ، به ژنی باریکی له بن فیشه کان زهرده چۆوه.

ئی، بیرا من دئ، به بیرى هه ندیکماندا هات، کورسی و میزان تیکشکینین و دریزه به شه پ بدین، له و ساته، دهرگا درا بهر فیشه کان، که لکی نه ما له پشت و ئاستی دهرگا رابوهستی، حوکمهت به زهبری گولله دهرگای کرده وه، کهوته سه ر پشت، له سه ر دهرگا تیهه لقزانی روویدا، رزگاری و حوکمهت کهوتنه شه ره مست و پیله قه، به لام تهقه نه یه نشت دریزه بکیشی. تهقه بیان کرد، رزگارییان دابیزا و رشاند، دیوار و بن ساپیته بیان رشاند، به بهر چاوانه وه خوین رزا.

حوکمهت هیشتا ههر له سه ر دهرگاوه تهقه دهکات و زاخی نیه بیته

ژۆرى، ئاخىر دەزانى خوين پړاوه و رزگارييش خوين بهر چاوى گرتووه، بۆيه به پاريزهوه، به ترس و له رزهوه دېته پېشى، گيزه ويزه گولله رزگاري كاس كړدووه، به لام هېشتا زارى نه به ستووه و له ئه ر قېبى خوى نه كه وتووه، دياره ئه وهش تا سهر نابى، ئاخىر دەزانى چ ميرغزه بى هاتوونه بۇ گرتنى رزگارى، بى چهك پېش به و هيزه ناگيرئ.

ههوكه رزگارى دوو رى له پېشه، ستيه م نيه، يان خۇ به دهسته وه دان، يان خۇشاردنه وه و هالاتن، هه ندى رى لاي ئاودهسته كانيان گرت، به و نيازى له ويوه ده رگايى، په نجه رهيى، كونى، بيبينه وه و لنيه وه ده رچن. هه ندى كمان له پشته وه، به ديوى سهيداوه قوپوه، رتيه كمان دېته وه، بيرم نيه چ مامۇستايى بوو، رهنگه ئه سفهر بووبى، ده رگايه كى بۇ كړدينه وه، نازانم كوكا بوو چ بوو، هه ندى كمان له ويش ئوقره مان نه گرت، له شيوه ي پشيله سهر بان كه وتين، له ويوه بۇ سهر ديوارى بلندى حه وشه، حه وشه ي رزگارى.

دياره سه ركه وتته سهر بان و له ويوه بۇ سهر ديوار و له ويشه وه بۇ كۆلانه تهنگه به ره كى ئه و ديو، وا سانا نه بوو، به لام ترس به رزى نه وى دهكات، ئيدى به شيكى رزگارى له و رتيه وه ئاوديوى سهيداوه بوون و له ويشه وه بۇ مالان و سهر بانان.

ئىستا ئيمه چوارين، ناوى يه كيان به برايم له گويمدا ده زرينگيته وه، با برايم بى، سووكه برينيكى پيوه يه، بيرمنيه گولله ي ويكه وتووه، يان بهر شتى كه وتووه، له ماليكىن، داك و كيژئ له مالينه، داكه كيژه ي نارده سهر ده رگا و پيگوت:

له سهر كۆلانى چه كدار، شتيكت بىنى، وهكات هه وال ده هينى.

به ئيمه شى گوت:

كوپى خۇم، مه ترسن، له ناو بوخچهم شاردينه وه، ناهيلم بهر چنگى ئه و گورگانه بكه ون.

ئەز دزانم ژنانى سهيداوه هه رى نادەن، هه ركه دايمان، سه ريشيان تيداچى، ده بيه نه سهر، به لام دللى من ئاوى نه خوارده وه، ئاخىر كاتى به عس له

مالان دېكه وېته گه پان به دواى مرؤفدا، كوې ناگه پې؟
 ته شكه به پره هه لده داته وه، دهرگاي سه هؤلا، ده كاته وه، ناو كونه با و قه دى
 نوېن ده گه پې، سهر به سهر كوپه و تانكى ئاوي داده گرې، هې له هه ندى
 هه ينى من وا هه لكه وتبووم، له دواى پهرته لىكردن و هه لاتن، نه مده توانى له
 ناو مالان خؤم به رزه هفت بكه م و بمېنمه وه، چه زمده كرد سهر بان و بان،
 كؤلان كؤلان هه لېم، تا ده گه مه دهره وهى جغزى مه ترسى نه وه ستم، به
 نابه دلئى له نزيك په نچه ره، روو له دهركى چهوشى دانېشتم.
 ئه و كؤلانه ش وهك كؤلانه كهى ئه و ديو ته ننگه به ره، كؤلانى مندالئى ده لېم،
 ئه وهى له شېوهى پېت (T) ى گه ورهى لاتېنيه، نزيك له شېوهى ئه وه، له و
 سه ره وه، بهرى روژاوا وه، بهرى خانووه به ردينه كانه وه هاتنى هه يه و
 دهرچوونى نيه، ئه و رېزه ماله دهرگايان روو له ديوارى بلندى رزگارېه.
 ئى، ژنه ئاوى هېنا، دوو سى جارى چووه دهرى، كترى خسته سهر
 ئاگرې:

مه ترسن، گورگ بېره دا نايى، ئىستا سهر و چايه بخؤنه وه، كه ننگى
 گه پرك هېوربووه، به كاوه خؤ هه ركه سه و بؤ مالى خؤ .
 كاتى برېنه كهى برايمى دى، مستىكى نه رمى له سىنگى خؤى دا، چو،
 دهرمانى هېنا، به ده ستى خؤى برژانديه وه و تيمارى كرد. هېشتا چايه دېمى
 نه كېتسابوو، له په نچه ره وه چ بېينم! گورگ، پؤلىسى به چه كه وه وا له سهر
 دهرگايه، ئه و جا وهره زراوت نه رژئ، له دلئى خؤ له وه يه يهك دوو رستهى
 نزيك له وه م گؤتېن:

قورمان وه سهر، ئه و ژنه هه رىي ژنانهى نه برده سهر.
 به كېن به ره و پېلكانه كه چووين، پېشترى چاومان به چهوشه و بانه كه دا
 گېزابوو، رېي هه لاتنمان دانابوو، له و ساته ژنه به ئاوازه يه كى دايكانه:
 كورم، خؤ تېكمه دهن، ئه و گېله هى خؤمانه.
 روو له پؤلىسه كه:

هه ي هېزه، چه ده كهى لېزه ؟
 گويمان لېته، پؤلىس ده لئى:

هاتم بلیم بی خەم بن، کەس نایەتە ئێرە، ئەو جادییەتی چەکداری لێیە،
جاری سەر نەهیننە دەری.

مەبەستی ئەو جادییە بوو کە لە لای (ریکخراوی فارووق) هەو بە تەنیشت
خانوو بەردینەکانەو دەگەیشتە بەر دەم یەکەم ریزە خانووی سەیداو، تۆ
بلی نزیك ئەو کۆلانە ی چوار هەلاتوو لە مالی ژنیکی میهرەبان خۆیان
حەشارداو.

کەس رێی بەو فارووقە نەکووی، ئەوانە ی دیتبوویان دەیانگۆ:
ئەمنخانە، لە چاو فارووق میوانخانە یە .

ژنە بە توورەبیەو:

میتشکە کەر، ئەو جا بە چەک و بەو جلکەو خۆ پیشانی ئەو کورپانە

دەدەیت؟

پۆلیسەکە ی رەوانە ی سەرە کۆلان کردەو، کێژەکە ی سەرکۆنە کرد، دلی
ئیمەشی دایەو، بۆی روونکردینەو کە پۆلیسەکە کەمی تام گێلە، بەلام
کورپکی باشە و زمانی بېرن، زمان لەکەس نادات و کەس تووش ناکات، ئیمە
باوهرمان هات، بەلام من لەو پتر ئۆقرەم نەگرت و گۆتمە برایم و وان:
دین وەرن، نایین دەپۆم.

نەهاتن، ژنکەش زۆر هەولیدا بمیتمەو، مەمنەدا، ئەو شەم لەبیرە گوتی:

وریابە، ئەو ماله ی پشتیان بە پشتمانەو یە جاشن.

لە سەر پینلکی هەستمکرد پێیەکم گران لە دوام دئی، نەرمە ی رانیشم

ژانکی توندی تیکەوت، ئەو لە کوخ هات!

بیرمکەوتەو، خۆ من لەو ی لەو دەمە ی وەلەکە بەعس وەژۆر کەوتن،
قۆنداخە تەنگنیکم ویکەوت، دیارە تا ئێرە گەرماو گەرم بوو، هەوکه لیم
دەرکەوت، قۆنداخەکە کاری خۆی کرد و نەرمە شەلینیکم پیو دیارە.

ئێستا بە دەستی رۆژهلەلاتا، تۆ بلی بەرەو ناوەندی گەرەک، بە کوورە
کوور و نەرمە شەلینی بە سەر ستاراندا باز دەدم و سەربان لە سەربانم
وهردهگریت. لە سەربانیکەو هیندە بلند نەبوو، بە خۆشۆرکردنەو لە
کۆلانکی تەسک کەوتەو، لەو ناو هەندئ هەلاتووی وەک خۆشم دیتەو.

له سهره كۆلانى مالى جولاكه، سىن چوار مندال گچكه تر له ته مەنى ئەو كچۆلهى كه له سهره كۆلانهكى دى له شىوهى خدرى زنده دهردهكهوى، به دەم ساپساپانىوه ئەى ره قىبيان ده گۆته وه.

له وپوه به دهستى راست بېچمكرده وه، به كپشى هاتم، له سهر سيله يى منداله كه وهك بلئى بزاني له دهستى گرتن هه لدېم، گوتى:
بگه پپوه ئەسكه ر هاتن.

به قسه م كرد و ههر پپيه كم كرده سى پى، له هه لاتنئيش به خوم ده گۆت، دوور نيه ئەو منداله به زمى پيكر دېم. بهر له وهى بده مه وه كۆلانىكى دى، له سهر سيله يى خانووه كه ئاورى كمدايه وه، چوار پينچ چه كدار دهر كه وتن، سوپاس، خدرى زنده گچكۆكه كه.

پشتم له رۆژ هه لات كرد و رووم كرده وه رۆژاوا، لئره و له وئيش، له سهر بان و سهره كۆلانا، تاكو ته را كورانى رزگارى ده بينم.

تووشى ناسيارى بووم، عاره بانه ي راده كيشا، گۆتم:

كاك رهحمان، بپده من رايده كيشم، تو پالى ده.

كه مى ليم راما، زوو تىگه يشت، گوتى:

باشه، به لام كه مى سپيت ده كه م.

چنگه ئارديكى سهر عاره بانه كهى به شهرواله كه مدا پزانده، چوومه جىي وى، دياره ئەو وئيش له بى كەرى ئەو جىيەى گرتبوو. ئىدى به وئينه ي هئستره شهله عاره بانه م راكيشا، له راستى كۆلانى مالى پياوه ئاسمانيه كه وه، ئەو هونه رهنده ي هه ينى، هه ندى له خۆپيشانده ران، هئيزيان له (هئيزى گه ل) و (سه ده ي بيس ته مه) ي ئەوه وه وه رده گرت. له وپوه چوومه وه سهر ئەو جاده يه ي تخووبى نئوان سه يداوه و خانووه به ردينه كانه، ئئره پر چه كداره، له وپوه دهستى لاي كه نده كه م گرت، رهحمان به هئواشى ده يگۆ:

باژۆ، تا مالى خۆتان له دواتم.

به لام ههر له ناو سه يداوه ئەوم به رپيكرده، دهو كەند و كەند، به رهو جاده ي شپسته ترى هاتم، له و رپيه هه ندى هه لاتووم دپته وه، به ك له وانه موحسبن حه مه د بوو، له دۆخى ناو رزگاريم پرسى، ئەو وئيش نه يده زانى بريندار و

گیراوه‌کان کین، له که‌من سهرتر، له زاری که‌سیکی دی هه‌واییکی تالم بیست:
+ وا بزنام ئومیدیان کوشت.

-کیهه ئومید؟

له بای غاری شتیکی گۆ، تینه‌گه‌یستم.

هاتم، له و سهره کۆلانه‌ی ده‌چیته‌وه مائی پیاوه سپیه‌که‌ی شار، ئه‌و کاکه
زیاده ده‌لیم که له و دیو ده‌ریاکانه‌وه به به‌رگ و دلکی سپیه‌وه گه‌رایه‌وه
سه‌یداوه، له و سهره کۆلانه‌وه:

کو‌رم، ئه‌وه تۆی!

ئاورده‌ده‌مه‌وه، دایک و بابمن، به‌لاشاوه‌بیان بۆ سۆراخی کوره‌کانیان،
هاتبوونه سه‌یداوه، هاتبوونه ده‌وروبه‌ری رزگاری، له‌وئ له زاریکه‌وه بیستم:
نیوه‌ی رزگارییان راپینچاوه، برینداریش گه‌له‌که.

پرسیم:

که‌س کو‌ژراوه؟

گو‌تی:

نه‌مزانیوه.

له ریئی، له رۆیینی زۆرم له خۆم ده‌کرد، داک و باب شه‌لینم نه‌بینن،
نه‌رم نه‌رم هه‌نگاوم دهن، هه‌ستیان پینه‌کرد.

رانم ئازاری زۆره، هه‌لیده‌ده‌مه‌وه، له که‌رته ئاوینه‌یه‌که‌وه ده‌بینم، جیتی
قونداخ شین و مۆره، دایکم پینزانی، چوو نیورمه‌ی هیتا و لیتنا، ئه‌و شه‌وه له
به‌ر ژانی ران و خه‌می رزگاری، که‌وتمه‌خه‌ویکی پچرپچره‌وه، نه‌مزانی چۆن
رۆژ بۆوه.

با بچینه‌وه رزگاری، بزانی و باسوخواس چیه، کئ ماوه، کئ گیراوه؟
ئه‌و‌و به‌ری خۆ ده‌ رزگاری، تو‌وره‌یه، خوینی دیتووه، ئاگری له چاو
ده‌باری، دیسان ئاماده‌یه بۆ گه‌ریکی دی، گه‌ری خو‌پیشاندان، بای خوین
هه‌لیگرتووه، له چاو‌پرا دیاره، چاو‌ه‌پنی یه‌ک دوو (ئه‌ی، ئه‌ی...‌)یه، رزگاری
راناوه‌ستی، داوای کوره‌ گیراوه‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه.
مامۆستا‌کان غه‌مبار دیارن، ده‌لئی خۆل و دۆیان به‌ سه‌ردا کراوه، ره‌نگه

هەندىكىيان لە ئىيمە دورتر بروانن و بزائنن كه به عس به (ئەى ره قيب)ى
رزگارى و چەند جيئى نارووخى.

ليئره گوتهى دوو مامۆستام بيركه وته وه، حەزمكرد بكه ويته ناو كولان
كولانه وه، مامۆستا محەمەد ئىسماعيل تى كردمه وه و گوتهى:

تۆ چاوت لە سەرە، زۆر ورياي خۆت بە، با لە دەستنه چى.

مامۆستا مه لاکه، ئه وهى به جبه و ميزه ره وه، وانهى ده گوته وه، گوتهى:

من هەر خەمى تۆم بوو، خۆ باشى؟

گوتم:

باشم، تەنها قۆنداخيكم پيکه وت.

گوتهى:

قۆنداخ چ نيه، وريابه گرتن و کوشتنى به دوا دا نيه.

ئى، پى پى، کاشى کاشى، به دواى دلۆپه خوينا دا ده گه رپين، سەر به
پۆله كاندا داده گرین و ده پرسين، وا دياره گيرا وه كان دوو پۆلى ده بن،
برينداريش كه م نين، ليئره وه هەندى گرتەى دوپينى رزگارى، گرتەى
خويناوى، نيشانده ده مه وه، به چاوى خۆم نه مديتن، بيستم، بيستنى له
شيوهى ديتن:

كوپى ههيه، هى به لاشاوه، حوسينى ناوه، ئه و كورەش له ده رگاى لاى
ئاوده سته كانه وه خۆى ده گه يه نيته سەر ته يمانه ئاسنينه كان، له ويوه كه رتكه
كه رپووچن راده ئارئينته وه له كه به عسيى، كور نيشانشكىته و په لار به خەسار
نادا، وه له ك هاوارى لى هه لده ستى، دياره ئه وانيش سه گفانن، پيژه وى يه ك به
يه كيش ده كه ن، تى ده گرنه وه و ده پيكن، جى كه رته كه رپووچيش گولله يه،
كه رپووچوه شين گولله يى ده گريته وه و ده كه وى و به رده ستيان ده كه وى،
گورگ لولى ده دن و ده يبه ن، هه شت نو ده روژى له خه سته خانه و
به نديخانه ده ميئنته وه.

كه رپووچوه شينه كه ي به لاشاوه، ماليان سى چوار كولان له سه رتى مالى
مه بوو.

كوپيكيدي به لاشاوه، محەمەد، هەندى به كورى مه لا ناوى دینن، خویشى

کرمانجی به خۆیه وه ناوه، مالیان له و بهرهی گهرهک، به لای مزگهفتی دهرویش برایمدایه. ئه وهش کورپکی سهراست و ئازایه و خۆی له خۆپیشاندان نادزیته وه، بۆ بهدبهختی رانکوچۆغهیهکی نرت و نوبی له بهره و هیتشتا دهقی نهشکاوه، چ بزانی گوللهیی دئ و شهروالی نوی کوناو دهردهکات.

هه موو مهنوونی گوللهی له و شیوهن، گوللهیی ربی نهکه ویته ناو گوشت و هیسکه وه، گوللهی بی خوین، گوللهی ئه وها با هر بی، شهروال به لاگیره، خۆزی به که رهتی ههزار گوللهی وا دئ، نهک ئه وهی کتیبه کهی له خوین وهردا.

خوین و کتیب، سهبردهی زوره له و شاره، هینده زۆر ئه گهر بینوسیه وه، کتیبکی گهرهی سوور پرده کاته وه، ئه وهی رزگاری دیریکه له و کتیبه سووره، خوینی سه ره ئه و کتیبه، خوینی ئومیده، کتیبه که له دهستی ماجیده، سهبرده له زاری کورپی کتیب له دهسته وه:

گوللهیی هات، نه سه ری کرد نه کورت، ریک به ئومید که وت، خوین فیچقهی کرد، جۆگه لهی به ست، چما گولله ئه و هه موو خویته دههینی! پرمدایی، منیش به کتیبه وه که وتمه خوینه وه... تا دره نگیش وهک یادگاریه کی خوینین، کتیبه خویناویه که م به خوینه وه پاراستبوو.

هه ره له وئ کامه رانیکیش به زگ گوللهیی دهگریته وه، خوین له خوین دهکاته وه، خوینی سه رههنگه کهش هه ره له و ناوه دهپژئی و رزگاری سوورتر هه لده گهری .

زاهه کهی دیده وان له گینه له زامی هه مووان به سویتر بووبیت، له چاو و زاری (ئازاده) وه رزشوانه که وه، وینه که جوانتر دهرده که وئ، ئه و کورپی ئه گهر ئه و نه با، ده رگای لای ئاودهستی زه حمهت بوو بشکی:

دوا یه وئ ده رگای ده ربازبوون که وته سه ره پشت، به پاره په سووان گه یشتینه هه وشه، چ بزانی له سه ره بانه کانه وه، له خر لاوه دهماندنه بهر ده سپرژان و خوین دهپژئی، به پرتاو خۆمان به ژوریدا کرده وه، هاتینه وه ساکه گهره که و ناو پۆلی، چاوم لییه فانیه کهی بارام هه ره وا ده شه کیته وه.

دیده وانم دیت، به شهله شهل هات، نهگه یشته وه ناو پۆل، له نزیک فانیله که کهوت، خوین له بهری ده پۆشت، ئەمنیک کهوته سهری، به دار وەرگه راوه ته سهر برینه کهی، به زمانی دۆزه خ دهلی:

ئوه بوو، ئه وه سهی کوپی سهیه بوو، وینه کهی سهروکی شکاند، دراند. ئه و جا تو بیرلیتکه وه، به بهر چاوانه وه وا له بیرینداران بکهن، ئه دی کاتی راپیتی کونه ره شه یان ده کهن، داخوا به چ دهردیکیان ده بن، ئه وه که سهی بریندار ده بی و بهرده ستیان ناکه وئ، چه ند به خته وه ره ! سینان له وه به خته واران به بوو، ئه وه کوپه ش گولله یه کی گرت ه وه و کهوت، به لام به خت یاهه ری بوو، مامۆستا کان، ئه وانه ی دلیان بۆ رزگاری لیتده دا، زوو به هانایه وه چوون و له په ناو په سیوان شار دیانه وه و نه یانه یشت بکه ویته ناو چنگ و زاری وه له که به عسیان.

رزگاری خوینی زور له بهر رویشتوه، جیتی له دار و دیواری نابینه وه، دلۆپه خوینی کوره کانی پیوه نه بی، بریندار چه ند هینده یه، به لام دوا ی هینده ساله هزر م به ریاده و هه ر هینده م له یاده. نه خشاوترین نه خشه ی خوین، ئه وه ناو له پ و چوار په نجه یه بوو که به سهر ده رگای پۆلیکه وه نه خشا بوو، په نجه ی پینجه م ده رنه چوو بوو، بیرمه ماوه خاوه ن خوینه که کی بوو، گێراییانه وه:

ئه وه ده مه ی له خوینیان گه وزاند، هه ستایه وه و ده ستی خویناوی بی به رزکرده وه و پر به هه وکی:

تا به خوین نه خشی بکات تاجی ژیان

کهس نه لی کورد مردوه، کهس نه لی کورد مردوه...

گیرا ویش بی هه ژماره، هه موو ته خته ره شه کان پرکه مه وه، ناو ناوی به دوا دا دی و ته واو نابی، ئه وه رۆژه رزگاری بووه داستانی، به لام کهس نه بوو بیچرئ، بیلته وه، بیگێرتته وه.

ئی، ئه وانه ی مابوونه وه، ئه وانه ی پیرانه گه یشتن، یان نه یانویست به سهر دیواردا ئاودیو بن، هه ر ئه وانه به شی دووه می داستانه که ی ئه وه رۆژه ی رزگاری بگێرتنه وه، باشبوو من زوو قووچاندم و بازما و نه که وتمه ده ستی

خزهیرهکان و دوا دیمه‌نی دوینی نی ناو رزگاریم نه‌دی، قامچی و بویاخم نه‌دی، ئەو رۆژه زۆر کەس بەزمی قامچی و بویاخی گێڕایه‌وه:

دوايوه‌ی خزه‌یری میر غه‌زه‌ب، چه‌نه‌ی شل بوو، ریتدا برۆین، له‌ سه‌ر ده‌رگا، ئەو ده‌رگایه‌ی گولله‌ خسته‌یه سه‌ر پشت، کۆمه‌لێ ئەمن به‌ قامچی و په‌مپه‌وه، په‌مپی بویاخ راوه‌ستابوون، هه‌ر کێ ده‌چووه ده‌رئ، قامچیه‌که بق پشت یان بق لا رانی، په‌مپیکیش بق لا روومه‌ت یان نیوچه‌وانی، هه‌شبوو به‌ شتیه‌یی ده‌رده‌په‌ری، نه‌ قامچی ده‌گه‌یشتی، نه‌ په‌مپ.

ئەو رۆژه ئەمن کورانی رزگاریمان به‌ بویاخ نیشان ده‌کرد، تا له‌ رئ، له‌ ئەی ره‌قیبیکتر بناسرینه‌وه، له‌ گه‌ل هه‌ندیش هه‌ندئ له‌ کورانه‌ له‌ ریی مائی به‌ خۆ ناوه‌ستن له‌ جاده‌ی لای کۆماری و رووناکی، به‌ ده‌م ئەی ره‌قیبه‌وه کۆمه‌لێ ترومبیل ده‌ده‌نه‌ به‌ر خڕکه‌ به‌ردان.

داستانه‌که‌ی ئەو رۆژه‌ی رزگاری، سه‌ربرده‌، سه‌ربرده‌ خویناوی و فرمیسکاوین، چه‌ند گرته‌یه‌کی لئ بترائئ، چ که‌سی خۆزی به‌ وانیدی ناخووائئ، ئەز پر به‌دل چه‌زمده‌کرد له‌ کونیکه‌وه چاوم لیبان با، بمدیبا چۆن هه‌ندئ له‌ (ئیتیحادی)یه‌کان به‌ زلله‌ی وه‌له‌که‌ به‌ عسیان گێژیان ده‌خوارد و میزیان به‌ خۆدا ده‌کرد و (ئانی ئیتیحادی، ئانی ئیتیحادی) نه‌یده‌خوارد، با له‌ دیدی دیدفانانه‌وه‌ بدینین و به‌ داڕشته‌وه‌ی من ببیستین:

کاتی رزگاری ده‌شکئ، به‌ عس ده‌ستی به‌ سه‌ردا ده‌گرئ و ده‌سه‌لاتی ته‌واوی به‌ سه‌ردا ده‌شکئ، هۆفیانه‌ به‌ ناو ده‌که‌وی و ده‌ست ناپاریزی، ناپرسی: کئ یاخی بووه، کئ ده‌ستی به‌ کللوی خۆیه‌وه‌ گرتوه.

چاوی، ئیتیحاده‌یه‌کانی خۆشی نابینئ.

له‌ چاوی ئەوه‌وه، رزگاری وه‌ک ئەوه‌ی قه‌لات و باره‌گای پێشمه‌رگان بیټ، وایه، ئاخ هه‌ر خۆی ده‌زانئ، رزگاری چ گرتیه‌که‌ له‌ سه‌ر دلئ، هه‌ر خۆی ده‌زانئ، له‌و قه‌لاته‌وه‌ چه‌ند خڕکه‌ به‌رد و په‌له‌داری بق چووه‌ و له‌ چاوی راچووه، چ ئەی ره‌قیب و ئەی شه‌هیدانئ دلئ له‌رزاندووه.

به‌ عس کاتی چاوی به‌ بیاریی و هۆل و پۆله‌کاندا ده‌گێڕئ و ئەو هه‌موو سه‌دامه‌ شکاوی و دراوانه‌ ده‌بینئ، هۆش له‌ سه‌ری نامینئ و به‌ر چاوی تاریک

دادی، چاوی کریگرته و دهستچینی خوښی نابینې، نایانناسیته‌وه، نه‌ها،
چاودئ:

ئو کوربه نازانم کئ قاوه‌چی ده‌لینئ، ئه‌گه‌ر سه‌رۆک ئیتیحادیش نه‌بی، له
بن ویه، له‌و لاوه هه‌لتک هه‌لتک دئ و ده‌چیته پیتشیان و خوښی ده‌ناسینئ و
به‌زمانی ئه‌وان ده‌لئ:

ئه‌زبه‌نی، ئه‌ز ئیتیحادیم.

ئه‌منه‌که وها شپه‌زه و که‌له‌یی بووه، له‌زمانی خوښی تیناگات، تا هیزی
تیدایه‌ زله‌یی ده‌خپوینتته‌ بنا‌گویی، زله‌یی زه‌چه‌که‌ی له‌ رزگاری
ده‌نگه‌داته‌وه، کوربه ئیتیحادی له‌ سه‌ر سه‌ر ده‌سوورئ، ئه‌گه‌ر هینده‌ی
سه‌ره‌ده‌ریه‌ک په‌ندی له‌و زله‌یه‌ وه‌رگرتبا، هه‌ر له‌وئ له‌ به‌عس وه‌رده‌گه‌را
و ده‌چوه‌ سه‌ر ئایینی (ئهی ره‌قیب)ان.

کورپک یدیش لیبیان ده‌چیته‌ پیتشی، به‌و نیازه‌ی دارده‌ستی و
که‌مه‌ره‌به‌ستی خوښی به‌سه‌لمینئ، که‌چی ته‌ژه ئه‌منئ به‌ داری ده‌ستی به‌رسقی
ده‌داته‌وه و زیبه‌ی لئوه هه‌له‌ده‌ستینئ، پیلئ ده‌گرئ و هه‌لیده‌داته‌وه ناو کوربه
ده‌سته‌به‌سه‌ره‌کانی رزگاری. کورپ که‌ دروڤی سپیشی به‌ زاردا نایه، گه‌رپه‌وه:
ئیتیحادی تیه‌له‌دراو که‌وته‌ ته‌نیشته‌ من، وه‌ک کیری سه‌ی هه‌له‌ده‌له‌ری،
چرقه‌ چرقي‌ ددانی روژه‌ ریبه‌ ده‌روڤی، ته‌ماشامکرد، خوښی ته‌پرکردبوو.

ئئ، له‌ دارده‌ستانی به‌عس گه‌رئ، نزابکه‌ن له‌وه خراپتریان بیته‌ رئ.
رزگاری به‌رزه‌فت نابئ، هه‌ر رزگاری نا، زور له‌ قوتابخانه‌کانی شار، به
ئهی ره‌قیبه‌وه له‌ سه‌ر پین و هه‌ر دیت رژانه‌ جاده، شار گه‌راوه‌کانی خوښی
ده‌وینته‌وه، شار به‌ ئهی ره‌قیب و ئهی شه‌هیدانی گرتووه و شیت و مندالی
تازه‌ زمانگرتووش ده‌لیتته‌وه.

میری زیره‌ک بوو، هات، تافیکردنه‌وه‌ی چه‌ند روژئ پیتش خست، ویستی
داوی له‌ داوی قوتابیان بیته‌وه، زوو پشوو دابئ و بوڤ خوښی دور له‌ ئهی
ره‌قیب بیئ بدات و تاوئ بسیتته‌وه، هئ له‌ هه‌ندئ، به‌ندیانی ئازاد کرد.

کورپانی رزگاری، یه‌ک یه‌ک به‌ بریندار و ساغه‌وه- جگه‌ له‌ عومه‌ر
مه‌حموود- هاتنه‌وه، ئومیدیش هاته‌وه، دۆخه‌که‌ که‌می هئور بووه، به‌لام لیره

و له وئ، له بن لیوانه وه، زایه له ی ئه ی ره قیب دئ، رزگاری به دیار په له
خوینی کوره کانی ده یلیته وه، ئه و خوینه ی با و ئاو و زهوی گهرم داهانن، گیا
بووه پووش، دنیا زه رده له گه را، خوینی رزگاری هه ر ته ره و ره نگیشی
نه گه را، ئاخر ماموستا محهمه د ئیسماعیل گوته نی:

خوینی شه په فه، مه یشون.

رزگاری له بیریه تی، کاتی چهند به رده سستی له گژن خوینی رژاو بشون،
ئه و ماموستایه به ده نگیکی حیل و له بهر چاوان، ئه و رسته سووره ی به
زاردا هات، رسته یه ک قه سستی سه ره و خوینی به دوا دا دئ.

ئ، چ ما! ئا، باشبوو بلکه فاتمم له بیرنه چوو، ئاخر رزگاری بی ئه و ژنه
بو رزگاری به خه مه، شتیکی که مه، ده زانی چهند کوپی له زاری گورگی
جاده رزگار کردوه؟

پلکه فاتم گوله به پرۆزه و کچه که ی!

تۆ بیژه پلکه فاتم، ئەز دبێژم پلکه فاتم، ژنیکى رهستاره ی نازداره، له شیرینی ههنگوینی ناو دارانی کویتسانی کێله شینیشی ناگاتی، مالیان له کویتیه؟ ریک به رانبه رمانه، به رانبه رى قوتابخانه، کام قوتابخانه؟ رزگاری، ئەوهی له دەمی لێقه ومان و تهنهگه زاری، ئەو پلکه فاتیه به گیان دههاته هاری.

پلکه فاتم له ناو مائی فرۆشگایه کی گچکه ی هه یه، گچکه هه هینده ی به رانیپلی، له و جیه و رده واله وکینک و گوله به پرۆزه و ئەو شتانه دهفرۆشی. ئەو ژنه رووی چهند خۆشه، دوو هینده هه رزانفرۆشه، گرانجان نیه، له بهر هه ندی هه موو رزگاری رووی تینده کهن، ئەوی له به رکیاته له مستی وی ده کهن. ئوجا تۆ له کینک و رووخۆشی گه رێ، سه رباس خۆپیشاندان و خۆشاردنه وه و رۆلی شیره ژنه که ی سه یداوه، پلکه فاتیه خۆمانه، ئەو ژنه ی بۆ ده ربازبوونی کورانی رزگاری به گیانی خۆی دههاته به رێ.

که سێ له جۆش و خپۆشی رزگاری جۆشی نه دابێ، که سێ له برۆخی و بژی رزگاری نه ژابێ، که سێ گه مارۆدان و له قاودانی رزگاری نه دیتبێ، که سێ هارژن و تهق و توقی سه ر رزگاری نه بیستبێ، که سێ وه له که به عس راوینه نابی و پلکه فاتم په نای نه دابێ، یاخۆ له و ناوه تیچاویکی نه خستبیته سه ر ئەو راوړاوه، چ له گیانگۆری و بویری ئەو ژنه شه که رانفرۆشه ی ده رگا به ده رگای رزگاریه وه تینده گات که پلکه فاتیه ناوه؟

ده رگای مالی پلکه فاتم بۆ کورانی رزگاری، کورانی یاخی له سته مکاری، هه میشه له سه ر پشته، بۆ چاوترووکانیکیش ناهیته داخستنی، بۆی ئەو ده رگایه ناوی بوته ده رگای رزگاری. هه ر کورێ په نای بۆ ویرێ بردبێ،

سهربان و سهر بان بازیداوه و رزگاری بووه و بهر چنگی گورگی جاده نهکه وتووه.

ئی، هی له پلکه فاتنی کچه که شی سهرباسه، لی بهر له ناسینی کچه با یهک دوو ئیستیگان گوله بهرۆزه یان بریشکه ی گهرمی دهستی پلکه فاتنی له بهرکی بکهین و به دهم قرتانه وه شتی له گوله بهرۆزه ی برژاو بگپینه وه:

ئه ری له گهره کی ههر گهرهک نا هه موو شار بلتی، داخوا گوله بهرۆزه هه بووبی، وینه ی گوله بهرۆزه ی پله فاتم به تام و شام؟ له دوره وه بۆنه که ی رایده کیشای، چ تامی! دهگوت به چه لاری بارۆکه خویواوکی دهکات و له ناو گۆلی ریحانه هه لیده خات، سویندتان له سهرم نیه! تام و بۆی بریشکه ی سهر سیری پلکه فاتنی کۆلان کۆلان رۆیشتبوو، که سنی گۆلمیکی لی نه قرتاندبی، ئه و پینداگۆتنه ی من به بۆ جوانکردنی گپرانه وه تیدهگات، دهزانن کچه که ی دهیگو:

ئه و گوله بهرۆزه یه هی ئه وه یه به ربه بیکری، نهک به پیاله.

کچه که دهیگپرایه وه:

ئه و دانه رۆزه ی بوومه کچی پله فاتم، سیرتیکی له پیش رووکردم، قووچه کی په لکم هه لدايه وه.

ئا، ئه و کچه یهک دانه رۆژ بووه کچی وی، هی له وهش بۆ یهک دانه رۆژ بووه کچ، وهرنا کوپ بوو. کوپیزگه یه کی سپیکه له ی جوانکیله ی باریکه له ی به ژن مام ناوهنجی، ئوجا با سه ربورده ی بوون به کچتان بۆ بگپرمه وه:

ئه و کوپه که ناوهکه ی وا له سهر زارمه، له لیتقه ومانی له گه ل یهک دووانی په نا بۆ ده رگای رزگاری ده بن، ده رگای مالی پلکه فاتنی.

له هه وشه پینی به چتی دهکه وی، ده واوده و دهکه وی، بۆ پینی له جی ناچی! له جیچوونی به ئهمه د ته بیبیش نا هیته وه جی، ده سته جی پی دهئاوسنی، ده بیته هیزه، ده یهه وی هه لگه ری، پینی له دوا ی ناچی، ئیدی تینی به په یژه هه لگه ران و بانه و بان کردنی نامینی، ده لیته پلکه فاتم:

پلکن، له دوا ی خودی تنیا، ته نی تو...

پله فاتم ده لی:

کورپم، بئ خەم بە و دل لە دل مەدە، هەوکه دەتکەمە کچی خو.

کور بەو گۆتەیه هەژەند دەمینی و دەپرسی:

کچی خۆت؟!

پله فاتئ دەلی:

ئا ئا، کچی خۆ، دەی زوو، چم گو، نەلئی لۆ.

هیندەدی بلئی یەک و دوو دەیکاته کچی، دەلئی داکه و داک هەر کچ بووه،

تازە کچ دەیگو:

کەوتە ناو کراسینکەوه، باخەل و دامەنی یەک بوو، فۆتەیهکی جوانیشم لە

سەر کرد، چوومه بەر ئاوینە، خۆم نەناسیەوه، هەستمکرد مەمکیشم

کردووه، کەمئ سپیاوم لە روومەتم دابا، حەزم لە خۆم دەکرد، ئیدی لە بەر

هەیوانئ کچانە دانیشتم و کەوتە گۆلەبەرۆژە قرتانی.

هەینئ وا بوو، ترسی بەعس کورئ دەکرده کچ، مالی پلکه فاتئ دارماله لە

سەر بردهی کورانی رزگاری، لی دواي تەمەنی، هزر م بەریاده و هەوکه هەر

هیندەم لە یاده.

هەوکه کەمئ لە رزگاری دووردهکەومەوه، هەندئ لەو کورانه بە

سەردهکەمەوه کە لە زیندانی هاتوونەتەوه، سەردانیش بە سەردان

گریده دەمەوه، هەردوو سالی هەشتاو دوو و سئ بە سەر یەکەوه، جارئ

لای ئیوهم خۆش.

سەردانی کورانی زیندانی

بۆ بە سەرکردنەووە لە مالى خۆمانەووە پێداددېم، بىراى سالى كەمتر لە خۆ گچكەتر ئەوەى لە كوردەوارى شىر بەشىرى دەلێنى، لە زیندانی هاتەووە، خۆى لە سەر پى رانەدەگرت. هیندە بە داران لە پىیان دابوو، پى بووبوووە هیزە و بە پىلاوى دىویشەووە نەدەچوو، هەموو لەشى جى قامچى بوو، جگە لە سەر و دەم و چاوى چ جى نەمابوو، برىن نەبى، شىن و مۆر هەلنەگەرپابى. دایكم بە دەم برژاندنەووە و شىلان و چەورکردنەووە گویملىیە دەلى:

كورپم عەلى، چەندى گۆتم هەندى هۆش لە كەرىمى برات وەرگرە، خۆت لەو بگرە و بەردە و بژى و برووخى دەوربگرە، نەچوو بە گویتدا. من لە مالى وا خۆم پىشاننەدەدا كە دەچمە ناو خۆپىشاندانى، دایكم چ بزانى منىش رۆژانە لە ناو برووخى و بژیمە.

هى لە برا هەندى برادەرىش لەو خۆپىشاندانە هاتنەگرتن و زیندانىكردنى، ئەوەى لە بەرى رووناكیەووە روو و كۆشكى باكور بە برووخى و بژى و ئەى رەقىبەووە یەك بە جادە ریدەكەن، لە بنكەى پۆلىسى ئىسكانەووە دەدرتە بەر دەستریژان، خوین هاتە رژانى، ئەگەر پەرتەیان نەكردبا، زىى خوین هەلەدەستا.

ئىك لەو برادەرانە كە بە برىندارى كەوتە چنگى گورگانى جادە، كورپى بوو، شەوان بە پەمپى بۆیاخ و دەمانچەیهك و حەفت فیشەكەووە، بە بەلاشاووە دەكەوت و چ سەرە جادەبى نەدەما، بە برووخى، یان بە بژى نەبىنەخشینى، ئەو كورپە سەر بەو پارتە بوو كە ناوەكەى بە كیش و سەرواوە كەوتیووە سەر زارى مندال و هەراشانى شار:

نه چه لۆمه، نه مه لۆمه

سۆشیاالیست سه ره به خۆمه

ئهو كورپه ههفت فیشه كه چه نده جارئ گولله ی گرتۆته وه و له لئواری مه رگ گه راوه ته وه، ناوی وی فارسه، لی به چاوشین دهناسریته وه. سالی پینشتر له (ئازادی) هاوپۆل بووین، ئهو رۆژه ی خۆپیشاندانی خوی به مالیكدا كرد، ویده چی گورگی جاده به ریچكه ی خویندا گه یشتبته سه ری، به خوینه وه لئولی دهن و دهیبه ن، له رادیۆی سه ری ناوی به شه هید خویندرایه وه، به لاشاوه بۆ ئهو كورپه بویره ی خوی تاسا، زۆر كهس كه وتنه پارانه وه و نزا: خودایه، ئهو هه واله ش وهك زۆری دی راست دهرنه چی.

نزای گه رهك گیرا، دوا ی چه نده رۆژی هاته وه و گه رهك گه شایه وه.

فارس چۆنیه تی گرتنه كه ی وا بۆم گیرایه وه، منیش به دارشته وه ی خۆم دامرشته وه:

ئیمه ههفت كهس خۆمان به ده رگایه كه ی له سه ر پشتدا كرد، ژنی ماله كه له زووریکی كرده ی هینده ی بلنی یهك و دوو چاكهت و بیتجامه و جلکی مالیی بۆمان هینا، من و بله و سه رتیپ ئوقره مان نه گرت و قسه ی ژنه مان شكاند و سه ر بان كه وتین، چه نده ی هاواریكرد:

كورپم، لئیره پاریزراون، مه رۆن.

گویمان نه دایئ، ئاودیو بووین، له ماله كه ی پشتیان كه وتینه ده ست ئه من، وه هایان داركاریکردم خوین له دم و لووتمه وه فیچقه ی كرد و ئهو ناوهم له خوین وه ردا، كه وتم، هه موو وا تنگه یشتن مردم.

له بیرمان بی، هه نده ی له و كورپانه له و خۆپیشاندانانه دوو جار و سه ی جار گیران.

فارس چاوشین داناكه وی، زام و زیندان نایترسیئنی، له شه وگه رانی خوی ناكه وی، به په مپ و ده مانچه وه ده چیته وه كۆلانی، له شه ویکی زستانی له سیله ی قوتابخانه ی مه لافه نده ی ده سووریته وه، له دیوی تاریکی وا دیوار دهنه خشیئنی، (بروخی... ی نووسی، له گژ (بژ... یه، له هیكه وه له و به ره وه ده ستریزئێ گردهار ئهو ناوه گردهات، فارس خوی دهاته په نایی و وه لامی

گولله به گولله ده داتوه، پاشه کشی ده کات، ئیستا له سنی تهنه گوه گولله ی
بۆ ده چی، زوری گولله کانیش گردارن، ده مانچه یی به هفت فیشه که وه، هی
ئوه نیه بچینه شه ری سنی کلاشینکۆ فوه، هی له هندی ش گولله یی به
لاچنه گه و یه که به شان ده گریته وه، خوینی گهرم به به ژنیدا دیته خواری، تا
پتی هه له اتنی پیوه یه، ده بی هه لی، باشبوو ئه و جاره شوینی پی خوینیان
هه لنه گرت و نه یاندیته وه. ئه و شه وه ئاسمانیش به هه ور و نمه بارانه وه به
هانایه وه چوو، کۆلان کۆلان به دوا یه وه بوو، ریچکه ی خوینی ده شوو شته وه،
هی له هندی باران چیژی شی پنده به خشی، با چهند گرت هی له سه برده که له
فیلمی (خوین و بو یاخ) ببین و بیستین:

به هه له ده داتوه کۆلانی ماله دوژمنداره که، له سه ر بانه وه رووی تهنه گی
تیده که ن، دهنگی ده دن:

بو هسته زه لام.

ده نگدانه که له گو یی وی هی کو شتن بوو، نه ک ناگادار کردنه وه، ئه ویش
ئه و تاقه فیشه که ی پیما وه، ده یی به پیاوی سه ربانه ود و ده ره چی، له و
کۆلانه ده سوو ریته وه، خو به مالی ناسیاری کدا ده کات، محمه د شوعی نا وه،
له وی برینه که ی شانی ده پیچن و شتی کیش بۆ برینه که ی چه نه گه، محمه د
ده لی:

چوونه خسته خانه، واته به ره و به ندیخانه و له ویوه هه ردوو کمان بۆ بن
ته ناره.

فارس تا ئیستا برینه که ی گه رما و گه رمه، به هندی وه رنه گرتوه، وه ک
ئه وه یه به ردی دارلاستیقی و یکه وتی، به نیازی مالی، ماله کۆمۆنیسته که به
جیدی لی. به بن نمه ی بارانیدا کۆلان کۆلان ده روا، به قسه ی خو ی چیژی له
نمه ی بارانی وه رده گرت که ده یاندا له برینی و ده گه ل خوین تیکه ل ده بوون.
له سه ره کۆلانیکی دی هه سته ده کات خوینی زۆر له به ر رو ییوه و به لادا
دی، ده ترسی له و رییه تووش بیته وه و به ده مانچه وه بگری، بۆیه له
ده رگایی ده دات، نایناسن، به لام رایده گرن، ده لی:
من ده رۆم به لام ده مانچه که م بشارنه وه، هه ر کاتی که سی هات و گو تی:

من سۆلینم، بیده‌نی.

به دوو برینه‌وه و بی ده‌مانچه ری ده‌بری، بیرده‌کاته‌وه و ابروا چۆره
خوینیکی له له‌ش نامینی و ناگاته‌جی، خولیای خسته‌خانه له سه‌ری
ده‌گه‌ری، چۆن بچی؟

مالی شیخه‌که‌ی ئه‌وی به‌بیردا دی، ده‌رگای لیده‌که‌نه‌وه، ناگاته‌ ژۆری
ده‌که‌وی، شیخ ده‌بیات و له‌وی ده‌لی:

نایناسم، له سه‌ر جاده‌که‌وتبوو، به‌خیرا خۆم هه‌لمگرته‌وه و هینامه
خسته‌خانه.

شوان باجه‌لانی برای رۆسته‌م باجه‌لانی شاعیر، له شیوه‌ی خدری زینده
لینی په‌یدا ده‌بی، ئه‌و نه‌با خسته‌خانه‌ بی ناگاداری پۆلیس و ئه‌من
وه‌رینه‌ده‌گرت، سه‌ربرده‌ی ئه‌و حه‌فت هه‌شت رۆژه‌ی خسته‌خانه به‌خۆی
نه‌بی به‌که‌س ناگتیردیته‌وه، لینی گه‌ری.

منیش ئه‌و شه‌وه‌ گویم له‌و ته‌قانه‌ بوو، به‌لام چ بزانه‌م ئه‌و کوره
چاوشینه‌یه، له سه‌ر (بڕووخی) یه‌ک برینیکی تیکه‌وتوه، بۆی بۆته‌ نیشانه‌یی
دیروکی خوین و بۆیاخی شه‌وانی شارێ نیشاندده‌اته‌وه.

کورپیکی دیی (ئازادی) سه‌رداری ناوه، بۆ هه‌لاوتیرد له سه‌رداران،
ساله‌یی به‌خۆیه‌وه ناوه، مالیان له موفتی نزیک گۆرستانی سه‌ید ماره‌، ئه‌و
سه‌رداره له چه‌ند گرتیه‌کی فیلمی (خوین و بۆیاخ) ده‌رده‌که‌وی، ئه‌و فیلمه‌ی
چاوشینه‌که‌ پاله‌وانی بوو، ئاخ‌ر شه‌وی فیلمه‌که له مالیان ته‌خشه‌ی
نه‌خشاندنی دیوار و بلاوکردنه‌وه‌ی په‌ره‌ کاخه‌زی بڤه‌ ده‌کیشری.

له کاتی ته‌قه‌کردن، ئه‌و و یه‌ک دوانیکی دی (داود و عه‌باس) له‌و ناوه
ده‌بن، به‌لام نه‌یانزانیبوو پاله‌وان پیکراوه و خوین رژاوه.

دوايوه‌ی هه‌وال دی پاله‌وانه‌که‌ بزره و نه‌گه‌یشتوته‌وه و مالیان، به‌و
دره‌نگانی شه‌وه به‌خۆ خوشکه‌وه، به‌بن نهمی بارانی، کۆلان کۆلان به
دوای پاله‌واندا ده‌گه‌رین و نایبیننه‌وه.

رۆژی دوایی که له خسته‌خانه ده‌بیینیته‌وه، به‌زمانی ئاماژه له شوینی
ده‌مانچه خویناویه‌که ده‌دوین، ده‌گه‌ری، پیده‌که‌ویتته‌وه و له ری و شه‌یه‌کی

نهیڼی، هەر ده‌بڼی (سۆلڼڼ) بووبڼ، وه‌ریده‌گرڼته‌وه.

ئس، له فیلمی خوڼڼ و بۆیاخ گه‌رڼ، به شه‌و و دوو ته‌واو نابڼ، با خوڼڼشان‌دان و گرتنه‌که پیشان‌بده‌ینه‌وه:

هەر ئه‌و روژه و له‌و خوڼڼشان‌دانه دوایوه‌ی په‌رته‌ی لڼده‌که‌ن دياره شوڼڼڼڼی هه‌لده‌گرڼ و له مالڼکی به‌ری موفتی له‌گه‌ل دوو سڼ خوڼڼشان‌ده‌ری دی ده‌گیرڼ و راپڼچی زڼدانڼی ده‌که‌ن، حه‌فته‌ی پتر له ناو گورگانی ده‌و به خوڼڼ ده‌مڼڼته‌وه، هەر ئه‌و سه‌رداره به‌ره‌به‌یانانی ئه‌و چه‌ند شه‌وه‌ی به‌ندیخانه بگڼرڼته‌وه، به‌ره‌به‌یانانی ئه‌شکه‌نجه‌دان، به‌ره‌به‌یانانی هه‌لواسڼ و قامچی وه‌شان و کاره‌با لڼدان و جوڼڼ و هاوار و گریان.

سه‌رداریش له‌واڼه بوو که ئه‌و سه‌اله‌ی خوڼڼدنڼان له ده‌ستجوو، به‌لام خوشه‌ویستی ناسیار و گه‌ره‌کی به‌ده‌سته‌یتا .

هەر له ئازادی کورڼک هه‌یه، ناوی شاسواری له خوڼی نابوو، به‌لام لای ئیمه هەر بله بوو، ئه‌و کورپه نیو دارتڼڼی به‌ژنی هه‌بوو، بۆیه ئه‌گه‌ر که‌سڼ زور درڼژ با، ناسیار و بله‌ناسان ده‌یانگۆ:

ده‌لڼی بله‌یه.

ئه‌ویش به زور خوڼڼشان‌دانا هات، له‌وه‌یان گڼرا که له به‌ری رووناکیه‌وه به‌ره‌و باکوور ده‌هات له‌گه‌ل فارس، بله مالڼان له سه‌یداوه سه‌ر شه‌ستی به‌رانبه‌ر گه‌ره‌کی میرپڼداوان بوو، کاتڼ لڼمان ده‌پرسڼ:

ئهرڼ له زڼدانڼ چڼان لڼکردڼ؟

ده‌سته‌تڼکی بۆ گون و یه‌کڼکی بۆ پشته‌وه‌ی ده‌برد و ده‌یگۆ:

نه ئڼره‌یان برڼ، نه ئڼره‌یان برڼ، که‌واته وه‌ک ئه‌وه بوو چووبمه‌ میوانداری میرڼ.

زوری نه‌برد بووه به‌ردی بن گۆمڼ، نه‌مزانیوو به چیا که‌وتوو، دوای ئه‌نقال له (ناوزه‌نگ) ئ دڼتمه‌وه.

قوتابڼه‌کی دڼکه‌ی ئازادڼی مال له‌ئازادڼی تڼووی ئازادڼ، جه‌مالی ناوه، هاوړڼی کووران و ئازادڼمه، ئه‌و کورپه‌ش لۆ خوڼڼشان‌دان سه‌ری ده‌خورڼ، جاده‌ جاده‌ ده‌گه‌رڼ، له هەر جسڼ خربوونه‌وه‌یه‌ک ببڼڼڼ، ئه‌ی ره‌قڼبڼڼ،

برووخیتی بیستی، به خۆی ناوهستی و وهکات دهگاتی.
ئهو رۆژهی رزگاری له شیوهی چهمی بههاری رزایه جاده، نه و
ئاورهحمانی هاورتی له ئازادییهوه به پرتاو، به پینی با دین و دهپژینه رزانی
رزگاریهوه، نهو خۆپیشاندانهی بهر لهوهی ئهمنی عارهب بگهن و تهقه بگهن،
له جاشخانهکهی عومه ر حهسهنهوه، کهوته بهر دهسپژی جاشه کوردهوه،
جهمال و ئاورهحمانی لهوئ گیران.

له کاتی پهرتلهیکردن و ههلات ههلاتی، خۆی له مالتیکی ده رگا له سهر
پشت دهپهستی، نهو ماله گهورهیه مالی مامۆستایهکه، وا تینگه م هاشمی
ناوه.

ئیتسا، مالی مامۆستا بیست ههلاتووی له ئامیز گرتووه، وهلهکه بهعس
بۆن دهکن، گزوگوم به سهردا دهدهن و بیست و یهک کهس قۆلبهست
دهکن و دهبن.

بیستهکه بووه بیست و یهک، ئاخ ر عهذانی کوری مامۆستاش، به ئاگری
ئهوانهوه دهسووتی.

دوو سنی شهوئ له بهندیخانه ده میتنهوه، دیاره بهندی عارهبا مینا بهندی
رۆمیا گرانه، دوايوهی کوتکتیان دهکن دهیاننترنهوه.

ههر له بهری ئازادی سهرئ له دوو براهه دهدهم، نهو دوو براهی له
وهزی یهکهمی خۆپیشاندانی بۆ خۆپیشاندانی سهریان پیوه نهبوو، له کوئ
بزت کردبان، له ناو خۆپیشاندانی دهتبیننهوه. لهگهلهو دوو براهی زووتر
له (کووران) ئه هاوپۆل بووین، مالتیشیان نزیکه وئ بوو.

ئهو رۆژهی له بهری ئازادییهوه خۆپیشاندانی به ناو مالهکانی زانیاریدا
کشا و نهگهیشه شهستی، ئهمن دهوری گرت و به ناو کهوت و ههر یهکهی
به لایهکدا ههلبری، ئهوانه لهوئ بهردهستناکهون، بهلام له نیوهی شهوئ له
شیرنهی خوئ به سهریان داهن و له ناو نوینی لولیان دهدهن و یهکسه ر
بۆ کونه رهشهی بهعسیان.

دوای ئازادکردنی، سهرداریان خۆلای سهرنی له سه رگهرا، سال
وهرسووراوه و نهسووراوه، به چیا کهوت، سه رتیبیان له ناو کتیب و

خویندنه‌وه مایه‌وه، یه‌ک دوو جاری دیش ریڼی به زیندانی که‌وته‌وه، چاری نه‌ما، ئه‌ویش شاری جی‌په‌یشت و گه‌یشته شاخ و خوی له ته‌ک تفه‌نگ و فیشه‌کدان دینه‌وه.

سه‌ردار هر ئه‌و سه‌رداره‌یه که به زمانی تفه‌نگ (هینی)‌یه‌کی وای له برابم زه‌نگه‌نه‌ی پاریزگاری هه‌ینی شار کرد، چ پاریزگاری هینی وای لینه‌کرا‌بوو.

سه‌رتیپیش، ئه‌و کوپه‌ی کتیب سه‌رگه‌ردانی کرد.

نه‌ریمانی به‌لاش‌اوه‌شم به سه‌رکرده‌وه، ئه‌و کوپه‌ی بۆ نازادی گیانی خوی لا به‌لاش بوو.

له گه‌ره‌کی ئازادی ده‌مینمه‌وه و له پشت کاره‌یا، دلشادی به‌سه‌رده‌که‌مه‌وه، نه‌به‌ردیی ئه‌و دله‌یه هر ده‌بی (رزگاری) بیگیریته‌وه، خو‌ترمه‌که‌ی ده‌ستی وی هینه‌ی فانیله‌که‌ی بارام ده‌نگیده‌وه و خو‌پیشاندانیکی پیده‌ناسرایه‌وه.

ئه‌و کوپه‌ له گه‌رمه‌ی خو‌پیشاندان نا، له په‌رته‌وازه بوون و گه‌پانه‌وه تووش ده‌بی، له‌گه‌ل (کریکار) له به‌ری قه‌لاته گچکه (قالینجاغا) وه به‌ره‌و مائی ده‌بنه‌وه، گزوگوم ده‌وریان ده‌دن، قۆلبه‌ستیان ده‌کن و هه‌لیانده‌نه ناو ترومبیل و به‌هه‌رانه‌وه باژۆ لۆ زیندانی.

ئه‌و دلشاده له ریو‌بانی تاو ناتاوئ له شیوه‌ی بارانی به‌هارئ، تیبه‌لده‌کرده‌هه‌رانی، بی‌هه‌یران هه‌لینه‌ده‌کرد، ئه‌و چه‌ند رۆژه‌ی زیندانی داخوا بی‌هه‌یران چۆن به سه‌ربرد‌ی.

ده‌گه‌ریمه‌وه رزگاری، دیداری کوپیکی سه‌ربه‌گۆبه‌ندی مال له سیتاقانی خواری، ئه‌و یووسفه سۆسیالیسته له چ یووسفان نه‌ده‌چوو، پشت به دووکه‌ل و سه‌ر به گیچهل بوو، هه‌بوو دادوبینادی بوو له ده‌ستی، که‌م که‌س ده‌ویژا له لای راه‌وستی، ناخر به‌رک و به‌ریشتی نی پر بوون له په‌ره‌ کاخه‌ز، کاخه‌زی قاچاخ، ئه‌و په‌رانه‌ی سه‌رپه‌رانیان به‌ دو‌اوه بوو، ئه‌ز له سه‌ر زۆر لادیواری رزگاری په‌نجه‌ی ئه‌وم به سه‌ر (برووخی و بژی)‌یه‌وه ده‌دی، ده‌ستخه‌ته‌که‌یم ده‌ناسیه‌وه.

ئه‌و رۆژه‌ی (رزگاری) خوینی بۆ رزگاری رشت، ئه‌و له‌وئ به‌رده‌ست

نهكهوت، بهلام شهوئ ئهمن به چاوساخى جاشى له ناو جى دهريدههينن، پهلبهستى دهكهن و دهيبهن و چينه لئدانىكى باشى بؤ دهكهن، شهويك دهيهيلنهوه و به لهش نهرمكراوى دهينترنهوه و به زمانى دؤزهخ پييدهلين:

بلى، به كوراني رزگارى لهوهو دوا له ئاست ميرى و سهروك، زمانيان به خراپ بگهري، قهناوه به چاوى خويان دهيين.

بهلام رزگارى له ههروگيفان ناپرينگيتهوه، له ئه رهقيب ناكهويت و برووخى و بژيى خوى دهليتهوه.

سهه بهگوبهندهكش، پاشترئ ربي چياى گرته بهري.

له رزگارى دهمينمهوه، بؤ ديدهنى ئهوه كورپهى هاوينىكى له زيندانى ههوليز و كهركوك كردهوه، له بههاردا به رهنگى بههاري بزربوو، دههوه پاي زهرد زهرد به نيوه مردويى هاتهوه، گهنجىكى گهپناس و ميترخاسه، بهلام خو دهرناخت، كهس له زارى نهبيستوه نازايهتبهكى خوى گيپايتهوه، تا بليى كهه دووه، تا نهيدويى نادوي.

ئهو كورپه كهمدووه خاكپهروهه ناوى عومهره، له خوپيشاندانهكهى لاي باخى شار و چاخانهى كرپكاران گيرا، نزيك ئهوه جيهيى سهلاح جهوههري تيا له خووين گهوزا و خوپيشاندانىكى به ناوكرا، لهويى گيرا. هههوهو پهيداپوونهوه، ئهوه بي سهروشوين ما، ليتبوردهكه دهرنهچووبا، چاوى به رزگارى نهدهكهوتهوه، باشبوو به خولى دووهه راگهيشت و له ئيمه دانهبرا، دواتر له زانكوش به هاوپولى مايهوه.

عومهه چ ئهشكهنجهى ئهمن و خاسه نهمابوو، نهبيينى، لئ پنتى ترسى لئ نهنيشتبوو، له پيشتر پتر له سهه خاكپهروهري خوى رشتتر بوو.

بهرمه چهند گرتهيهكى كورتى ناو زيندانى نيشانى من دايهوه، ئيك لهوانه مامؤستا رؤستهه باجهلان و پشيلهكه بوو.

ئؤستا سهري لهه مامؤستايه شاعيره زيندانه دهدهم و بهمياوه مياوى ناسكى پشيلهكهوه ديمهوه، رزگارى تهنها قوتابى نا، مامؤستاشى دههاتته دهركردن و گرتن و بهندكردن، باجهلان مامؤستاي كوردى بوو له كوردايهتيش خوى به جينشيني خانى و حاجى دادهنا، له بهرهى ميللهت

رادەوہستا.

رۆستەم باجەلان لێرە و لەو ئێ پلاری توندی لە میری دەدا و بە زمانی خۆی نەدەوہستا، زماندراو ئێ زمانی لێدەدات، ئیدی مامۆستای قوتابخانە لەتەک ھەندئ لە قوتابیانی دەکەوتتە بەندیخانە، لەو ئێ پشیلەیک لە شیوہی پشیلەیکە ی بورھان جاھید دەبیتتە میوانی، ئەویش جاھیدانە چەند کۆپلەیکە بۆ دەلی.

کاتی چوومە سەردانی، پشیلەیکە بۆ خویندەمەوہ.

ئەز ئەگەر بە گیراوان پێدابچم و یەک یەک بە سەریان بکەمەوہ، وەرزیکی پێدەچن، ئەگەر سەربردە ی ھەر یەکەیان بخەمە یەک رستەوہ، ھەزار و یەک شەوہیی دەردەچن.

بۆ دوورکەوتنەوہ لە کەشی گرتن و راوانان، وا چاکە بگەریمەوہ مندالی، ھەندئ گرتە ی ھینی پێشانبدەمەوہ کە ھەو کە بیرمکەوتنەوہ.

خۆشەويست سەر دەرگەي مزگەفتى شەش بەنجە

زۈ، ھيژ يادکردنەۋە بەۋ دەر دەي دواترى نەچۈۋوبۇ، بېرا من دى، سال رۇژىكى ھەبو، لە چ رۇژىكى نەدەچۈۋ، شىرن شىرن، ھەنگىنى لە زارى من لە ھەنگىنى ناۋ كۆلكە داران شىرنتر بو. شار دار و دىۋارى خۇي لە شىرىنى دەگرت، شار خۇي لە دەف و زايلەي ئەي (خۆشەويست) دى دەگرت، بى دىنىش چ كىشەي دەگەلى نەبو. ئاخىر ئەۋ خۆشەويستەي لە دەف و زارى دەفزەنانەۋە، لە مزگەفتى گەۋرەي ناۋ قەيسەرى و مزگەفتى حاجى لەقلەق و شىخە رەشكە و شىخى چۇلى و قىبلە خوار و حاجى مرادى جوو و دەرۋىش برايمەۋە، دەگەيشتنە ئاسمان و لەۋيۋە لەگەل ھەۋرا بە سەر شارا لە شىۋەي يەكەم بارانى پايزى تەپيان دەكردىن، ئەۋ خۆشەويستە ئەۋ پەيامبەرە نەبوو تىر و شىر بسوى، ئەۋە نەبوو كە لە رۇژانى ھەينى لە زارى ھەندى مەلاۋە لە شىۋەي دەرگاۋانى دۆزەخ خۇي نىشانىدەدا، پەيامبەرى ئەۋ رۇژە شىرنە ئەۋ پەيامبەرە نەبوو كە لە ھەندى كىتەبەۋە جەنگاۋەرىكى شىر بە دەست بو، دەستى نەدەپاراست و مى پەلدەدا.

پەيامبەرى ناۋ زار و دەفى دەفزەنانى شار لە گوپى من، لە دىد و ئەندىشەي من، لەرېنەۋەي دەف بو، روۋناھىي چرا و لۆكسى بو، لوقم و پاقلاۋە و خۇشاۋى مېۋى سۈۋسى بو، نارنە دۆزەخ و بەھەشت چەند لە دەستى كەۋيار بو، ھەر ھىندەش لە دەستى ۋى.

خۆشەويستەكەي سەر زار و نىۋان زرىزەي دەفى دەستى دەفزەنانى ئەۋ رۇژەي سال، ھىند نىك بو لە شار كەس باۋەرى نەدەھات خەلكى بىابان بى، لەۋ رۇژە زمانى ھەمە شىتى دەزانى، چلكى بەخۇكەي لەبەر دەكرد.

دەفزەنانى ھەينى شىر، مەۋلۇدخوئىنانى ھەينى شىر چەند شىرن

په یامبه‌ریان کردبووه هاوشاری.

بیرمه، له پیش مزگه‌فتی شه‌ش په‌نجه‌ی ناو قه‌یسهری، ئیمه پینج شه‌ش
بۆ گه‌یشتنه شیرینی مه‌لوویدی، پاقلاوه و لوقم و خوشاو، ریزمان
به‌ستبو. له هیکرا له سهر دهرگه‌ی مزگه‌فتی بووه هه‌را، دوو پیاو پیس
تیکگیران، دوو سی که‌س که‌وتنه ناو‌بژی، ئه‌وه‌ی له‌وی دی پیرتر ناوه‌ستن،
گۆپال هه‌لده‌شه‌قینی و به‌ کۆخه کۆخ ده‌لی:

له سهرت ناچن، ئه‌و خوشه‌ویسته نازداره، ده‌که‌یته عاره‌بی پینخواسی
خوانه‌ناس.

ئه‌وی دی سه‌رباده‌ت و ده‌لی:

وای له‌و که‌ره پیاوه، حه‌فتا سه‌اله به‌ عاره‌بی نوێژ ده‌کات، نه‌یزانیوه
خۆشه‌ویستی گه‌وره‌مان عاره‌به! باشه خۆ من گووم نه‌خوارد گۆتم:

یا مووحه‌مه‌دی عاره‌بی، هاواره...

پیره‌ی له‌و پیرتر، به‌ زاری پر تفه‌وه:

سه‌گباب دیسان گووه‌که‌ت خوارده‌وه، کردته‌وه عاره‌ب! ئه‌دی من که‌نگی
به‌ عاره‌بی نوێژم کردوه؟!

باشبوو لیکیان دوورخستنه‌وه، ترسی من له‌وه بوو شه‌ر درێژه بکیشی و
به‌ بن خه‌لک بکه‌وین و شیرینی روژی هاتنه‌ دنیای ئه‌و خوشه‌ویسته به‌ر
نه‌که‌وئ که‌ ئه‌وه‌ته له‌ سهری بۆته شه‌ره گۆچان.

راستیتان ده‌وئ منیش هه‌ینی باوه‌رم نه‌ده‌هات عاره‌ب بی. حه‌زیشم
نه‌ده‌کرد که‌س به‌ عاره‌ب ناوی به‌ینن، له‌و پیره گۆچان به‌ده‌سته‌ش پتر به
ده‌سته‌واژه‌ی (مووحه‌مه‌دی عاره‌بی) تووره‌ ده‌بووم، به‌لام له‌ سهری
نه‌ده‌هاتمه وه‌لام و شه‌رم بۆی نه‌دکرد.

بیرمانه‌چی هه‌ر گۆچان به‌ده‌سته‌که‌ی سهر دهرگای مزگه‌فتی شه‌ش
په‌نجه‌ نا، ژن و پیاوی دیش هه‌بوون، نه‌یانده‌زانی نوێژیان به‌ زمانی
عاره‌بییه، بیرم‌دی گولی کۆسارانێ نه‌نکم کاتی له‌ عاره‌ب تووره‌ ده‌بوو،
ده‌یگۆ:

زمانه‌کشیان زمانی بنیاده‌م نیه، هی شه‌یتان و جندۆکه‌یه.

جاری کەسی پینگوتبوو:
نەنئ، وا مەلئ، گوناھت دەگاتی، قورئانیش بە عارەبییە، نوێژی توش بە
عارەبییە...

گولی کۆساران چەند سۆر بوو، سئ هیندە سۆرتەر هەلگەپابوو:
درۆیان مەکە، قسان هەلمەبەستە، نوێژی من یەک قسەى عارەبیی تیدا
نیە.

+ ئەدى کوردییە؟ دەبزاتم ئەنەعمەتە چیە؟
- واز لەو قسانە بیئە، ئەووە زمانی خودایە، کەس تیناگات.
+ ئاخەر ئەووە بە زمانی موخەمەدە، ئەویش عارەبە و خەلکی عارەبستانە،
ئەو جیتیە ئەتق سەرت لیدا و ماچت کرد و...
- کورم، واز لەو قسە بئ کەلکانە بهینە، سەرم ئیشا، موخەمد عارەب نیە
و تەواو، خۆشەویستی هەمووانە.

خۆشەویستەکەى ناو هزر و خەيالى گولئ کۆساران، هەمان
خۆشەویستی مندالیى من بوو، شیرن بوو، بۆیى حەزمدەکرد سائى جارێک
نا هەموو سەرە مانگیتک یادى هاتنە دنیای ئەو با، شیرینیم خواردبا و گویم
لە دەنگى دەف و مەولوودنامە با.

ئەو شیرینی و دەف و زاری شیرینی گولئ کۆساران و گۆچانی پیرەکە و
ئەوانە لە مندالییمەووە لەگەلم هاتن و لیم نەبوونەووە، بۆیى دوور نیە لەبەر
هەندى بئ هەوکەش حەزم لەو یادەیه، یاد بە شیوەى پيشانى.

كۆنترين ترومبيل

ههولير نيو سده و شتى پيش ته پواري پيري سوارچاكان ترومبيلي گه يشتى، به لام پيري سوارچاكان بهر له ههردووكان ترومبيلي ديتبوو، به گۆتهى گۆتبارى:

سالى جهنگ، گه رمه ي جهنگى گه رمى گيتى هه ندى سهر بازى ئەله مانى نازانم له چ ريوه ترومبيليان هيتا و به سهر قه لاتيان ئىخست، شار چاوى زهقبووه، ئاخىر پيشترى ده عباي واي نه ديتبوو.

پيري سوارچاكان ده لى:

من پيشتر ئەو ده عبا به م له لاي مووسلى ديتبوو.

هه چى كوربه كه ي پيري سوارچاكانه، ده لى:

كۆنترين ترومبيل به ساله كه وه له خه يالم مابى، ئەوه ي عه لى گاوره، ئەو ساله ي شار بن ئاو كه وت، ده وري گيرا، دوو روژ رى به ريبوار نه دا، ترومبيله كه ي عه لى گاويريش له كه سنه زانى مايه وه.

كوربه كه ي پيري سوارچاكانيش به كيك بووه له سهر نشينانى عه لى گاور، نيوان ترومبيلي ئەله مانى و عه لى گاور پيده چيت بيست سالىك بيت.

ئەدى نه وه كه ي پيري سوارچاكان له كوئى و كه نكي ترومبيلي دى؟

رهنگه له وه بهرى گۆمى مراويان، ساله كهش هه مان ئەو ساله بوويت كه بابى بووه مراوى.

بيرمه كه به گر هگر له سه ره كۆلانى په يدا بوو، له هارژنم دا و هه لاتم، ئاخىر ده عباي له و شيوه به له ناو هه قايه تانيش نه بوو.

بيرمه له دهفته رى ياده وه ريم ديرۆكى ديتتى ترومبيلم وا تومار كرديبوو:

با پيرم بهر له شار ترومبيلي دى.

منيش بهر له دى. باييشم له و نيوانه و له ناو لافاوى.

ژنی لاق رووت

هیند مندال بووم، هیچم له رووتی نه ده زانی، به لام نازانم لؤ چه زم له رووتی له شولار ده کرد، سه یرم به داپوشین ده هات، کاتی دایکم ده یگؤ: کورم گهل و گونت داپوشه، شهرمه.

دامده پووشی، به لام چه ندی سهرم دیناو ده برد، له نگیه کم له رووتی خوم نه ده یته وه. خو له گهرماوی ژنان ئه وه موو ژنم به رووتی و له گهرماوی پیاوان ئه وه موو پیاووم به رووتی ده دی، چ له نگیم نه ده دی، باشه بوچی رووتی له گهرماو ئاساییه و له ده ری گهرماو شهرمه، تینه گه یستم، ئیستاش باش تینه گه یستم.

دیته وه بیرم بو یه که م جار له دهره وه ی گهرماو و له چه وشه ی خو مان ژنیکی لاق تا سهره وه ی چوک و بن ران روتم بینی، پیلاویکی بن بلندی له پی بوو، دایکم ته نه که یه کی بو هینا و نیمده ریکی گچکه ی له سهر دانا و ژنه له سهری دانیشتم. من له بهر ته ماشا کردنی شته باریکه که ی بن پیلاوی، ریک بن پاژنه ی ناگام له هیچ نه ما، چه زنده کرد وه ک پشیله، به پندزه بچمه کن ته نه که که و ئه وشته باریکه بگرم که به لام وه عه نسیکه بوو، ئه و ژنه به خو وه یه چوئن له سهر ئه و دوو باریکه راده وه ستی که ههر هیتده ی په نجه یه که ئه ستوور ده بوون، ته ماشای سپیتی لاق و لوولاق و رانه کانیشم ده کرد، دیاره سپیتی وای کرد بوو چاویان له سهر هه لته گرم، سپی سپی، له سینهی که و یاریش سپیتر، نا...

ئه و ژنه لاق رووته سسته ری ناو بوو، وام زانی سسته ری ناوه، نه مزانی سسته ره، دواتر که گویم له گورانیی (ده وهره وهره سسته ری...) ده بوو، ههر وام ده زانی له سهر سسته ره که ی سهر ته نه که ی چه وشه ی مالی ئیمه یه تی.

ئەسپە سەرىنە

لە ديوەخانى سەر تەپرەكى پىرى سوارچاكان، دواى پايدۇسى دوا مئىوان و چۆلبوون، زۆر جار ان دوور لە چاوان سوارى ئەسپە سەرىنە دەبووين و دەمانكرده مەيدانى خۇمان، بە سەر لىبادى لىرەو تائو سەر درىژ، سوارسوارانئىمان دەكرد، بالىفى هەينى خۇشروبوون، بە هەچەيى باليان لى دەرسكا، لە پىئىسبركىى ناو ديوەخانى هەر يەك لە ئىمە لە سەر ئەسپى خۇيەو، بە دەنگىك كە خۇشمان ئەماندەناسىهوه:

من باپىرەم، لە خرتان باشتەر دەبەزم، دەبەمەوه.

لە سەر پشتى ئەسپى سەر لىبادى، هەموو دەبووينە پىرى سوارچاكان و كەس نەدەبەزى، بىر مە ئەسپەكەى من سۆر باو بوو، پنتى شىنى تىدابوو، شەوانىش سەرم نەكر دبا سەر وى، خەوم لىنەدەكەوت، ئەسپى من لە تەنكىشەو پەپ پەپ پەرمووچى هەلدەدا و ئەو ناودى پردەكرد و دەتگوت رىوى بە ناو كۆلىتى مرىشكان وەر بووه.

بەر لەوھى سىبەرى گولى كۆساران، لە پەنجەرەكەى پشتەو دەركەوئى، بە پرتا و پەپ پەپ پەرمووچەم خردەكر دەو و لە زگى ئەسپم دەپەستەو و دەمكر دەو بەلىفى پىئىش غارغارانى، جارىك خراپم بەسەر هات، بى ناردنى سىبەر، لە هىكەو گولى كۆساران بە سەر داهات، بە دەنگىك قىژاندى من لەرزم گرت، پەلامارى دام، گيانم هاتە سەر كونه كەپووم، بە دەنگىك بە هى وى نەدەچوو، گوتى:

هەر ئىستا هەرچى پەپە مووچەى بە گۆرپىت وەر كرددووه، بە زمان هەلىدەگرىتەوه.

خەنى بووم، ئاخىر من دامناوو بىمكوژىت.

زمانم بۆ پەرەمووچەیین دەرھینا، توند دەستمی گرت، زور ترسام، خواپە
چم لێدەکات؟

ئای! توند لە باوەشمی گرت و ماچ ماچ، بیست ماچی گەرمی لیکردم،
گوتی:

کورم، بە قەستیم بوو، چون دلم دئ بە زمان پیت ھەلگرمەوہ.
گولی کۆسارانئ نەنکم ھەر ئەوہی لئ دەوہشایەوہ، ئەنگۆ نازانن ژنیکی
چەند میھرەبان بوو.

ئەو رۆژەہی ھەوایی مەرگی ھات، گریانئ گرتمی، پیری سوارچاکان لە ناو
گۆرەوہ ھاتە قسە، ئەو نەبا پیندەچوو کربیمەوہ.

وای، دیسان باس باسی مەرگە!

لەو ھەوآلە جەرگبەرەوہ گەیشتەمەوہ کوندەلان و گونی کوندە.

بەلام با جارئ سەیریکی شەری ران و بال بکەین.

شەرى پال و ران

مالى له سەر بەستى، سى كۆلان له سەرىنى مالى مە، بەلام وەك ئەوھى له سەر بانى مە بن وابوو، ئاخىر له كاتى شەرى حەفتانەيان شەپە مست و تەپەى پىيان ھەراسانىان دەكردىن، شەپ دەكەوتە كۆلان و پىش مالان. ئەو مالى حەفتانە شەريان ھەبوو، شەرى سەر جەمى ئىوارە، شەپەكەش ھەمىشە له سەر پال و ران بوو، كەس نەبىست سىنگ شەپ بنىتەو، له سەر ھەندى گەپەك ناويان لەو مالى نابوو: مالى پال و ران.

مالى پال و ران درەنگ ھاتتە گەپەكى، زوو، سال وەرەنەسورپاوه بارىانكرد. ئەو رۆژەى بارگەيان تىكنا، گەپەكى بەلاشاوھ كۆلان كۆلان ھەناسەى ئۆخەى ھەلگىشا، ھەبوو له خۆشى باركردنى ئەو مالى مەرىشكى كوشتەو، مالى ئەو كچەى خالىد چاوبەخال له سەر چاوى وى چىنە لىدانى باشى خوارد، سەنگۆپەكيان كوشتەو و لەگەن لەگەن گۆشتيان بە سەر مالاندا بەشەو، شاتكە شىت گۆتبوو:

ئەگەر گەپەك حەفتەى دوو ران و دوو پالى ناردا بۆ مالى پال و ران، كەس شەرى وانى نەدەدى.

حەمەد مەستان گۆتبوو:

مندال بابى ئەوھايان ھەبى، كەلەشى گاشيان له پىش بى، پىكنايەن و له سەرى بە شەپ دىن، رۆژى دوو فەبادەى خواردبا، دەبوو باب، ھەينەك بە زۆر دوو سى پىكم بە قورگىوھە كرد، ئەو رۆژە بەشى خۆى دابووھە مندالەكانى و شەپ بەرپا نەبوو.

پىاوھەكەى مالى پال و ران كە پىدەچوو تۆزى تامگىل بى، گەلەك پىركىش و چاوبىرسى و نەوسن و بى بەزەبى بوو، ژنەكەشى دەتگۆ مەرى خودايە،

میشی له زاری خوی نه ده کرده وه، هفته ی جارئ مریشکینکیان ده کړشته وه، سینگه کهش ده بوو له پینش باب بی، ران و بال و ئه وانهش بو دایک و چوار مندال له جمکه که. ئه و ژنه به دوو زگ و له ماوه ی دوو سال چوار مندالی هاوشیوه ی یه کتری خستبو وه وه، کهس له یه کتری جیانه ده کړدنه وه، هر له به ژن و رنگ نا، له دنګیش له یهک ده چوون، ده تګو له یهک هه وکه وه لسه ده کهن. کاتی له کولانی ده که و تنه دوا ی یه کتر، سئ چوار جوینیان هه بوو، به یهک شپوه و بهرز و نزم ده یانگوته وه، دوا ی ئه و هه موو ساله ی جوینیکیانم وهک خوی له بیرماوه:

رانه کهم، کوره رانه کهم، بیخوی بابت ده گیم.

ئوه ی رانه که ی فراند بوو، به دم غار و گاز له ران دانه وه:

سه گباب لیم گه ری، با له گه رووم نه په ری.

له کولانی مه، له گه ره کی مه، هئ له و ماله چ مالی نه بوو، له سه ر گوشت ده نگیان لیوه هاتی و قره قریان کردی. مالی مهش هه نی هه هفته ی جارئ گوشتمان هه بوو، ئه گه ر نوره ی مریشک با، هی ئیمهش یهک مریشک بوو، دایکم له مارکس یه کسانتر دابه شی ده کرد، ده هات گوشتی له هتسک ده کرده وه، سینگ و ران و هه مووی پشک پشک ده کرد، به جه رگیشه وه، هتسکه کانیش که بایی که لینی ددانش گوشتیان پیوه نه مابوو، ئه وانیشی که رت که رت ده کرد و دابه شی ده کردن، بابیشم هه رگیز به شه گوشتی خوی ته و او نه ده کرد و هه ندیکی دابه شده کرد، ئیمه ی مندالیش جاروبار پشکه گوشتمان له نئوان خومان ده گورپه وه.

دایکم جاریک به ژنی مالی بال و رانی گوتبوو:

توش وهک من گوشته که دابه شبکه.

ژنه گوتبوی:

پیاوه کهم سینگی نه بی، مال کاوول ده کات، ئه وه ی توش به من ناکری.

من دره نګتر زانیمه وه، له زور مالی تریش سینگ تایبته بووه به باب.

گونی کونده مهر گبه ریتنه

نه نه همیتان تایه کی هاتی، په نجهی ده سو تاند، نانی ده برژاند، له نیوان دوو کیله بووز درتژیان کرد، پتر گهرم داهات، ئیزرائیل گه یشتی، به بهر چاوانه وه گیانی سپارد.

به وه هواله وهک گووژارک تاله گونی کوندهم بیرکه وته وه. مندال بووم، هیند مندال، زارکی کوندهم ده کرده وه، لی نه مده زانی گرییده مه وه، روژه کی نه خووش که وتم، گوتمه نه نه گولی کوساران: نه نه، تام لیته.

هات پشتی په نجهی شاده و زیزنه قووته ی له سهر نه نیم دانا و گوئی: کورم، به لات نیه، له گونی کونده ی فینکتری. گونی کونده چیه؟

دواتر پیکه وتم کونده ی ئاوی کونده ی بن که پروکه ی بهر هه تاوی، نه گهر له پیستی نیری بی، دوو گونی ره شی گه وره ی جوانی هه س، له قرچه ی گهرمای ده ست بگه یه نه نه و جوته گونه، سارد سارده، سارداوه، له کانپی گهری سوژ ساردر، ده لینی هه ر ئیستا له چاله به فری سه فینت دهر هیتاوه. بیرمدیته وه، گولی کوساران ده یگو:

تای مهر گیشیت بیتنی، سهر بنی به گونی کونده وه، ساردا یه تی چابوونه وه ت دیتی.

منیش کاتی بیستم، گولی کوساران به هوی تا لیها تنه وه مردووه، له بهر خوومه وه ده میرسی:

گونی کونده قات بووه؟!

نه و روژه ی هه واله تاله که م چه شت، خو م نه گرت، وه کات ری گورستان، ری پییری سوار چاکانم گرت، چوومه سهر گوربه که ی و هه والی مهرگی

گوله‌که‌ی خوئی، گولی کۆسارانم داین.

سهرم به کیلی پیری سوارچاکان کرد و بۆ گولی کۆساران گریام، بگری بگری، فرمیسکم سی ریز سی ریز ده‌هاتنه خواری، گۆرم ته‌رکرد، به ده‌نگی به‌رز ده‌گریام، هیئد به‌رز پیری سوارچاکان بیستی!
له هیکرا ده‌نگیک ناسیمه‌وه ده‌نگی پیری سوارچاکانه:
به‌سه مه‌گری، ده‌مری...

هیئده له خۆم هه‌لدا، به‌رزه‌پین هه‌ستام، رۆژ له سه‌ر ئاوابونه، موچرکی له بنی پیمه‌وه سه‌رکه‌وت له ته‌وقی سه‌رمه‌وه ده‌رچوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به شمشیر له باری دریزی دوو له‌تت بکه‌ن وابوو، ترسام، به هه‌لاتن گۆرستانم به‌جیه‌یتشت.

له ری چهند جاشیکم دی، ئه‌وانه‌ی له ترسان نه‌ده‌ویزان شه‌وان له مالی خۆیان بخه‌ون.

یه‌کیان پیده‌چوو منیش به جاش تینگه‌یشتی، پرسی:

ده‌لئی چه‌کت پینیه‌؟

باشبوو چاوه‌رپی به‌رسفی منی نه‌کرد.

باداواى نازاد

باداوا ليرهوه هەر تهنهنگهاويزيژى دووره، ئەگەر كهوتينته بن تهنكه تهمتمانيشهوه، له سەر بانى مالى مهوه دارخورماكهى جوان دياره، باداوه له پههگهى شاره، هى له ماله كۆنهكانى، ئەوانى دى ههمورى قور و تهنكهنه، كۆلانى واى تيدايه، زهلامى تهنكه ستور تياوتى پتوهى ناچى، نهخشهى باداوه شهيتانيش سهردههرى لى دهرناكات، موختاريش تيدا بزر دهبن، له پيكهاتهى باداوه گهري، نه به من نه به كهس شهنوكهو ناكري.

باداوا تا بهره بهرى ئيواره له دهست حوكمهته، دوايه پيشمههگه تيدا دهسهلاتداره، چاووي، هيمان خور هينده لار نهبوتهوه بگاته سهر مناره، منارهى چوليم مهبسته، ئەوهتاشاتكه شيت گوتهنى:

جاشى جانگهيز لوهلى تهنهنگيان له شيوهى كلك به لارانياندا شوپرکردوتهوه.

لۆه لۆه به هەر دوو ديوى گورستانى سهيد مارفدا بهره و شار شوپردهبنهوه، هيژ نهگهيشتونهته راستى مالى مه، پيشمههگه پتوهه دهبن، باداوه مينا تاچه دارخورماكهى، بهرى سهركيشى دهگرى.

باداوا له تاريكهوه بو تاريكى ئازاده و به ئاشكرا بانگى ئازادى رادهديري، شار ههموو شار خوزى بهوه گهههكه قوراوى و خولاويه دهخوازي، ئەو گهههكهى زورى هههه زورى كۆلانهكانى ئەگهه دهستكورتى و بى جيبى نهبن، كى شهويك و يهك دانه روژى لى دهژى؟ ئەوه ئازاديه وا دهكات تهلارنشين خوزگه به كۆليتيكى شهوانهى ئەوي بخوازي، ئاخ له وان روژان مهگهه هەر شارنشينانى ههينى بزائن بهعس چتويى دهستى له ههوكى شار نابوو، ههناسهبركى پيكهوتبوو، لهو روژانه باداوه جيبى ههناسهدان بوو.

بیرمه له و سه‌روبه‌نده سه‌روبه‌ندی ئازادیی باداوا، پیری هه‌بوو، که‌می شیتۆکه‌ش دیار بوو، مالیان له به‌ری موفتی، هینده دور نا له کومبه‌تی مه‌لافه‌ندی. له دواى ئه‌و سه‌له‌ی مه‌لا مسته‌فا چاری مه‌رگی شوپشی دا، ئه‌و پیره باوه‌ری به هه‌ستانه‌وه‌ی شوپش نه‌مابوو، زۆر جار ده‌یگۆ:
باپیرم له گۆرئ راستیتیه‌وه، شوپش سه‌ره‌له‌ئاداته‌وه.
چه‌ندی ده‌یانگۆ:

ئه‌وه‌تا شوپش، پیتشمه‌رگه‌ وا گه‌یشه‌ باداوا.
ده‌یگۆ:

واى له‌و شینه‌ درۆیه، باداوا ئه‌سحابه‌ی تیدا بئ، پیتشمه‌رگه‌ی تیدا نیه.
ده‌یانگۆ:

ئه‌گه‌ر باوه‌رناکه‌یت، شه‌ویک له‌ باداوه‌ رۆژ بکه‌وه، به‌ چاوی خۆت شوپش و پیتشمه‌رگه‌ ببینه.
هه‌ر به‌ زار نا، به‌ ئاماژه‌ی ده‌ست و چاو و برۆ، ده‌یگۆ:
درۆیه، درۆ...

به‌ خۆی ناوه‌ستی، شه‌ویک بۆ دینتی پیتشمه‌رگه‌ ده‌په‌ریته‌وه به‌ری باداوه، ده‌یانبینی، به‌لام باوه‌رناهیتنی، پیتانده‌لی:
ئیه‌ هینده‌ی له‌ جاش ده‌چن، له‌ پیتشمه‌رگه‌ ناچن.
له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ قسه‌یه‌ پیتشمه‌رگه‌ی پالیکى پتوه‌ده‌نی، ده‌ستی له‌ دوو جئ ده‌شکئ. بیستمه‌وه‌ گۆتبووی:

نه‌مگۆت نه‌ شوپش هه‌یه، نه‌ پیتشمه‌رگه، نه‌ ته‌ره‌ماش.
جاشه‌ که‌رگینه‌که‌ش پینگوتبوو:
نه‌مگۆت ئیمه‌ له‌ وان باشتترین!
پیره‌ی ده‌ستشکاو گۆتبووی:

تۆ له‌ هه‌موو شتان هه‌لمه‌دئ، برۆ که‌ری خۆ بگئ و بکوژه.
وا باشه‌ ئه‌و جاشه‌ له‌ بن لادیواره‌که‌ی باداواوه‌ بخرینه‌ دوو سه‌ی رستانه‌وه.

جاشى بن لادىوارى

لەو ئاقارە تاكە لادىوارە بە پىئوھ مابىتەوھ، ئەوئىش پىئدەچى خودا بۆ كەرى ھىشتىتەوھ، ئەوھتا ھەر كەرى جىيەكى بخورى و جىي گەوزىن نەبىنئتەوھ، دى لامل و پىشتى لەو دىوارە دەخىشىنى و خورشتى نامىنى. لا دىوار لە كۆشك و تەلارەكەى مەلا فەندى ماوھتەوھ، وئىنەى تاقە دارخورماكەى بەرگەى سەختى رۆژگارى گرتووھ، دىوار ئەو ھەموو باوبۇران و تەپ و تووشىيەى دىتووھ، كەچى ھەر بە پىئوھىيە و نەكەوتووھ. دىوار لە ئاقارە، چوار دەورى چۆل و حۆلە، ھىند چۆلە وەك دەلئىن: بېرۇ كەرى تىدا بگى.

ھەر واش كەوتەوھ، ئەو جىيە لە بەر كەر و كەرگىيان بە بەر نەدەكەوت، ئەوانەى ھەر كاتى ھەزى كەريان ھەستابا، بە كەرىك و مستە جۆيى يان بەركى پەلكە نانەوھ لەوئى بوون، ھەمدە مەستان دەيگۇ:

باشە كەر لە كوپ ئاوس نابى، دەنا گەرەك پىر دەبوو لە جاشكەبنيادەم. ئى، ئەوجا با بگەينەوھ جاشەكەى لە مەر خۇمان، جاشەكە تازە بووبووھ جاش، دىتبوويان لە بن لادىوارى ئاقارى، تەنگ بە ملەوھ وا لە گز جاشماكەرىكە. ديارە چەمووشە و راناوھستى، لووشكەيى رادەوھشىنى، جاش تووپرە دەبى، خوئىن بەر چاوى دەگرى، نايكاتە نامەردى! تەنگى لى رادەكىشى، سى چار فىشەكانى پىئوھدەنى، لەوھوھ جاشى كەرگىيە بە دوا دەكەوئى، دەلئىن گوتبووى:

نىوھى گەرەك كەرگىنە، ھەر ناوى من بەدە.

من گۆرى ئەو جاشماكەرەم دىتبوو كە بە دەستى جاشەكە كۆزراپوو، دوايوھى سەى بەرەلا بەشى خوئان لى پچراندبوو، چەند شەقاوئى دور لە دىوارەكە خرابوھ قۆرتىكەوھ، خۆل و بەردىان پىدا دابوو، شىوھى گۆرى

وهرگرتیوو. رهنگبی کوری کتبخانه بووین له سهر پارچه مهقهباين به
خهٔٔیکي درشت نووسیوووی:

جاشماکهرئ به دهستی جاشیک شههید بوو.

ئهو کورهش سهروکاری لهگهل کهر ههبوو، دهمه و ئیوارهين يهک دوواني
به سهردا دهچن، به چاوی خویان کوره نابینن، دیاره زوو گوئی له دهنگی
پن دهبن و بوی دهردهچن، بهلام نیشانهين له دواي بهجیدهمینن، له وینهي
خوی روونتر، چ حاشا ههئاگرئ، ئهویش کتبخانه موری کتبخانهي گشتی
پیوه، ههینیش له گهٔهکن جگه لهو کوره، چ کورئ کتبی له کتبخانه
نهدههتاوه مالن.

بیرمه منیش له رینن ئهو کورهوه فیری چوونه گژ کهر نا، چوونه
کتبخانهي گشتی سووم، ئهو کورهي ئهگر ناوی ههلهدم گهٔهک
دهیناسیتهوه، بویه ههر به کوری کتبخانه ناوم هینا.

دهلین چي وینهيهکی کتبخانهي گشتی پیشاندهمهوه که به (باخی
کتبخان)یش ناوی دههات.

باخی کتیبان

دواتر له بهر خۆمهوه ده‌مگوت:

له‌و ده‌رگایه برۆ ژۆرئ، ده‌که‌ویه ناو باخئ، چ باخئ! گول نیه، نه‌یین، هر گول و بۆنئ، هر بۆنه و مه‌ستبوونئ، له هر مه‌ستبوونیکیش خه‌یالئ، له هر خه‌یالئ...

بیرمه کورئ کتیبخانه ده‌رگای باخی نیشاندام، ئه‌وه‌شم بیره جاری یه‌که‌م له ناو ئه‌و هه‌موو گوله، ده‌ستم بۆ گوله کتیبئ (سرووشت و ده‌روون) برد، خه‌تخۆشیش هر گولئ له گوله‌کانئ گۆرانئ بۆنکرد.

ئه‌و رۆژه که‌م له باخ ماینه‌وه، باخ که‌وتۆته سه‌ر جاده‌ی سی مه‌ترئ، لای ته‌یراوه و ناوی وی (کتیبخانه‌ی گشتئ) یه، ئیمه تا دره‌نگیش هر باخی کتیبمان ده‌گوتئ و که‌م به کتیبخانه ناومان ده‌هینا، ئه‌و باخی کتیبه پاشترئ هاته نزیک قه‌لاتئ، ئیدی من به باخی کتیبانم گرت، بزر بام، له‌وییان ده‌دۆزیمه‌وه.

بیرمه له‌وی له باخی کتیبان، سه‌رم به سه‌ر ئینجیله‌وه بوو، سه‌رچرخ نه‌چوویم، ئینجیله‌که‌ی که‌ریم زه‌ند بوو. له هیکه‌وه لوقمانئ کورئ ئه‌که‌رم بړنۆ، ئه‌و بړنۆیه‌ی توی خوینه‌ر له زۆر سه‌ره کۆلانی کۆلان کۆلانی من دیوته و به ده‌نگ و ره‌نگ ده‌یناسیه‌وه، به دبتنئ کورئ بړنۆ لیره‌وه پسام، ئاخ‌ر ئه‌و دوژمنئ بابه‌کوشته‌ی کتیب بپوو، هه‌موو کتیبیکئ له کتیبئ ماتماتیکئ قوتابخانه ده‌دیته‌وه، چه‌ند جارئ به بابئ ده‌لئ که له قوتابخانه ده‌ریه‌هینئ، باب گوئئ پینادات و سه‌ی تیبه‌رده‌دات! ده‌مه‌و پایزانی ده‌لێته بړنۆی بابئ:

بابه، منت ده‌وی یان ماتماتیک؟

باب:

ههردووک.

کور:

ناب، ههردووک پیکهوه ناب.

باب:

کورپی سهی، ئهوه چ دهلیی! دهتهوی وهک من بییه گورپیژ؟

کور ههلههچن:

گوو به ماتماتیک، گورپیژئی سهه ماموستای ماتماتیک دههینن.

برنوی باب هیور دهبیتهوه، دهلیته کورپی خو:

کورپ، تو چون دهلیی با وایی، بیهاوه بهر دلن خو.

ئیدی کورپی برنۆ کهس له قوتابخانه ناییینتهوه.

وای! ماتماتیک منی چهند له باخی کتیبان دوور خستهوه، کورپی ئهکرهم

برنۆ، که کهمی زمانیشی دهگرت و له دهمی تهنهتاوی زمانگرتنهکهی

دهگهیشته رادهی نیوه لالی، تا تییگه یاندم کیشه چیه، نیو لاپه رهیی له ئینجیلیم

دهخویندهوه:

داکت گۆتی بیتهوه.

پرسیم:

لۆ؟ چ بووه؟

گۆتی:

خالت شره، دهچنه کۆین.

ئهو خالهم له دایکهوه عیسایی بوو، ئهو نهکهم له قسان دواي هاتنه سهه

ئایینی محهمه دیش، له سهه بهرمالی ئینجیلی دهخویندهوه، ئه ری ئهوه چ

ریکهوتی بوو من لهو دهمه لهگژ خویندنهوهی ئینجیل بووم!

ئس، له خال و کۆین گه ری، باشبوو تا ئیمه گه یشتین، ئهو دهردی

په راندبوو، ئیزرائیلی دهسته تال نار دبووه، له وهش مه پرسه، کورپی برنۆ

چون زانی من له باخی کتیبانم. وه بیرمدی، روژی له پیش دهرگای باخی

کتیبان تووشی به کتر بووین، پرسى:

+ چا که ی لیتره؟

- دهچمه ناو باخی کتیبیان

+ کتیب باخی ههیه یان گوو؟

-کیوی، کتیبی ئیره وهک ماتماتیک و هی قوتابخانه نیه.

+ کهره، کتیب هه کتیبه.

به پیکه نینه وه گوتی: -

ئهگه ر رۆژی دیت لیره دووکه ل بهری ئاسمانی گرتوو، بزانه من ئاگرم

تیه رداوه.

گوتم:

نه کهی، قورئانیشی تیدایه.

گوتی:

نه تهیشت، گروت تیکرد.

{دوای ئه و ته مه نه، له و رۆژانه، رۆژانی نووسینه وهی کۆلان کۆلان، کوپی

برنۆم دیته وه، من ئه و سه رهاته م وا ورد له یادگه نه مابوو، ئه و وهک خۆی

پاراستبووی و به دل و داو بۆی گێرامه وه، ئه و کوپه هیشتا دهگه ل کتیب

ئاشت نه بۆته وه}

ئێ، له کوپی برنۆی له کتیب تووره گه پێ، دوای خویندنه وهی ئینجیل

حه زم چوو ه خویندنه وهی قورئان، به لام کوا قورئان! ئه ز زمانی قورئان

نازانم، عاره بیه که م به شی ئه و چه ند ئایه ته ش ناکات که له قوتابخانه

ئه ز به ری ده که م، بایی تیگه یشتنی بانگدانه که ی ده رویش برامیش ناکات، به

کور دیش نیه، زۆر که س ده لێن:

گوناهه قورئان وه ربگێردی.

هه یه ده لی:

گوناه نیه، به لام گرانه، کاری نه کرده یه، که س ده رۆستی زمانی قورئان

نایی.

هه شبوو ده یگۆ:

نه گوناهه، نه گرانه، ئه وه ناهیننی کاتی خۆتی پیوه بکوژی.

هه رچی بی، من له بهر خۆمه وه ده مگوت:

به تاسه وه م که قورئان به کوردی بخوینمه وه.
 ئه و تاسه یه درهنگ دواى چەند سالی شکا، هه ژار شکاندى، هه ینى
 تیگه یستم نه گوناح بوو، نه کارى نه کرده بوو، نه ئه وهش بوو هینده نه هینی،
 هه ره له و سه رو به نده له باخى کتیبان کتیبیکم له باره ی ئیزیدی و نایینی
 ئیزیدیان خوینده وه، لیه وه پیکه وتم که نوێژ و پارانه وه و سرووتیان به
 کوردیه، پێیان سه رسام بووم، دلم خوش بوو کاتى زانیم نایینیکی کوردیش
 هه یه. هه ره له وه وه دهستم دایه کتیبیکی عاره بیش، ئه وه یه که م کتیبی عاره بی
 بوو که له باخى کتیبی بخوازم، کتیبه که باسی له دین و دیرۆکی ئیزیدیان
 ده کرد، که م تا کورتیکیش له زمانه که ده گه یستم، به لام هه مووم خوینده وه، وا
 تیگه م کتیبه که ی عه بدله زاق حه سنى بوو.

ئى، له باخى کتیب ده مینمه وه، له دیوانى شاعیره کۆنه کانه وه پیداهاتم،
 به رم لیگرتن، له نالیه وه پیداهاتم تاگه یستمه کانى و ئه وانه. بیرمه له ئاست
 دوو دیوان تیدامام و دنیاى خه مم لییان خوارد، چۆن ده بی تییاننه گه م.
 ئه وانیش مه وله وى و مه لای جزیری، باشبوو له مه وله وى مالى حه مه ی مه لا
 که ریم به هانامه وه هاتن. مه لای جزیری ما، ئه ویش هه ژار نه بی کى
 ده رۆستى دى!

ئه ری ئه گه ره هه ژار نه با، من چیم کردبا! نه مه م و زینم ده بوو، نه مه لای
 جزیری، نه قورئان! دواتر جزیریم بیربه یتنه وه، ئیستا له باخى کتیبه وه (دایه)
 ده خه مه بن لچکی ساقۆکه م و تا مالى گیرنايم، ئه و دایه ی سه رده مانى زراوم
 لى چووبوو، شتى له زراوچوونه کش ده گترمه وه.

دایه و ترسی کۆمۆنیست

دەورو بەری هەشتا، هەشتا پیم نەنابوو هەژدە، خولیاى (دایه) له شێوهى شهوگه‌پان له سهرم ده‌گه‌پا، زاخیشم نەده‌کرد خۆى لێدەم، له بەر ئەستوورى و پەر زۆرى نا، نا له ترسى له خۆم وەرگه‌پان، ئاخ‌ر به‌ گۆته‌ى گۆتیارى:

شیخ و مەلا و ئا‌غاش وەرده‌گێڕی.

له‌ زۆرانم بیستبوو: هەر گەنجى (دایه) بخوینتەوه، ئەگەر کورپى ئیمامى خەلیش بێ، بەر له‌وه‌ى بگاتە دوا لاپه‌په‌ى، چۆته‌ سەر دینی پاڤیلی کورپى، بۆته‌ کۆمۆنیست، ئەو دایکه‌ چەندان سەرکرده‌ و بنکرده‌ى کردۆته‌ کۆمۆنیست.

تەنها من نا، هیدیش هەبوون له‌و ترسه‌ ترسى کۆمۆنیست، له‌و دایکه‌ شۆرشفانە دەرپه‌وینەوه، ئەز هەینى وا بووم، نەمدەویست بېمه‌ کۆمۆنیست. ئى، خەزى خویندەوه‌ خەزى ناسینی دایه‌ سویتسى ترسى کۆمۆنیستى ره‌واندەوه‌، دایه‌م هینا و ناوی خودام لێهینا، گۆتم:

خودایه‌، چه‌پاره‌م ده‌، دایه‌ ده‌خوینتەوه‌، به‌هەشتیش له‌ بن پیتی دایکه‌، ده‌خوینتەوه‌ و له‌ کۆمۆنیزمیشم به‌ دور بگره‌.

بهرم لێگرت، وه‌ک هه‌وکه‌ له‌بیرمه‌ زستان بوو، له‌ ناو رۆمان و دهرتی رۆمان زستان بوو، زستانیکى تووش، سووی سارد سارد بوو. له‌ مالى مه‌ هەر که‌په‌تى دەرگا ده‌کرایه‌وه‌، بايى له‌ شێوه‌ى ئەو بايه‌ى له‌ ناو رۆمان هه‌لیکردبوو، هه‌پوژمى ده‌هینا ژورری و جادووی سۆبه‌ عه‌لادینه‌ ئاگر که‌سکه‌کەى به‌تالده‌کرده‌وه‌ و چاوه‌کەى بۆ تاوئ ده‌تگوت رووی ناتاشایه‌ هورده‌ خوسارى گرتوه‌...

هێژ هەر له‌ به‌راییم، رهنگه‌ هه‌شتیه‌کى لاپه‌ره‌ گه‌رمه‌کانى دایه‌م

هه‌لدایته‌وه، ئا ئه‌ز هه‌ستم به‌گه‌رمیی کتیبه‌که ده‌کرد، له‌وه‌براییه‌دا خوزیم به‌پاڤیل خواست، ده‌مویست که‌ویاریش بیته‌ناتاشا، هیشتا ساشینکام نه‌ناسیبوو! چه‌زنده‌کرد داکیشم پیناگینیای دایکی پاڤیل بی، به‌لام بابی! باهم نا، با بابم هه‌ر وه‌ک خۆی بمینیتته‌وه و نه‌به‌بابی پاڤیل نه‌به‌هی که‌س نه‌چی، تا ئیزه‌ئو تارماییه‌ی لئی ده‌ترسام نه‌هاتوته‌پیشی.

بانگی سپیده‌ی ده‌رویش برایی ده‌نگ داودی، منی له‌مالی دایه‌پیناگییا هینایه‌وه‌مالی خۆمان، ئو شه‌وه‌له‌چاوه‌که‌ی من گلۆپی خو (سفر) هه‌لنه‌بوو، چاوم بابی خه‌ونیکیش به‌لای خه‌ودا نه‌چوو.

به‌تاقه‌شه‌ویکی ئیره، زستانیکی ئه‌ویم په‌ر په‌ر، به‌فر به‌فر هه‌لدایه‌وه، گه‌یشتمه‌ئو لاپه‌ره‌یه‌ی که‌به‌فری تیدا ده‌توایه‌وه، ئه‌ها، خاک له‌گه‌زه‌به‌گه‌زگیا به‌گه‌ز سه‌رماوسه‌له‌دا ده‌چیتته‌وه و ژیانی دایه‌ش که‌سکه‌بیته‌وه.

ئه‌وه‌ی له‌وئ زستانی بیرمیته‌وه: پاڤیل ده‌که‌ویته‌زیندانی و دیتته‌وه، دایه‌پیتته‌له‌بیرچووه‌کانی بیرده‌که‌ویته‌وه و فیزده‌بیست و ده‌خوینیتته‌وه، په‌ره‌کاخه‌زی قاچاخیش له‌ناو کارخانه‌بلاوده‌کاته‌وه، وا دیاره‌له‌نیوان پاڤیل و ساشینکا که‌ین و به‌ینی هه‌یه، نازانم بۆ چه‌زنده‌کرد ناتاشا له‌جیی ساشینکا بایه!

له‌وه‌شه‌وه، له‌وه‌چهند به‌شه‌ی (دایه‌ی گه‌زگیه‌وه، سۆزی چینایه‌تیم پتر بزووت، ئو رۆژه‌تا له‌قوتابخانه‌ش هاتمه‌وه، ناوه‌ناوه‌هه‌ستم له‌خۆم راده‌گرت، له‌خۆم ده‌پرسی:

داخوا نه‌بوومه‌ته‌کۆمونیست؟!

هه‌ر خۆم به‌رسقّم ده‌دایه‌وه:

نا، نابمی، چما کۆتریشم بیته‌کۆمونیست، به‌لیسه‌وه‌به‌نیوه‌نرخ

نایفرۆشم!

ئس، به‌دوو سئ رۆژی گه‌یشتمه‌دوا لاپه‌ره‌ی دایه‌و هه‌ندئ له‌وشانه‌شم ئه‌ز به‌ر کرد که‌له‌فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌یدا هاتبوو، هینده‌ی ریژنه‌بارانیکیش نزای باشم بۆ که‌ریمی حیسامیی وه‌گه‌تێ خویند و دروود له‌سه‌ر دروودیشم بۆ مه‌کسیم گۆرگی نووسه‌ر ده‌نارد. دایه‌م بۆ باخی کتیب گه‌رانده‌وه، به‌لام

نەدەبوو لە مالى نەمىت. ئەو بوو گەرام، پارەى كۆترىكى باشم پىدا، تا بە چىاش كەوتم گولئىكى گەش بوو لە ناو باخچە گچكەكەى كتپىانى ھۆدەكەم. ھەزمدەكرد بېمە پاقىلەكەى ناو لاپەرەكانى، ئەو بوو لە دەمى خۆپىشاندانەكانىش بۆى گەرامەوھ و وردتر خويندەمەوھ.

دواى خويندەنەوھى داىھى گۆرگى ھەر برادەرىكم دەدى، ئەوانەى سەروكارىان دەگەل خويندەتەوھ ھەبوو دەمگۆ:

برۆ داىك بخوینتەوھ، تا نەىخوینتەوھ، نازانى رۆمان چىھ.

ھەبوو دەپىرسى:

ئەدى نابىھە كۆمۆنىست؟

دەمگۆ:

نا، كوا من بوومەتە كۆمۆنىست!

وا تىبگەم لە وان سالان چ خوينتەرىك نەبوو، داىھى گۆرگى

نەخویندبىتەوھ.

دەچم سۆراخىكى پاقىلىكىدى دەكەم، ئەوھى پۆلاى ئاوداىھەوھ.

چتۆی پۇلامان ئاودايەوۋە

رۇمانى ھەبوو كەم كەس چاۋى پىكە وتىبوو، بەلام ھەركى شىتىكى لە بارەوۋە بىستىبوو، مينا چىپىزۇكخوانى پىيدا ھەلدەگۇ و دەيگە ياندى تەشقى ئاسمانى. بە شىوھىي كە وتىبوو سەر زارى خويئەران، شەرم بوو شىتىكى لى نەزانى، ھەبوو نە بە كىتەب نە بە فىلم نە يىدىتىبوو، كە چى دەيگۇ:
رۇمانە نەك گەمە، كار لە دايك نىيە، ئەوھى نە يىخويئىندۇتەوۋە، نەلى رۇمانخويئىم.

مىنىش كەلكەلەي خويئىندەنەوۋەم كەوتە سەر، وام لىھات بە ناوھىنانى ئاوم لە زار دەھات.

بىستىبووم نووسەرەكە ئەو ئاودانەوھى لە ژيانى خۇيەوۋە ھەلگۇزىوۋە و بەرگى رۇمانى لە بەر كىردوۋە، ئەوۋە واىكرد پىتر تىنوۋى پۇلاكە بم.
لە زۇرانم پىرسى، زۇر جى گەپام، كەس نەيزانى، لە چ جى نەمدى، چ ويناچى بە عارەبى بەو ناوۋە كىتەبى ھەي! ھەر وا بە دوايدا وىلم.
گۇتەي نووسەرىكى رووسىزان كەمى سارديكردمەوۋە لە پىرس و گەپان، گوتىبوۋى:

چتۆى پۇلامان ئاودايەوۋە چ نىيە، لە بەرايى تا كۇتايى پىاھەلدانە بە بەلشەفىك و سوپاي سوور.

ھەر ئەو رووسىزانە:

ئەو كىتەبى ئۇستىرۇفسكى چ ھونەرىكى رۇمانى تىدا نىيە، تەنھا ھەژانىكە، بە وىنەي دە رۇژەكەي جۇن رىدى ئەمىرىكى.

تۇ بلىتى واپى، ئەو دكتورە نووسەرە رووسىزانە سەرچىخ نەچوۋى؟

ھەبوو گۇتەي رووسىزانەكەي پىشتىراستدەكردەوۋە، نازانم لە كوئى و لە كىتى بىستىبوو، گوايە:

له سه‌رده‌می جه‌نگی دووه‌می جیهانی، له گهرمه‌ی شه‌ری، سه‌ربازی سوپای سوور، سه‌د و دوو سه‌د و هزار نا، زور ئه‌و کتیبه‌یان له ناو کۆله‌پشتی بووه، ده‌گه‌ل خویان ده‌یانگیرا، ده‌یانبرده‌ به‌ره‌ی شه‌ر و ناو سه‌نگه‌ری، کتیبی ئه‌گه‌ر به‌ دلی ستالین نه‌بی، ئه‌گه‌ر بۆ هاندان و خو به‌ کوشندان نه‌بی، وا ده‌ستو ده‌ست ده‌گه‌ری!

هه‌شبوو ده‌یگو:

تو بلتی سه‌ربازی رووسی، سه‌ربازی رووسیزان هزر و خه‌یالیان به‌و شیوه‌یه له چیه‌و گیرایی، له خۆینده‌وه‌ش هه‌لبژاردنیان نه‌بووی، ستالین شاعر و رۆمانیشتی بۆ دیاریکردن، به‌ فه‌رمانی سه‌ربازی (چتوی پۆلامان ئاودایه‌وه‌ی) ده‌رخوارد دابن!

رئی تیناچی، هه‌بی نه‌بی جوانیه‌ک له‌و کتیبه‌دا هه‌یه، جوانیه‌ک له‌ سه‌ری شه‌ر و کوشتن و پارت و ستالین.

منیش وای بۆ ده‌چم، ئی، ئوجا تو به‌ری خو دئ، کتیبی هیشتا نه‌مانخۆیندۆته‌وه، ئه‌و هه‌موو مشتومره‌ی ناوته‌وه.

هه‌ر ده‌بی وه‌ده‌ستی به‌یتم، دا بزانی رازی ئه‌و پۆلا و ئاودانه‌وه‌یه چیه‌! سالی دوو دواتر له‌و سالی و من دواي ئه‌و هه‌موو سالی ده‌یگێرمه‌وه، کورپی هه‌بوو گۆگه‌لی، هی لای مووسلی، قسه‌ هاته‌ قسه‌، گوتی:

خۆیندوو مه‌ته‌وه و ده‌توانم په‌یدای بکه‌م.

دواي حه‌فته‌یی که‌متر هینای، کتیب گه‌وره و کۆنه، هه‌ندئ په‌ری گه‌چراوه، به‌رگه‌که‌ی رنگی چوه‌ته‌وه و که‌س نازانی چ رنگه، ده‌لینی له‌ ناو خۆله‌میشی خانه‌ی حیکمه‌ی به‌غدايي هه‌لگیراوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ی به‌ گۆته‌ی گوتیاری: هۆلاکۆ ناگری به‌ردایی.

هه‌ر له‌ به‌رای په‌ری به‌که‌م بووم یان دوو، رسته‌یه‌کی مندا له‌که‌ رایکیشام که له‌ وه‌لامی پرسپاریکدا گوتی:

من به‌رکم نیه‌.

نه‌یبوو، جلکی ئه‌و مندا له‌ وه‌ک هی مندا له‌کانی دی نه‌بوو، به‌رکی پتوه نه‌بوو، مندا له‌که‌ش ناوی پاقل بوو، له‌و دیمه‌نه‌وه‌ دیار بوو ده‌بیته‌ شاکه‌سی

ناو رۆمانهکه، ئەرئ خۆ کوپهکهی دایکی گۆرکیش ناوی هافیل بوو، ئهوه بۆ؟

لهوئ لهو دوو سئ لاپههیه ئهو پرسیاره لام سههیهلهدا.
چوومه دووی، له بهرئوهی زمانهکهم باش نهبوو، بیست روژی ویست تا گهیشتمه ئهوهی پاقیل کهلکی جهنگاوهری پیوهنهما، له مال کهوت و بووه نووسهه.

من پیشتر شتیکم له ژانی نووسههکه بیستبوو، دهزمانی نیکولای ئوستروفسکی جهنگاوهه بووه و دوابی پئ و دهست و چاوی لهدهستداوه، له جی کهوتوه...

دهبینم پالهوانی ناو رۆمانهکهش پاقیل کورچاگین دهگاته ههمان چارههوس، له زور شوین ئهو دوو ژیانه، ژیانی ناو رۆمان و دهههه رۆمان هاوشیوه، له زور گرته کتومت یهکن، بزیی لیم تیکهه بووبوو، ئهوهی دهخوینمهوه رۆمانه یان ژیانامه؟

له خۆم دهپرسی:

داخوا ژیانامهش به ههندی خهیاڵ و هونهرکارییهوه بیته رۆمان؟
وهلام نهبوو.

رستهیهکی دی که منیش ههینی هیندهی پاقیل باوهرم پیبوو:
بۆئوهی روژی دابی مرۆف دهستی نهچیه مرۆف، ناچارین بکوژین.
رستهیهکی دی پاقیل که بیرمنایهتهوه و زور داخم بۆی خوارد، کاتی له شههه چاوی راستی لهدهستدهات، دههه:

خۆزی چاوی چهپم دهبوو، تا توانیام نیشان بگرم.
ئهن ههه له مندالییهوه لهو ساتهی گۆتی:

بهپکم نیه.

پاقیلیم خوشویست، تا ئهه روژهی له جی کهوت، بیرمدی رقم له رۆماننووسهکه ههستا و دهگوت:

نهدهبوو بهه دهههه بردها، با پاقیل خوشت بیت، ههه نهدهبوو وای له بکهیت.

بەلام لە ھەندى ھەلۆيىست لەگەل پاقىيل نەبووم، پارتايەتيەكەى لەوى،
ئەوھى لەگەل تۇنيا كەردى، ئەو كچەى زوو كەوتە بەر دللى من و
خۆشەويىستى پاقىيل بوو، كەچى لە سەر ھەلۆيىستى سياسى دەستبەردارى
بوو.

ئى، دواى خويندنەوھەر جارى چتويى پۇلامان ئاودايەوھ، دەھاتە ناو
باس و خواسەوھ، ئەمن دەمگۆ:

قسەى دكتورە رووسيزانەكە ھيئدەى راستە كە لە بەرژەوھندى سۆقيەت
و پارتى كۆمونيستە، بەلام رۇمانە نەك گەمە، پىرپى لە جوانى و ھونەركارى.
لە باخى كتيب دەمىنمەوھ، داغستانى من دەخويتمەوھ.

داغستان زنه‌ی بیابان

ئو رۆژه یه‌که‌م که‌س که له باخی کتیب کتیبی خواست من بووم، دوا که‌سیش که له ده‌رکه‌ی باخی گۆده گۆد هاته ده‌ری، من بووم. ئاخ‌ر ده‌زانی به‌ سه‌ر چیدا که‌وتم! له‌و ری‌یواره بیابانیه ده‌چووم که شه‌و و رۆژی زاری ته‌ر نه‌کردبێ، ته‌ریفه‌یی هه‌لیگرتبێ، له هیکرا به سه‌ر کانی کویستانی که‌وتبێ. کانیه‌ک که له بن به‌ردیکی به‌ر سینیبه‌ری گولان هه‌لقولابن، داغستانی من کانیه‌که بوو، ری‌یواره‌که‌ش من.

داغستان په‌ر په‌ر پهنه‌ و جوانی، رسته‌ی ناسک و هۆزانی، داغستان لاپه‌ره‌کانی هینده‌ی ژماره‌ی رۆژه‌کانی ساله، لاپه‌ره لاپه‌ره گولن، هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کی بۆنی گولن ده‌دات، هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌ی به‌ باده‌ی گولای مه‌ستت ده‌کات. ئه‌و ره‌سووله ئه‌و هه‌موو وینه و وه‌سپه‌ ناوازه‌ی، ئه‌و هه‌موو راز و نیازه‌ی چۆن له رسته‌دا جی کردۆته‌وه؟!

له به‌ر خۆمه‌وه ده‌مگۆ:

ئوه‌ چ کتیبیکه، ده‌بێ له خودای نه‌دریبی و که‌س پیننه‌زانیی! له خۆینده‌نه‌وه‌ی داغستان به‌ دیار هه‌ندێ وینه‌وه، وینه‌ی به‌ وشه، راده‌چله‌کیم، راجله‌کینی وه‌ک ئه‌وه‌ی له خه‌ونیکه‌وه به‌ریسته‌وه سه‌ر جی. دوا‌ی ئه‌و ته‌مه‌نه هیشتا دوو سی وینه‌م وینه‌ی هه‌ینی له یاده، ره‌سوول گۆت: پیاو ته‌نها له دوو باردا ده‌بێ بچینه سه‌ر چۆک: بۆ خواردنه‌وه‌ی ئاوی کانی و بۆ قرتانی گول. به‌ شتیه‌یه‌ک راجله‌کیم، عه‌زیزی مه‌لای ره‌ش که له نزیکه من سه‌ری به سه‌ر کتیبه‌وه بوو، دیاربوو هه‌ستی پیکردبوو، گۆتی: کوره ئه‌وه چینه، ده‌لینی ده‌رزی له رانت راجوه!

خۆزى دەرزى با! لەوئى لە رەسوول ھەمزاتۆفم پرسی:
 ھى لە كانى و گول ئەدى خودا؟ بۆ وى نەچىنە سەرچۆك؟
 بىرت بى، ھەينى نىوان من و خودا، خوداى ناو كىتيان، كىتیبى ئايىنى،
 ھىندە دوور نەبوو، ھەر لاسكى گولئى تۆ بلئى جۆگەلەيەكى پىنوھ دەچوو،
 نوژم نەدەگرد، رۆژووم نەدەگرت، لئى لئى دەترسام، ھەستمدەگرد ھەمىشە
 لە تەنىشتمە، لە سەر سەرمە...

ھىمان نىوھى داغستانم نەبرىبوو، ھەستمگرد رەسوولى داغستانئى نەك
 ھەر بەگژ ئايىندا ناچئى، بەلكوو دەگەلىشى نەرمە، لەوھوھ لە خەيالىكى
 ئۆلدارىوھ گول و كانىكەم گەياندەوھ بەھەشتى، گوتم:
 وىدەچئى رەسوول مەبەستى گول و كانىى بەھەشت بى، بۆيە لە واتايەكى
 دووردا چۆكدانەكە ھەر بۆ خوداى تاك و تەنيايە.

ئى، جارئى لە كانى و گولى بەھەشت گەرىئى، لە دەمى خویندەوھى لەو
 رستەيەى ھەمزاتۆفەوھ كانى و گولم پتر خۆشويست، چ خۆشويستنى! ھاتە
 سەرم دوای دوا لاپەرەى داغستان، بەو دوا دوايىيەى جۆزەردانى، يەكسەر
 رىئى دلۆپە بگرم، ئەو كانىيەى وا لە بن بانىەكانى رۆژھەلاتى شارە، وەك
 چۆن بابم لە سەر دووگرد كړنووشى بۆ خودا دەبرد، وا چۆك بۆ كانىى
 دلۆپە دابدەم و تا زگاو دەبم لىنى بخۆمەوھ، بۆ قرتانى ھەر گولنىكىش وەك
 چۆن دايكم لە ساتى گەسكدان دەنووشتتەوھ وا بنووشتتيمەوھ.

ئى، داغستانى من ھىند جوان ولاتى داغستان نيشاندەداتەوھ، كەژ كەژ بە
 كەژ و دۆلەوھ، بە رووبار و پىدەشتەوھ، بە ئاوايى و مرۆف و ئاژەلەوھ، بە
 سوار و ئەسپ و خەنجەرەوھ، بە زمانى ئاقارى و بە گۆرانى و شمشالەوھ،
 بە راستى و خەيالەوھ، ھى ئەوھىە ھەرچىت ھەيە لە دارەتئى دنئى، بىخەيتە
 گروھى گەشتىكى ئەوئى.

وا تىبگەم لە خویندەوھى دووھمىن جارى داغستانى من بوو، ئا، جارى
 دووھم كىتیبەكەم كړىبوو، لە مالى لە تەنىشت تارىك و روونى ھىمنى خۆمانم
 دانابوو، ھەستمگرد داغستان زۆر لە كوردستان دەچئى، لئى كەسئى
 ھەلنەكەوتوھ، بە شىوھى رەسوولى داغستان، تۆ بلئى پەيامبەرى داغستان

پېندا ھەلبېلى. نەيىتە درۆ ئەو كىتېبە ئەو داغستانە زمان و ولاتى خۇمى لا شىرىنتر كردم.

رستەيەكى ترى ناو داغستان كه له يادگەم دەقاودەق وەك خۇى ماوئەتو، دوو بالى بالئەدەكەيە، ئەھا دەلى:
كرملين و گوندى من، بىرى كۆمۆنيزم و ھەستى نىشتىمانپەرورەى،
وھكوو دوو بالى بالئەدن، وھك...

بۆ من ئەو بىرۆكە نوئ بوو، تۆزى سامى كۆمۆنيزمى رەواندەو، بەرە بەرە، دواى خوئىندەنەوئى ھەندى كىتېبى دى، ھەستمكرد دلەم بر كۆمۆنيزمەكەى رەسولى داغستان لىدەدا، پاشتر دەمگۆتە فازىل رىحانەى ھاوړىم:

دايەى گۆرگى ھىندەى داغستانى ھەمزاتۆف منى له كۆمۆنيزستان نزيكەكردەو.

دەيگۆ:

ھىندەى نەمابوو منىش بگۆرئ...

ئەوجا دەلئىن ئەو يەكەم كىتېبى پەخشانىى ھەمزاتۆفە، بەر لەو تەنھا ھۆزانى نووسيو، تۆ وەرە بە كىتېبى يەكەم وا بگەيتە ئاسمان، راستى ھەينى من ئەو داغستانەم بە كىتېبىكى ئاسمانى دانابوو، پىموايوو ھەبى نەبى، ئاسمان دەستىكى له نووسىنى ئەو كىتېبەدا ھەيە، له دلئى خۆ دەمگۆ:
ناكا ئاسمان چاكەيەكى واش له گەل من بكات و له نووسىنى كىتېبىكى وا ياريمبات!

باشە، ئەو كىتېبى يەكەم بوو، چاوه چاوين كىتېبى دووھم بى، چاومان له دەست عەزىز گەردىيە، چاپى بكات و بە داغستانمان ھەلگەرىتتەو، تىنووتيمان بە وشە داغستانىيەكان بشكىتتەو، له ھەر ديدارى، ديدارى چاخانەى شەوانى ھەوليز، دەپرسين:

مامۇستا عەزىز، سۆراخى داغستان؟

مامۇستا بە كەمى بىزارىيەو:

شەش حەفت سائە، له بەحرەكە كەوتو، بەغدا رىي لىگرتو.

قسه له داغستان، بی ناوی عهزیز گهردی ناته واوه، وهک ئه وه وایه له
 قورئانه کوردیبه که بدوینیت و ناوی هه ژار نه هیتی، چ زمانیکی هه یه ئه
 عهزیزه، ئه ز پیشتر پیش خویندنه وهی داغستان ده مگو:
 دوا ی هه ژار و هیمن له زمان، ئه وهی نووسه ری کورده بو مالی.
 چ شیرنه، چ ناسکه، چ پاراوه، زمانی داغستانی عهزیز گهردی، وه بیرتان
 ده هیمه وه پیشتریش گوتومه و ده یلیمه وه:
 ئه و داغستانه ی به و زمانه ی من خویندمه وه، ئه گهر ره سوول هه مزاتوف
 خویندبا یه وه، به دووری مه بینه وای گوتبا:
 من له عهزیز گهریم شیرینتر نه گوتیه.
 بیرمه داغستانه که له سه ر زاری براده ران ره سوول هه مزاتوفی به دوا دا
 نه ده هات، هه موو به داغستانی منی عهزیز گهردی ناویان دیتا.
 تا دیداری کتیبی دوومه ی داغستان، لای ره سوولی ئه وئ و عهزیزی
 ئیره م خۆش، ئیستا بازئ ده ده مه وه و ده گه مه وه سالی له سالانی براکوژی
 و له و یوه له چه ند شه وئ به دیار نیکوس کارانتزاکیه وه ده که مه وه، به لام به ر
 له وه مگیزم لیه که ره تیکی دیش ئه فسانه ی چیا ی ئاگری وه خوینم، بیرم
 ناکه ویته وه ئه وه جاری چه نده مه بوی ده گه ریمه وه، هه ر ئه و سالی کریم، و
 تینگه م سی جار خویندمه وه، ئیدی نازانم بوچی من له و رومانه تیر نابم.

ئەفسانەى چىاي ئاگرى

ھىندەم دەور كوردبۆۈە، نىۋى كەسەكانم وىنەى نىۋى خۇم و كەويار
ئەزبەر بوو:

گولبەھار، گولستان، گولپىز، ئەحمەد، مەمۇ، سۆفى، سلىمانى فەلە،
حوسۆى ئاسنگەر، پىرى كاروان... مەحمود خانىش لەوئى.

بەر لە ھەمووان گولپىزم خۆشويست، چوونكى سەرلەبەرى مەم و زىنى
خاننى ئەزبەر بوو، حوسۆى ئاسنگەرىش لە بەرئەۋەى منەتى كەسى
نەدەزانى، مەمۆى نىردەوان لە بەرئەۋەى لە برى دوو سى داۋە كەزىى
گولبەھار، بە مەرگى خۇى ھاتە پىش، ۋەستا فەلەكە لە سۆنگەى
دەلاققەكەۋە... ئى لە قارەمان و كەسان گەپئى.

چىاي ئاگرى ئەۋەى شۆرشىكى بە ناۋەۋەى، لە ۋرۇمانەدا ھىند
ئەفسانەى، ھىند پىرۆز پىشانى دەدات ھى ئەۋەى لە رى گەيشتن بە دامىنى،
سەرتى لە سەر دانئى، ئەدى گۆلەكەى سەرى سەرى! خۇزگەم بە ۋ كەسەى
لە خەونىش دەىگاتى.

ئەفسانەى چىاي ئاگرى بە شىۋەى ھەندى شتى پىرۆزكردوۋە، لە دەستى
ئايىن و پەيامبەرانىش نايى، لەۋانە:

چىاي ئاگرى، ئاگرى چىا، گۆرى ئەحمەدى خانى، ئەسپ، كورەى
ئاسنگەرەكە، پىرى كاروان، شمشال، ئەو شمشالەى توورەى چىاي ئاگرى
دەژەنى و گولبەھارى سەۋداسەرى ئەحمەد كرد، ئەۋەى گوتى:

ئەسپ ئەسپى خۇمە.

ئەۋ رستەى ئەفسانەى چىاي ئاگرى لىكەۋتەۋە و...

ئەدى جوانى شارى بايەزىد و ئاقارى بايەزىد، نەخاسمە ئەگەر لە
دەلاققەى زىندانىۋە لىت روانىيا، ئەۋ زىندانەى بە سەر ھەلدىرئىكەۋە ھەلئرابو،

ئەو دەلاقەيەي وەستا سەلیمانی فەلە لە زیندانی کردەو، گۆتەيەکی واشی
بلاوکردەو، کەس نەبوو باوەر نەهێنی، هیچ پاشا و بەگ و میری نەوێرا
بیریش لە گرتنی دەلاقەي زیندانی بکاتەو.

لە دەلاقەي زیندانی بایەزیدەو، دنیا دنیايەکی دی بوو، جوانییەکی وات
دەدی، لە دەریی زیندان نەدەبینرا.

من کە دەمخویندەو خۆزگەم بە زیندانیانی ناو زیندانهکەي بایەزید
دەخواست.

ئەفسانەي چیاي ئاگری، جی جی، کەس کەس، گرتە گرتە ئەفسانەي،
ئەفسانەي جوانی، ئەفسانەي هەر لە یەشار کەمال دی.

دوا گرتەش کە گۆلبەهار و ئەحمەد پینکدەگەن و بە سواری ئەسپ
دەگەن سەر چیاي ئاگری، کاتی لە تەنیشت یەک رادەکشین، ئەحمەد
شمشیرەکەي لە نیوان خویان درێژ دەکات، لەو کاتە دیتە سەرت سەری ئەو
ئەحمەدە هەلبکیشی و بە یەشار بلێی بۆ؟

بەلام دواي تۆزی بیرکردنەو، پەژيواندەبیەو، ئاخەر ئەگەر شمشیرەکەي
لەوئ دانەنابا، دورنەبوو ئەفسانەي چیاي ئاگری بەتالیتهو.

کتیبت سەد کتیبی لێکەوێتەو، شوکر مستەفا، تۆ بە زمانی ئەفسوونای
مەنت خستە ناو ئەفسانەي یەشار کەمالەو.

هەوکه بەرەو براکوژی.

براکوژی

له ده‌ری له‌ناو سه‌رماوسوئی، برا ته‌ق ته‌ق برا ده‌کوژی، به فیشه‌کان کوژراو ده‌ژمیری، به خوین براکوژی ده‌خاته ناو میژوو، منیش له ژوری به دیار سوپه و به ده‌م بریشکه قرتاندنه‌وه په‌ر په‌ر (براکوژی) هه‌لده‌ده‌مه‌وه، چ ریکه‌وتیکه، له براکوژیدا براکوژی بخوینیته‌وه!

ئه‌و نووسه‌ره گریکیه چیه، خوايه؟ ئه‌و هه‌موو رسته ئاسمانیه‌ی له کویوه بۆ هاتووه؟ ئه‌وه کار له ره‌سوولی داغستان و ئه‌وانه نیه، براکوژی هه‌ر به راستی وای بۆ چووم له ئاسمانیوه هاتی، له دیدی هه‌ینی منه‌وه ئه‌و رستانه رسته‌ی بنیاده‌م نه‌بوون، له توانای وی به ده‌ربوون، هه‌ر ده‌بی خودا بۆی دا‌رشتین.

ئه‌ز به‌ر له براکوژی زۆربام خویندبووه، به‌لام هیند گیرۆده‌ی نه‌کردبووم، ره‌نگه به هۆی زمانه‌وه بووبیت، ئاخ‌ر من به شپه عاره‌بیه‌که‌وه به عاره‌بی خویندبوومه‌وه، زمان به‌ربه‌ست و کۆسی پی‌ش چیژ بوو، هه‌ر واش بوو، دوا‌ی سالانی بۆ زۆربا گه‌رامه‌وه، تیگه‌یشتم زۆربا، زۆربایه!

براکوژی به زمانی خۆمان بوو، زمانی ته‌ر و پاراو، وه‌ک عه‌بدولکه‌ریم شیخانی روون و زه‌لال، ئه‌و شیخانیه‌ش ده‌لیتی نان و دۆی ده‌گه‌ل هه‌ژار و هیمن و شوکر مسته‌فا و عه‌زیز گه‌ردی خواردووه، چه‌ند شیرینی کورداندووه.

براکوژیشم به دوو سنج شه‌ویک له بن هینا، بیرمدی له‌و براکوژیه‌دا، براکوژی ناو کتیی، وه‌کوو هه‌ستم له دلی خۆم راده‌گرت، ده‌مبیسست بۆ باوه یانارۆس لیده‌دا، ئه‌و قه‌شه‌یه‌ی له نیوان زه‌وی و ئاسمان، له نیوان لینین و مه‌سیح تیدا ما‌بوو. باوه یانارۆس پینه‌چوو نیکۆس خۆی بی، پاشترئ که شتیکم له ژیا‌نی خوینده‌وه، گومانم نه‌ما که خۆی له‌و قه‌شه‌یه‌دا

نیشانداده‌ته‌وه.

براكوژى بۇ من دەر وازه‌ى چوونه دنياى نيكؤس بوو، دواتر ككتيب ككتيب به دوايدا چووم تا وای ليهاه بووه دلئشىنترين نووسه‌رى من، تا ئىستا به دلئشىنى ماوه‌ته‌وه و چ نووسه‌رى جىنى وى نه‌گرتؤته‌وه.

براكوژى له سه‌رده‌مى براكوژى ده‌نگيدا بووه، كه‌م خوينه‌ر هه‌بوو نه‌خويندبىته‌وه، زؤر جار كه‌ ناوى ده‌ها، ليمان تىكده‌چوو مه‌به‌ست له كاميانه، براكوژى گرىكى ناو ككتيبى، يان ئه‌وه‌ى ئه‌و ده‌شت و چيايه‌ى كوردستانى، ئه‌و شه‌ره‌ى به‌ شيوه‌يى خوین به‌ر چاوى زورىانى گرتبوو، وه‌ها به‌ر چاويانى تاريك كردبوو، ئه‌گه‌ر گوتبات:

ئهرى له براكوژى تيرنه‌بوون؟

لئت داده‌رسان، چه‌كيان لئت راده‌كيشا، وه‌ها باگويان ده‌دايه‌وه:

براكوژى چى! ئه‌وه شه‌رى پيشمه‌رگه و جاشه، شه‌رى...

هه‌بوو رقى له‌و ككتيبه‌ش ده‌بووه كه‌ براكوژى ناو نيشانى بى، بيرمدبته‌وه كوڤى، ناوئىكه‌ وه‌ك (... هه‌بوو، له‌ گه‌رمه‌ى براكوژى، كاتى براكوژه‌كه‌ى نيكؤسى به‌ ده‌ستى براده‌رىكه‌وه ديتبوو، وا تىگه‌يشتبوو له‌ باره‌ى شه‌رى خؤمانه‌وه‌يه، گوتبووى:

ئه‌و ككتيبه‌ له‌ به‌ر چاوم هه‌لگه‌رد، هه‌ر كه‌سى ئه‌و شه‌ره‌ به‌ براكوژى ناو ببات، ناپاكه.

براده‌ره‌كه‌ گوتبووى:

كه‌ره، ئه‌و ككتيبه‌ پئوه‌ندى به‌ كورده‌وه نيه، كؤنه، سه‌رؤكه‌كه‌ت هيتستا له‌ پشتى بابى بووه، ئه‌وه نووسراوه.

گوتبووى:

هه‌رچى بى، شتى نيه ناوى براكوژى بى.

ئه‌و كورپه‌ سه‌ر به‌ به‌ره‌ى مام جه‌لال بوو، برايه‌كيشى له‌ چيا له‌ ريزى كؤمؤنستان بوو.

كورئيكيش دوور به‌ دوورى ده‌مناسى، ناوى مه‌داوى بوو، گوتبووى:

هه‌ر كه‌سى براكوژى خويندبىته‌وه و باوه‌رى به‌ براكوژى هه‌بى،

گه مژه پيه.

چ ما له کتیبی براكوژی؟ ئا، وه رگيرانه که پیشکیشکرا بوو به (ن . م . ئ)، کهس نهیده زانی ئه و ناوه کتیه، من درهنگ پیکه وتم به کیکه له سه رانی براكوژی، نهوشیروان مسته فای ناوه، زورم له دل گران بوو، براكوژی کازانتزاکي پیشکیش به و کراوه.

باشه، با وای، له براكوژی نیکوس گه پئی، خسته ته نیشته دایه ی گورگی با له وئی بی.

له سه روبه ندی براكوژی، دوو هاو پئی زور نیکم به چیا که وتن و هر به که یان چوو به ره یه کی شه ره وه، فازیل ریحانه و کیفاح، رهنگه ئیستا سیره یان له یه کتر گرتی، دلم له ناو ده ستمه.

وا باشه له باخی گلکه نده وه، له به هاری هه شتا و سیوه، شتی له باس و خواسی براكوژی پیشاننده مه وه، به لام بهر له وئی حه زده کهم چه ند گرته یه کی هه مه ره نگ، کون و تازه ی فازیل ریحانه ی هاو پیم پیشاننده مه وه، ئه و هاو پئی گیانیه ی کهس له دلی من جینی وی نه گرته وه.

جندہ خانہ ی موسلی

بہر لہ چیا کہوتن دلی نہرم کردم لہ گہلی بچم، بؤ چیا نا، بؤ موسلی، راستی من لہ و پتر حہزم لہ و جینیہ بوو، بہ لام شہرمم دہکرد، وا خؤم پیشاندهدا کہ ناچمہ جئی وا و شتی وا ناکہم. ریحانہ پیشتر بینیبووی، کاتی شتیکی لی دہگیراپیوہ، زارم ٹاوی دہکرد، لی ہولمدہدا بہ سہر خؤم نہہینم و بہ ہندی و ہرنہگرم، ریحانہش ہستی بہ و شہرمہی من کردبوو، بؤیہ بؤ شہرمشکاندنہ کہ چ ری نہما نہیگری، ئیدی بہ ری کہوتین.

لہ بہری روژہلات لہ نزیک نہبی یونس دابہزین، بہ پیکہنہوہ گوتی: دواپوہی لہوئی ہاتینہوہ، سہری لہ مہزاری نہبی یونس دہدہین و لہ گوناہہ کہ پاکدہبینہوہ.

بہ مندالی ئہو نہبیہ لای من زور پیروز بوو، ہر جارئ لہ گہل دایکم دہہاتم ہستمہکرد چومہتہ حہجی، ئہو مہزارہ، ئہو پہیامبہری ناو زگی نہہنگی، ہر لای موسلمانان نا، لای ہمووان پیروز بوو، مہسیحی، یارسانی، ئیزیدی...

شتیکمان خوارد و برؤ، من شویتہ کہ پینازانم، وا دیارہ نزیکبووینہتہوہ، ریحانہ قسان دہکات، ویدہچی ریوشوینی جی و سہرجییم فیر بکات، بہ لام من لہ ترسان ہیچی تیناگہم، چؤکم دہلہرزئ، ہستینیکرد، پیلمی گرت و گوتی:

بہ من بلئی، ئیمہ دہچین لو سہر ژن، یان لو بن قہنارہ!؟

بیرمہ گوتم:

تو برؤ، من دہگہریمہوہ.

زوری ہولدا، ملم نہدا، گوتی:

دہ تا من دہگہریمہوہ، برؤ لہ سہر نہبی یونس بؤم بپاریوہ کہ خودا لہ

گوناهم خوښ بڼ.

ئەرى بۇچى ترس پټى بەستم و نهيهيشت تامى ژن بكم كه تا هه ينى
نهمكردبوو، له ناو خه ونيش به نيوه چلى بوو، ههوكه شپينه له و ترسه
نهگه يشتم.

ئيدى جنده خانه ي موسلم له ده ست خوڻ دا، وا نه با، ئنستا نه ويش
ده كه و ته ناو كۆلان كۆلانه وه.

ريحانه درهنگ هاته وه، كز ديار بوو، چه ندى پرسيم:

چ بووه؟ چ روويدا؟

هيجى نه گۆ، له نزيك مالى هاته گۆ:

ئو به لايه مه مكي گه له ك جوان بوو، ده تگوت هه ناره، به خوڻ نه وه ستام،
گه زه يه كى ناسكم له گۆيه كه ي دا، هه ر هينده م زانى دوو شه قار له ولا كه وتم،
توومه ز ته رده ستانه بن پټى له سينگم گيركردوه و هه ليداوم، چما ژن ئه وها
به تينن! چما مه مك ئه وها ناسكه!

به مه مك راوه كه رويتشكم بيريكه و ته وه.

راوه كه رویشك!

ئەگەر وەبیرتان بێتەو، جارێ راوه كه رویشكم هینا گۆرێ، بەلام
نەچووینە راوی، هەر هیندەم گۆت:

راویكە نە داوی دەوی، نە تاژی، نە پشكە خوینیکیشی لێ دەرژێ.
راو نیه لەو راوه ناسکتر، راویكە چێژیکێ وات دەدات، لەبیرت ناچیتەو،
راوی پڕ موچرکە و ئۆخژن، كەرەستەیی راویش تەنھا تیچاوه و چیدی نا،
فیزبوونیشی گران نیه و هاسانە، رووتەنك مەبە و تەواو، جیی راویش
كۆلانە، سەر دەرگا و حەوشەیی مالانە.

ئەز زۆر حەزم لە راوه كه رویشكی دەکرد، بەلام چوونکی زۆر شەرمن
بووم، كەم دەچووم، یەكەم راوی خۆم وەك خۆی مەواوتەو و
وەبیرناچیتەو، دەلێی ماچی یەكەمە، تامەكەیی بە هیچ ناچیتەو، ئەو جووتە
كه رویشكەیی كەوتنە ناو سێرەو سێی سێی بوون، لە گۆلی مەمكەكێژە
سپیتەر، ئەو كه رویشكانەیی هەینی ئێمە راومان دەکردن هەمە رەنگ بوون:

سێی سێی، سێی، تۆزێ سێی، گەنمی، رەشتارە، رەشی هەنجیری،
خورمای... لەشتیو و قەبارەش جیا جیا: هیلکەیی، هەرمینی، هەناری،
گندۆرەیی... بەلام لە شلی و توندی هیچم لێنەدەزانسی، ئاخەر دەستم
لێنەدابوون، ئەری کینوو ناوی نابوون كه رویشك و راوه كه رویشك؟ هەر
کێ بێ، مالی ئاوابی، ناوێكە ناسکە.

ئێ، راوی یەكەم لەبیرناچیتەو، لە كۆلانیکێ تەنگەبەری گەرەکی تەیراوه،
لە كۆنە خانوویی لەگژ كاری داربەستی بووم، لە ناو دەرسەكانەو چ ببینم،
كچیکێ تازە هەلچوو، دەتگۆ گۆپە، بە سۆندە و گەسكەو، لە سەر كۆسپی
دەرگای بەرانبەرم دەرکەوت، نزامکرد دانەوینتەو و دەست بە یەخەو
نەگرێ، نزام بە زیادەوە گیرا.

ئىستا ئىوانمان ھەر سى چوار گەز دەبى، من وا لە پەنا و تارىكى سەرىش ھەلبەرى نامبىنى، ئەوئىش لە بەر رووناكى، ئەو خوى رووناكى، ئەگەر لە تارىكىشەو ھەر رووناكە. بە چاوى من چاودى، بەر كۆژەى تەواو كۆرەتەو، جۆتە مەمكى سى سى، كچكۆكە، بىرى لە ھىلكەى بارۆكە گەورەتر، بە گۆو ھەر كەوتن، دوو گۆ لە كەرتكە گىلاس دەچوون ئەوجا لە سەر سىپىتى، كچە لەگژ شووشتن و گەسكەنە، منىش لەگەل ھەرسووپان و روو ھەرگىزانى ئەو، بە پىندزە جى جى خۆم دەگۆرم و لەگژ راوى ئەو دوو كەروئىشكەم كە تا ئىستاش لە چاومدا سى دەچنەو.

ئەو راوھم بە شەرمەوھ بۆ فازىل رىحانە گىراپەو، گوتى:

تو چىت دىتوو، من راوى لەو ناسكتر و سىپىترم كۆرەو.

وابوو، ئەو زۆرى دىتوو، ئەو زۆر لە نىكترىشەو دىتوو، دەستىشى لىدابوون، ھەر ھى ھەولىر نا، ھى مووسلىشى تام كۆرەو، ھەكوو دەلىن شتى لە دىباى دىتوو، بەلام من نا، تەنھا ھىندە بوو، جاروبار بۆ راوى دەكەوتە كۆلانان، جارناجارى بە چاوى پى مەمكەو دەھاتمەو و شەوان بە خەيالى وان دەكەوتە خەو.

ھەندى كۆلانى چەند گەركىكمان دەستنىشان كۆرەو، دەمانزانى كەروئىشكى ناسكى لىئە و ئاسان دەكەونە ناو سىزەو، سىتاقان گەركى بوو لە جىراوگەى ئىمە، ھەر لەوئىش فازىل رىحانە وانەيەكى فىركردم، لەبىرنەچىتەو، بزائە چۆن:

بە كۆلانكىدا ھاتىن، دوو سى ژن لە سەر كۆسپەى ھەرگا دانىشتىبون، يەكيان مىدالكار ھەر لە تەمەنى كەويار دەبوو، ساوايى بە سىنەيەو، شىرى دەدايى، مەمكىكى تەواو ھەيتاوھ و ئەوى دى نىوھى ديارە، بە دىتتى ئىمە خۆى لە گورھ نەبرد، داينەپۆشى، دەستى نەخستە سەرى، منىش تىچاوم وا لە سەرى. واى خودايە، چەند جوانە مەمكى ناو زارى ئەو ساوايە، لەو چەند چىركەيە ھەزار جار خۆزگەم بەو ساوايە خواست، خۆزگەم بەو پىاوھ خواست كە باخەوانى ئەو سىوانەيە، چەند شىوھى سىويان دەدا، ئەو مەمكە رەشتارانە.

وهه ايان كه مه ندكيش كردبووم، برژانگم به سينه‌ی ژنه كه وه به سترابوو،
دياربوو تپه پيپووين، به لام ئاورمدابؤوه، چاوم هه به ويوه هه لواسرابوو، له
نقورچينكي توندى فازيل هاتمه وه سه رى و گوته:

تو هه له يه كت كرد.

گوتم:

وايه، نه ده بوو ئاو پرده مه وه.

گوته:

ئا، هه له كه چ نيه ده روا، به لام چ له گونا هه كه ده كه يت؟

به پيكه نينه وه گوتم:

ئه دى نالين (نه زهه) به چند نويزي ره شه ده بيته وه!

گوته:

ئه و گونا هه ي تو كردت له و شيوه يه نيه.

گوتم:

ئه دى؟

فازيل به وردى گونا هه كه ي بو وردكرده وه، پنده چوو ئه ويش له كه سه ي

گه وه بيستيتي:

ژن كاتى به نيازى شيردان مه مكى ده رده هيني، ئه وچا هه ژنيك بيت و
هه مه مكى بيت، نابيت ته ماشاى بكه يت، ئاخه وهك ئه وه وايه ته ماشاى
مه مكى دايتك يان خوشكى خوت بكه يت.

نازانم بو يه كسهه باوه ريم به قسه كه ي هات، ئيدي مه مكى ناو زارى مندال

بهاتايه ته ناو چاويشم، نه مه ده يت و رووى خوم وه رده گيرا.

هه له سهه هه نديش له ديتنى ئه و مه مكه خوم بيبه رى كرد، كه چند
سال بو، تامه زروى ديتنى بووم، ديتنه كه كه وته كاتيكي خراپ، كاتى
گونا هه كه، ئه ويش له سهه ده رگا، خستبوويه زارى ساواكه ي، به لام من هيند
خيرا چاوم له سهه رى هه لگرت، به ديتن ناهيته هه ژماردن، وهك تارماييش
نايته وه ناو چاوم، ئه گه ر ناوى ئه و كچه به ينم، هه مووتان ده يناسن، ناليم
ناوى.

شار و ناسینه‌وهی سال

پیشان له و شاره سال هی له ژماره ناوی دی هه‌بوو، سال هه‌یه دوو ناوی هه‌یه، به‌لام ویناچی سالی بی ناو هه‌یی، ئەوه سالی گرانیی گه‌وره، ئەو ساله‌یه که جه‌ندرمه‌ی ئوسمانی ده‌نکه گه‌نمیان له میرووله‌ش ده‌رفاند، پووشانه‌یان له ده‌رۆزه‌که‌ریش ده‌ستاند، برسیتی به شیوه‌یی تاوی ستاند، خه‌لک گۆشتی که‌ر و سه‌گ و پشیل‌ه‌ی ده‌برژاند.

سالی ئینگلیس:

سالی قووچاندنی ئوسمانی و پیوه‌ربوونی ئینگلیسه.

سالی میزی و هه‌سو:

ئەو ساله‌یه، له‌و ده‌شته، هه‌سه‌ن و مریه‌م که جوانترین ژن و میزد بوون له‌و ده‌مه، ده‌که‌ونه‌ جه‌نگی جه‌ندرمان، هه‌سو به برینداری دوو جه‌ندرمان ده‌نیریته ئەو دنیا، جه‌ندرمه ده‌ست له می‌ریش ناپاریزن، هه‌ردووکیان له خوین ده‌گه‌وزینن، ده‌لین:

له ناو گۆریش هه‌وری سهری هه‌سو وا به برینی سینه‌ی می‌ریوه.

تا دره‌نگیش ژنی هه‌ولیرئ، بۆ نزا ده‌چوونه سهر مه‌زاری هه‌سو و

می‌ری.

سالی لافاوه‌که:

ئەو لافاوه‌ی خه‌لکی سهر قه‌لاتیش ترسیان لئ نیشتیوو، ئاخ‌وه‌ک

ده‌گیزنه‌وه: لافاوی بوو، له پانه‌وپانی و هاشه‌هاش و شه‌پۆلان زۆر له‌وه‌ی

نووح ده‌چوو.

سالی به‌فری ئەستور:

سالی به فریگی ئهستور دهکهوچ، کهس مالهومال ناکات، چل رۆژ دهمینتهوه، له ههندی جی ئالیک نامینی، بزن قشپلی خوی دهخوات، مامز له برسان دهستبهرداری کیو و دهشتنشین دهبیت و رهوه رهوه دینه ناو مالان. سالی نهوار:

ئهو سالهه له دیرۆکی شار به سالی نهوار تۆمار کراوه، ئهو سالهه که پۆلیس وهک چاویهشته کون کون له چاخانه و مالان، به دواي نهواریکدا دهگهپان، نهوارهکهی کاویزاغا، ئهوهی سهه و دلی پادشای بهغداي گرتبوو، ئهوهی پیتتر له چ جی روویندابوو.

سالی مههگی شههابه:

شههابه ئهو خوشخوان و بانگخوینهی قهلاتی که دهنگ نهبوو به داویدیشهوه بیگاتی، دواي وی کهس جینی وی پرئهکردهوه، ئهو ساله شار بۆی گریا و له بانگیدا.

سالی ناگری:

ئهو سالهه ناگری ناوه، ئهو سالهه شیخ محیدینی فهتواي حهرامکردنی کردنهوهی ناگری نهوڕۆزی داوه.

سالی کهریم و ستی:

سالی کوژرانی ئهو کوپ و کچهیه، سالی له خوین گهوزینی ئهوینه، ئهو دوو ئهوینداره بههگی خوین و شاریش رهشی پۆشی. سالی بازارپی فهلهک:

تاقه ساله ناوی شیعی ههگرتبی، ئهو سالهه که بوپهان جاهید شیعیکی به ناوینیشانی (بازاری فهلهک) له دیواری سههرا ههتواسی، دهنگیداپهوه و له سههیشی کهوته زیندانی.

سالی کوچی جوو:

ئهو ساله بوو، هههچی کوردی جوو ههبوو، مالی خوین ههراج کرد و بهرهو ئیسرائیل کوچیان کرد و نهگهپانهوه.

سالی چهپله:

ئهو سالهه که شیخه شهل لایهکی شار به دواي خوی دها، به چهپله و

دهستی رووته وه درووشمی مه رگی زۆردار و بژی هیزی گهل ده لیته وه.
سالی سویند:

ئو ساله یه که جووتیار و رهنجدهران سویندیان به تهلوق و قورئان
خوارد، مل بۆ سته م و زۆری ئاغا نه دن.

له و شاره سال نیه بئ ناو، ئه وه سالی هه رس قهومی:

ئو ساله ی وه له که عاره بی بیابان پیوه ربوون و به:

ئیحنا به دوو وینه عه دوو

که وتنه کوشتوکوشتاری، شار به مردنیش له بیرى ناچیته وه.

سالی هه مه ی سا بیرت هه یه، ئو جاشه ی جاده جاده ده گه را،

رانکوچۆغه له به رى دیتبا، دوو فیشه کی پیوه ده نا.

له ناو سالان سالی هه یه ناوه که ی تریشی هه ر ژماره یه، ژماره که ی خۆی،

ئو ویش شیست و شه شه:

ئو ساله یه جه لالی له داخی مه لایى له به غدایان کرده وه و پیتش ده بابه

که وتن.

سالی یازده ی ئادار:

ئو ساله یه که میلله ت دهستی گه یشته شتی و هه ناسه یه کی دا.

سالی ئاشبه تال:

سالیکی زۆر شووم بوو، دواى ماچه که ی شا و سه دام، به فیکه یه کی مه لا

مسته فا ولاتی پینمه رگه چۆکی شکا و دهستی له رزی، چه کی دانا، شوپشی

به ئاودا چوو.

سالی که رگه یان:

ئو ساله یه، میری فه رمانی گرتنی که رى دا، له ته نیشته گه راجی، دنیایی

که رى له ناو ته لبه ند کرد، ئه و جا خاوه ن که ر هه بوو، ده چوو جوړکه جۆی لۆ

که رى خۆی ده برد، پولیس لینی وه رنه ده گرت، ده یگۆ:

به فه رمانی به ریوه به ر، که ر نابیت ئالیکی بۆ بیت.

خاوه ن که رى گۆتبووی:

ده برۆ به ریوه به رى که رانم لۆ بانگه، بزائم...

دەلەن شىتەن گوتبوى:

حوكمەت زۇر كەرە، لە باتى كەرى دوو پىن، كەرى چوار پىن دەگرى.

سالى كەمانچەى كوژراو:

كەمانچەژەنى ھەبوو، ناويكى ۋەك رەۋەندى ھەبوو، لە ختوخۇرا
شەقاۋەين، سەرچىخ نەچووبم عومەرى ناو بوو، رىي لىدەگرى، بە سى
چوار چەقۇ لە خويىتى دەگەوزىنى و تەلى ھەناسەى دەپسىنى، لە كاتى
ناشتى نيۋەى شار دەرژىتە گۇرستانى سەيد مارف، تا درەنگ وىنەى
كەمانچەكەى بە سەركىلەكەيەۋە...

سالەكان ناھىنە ژماردنى، سالى سە ھەيە، ئەو سالەيە پۇلىس كەوتنە راۋە
سەگ و قرانىان تىخستن. سالى رۇژگىرانى گەورە ھەيە، سالى كلۇ، سالى
بەفرى سۇر، گەنمى سۇر، سالى شار بە چيا كەوتن، سالى گىرانى ھەمە
شىت، سالى راۋە كۆمۇنىستان...سال سال ۋەرە، ۋەرە، ئىستا گەيشتىنە سالى
راۋە شىت.

دهفته‌ری شیتان و راهه شیت

ویناچی شار هه‌بئ هینده‌ی شاری مه شیتی هه‌بئ، هه‌ر شیت نا
ده‌روژه‌که‌ر و مزگه‌فتیش، ده‌گینه‌وه‌ فازیله‌ ریحانه‌ش ناوه‌ ناوه‌ بۆ که‌نین و
خۆشی له‌ شیوه‌ی شانۆگه‌ری پیشانیده‌دایه‌وه‌:

حه‌مه‌ر مه‌ستان سه‌ر له‌ ئیواره‌یین له‌ ساتی مه‌ستی ری له‌ ده‌رویش برابرم
ده‌گری:

پرسیاریکم لیت هه‌یه‌ ده‌رویش.

ده‌رویش لووتی خۆی ده‌گری و ده‌لی:

حه‌مه‌ر بلن، به‌لام هینده‌ لیم مه‌یه‌ پێشی.

مه‌ستان زیاتر ده‌چته‌ پێش:

خودا له‌ سه‌ر دنیا چه‌ند مالی وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆی هه‌یه‌؟

ده‌رویش که‌می ده‌کشیته‌وه‌:

نازانم، له‌ ژمار نایه‌، بئ کۆتایه‌.

مه‌ستان:

ئه‌دی له‌ هه‌ولتیر چه‌ند مالی هه‌یه‌؟

ده‌رویش که‌می داده‌مینن، ژماره‌یه‌ک ده‌لی.

مه‌ستان:

ئه‌دی لۆ ده‌لتی نازانم؟

ده‌رویش:

کوربه‌ هه‌ی سه‌رخۆش، من گۆتم هی دنیا بئ نازانم.

مه‌ستان:

ئێ، ده‌ تیبگه‌، خودا له‌ دنیا بئ چه‌ند مالی هه‌یه‌، نیوه‌یان لیره‌ن، له‌و

ههولتیره، ده بلی وانیه!

دهرویش گوتبووی:

حه مه، له دواى بانگدانى نزات لۆ ده کم بگه رښه وه، لئو وهى له مالى خودا
له لای خۆم ئه و باس و خواسانه بگه ینه وه، حه مه، به خودای ئه من زۆر
خه مى تۆمه.

مهستان دهلی:

به لاشه، له و نزا و خه مه گه رښ، دهرویش به پښى خوی، سه رخوش به پښى
خوی.

دهرویش به ره و مزگه فت ده بښه وه، مهستان گاسیده کات:

دهرویش، دهرویش...

دهرویش ئاورددهاته وه:

چیه، خودا هیدایه تى دای؟

مهستان:

له په نای ده رگه ی مزگه فتى، جښه کم لۆ بگه وه، وا له سه ر شښبوونم، هه ر
دښت شار حه مه شښتیک یدى خسته ناو جاده و بهر ده رگای مالى خودا.

دهرویش سه ر باده دات و له بهر خفه:

واى له و حه مه ده شښت و نه زان و که ره، وا ده زانى مالى خودا ته نها جښى

شښت و ده روزه که ره!

مالى خودا زۆر له باسى راوه شښتى دوورخسته وه، له مالى خودا گه رښ.
شار سه رشاره له شښت و ده روزه که ره، له هه ر لایه که وه که سى شښت
ده بښ، که سى ده که وښته سه ر ساجى عه لى و په نا ده باته بهر ده سته سه ر
راخسته نى، رووده کاته ئه و شاره هه مه رهنگ و هه مه ده نگه، ئه و شاره
رووته نگه، ئه و شاره ی هه مښه ده رگای له سه ر پشته، هه ر شښتى، هه ر
ده روزه که رښ راونرى، تښه لدرښ، له بښ جښى، له برسان سه ره لگرښ، دښ
لښه بارگه ده خات و نارواته وه. تو برۆ شښت و ده روزه که رانى شار بدوښه،
له قسه يانرا دياره، هى چ ئاقارىکن، هى چ شارىکن. ئه ها چاودښ، له و سه رى
سه رښ، له ده فه رى باله کاپه تى و پڙده رښ، له هه موو جښه له به رى بارزان و

که لهک و قهراج و پردیوه، بپهړیوه، له زیی گچکه له زیی گوره بپهړوه نه و
به‌ری، به‌ری بادینان و گرمیان و بابان، ده‌بینیه‌وه، شیت و دهروزه‌که‌ری
هممو جییان له‌و شاره ده‌بینیه‌وه.

باشه، نه‌و شاره بؤ بوته جیی دهروزه‌که‌ر و شیتان؟
فازیل ریچانه‌ش پییوابوو به هوی زوری مالی خودا و نانبدیی
خه‌لکه‌وه‌یه. ده‌یگو:

سی روژ دهرگای مزگه‌وتان داخه، با سی روژ که‌س که‌س دانه‌کات و
نانیک نه‌به‌خشی، بزانه نه‌و شاره هفت شیت و سی دهروزه‌که‌ری تیدا
ده‌میئی!

واز له‌وه بیینه به‌ر له‌وهی بیته راوه‌راو، راوی شیتان، له‌گه‌ل فازیل
ریچانه ده‌چینه سه‌رژمیری شیتان، گوتی:
وه‌ره، با هر شیته و به دوو سی خت بناسیتین، روژیک دی به که‌لکمان
دی.

من هینده مه‌یلم لی نه‌بوو، دلیم نه‌شکاند و چند جار بی‌گه‌لی که‌وتم.
ده‌فته‌ریکی گچکه‌ی خسته باخه‌لی و له ناوشار و گه‌ره‌کان که‌وتینه گه‌ران،
هر شیتیکمان ده‌دی ده‌مانخسته چند رسته‌یه‌که‌وه، به‌و شیوه
ده‌مانناساند:

ناوی فلانه، جک و به‌رگی نه‌وه‌ایه، به‌ژنی هینده‌یه، داری به‌ده‌سته‌وه‌یه
یان نا، پیلاوی له‌پتیه یان پیخواسه، ده‌سته‌شیته، یان به‌سته‌زمانه، به‌چ
قسه‌یه‌ک یان شتیک ده‌ناسریته‌وه...

سه‌د و شتی شیتان خسته رسته‌وه، نه‌وانه‌ی ناومان نه‌ده‌زانیین، بؤ
خومان ناویکمان بویان داده‌نا که‌ له شیوه و سیمای بوه‌شیته‌وه، یان له
قسه‌یه‌کی خویوه‌وه، وا تیگم له‌و شیته‌وه پندا هاتین که‌ له نریک مزگه‌فتی
ده‌رویش برام له‌ ناو گوماوی ده‌لینگی هه‌لک‌ردبوو، له‌ ناوی خوی ده‌گه‌را،
بیرمدی فازیل لی پرسی:
نه‌وه چیت بزکردوه؟
بیوه‌ی سه‌ره‌لبری:

خۆم خۆم، ناو ناو...
ناوی ئەو شیتەمان نەزانی، بۆیە ناومان نا:
خۆم خۆم.
ژمارە یەکیشمان بۆی دانا.
له دهفتهری شیتان ناوی له شیتیک نابوو:
شیتی کهلاوه.

ئەو شیتە له گەرەکی کوماری بوو، دوو سنی کۆلان هیروەیی ئەو
کۆلانەیی که دواتر کۆچەریکی کۆمونیست بە دەمانچە یەک و چەند فیشەکی
حوکمەتیکی شیت کرد! داستانیکی وای تۆمارکرد، شار هەمووی، هەندی
شیتیش دەیانگوتەو. لەوێ له لایەکی حەوشە یەکەو دەرگە یەکی گچکە
کرا بۆو، هۆدە یەکی پیس، ئەو شیتە که ئیوارە دادەهات، دەهاتەو ئەو
کهلاو یە.

دهفتهرهکهی فازیل شیتی بی ناوی زور تیدا بوو، ناوی له شیتیک نابوو:
شیتی پی به زنجیر
دهیگۆ:

له خانووێک کارم دەکرد، له ماله کهی تەنیشتیان له پەنجەرەو دەیتم
پیاویکی تەژەیان له ژۆری به مەربەند بە سنبۆه وە، دیار بوو شیت بوو،
پیکەوتم که شارستان مەگەر چۆن دەنا شیتی خۆیان بەرەلای جاده ناکەن.
له دهفتهری شیتان، شیتیک هەیه ناوی شیتی تف له حەوا یە، کهس نیە
ئەو شیتە نەناسی، که سیش ناوی نازانی، دیار نیە جی و بنەجەیی کویئە، به
زۆریش له ناوەندی جاده دەروا، ترومپیل خۆی لێ لادەدا، ناوە ناوە قیت
رادەوەستی، تەواو خۆی پشته و شکین دەکاتەو و ئاسمان به بەر تف دەدات،
ریحانە به پیکەنینه وە دەیگۆ:

هەبی نەبی، ئەو وە له سەر بەرمال شیت بوو.
فازیل ئەو دهفتهرهی لای خۆی پاراستبوو، هەر شیتیکی تازەش له شار
پەیدا دەبوو، دەیخستە ناویەو، ناوە ناوە لیم دەپرسی:
دهفتهری شیتان پرنەبۆو؟

دهیځو:

فشهت پښی، رۇژى دى، ده بښی چەند به كه لك دى.

حه یغم دى، دهفته رى شیتان له گەل چوونى فازیل ریحانه چوو، نه ز دواى
ئەو تەمەنه، له كه لكى ئەو دهفته ره تیگه یشتم، ئیستا ئەگەر له بهر دەست با،
له زارى ریحانه وه كۆلانى گىرانه وهم پر ده كرد له شیتى شار و رسته ی
ساده ی ئاودار.

باشه، با بچینه دیار راوی، راوی شیتان، ئەو راوه ی خوینیشی لیوه رڤا،
ئەو راوه ی له پۆلیس وابى راوه سه ده كەن، راوه سه یه كه ی به رى ده لیم،
ئەوه ی زهوى و ئاسمانیان پر كرد له قووپه قووپى پارانه وه و كه س به
هاوارپانه وه نه چوو.

شار تا ده هات شیتى ده خسته وه، شیتى ده هاتى، شیتى هه مه جۆر، شیتى
له شىوه ی به رخۆكه، نه رم نه رم، نه رم له رهفتار و گفتار، بهر به رديشت
دابا، نه یده گۆ ئەى هاوار. شیت هه بوو به شىوه ی به پى خۇیدا ده روى
ریت لی نه گرتبا، نه ده هاته ریت. شیتیش هه بوو چاوى له هه یاس كر دبوو،
پیت به خوارى دانابا، ده یكوتى. جۆره شیتىكى دى په یدابوو، ده تگۆ له صالح
ستالینیان گرتۆته وه، له ویشیان تپه راندبوو، ئەوانه سیاسى بوون، به
حوكه تیان گرتبوو، جوینیان ددها، تفيان هه لده دا، وهك ئەو شیته نا كه تفى
بۇ ئاسمان دهنارد، نا، راسته وخۆ تفى له ناو چاوى سه رۆك ده كرد.

ریحانه به چاوى خۆى دیتبووى، گىزایه وه:

له به رى قه یسه رى، نزیک چاخانه ی سه ید سه لیم، ئەها سه دامیک وا به
دیواره وه، چاوم لینه شیتى ته واوی به به دیاریه وه راوستا، ده ستى له
شنىوه ی دووربښ له رووى راگرتبوو، وهك بلښی له خۆى دوور و نزیک
بخاته وه، پاش تاوی به تفيان وه رگه را سه رى و سواخیدا، خه لك ترسان و
په رته یان لیکرد.

بیرمه ماوه چ ناویكى له و شیته تفه او یژه نابوو.

شیتى تووپه و ده ستوه شین رۇژ دواى رۇژ پتر و پتر ده بوون، هه بوون
به گز بىزیه سۆر و قات زه یتوونیشدا ده چوون، په ك دووانیکیش ده ركه وتن

گیچەلیان بە کچان دەکرد...ئیدی میری بریاریدا شار شیتی تیدا نەمیتن،
هەموو راپتچرتن بەرەو شیتخانەیی گەورەیی بەغدایی.

پۆلیس پێوەربوون، بگرە و سوارکە و باژۆ، هەندئ شیت نازانم چۆن
دەیانزانن فەرمانی دەسگیرکردنیان دەرچوو، لە دورەووە پۆلیسان دیتبا،
هەلەهاتن، هاواریان دەکرد، کەس تینەدەگەیشت هاواری خودا دەکەن یان
کەسێکی تر. سابه شیتی هەبوو، مالیان لە کوورانی بوو، کاتی بیستبووی
راوەشیتە، بە غاردان بەرەو مالتج بووبۆو، لە پچ مندال لیان پرسیبوو:
ها، سابه لۆ وا زوو هاتیەو؟

سابە دەلن:

پۆلیس هی وهکی من دەگرن.

شیت هەلەهاتن و لە پەناو پەسیوان، لە ئاودەستی مزگەفتان خۆیان
دەشاردەو، شیت هەبوو لە کاتی بەردەستکەوتن، دەستی نەدەدا و شیتانە
دەستی دەکردهو، دوو سئ پۆلیسی تەخت دەکرد. هەیاس بە دە نوازده
پۆلیس ئەوجا بەرزەفت بووبوو. هەندئ شیت بە ئاقار کەوتن، پۆلیس لە
دوایان نەبوونەو، بوو یەک راو، دەتگوت راو سە دەکەن، دەیانداو
بەر فیشەکان، شیت هاواریان دەگەیشتە ئاسمانی، کەس بە هاواریانەو
نەدەچوو، یەک دووانیکیان بە برینداری گرتن و بردنیان، شیت نەما.
مەمەدیش ماوہیی لە مالتج نەویرا بیتە دەری، ترسا بە شیتی دانین و ببەنە
شیتخانن.

شار چەند رۆژئ شیتی تیدا نەما، خەلک وەک بلیی شتیکیان بزر کردبئ،
شار بیرئ شیتەکانی دەکات. ئەها یەک دوو شیتی تازە پەیدا بوونەو، زۆر
بوون، زۆری نەبرد شیتە کۆنەکانیش، شیتی شیتخانە هاتنەو، وەک خوی
لیھاتەو، بەلام پیدەچوو، دەرزیاں لە شیتە دەستوەشیتەکان دابئ، کز و
مەللول دیار بوون. هەیاس هیزی هەستانەوہشی نەمابوو، شار دانیابوو
حوکمەت شتیکی لە هەیاس کردوو، دەنا ئەو شیتە شیرە وا کز ناکەوئ.
ئەو راوہ شیتە و بردنیان بۆ شیتخانەیی بەغدایی بە چەند دیرئ کەوتبوو
دەفتەری شیتخانەیی فازیل ریحانەو.

كچهى ئامىدى

فازىل رىحانه ماوهىي بەر لەوھى ناوى سەربازىي بى، دەيوست زۆرتىن جى بگەرى، فىلمى باش بىيىنى، كىيى باش بخوئىتەو، ئاخىر بېيارى دابوو، نابى سەرى بېرى، پىي پۆستال بىيىنى، ھەرىي چوونە چىاي بە خۆى دابوو، دەيوست بە پرى، پىر لە شار و فىلم و كىتېب، چەك بىكاته شانى.

مىنىش دەنگۇ دلم تىرواندوويەتى، ئەگەر بە چىا بگەوى نايىنمەو، ھەرىچى دەنگۇ، دەمگۇ ئى. ۋەككو بلىتى (نا)م نەمايى! لە سەر خواستى وى، ھىشتا رۆژ لە چ جى ھەلنەھاتوو، سوار بووین، بۇ كوئى؟

ئامىدى

ھەر من و ئەو و شوفىرىن، تېومىپىلەكى تايەتى گرتىبوو، بمانبات و بمانھېتىتەو، پارەھەكى باشىشى دايى، نە من نە ئەو ئامىدىمان نەدیتوو، نىوھرۇ نەبوو، ۋا لە بن ئامىدى، تۆ بلىتى رى سەركەوتنى ھەبى! تا گەشىتىنى، ۋەك ئەوھى رىي ئاسمانمان گرتىبى، شار چۆن گەشىتۆتە سەر ئەو شاخە، ئەو شاخە چۆن ۋا پان كەوتوو ۋ شارى لە خۆى بار كر دوو؟! شارى لە ۋ شىئوم لە خەونىش نەدیتبوو، ئەوھى لە تەلەفزىون پىشمانى دابووین كوا ئەوھا بوو، ئەوھ ئامىدىھى لە كىتېب خوئىندبوومەو، كوا ئەوھە كە بە چاوى خۆ دەبىيىنم.

رىحانه دەلى:

بە من بلى، ئىمە لە زەوین يان لە ئاسمانى؟ داخوا جى ھەھە لىزە بلىندترا!

شوفىر دەست بۇ چىايەكى پىشتەو ەرىژ دەكات و دەلى:

تەماشاي مەتىن بگە، ھەينى تىدەگەى.

ۋايە، لە بەرزىي مەتىنەو تىدەگەين كە ئىمە ھىشتا لە سەر زەوین.

مىرى بادىنان لە خۇرا ئىرەى نەكردۆتە پىتەختى مىرنىشىنەكەى، ئىرە

قه لاتیکه له ئاسمانی، ئەگەر چه کوچۆلت له مشه بی، ناپاکت تیدا نه بی، ناگیرئ، لهشکری چوار دهولت دهوری بدات، ناگیرئ.

تیکه نانیکمان خوارد و بگهڕئ، ئامیدی جینهکی دیاری شوینتهواری نیه، ئاخړ ئەو شاره له چ شارئ ناچئ، سهر له بهری شوینتهواره، به ههر لایکدا دهروانی شوینتهواره، هی ئەوهیه به دیاریهوه دانیشیت و سهربرده و دیرۆکی لئ بخوینتهوه. له نزیک منارهی گهوره وینهیهکمان گرت، به لام ئەوهش به دهردی وینهکهی ئەوئ سالیی تهک کوتهلهکهی حاجی قادری کۆئ چوو، چوو.

ئامیدی پیدهچی، شاری هه موو ئایینان بی، به دواى ههر ئایینکدا بگهڕئ شوینتهواری دهبینیهوه. دوو دهزمیرئ تیدا گهراين، له دهروازهی زهردهشتهوه پيدا هاتین، سهر گۆری میرهکانمان کرد، له دهرگای کۆنهوه گه یشتینهوه ئەو کلیسهیهی تهماشاکردنی ههیرانت دهکات، گۆمه فازیل ریحانه:

بهوهنده لئی تیر نابین، دهبی بینیهوه و شهو لئی بمینیهوه.
گوتی:

من پیناچی جاریکی دی ببینمهوه.
بهو وهلامه دلمی گرت، ههچم بۆ نهگوترا. ئی، چیدی... ئا، بیرمکهوتهوه، شوفیرهکه به پیکه نینهوه گوتی:

من چاوم له دار و دیوار به فیروندهم، ئەوان بۆ ئیوه و کچهکان بۆ من. به راست کچه ئامیدی بۆ وا جوان بوون، وا تهڕ و ناسک دهتگوت ئاسماننشین و بای زهویان بهر نهکهوتوه، له دهمی سواربوون و گهراپانهوه شوفیر گۆتی:

ئەگەر چه زدهکهن سهه سال به جیحلی بمینتهوه، کچه ئامیدی بخوازن.
فازیل ریحانه:

دیاره ئەو پیرانهی ئیره تهمه نیاں دوو سهه ساله!
لهو قسانه بووین، له سوورانهوهیهک ئەگەر شوفیر تهردهست نهبا، کچیکمان پانکردبووه. کچه تاسا و له جیی خۆی وشک بوو، دانیشت، زمانی

شکا، هه ناسه ی گیرا، رهنگی سپی هه لگه را، خه لک خرپوونه وه، ئاویان پیتدا کرد، به زاریانه وه کرد. جفاره خۆریکی پیتچوو تا هاته وه سه رخۆ، رهنگی به بهردا گه رایه وه، روومه تی ده تگوت سنیوی به رواریه، بزه یه کئی هاتئ، له ناو شارئ کچ بهو بزه یه ده ناسریتته وه، کچه به زاری ناسک و پر له ئاوازه ی ئامیدیا نه، گوتی:

هه له ی من بوو، برۆن.

نیوه ی ریمان به گیترا نه وه ی سه ربرده و بزه ی کچه ئامیدی بری، ئه و جا بزانه چۆن هات، ده لئین: کیتو به کیتو ناگات، به لام بنیاده م به بنیاده م ده گات. سالی دوا یی له کۆلیژ کچه م دیتته وه، ئه گه ر له (کۆلان کۆلان...) گه ی شتمه قوناخی زانکۆ، به دلۆدا و ناسینه وه ی کچه ئامیدی ده گیترمه وه، ئیستا لای فازیل ده مینمه وه، زۆری نه ماوه به چیا بکه وئ.

بیرمه چی، پاشترئ بۆ له یادنه چوونه وه، ئامیدیم له چیتوه ی چه ند رسته ییکی له و شیتوه یه گرت و له یادگی خۆم هه لۆاسی:

شارئ له شیتوه ی بنجه گیا له سه ر به ردئ شین بوو، به ردئ و ینده چی له گاره وه په ربیی، یانژی له مه تینه وه غلۆر بووبیتته وه، ده روازه ی به سه ر هه لدیره وه، به زمانی دیرۆک دبیتژی:

سه رده مانئ ئیزیدی و زه رده شتینشین بوو، پاشان بووه شارئ موسلمان و فه له و جوو، پاشترئ رهنگی به هاریانه ی هه لبزرکا، که می ما، زۆری چوو. ئی، له وینه ی ناو ئه و چیتوه یه گه ری، با هه ر له وئ بئ.

نامه‌ی مالاوایی

وهرزئ پتره فازیل ریحانه ئەو گەرموگورپه‌ی جاران بۆ سیاسەت هەببوو، نەیماوە. روژ دواى روژ پتر لێنى سارددەبیتەو، ئەو کورە نەماو، شەوان بززت کردبا، بە قۆدیى بۆیاغەو لە سەرە کۆلانی دەتدیتەو. هەن لە هەندى جاروبار سەرکۆنەى پارته‌کەى خۆى دەکرد، سەرکۆنە‌کە بە شێوه‌یه‌کە، وا هزرده‌کەم ئەگەر بە چپاش بکەوئ، بەگەل ئەوان نەکەوئ، دوور نیه بچیتە ریزی پارتيكى دى، من واى دەخوینمەو، مەرج نیه وابن.

فازیل ریحانه ناوى سەربازى هات، ئەز بەر لەو ناوم هاتبوو، دواى ئەگەر بێرمکەوتەو بەزمى هاتوچۆى راپنچخانه دەگترمەو. هەوکه ئەو دوو رىی لە پێشە: راپنچخانه، لەویشەو داخوا بۆ کام بەرەى شەپ، شەپى قادسیه، یان رووه و چیا و پێشمەرگایەتى، دیاره بئ چەند و چوون و سێدوو، رىی دووهم دەگرئ.

ئەو چەند روژه پێهەكى هەر لە لای منە، ناوه ناوه دەست دەخاتە سەر شانم و ماچیکم لئ دەکات و دەلئ:

کەمى شمشالم بۆ لێدە.

بە دلئى وى یەك دوو ئاوازی بۆ دەژەنم. ئەو کورە من دەترسینى، وا دەکات رێنەدەم بە تەنیا بروت، دلئ دەلئ لەگەلئ بڕۆ، ناوه ناوه دەلئ:

وەك من لە خۆت مەكە، واز لە خویندن نەهینى، ئەوسال دەبئ نمره‌یه‌كى باش بهینى، تا لە زانکۆ وەرگیریت و تووشى سەربازى نەبیت، تا هەینیش شەپ رادەوه‌ستى و...

لە سەر رویشتنە، سەبەى دووه‌ى بەرەو چیا، چەند جارئ هاتە سەرم لێنى

بېرسم:

ئەرى هەر پارته‌کەى خۆت، یان....

دهمگيڙايه وه، هه ستمده کرد ئه و پرسياره زور بيچييه.
چاوه پيم بيت و مالاوايي بکات، نه هات، ئنواره يه برا گچکه که ي نامه يه کی
هينا:

...من ئيستا له ده رئي شارم
نه متواني بهرگه ي مالاواييت بگرم، له ئيستا وه بيرت ده که م....
به نامه يه کی هه شت نۆ ده خه تي مني کوشت، ئه و شه وه هينده ي په له
هه وريکی ته پ روندکم بۆي رشت، تا چه ند رۆژي له سه ر سه ر ده سوورپام،
به سه ر دنيا وه نه بووم، که وياريش رۆيي هه ر شتي له و پتر خه فه تم بۆي
خوارد.

ئیدی له دوو براده ري شيرني منداليم بووم، گه په ک چۆل دياره، گه په ک
بي ريحانه و که وياره، هه ر ده بي به شمشال دلي خۆم بده مه وه.
هينده م له ده ستي، نزابکه م:

هاورپيکه م، فازيل ريحانه ي هاوپيم، دووره به لا بي.
ئيستا ده چه وه گلکه ند، بزائين باسو خواسي برا کوژي چيه.

شەر له پشتتاشان تۆز له گلکه‌ندی

به دەست خۆم نیه، هەر جارێ ریی گیرانه‌وه ده‌گاته‌وه گلکه‌ند، چه‌زده‌که‌م گرتە گرته پيشانی خۆمی بده‌مه‌وه، ئاخ‌ر گلکه‌ند جوانترین باخی شاره، له باخی شاريش جوانتر، ئەو باخه هه‌موو وه‌رزیکى مه‌يله‌و به‌هاره، باخیکه سه‌راپا گۆل و موورتک و داروباره. ئەو سال سهرى سى سالانه گلکه‌ند جى ده‌ورکردنه‌وه و خويندنه‌وهى منه، جى راویچکه و دانیشتنى منىش دياره، ئەگەر له‌و کۆلانه‌ى موورتکان نه‌مىبىنه‌وه که ده‌چىته‌وه لای يانه‌ى دختوران، ئەوا له بن دارتووه گه‌وره‌که‌ى به‌رى رۆژاوام، ئەو تووه‌ى له نوێژى نيورۆى هاوینى، سه‌د که‌س له بنى دانیشنى، که‌س تاوى ویناکه‌وئى. ئەگەر له‌ویش له سه‌ر پشت رانه‌کشابووم، وه‌ره لیره له بن ئەو ریزه دره‌خته‌ى به‌رى باشوورى چالى گولان، له بن جریوه‌ى چۆله‌که، له سه‌ر رىچکه چه‌مه‌نتۆ باریکه‌که له سه‌ر مقه‌بايى دانیشتووم، پىم شۆرکردۆته‌وه و سه‌رم به سه‌ر کتێبه‌وه، ئەو دره‌خته‌ى ئێره دواتر به ناوى منه‌وه ناو نرا.

له گلکه‌ندی که‌مى کاتم بۆ کتیبى قوتابخانه، ئەوى دى هه‌مووى بۆ کتیب و گۆفار و رۆژنامه، به‌لام ئەم به‌هاره پتري بۆ ده‌ورکردنه‌وه‌يه، پۆلى شه‌شه‌مین و ره‌وانه‌ى مالى کراوینه‌وه، ده‌بى بايى هینده بخوینم، له جیبه‌ک وه‌رگیریم و تووشى به‌لايه‌ک نه‌بم، به‌ ده‌ردى ریحانه نه‌چم، ئاخ‌ر يه‌ک دوو ساله ئەوه‌ى نمره‌ى باش وه‌ده‌ستنه‌هینى، سى ریی له‌پیشه‌:

راپتچخانه، له‌ویوه بۆ چه‌نگ.

چاشخانه، له‌ویوه بۆ چه‌نگ.

چیا، له‌ویشه‌وه بۆ چه‌نگ و چه‌نگى براکان.

ئاخ‌ر خۆدزینه‌وه و خۆشاردنه‌وه تا سه‌ر نیه، هەر ده‌بیت خۆت به‌ لایه‌کدا

بده‌یت.

جهنگى براكان گهرمه، جهنگى جهلالى و مهلايى، ئو جهنگى ته مهنىكه
ئاگرى ناو گوفهكه و ناوه ناوه ليزه و لهوى دادهگيرسيتهوه و نابريتهوه. ئو
جهنگى ههر ئو دووانه نا، كو مؤنيسه و هى ديشى گرتوه.

من سهرم به سهر كتيبوه، بهلام خهيالم له چياكانه، لاي شهري برا
شهرانگيزهكانه، جار ههبووه له قوولايى خهيالهوه گويم له دهنگى فيشهكى
براكان بووه و راچهنيوم، چهندى ده مويست له بير كردنه وه دا خوّم دوور
بگرم، به لاش بوو، ته قه و خوين دهگه يشتنه نيو لاپه رهى كتيان، ئو برا به
خوينى سهرى يه كتر تينووانه، وهخته بلّيم له وه تهى ههن، له شهري دهسته و
يه خهن، چه تو سهرناس ناهه قى نه بوو، ده يگو:

قاييل و هابيل ههر ده بى له ره شماليكى كوردان كو نكه دويه كيان
خوارد بيته وه، ده نا ده ستيان نه ده چووه خوئينى يه كدى.

ئى، وا چاكه تو زى خو بناسينم، ئه و جا تو زى شهري پشتاشانى له ناو
باخى گلگه ندى پيشاننده مه وه. ئه ز هه ينى چه پرؤ بووم، مه يلى پارته كه ي
فه ديشم هه بوو، بهلام له گه له نه بووم و له سهرى شهري كه سم نه ده كرد،
من پينچه وانهى هه ندى له براده رانم، له رى كتيبوه له و پارته نزيك
بوومه وه. ئه وان فرچكيان پيگرتبوو، له دايك و باوكه وه بويان هاتبوو، له
سهرده مى مه لاكانه وه، مه لا شهريف و هه مزه، شينخه شهل و حاجى كه ريمى
به ستهى شه رغه و حوسين مه ياسى ئه وه شته و جه مال حه يدهرى و عه زيز
مه مه د و كه ريم ئه حمه د و ئه وانه وه، ئه وانه پارتى فه هديان به هى خويان
ده زانى و له پيناوى سهر يان داده نا.

تو زى گلگه ند له زور قسه وه هه ليكرد، قسه ي كو پيكيانم بير نا چيته وه:
له باره گاي پشتاشان ده ست به سهر يهك فه رده گو فارى رو و تا گيرا وه.
به ر له وه ي له بن دار تو وه كه وه، تو زى قسه كه هه سته و هه موو گلگه ند
به نه يته وه، با بچينه وه مالى و به دزيه وه گو يده ينه راديو ي سهرى، ئه وه ي له
هه مووان پتر ده نگ و نه ره ي دى، ئه رى ئه و چه ند روژه بو چى وا زه لاله؟
ويته ي هى به غدا زه لال، نه هانى هاننى سالانى زو، نه غزه غزى سالانى
دوايى، هيجى نايه ته سهرى. راديو ي سهرى كه س واى نه بيستوه، وا دياره

هه‌رده‌مان پێش‌مه‌رگه تێك‌به‌رین، جوین‌نامه بڵینه‌وه، به‌غدا چه‌زده‌كات هه‌موو كورد هه‌یبیدار بێ و ببیستێ. تۆ گوێرا‌دی‌ره، ئه‌و بێ‌زه‌ره زار ئاگره، یه‌ك نه‌زانی ده‌لی كورد به‌ ئازادی گه‌یشتوو، هه‌ر كه‌ركووك نا، ده‌ستی به‌ سه‌ر به‌غداشدا گرتوو.

لێ‌روه كه‌مان له‌ سه‌رباس دوور ده‌كه‌ومه‌وه، سێ بێ‌زه‌ر ده‌خه‌مه‌ سێ چوار رسته‌وه و یه‌ك‌سه‌ر ده‌چمه‌وه باخی گل‌كه‌ند:

من له‌ سێ بێ‌زه‌روه له‌گه‌ل بێ‌زه‌ران تێكمدا، ناشتته‌بوومه‌وه و تا دره‌نگیش وام ده‌زانی له‌گه‌ل تووتی خزمی له‌ پشتن. یه‌کیان سه‌ر گه‌وره‌كه‌ی ناو ته‌له‌فزیونی كه‌ركووك، ئه‌وه‌ی له‌ گه‌رمه‌ی شه‌ری قادسیه‌ زاری به‌ (سه‌رۆکی فه‌رمانده، خودا بپارێزی...) هه‌لدینا و پر به‌ به‌غدا ده‌یشیراند، ناوه‌كه‌ی خێلیکی پێوه‌ بوو.

ئهو‌ی دی ده‌نگ‌گه‌یه‌ ناو را‌دیوی سه‌ری، ناوه‌كه‌ی وا تێگه‌م گون‌دیکی پێوه‌ بوو، ئه‌وه‌ی له‌ گه‌رمه‌ی شه‌ری براكان له‌ ئه‌شكه‌فته‌وه به‌ سێ ده‌نگا ده‌ینه‌راند:

ده‌ست مه‌پارێزن، په‌رێزتان پاك بیت...

بێ‌زه‌ری سێیه‌م، له‌ مۆسكۆوه، ئه‌وه‌ی به‌ عاره‌بی و پر به‌ گۆی زه‌وی ده‌شریقاند:

ئێرد مۆسكویه....

رقی من له‌و مۆسكویه له‌وه‌وه‌ بوو، ده‌مدیت كورد و خاکی كوردیان له‌ تووره‌گه‌ ده‌كرد، كه‌چی ئه‌و ده‌نگسزه! جارێك كوردیكی به‌ سه‌ر زاردا نه‌هات.

ده‌مان بوو، گل‌كه‌ند بووبوووه ساكه‌گۆری براكوژی، شه‌ری چه‌ك نا، ده‌مه‌قیره، به‌لام پشتناشان گه‌رمتری كرد، گه‌یانده‌ جویندان و له‌ یه‌ك‌تر هه‌ستانه‌وه، ناو‌بژیوان نه‌با، ده‌گه‌یشته شه‌ره‌ مست و چه‌قۆ.

ئهو كۆپه‌ی فه‌رده داخسۆره‌كه‌ی گۆفاری رووتی به‌ شانوه‌ بوو، لوقمانی بوو، ئا، به‌ شیوه‌یه‌ی باسی ئه‌و فه‌رده گۆفاره‌ی ده‌كرد، وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ گرتنی پشتناشان له‌گه‌ل بووبیت و به‌ ده‌ستی خۆی كۆله‌پشت كۆله‌پشتی

پيشمه رگه‌ی کۆمۆنستان گه رابیت و قل قل گۆفاری رووتی ده رهینابیت و له
فهرده‌ی کردبن، ئه وه تا له باخی گلکه‌ندی به ئاماژه په‌ر په‌ر بو ئیمه‌ی
هه‌له‌داته‌وه.

دلشادی، ئا، وا تیبگه‌م ناویکی وا بوو، لئی هاته‌ ده‌نگ:

+ ئه‌وه‌ت له کچی بیست؟

- له کچم بیست! رادیوی سه‌ری وای گۆ.

+ درۆیه.

- من درۆ ده‌که‌م، یان رادیۆ؟

+ تو

- به‌گۆری شه‌هیدان رادیۆ وای گۆ.

+ به‌خۆت و به‌رادیۆ و به‌سه‌رۆکته‌وه درۆده‌که‌ن.

لیک بلنډ بوون، ده‌ستمان نه‌گرتبان، خوین ده‌رژا.

هه‌ر له‌باره‌ی گۆفاری رووتی ناو باره‌گای کۆمۆنستان، شیخ جه‌لالی

سو‌سیالیست ده‌لێ:

منیش ده‌لێم له‌وئ ئه‌و جۆره‌ وینه‌ رووتانه‌ هه‌بووه.

من ده‌لێم:

شیخ، تو له‌کوی ده‌زانیت؟

شیخ:

کوچه‌ هه‌ر خۆیان له‌کاتی په‌لاماردنی، ئه‌و وینه‌ رووتانه‌یان له‌وئ

بلاوکردۆته‌وه، تا وا له‌خه‌لک بگه‌یه‌نن، کۆمۆنیسته‌کان هه‌ر له‌گۆر ده‌سه‌په‌ر و

گانگانۆکین.

نازانم کچی بوو، گوئی:

رئی تیده‌چی.

عیسایه‌ هه‌له‌دایی:

باشه‌ ئه‌گه‌ر شو‌رپشگێڕی وینه‌یه‌ی کچیکی رووت له‌ به‌رکچی بیت، لئی که‌م

ده‌بیته‌وه؟! ده‌نا من ببه‌ پيشمه‌رگه‌ش وینه‌ی رووت له‌گه‌ل خۆم ده‌گێڕم له

کاتی پێویست به‌کاری ده‌هێنم.

كەم بون ئەوانى دەگەل بۆچونى عىسا بون، من تىدا مابوم.
كەسى دەيگۆ:

ئەوانە كۆمۇنىست نىن، لادەرن، حەيى ماركسىيان بردوۋە، نابى بمىن.
كەسى وا باگۆى دەدەيەۋە:

ئىۋە چ لە ماركس تىدەگەن، چ پەيوەندىتان بە ماركسەۋە ھەيە، تا بزائن
كى لادەرە و كى لادەر نىە.

كەسى دەلى:

ئەو كۆمۇنىستە لادەرەنە، قەندىليان پىر لە عارەب كردوۋە، عارەب و چيا!
كەسى لە دەۋى دەداتەۋە:

ئەو عارەبانەى چيا پىشمەرگەن، شەپى بەعس دەكەن، ئىۋە خۇتان پىاۋى
بەعسن، ئىۋە دەبى تۇوتان بېرىتەۋە.

ئى، لە باخى گلکەندى، پىشتاشان سەرباسى باسانە، پىشتىرى كى ئەو
ناۋەى بىستبوو، كى دەيزانى كەوتوتە كۆى، ئىستا لە مۇسكۆ پىتر ناۋى دى.
ئەوانەى لە بەرەى كۆمۇنىستان بون، دەتگۆت مۇسكۆيان بە سەردا
رووخاۋە. ئەوانەى لە بەرەى يەكىتى بون ۋەك ئەۋەى بەغدا و تارانىان
گرتىن. ھەندىكىش بە ھەندىان ھەنەگرتبوو، پىيانوۋبوو رووداۋىكە و دىت و
دەرۋات، ھەر دىتت لەبىرچوو، پىۋىست ناكات سەرى خۇتى پىۋە بىشىنى.

ئەۋەى لە دلى من دەرئەدەچوو، ھەۋالى دىل كوشتن و ژن كوشتن بوو،
پەرىزپاكى زارى پىاۋە دەنگرەكەى ناۋ رادىۋ بوو، بۆ تىگەيشتن لە
پەرىزپاكى سەرى لە مالى دەدەمەۋە و زوو دىمەۋە:

چەتو سەرناس و بابم كە زاۋا و خەزور بون، لى ۋەكۆۋ دوو برادەرى
گىانى بون، بى يەكتر نەدەحەۋانەۋە، لە بارەى براكۆزىشەۋە بۆچونىان
لىكىدى نىزىك بوو، ھەردوۋكىان نەفرەتىان بۆى دەنارد، لە مەر پەرىزپاكىۋە
بابم دەيگۆ:

پەرىزپاكى لە درۋىنە ھونەرىكە لە دەست ھەموو سەپانى ناپى، كەلە
گەنمى، جۆين لە دۋاى خۆى بەجىناھىلى، كى ھەيە خۆزى بەو سەپانە
پەرىزپاكە نەخۋازى؟ بەلام لە شەر بەرەۋاژە....

چه تۆ سەرناس باوە گۆی دەدایەو:

بەلام لە شەڕ هونەری ناکەسانە، ئەو شەڕکەرەى تۆزى میراتى تىدا بىت،
نابىت پەناى بۆ بىت، دەبىت خۆى لە پەرىزپاکى دور بگرىت...

بابم لى وەدەگرىتەو:

پەرىزپاکى لە شەڕ، واتە دەست لە هىچ مەپارىزە، هەرچى سەر بە بەرەى
نەيار بوو، مى پەلە، قرچ و برى بکە، دىل بکوژە، ژن بکوژە...

چه تۆ سەرناس لە بارەى دەنگرەکەى ناو رادىۆ دەىگۆ:

کەسى کەمى هۆشيار نەبى، ئەو پىاوە کەرى دەکات، بە چىا دەکەوئىت و
چهکى براکوژى لە شان دەکات و بە ناو دەکەوئىت.

بابم دەىگۆ:

بە راستى رىکى رىکەخات و جوانى دەلئتەو، دەبى قسەى خۆى بن، يان

بۆى بنووسن؟

چه تۆ سەرناس بە بىزارىەو:

شەيتان بۆى دەنووسىت.

ئەو دەشم لە يادە چه تۆ سەرناس روو لە من:

تو ئەو مارکسە دەناسى؟ ئەوەى ئەم دەنگرە، دەمشرە دەلئى:

مارکس، گۆر هەلتەکىنە.

گۆتم:

کۆمۆنىستەکان بە رىبەرى خۆيانى دادەنئىن، سەد سالىکە مردووە.

بىرمە وئەکەشم پىشاندا، لئىوردبۆو:

کورە، ئەو لە شىخ و پىاوچاک دەچى!

دەگەرئىمەو هەلکەند، لەو رۆژانە ناوى پىاوئى زۆر لە سەر زارانە، من

پىشترئى چەند جارئى لە سەر لاپەپان ئەو ناوهم دىتبوو، سەرتىبى هاورئىشم

جاروبار پىندا هەلدەگۆ. ئىستا لە پشنتاشان پتر ناوى دئ، ئەو پىاوە لە شەڕ

و دەمەقەرەى هەنگىنى، دوو کەس بوو، دوو کەسى هئىند جىا لە يەکتر تەنھا

لە ناوەکەى دەبوونەو هەک، لە چەند رستەين لە زار و دىدى بەرەى يار و

نەيارىەو، ئەو پىاوەتان بە پوخته کراوى پئدەناسئىم:

بەرەى يار:

ئەو پياوۋە لىنىيە، رۆژگار بۇ كوردى ناردوۋە، سەر كوردى كۆمەلەيە، گەل
لە سايەى وى دەگاتە ئاۋات، رىنجبەر و چەوساۋەى كورد لە سايەى وى
دەحەسىتەۋە.

پياۋىكە دەستىكى تەنگ، دەستىكى كىتپە، لە ناو سەنگەرىش دەخوئىتەۋە،
كاتى دەدوئى ماركسە، كاتى دەجەنگى گىقارايە.

ئەو بىرمەند و قارەمانە، تا بلىنى كەسىكى بەرىزە، خاكى و بى فىزە، بە
دەستى خۇى جلكى خۇى دەشۋات، شىۋ لىدەنەت، پىلاۋە لاسىتىقەكەى پىنە
دەكات، دار دەشكىنەت و سۇبە پىدەكات، خراپترىن تۋوتن دەكىشىت و لەگەل
گەۋران گەۋرە و لەگەل گچكان گچكە، لە ھەموو شتى دەزانەت، كەس بارى
وى نابات، ھەركى باۋەرى نايى با جارى بچىتە دىدارى، با بە چاۋى خۇى
بىبىنى، كورد چى ھەيە، لە جىنى شەھىد ئارام چ سەر كوردەين دانىشتوۋە.

چ دەكەى ! مەلايى بەگ و كرىگرتە، كۆمۋنىستى لادەر، سۇسايلىستى
جوۋجەلە و ئەۋانە، بەربەستىن، رىگرن، پىۋىستە سەريان پانبرىتەۋە، دەبى
ناۋيان بسرىتەۋە، ھەنگىنى رى تەخت دەبى بۇ گەشىتن بە ئازادى و
بەختىارى.

بەرەى نەيار:

ئەو پياۋە خوئىرئىزىكى ئەۋىرۈكە و ھىچى دى، لە خۇى ترسنۈكتر نىە،
ئەى كاتەى گىرا، ۋەك سەربازىكى ترسنۈك دەپارايەۋە. رووبەروو شەرىكى
نەدىۋە، فىشەكىكى بە بەسەۋە نەناۋە، ئازاى چى! دىل بە دەستبەستراۋى
دەھىتتە بەر دەمى، ئەۋىش دەمانچەكەى ھەلدەكىشى و زرم، فىشەكىكى پىۋە
دەنى، ئەۋەيە گىقاراكەى ئىۋە!

دەخوئىتەۋە! با بخوئىتەۋە، مىرغەزەبىش دەخوئىتەۋە، دەنووسىت!
موسلىح جەلالىش دەنووسىت، با ھەر بنووسىت و بخوئىتەۋە، ئەو پياۋە
پىۋاكوژە تەۋاۋ، با بىرىتەۋە، ئەۋەتا لە پىشتاشان دىل دەكوژىت، ژن
دەكوژىت، دالدار بە بەر چاۋى دل بەرەكەيەۋە گوللەباران دەكات، ئەنگوستىلە
بە پەنجەۋە لە دەستى دەستگىران دەكاتەۋە...

ئەو پياۋە دەبەيتە ريزى ماركس و لينين! ۋەى شىپر! ئەۋە ھزر و بىرى
 لە كۆى بوۋ! چى پىنە! گرىكويزەى خۆى دەنوسىتەۋە و تەۋاۋ...
 پياۋىكى خاكىە! با خاكى بيت، مەلا ماتورپىش خاكى بوۋ! ئەۋ پياۋە تەنھا
 بۆۋەى ناۋ دەربكات، لە سەد بەرگ و كاژ خۆى دەردەخات...
 ئى، ھەر شتىكىان لە بارەى ئەۋە پياۋەۋە دەگوت، من ھىچم نەدەگوت،
 ھەرچەندە دلم بۆ كۆمۇنىستەكانىش لىيدەدا، ئەۋ پياۋەى ھەندى كەس بە
 پالەۋانى شەرى پىشتاشانىان دادەنا، ھەندىكىش بە مىرغەزەب و تەور بە
 دەستى پىشتاشان.
 ئەۋ پياۋە كى بوۋ؟ من درەنگتر پىكەۋتم ھەمان ئەۋ (ن . م) ھى سەر
 لاپەرەى يەكەمى (براكوژى) يە كە ۋەرگىرەكە ۋەرگىرانەكەى پىشكىش
 كوردبوۋ.
 ۋا باشە، تۆزى لە باسى براكوژى دووركەۋمەۋە و بچمەۋە گژ
 دەوركردنەۋەى ۋانەكانم، لە سەر مە بايى ھىندە بخوئىنم، نمرەى بەشى
 كوردىي زانقۇ بھىنم.

درهختی بۆ خویندنهوه

به‌ری دوو سالان که هاتمه به‌شی وێژه‌یی، نیازم گه‌یشتنه به‌شی یاسا بوو، خولیا‌ی بوونه پاریزه‌ریم له سه‌ر ده‌گه‌را، خه‌ونم به دادوه‌ریه‌وه ده‌دی، به‌لام هه‌ر زوو ئه‌و خه‌ونه‌م له خه‌یالی خۆ وه‌درنا، بزانه بو. هه‌ندئێ شتم له مه‌ر دادوه‌ران خوینده‌وه و بیست، هه‌ند دوور بوون له هه‌ز و ویست، گوتم بېمه به‌رده‌ست، نابمه دادوه‌ر، ده‌یانگو: دادوه‌ر هه‌میشه ده‌بی پۆشته‌و په‌رداخ بی، نابن بچیته هه‌موو جی، نه چاخانه، نه مه‌یخانه، نه ناو پاس و ئه‌و جیانه.

گوتمه خه‌تخۆش:

کۆلیژی یاسام به‌عانه‌ی ناوئ.

گوتی:

ئه‌دی ده‌چیه کوی؟

گوتم:

به‌شی زمان و ئه‌ده‌بی کوردی.

گوتی:

منیش هه‌زم له‌وییه.

ئیدی ئه‌وه دوو ساله‌ نیازی ئه‌ویم له سه‌ره، به‌لام وا بېروات نایگه‌من، ئاخ‌ر چه‌ند رۆژیکی ماوه بۆ تاقیکردنه‌وه، دوو کتیبم ده‌ورنه‌کردۆته‌وه، ناچار ئینگلیزیم بۆ خولی دووهم هه‌یشته‌وه.

هه‌ریم به‌ خۆم دا بگه‌مه زانکۆ و به‌شی کوردی، ئه‌وجا خه‌ونی من سه‌رت‌ر چوو، ئه‌ها، دوا‌ی ته‌واوکردنی ئه‌وئ، واز له خویندن ناهینم، به‌ری ناده‌م، ده‌چمه دوا‌ی، ماسته‌ر و دکتۆرا ده‌هینمه‌وه، ئه‌گه‌ر لیره‌ش بۆم مه‌یسه‌ر نه‌بوو، ده‌چمه هه‌نده‌رانئ.

ئىدى ئۇ ۋە چەند رۆژە كەمەي لە پېشم مارە، ھىندە بخوئىم پېتى بگەمە زانكۆ. سىپىدان زوو ھىشتا خۆر لەو دىوى بانىەكانى پشت كەسنەزان بوو، من گەيشتبوومە سەر دەرگای رۆژھەلاتى گلگەندى.

ئەز لە گلگەندى درەختى خۆم ھەبوو، پېتى يەكەمى ناوى خۆم و بابم لە قەدى ھەلگۆلىبوو، تا دەرنگىش (ك . ك) بە درەختەوہ ما بوو، چوار پېنج دۆست و ناسيارىش بە دارى كافكاف ناويان دەھىنا، ئا، ئەو ماوہيە و دواترىش زۆر لە بنى دادەنىشتم. خووم پېتوہ گرتبوو.

وھىرمدى دواتر لە نامەيەكدا بۆ كچى بەو شىئوہيە ناونىشانى درەختەكەم ھەلدابوو، ديارە نامەكە ھەر لای خۆم ماپوہ و ئەو نەيدى، ئەوہ نامەكە بە دارشئوہي تازوہ:

دېتئوہي درەختەكەي گلگەندىم ئاسانە، ھەر كە لە دەر كەي رۆژھەلاتوہ و ھەر ژور كەوتى، بە دەستى چەپ، كۆلانى گەورەي موورتكان بگرە، ئەو كۆلانى ئەگەر ھەر برۆيت و پېچنەكەيتەوہ، دەتھىتئوہ جىتى خۆت، ئاخىر بازنەيى و خرە. ئى، بە كۆلانى موورتكاندا برۆ، رىك شەش درەخت بمىنى بۆ رىيى شۆرپوونەوہ، بوہستە، ئەوہ رىيە دەلېم كە لە كۆلانى بازنەيى موورتكان دەبېتەوہ و دەگاتەوہ چالابى گولان، ئەو چالابىيە سەبەتەيەكى گەورەي پر گولى بۆ رىيواران راگرتوہ، واتە تۆ ئەگەر پېش شۆرپوونەوہ بە رىيى سەبەتەي گولان بە رىيى خۆت بە كۆلانى موورتكاندا بگرىتەوہ، شەش درەخت بژمىرە، من وا لە بن حەقتەم چاوەرېنى تۆ دەكەم.

وا تېگەم ناساندنى ئەو درەختە پىويست نەبوو، وا نى!

لە بن درەختى خۆم ئەو درەختەي بە سەر چال و سەبەتەي گولاندا دەروانى، بۆ تاوئىكىش بالدارى لى نابرى، درەختىكە لە گمەگم و جريوہ و ككۆ...من لە گەل ئەو دەنگانە بە شىئوہيەك راھاتووم، ئەگەر تاوى لە خوئىندن بىكەون، منىش لىدەكەوم و كتىبىم بۆ ناخوئىندرىتەوہ. وا لىرە لە گۆر دەور كردنەوہي عارەبى و ئابوورى و دىرۆك و جوگرافىام، باشە، بىر كارىم لە كۆلبۆتەوہ، ئاخىر لەو وانەيە، وىنەي سالانى پېشوووم، بى دەور كردنەوہ سەدى خۆم مسۆگەرە، ئەوہي زۆرىش لىي دەترسم عارەبىيە، عەشتەباي

خودا له ریژمانه که ی نازانم، خه تخۆش هه ندی (لا، لن، ما) م بۆ راقه ده کات، بهلام هه ر ئه وده مه، له بیرمده چی، منیش رۆژانه شتی، هاوکی شه یی له بیرکاری بۆ وی و هه ندی براده ری دی شیده که مه وه.

که م نیوه رۆیان ده چمه وه مالی، ده چم له کۆلانه که ی پشته وه، کۆلانی گه ره کی پیشانی جوان، له نانه واخانه که ی نزی که سهاری پلکه زه میله، دوو سی نانی گه رمی ته واو برژاو هه لده گرم و هه لده کشیم سه ره و خولگه ی کۆتره که. له هه یروه ی وی چاخانه ی قامیشان هه یه، له وی به دوو چایه ی گه رمه وه لولیانده ده م، سه ری له کتییخانه ی خۆمالی ده ده م، ئه گه ر گۆشاری، رۆژنامه یی گه یشتی، ده یکریم، دیم له مزگه فتی گه وره ی ناو قه یسه ری پشووی ده ده م، شتی ده خوینمه وه.

تا له بیرمه چۆته وه، گرته یه کی گچ که ی ناو مزگه فتی گه وره پیشانده ده مه وه، ئه وچا یه کی به ره و گلکه ند، به ره و دره خته که ی خۆم، ئا، من له و ساته ناسکه ی خویندنی، پشت له خویندنه وه ی دره کی ناکه م، که م شتی ده خوینمه وه.

وا تیبگه م پاش نویژه، مزگه فت مه یله و چۆله، من له بیراییه دریزه که له سه ر پشت راکشاوم، پشت سه رم به دیواره وه، رۆژنامه ده خوینمه وه، گویم له ده مه قرییه، خویندنه وه ی خۆم ده که م و گوئی پیناده م، له پر بووه شه ره مست و پیله قه، جه مه دانی که وته ئه و گۆره، دوو سی که س که وته نیوانیان، لیکیان کردنه وه، جه مه دانیه کانیان هه لگرته وه، ناو بژیوانی به ده نگیکی نزم ده لی:

شه ری جه لالی و مه لاییتان هه تیا یه ناو مالی خوا! ئیوه به و ته مه نه وه هی ئه وه ن له سه ر ئه وان په لاماری یه کتر به ن؟

چما شه ری چیا گه یشته ناو مزگه فتی قه یسه ریش، له دلێ خۆ گۆتم.

وا دیاره له باره ی براکوژی وه پیر له گه نج شه پانیترن.

ئوه ده مگۆت له شه ر دوورده که ومه وه و خه ریکی ده ورکردنه وه ده بم، ئی، ئه و چه ند رۆژم له بن دره خته که ی خۆم به ده ورکردنه وه ی وانان و خویندنه وه ی که منی بابه تی رۆژنامه و گۆشار و قسه و باسی هه مه جور

برده سه ر.

تا روژی تاقیکردنه وه دئ، سائی، سال و شتی دهگه ریمه وه پاشی، هندی
سه برده ی تال و شیرین هه ن، هه زناکه م له دهستیچن، هه موویان نا،
هه ندیکیان دهگتیمه وه، با له چوونه راپیچخانه وه پیدا بیم.

سەردانى راپېچخانە

لە ھەشتاودوو قادسیەى شەرى باش داگیرسابوو، دەستە دەستە جەستەى نیرینەى دەسووتاند و جەرگ و دللى میننەى ھەلدەقرچاند، کۆلان کۆلان شین و خمى دەبەخشیەوہ. من لەو وەرزه داخووەى سال پۆلى پینجەمم بریبوو، دەپەرمەوہ بۆ شەش، ناوی سەربازیم ھات، بەلام خویندن خوش بى، باکم پیننە. بریا فازیل ریحانەى ھاوړیشم وەک من دەبوو، بەلام دارى بریا بۆ کى بەرى گرتوہ!

دەگەل خەتخۆش ئەو کورەى یازدە سالە ھاوپۆل و ھاوړین، کەوتینە دوای تیکەولیکەى دەرھینانى پەراوى راژەى سەربازى. چووینە راپېچخانە، ئەوہى لە وەتەى ھەيە، کورد زراوى لىچووہ، نەخاسمە لە سەردەمى شەپەکان. ئەوجا لە سەردەمى شەرى قادسیە، راپېچخانە رىک یەکسان بوو بە مردن، ئاخىر ئەوانەى دەچوون کەمیان وەک خۆیان دەھاتتەوہ، یان لە ناو دارەبازە، یان بى دەست و پى بە دارشەق، شەلە شەل دەگەرانەوہ. لەوہتەى سەربازى داھاتوہ، کورد دژ بووہ، ئەھا ژن چۆن تووک لە شا و حوکمەت دەکات:

ياخوا رەزا شا تەختت وەرگەپئ
دوو کوپم بەختوکرد بە شیرى مەپئ
حوکمەت گرتنى بردنى لۆ شەپئ
ياخوا رەزا شا بەردت لئ بارى
دوو کوپم بەختوکرد بە قەندى شارى
حوکمەت بردنى لەبۆ ئىجبارى

ئەوجا لە ھەولتەری، ئەمن دەمیست، ژن بە دزیو دەیانگۆتەرە،
سەدامیشیان خستبوو جینی رەزایەکە.

ھەر ئەو ترسانە، ترسان لە سەربازی کاتی شەپ، شەپ تیر
تینەچوری قادیسی سەدام، شەپ نێوان عارەب و عەجەم، ئەو ھەموو
کوردە کردۆتە جاش. پێشتری لەو شارە یەک جاشخانە ھەبوو، ئەویش لە
پەنایی، کەچی ئیستا گەرەکی بێ جاشخانە، جاشخانە سەر بە
ھەر گەرەکیکدا دەگری جاشخانەین دیتە ری، وینەکی گەرەکی سەدام وا
بە دیواری ھەوشەرە. دواتر پتر ئەو وینەکی دەھاتە ناو چاوتەرە کە بە
چلک و بەرگی کوردی بەری بادینانەو گرتووی، بە سەر دەرگا و دیواری
جاشخانەکانەو دەبینرا.

ھەوکە سەرەک جاش چەند ھیندە موختارن، تۆ لە خۆو ھەر ناوی
ھەلە، سەرۆک جاشی ھەبەو ناو. پێشتری بە زۆری ھەر ئاغا و شیخ
سەرۆک جاش بوون، ھەوکە سەیدۆکە و شوانەویرە و نوکەر و خوبزەش.
پێشتری جاشەکان لە چەند تەویلەیی جیان دەبوو، ھەوکە کۆلان نیە مالا
جاشیکی تیدا نەبێ.

دە لە جاش و ماش گەری، با بچینە راپێچخانە، ئەو دەمیگە لێی
دەترسیم، کاتی ریشم بەو ریشە دەکەوت، بەری ئەو بەرم دەگرت و لێی
نزیک نەدەکەوتمەو. ئیستا ناچار وا بە پینی خۆم بۆی دەچم، نزام بۆ بکەن
بێ کیشە لێی دەربچم، باشە بۆچی لێی دەترسم، خۆ رانماپێچن و نامخەنە
پاشکۆی زیل و بۆ بەرەکی جەنگم ناوین. ئەوپەری چەند پرس و بەرسفیکە،
پەرەو بۆ پرەدەنەو و بەرئەدەکن، نازانم بۆچی لە ریی راپێچخانە ھیندە
دەترسام؟!

خەتخۆشی ھاوڕیم ھەستی بە ترسانەکەم کردبوو:

چە دەلێی پۆستالەکە بە پیت تەنگە؟ ئاگات لە بیریکەت بی، با نەبیات!

لە گالته پیکردنەکی توورە بووم:

خۆت لە من پێ نازترە؟

بە پیکەننەو:

با چه کسی سهربازی له شان بکهین و بچینه شه‌ری ئیرانی، هه‌نگینی
ده‌رده‌که‌وئ...

ئئ، به ترس و له‌رزوه بپۆ بۆ راپیچخانه، راپیچخانه‌ی شار که‌وتۆته
گه‌په‌کی ته‌یراوه، له‌ سهر جاده‌ی خپری سی مه‌تری، ته‌واوی دوور له
باخچه‌ی کورد و عاره‌ب. ته‌لاریکی گچکه‌ی دوو نه‌ومه، که‌وتۆته سهر
سووچی، ههر هینده‌ت خۆشه‌ تا پی ده‌خه‌یته سهر کۆسپی ده‌رگا، ترسه‌که‌م
له‌ خۆوه نه‌بوو.

کوردی نامینی، که‌پولایش ده‌بی به‌ عاره‌بی بیته‌ گۆ، ئوجا عاره‌بییه‌کی
چتۆ، هه‌موو گه‌ف و جوین، رسته‌ی خۆش که‌ ده‌بیستی:
ریک ریز به، کورۆ.

بزانه‌ لیتره‌ کیم دی؟ می‌رده‌که‌ی که‌ویار، ئه‌گه‌ر لیتره‌ ده‌رچووم و
بیرمه‌که‌وته‌وه، ده‌یخه‌مه‌ هه‌شت نۆده‌ رسته‌وه، جارێ لئی گه‌رێ.

وه‌له‌که‌ عاره‌ب و کورده‌ بۆره‌ی به‌ عاره‌ب بوو، دانه‌ رۆژیکیان به‌ پێوه
له‌ نۆره‌گرتنی راگرتین، تا گه‌یشتمه‌ هۆده‌ گچکه‌که‌ی سه‌دام، هۆده‌یه‌ک جیتی
میزیک و چوار پینج زه‌لام، له‌ ساتی وه‌ژۆرکه‌وتن من ته‌نها سه‌دام و جغاره
ئه‌ستووره‌که‌ی که‌لینی په‌نجه‌ شه‌پانه‌کانیم دی، دره‌نگتر هه‌ستمکرد له‌ سهر
میزه‌که‌ی به‌رده‌مم ته‌پله‌یی هه‌یه‌ و کاری منیش لای ئه‌وه، سه‌رتان
سو‌په‌مینی سه‌دام له‌وئ بوو.

ههر به‌ راستی من که‌ چوومه‌ هۆده‌که‌ و ئه‌و وینه‌ گه‌وره‌ی سه‌دام دی
که‌ لادیواریکی گرتبوو، زه‌ق زه‌ق ته‌ماشای ده‌کردم، وام هه‌ستکرد، له
وینه‌که‌وه‌ هه‌ناسه‌ ده‌دات و ده‌جوولی و مژ له‌ جگاره‌ ده‌دات، ئه‌و بیری به‌ له
سه‌ره‌ی پشت می‌زکه‌ش ته‌پله‌ی پر له‌ سوته‌که‌. دوا‌ی تاوی واقورماوی
به‌ریدام و ئاسایی بوومه‌وه، ته‌پله‌که‌ گۆرا بۆ ئه‌و وه‌له‌که‌ عاره‌به‌ی وا به
رووگرژی و پرته‌پرتوه‌ کاری من رایی ده‌کات.

له‌ به‌خت ره‌شی خۆم ناوی باهم بوو یان باپیرم گرتیکی تیکه‌وت، له
سه‌ر ئه‌وه‌ تووشی بپۆ و وه‌ره‌ و بیته‌ و به‌رده‌یه‌کی زۆر بوومه‌وه، تا چاره
کرا و وه‌رمگرتوه‌، هه‌زار نه‌فره‌ت و جوینم بۆ بیری‌ی سۆر له‌ سه‌ران و

ئەستىزەداران نارد. ئەو رۆژەي پەراۋى راژەم وەگرتەو خەنى بوم، ئۆخەيش خۆ دەستمان لە بەرۆكى يەكدى بەربوو.

ئىدى چىدى لە بىزىيە سۆران ناترسىم، خۆ لىيان لانادەم و دەچمە ناو چاويان، ئاخىر لەو يەك دوو وەرزەي بەر لەوەي ناوي سەربازىم بى، زوو زوو راياندهگرتەم و ناسنامەيان لى وەردهگرتەم، دوو سى جاريش گىچەليان پىمكرد و باوريان نەدەكرد تەسكەرەكەم ھى خۆم بى، پىندەچوو خۆم لە سالى لە دايكبوونم گەورەتر دياربم. جارى گىراشم، با ئەو گرتتە بە سى چوار رستە بگىزمەو:

لە سىنەما سىروان ھاتمە دەرى، برسىمە، لە بابۆلە فرۆشەكەي بنى بابۆلە يەك كرى، ھىدى ھىدى دەمخوارد و ھەندى گرتەي فىلمەكەش لە خەيالەم خۆي لىندەدايەو، بەو خەيالەو خوشاويكىشم بە سەردا كرد، ھىشتا پەرداخەكەم ھەر بە سەر لىوہو بوو، دەستىكى گران كەوتە سەر شانم، بە دەستى دۆست نەدەچوو، ئاورمداوہ بىزىيەسۆر بوو:

ھەويتەك (ناسنامەكەت)

ئەو بىزىيەسۆرەم زۆر دىتتوو، كورد بوو، بەلام ئەو كەمە پىنى كەم بوو بە كوردى بدوى، تەسكەرەم دايى، لە دلئى خۆ گۆتم:

مار لەوانە مرۆتەرە.

ئەو نىە دەلىن: مار كاتى دەبىنىت كەسى ئاو دەخواتەو، ئەگەر نىازى پىوہدانىشى ھەبى، پىوہى نادات تا لە خواردنەو نەبىتەو.

كەچى ئەو وەلەكە بەعسىە نەبىھىشت خوشاوەكەم تەواوبكەم پىوہى دام، ئاخىر ھەبى داوكردنى ناسنامە لە مار پىوہدان كوشندەتر بوو.

بىزىيەسۆر تەسكەرەكەي يەك دوو نجار ئەودىو و دىو كرد، بە عارەبى گۆت:

ئەو تەسكەرەيە ھى خۆت نىە.

بە كوردى گۆتم:

بە خوداي تەسكەرەي خۆمە و وىئەي خۆمە.

خۆي توورە كرد و دەنگى ھەلبىرى:

دەلێم هی خۆت نیه، ساختهیه...

که لکی وه لامدانه وهی نه بوو، قروفه پیم لیکرد، ورته م لئوه هاتبا، له ناو چاوی ده دام. پیلی گرتم و رایبێچام، وای قه و ما، خۆ زیلیشیان راگرتوو، پیشتر نه مدیتوو، ئیستا وا له پاشکۆی زیلی کز و مه لول دانیشتوو، به ته نێم، وا دیاره ده یانه وئێ چه ند که سیکێ دیش بگرن، ئه و جا باژۆن.

کورپه گیراوه که م ده هاته وه به رچاو، ئه وه ی پیش که من، سێ چوار سه رباز گرتیان و رایان بێچا و هه لئاندا یه پشتی قوته جیبی، کورپه خۆی راده ستی چاره نووس نه کرد، چاوی به ده ور و پشتی خۆیدا ده گیرا، له بن چاوه وه له چه کداره کان ورده بۆوه، پاش تاوی که لئنی ده رباز بوونی دیته وه، بازیدا و هه لات، دوو سێ تفه نگ ته قه یان لیده کرد، به رنه که وت، ده رچوو.

منیش ده مویست چاو له کورپه که ی ناو فیلمه که بکه م، به لام ئه و له کوئی من له کوئی، ئه وه له توانای من به ده ره، بیرمه ده کرده وه باشه بۆ وا بکه م؟ خۆ من هیچم له سه ر نیه نه هه لاتووی سه ربازیم، نه شتیکم کردوو، نه په ره کاخه زیکم له به رکێ گیراوه، ده مبه ن، دوا ی بیکه وتن به رمده دن، نا، هه لئایه م له خۆرا خۆم تووشی به لایه ک نا که م.

ده مژمێری پتره له ناو زیلیم، بووینه سێ چواری، زیلیان به گر ئیخست، دلم توند لئیدا، زۆر ترسام، ده بی به ره و کویم به ن؟ باشه چۆن بۆیان ئیسپات بکه م ته سه که ره که م ساخته نیه؟ ئه وه ئیسپاتیش بوو، له وه یه وازم لئنه هیئن، دین ته مه نم گه وه ده که ن و رامده بێچن، وا بۆ له سیداره دان ته مه نی مندال ده گه یه تنه هه ژده، بۆ سه ربازی ئه وه نا که ن؟ تو بلی...

من ئه و پرسیارانه م له خۆم ده کرد، بیری سه سورئ که ده یویست سوار بیت، دیتم ته سه که ره که می بۆ راگرتم و به ناماژه ی ده ست: دابه زه.

دابه زیم و ئه و خۆی هه لئایه سه ری و زیل جوولا، ئۆخه یش به ربوو! له چاوی گیراوه که انه وه (خۆزگه م به خۆت) م خۆینده وه. واز له و گرتنه بیته، بووه را بردوو، ئیستا په راوی راژه م له به رکێیه، مه تی بیری سه سوران نازانم. به بیرم هاته وه، با بگه ریمه وه لای میتردی که و یار، ئه و که و یاره ی دوا ی

دوو میردیش له خه یالی من هر کچوله که ی جاری جارانته و نابیته ژنی
که س. کهویاره و له شیوه ی خوی دمیتته وه، کهویاره و چهندي ده که م
له بیرناچیتته وه، دیاره نه و پیاوه دووباره سه ربازی گرتوویه تیه وه، ئاخر نه و
هیشتا کهویاری نه خواستیوو، سه ربازی ته او کردبوو.

کهویاری سه‌مه‌رقه‌ندی

ئەو رۆژەى کارى راپیچخانەم تەواکرد و وەر مگرتەو و ترسى بیریە سۆرانم نەما و زانیشم میردەکەى کهویار بەرگى سەربازى پۆشیو و رەنگە گەیشتیبێتە بەرەى شەرىش، حەزى سەمه‌رقەندم هەستا. زۆر هەولم لەگەل خەتخۆش دا بێت و تامى بادە بکات، نەهات، فازیل ریحانەشم چنگ نەکەوت، دواتر دەمگوت:

باش بوو نەهات، هاتبا هەمووشتم بە گۆرپى وەردەکرد، ئەوینى ئەو کهویارەى لە خۆشم دەشاردەو، ئاشکرام دەکرد.

ئاخر ئەو رۆژە هەر کى لە سەمه‌رقەندی هاومیزم با، دوور نەبوو وردوباریک سەربردەى کهویارم بۆ باس کردبا، هیندە سألەرازەى ناخەم بۆى هەلپشتبا.

ئەز هەنگینى هیندەم نە دەخواردەو، بیرەینى دوو لەو پتر نەبوو، ئەویش مانگى جارێک دوو، کەم مانگ هەبوو بگاتە سى، بەلام ئەو رۆژە زۆر تێپەرى، هەر بۆیە هۆش چوو، خەيال لە شیوێى کۆتر فېرى.

لە سەمه‌رقەندی روو لە دەرى، روو لە جامخانە و مینا، دانیشتووم، لەسەرەخۆ پیکان هەلدەدم، فېر فېر لەگەل هەر فېرى، خەيال فېر فېر بەرەو کهویار هەلدەفېرى، کهویار داستانى تەمەنى منە، ئەو تەلە سەمه‌رقەندی خۆى دەگێریتەو، لە مندالییەو ئەو دەمەى لە سەر کۆسپەى دەرگا بە سەرى پەنجە لە گوپى یەکترمان دەدا، تا دویتى راوستانى سەر دەرگا که سەرى هەلنەبرى بمبینى، خۆى دەگێریتەو، من لەو گێرانه‌و یە لە جى جى دەردەکەوم، لى هەستەکەم بزم، زۆر بزم.

لەو چەند هەیفى دواى جاروبار ئەو هەیفەم دوور بە دوورى دەدى، مالىان هاتبوو ئەو پەرى گەرەکى، نزیک لە گەرەکى میرییداوان، دوا دیتن

دوینی سەر له ئیواری بوو، ریم بردهوه کۆلانی وان، له سەر سیله دیتم له سەر دەرگا له نیوان دوو ژن دهتگۆت هه یقه دابه زیوته کۆلانی، ویستم چاکوچۆنی دهگهڵ بکهم، زمانم بهسترا، ئه ویش سهری هه لئه بری، نه بیینیم.

ئێ، له سه مه رقه ندی شووشه شووشه شه هزراد گازده کم و خه یال خه یال له گه ل که و یار ریده کم، نازانم له چه نده مین شه هزراد بووم، هاته سه رم نامه یی بۆ که و یار بنووسم، پینووس و کاخه زم پینوو، ئەز هه نگی نی له خه ویش په ره کاخه زی سپیم له به رکئ بوو، ئاخه ر جازوبار له پر سه رۆی هۆزانی له سه رم سه ریده کرد، منیش وه کات ده مخسته کۆپله یه که وه، ئه و جا دوا ی نووسینه وه شی ده مدرانده.

نووسیم، به ده م هه لدانای شه هزراده وه نووسیم، نامه یه کی درێژم بۆی نووسی، له و نامه یه دلای خۆم بۆی کردبووه، هه رچی ئه و هه موو ساله ی له دلیم په نگی خواردبووه، رسته رسته رژانده بوومه ئه و نامه یه، چه ند جار ی پیندا چووومه وه، له شتیه ی نووشته ده قونووشتم کرد، بریارمدا هه ر ئیستا بچم و به ده ستی خۆم بیده می، هه ستام.

ئیره کوئیه، به کوئدا گه یشتمه ئیره؟ سۆنده م له ده ست ژنیک وه رگرت، سه رم له بن سۆنده راگرت، گویم لئی، ژنه ده لئێ:
وه ی کۆره بم، ئه و کۆره چی به سه ر هاتوو ه!
له خۆم پرسێ:

ده بی چیم به سه ر هاتبێ؟!

هه ندی هاتمه وه سه رخۆ، سوپاسی ژنه کم کرد، چاوم به ده و روبه ردا گێرا، شوینم ناسیه وه، باشه، باش هاتووم، وا له نزیک کۆلانی مندالی، ئه وه ی پشت ناماده یی رزگاریم. نامه کم بیرکه وته وه، دهستم له به رکم گێرا، مابوو. هینشتا مابووی روژ ئاوا بئ، گه یشتمه سه ر جاده ی شه ستمه تری، له سه ر په رینه وه بووم، ئه و کۆره ی له ریی کتیه وه ده فری، گازیکردم، چووم، هه ر له سه ر ده رگا وه چاکوچۆنیم ده گه ل کرد، بیرمه پرسێ:

+ شیناو دیاری، چ بووه؟

- چ نیه، که من ماندووم.

+ خوابکه م وایی، هر شتی به من بکری، به چاوان.
با بچم نامه که بدهمه که و یار، دوایی دیمه وه دیداری کوری له کتیبه وه
فریو، فرینه که ی پیشانی خۆم ددهمه وه.

رۆژ ئاوا بوو، زهرده ی مابوو، ئەز له سه ره کۆلانی مائی که و یار
راوه ستابوو، ده گه ل خۆم که وتبوومه مشتومر:
ده چم، له ده رگا ددهم، به بیدهنگی نامه که ی له ده ست دهنیم و به کپی له
چاوی بز دهبم.

ناچم، جوان نیه، خو ئەو هیچی له گه ل من نه بووه، ئەو چ شیتایه تیه که
ده یکه م!

ده چم، نامه که ی ناده می، به لام به دوو سی رسته، تینده گه یه نم که من له
مندالیه وه سه رگه ردانی تۆم.

نا، ناچم، هرچی بلیم جیی سۆته که جگاره یی ناگری، ئەو خاوه ن مال و
میزدی خۆیه تی.

هر ده بی بچم و دوو قسانی ده گه ل بکه م، هیچ نه بی تۆزی دلم
داده که و ی.

له بیرنه که م، من جفاره کیش نه بووم، ئەو ئیواره یه چند جفاره یه کم
هه لگرتبوو، ناوه ناوه به بام ده کرد، ئیدی بریاری له ده رگادانم دا، وا
گه یشتم:

ته ق... ته ق

ئهری چ بکه م! نامه که ی بده می یاخود دوو سی قسانی بلیمی، تا ده رگا
نه کاته وه، دلنیا نیم، کامیان ده بی. به وه ی باشه هه ست به شه رم ناکه م، باده
شه رمی به زاندوو و سه رمهستی ئازایه تیم، خۆزی زوو به ره له وه ی شووی
ده کرد، به و شیوه په نام بۆ باده ده برد، بی شه رم سه ودایی خۆم بۆ
ده نووسیوه، ده یخوینده وه، خۆزگه سه مه رقه ند سه رده می زوو وا
سه رمه ستت ده کردم، بزانه که و یار له تۆوه چند ئاسان و به رده سته،
ده توانم به دلی خۆم، دلی خۆمی بۆ بکه مه وه.

ئه گه ر پیتشت وام کردبا....

تهق... تهق

له دەرگاکی ته نیشته وه مندالی سهری دهرهینا:
که سیان له مائی نینه.

حه یف، له دهستمچوو، دهره تیکی باش بوو.

ویندهچی ئه و شه وه ههر له ئیواره وه خه وتیم، له گهل بانگی سپیده، دهنگی
زولالی دهر ویش برایم به ئاگا هاتم، نه داهاته وه بیرم به چ کۆلانیکه وه
که یشتبوومه وه مائی و چۆن به سهر بان که وتوومه، خۆم ته نیا نه کردبوو، به
جلکی دهریوه خه وتبووم.

نامه که م بیرکه وته وه، دهستم گیرا، به پرکم گهرا نه مدیته وه، زۆرم خه فته
لی خوارد، له بهر خۆمه وه:

دهبێ له کوئی لیم که وتی، دهستی ناسیاری نه که وتی!

بهر له تاو که وتن، هه ستام، له دواى بگه ریم، سهرم تیدا مابوو، چ ریئی، چ
کۆلانی بگرم بۆ که یشتن به مائی که ویا، میشکی خۆم دهگوشی ری
هاته وهی خۆم بیرکه ویته وه، به لاش بوو، بیرمه ده که وته وه، له بیرکه وته وهی
به ریکه وته وه دا بووم، ده بینم وا له هۆده کهی خۆم، له سهر کتیبیکی له و
گۆره که وتوو، که وتوو، به دیتنه وهی شاگه شکه بووم، خویندمه وه، بیرمه به
ههردوو دهست له سهری خۆم ده دا:

باشبوو له مائی نه بوو...

نامه م پارچه پارچه کرد، پارچه ی گه وهی نیو وشه مایه وه، هیتشتا دلم
ئای نه ده خوارده وه، هاتم ئاگرم بهردایی، له ساتی سووتانی ته ماشام ده کرد
نه وهک وشه یی دهر په رێ و دهر باز بی.

ئای له و نامه یه په شیمان بووم، ده مگۆ:

چۆن دهبێ ئه و هه موو خه م و هه سره ته م بۆ ئه وه کچه بنیرم و له
سوئنگه ی منه وه خه م دایگرێ.

دواتریش، زۆر دواتر چهند له نووسینی په ژبیوان بوو بوومه وه، ده هینده
له سووتانی، ده مگۆ:

دهبوو ئه و رسته رۆندکیانه بۆ هه تایه لای خۆم بپاریزم.

واز له نامه بیتنه، ئیستا که وتمه نزا، نزای گه پانه وهی که ویار بۆ ماله باوان، ئهوجا تو بهرئ خۆ دئ، من نهمده ویست به نامه یهک، به چند رسته یهکی ئه وینداری، دلئ که ویار توند بکه م، که چی له دلله وه نزامده کرد، میرده که ی له قادسیه نه گه ریته وه.

ئا، دوا یوهی ئه و پیا وه چوه سه ربازی، چه زمده کرد شه بۆ خۆی بیاته وه و نه گه ریته وه، دیسان که ویار بیوه ژن بکه ویته وه، به لکو و نه و جاره بۆ هه میشه بۆ من بن، بۆیه تووکی پیسم له میرده که ی ده کرد.

به لام ئه و تووک لیکردنه هه ر یهک دوو وه رز بوو، زو و هاتمه وه سه ره خۆ و خۆم سه رکۆنه کرد، به لام ئه وینی که ویار له دل وه ک خۆی ما. له ئه وین و که ویار گه ری، زۆرم باس کرد، له تامیم برده ده ری، هه وکه ده چمه دیداری ئه و کوره ی له کتیبه وه ده فری، نا، چیرۆکنیم بیرکه و ته وه، چیرۆکی جه میله، با ئه و چیرۆکه به که ویاره وه، دوا باس بیت سه باره ت به و، زو و ده گه مه وه لای کوره فپیوه که.

ده لئین، ئه گه ر که سیکی له ده ستچوو باست بکات، یان تو زور بیرى لئیکه یته وه، دیته خه و نت، به لام کوا! من له و رۆژانه زور جار له به ر خۆمه وه ده مگوت:

ئه وه بووه هه فته هه شت سال، وا له گژ گیرانه وهی کۆلان کۆلانم، له سه ر سه ره کۆلانی که ویار سه ری ده ردیئین، هینده م هینا وه ته ناو باسان، خۆینه ر ئه گه ر ده نگى بمگاتى، ده لئین:

ئه ری، چ بوو، نه برایه وه!

که چی ئه و کچه فپیوه، شه وئ نه هاته ناو خه ونمه وه.

وا دیاره گازانده که م گه یشته جئى خۆی! شه وئى رابرد، هات، به هه مان به ژن و بالا و که زیه وه، به لام سه رتایا رهش، ره شى پۆشییوو، چاوی، ئه و چاوه ی هه ر من ده زانم چ چا و بوو، به قوولدا چوو بوو، رهنگ به روویه وه نه ما بوو، زه رد زه رد، کز کز، ده تگوت پایز لئیدا وه...

به یه که وه راوه ستابووین، هه ندئ قسه ی کرد، حه یف، هه ر له ناو خه ونه که له بیرمچوو، ئه وه ی له بیرم ماوه و له کاتى وه ئاگا هاتنه وه وه کات

نووسیمه وه، تا له بیرمنه چینه وه، هینده بوو، پرسیم:

-تو به جاریک خوت بزر کرد.

+ چووزانم، کیشه و خه می دنیا.

- گه له ک بیرم ده کردی.

+ به راست!

- نه گهر باوه ر ناکه یت، برؤ کتیبی....

وه ناگا هاتم، ده مویست بلیم، برؤ کتیبی کولان کولان گئیرانه وه بخوینه وه،

له و خه ونه زور ئازا دیار بووم، به ناوی خویه وه گزمکرد و ده مویست خۆم

لینی ئاشکرا بکه م و هه ز و نه وینی خۆمی بو بگیرمه وه، وه ناگا هاتنه وه

نه یه نشت، له ده ستمچوو، له کوئی خه ونیکی وا ده بینمه وه!

جه ميله جواني له وښتهى وشهوه

دواى دبتنى جه ميله، جه ميله ي نيو چيروك، نه و چيروكه ي ناراگوني
كوشته ي چاوى نه ليزا، ناوى لينا:

جوانترين چيروكى نه وينداری دنيا.

نه ز ودها بوى حهيران بووم، پيشترى چ چيروكى به و درده ي
نه برده بووم، به دردچوونئ، له دهست درچووبووم، سرگره ران
سرگره ران له نيوان چيروكى خووم و هى وى، هى ناو كتيبان
ده سوورامه وه، له هيچ لايى نه ده گيرسامه وه.

له خووم ده پرسى:

كاميان نه وينتره، هى درى يان هى ناو چيروكان؟

دهمگو:

جه ميله نه گهر له و كتيب و له ناو هموو نه و شان هى جه نگيز ئيماتوڤ
بيته درى و له و گوره بسوورپته وه، داخوا له وينه ي خوى ده مينښته وه؟!

دهمگو:

سهربرده ي من نه گهر بکه وښته كتيبكى له و شيوه وه، ده شيوى، يان...
جه ميله ي ناو كتيبى، جه ميله يى بوو له ناسكى و جوانى، له چ جه ميلان، له
چ كچان نه ده چوو، نه هى درى، نه هى ناو گورانى، نا، نه رم و نول و
نازه نين و په نجه به نه گوستيله و بهرؤك به درزيله ي حه سهن زيره ك
نه بوو، به لام له رهفتارن نه ختنى نزيك بوو له گوربى كچى پلكه به ندمبيژى
گه ره كى، نه وه ي كاتى كورئ گيچه لى پيكر دبا، (كوربى هه ره) ي لينده كرد، له
شيوه ي كه رى. خو نه گهر نه و كوره له (كوربى) تينه گه يشتا، نه وا كچى پلكه
به ندمبيژى خو مان، له جه ميله ي قيرغستانى تيده په راند، به زمانى چه قو

جوانتری تیده‌گه‌یاند.

گورئی گه‌ره‌کی له ساتی ناسکبوونه‌وه‌ش، تۆزئی ورده نازی جه‌میله‌ی
ئوویی تیدایه، به‌لام جیایه، له دیدی منه‌وه جه‌میله‌ی ناو کتیبی له که‌س ناچن
و که‌س له‌و ناچن، که‌سی نه‌بی! که‌ویار، ئه‌ویش هینده‌ی ئه‌و وینه‌یه‌ی
جارویار وینام ده‌کرد و له هه‌ندی گرته هیند لیکدی نزیک ده‌بوونه‌وه، له
جینی خۆم راده‌چله‌کیم و ده‌مگۆ:

نا، وا نابیی...

له بیرتان بی، ریکه‌وتیکی سه‌یر بوو، من له کاتیکی زۆر ناسک جه‌میله‌ی
ناو کتیبم ناسی، له حه‌فته‌یه‌ک سی جارم خوینده‌وه، لپی تیر نه‌ده‌بووم،
ئه‌وجا له جاری چوارهم، نه‌گه‌یشتبوومه لاپه‌ره‌ی چوارهم، تا ده‌ستم تیدابوو
جه‌میله‌م تیه‌له‌دا، به‌سایته‌ی خانوو که‌وت و له سه‌ر سینگم که‌وته‌وه، وازم
لینه‌هینا، هه‌ستام په‌ر په‌رم کرد، هه‌ر په‌رێکم کرده دوو که‌رتک، هیشتا دل‌م
ئاوی نه‌خواردۆته‌وه، له سه‌ر ده‌رگا ئاگرم به‌رداین، به‌ به‌ر چاومه‌وه جه‌میله
قرچ قرچ ده‌سووتا، هیشتا دووکه‌لی ما‌بوو، هه‌ستمکرد بۆکرووز دئ،
بۆکرووزی که‌زی، په‌ژیوان بوومه‌وه، وه‌ک بلیی که‌زی که‌ویارم سووتاندیبی.
ناپرسن، جه‌میله‌ بۆچی منی به‌و ده‌رده‌ برد و منیش ئاگرم به‌رداین؟

تۆ به‌رئ خۆ دئ، میردی جه‌میله‌ له شه‌په‌، میردی که‌ویار له شه‌په‌،
نیوان ئه‌و دوو شه‌په‌ به‌ جی نا، به‌ کات چل سالی ده‌بی، ئه‌و له به‌ره‌ی
ستالینه‌ دژی نازی، ئەم له به‌ره‌ی سه‌دامه‌ دژی خومه‌ینی، ئۆجا تۆ له شه‌په‌ی
ره‌وا و نا‌په‌وا گه‌رئ، سه‌ریاسمان شه‌په‌ نیه، کیشه‌ی دل‌ه.

چ جه‌میله‌ چ که‌ویار ویناچئ ئه‌وینی میرده‌که‌یان له دل بی، جه‌میله‌ به
ئاشکرا ئه‌وه‌ی سه‌لماند، لئ که‌ویار نا، که‌ویار وه‌ک من بیناسم، له سه‌ریشی
بده‌ی ئه‌وه‌ نالی و رازی دل بۆ که‌س ناکاته‌وه، دووریش نیه سه‌رچیخ
چوویم، له‌وه‌ش گه‌رئ.

له‌و ته‌نیشته‌ مندا‌لکارئ هه‌یه‌ له ته‌مه‌ن له جه‌میله‌ گچکه‌تر، بۆیی جه‌میله
هه‌ر به‌ گچکه‌ل گازیده‌کات، ئه‌و گچکه‌له‌ به‌ شیوه‌ین هۆگری جه‌میله‌یه، به
را‌ده‌یی خۆشیده‌وی، لپی تیکچووه‌ چیه، تۆ بلیی ئه‌وین نه‌بی! ئه‌و گچکه‌له‌

چەند لە منى پيشان دەچن، ئەو دەمەى تەمەنم نەگەيشتبوو تەمەنى ئەويش
 كە لەو پتر ھۆگرى كەويار بووبووم، بئى وى ھەلمنەدەكرد، ھەستمدەكرد دلّم
 بۆ وى لىدەدا نەشمەزانى بۆ، چ بزائم لىدانى ئەوينە، كەوياريش كە تەمەنى
 منيشى نەبوو، بەلام بە شيوەيى تەماشايەكردم، گازيدەكردم، بەوھى جەمىلە
 دەچوو. كاتى جەمىلەم خويندەو، خۆم لە بەرگ و شيوەى گچكەل دیتەو،
 بەلام خۆزگەم پئى نەخواست، بە كورەكەى لەو لاوھ ھاتوو خواست.

كورپئ لەو لاوھ بە شەلەشەل دئ دئ، دیتە دئى مالى جەمىلەى ناو كتيبئ،
 ھىند دوورەپەريز و كەم دوو، بە شيرينى زار و جوولەى ناسكى جەمىلەش
 زار ناكاتەو. ئەو كورپە لە دلئى كەس جئى خۆى ناكاتەو، وای ليدئ كەس
 رووى نادائئ، كەس لئى نزيك نابيتەو، لەوھ چەند بە من دەچوو، بەلام
 حەيف ئەگەر چارەكەى وى ھۆشم لە سەر با، ھەشتەكەى وى دەنگم خۆش
 با، دوور نەبوو كەوياريش ببيتە جەمىلە.

جەمىلەى خەيالى جەنگيز، ديار بوو لە دلئى تريوھئ دەيتريواند، وازى لە
 كورپەى شەلەى كەمدوو نەھينا، بە گۆرانى كورپەى ھىنايە گۆ. جەمىلە كە
 دەنگى كەمئ لە دەنگى كەويار دەچوو، لە بەر خۆيەو سترانى دەچرئ،
 كورپەى كەمدووى ناچار كرد، دەنگ ھەلبرئ، رتوبان و شەوى نزيك ئاوايى
 لە گۆرانى بگرئ، بە ھەندئ وشەى وا دەنگ ھەلبيئ، لە دلئى جەمىلەى
 تينووى ئەوين، ئەوين بچيئ.

كورپە شەلەى كەمدوو بە گۆرانى جەمىلەى مەست و حەيران كرد، بە
 گۆرانى دلئى جەمىلەى برد، بە گۆرانى بووھ شۆرەسوار، شۆرەسواری ناو
 خەونى چەند سالەى جەمىلەى سەرکيش، جەمىلەى ناسك و نازدار،
 جەمىلەى لەو دەمەو ئىوارەيەى فري، من بوومە كورپە گچكەل، ئەويش
 كەويار.

ئەوھتا بە بەر چاومەو، لە درەنگانى ئىوارەيى، دەستى يەكيان گرتو،
 پشت لە ئاوايى روو لە چۆلەوانى، دوور لە چاوان رييان گرتو، بئى
 ئاوردانەو خۆش خۆش رئ دەبرن، ھەزار خۆزگەم بە تۆ، كورپە شەلەى
 كەمدوو، ئەو كورپەى بە گۆرانى دەستەگولئ خوت وەشاند، ئەوينت لە دلئى

جهميله چاند، چنيته وه بهرى رهنجى خو، وهك من، وهك كوره گچكهل نه بوويه شوانهئى رهنجهرۆ، نه بوويه مازىچنى كون له پاشۆلى.
جهميله و دانيار، ئا، ناويكى واى هه بوو، روڤشتن و كەس نه يديتين، له ئاوابوندا، گچكهل چاوى كه وته سەريان، پر به ههوكى هاوريكرد:
جهميله، جهميله، جهميله...

دهنگى نه گه يشتى، چاوه رى بوو، ئاورى بدهنه وه، جهميله چوو، ئاورى نه دايه وه، نه له كوره گچكهل نه له ئاوايى. له و ساته من له و دهچوم، كتومت كوره گچكهل بووم، جياوازى من له و ئه وه بوو: ئه و له و ساته، له ساتى ئاوابوندا ههستىكرد ئه وىنى جهميله له دلئى نىشتوه، به لام هى من كوڤ بوو، دهئى بوو ئه وىنى كه ويار له دلئى من سەريكردبوو.

ليكدانى كوچ و دابرانى ناو كتيب و ده رىنى كتيب بوو، هى جهميله و كه ويار بوو، هى من و گچكهلئى و ینه كيش بوو، چه رخی دا ده ستم و كتییم سووتاند، ئه و كتيبەئى نه هه ينى و نه دواتر له ژيانى تايه تى من هيج كتيبى له و نه ده چوو، له و ناچى، سووتاندم و وهكاتيش په ژيوانبوومه وه، گچكهلئى و ینه كيش په ژيوانىكردمه وه.

به لام كوره و ینه كيشه كه پيشتر جهميله و كوره كه مدوى له تابلۆيهكى ساده دلدارى گرتبوو، تابلۆيهكى هيند روونى ناو وشه، وهك ئه وهئى به چاوى خوڤم ديتيتم وا بوو، دواتر زور دوايوهئى ئه و دوو ئه وينداره له ئيوارهيهكى ئه وىنى سه رى خوڤيان هه لگرت و ئه وين بردنى، و ینهئى ئه و دوو ئه ويندارهئى هه ر له هزر و خه يال ما بوو، خوئى لى دهر هاويشتبوو، ده يويست له جاران رووتتر ئه وىنى جهميله و دانيار بكيشتيه وه.

به لام من نه مدى، ئه وىنى كه ويارم بۆ كه س نه دى، ده نا دور نه بوو منيش ئه و و ئه وينداره كهئى تابلۆ نا، بيخه مه چيرۆكيكه وه، چيرۆكى له شيوهئى جهميله.

بمبووره جهميله، نه ده بوو بتسووتينم، بمبووره كه ويار، وا لیت تووره بووم، ناخر توش چ بزانی من من وا سه و داسه رى تووم، نه نامه يه كم دايتى، نه ماچيكم تيگرتى، نه گورانيم بۆ گوئى، به چى بزانی؟ به راست نه تده زانی!

له زمانى شمشالت نه زانى!

وه بيرمدى له و سه روبه بنده جاروبار كه ويارم له سه ره كۆلانى ده دهى، له
هر ديتنى گرتيه كى منداليم بيرده كه و ته وه و له و گرتانه سه روى هوزانىكم
بؤ دهات، هه نديكيانم دهنووسى، ئىستاش بابته تى هه ندى له وانم له بيره:
سه ر و هه نارمان ده هينا، دهى، بيشكينن، بزائين كى ده يخوات و كه مترين
دهنك به رده داته وه، هه موو جارئ كه ويار ده بيرده وه. ئه و دهنكه هه نارانه م
خستبووه ناو هه لبه سته وه، كردمه چيرؤكيش. بابته تىكى دى دارخورماكه بوو،
ئو هه لبه سته م چند سال له بهر خوم ده گوته وه، ئىستاش له بيرم
نه چۆته وه.

كۆپله يه كى به كه مى ده سكارى و دارشتنى دواتره وه م، وام بؤ كچه ي
فرىو، بؤ كه ويار نووسى:

كيژئ،

وه بيرت دئ

دارخورمايى ليزه هه بوو؟

له هه موو كه ژىكى شيرينى،

دهنكى خورماي ره شى ده گرت

له رهنگ له من و

له تام له لئوى تو ده چوو

ئيدى واز له و كچه ميترداره ده هينم! با هه لفرمه لاي ئه و كوره ي له

كتيبه وه ده فرئ.

کورئ له ری کتیبه وه ده فرئ

له سه ره کولانی مالی هه قابه تیبژه که ی سهیداوه، ئه وه ی که ده یگۆ:

هه بوو نه بوو...

تا ده گه یشته:

کلاشم درآ، هیچم پینه برآ.

به رستی وشه و رسته ی جادویی ده یبه سته یوه و نه تده توانی ههستی و
گوئی لی نه گری.

له وئ له سووچه که له سه ر جاده ی خری شه ستمه تری، فرۆشگایه کی
گچکه روو له روژه لاته، زۆر گچکه جیی خۆی و هه ندی ورده وآله و
شه که راته، هه میشه ش گو قارئ، کتیبکی له ده سته. ئه و کوره مینا
هه قاتیبژه که ی گورین زار شه کره، کاتی ده وئ، به تو بی زاریشت ببیته گوئ.
ئه و کوره که له وه ته ی هه یه دانیشتووه و کهس به پیوه ی نه دیتووه، به لام له
ری کتیبه وه سه رتاسه ری دنیای ته ی کردووه، به ئاسمان و سه ر ده ریادا
فریوه. ئه و کوره ی له ری کتیبه وه ده فرئ، مه سه وودی ناوه و ناز ناویکیشی
له خۆی ناوه.

کوره تازه مالیان هاتۆته ئیره، سه ر ری من، ری دوو سالی به لاشاوه
بۆ رزگاری. هه ر زوو که وته به ر دلم، ئیکدی ناسینمان له ری شه کرله مه و
کتیبه وه بوو. وهک هه وکه وه بیرمدئ، شه کرله مه م هه لگرت، پارهم بۆ راگرت،
ده سته نه هیئا و وه رینه گرت، گوئی:

+ با له بهرکی من بی.

- شتی وا نابیت.

به زه رده خه نه وه:

له باتی شه کرله مه که ئه و کتیبه ی ده سته بده برای خۆت، سه به ی ئه و

دەمە، ۋەزە ۋە رېگرەۋە.

بىرماناگە ۋىتە ۋە كىتپەكەى دەستىم چ بو، لى بىرمە گوتىم:
ئەگەر پارەى شەكرلەمە ۋە رېگرى، كىتپەكە بەجىدەھىلىم.

راستىت دەۋى سەرەتا پىموانەبوو ئەو كورپە بزانى دوو پىتان لىك بدات
ۋ سەرەدەرى لە كىتپان دەربكات. دوو سى گۇقار ۋ رۇژنامەم لە بەر دەمى
بىنى، لى ۋاى بۇ چووبووم بۇ كىسەى گولەبەرۇژە ۋ ئەۋىستانە بەكارىان
بەينى. منى لە كىنە خۇى شىزان، چ بزىنم ئەو كورپەى ۋا خۇى بە زەۋىيەۋە
نووساندوۋە، لە خويندەنەۋە ۋ خويندەۋارى لەو سەرەۋە ھاتوتەۋە، من لە
چاۋ ۋى كۆلكە خويندەۋارم، بارى نابەم، دە ھىندەى منى خويندۇتەۋە، لە
ھەندى بابەت ۋ شىشى لە دوو ناكەم، چ بزىنم لە ناۋ كىتپەۋە بالى گرتوۋە، لە
شۋىنى ۋا ۋ لای نووسەرى ۋا نىشتوتەۋە ۋ چىنەى زانىارىى كرىدوۋە، من تا
ھەنگىنى نام نەبىستىبون.

بەرلەۋەى لە ۋى فېرە ھەندى شىۋەى فېرىن بىم، با پىنېكەۋم چۇن فېرى
پىت لىكدان ۋ فېرىن بوۋە.

ھەنگىنى پىرسىبووم، بەلام زۇر پاشىتىرى لە زارى خۇىيەۋە بىستىمەۋە ۋ
پىرس ۋ بەرسقەكەم بىرکەۋتەۋە:

- ئەرى برا، پىرسىارى...

+ پىرسە

- تۇ دەرچوۋى چى؟ تا پۇلى چەندت خويندوۋە؟

+ دەرچوۋى مالىم، لە تەمەنم بۇ چىركەيەكىش ناۋ پۇلم نەدىتوۋە.

- ۋا مەلى، ئەدى لە كىن مەلا...

بە گالئەۋە:

ئا، دەرچوۋى زانكۇى ئەزھەرم!

پىرسىارەكەم گۇرى:

تۇ لەمىژە كىتپان دەخوينىتەۋە؟

گوتى:

لەۋەتەى فېرە خويندەۋارى بوۋمە.

پرسیم:

چەند سالە خویندەنەو و نووسین دەزانی:

گۆتی:

لە منداڵییەو.

گۆتم:

دە بە من بێ، لە سەر دەستی کی؟

گۆتی:

ئێ، دە ئەوھا بێ، دانیشە با بۆت...

دانیشتم، ئەوجا لیت تیکنەچێ، لە زاری خۆیەو نا، لە زاری دیدفانیکەو، دیدفان بە سەر گەرەک و کۆلانەو، بە سەر ئەو کورپەو لە کتیبەو دەفری، دیدفانەکە بە کورتی بە چەند رستەیهکی کورت و سادە لە ماوەیهکی کورت هەر هیندەو تا سی چلێ بژمیریت، سەربردەو فیربوونی کورپەو گێرپایەو. من دواي ئەو هەموو سالە رستەکان لیکدی رادەگێشمەو و ورد و باریک سەرھاتی فیربوونەکە، فیربوونی خویندەواری کورپەتان بۆ دەگێرمەو، ئەو کورپەو فیرە فیرینی ناو کتیبانی کردم:

ھەراش بوو، دەمن بوو کاتی چوونە قوتابخانەو، دەمدی منداڵانی ئاوزهی ئەو جانتایان دەکردە شان و برۆ. دەمدی لە سەر کۆسپەو دەرگەو، حەوشەو، چاوی بە کۆلانیدا دەگێرا، دەیدی ئاوزهی خۆی و لە خۆی گچکەتر و ھەرراشتر، لە ھاتنەو دا جانتایان لە سەر سەری خویان بادەدا و بە غارغارانی و گەمەکردن و شاپ راوہشانندنەو، بەرەو مانی دەبوونەو. لە چاویم دەخویندەو ئیرەیی پێدەبردن، خوزیی پێدەخواستن! خوزگەیی ناھیتە باسکردنی.

منداڵ دەھاتن لە نزیکە وی رادەنیشتن، کتیبیان دەکردەو، دارا و زارایان دەخویندەو، دەفتەریان دەکردەو، نەیدەزانی چی دەنووسنەو. وا تیبگەم لیرەو خولیای چوونە قوتابخانە، لە سەری گەر، چ حەزێ، چۆن گەرانی! ئارامی لێ ھەلگرتبوو، بەلام چۆن بگاتی، بەو دانیشتنەو کە وا دیارە بۆ ھەمیشە بەشی ئەو، چۆن بگاتی، مەگەر پۆل بۆی بیتە مانی.

- پۆل هاته مالى؟

+ ئا، هات، بزانه چۆن.

خزمىكى، ديار بوو له چاويهوه تاسهئى ئهوى خوئىدبووهوه، تاسهئى

فئىربوون، گوئى:

مهسعوود، حهزت لئيه، خوئىندنهوه و نووسين بزاني؟

گوئى:

ئهوه قسهيه! ئهئى كوو، بهلام كئى دهمباته فئىرگه؟

گوئى:

فئىرگهت بۆ دههئىمه ئئيره.

گوئى:

بهراسته؟!

گوئى:

ئا، من بۆت دهبمه فئىرگه.

ههستىركر كالتهئى پئىدهكات، ئهويش ههستى بهو ههستهئى ئهو كرد، به بئى

دهنگى چوو، كئيب و دهفتهر و پئىنوسى هئنا.

به سهرى ههردووكمان يهك مانگى نهبرىد، خىر پئىتى كوردى به

خوئىندنهوه و نووسينهوه ئهزبهركرد و فئىربوو لئىكيان بدات و ههر

وشهيهكيان نيشان دهدا، وهك خوى دهخوئىندهوه. ههر وشهيهكيان دهگۆت،

بئى كه م و زياد دهئىنوسى. وهرزىك تينهپهرى، ئهو مندالى كۆلانئى فئىرى

لئىكدانى پئتان دهكر.

ئهوه سهبربردهئى فئىربوونى ئهو، ئهو كورهى به دانئىشتنهوه بالئى دهگرت و

دنيا دهگهرا و به پاشۆلى ديدى تازه و زائينهوه له فئىرگهكهئى خوى

دهنئىشتهوه، بهلئى فرۆشگا گچكهكهئى وئى بۆ ئيمهمانان فئىرگه بوو، فئىرگهئى

كئيبى كراوه و خهيالاولى، نهك ئهو كئيبانهئى هزريان سئىندم و بالئى خهيالپان

دهبهستهوه و له چهئىد پئىناسهيهكى له چئوهگيراو تهلبهئىدان دهكردين. ئهوه

لهوئى، ههوكه با بئىنهوه فئىرگهئى ئهو و لئينهوه فئىره فئىرئى بئىن.

سهرتئىپ ناوى لهو فرۆشگايه نابوو، فئىرگهئى بئىبهش، بهلام ههر كئى رئى

به و بيته شه كه وتبا، بئ بهش نه ده بوو، به دهستی به تال نه ده گه راپه وه. وهك چو ن مندا ل به چند عانه په كه وه به غاردان ده هاتن و به چنگي شه كړوكه و نانوكه وه پينان پيوه دهنه. ئيمه مانا نيش به دهستی به تاله وه خو مان به ژوريدا ده كرده، به لام به چه پكئ زانين، خه يالئ جوان، تو بلئ بالئ بو فرين ده هاتينه وه. كه س نه بوو سهر به فيرگه په هميشه كور گهرم بوو، كورئ ويژه و هزر و راميارئ، كورئ فرين له كتيبوه و نيشته وه له كتيبوه.

روژئ له پرسياريكئ نه وه وه، گفنگوگويه كي ناسك كه وته وه، له و پرسيار له دووان سيانكيش وه لام. حه زده كه كم توزئ تام و خويئ گيرانه وهئ پيوه بكه م و به زمانئ هه نكيني نا، هئ سالي هه شتاو دوو و سئ نا، هئ ئيسا دايبريژمه وه و بو تان بگيرمه وه:

+ تو هه رگيز فريوي؟

- هيشتا نه بوومه ته بالدار!

- وا بزائم مه به ستي فريني ناو كتيبوه.

+ دم خوش، بنيادم له دوو شويته وه ده توانئ له شيوهئ بالدار بال بگريئ، له كتيبوه يان له ناو خه وني.

- نه دي له ناو فرؤكه وه؟

+ سوار نه بوومه، به لام ناو فرؤكه كهئ فرينه، رهنگبئ هه ر وهك نه و دانيشتهئ من بئ، من مه به ستم فرينكه بالئ لئ برسكئ، له شيوهئ قاز و قورينگ، له شيوهئ حاجئ له قلهق، نه و سهر و سهرئ دنيا بكهيت و بيته وه و له جئئ خو بنيشيته وه.

- باشه، بزائين، چتويئ فيره فرينمان ده كه يت؟

+ راستئ لام سهيره كه سئ كتيب بخويئته وه و نه فريبئ، چما ئيوه نه فريون؟

كه س وه لامئ نه دايه وه.

دواي نه و ته مه نه په يف و رستان به شيوه و ئاوازهئ خويان له يادگه نامينته وه، خو نه گه ر نزيك له خوشيان مابنه وه، نابيت تام و خويئ

جوانکاری گترانه وه له بیربکهین! فیرکاره که ی فیرگه ی فرین، ئا، من پاشترئ
فیرگه ی بیته شم گۆری بۆ فیرگه ی فرین، به و شیوه هاته سه ر باسی هونه ری
فرین:

تۆ مارکست کردۆته وه، سه رت به سه ر لاپه ره یه کی داگرتوه، کیشه یی
ده خوینته وه، تۆ پیشتر هه ست پینه کردوه، شوینی ئه و کیشه یه دووره له
تۆ، نه تیسستوه و نه تدیتوه، له و ساته ی خویندنه وه ئه گه ر بته وئ سه ره
داویکی بگریت و به دوایدا بچیت، ده چیت، به لام چۆن ده چیت؟ هه ر له ری
کتیبه که وه، یان ئه و نا، کتیبکی تر، له کتیبه که وه تۆ ده گه یته شوینی کیشه که،
جا ئه و جیبه ئه لمانایه، ئینگلته رایه، هه ر جیبه، تۆ ئه گه ر ورد له کیشه که
وردبیه وه، له جیبه خۆت چاوت داخه، هه ست به فرینه که ده که یته، له
شه قه ی بال ده ده یته، ده گه یته شوینی کیشه که، له کاتی گه رانه وه و نیشته وه،
دوور نیه کیشه یه کی له شیوه ی ئه وه ی ئه وئ، کیشه ی چینه یه تی له نزیک
مالی خۆت ببینه وه.

- تۆ ناو له وه ده نییت فرین؟

+ ئه وه فرین نه ییت، فرین نیه.

- من زۆر ده خوینتمه وه، به لام هه ستم به و فرینه نه کردوه.

- من هه ستم پیکردوه.

- من.....

+ من پیموایه، هه ر که سی به قوولی بخوینته وه، نه ک سه رپیتی ئه و فرینه
ده بیی.

شیخ جه لال که وا بزانه جاری یه که مه بیته فیرگه ی فرین، قوولی له
شیوه ی بالی که له باب لیککرده وه و گوئی:

من هه ر له ساتی خویندنه وه نا، کاتی باسی خویندنه وه ش دینه گۆری،
نه مگرن، بال ده گرم.

فیرکاری فیرگه ی فرین له سه ری رۆی:

من که داروین ده خوینتمه وه، ده فرم و ده گه مه ئه و شوینه ی که بۆ یه که م
جار ململانی له پیتا و مانه وه دا سه ریبه ئدا.

- شوينه که که وتبووه کوئ؟

به پيکه نينه وه:

+ چورزانم تا گه يشتمه ئه وئ، چهندان کيشوهر و زهر يام برئ، هيئده دهزانم دهو ئاو بوو.

- ئه گهر ئه وه فرين بيت، منيش له دهمئ خويندنه وه ههستي پيئده که م.
فيرکاری فيرگهئ فرين:

فرينه، فرين ئه وهايه، تو که دايکی گورکی دهخوينيته وه، ههست ناکه يت وا له روسيا له ناو کارگه به ک نيشتووتيه وه؟ وه ره دؤستؤفسکی بخوينه وه، بزانه سيبريا به چاوی خؤت ده بينئ يان نا. وه ره په په داغستاني من بکه وه، بزانه چؤن ده بيه قاز و قورينگی ئاسمانئ و له سه ر مائئ هه مزه تؤف ده قريوئني، ما ئه دئ فرين کووه!

ئه ز زؤر چيژم له و باسئ فرينه وه ره گرت، له فرينئ ئه و کورپه وه کائئ کتیبم دهخويندنه وه، فرينه کهئ ئه وم بيرده که وئ وه و هه وئئ فرينم ده دا و هه ستمده کرد هه ر به راستئ نه ک له خيال هه ندئ رستهئ ناو کتیبان بؤم ده بيه بال، به ئاسمانيم ديخن، له جيئ دوور ده نيشمه وه، له گه ل خؤم هه ندئ وينه و گرت هه هينمه وه و تا چهند روژئ به به ر چاومه وه بازبازينئ ده که ن و نارپه وينه وه.

فيرکاری فيرگهئ فرين به ته من هه ر دوو سن سائئ له من مه زنتر، لئ به خه يال و هزر زؤر له من سه رتر، سه رم نه ده گه يشته شاني، ئازاد خه تخؤش روو له من ده يگؤ:

+ ده زانئ بؤچئ هيئده له پيشه مه يه؟

- له ئيمه پتر دهخوينيته وه.

+ هه ر ئه وه نيه.

- ئه دئ؟

+ ئه و کورپه له ته منئ سه رئ به سه ر کتیبیکئ قوتابخانه دانه گرتووه،

له وه تهئ ده زانئ بيتان ليک بدات، کتیبئ ده ره کی دهخوينيته وه.

- ئه ها، تيگه يشتم، پيئده چئ...

خه تخۆش مه به سستی ئه وه بوو کتیبی قوتابخانه هی له وهی شتیکی ئه وتوت
فیرناکه ن، هزر و خه یالیشته له چیه ده گرن، ده تخه نه رکه وه و رینه ده ن
هه لفری، سه ره رای هه ندیش ته مه نی ناسکیشت دروینه ده که ن و ده بیه ن.

ئو کوره چ کاتی کاتی خۆی نه کوشتبوو به:

دیرۆکی درۆ، جوگرافیای شیواو، کۆمه لایه تی به ره واژ، ئایینی داخراو،
فه تحه و که سه ره و زه مه و شه ده ی عاره بی...

کاتی خۆی به ئاویدا نه دا بوو به:

سین و ساد و H_2O و کیش و میش و ئه وشتانه.

بۆیه وا سه رشاره له زانین و هه میشه بالی له باری هه لفرینه.

چ له ئیوه شاراوه بی! ئیمه هه نی وه ک بلی پیمان که می بی، بی پیچ و
په نا پیلینین که فیرکاری فیرگهی فرین، له زانین و خه یال له ئیمه سه رته،
بۆیه بیانگه مان بۆ که م زانینی خۆمان ده هیتایه وه.

فیرکاری فیرگهی فرین پتر ئه و کتیبانه ی ده خوینده وه که دژه باو بوون،
دژی دا بونه ریتی کیتی کات به سه رچوو بوون، ئه و کوره ده گه ل گۆرانی له
ره گه وه بوو، نه ک پینه وه پهرۆ.

ئو کوره ی له کتیبه وه ده فری خوینده وه ی بۆ خوینده وه نا، بۆ فرین
بوو، فرینیش ته نها بۆ مه به سستی فرین نا، بۆ گۆرین، گۆرینی تاک و گشت،
گۆرینی خۆی و ده ور و پشته، ده یگۆ:

من کاتی گۆته یی ده خوینمه وه و روانیم ده گۆرئ، له سه رمه ئه و گۆته یه
بگۆرم لۆ کرده، کرده یی له خۆمه وه ده سته ییکه م، هه نگینی له تۆ بخوازم
بیته سه ر ئه و خه ته.

به لام هه بوو، مه به سستی له خوینده وه ته نها چیژ وه گرتنه که بوو.

فیرگهی فرین بوو بووه جیگهی په ره کاخه زی بڤه، په ری وا له سه ر دوو
سی په یقی ده گه یشتیه بن سیداره ی نه ینه وا. زۆر له و په ره کاخه زانه له و
فیرگه وه ده ستاوده ستیان ده کرد و به گه ره ک و شاردا بلا و ده بوونه وه، کام
بلا و کراوه ی چیا که زۆر بڤه بوو، ئه گه ر ویستبات، ئاسان و پاسان له
فیرگهی فرین ده سته ده که وت، هه ندئ له کوره سه رکێشه کان له و فیرگه یه

ئەھا، ھەندى سەربردەيدى سەردىقانىم دەگەل دەكەن، ئەگەر زوو
نەيانخەمە ناو گىرپانەو، دەترسم بزر بن و لە دەستمبچن و نەيانبىنمەو
بۆيە وا باشە بەر لە چوونە ھۆلى تاقىکردنەو بىانخەمە كۆلان كۆلانەو.
لە ھىمىن و ھەژارەو پىدا دىم، ئەو دوو ھاورپىيەى خۆزىم دەخواست
يەكيان من بام، ھەر من-نا، زۆر كەسى دى ئەو خۆزگەى منيان دەخواست،
يەك لەوانە خەتخۆشى ھاورپىم بوو، وەبىرمىدى زۆر جار بۆ خۆشى منى
دەكردە ھەژار و خۆى دەبوو ھىمىن.

هېمن و ههژار

بستی منډال بووم ئەو دوو هاوړپیهه دهناسی، هیشتا نهمده زانی کتیب که لکی چیه، ههر دووکیانم خویندبووه. له کتیبی خویندن گهړی، له هی خویندنه وه یه کهم کتیب ههژار و دووم هی هېمن بوو، ئەوه نه بوو، مه م و زینه که ی خانیم به زاری ههژار خوینده وه، له دوی ویش تاریک و روونه که ی هېمن.

هی له دوو هییه چ هوزانقانی دی وا ناویان پیکه وه نه ده هات، له سهرده می ئیمه له کوری گه رمی گلکه ند و باکور و عه بۆ و شه وانی هه ولیز و ئەو جیپانه، ناوی یه کیان هاتبا، ئەوی دی له دوی بوو. له سهرده می ئیمه مینا سهرده می بهرئ، سهرده می کۆمار، سهرده می له کویوه بۆ کوئ، ناوی هېمن و ههژار له ناو زوری توپژی خوینده وار، ویکرا ده هاتنه سهر زار، ئەو دوو شاعیره ی چندان منډال به ناوی ئەوانه وه ناو دیرکراون، به لام...

ههیه، خوینده وار ههیه له روانگه ی پارتیه وه، له روانگه ی تنگه وه، له روانگه ی هه ندئ، ده روانیته ههژار و دهیخوینیته وه، هه ندئ گۆته و هوزانی ئەوی کردۆته بنیتشه خۆشه ی سهر زار و بهو هینده زیوانه وه ئاگر له و خهرمانه وشهیه به رده دات که داهاتیکی ئەوتوی وپژه و زمانه، نه بووه و نابیته وه.

هه ندئ له وانه ی دوژمنی بابه کوشته ی مه لا مسته فا بوون، ناوی هه ژاریان ده گه ل ناوی وی ده هینا، به هوزانقانی ده رباری ئەویان داده نا، نه فره تیان بۆی ده نارده. وه بیرمدئ سهر له ئیوارانی له گازیوی شه وان، له گه ل یه ک دووانی، یه کیان نازناوی ههرمان بوو، له سهر هه ژار که وتینه مشتومر:

-تۆ هه له ی ئەو هه ژاره له به هره سهرشاره، له دوو سی هه لبه سته وه ببینی، له (جاشی به کره جو و بله ی ئەحه رهش و پشیمان که وه

بارزانی)یەوێهەلیسەنگینی، ئەدی مەم و زین و...
- کەسێ کە دەربار بوو، ئەگەر (ژانی گەل)یش بنووسیت، نیو درەم ناھینێ.

- ھەزار شتیکی وای بەرنەھیناوە جیتی ریز بێ
- تۆ چەند کتیبی ئەوت خویندۆتەو؟ کتیبی...
- خویندوو مەتەو، ناخوینمەو، ھی خویندەو، نێ، من کاتی خۆم بەو دەربار و کۆنەپرستانە دەکوژم؟ بە ھەزار و کوری مەلای گەرە و...

من گویم بە دەرباری و کۆنەپرستی نەدەدا، ئەوێ دل ویستبای دەمخویندەو، مەسعوود مەمدیشم باز نەدەدا، جارێ لە وی گەرێ، سەر باسما ھەزار و ھینە. ئەز زۆر لەو دڵگران دەبووم کە قسەێ سووک بە ھەزار بدرێ، ئەو نووسەرە لە کن من گەلەک مەزن بوو، ئاخەر من لەرینی ئەوێ شاکاری مەم و زینم خویندەو، لە ریی ئەوێ خەیا م ناسی، زمانی رەوانی ئەو نەبا، من لەو تەمەنە شەرەفنامەێ شەرەفخانم دەخویندەو؟ بە سەر باخی ھەزار میوێ مەلای جزیریدا دەکەوتم، ھەزار نەبا، لە تەمەنی زوو من زۆر شتم لە دەستدەچوو، ئەدی قورئانەکەێ! ئەوێ دواتر، خۆ ئەگەر خودا بۆ کورد، یان بە کوردیی نارەبا، ھەر بەو زمانەێ دەنارد کە ھەزار پێی کردە کوردی (ئەو گۆتەێ دوا بێ ھی خۆم نێ، دزیم)

ئەدی چیشتی مجبورەکەێ پاشانی، ئەو ھەزارە چیه، چ زمانیکی ھەیه، دەبێ ھەبێ شان بەا لە شانی؟

ھەزارم لە زووێ دەناسی، لە مەم و زینەو، لە بە کوردی و دەژیم و بە کوردی دەمرم و ئەوانەو، لە شەوێ دنیا خامۆشەو، ئەوێ لە چریکەێ ماملێو ھەو کە شپێو دەمرژینیتە ھەبوەشەو و لە جریوێ ئەستێزانم دەگرێ، بەیان دەدا و نادا دەگەل گەزۆدا دەباریم، ئاونگی سەر کولمی کەویارم بیردینیتەو.

ئیدی من بێ ھەزار ھەلناکەم و ھەرچی ھەیه دەخوینمەو بە (دایە باوہ کێ خواوہ)شەو، بۆیە دڵگران دەبووم کە دەمیست کەسێ بە بیانووی دەرباری و شتی واو، دەیوئ لێی کەم بکاتەو.

ئەو ھەژارەكە، با ھىمەنكەش لە يەك دوو كورته گرتە بە سەر
بكەينەو، ئەو ھىمەنى لە كاروانى شاعيراندا خۆى سەر قەتارە، گەوھەر
باريەتى و شەكرە وشە لە زارى دەبارى. ئەو ھىمەنى لە نالەى جوداييدا
دەگاتە ئەو جىيەى كەس نەبوو دەستى بگاتى.

لە كۆپى گەرمى ئىمە ھىمەن جيا بوو لە ھەژار، كەس نەبوو لە گول
رەقتى تىگرى، كەس نەبوو چەند شىعەرى وى ئەزبەر نەبى و لە دلەو
نەيلتەو، ھىمەن لای ھەمووان خۆشەويست و لە بەر دلان بوو، كەس نەبوو
بۆ گالەش توانجىكى تىگرى. ھىمەن نمونەى بالاي جوانى و شىعەر و
بەرخۆدان بوو، ھىمەن پىرۆز بوو، ھەر خويەوارى قسەيەكى نارىكى پىگۆتيا،
زمانى خويىندەو ھىمەن خوار دەبوو، ھەر كى ھەلەيەكى وای كردبا، بە دەردى
ھونەرمەندكەى گۆرىن دەچوو، ئەھا ئەو ھىمەن نازانم كى قەدرى بوو، لە پتى
دەرچووبوو، لە رادىو ھە گوتىووى:

ھەسەن زىرەك نازانى گۆرانى بلئى...

وا بزەنم واشى نەگوتبوو، خەلك وا تىگەيشتبوون، لە سەر ئەو دنيای لئى
ھەستا، ئەو ھىمەن خراپە پىيانكرد، چ جويىن مزرە بۆيان نارد، ئەو قورپەسەرە
خواخوای بوو و ھەك خۆى لىيىتەو، نەيدەزانی چۆن چۆنى قسەى خۆى
راست بکاتەو.

ئەو ئىستەگەيەى لە پىرۆزىيە ھىمەنىش دى، و ھەا خۆى ناشىرن نەکرد
كەس بزەنى.

و ھەكى گۆتم، دوو ھەم كىتەب كە خويىندەو ھە تارىك و روونى ھىمەن بوو،
لەو ھەو و نەخاسمە لە خويىندەو ھىمەن جارى دوو ھەم ھە ناسكى و جوانى
شىعەر دىتەو، خۆ ھەر جارى دەگەر ھەم ھە سەر پىتەشكى ئەو تارىك و
روونە (لە كۆپە بۆ كۆئى)، ھەزار خۆزگەم دەخواست، رۆژى دابى منىش
بتوانم لاپەرەيەكى و ھەك وى بنوسم.

ئەدى نالەى جودايى! كى ھەبوو بە نالینەو ھەگەل پىاو ھە ناسمانىكە، بۆ
بلئى خارە تايەر و محەمەد جەزا و رەزازی نەيلتەو، ئەز نالەى جودايى بە
تەنن نا بەشى ھەرە زۆرى شىعەرەكانى ناو نالەى جودايىم ئەزبەر بوو، ناو ھە

ناوه له بهر خۆمهوه ده‌مگوتنه‌وه:
بژیه ناله‌م تیکه‌لی نه‌ی کردووه
شیوه‌نیکم پێه نه‌ی نه‌یکردووه

.....

خدر نیم بۆ ته‌مه‌ن شیت ب‌م، به‌ کانی ژینی دانوسیم
ئه‌وه‌نده‌م شین ده‌وئ، تا ده‌م ده‌نیمه‌ نیو ده‌میکێ تر

من گولی سه‌ر گوڤی ئاواتی له‌ میژینه‌م، به‌لام
ریژنیکم لێ ب‌دا، پێم وایه‌ بۆ روان ب‌یمه‌وه...
سه‌ره‌دیری هه‌ر شیعریکی ناو ناله‌ی جو‌دایی هیمنت گوتبا، من تا دوایی
ب‌ی پسانه‌وه‌ ده‌مگوته‌وه، هه‌ر ناله‌ی جو‌دایی نا، زۆری تاریک و روونیش.
خۆ کاتی له‌ ده‌می ریپوان و خۆپیشاندانان، له‌ به‌ر خۆمه‌وه‌ رقی پیروزم
ده‌خۆتنده‌وه:

ده‌مگړئ ئه‌مما له‌ گرتووخانه‌ رق ئه‌ستورترم
لێم ده‌دا ئه‌مما له‌ سه‌ر داوا ره‌واکه‌م سوورترم
ده‌مکوژئ.....

ده‌هاته‌ سه‌رم به‌ پنی خۆم ب‌چمه‌ زیندانی و به‌ گژ میرغه‌زه‌ به‌که‌مدا
ب‌چمه‌وه.

هیمن لای منیش هیما بوو، هیمای جوانی و به‌ره‌نگاری، هیمای ئازادی
ئه‌وینداری، هیمن پیروژ بوو، ئه‌وجا تو به‌ری خۆ دئ، له‌و که‌شه‌ پیروژه‌دا
ئێستگه‌یی له‌ولاوه‌ هه‌ستی، له‌و پیروژه‌یه‌ت ب‌دا! چۆن سه‌ر و دلت تیکناچی،
چۆن به‌ خۆت ده‌وه‌ستی و هه‌لناچی و دۆ و دوشاو تیکه‌ل ناکه‌یت!
ئێستگه‌ی رادیوی دیموکراتی ئه‌و دیو، ئه‌وه‌ی قاسملو، یه‌ک به‌ ده‌نگی
خۆی ده‌یگوراند:

هیمن بۆته‌ جاش، جاشی میلی.

به‌ راست هیمن جاشه‌؟ ئه‌و شاعیره‌ی تا دوینی شاعیری گه‌ل بوو،
ته‌مه‌نی له‌ زیدی خۆی هه‌لب‌را و له‌ دووره‌ ولات ئاه‌ی دووریی بۆ که‌س و

زید ھەلکیشا، ئەو شاعیرە ئاگرینە ئەوەی دەنگی ھەلدەبێ:
لەت لەتم کەن بھکوژن ھیشتا دەلێم کوردەم ئەمن.
ئەو شاعیرە ی دەیگۆ:

...خاکی بەر پیتی تیکۆشەریکی کوردەم
ئێستا جاشە؟

ئەو شاعیرە ناسکە، ئەوەی دەیگۆ:
لە سەر بەفری بە کار نایە وەکوو بیستوو مە داوی رەش
لە سەر کولمە ئەدی بۆ دلگەر ئەو بسکە تاتایە...
ئەو شاعیرە ی ھاواری دەکرد:

کە دەستی روژگار بای دا سەری من
سەری شووشە ی شەراب وا چاکە بادەم
ئەو شاعیرە ی دەیگۆ:

ئاخرین تیشکی خۆری پاییزم...

چۆن ریی تێدەچی لەو پایزە ی تەمەن بیته جاش!

ئەمن بیستبووم و خویندبوومەو و دەمزانی ھەبە بە واتای وشە
ھونەرورە، کەچی لە بەرە ی شەرە، لە بەرە ی زۆردار و داگیرکەرە. ھەبە تا
بلی جوانناس و ناسکخوینە، کەچی لە خۆفرۆشی تاکێ نیه، بەلام بۆ ھێمن
چەندی دەمکرد، سەرم دەھیتا و دەبرد، باوەریم نەدەھات ئەو ھێمنە لەو
تەرزە بێ جاشایەتی لێ بوەشیتەوہ. ھەرچەندە بیستبووشم، زوو، زۆر زوو
بە دوو سێ دێرێ بە بەچکە شایدا ھەلگۆتبوو.

ھەوالی جاشایەتی ھێمنم لە کێ دەپرسی، کەس نەیدەزانی، سەرچاوە ھەر
ئەو رادیویە بوو، ئەوەی بە شێوہیەک ھەولێ رەشکردنی ھێمنی دەدا، ئەگەر
باوەرێت کردبا، بایی نیودێرە شیعەر جوانیی تێدا نەدەما.

باشبوو زوو پیکەوتم، دلم ئاری خواردەوہ، من جاش بھ ئەو جاش نیه،
نە تەفەنگی بۆ خومەینی ھەلگرتووہ و نە دێرە شیعەریکی بە مینزەر و ریشیدا
ھەلگوتووہ، ھەبە و نیه ئەوہیە دانووی دەگەلیان نەکوئیوہ و جیا بۆتەوہ،
دواتریش بۆ خۆی دانیشتووہ و (سروہ) یں دەرەھکات و دلی خوینەری کورد

فینکده کاتەوہ.

لە سەر ئەو هیمن شکاندنە، ئەز لە رادیۆکە تۆرام، لە بەر خاتری شمشالەکەى قالە مەرە ئەبا، بە لایدا ئەدەچووم.

لەجیتە لێرە سەبردەى فرینى نالەى جوداییش جیتبکەمەوہ، ئەوہک لەبیرمبجیتەوہ و بۆى نەگەپیمەوہ:

نالەى جودایی لە یادەوہریى من یەکەم کتیب بوو کە فرى، وەک تریاک فرى و لە چ جى دەستتەدەکەوت، چەند کەسى لەو کەسانەش بە بەریاننەکەوت کە چەند مانگ پێشتر پارەیان بۆى خەواندبوو، بە پارچە کاخەزیکەوہ نۆرەیان بۆ گرتبوو.

نالەى جودایی بەر لەوہى بکەوتتە باژیرى، نۆرەى بۆ گیرا، من کاتى لە کتیبخانەى خۆمالیى روو لە باخى شارى بن دیوارى یانەى فەرمانبەران، ئاگاداریەکەم خۆیندەوہ:

بۆ بەدەستھێنانى نالەى جودایی هیمن، ناوى خۆت بنووسە و...

بیرمى گیرفانم گەرام، چەند دەرھەمىکى کەم بوو، ترسام تا دەگەمەوہ مالى و دەگەپیمەوہ، ناوونوسین ئەمىنى!

ئاخر چەند کەسى بۆ ناوونوسین ریزیان بەستبوو، چوومە چاخانەکەى بەرى قەیسەرى، هى کورى هەقایەتبیژەکەى سەیداوہ، ئەوہى بە مندالى چەند مانگىک شاگردى بووم و چایەم بۆ پیاوہ ئاسمانیەکە دانابوو، ئەو پیاوہى نەکەوتە چىوہى وینەىکى گیراوەوہ، لەوئ شەرم دایگرتم و زارم هەلنەھات، کورى هەقایەتبیژ کە بە تەماشاکردنى دەیزانى خەلک چى لە دلدايە، گوتى:

بلى، چیت....

تیمگەیانند و وەرمگرت و ناوم بۆ نالەى جودایی نووسى، ئەوہ یەکەم جارم بوو، بەر لەوہى کتیب بگات، پارە بەدم.

ئاخر من لە تارىک و روونەوہ سەوداسەرى هیمن بووبووم، هى لە هەندیش، ئەو نالەى جوداییەى ئەو کتیبەى بە ناوہوہ کراوہ، من لە پیاوہ ئاسمانیەکەوہ بیستبووم و ئەزبەرم کردبوو.

ئىدى وا له سەر ئاو و ئاگرم، نالەى جودايى كەى دى، پەرە كاخەزى
وەرگرتنەوهم ھەمىشە له بەرکتيه.

ئەو رۆژەى نالەى جودايى گەيشت، وەك ئەوہى ھىمن خۆى ھاتىت و له
كۆشكە گچكۆكەكى خۆمالى دانىشتىت و ابوو، بروانە لەو ناوہ چ
ئاپۇرايەكە، باوہرناكەم له سەر ھىچ شتىك كە له ئۆرزدىياگ دابەشەكرا،
خەلك وا كەپەسىسەى كردىت. منىش بە پارەپەسووان خۆم گەياندى و
وہرمگرت، نالەى جودايى نەبا، من و پارەپەسووانى وا! نە پىشتىرئ و نە
پاشتىرئ نەمدى بۆ چ كىتىئ بەو شىنوہ رىز بگىرئ و ھەرا بگرئ.

زۆرى نەبرد نالەى جودايى له چ جى نەما، بە گوللە دەستەدەكەوت،
نرخەكەى چەند قات بۆوہ، فرى، پىشەكىيەكەى ھەمەى مەلا كەرىمىش پتر
فراندى، ئاخەر ئەویش له ناو خويئەرانى ھەينئ گەلەك خۆشەويست بوو.
نالەى جودايى دەستاودەستى دەكرد و بە ەرد نەدەكەوت، زۆر كەس
ھەبوو لەو كىتتەوہ بووہ خويئەر و شىعرى خۆشويست، جەبارىك ھەبوو،
خويئەندەوارىيەكى واى نەبوو، لە تەمەنى سەرى بە سەر كىتىدا دانەگرتبوو،
نالەى جودايى بە شەش دىنار كرى كە نرخى سەر بەرگەكەى نىو دىنار
كەمتر بوو، ھەمىشە له بەر باخەلى بوو ھەمووى ئەزبەر كردبوو، ھەبوو لەو
پارەش پترى پىدابوو، فازىل رىحانە دەيگۆ:

وا نەبوو زوو سەت دانەيئ بگرم، ھەوكە دەبوومە خاوەن لادەيەكى وەك
ئەوہى محەمەد جەزا.

ئەرىج ئەو محەمەد جەزايەش ھىمنى گەلەك شىرن دەگۆتەوہ و شىرنترى
دەكرد. نەخاسمە، نالەى جودايى و ەشق و ئازادى و ئەوانە، كاتئ
دەپچرىكاند:

بەھار و گول، كچ و مانگەشەو، شىعرى تەپ و بادە...

تەختى دەكردى و ھىندە ھىزەت تىدا دەما، لەگەل وى پىرسى:

لەوہى زياتر جەنابى شىخ، گەرەكتە عالەمىكى تر.

ئەوجا وەرە، ھىمنىكى وا بگەيتە جاشى مىللى! لەوہش كەسەردار و
سویدارتر، شەش حەفت سالى پاشتەر، ئەوكاتەى ھەوالى مەرگى ھىمن شارى

تاساند، تاسانن مه‌گەر کاتی خوئی مه‌رگی حه‌سه‌ن زیره‌ک وای تاساندبئی-
ئه‌گەر نه‌مردم و له‌گێڕانه‌وه‌ گه‌یشتمه‌ سالی مردنی، شیوه‌نی شار بۆ هه‌مین
ده‌خمه‌ کۆلان کۆلانه‌وه - ئی، بیستمانه‌وه، کاتی تهرمه‌که‌ی ده‌گاته‌وه
مه‌هاباد، هه‌مین گۆته‌نی: **کانگای بیری ئازاد.**
هه‌وادارانسی حیزب ریئی لئ ده‌گرن و له‌ ناو داره‌بازه‌ی ده‌ردینن و
هاواره‌که‌ن:

هه‌مین جاشه، نابیت لیره‌ بنیژری، خاکی مه‌هاباد پیس ده‌کات!
بزانه‌ حیزب هزری خه‌لک به‌ چ په‌ندیک ده‌بات! با بگه‌مه‌ سالی مردن،
هه‌ینی شیوه‌نی شارم به‌بیریه‌نه‌وه، جارێ له‌وه‌ گه‌ری، هه‌وکه‌ با شتی له
کوپی مه‌لای گه‌وره‌ش بگێرمه‌وه.

کورپی مه لای گه وره

کهس نه بوو ناوی مه لای گه وره ی نه بیستیت، کهم هه بوو نه یناست،
نه گهر کوو، دهنه که سیش نه بوو خویشی نه ویت، لهو په پری چه په وه پتدا وهره،
به ناوه ندا تیپه ره، تا ده گه یته نه وسه ری راست، به لام کوره که ی وا نه بوو،
هه بوو خستبوویه جغزی میر و میری و نه یاره وه، به وه ی له سه رده می
پاشایه تی و کوماری هه ر نوینه ر و وه زیر بووه، له قسان له رژیمی ئیستاش
نزیکه، له سه ر هه ندئ به لای نووسنه کانیه وه نه ده چوو.

کورپی مه لای گه وره ناوی مه لای له بایشی کردبزووه! مه سه وود
محهمه دیکي رووتی بۆ خوئی هینشتبزووه، به لام له دیدی هه ندئ که سه وه له
هه ندئ نووسینی به شیوه یی دهرده که وئ، دنیا بینی کۆلکه مه لایه کی وراتی
کۆین، زۆر له هی وی سه رده میتر و له سه رتره.

ئه وه ی له وان سه رده مان له کۆری مه کۆری گهرمی ناو قوتابخانه و
چاخانان، هی گلکه ند و باخی شار، هی خولگه ی گۆزه که و کۆتره که و سه ر
دهرگای یانه ی فرمانبهران، جیی مشتومر و قسان بوو، دوو سئ کتیبی
کورپی مه لای گه وره بوو، یه کیان ئه وه ی له مه ر حاجی قادر، ئه وی دی له
مه ر مرۆف، ناوی مرۆف و ده وروبه ر بوو.

هه بوو ده یگۆ:

له و مرۆف و ده وروبه ره دوو دیری به که لک نابینی وه، هه مووی دژی
چه پ و مارکس و داروینه.

هه بوو ده یگۆ:

نووسه ر هه یه سه ر به بنه ماله ی به گ و خانه دانانه، به لام نووسینی بۆ
چینی بنده ستانه، بۆ هه مووانه، به لام کورپی مه لای گه وره به نووسینه وه
سه ر به به ره ی چینی سه رئ و ده سه لاته.

زۆرى ھاوپچ و ناسياره كانى من ئەوانەى سەروكارىان لەگەل خويندەنەو
هەبوو، لە بەرانبەر مەسعوود محەمەد ھەلويستان و ھەرگرتبوو،
نەياندەخويندەو، بەلام تياندا ھەبوو پىنى سەرسام بوو، وتارى وى دەرباز
نەدەکرد، منىش يەكئى بووم لەوانە.

بىرمەئى سەر لە ئىوارەيى لە گازىنى شەوانى ھەولير سەرم بە سەر
وتارىكى ناو بەرگىكى گەورەى گۆڤارى كۆرى زانىارىيەو، وتار ھى
مەسعوود محەمەد، گۆڤارەكە ھى سالانى كۆنە، خويندەنەو لە برادەرانى
دابرېوم، دلشاد ناوئى لە نەيشتم دانىشتوو، بى پرس لە دەستى وەرگرتم:

+ تۆ ئەو پياوھ دەخوينتەو؟

- ئا، نووسىنىكى زۆر باشە.

+ زۆر باشە؟ تەرەماشە، نووسىنىكى نىە چايەك بەينى.

- تۆ ئەو وتارەت خويندۆتەو؟

+ كۆرە من شتى وى كوو دەخوينتەو!

- ئەدى.....

مەسعوود محەمەد نەيارى لەو تەرەشى ھەبوو، بەلام ھەشبوو لە
خويندەنەو و تىگەيشتنەو نەيارى بوو.

ئىدى من خوينەرى ئەوئىش بووم، وەك چۆن ھەينى تامەزۆرى نووسىنى
حەمەى مەلا كەرىم و كەمال مەزھەر و عەزەدىن مستەفا رەسوول و ئەوانە
بووم، ئەوھاش تامەزۆرى نووسىنى مەسعوود محەمەد، ديارە لە زۆر
شتىش بىرکردنەو ھەم لەو جىيا بوو، بەلام نووسىنەكانى راياندەكيشام، بە
تايبەتى زمانەكەى و ئەو وتارانەى لە بارەى زمانەو، لە بارەى ئەدەبەو
نووسىبوونى.

ھى لە ھەندىش جاروبار سەرى ھەندى بابەتى دەکردەو، ھەندى لە ياد
نەماوى بىردەختىيەو، كەس بە لايدا نەدەچوو، كەس بىرى لىنەدەکردەو،
و ھەبىرمەدئەو، زىندووكردەو ھى رەمزی نافیعى ئالا ھەلگەر، لە ناو خوينەران
دەنگىدايەو...

دەمخويندەو ھەر نووسىنىكى، ھەر كىتیبكى ئەوم دەستكەوتبا، بە زمانى

کوردي با، ده مخوينده وه، به لام نه ده ویرام خو له وانه بدهم که به عاره بی بوون، زور زهصمت بوون، چ تینه ده گه یشتم، ئاخو زمان و شیوازی ئاسان نیه، ده برپینی وای هیه به کوردیه که ی تیرامان و وردبوونه وه ی گره که، ئه و جا به عاره بییش!

یه کی ده یگۆ:

له زمانیشدا خانه دانینی خوی ده رده خات، زمانی نووسینی سه ر به چینی سه رییه.

ئه وی دی باگۆی ده دایه وه:

زمان هر زمانه، چ وابسته ی چینه! نووسه ر هیه ئالۆز ده نووسی، هیه ساده...

عه بدولایی هه بوو، پتر به عاره بی ده یخوینده وه، ده یگۆ:

زمانی مه سعود محمه د له زمانی قورئان سه رتره، ده گاته ئاستی (که سایه تی محمه د) ی مه عرووف ره سافی.

له سه ر ئه وه (ئازاد) ی پیس لینی تووره بوو، دوو سی حفته رووی نه دایی.

منیش له باره ی زمانه وه وام ده بیینی له زمانناسی و زمانزانی، له وشه دیتنه وه و رۆنان و زاراوه سازی و ئه وانه، که مه هاوشانی.

به به سه رکردنه وه ی سه ربرده یه کی کورتی چه ند رسته یی، مالاوایی له کوپی مه لای گه وره ده که م:

له گه ل کوپی، ناوی نالیم، جاروبار له سه ر ئه و مه سعوده تیکده گیراین. هه لیکیان له مه یخانه که ی کۆشکی باکوور، به دم باده هه لدانه وه، که وتینه مشتومر و حه فتوه هشتیکی نزیک له وه:

- منیش پیموایه له هه ندی نووسینی، گیانی به گیایه تی و کۆنه خوازی هیه، به لام هه مووی وا نیه، تیروانینی زور ورد و جوانی هیه

+ ئه وه پیاوه بۆگه نه، هیچی پینه، نه هزری هیه، نه تیروانین، ته نها هه ندی رسته ی دریزی ئالۆز که جووتیاریکی نه خوینده وار به زمانیکی ساده ده یانلیته وه.

- تۆ زۆر له و نووسه ره مه زنه ده كه یت...
 + تۆ هیشتا له به رایسی خویندنه وهی، با هه ندی نووسینی هزری و
 فهلسه فی به تیگه یشتته وه بخوینته وه، هه ینی تیده گه ی...
 پاش نزیکه ی بیست سالی له و دانیشته ی کۆشکی باکور، ئەو براده ره له
 کورته نووسینکدا گوتبووی:
 مه سهوود محمه د بیرمه ندیکی گه وره ی کورده.
 ئەو دهم نه مدیته وه، ده نا دوور نه بوو بلیم:
 لای من ئەو بیرمه نده نیه که تۆ ده یلیتی!
 ئی، له کوپی مه لای گه وره گه ی، ئیستی هه ر له پیش هه شتا و سی
 ده میتمه وه، هه ندی گرتی ئاگرم بیرکه وته وه، ئاگری نه ورۆز به تایه و جاده
 گرتن، به ده نگه ی سه سن زیره که وه، ئەو ده نگه ی بی وی نه ورۆز ره نگه ی
 خۆی نه ده دا.

نه ورژ به حهسن زيره كه وه

ئەز له كۆنه وه له سه رده مي پيري سوارچاكانه وه هيشتا حهسن زيره ك به پني خوي و بو ديتني دنيا ده چوو ه سه ر ناله شكينه و له ويوه ناله شكينه ده گۆته وه، له وه سه رده مه وه هوگري نه ورژ بووم به حهسن زيره كه وه، له ويوه تائيره، ئەو دووانه وا پيكه وه.

له وي ساليوه تا ئيستا من چ نه ورژنيكم بي حهسن زيره ك نه كردوه، حه مه د مه ستان له ده مي مه ستي ده يگۆ:

نه ورژ، ئاگر و حهسن زيره كي ليكه وه، به رات ده مينيته وه.

به وه وه لامي ئەو مه لايه ي دابۆه كه گو تيو وي:

نه ورژ بكن، به لام ئاگر مه كه نه وه.

زيركي حه فده سالي جيني ئاگر كرده وه ي من ديار بو، نزيك دار تيله كي ئەو به ري كه ندي، دار تيلي ياد، ئەو جيهي پيري سوارچاكان لتي كرده وه. جيهي كه وا هه لكه وتبو، ئەگه ر ئاگره كه گه ره با و بليسه ي نيو دار تيل هه ستابا، هي له به لاشاوه و مو فتی، له چوار پينچ گه ره كه وه ده بينرا: له رۆژاواوه سه ر قه لات و سه يداوه، له باشووره وه ئيسكان، له رۆژه لاتوه مامۆستايان و باداوه. جيهي كه له بار بو، له سالاني منداليماندا به دلي هه مووان بو، به دلي شانكه شيت و نه نه خان و فازيل ريحانه و كه ويار بو، به لام به قسه ي كچه كي مه ستان بي، جيهي كه هه يه ليره له بار تر و له جيتر.

وه بيمردئ له ئيواره ي نه ورژي له ساتي ئاگر كرده وه، سه رچين نه چووبم ئەو نه ورژه بو كه چه ند رۆژي بوو سه دام بو كه وتني كورد بو شا دانه ويبوو، كچه ناسكه كي مه ستان گو تي:

بابم ده لي: باشترين جي بو كرده وه ي ئاگري نه ورژ، ناو چاوي شيخ

محیدینه.

ئیمه به تیزه وه پرسیمان:

چاوی ئه و شیخه له کوئییه؟

کچه که ی مهستان له شه رما سه ری کولمی وینه ی به ردی پریمز، وینه ی
ئاگری نه ورۆز سوور هه لگه را، ئیمه ش پتر پیی پیکه نیین.

درهنگ زۆر درهنگ له دانیشتنیک باسی نه ورۆز و ئه و شیخه هاته گۆرئ،

گویم لینه بابم ده لئ:

ئه و نه ورۆزه ی شیخ محیدین به گز ئاگر و سهیراندا چۆه.

چه تو سه رناس ده پرسئ:

چما شتی واش بووه؟

بابم ده لئ:

ئا، ئه وه له ته مه نی تو نیه، شیخ محیدین پهی دا بوو، ده رویش و

مه رویشی به زهرگ و شیر و ده فه وه به شار وه رکرد، هاواریان ده کرد:

ئه وه ی له نه ورۆزی ئاگر بکاته وه، گاوری بابه لباب گاوره.

هه رایه کی گه وه ی نایه وه، هینده ی نه مابوو شار بن خوین که وئ، باشبوو

زوو کوژایه وه.

چه تو سه رناس:

ئاگر کوژایه وه یان شیخ؟

بابم:

ئاگر سه رکه وت، شیخ به زی.

ئئ، له به زین و دژایه تی ئه و بو ئاگر بهینه، ئاگری نه ورۆز له هه موو

سه رده منی نیار و دوژمنی هه بووه و هه یه، جا له هه ر لاوه بی، له

داگیرکه ره وه، یان له شیخ و مه لاوه بی.

له وان سالان له گه ره کی مه گه ره کی به لاشاوه له ئیواره ی نه ورۆزی له

زۆر جئ له هه موو سه ره کۆلانی ئاگر ده کرایه وه، به لام ئاگری گه وه هی له

ئاگره که ی ئیمه، هینده ی له بیرمبی له حه فت جئ به ئاسماندا هه لده چوو:

ئاگرئ له نزیک سه ید مارف به ری راداره که، ئه وه ی خه لکی له هاتنی

فېرکەي خومەيني ئاگادار دەکردهوه.

ئاگرئ لەو سەري، لە ساکە گۆرەکەي نزیک مالى ئەنۆ، ئەو ئەنۆيە
حەفتەک پيشتەر تايەي خېرەکردهوه، تا بە چيا نەکەوتبوو، ئەو ئاگرەي ئەوي
لە هەموو ئاگران بليسه دارتر بوو.

ئاگرئ لە نيوان هەر دوو حەسار، ئەو ئاگرە زوو بە ئاگرئ نەنەخان
ناوي رويشتبوو، ئەو پيريژنە خووشي دەکرد و بە دەوري دەسوورايەوه و
چەپلەي ليدەدا.

ئاگرئ لە خوار مالى ئەو ژنەي کە دواتر بە مالى پينچ شەهيدەکە ناوي
چوو دەروکي بەلاشاوه، ئەو ئاگرە بەرانبەر گەرەکی ميرپيداوان بوو، ئەو
گەرەکەي زوريان دەگەل ئەو ئاگرە تەبا نەبوون.

ئاگرئ لەو تەنيشتەي مالى فاتە کورده، نزیک ئەو سەر کۆلانەي
دەگەيشتەوه مالى چاوشينەکە ئەو کورەي گەرمایي لە ئاگرئ نەورۆزەوه
وهردهگرت و چەندی دەگيرا و بريندار دەبوو، گەرمتەر دەبوو، نەدەکوژايەوه.

ئاگرئ لەو سەري سەري، بەرانبەر مزگەفتەکەي دەرويش برایم،
وختايەک نازاد خەتخوش و ئەوانە دەيانکردهوه.

ئاگرئکيش لەو ديو، ديو مالى بابي جەميل رەنجبەر، نزیک مالى
محەمەدي مەلا، ئەو کورەي دەيگۆ:

تا دەنگي حەسەن زيرەک نەييت، ئاگر گەرم داناييت.

وايە، بي نەورۆزەکەي حەسەن زيرەک وەک بليئي نەورۆز ناتەواوه، بە
دەنگي ئەوهوه ئاگر گەرم و جوانتر دەبوو، بزيي لە لاي هەموو ئاگرەکانەوه
بە گەرە و گچکەوه، لەگەل بليسه و چووني دووکەل بە ئاسماندا، (ئەم
رۆژي سالي تازەيە)ش بەرز دەبووه، بە ئاگرەکەي حەمەد مەستانيشەوه.

ئەو مەستانە تا لە گەرەک بوو، هيچ نەورۆزي نەبووه ئاگر نەکاتەوه،
ئاگرئ وي جيا بوو، کز بوو، دووکەلي کەم بوو، بەلام لە دواي هەموو
ئاگران دادەمرکايەوه، ئەو تايە و نايلون و لنگە پيلاو و ئەو شستانەي
نەدەسووتاند، کۆلي کۆلکە داري گچکەي دەهيتا، هەموو سالي چەند رۆژي
بەر لە نەورۆزي، نازانم لە کوپوه باري لا باري داربەرروي بۆ دەهات.

هیتشتا روژ زهردهی دهما، له پیش دهرگای مالی له دهوکه ندی چهند په له دارنکی له سهر ئیک دانابوو، چهرخ به دهسته وه چاوه پری دهرویش برامی دهکرد، دهرویش ئهللای له زاری بوو، ئه کبه ری به دوا دا نه هاتبوو، مهستان چهرخی لیددا وکچه که ی دهنگی ده دایه نه ورژی.

دهلین لیان پرسیبوو:

ئهری ئه وه دهرویش بانگینه دا، ئاگره که ناکه یته وه؟

گوتبوی:

با، به لام به دهستی کچه کم.

ئی، ئاگری مهستان کز بوو، ناوه ناوه په له دارنکی تیداویش و تا درهنگانی شه و ئاگری ئه و ههر ده سووتا و به دیاریه وه باده ی خوی ده خوارده وه، پشکه گوشت با، په تاته با، ده یخسته سهر پزولو...

له مهستان گهری، با بؤ خوی مهست مهست بی، ئه وسا به دهنگی نه ی

گورانی بچری.

له ئیواره ی نه ورژی، شار ده بووه ئاگر، له چاوی من، جوانترین ئاگری دوور، ئه وه ی له دووره وه ده بریسکایه وه، ئاگره که ی سهر قه لاتنی بوو، له لای ئاگره که ی ئیمه وه جوان دیار بوو، زور جار خوزگه م ده خواست له وئ بام، ئه و ئاگره ی سهر قه لاتنی له وه ته ی هه یه ههر وا جوان بووه، ئه و ئاگره زور کونه، هیتشتا گردی یاره ئاگری پیره میردی به خۆوه نه دیتبوو، سه لیم سه یذوک له سهر قه لاتنی ئاگری نه ورژی کردبؤوه و تا هه وکه شه ههر ده کریته وه.

ئاگریک هه بوو له وه ی سهر قه لاتنی جوانتر، به لام ئه و ئاگره یه ک جار بوو، نه مدیته وه، ئاگری سهر مناره ی چۆلی، مندا ل تایه کیان برده بووه سهر سه ری، له و ئاسمانه ئاگریان کردبؤوه، چ ئاگریکی جوان بوو ئه و ئاگره، له دووره وه ده تگوت مانگه له وئ نیشته و ته وه و سووربوته وه، ههر که سی ئاگری ئه و ئیواره یه ی سهر مناره ی چۆلی دیتنی، له بییری نه چوته وه.

ده ور به ری ئاگری مه گه له ک ئاوه دان بوو، سالانی زوو پلکه به ندیژی ش ده هات و به ندی به سه ر ئاگر و کاوه دا هه لده گۆ، ئه ژده هاکی ده کرده پالوو و

په رڼ، حه یفی من له وه دڼ، له و هموو بهنده ئاگریه، نیوه به نندیکیشم له ییاد
نه ماوه، دواتر لیره و له وځ، هه نندی به ندم له زاران هه لگرته وه:

کاوه کوتکی له دهستی
به شیریش راناوهستی
دهچته کوشکی زوحاکی
گازدهکات به بی باکی:
ئهی زوردار وهره دهری
کوتکت وا گه یشته سه ری
کاوه به دهستوبردی
زوحاکی خسته عه ردی
هه ردوو ماری سه ر شانی
کشانه وه ناو رانی...

پلکه به نندیته به ندی دهگوت و ئیمهش به دهوری ئاگردا ده سووراپینه وه، به
پنی ئاوازه ی وی پیمان له زهوی و شانمان له شانی ئیکدی ده خشانده،
که ویاریش سالانی زوو، له و سرووته ی ئاگر له ته نیشته من بوو:

هه موو ههستن لیکه وه
ئاگر پیکه ن پیکه وه
ئاگر وا نیره نیره (نیله نیل)
لؤ ژنان و لؤ میره
ههستن ههستن، مه وهستن
ره شهبه ره کی ببهستن
ئاگرمان زهره و سوره
لؤ کوپیزگه و کیژوره
خرو خؤ ببه ژینن
دهست له ئاگر وه رینن
ئاگر گه یشته ئاسمانن
دوژمن که ته لنگدانن

پلکه به ندبیژ کاتی گهرم دادههات، ئەوهی دهیگۆت، نهیدهگۆتهوه:

سبهی لهگهه گزنگی

هموو به جلك و بهرگی

له ناو لۆری به پێوه

به دانیشتن، به پێوه

ریز ریز و نۆره نۆره

دهچین لۆ لای بهستگره

زیرهک به دهنگ و سۆزی

چیژن دهکات پیروزی

حهیف، هزره بهرباده و له بندهکانی پلکه به ندبیژ ههر هیندهم له یاده،

ههوهکه ئەو چارینهشم بیرکهوتهوه:

ئاگر هاته سهه جاده

ههیهته، ههیهته، خۆت لاده

ئوهی ئاوی پێداکا

به بابوه گهواده

ئهو بنده ههینی پتر لهگهه جادهی پر ترومییل و جادهی شیتستهتری

دههاتهوه، چوونکی لای مه ترومییلی پێدا نهدههات. بیرمدی له سهیداوه له

نیوان ههر دوو جاده، نه ورۆز ههبووه، گردی کۆنه تایه ههلهدهدرایهوه،

بلیسهی ئاگر دوو دارتیل بهرزبۆتهوه، ئیمهش جاروبار دهچووینه دیاری،

له پر ترومییلی ههیهته به قووره قوور دههات، دهکهوتنه گهف و ههپهشه،

تهقهشیان به ئاسمانیدا دههاویشت، به لام مندال نهک ههر پهرتهیان لێندهکرد،

له پهنایهکهوه تایهکی ئاگرگرتویان بۆیان غلۆر دهکردهوه، به بهر بهردیان

دهدان، ههیهته ناچار ههلهدههاتن، ئاگر دههاته سهه جاده، مندالان پێکهوه:

ئوهی ئاوی پێداکا، به بابوه گهواده.

ئهو شهوه ری دهگیرا، ههر سهیداوه نا له زۆر گهرهک ئاگری نه ورۆز تا

درهنگانی شهو ریوبانی دادهخست و له زیرهکیشهوه (نه ورۆز بوو ئاگریکی

وهه های خسته جهرگهوه...) دههات و شار به تاسهوه گوئی بۆ ههلهدهخست.

له وان سالان ئيمه مانان له رۆژى نه ورۆزى ده چووينه دلۆپه، له وپيش به ديار گول و كچه وه، به ديار ئه وه موو رهنگه وه، له ناو ئه وه موو به زم و رهم و قاقا و حرپته وه، نه ورۆزه كهى زيرهك دههات و هم مووانى دهخسته گرى جيزنه وه، ئه وه نه ورۆزهى چهند رۆژى بهر له هاتنى نه ورۆز، نه ورۆزى دههينا.

ههينى وابوو، هيشتا ره شه مى شهش ههفت رۆژى ما بوو بارگه تىكنى و له جى وى خاكه ليوه ليو بكا ته وه، به جيزنى نه ورۆزى شادمان بكا ته وه، له شار و دهشت و دهر له هه موو جپوه، نه ورۆز له دهنگى زيره كه وه گه يشتبوو، له دلى هم مووان بارگهى خستبوو، له گشت لاوه دههات:

له مالان و سه ره كو لان، له بازار و چاخانه و ده لالخانه و مه يخانه، له ناو ترومبيل و سه ر ماتور و پاسكل و سه ر عاره بانه...

عه مۆ جه ليل، ئه و كورپه شه و و رۆژ له كو لانى ده لالخانه ده سوو رايه وه و له كاتى خه و تنيش ده ننگره كهى به بن گو ييه وه بوو، دهنگى جزيرى يان سيساوه يى ليوه بهرز ده بووه، له و ههفته يه وازى له و دوو سترانييزه دههينا و نه ورۆزه كهى زيره كهى دهخسته سهرى، ده گيرپنه وه له ئيواره يه كى نه ورۆزى، به رۆكى مه لاي مزگه فتى مه لا ره شكه ي گرتبوو:

مامو ستا، ئه و رۆ له دواى بانگدانى نه ورۆزى بخه سه رى.

ئيدى ئه و ههفته يه ههفته يه سه سن زيرهك بوو.

بمىنن له جيزن و خو شى، من دره نگمه، گيانكيشان نزيكه!

به رهو گیانکیشان

نه ده توانم بخوینم، نه ده توانم بخهوم، شه ویکی به سامه، هه ولده دم به کتیبی دهره کی ترسه که له دلم دهرکه م، ده ستم کتیب ناگری، ئیدی بی دهرکردنه وه، بی خه و رۆژم کرده وه، باشه بۆچی هینده دهرس م، ده لیتی گیانکیشانم له پیشه.

سبه ی زوو هیشتا زوری مابوو بۆ چوونه ژوری، من گه یستمه سر دهرگا، رهنکه ئه وهش ههر له ترسه که وه هاتبوو بیت، ویستبیتم زوو بگه مه ناو ترسه که و له ترسی چاوه روانی نه مینمه وه.

ری دوور بوو، له و سهری شار، له و بهری سالیق، به پایسکل چووم، له رییی دوو سئ جار هینده ی نه مابوو ترومبیل پانمیکاته وه، ئه من هزر و خه یالم ههر له لای هۆلی گیانکیشان بوو، له ساتی چوونه ژوری به بی درق و زیده گویی، هه ستمکرد به ره و جیی گیانکیشان رامده کیشن، له به رخومه وه دهمگۆ:

مندال له خورا ئه و ناوه یان لی نه ناوه!

ئه ها ئه و کاتانه ی له رۆژی تاقیکردنه وه، مندال به یه ک دهنگ:

ئیمتیحانه، گیان کیشانه

زیر و هۆپی ته مبه لانه

ئه من هه ینی لیتی نه ده ترسام، به بیرمنایه هینده له تاقیکردنه وه ترسام که هه ژی گۆتن بی، جیی ئه وه بی له چپوه ی ترس جیی ببینه وه، که چی ئه و پۆ دوا ی ئه و هه موو مانگ و ساله، دوا ی دوا زده سالی پراوپر له تاقیکردنه وه، ئه وه تا له بهری ده له رزم، تو بلینی له بهر ئه وه بی که ئاینده ی خویندنی پتوه بهنده؟

هه رچی بی، تا پرسیار هاته پیتشم و خویندمه وه و ده ستم دایه پینوسنی،

چۆك دەلەرزى، بە دوو دەستان گرتبووم، بۆم رانەدەوہەستا، لەوێوہ تا ئێرە
نايەتەوہ بېرم ھەرگيز وەھا ترسابم، ترسى بوو ھات و رۆيى و سەرى
نەدایەوہ.

ترس ھەر ھىندە بوو تا چوومە ناو وەلامدانەوہ، نەما، ئەو چەند رۆژەى
تاقىکردنەوہ بى ترس، بەلام بەناخۆشى رۆيشتن. ئاخى رادیوى سەرى ئاگرى
لە زارى دەبارى، براکان ھىشتا ھەر وا بە ناو يەكتر وەربوونە و دەست لە
يەكتر ناپاريزن.

ئىستا ھاوینى سالى ھەشتا و سىيە، چاوہ پى وەرگرتنەوہى ئەنجامين، من
خولى دووہمىشم لە پىنشە، ئىنگلېزىم ھىشتوتەوہ، تا دەگەمە ھەينى و لەوێوہ
بزائى نام لە چ زانكو و بەشى دەردەچى، شتى لە وەرزە ناخۆشە بەبىر
خۆم دەھىنمەوہ و دەگىریمەوہ.

وهرزى له خه مه وه

۱

ئەو وهرزه له چهند سهره وه هەر خه م بوو، بۆ من وهرزى وهرىنى ئومىد و خوشى بوو، وهرزى دابران و دووركه وتنه وه، وهرزى مالاوايى و به يهك نهگه يشتنه وه، وهرزى كوشتن و برين و بيسه روشوينكردى به كۆمه ل بوو، وهرزى بوو خۆزى له خۆزىداران نه ده هاته ياده وهرى من و له سهره كۆلانىكى كۆلان كۆلانى من خۆى پيشاننه دايه وه، هەر له بهر هه ندى هيند تيژ پييدا تيده پهرم، كه م كه س بمىنى، كه م، زور كه مى ده گيرمه وه، ته نها سهره تانكى ده گه ل هه ندى سهربردان ده كه م:

كه ويار ئەو كچه ي تا ئيره له سه د سهره كۆلان پتر هاتوته ناو گيرانه وه، ئەو كچه ي منداليم بى وى وهك ئەوه يه نه بووى، ئەو كچه ي هينده شيرينيه ي كه ئيستا له منداليمه وه تامى ده كه م زۆرى له وه وه يه، ئەو كچه ي ئەگه ر ئەو نه با، دوور نه بوو گيرانه وه ي كۆلان كۆلانىش نه با، ئەو كچه ي تا ئيستا، ئيستاى گيرانه وه ي ئەو، هى كۆلان كۆلان، ناويزم بيليم ناوه كه ي، هەر به كه ويار ناوى ده هينم، له گيرانه وه هينده به كه ويار ناوم هينا، زور جار ليم تيكده چى و له بهر خۆمه وه ده ليم:

ئەرى به راست، كچه كه ي گه رهك، كچه كه ي بن دارخورما و دارتيلى ياد، كچه كه ي ناو خه ون و خه يال، ناوى خۆى كه ويار نه بوو؟!

ئى، له و وهرزه ي ئەوى سالى، ده بينم كه ويار زگى له بهر ده ميه تى، خودايه، چيه ئەو به لايه! به رايبى وا تيگه يشتم خه ياله، خه يالى مندالى، ئاخىر بيرمكه وتنه وه زور جار ئەو به په رۆ زگى بۆ خۆى چنده كرد و ده چوو ه پيش زنى دووگيان و لاسايى رويشتن و دانيشتنى ده كرده وه، ئەمن هەر وا تيگه يشتم منداله كه ي جارانه و پارچه په رۆى لولداه وه و خستوتيه بن

کراسه که یه وه، ئاخړ تا هه بڼیش که و یار راسته دوو شووی کردبوو، به لّام
ههړ مندالّه که ی ناو خه یالی مندالیی من بوو، ههړ کچه که ی سه رده می
ساپساپانئ و....

له خۆم سه ر به هه شئ، له خۆم خه یال خۆشئ، زگی که و یار په رۆ
ده رنه چوو، هه فته وه رنه سوو راوه، بیستم مندالی بووه، ئیدی من ئومید بر
بووم، نا ئومیدانه له بهر خۆمه وه گۆرانیه که م ده گوته وه، ئه وه ی ده لی:

دایکی هه فته کوړ بی، هه ر به ته ماتم...
من گالته م به و ته مایه ی ناو گۆرانیه که ده هات، به لّام نازانم بو
ده مگوته وه.

تا ئه و رۆژه و گه یشتنی ئه و هه واله من هه ر به ته مای که و یار بووم،
بۆین چاوم چ کچی دی نه ده دی، به خه یالیش نه مده توانی هه یچ کچی کم
خۆشبوئ، پتوه ندی له گه ل چ کچی ببه ستم.

۲

له و سه رو به نده، له و وه رزه ی که و یار بووه دایک، دلّم چووه کچی، له میژ
نه بوو مالیان هاتبووه ئه و سه ری کولانئ، ریئ قوتا بخانه ی پیش مالی مه
بوو. ئه و کچه زۆر شه رمن له منیش شه رمنتر بوو، سه ری بلنډ نه ده کرد، تا
بلیئ شیرن و میهره بان دیار بوو، دوو چاوی ره شی قله تریی، برژانگ
دریژی ره ژگولی، ناویکی ناسکی هه بوو، به لّام له جوانی برژانگیه وه من لای
خۆمه وه ناوم نابوو ره ژگول.

زۆر جار له بن چاوانه وه ته ماشامده کرد، له هه لیک ئاماژه یه کی
خۆشه ویستیم بوی کرد، خۆی له گوره نه برد، وه ک ئه وه ی له گه ل ئه ویشم
نه بئ، له دلئ خۆ گۆتم:

ره نگیی بیگرئ، جاری یه که م هه ر وا ده بی.

دوای چهنډ رۆژی هه مان ئاماژه م بوی کرده وه، وه ی خوایه ئه وه چ بوو،
ئه و کچه رووته نک و نهرم و نیانه بو و هه لچوو، به هه ر سه ری
لیکیده یه وه، له و نه ده هات، وه های وه لّام دامه وه، تۆبه یه ک بکه م، له گه ل

تەمەن بېت و نەيشكىنيم، چ وەلامى، باشبوو كەس نەببيست، ئىستاش نامەوى
كەس بېببىستى.

وەببىرمىدى چوومە بەر ئاوينە، تاوى لە سىماي خۇم وردبوومەو،
بزهيهكى تالم بۇ كرد و گوتم:

منيش لە جىيى وى بام. وا دەبووم.

لە دلئى خۇشم دەمگۆ:

چا نەبوو دلئى خۇم بۇ كەويارىش نەكردەو، خۇ ئەويش دوور نەبوو،
وەهاى بشكىنى وردى بكات، بۆم خرنەكرىتەو، باشبوو لاي وى بە رەنگى
دوو هاوورپى مندالى ماینەو.

ئەوئەش دلشكانى بوو، لە بېرناچىتەو، لە برژانگ رەژگولەو بە
شيوەيهك لە كچ ترسام، نەدەويىرام لە كچ نزيكەومەو و بە چاوى
خۇشەويستى تەماشاي چ كچى بكم، گەيشتمە ئەو باوهرەي من و
ئەوينداریيان نەگوتووه، هەرچى بكم كچىكم لئى هەلناكەوى خۇشمى بوئ.

ئىدى لەو وەرزه خەمىنە لە كەويار هۆبراو بووم و كچەكەي ئەو سەرى
كۆلانىش وانەيهكى وای دامى كەس نەيداوئە كەس، وانەي دەست شووشتن
لە چاواچوانئى و ئەوين.

{ سى و حەفت سال بە سەر سەربردەي برژانگ رەژگولیدا رابرد،
حەفتەيهكيش دەبى سەربردەكەم وەك خۇي خۇستۆتە (كۆلان كۆلان
گىرپانەو)و، شەوى چوى كچەم دیتەو، بە برژانگى ناسیمەو، لە جاران
جوانتر بوو، لە جادەي باتە شان بە شانئى يەكتر دەرويشتین، لە دواي شتى
دەگەرا نەيدەدیتەو، لەپەر دەستى خۇستە نينو دەستم، ترسام ناسيارئى
بمانبىنى، ويستم دەستم لە دەستى بكمەو، نەمتوانى، پەنجەكانى هيندە نەرم
گەرم بوون، شەرم و ترسى نەهیشت، دەست لە دەست جادەمان دەبىرى، من
هیشتا دلئيا نەبووم داخوا ئەو من دەناسیتەو يان نا، پرسیم:

تو منت وەببىردیتەو؟

بەنەرمى گوتى:

ئەدى كوو، ئەتوو نەبووى گىچەلت پىمكرد و..

له دلئی خۆ ده‌مگۆ:

باشه ئەو كچه هه‌ینی بۆ وا له‌گه‌لم له‌ به‌رد ره‌قتر بوو، ئیستاش مینا
ئاوه.

ده‌رۆیشتین، چاومان له‌و شوینه ده‌گنرا كه‌ به‌ دوایدا ده‌گه‌راین، ده‌ستیم
توند ده‌گوشی و به‌ین نابه‌ینی تیچاویكم دها روخساری، لیوی ده‌تگوت
ده‌ندووکی كه‌ون، چاوم ده‌گنرا، په‌ناین، جیهه‌کی نه‌دیو بیینه‌وه تا ماچیکی
لینكه‌م...

ده‌ست له‌ ناو ده‌ست به‌ره‌و باخی گلکه‌ند شۆرپوینه‌وه، پرسیم:

تۆ بیرتدیته‌وه من چۆن گیچه‌لم پیتکرد؟

گوتی:

ئا، زۆر به‌ ناشیرینی من زۆر لیت تووړه بووم.

ده‌مویست بۆی روونبکه‌مه‌وه، به‌و شیوه نه‌بووه كه‌ ئەو تینیگه‌یشتوو،

لنوم بۆ لیوی برد، نه‌گه‌یشت...

وه‌ئاگا هاتم، وای له‌و خه‌ونه! به‌ نیازی ته‌واوکردنی خه‌ونه‌که خه‌ومه‌وه،

به‌لام كچه نه‌هاته‌وه.

۳

ئو هاوینه، ده‌ستم چ کاریکی نه‌ده‌گرت، چه‌ند رۆژی چوومه کاری
داربه‌ستی، بایی هینده‌م په‌یداکرد، شتی بده‌مه مالن و به‌رکی خۆشم گه‌رم
بکه‌م و ناوه ناو کتییکی پیتکرم و پتی بچه‌ سینه‌ما و له‌ چاخانان چایه‌کی
بخۆمه‌وه، ناوه ناوه ده‌چومه گلکه‌ند و له‌ بن داره‌که‌ی خۆم، نه‌ختی
ئینگلیزیم ده‌ورده‌کرده‌وه، شتی له‌ کتیبی، گۆفاری، رۆژنامه‌یه‌کم ده‌خوینده‌وه،
جاروباریش باسی شه‌ر و براکوژی ده‌هاته‌ گۆرئ.

چ وه‌رزئ، چ سالی هینده‌ی ئو وه‌رزه هه‌ستم به‌ ته‌نیایی و بی دۆستی
و هاوړیتی نه‌کردوو، فازیل، براده‌ری مندالیم براده‌ری گیانیم، به‌ چیا
که‌وتبوو، بن سه‌ر و سو‌راخ، نه‌مه‌زانی که‌وتۆته کوئ، له‌ کوئ سه‌نگه‌ری له
براکانی گرتوو، له‌ ترسی گولله‌ی براکان خۆی له‌ په‌نای چ به‌ردیک

شاردۆتهوه، دلم زور پتوهی بو، خهونی ناخۆشم پتوهی دهدی.
هاورپتیهکی دیم ئەویش له چیاوه و له شهپری براكانه، ئەو كورهم زور
خۆشدهویست، ئەو كورپهیه كه له دواى سهردانهكهى بتركوتن، جینهكى واى
له دلئى من گرت، كهس جیتی وی نهگرتوه، ئەو كورپهى بهر له چیا كهوتن،
ناوی له خۆى نابوو شالوو، له دهمی مالاواى به پیکه نین و زمانگرتنهوه
گوئی:

ئهگەر نهگه پامهوه، جاروبار یادم بکه.
وا له ئیستاوه له گلکه ندی یادى دهکم و جاروبار دهپهینمه ناو قسانهوه،
له دلهوه نزای بۆ دهکم له گوللهی برا و نهیار به دوور بئ. خهونی ناخۆش
بهویشهوه دهبینم.

ئهو وهرزه ههوال ههوال ناخۆشییه، كهس له زاری كهسهوه ههوالئیکى
خۆش نایستى، له چیاكان برا برا له خوین دهگهوزینى و ههوالى خوین
بهروه شار ریچکه دهبهستى. پیاوه دهنگرهكهى ناو رادیوی سهریش
ههیشه زاری شهپری دهگهپئ، جارى پهریزپاکى و کوشتوبرى براكان دهدا،
ههینى ئهگەر ئهو پیاوهم دهستکهوتبا، دوور نهبوو منیش ببه براكوژ و
قورقوشم له قورگی کردبا. ههر ئهو نهبوو وابئ، هه رادیویهکی سهریت
دهکردهوه، خوینی برای رهوا دهکرد.

لهو لایهشهوه له بهرهى شهپری قادسیهوه، رۆژانه تهرم دههاتهوه، شار
یهکپارچه پرسهیه، کهم ژن دهبینى رهشى نهپۆشیبئ، کئ ههیه تالوو و
زوخواوی رهشى شهپری نهنۆشیبئ. له ههموو لاش راوه پیاوه، ئهوهى چۆته
تهمه نیشهوه و کهلکی سهربازیشى نهماوه، دهپیت بهرگی (سوپای میلی)
له بهربكات، پیتستر ئهو شته نهبوو، كهس ئهو ناوهى نهیستبوو، ئهوهى تا
ئىستا شهپر نایگریتهوه، پیری پهککهوته و قوتابیه، کئ دلئى ئهوهش ههتا
سهره!

ئهو وهرزه ناوهیه، دلته به چى خۆش بئ! بهلام ئیدی ژيانه، ناچارى
بههانهیهکی بۆ ببینیوه، دهبن كهشیکى وا چیکهى، خۆت رادهستى دهپتی
ژيان نهکەى. من به کهم کهم کارکردن و نهخت نهخته خویندنهوه و ناوه

ناوه چوونه سینه‌ما خۆم خه‌ریککرد و گه‌یاندمه ده‌می خولی دووهم، له وانه‌ی ئینگلیزیش رزگارمبوو، ترسی وهرگرتنم نه‌ما، نمره‌ی کۆلیژی ده‌هینم، ئه‌ویش له سایه‌ی بیرکاریه‌وه، ئاخ‌ه‌له‌م نیه و سه‌دی خۆم مسۆگه‌ره، تا ناو ده‌رده‌چئ، بزانی‌ن چۆن ده‌بیت، هه‌ر هه‌والی ناخۆش نیت.

ئه‌وه هه‌واله‌ی لێی ده‌ترسام گه‌یشت.

ته‌رمی سێ چوار پێشمه‌رگه‌ و له‌ مزگه‌وته‌که‌ی به‌حرکه‌...

ده‌بی ناسیار نه‌بن؟ هه‌ر ناسیار!

یه‌کیان ئه‌و کورپه‌یه‌که‌ له‌ کیفاحه‌وه بووه شالاو و چه‌کی کرده شانی و به‌ چیا‌که‌وت، ئه‌و کورپه‌ی هینده‌ له‌ به‌ر دلان، هینده‌ بزۆز بوو، ناخ‌رێته‌ ناو رسته‌انه‌وه، رسته‌ی من له‌ باسی وی وینه‌ی وی زمان ده‌گرئ و ئه‌وه‌ی ده‌یخوازئ، بۆی ناگوتئ.

له‌ به‌ری به‌رانه‌تسی، ئه‌و دی‌وه‌ی داری شه‌ه‌کرانی، ئه‌و داره‌ی له‌ ئه‌فسانه‌یه‌کی ناسکدا خۆی به‌ری خوینه، هه‌وکه‌ له‌ دووره‌وه دیدقانه‌ به‌ سه‌ر شه‌ری خویناوی براکانه‌وه، له‌و ئاقاره‌ ده‌سته‌یی پێشمه‌رگه‌، شالاویشیان ده‌گه‌له‌، نیازیان هاتنه‌ ناو شاره‌، ده‌سته‌یی پێشمه‌رگه‌ی به‌ وان نه‌یار، رییان لێده‌گرن، ده‌که‌ونه‌ شه‌ریکه‌وه تیری تیناچئ، شه‌ر درێژه‌ ده‌کیشئ، براکان خوین به‌رچاویانی گرتوه‌، تینووی خوین، تا خوین نه‌رژئ، تا له‌ خوین نه‌گه‌وزین، سه‌نگه‌ر چۆل ناکه‌ن، ده‌سته‌ی شالاو ده‌ور ده‌درین، ده‌زانن تیکه‌وتن، ده‌زانن تیده‌چن، به‌لام ده‌ست ناده‌ن و تا دوا فیشه‌ک ده‌جه‌نگن، ئه‌وه‌بوو شالاو و سێ چوارئ له‌ خوین ده‌گه‌وزن.

حوکه‌مه‌ت که‌ به‌ دیار شه‌ری براکانه‌وه بزه‌ی سمیلی دیتئ و له‌ خوای ده‌وئ تا یه‌کتر ده‌برنه‌وه، بنی نه‌یه‌ت و هه‌ر ئیره‌ نا، هه‌موو جئ بگریته‌وه، ئه‌وه‌ی خۆی پیناکرئ، ئه‌وان بۆی بکه‌ن، دوا‌ی برانه‌وه‌ی ته‌قه، ته‌رم ده‌کیشیته‌وه، ئه‌وه‌تا ته‌رمی چه‌ند کۆمۆنیستی له‌ مزگه‌فتی فرێدراون، یه‌کیان هاو‌ریکه‌ی منه‌، شالاوه‌.

هه‌ر چۆنی بوو، که‌سوکار وهریانده‌گرنه‌وه، شالاو ده‌به‌نه‌وه موورته‌کی زید، ئه‌و گونده‌ی به‌ کور و کچه‌ ئازاکانی خۆیه‌وه ده‌نازئ، له‌ شاریش، به‌

دزیه‌وه، دوور له چاوی به‌عس له مالټی‌کی لاجه‌پ سووکه پرسه‌یه‌کیان بؤ دانا، من به ترس و له‌زه‌وه تا نزیك پرسه‌که‌ی چووم، ترومیټلیکی جاشان گه‌یشته سهرم، وهک بلټی بزائن ده‌چمه پرسه‌ی کومونیسټیک، پیس تییان خوړیم، ورته‌م لیوه‌هاتبیا ده‌یانکوتام، رټیم گوړی و گه‌رامه‌وه، جاش نه‌یانه‌یشت له پرسه‌ی هاوړی جوانه‌مه‌رگه‌که‌م تاوی دانیشم.

شالو چوو، بووه خه‌ونی شه‌وان، به‌لام وینه‌که‌ی ما، له ناو هاوړیانی ده‌ستاوده‌ستی ده‌کرد، له ناماده‌یی پیشه‌سازی که خوی قوتابی نه‌وی بوو، وینه‌که‌ی وا به دار و دیواره‌وه. کورټیک له‌وانه‌ی ده‌ستی له هه‌لواسین و مانه‌وه‌ی وینه‌ی شالو هه‌بووه، دره‌نگ، زور دره‌نگ پیکه‌وتم، عومه‌ری کوړی خدر کاکیل بووه، نه‌و خدره له شه‌ری هه‌ندرینه‌وه، سال سال، شه‌ر شه‌ر، به قاره‌مانیتیدا هاتبوو، مزلگه‌کانی سه‌ری سیرین و کوسپی سپی و زوړیدی دیدفانن به سه‌ر نه‌به‌ردیه‌کانیه‌وه، نه‌و قاره‌مانه‌ش له گولانی هه‌مان سال له شه‌ری گرمی براکان بووه گولاله‌یه‌کی خونین، له شیوه‌ی تابلو به سه‌ر به‌ردیکی بولټی به‌روکی قه‌ندپله‌وه.

شالو که بؤ شه‌ری به‌عس رووی کردبووه چیا، هه‌ریش وابوو له‌ویوه بؤ خویندن بگاته رووسیا، به ده‌ستی براکان چوو، چ خه‌میکی گه‌وره‌یه، چ به سوییه نه‌و مه‌رگه، مه‌رگ به ده‌ست برا، چیم له‌ده‌ستدئ، هی له یادکردنه‌وه، هه‌ر ده‌بی بلټیم دوا خه‌مم بیټ، به دوایدا نیت، بیرمدئ دوا‌ی مه‌رگی شالو، زور بیرم له فازیل ریحانه ده‌کرده‌وه و ده‌مگؤ:

نه‌ویش به ده‌ردی نه‌و نه‌چئ.

دوور بئ، نه‌وه چیه به دل‌ی مندا دئ!

وا دیاره ساله‌که‌ی هه‌ر نه‌هات نا، تووش و شوومیشه، تووش به به‌لا و نه‌هامه‌تی، سالی ره‌ش‌بگیری و ره‌شه‌کوژی و بی سه‌روشوینکردنی به کومهل.

حهزم له کاری دیواری بلوک نه بوو، نژیک بوو، هه له و بهری مالی مه، دیار بوو دوو کریکاری نه هاتبوون، وهستا زور نیگه رانیان بوو، دهیگو: هه بی نه بی شتیکیان لیقه و ماوه، هه موو روژی له پیشه من له سهر ئیشن. بلوکی وهرده گرت و دایده نا و چه کوچیکی دهگه یاندی دهیگوته وه: ئه وانه که هه رییان دا، سه ریشی له سهر دانین، دهیبه نه سهر، تووشی شتی بوونه.

گاسی چه مه نتوی ده کرد و دهیگوته وه:

ئه وشق خهونی زور ناخوشیشم دیت.

وهستا تا دره نگیش تیچاویکی هه له ری بوو.

ئه و دوو کریکاری وهستا و نیگه رانیان بوو، بارزانی بوون، له وانه ی حوکمهت به زور له قوشته په ی خوار هه ولیتری ئاکنجی کردبوون. ئی، بۆ شهوی بوو یان روژی دواوسی، هه وال هات، زار له زاری دهگپرایه وه:

بارزانی ته نها مینیه یان ماوه، هه رچی نیرینه یه سوار زیل کران، ته نها حوکمهت ده زانی به ره و کوئی.

راسته، راست نیه؟ ئه و چند هه زار بارزانیه بۆ کوئی؟ بۆچی؟ شتی وا ری تییده چی؟

شار بووه شاری پرس و سه رسورمان.

هه واله که راست ده رچوو، بارزانی مندالی وردیله ی لی ده رچی، ده نا نیرینه ی تییدا نه ما، له ده دوازه سالیه وه تا حه فتا و هه شتا، ئه وه ی کیرمیز بوو، بار کراو به ری پردیدا باژو، بی سهر و سوراخ مان.

لیره وه چیرۆکی ژن و منداله بارزانیان ده سستیده کات، ئه و چیرۆکه ی مه گه ر قه لات بکاری به ده نگ و ره نگه وه بیگنریته وه، ئه ز ئیستا نا، با بگه مه زانکو، هه یینی هه ندی دیمه نی پیشانده ده مه وه، به ر له زانکو و چاکه شتی له دیرۆک ده ور بگه مه وه.

ئه ز زوو بستنی مندال بووم، شه ره فنا مه م خوینده وه، هه ر ده بی زمانه که ی رایکی شایم، وه رنا زه حمهت بوو له و ته مه نه گچکه ئه و کتیبه قه به و ئالوزه پر

پهراویزه له بهراییهوه تا دیماهی بخوینمهوه، ئا، زمانهکهی توند گرتمی و بهرینهدام، زمانیکی رهوان و پاراو هرچهنده له زور وشه تینهدهگهیشتم، بهلام ههستمدهکرد شیرنن، مالی ههژار ئاوا بئ، شهپهفنامهی شهپهفخانی پی دورکردمهوه، وای کرد بیسته یهکه م کتیبی دیرۆکی له دیرۆکی خویندنهوهی من، دياره دواتر جارێکی دی بۆی گهپامهوه، له شهپهفنامهوه چهزم چووه کتیبی دیرۆکی، ههچیم له بارهی کوردهوه دهستکهوتبا، بازمهدهدا له سهری. رۆژ ههبووه له سبهینوه تا دانگی ئیوارێ له باخی کتیبان سهرم به سهر دیرۆکهوه بووه.

بهرم لیگرت، له دیرۆکی میرانی سۆران و بادینان و بۆتان و ئهردهلان و بابان و گاوان و ئهوانهوه پیداهاتم، یهک یهک ئاوام دهکردن، بیرمه کورد و کوردستانهکهی محهمهدهمین زهکی زور ماندووی کردم، رینووسینکی کۆن و نارێک، زمانهکهش، شهپهفنامه له کوئ ئهوه له کوئ؟ زور به زحمهت تهواومکرد، بهلام زور چێژم له زمانی شوپشهکانی کورد وهگرت، ئهوهی عهلابدین سهجادی دهلیم، ئهمن ههینیش له خویندنهوهی کتیبان ئهگه زمانهکه رهوان نهبا، لئی بیزار دهبووم، ههه له وه سهروبهنده کتیبیکیشم له بارهی میدیاکانهوه خویندنهوه.

ئهوجا بهری خۆ دئ، لهوه دیرۆکه چی دهبینی؟ چیت پێ دهلی؟ بۆنی چی لئیدی؟ وام لیهات خۆزی به کهسێ بخوازم که لاپهپهیهکی لهوه دیرۆکه نهخویندۆتهوه، که دهبینی رووت نایی سهرهلبینی، سهراپا کوشتوکوشتاره، سههرپهزه له قارهمانیتی و بویری، بهلام له خۆفرۆشی ناپاکی سهرشاره، دیرۆکیکه نیوهی پتر براکوژی، دیرۆکیکه دووباره، هینده دووباره له فیلمیکی سهه جار لئندراوه دهچئ.

وهبیرمدئ له ناو دیرۆکی کۆن و نوئ، پهپ پهپ دهگهپام، له دواي قارهمانیتی وا دهگهپام تا بۆ خۆم بیکهههیمای بهرهنگاری، بیکههه سوارچاکی ناو خهیاال و شیعهر و گۆرانی، سهروکی بی کهمی پیداهه لگۆتنی لی بئ، نهمدیتهوه، زور گهپام نهمدیتهوه.

تاکه کهس که پێی سهرسام بووم و هههمیشه له ناو برادهرهکانم باسم

ده کرد و پيمدا هه لده گۆ، سمکۆ بوو، پيمو ابوو سوار چاکه چه له نگه که ی
دیرۆکی کورده واریه.

ئێ، دیرۆک له وێ، سمکۆ له وێ، وا ده پۆم به ره و زانکۆ.
به لام به ر له چوونه زانکۆ ئیواره یه کی ناسکی پایزی هه یه، ئیواره یه ک که
دنیا م لیوه ی دی، وا چاکه پیشانییده مه وه.

له سینه ماوه بۆدیتنی دنیا

تا ئه و ئیواره پایزیهی به سهر دیاریی ئاسماندا که وتم، من تهها له گۆفاری رووت و هه ندی گرتهی کورتی سینه مایی ژنی روتم دیتبوو، چهند جاریکیش له خه ونی نهختی تمام کردبوو، خه ونی به کهم به ژنه جوانه شه له که وه و دوا خه ونیش به ئامیزی که و یاره وه.

له سینه ما ده که پیمه وه، روژ زهردهی ماوه، ده رویش برابم له سهر بانگدانه، په له مه بگه مه مائی، فیلمه که وای خواست چه ندی زوووه خو بگه یه نمه سه رشورک، من دوا ی دیتنی فیلمی وا، خو م پیرانه ده گیرا، یه کبسه ر خو م به ئاوده سستی مزگه فتیکدا ده کرد، به لام ئه م جاره خو م گرت و هه لمگرت، هه ستمکرد ده نگیک له په نهانه وه ده ئی:

له و گۆره ی مه پێژه، بۆ منی هه لگره.

داخوا ئه و ده نگه کی بی؟ تو بلی ئه و دنیا یه بی که له خه ونیش جوان

نه مدیوه!

گرته که ی سینه ما زور دلکیش و که مه ندکیش، هه ردووکیان رووت و قووت، له ئاو و ماینه که رووتتر، ماین به سهر لمدا نه رم نه رم به ره و که نار ده رو یی، کوره که ی له پیش خو ی سوار کردبوو، وه های ده گوشی، هینده ی نه مابوو له ناو ده ست و ئامیزیدا بتو یته وه و برژیه ته ده ریا وه. که چه وه ک بلی له کر نووشدا بی، پرچی خاوی به سهر ملی مایندا ها تبوووه خوار ی و تیکه لی بژ بووبوو، کوره ش خو ی به سهر دادابوو. ماین گه یشته ده ریا، ئیستا ئاو تا بن زگی ها تووه، پیی کوره و که چه له ناو ئاو ی ده ئی ماسینه. ماین بۆ تاوی له جتی خو ی وه ستا، به لام هه ژانی کوره و که چه ئه ویش ده هه ژینن، زوری نه برد ماین سه ری رووه و که نار وه رسووړاند. ئیستا که چه و کوره له سهر لم له سهر گازه ره ی پشت راکشاو ن، وا دیاره له سهر پشتی ماین سه رجییی

خۆيان ته و او كر دووه.

له سینه مای سیروانی بن قه لاتینوه تا گه یستمه وه گه رهك، له خه یالی سه رجیئی سهر پشتی ماینه كهی ناو ده ریا بووم و كچه كهم توند له نامیز گرتبوو، خو ئەگەر ئاماژەى ژنه كهی سهر كۆلانی ئەو سهر نه با، من له و نامیز و خه یالە نه ده بوومه وه.

له و كۆلانه ژنئى هه بوو، له ته مهنى هه یینی ئەو كچه ی له (ئه میره كهم) ی فواد ئەحمەد له جیاتى گۆلبه هار لیتو ده جوولینئى، هه ر له بهر هه ندیش، هه ندئى گه نچ ناویان له و ژنه شوخه نابوو ئەمیره كهم، خو ی ناویكى ناسكى كوستانى هه بوو.

له دوو سئى كه سم بیستبوو، ئەو ئەمیره بیدلئى خو ی ناكات و دلئى چ كورئى له خو ی ناكات و ده ست به رووی كه سه وه نانئى، به لام من باوه رپم نه ده كرد، ئاخى شتى وای پنه وه دیار نه بوو، جگه له و دوو سئى كه سه ش، كه س به و شتیوه باسى ئەو ژنه نازداره یان نه ده كرد، هئى له هه ندیش من چه ند جارئى له بن چاوانه وه به چاوى خراپ سه یرم كر دووه، به لام ئەو وهك ئەوه ی مندالئى لئى بپروانئى، وا باگۆی داومه ته وه، جارى دواى نه بئى، هئند به توورپه یى چاوى له چاوم بپرى، له رزم هاتئى، پئشتر له چ چاوى توورپه یى وام نه دیتبوو، له و رۆژه وه نه مده وئیرا ئاورپیشى لئى بده مه وه.

با دریزه ی نه ده مئى و رئى له خو م دوور نه خه مه وه و زوو دنیا ببینم! له دووره وه دیتم، ئەمیره كهم له سهر ده رگا راوه ستابوو، ئەو كۆلانه درئز و به رینه چۆل و هۆله، بپۆ ژوانى لئى به سه ته. نزیکه و تمه وه، نه وئیرام له بن چاوانه وه ش لئى بپروانم، دوو سئى شه قاو له ئاستى وى ره تپووم، به ده نگىكى ناسك:

كورپه، تو...

داخوا له گه لئى منى بئى! ترسام، وستم پئى هه لئینم، ناسكتر و نه رمتر له جارى پئشى:

راوه سه ته.

زخام دا بهر خو م و ئاورمدايه وه، به ئاماژه ی چاو و په نجه، تئنگه یاندم

بچمه خانووه که ی ته نیشتیان، خانووه که تیکدرابوو، له گژ چاککردنه وه ی بون، هیشتا سه ری نه گیرابوو. باشه بۆچی ده منیریتنه ئه و که لاوه یه؟ چی لیم ده وئ؟ به په ندیکم نه بات! چاویکم به ده ورو به ردا گیرا، دلیم نه شکاند، تو بلن فرمانه که م به جیهینا، ئاخر من ده میکه چاوه ریم ئه و ژنه فرمانیکم پینکات، ئه گهر بلن:

خۆت به ئاگر داده.

له گینه بن دلیمی نه که م. پینیه کم له سه ر ده رگای چاوه سه ر نه گیراوه که بوو، ئه ویش به پرتا و خۆی به ژوریدا کرد، زور ترسام، له خۆوه خۆم بۆ چه قۆبئ ئاماده کرد.

ئه و په ریه ئه و دیاری ئاسمانه، به کراسینکی ته نکه وه باوه شی پیندا کردبوو، منی زا ره تریک چاوه رئ بووم چه قو ده ربینئ و له که له که م رابکات، باشه من بۆ میتشکم لای چه قو بوو!

دوای چه ند چرکه یئ، گهرمی له شولار چه قۆی له بیر برده وه، نه ترس ما نه شهرم، شینتانه تو بلن گورگانه که وتمه گوشین و مژین و... ههر کئ له جئ من با، له من که متری به (ئه میره که م) نه ده کرد، له شیوه ی کوریه ی سه ر ماینه ی ناو سینه ما له پشته وه ئامیزم پیندا کرد، ئه و خۆی وای ویست، نه یویست راکشن، که می خۆی کوور کرده وه، ماچ و راموسان و سه رجئیی به پتوه، هه مووی دوور نیه دوو خوله کی خایان دئ، کاتئ دهنگی مه لاهات، هیشتا نه گه یشتبوومه ترۆپکی چئژ، ئه و چئژه ی له خه ونیش نه مدیتبوو، به خه یالیش وینام نه کردبوو.

ئه میره که م، پرچی خۆی ریکخسته وه و گوتی:

هه رئ بده ئه وه ی دیت، له کن که س باسی نه که یه، ده نا لیت خۆش نابم.
گوتم:

بی خه م به.

ئه و له پینشه وه چووه ده رئ، چاویکی به کۆلندا گیرا، گوتی:

خیرا برۆ، که س له کۆلان نیه.

ئه و شه وه تا ده می مالنوو ستنانیش چه ند جارئ چوومه وه سه ره کۆلانی

مالی ئەمیرەكەم، نزامدەكرد سەری بێنیتە دەری و سەر لە ئیوارە دووبارە بێتو، نەهات. ئەو شەو تا مەلای سپێدە خەو نەچوو، چاوم، موچرکەى ئۆخۆنى ژن بە لە شمدا دادەهات. ئەو شەو لە من بوو، سأل، بنی نەدەهات، وەك بلیی خۆر كەوتبیتە ناو زگی دێو، ئەو خۆرەى لە هەقايەتى دێویك قوتیدا، دواى سالى هینایەو، هەلنەدەهات و هەلنەدەهات. دەمویست رۆژ بێتو و ئەمیرەكەم بێنمەو و تیر لە جوانی بروانم، وینەى روخسار و لەشولاری لە چاوم بنەخشینم، ئەو لەشولاری هەر من دەزانم چەند ناسك و نەرم بوو، چەند پڕ و پڕ گڕ بوو.

سالىكى برد تا تاو كەوت، یەكپى بەرەو ئەو، ئەو شوینەى دوینى سەر لە ئیوارى دنیاكەم تیدا دی، ئەو هەى خۆشت دەو بېینى. برۆ، وەرە، لە بن سیلەى خانووان راوێستە، خۆ بدە بن دیوار و دارتیل و سینیەرى داران، نیە، ئەمیرەكەم دیار نیە. نیوهرۆ رۆی، ئیوارە داها، نەبوو، ئەو ژنە سەرى لە دەرگا دەرناھینا، لە دایى خۆ دەمگۆ:

رەنگى بە شەرمدا كەوتبیت، نەیهوى بمدین.

دوو رۆژ و دوو شەو، بوومە سەگى پى سووتا، ئەو ناوهم كوتایەو، ئەمیرەكەم نەدى و نەدیتەو، سەرى سینیەى بیستم مالیان تیكناو و باریان كرددو، بۆ كوئى؟ پینەكەوتم، روویان لە كوئى كرددو، بارگەیان لە كوئى خستوو.

باشە، خۆ ئەو رۆژە نەمدى مالی لەو كۆلانە باربكات!

من تا دەرنگیش سویم لەو دەخوارد، ئەمیرەكەمى دواى ئیوارەى راموسان و سەرچینیم نەدیتەو، تا بزانم وەك ئەو هەى بەر لەو ئیوارەى، یان!!!

لەو سەروبەندە زۆر بە تاسەو بووم فازیل ریحانەى بە چیا كەوتوو بېینم، تا پى بلیم:

منیش بێو هەى دەرهمىك بەم، دنیاى دى، دنیاكە زۆر جوانتر لەو دنیاكەى تو لە مووسلى دیت.

هەینى گۆتەیهك لە سەر زاران بوو:

ھەر كەسى چ نۆرىنە، چ مېيىنە، تا سەر جىيى نەكات، دىنباي نەدىوھ.
ھەرىم بىردە سەر و كەس لە زارى منەوھ، ئەو ئىوارەيەي نەبىست، ئەو
ئىوارەيەي دىنباي دىت.

دواي ئەو ھەموو سالە، لەو چەند دىرە گرتەيەكى تەمومژاويى ئەو
ئىوارەيەم پىشاندايەوھ، بە شىوھەك كەس ئەو كۆلانە نابىنئەوھ،
كەس(ئەمىرەكەم) نانا سىتەوھ، ئەو ژنەي دواي ئەو ئىوارە بەھەشتىە بارگەيان
تىكنا، نەمزاني بەرەو كوئى لىياننا و لە چ وارىئ نىشتەوھ.
لە ھەيىنوھ تا ھەو كە، ھەر دەمى ئەو ئىوارە پايزىە رەنگىن و ناسكەم
بىردەكەوئەوھ، دەپرسم:

ئەو ژنە بۆچى ئەو چاكەي دىنبايىتى! لەگەل كردم؟ تۆ بلىيى زگى
پىمسووتابى! ھەرچى بى چاكەيەكى كرد، نادىتەوھ.

دىتەوھ بىرم، دواتر بە گۆرپىنى ناو و كات و شوپىن، ئەوم بۆ برادەرىكى
ئۆلدار گىرايەوھ، بە راستىەكى تىكەل بە گالئە گوتى:

لە سەر ئەوھ لە دۆزەخى بە سى ئاگر دەسووتىت:

ئاگرى زىنا، ئاگرى دواوھ، ئاگرىكىش لە سەر ئەوھى مەلا بە سەرتا
بانگىداوھ و لە سەرى ھەلنەستاووت و دەستت لىي بەرئەداوھ.
گوتم:

دواوھكە نا، چوونكى پىتەوھ بوو، بەلام لە دواوھ.
چەند سالى دواتر ئەو ژنە لە كىتپى (بە رىي كۆچبارا) دەبىنمەوھ.

به ره و زانکۆ

ئەو رۆژەى ئەنجامى ئەزموونمان وەرگرتهوه، بیرمه گانزندهى من تهنها له نمرهى بیرکاری بوو، ئاخىر دلنیابووم بايى سەدى ریکم ولامداوتهوه، من له سەرەتاییهوه له ماتماتیک و بیرکاری هەر وا هاتووم، دەمگۆت:

نابى، ئەو نمره هى من نیه، نمرهى بیرکاری ههلهیه.

بیرمه، نازانم کى بوو پرسى:

ئەو پرتهوبۆلهت له چیه، له بیرکاری چهندت وەرگرتووه؟
گۆتم:

نەوت و هەشت.

باوهرى نهکرد، له دەستى وەرگرتم، چاوى زهقبۆوه، گۆتى:
ههتیم، به راستى ئەتوو کهرى.

من دەبوو سەد بهیتم، ئیستاش خەفەت له و دوو نمرهیه دەخۆم و دەلیم:
داخوا له پهلهپهلى له کوئى ههلهیهکى دوو نمرهیییم کردوو.
ئا، بیرمهکهوتهوه، سهرتیپی هاوړییم به گالتهوه گۆتى:
+ دهزانى دوو نمرهکەى تۆیان داوته کى؟
-کى؟

+ کاک عودهى.

- رى تیندهچى! واته دوو نمرهه عودهى بردى.

+ ئەدى کوو، ئەگەر له تۆ دوو له و سنى له... نمرهیان بۆ کۆنهکردبیتتهوه،

چۆن یهکههه دهبوو؟

ئەو ساله عودهى کورپى سەدام که باوهړناکههه له پۆلى شهشههه کتیبى
قوتابخانهى کردبیتتهوه، یهکههه عیراق بوو.

دواتریش ههشت نۆ ده سالنى دواتر، له کوردستانى ههندى له وانهى

سهره گوریسیکی دهسه لاتیان که و ته دهست، چاویان له عوده‌ی کرد، بی
ئوه‌ی هینده‌ی ئه‌ویش سهر به سهر کتیدا دابگرن، به شه‌و و روژئ
ده‌گه‌یشتنه زانکۆ و...

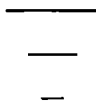
ئێ، ئه‌وه له‌وئ و لئی گه‌پئ، که‌لکی دارتیوه‌ردانی نیه.
هه‌وکه من وا له‌پیم، ناو هاتۆته‌وه و ده‌لین به دیواره‌وه هه‌لواسراوه،
هینده په‌له‌مه، دیته سهرم له پاسکل دابه‌زم و به پینان غاردهم، پیموابوو پیم
له پاسکل خۆشتر دهبه‌زی، به دم ریوه نزاده‌که‌م:
له‌و کۆلیژه‌ی نزیک مالی خۆمانم له به‌شی کوردی وه‌رگیرابم.
دیاره‌یه‌که‌م هه‌لێژاره‌ی من ئه‌وییه، ئه‌ویشم له سهری سهره‌وه، له پیش
هه‌موو جینان نووسیوه.

گه‌یشتم، دنیا رژاوه‌ته ئه‌وئ، لا دیواریکی درێژ به ناو پرپۆته‌وه، تا
ده‌گه‌یتئ و ناوی خۆ ده‌بینیه‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌بی، کاتیکی زۆری ده‌وئ. وا
ده‌گه‌پیم، گویم له جوین و گازه‌نده‌یه، وا دیاره‌خه‌لکیکی زۆر ناوی له چ جی
نه‌هاتۆته‌وه، که‌سی ده‌لی:
هه‌موو لۆ سهربازی...
که‌سی ده‌لی:

مه‌به‌سته‌که هه‌ر ئه‌وه‌یه، ده‌نا که‌ی بووه، نمره‌ی وا له چ جیه‌که
وه‌رنه‌گیرئ، ئاخ‌ر... پار له... وه‌رگیرا.

منیش ترسم لێنیشتم، هه‌رچه‌نده نمره‌ی من زۆر له‌و نمره‌یه‌ی ئه‌و کوره
گۆتی، زیاتر بوو، به‌لام ترسام هی منیش وه‌رنه‌گیرابن.
بگه‌پئ، بگه‌پئ، له ریزه‌ ناوئ له دووره‌وه نیوه ناسینئ ناسیمه‌وه، ئاخ‌ر
ناوی ئیمه له خۆمه‌وه تا باپیری بابم، چوار نا‌هه‌فت ناوه، ئۆخه‌یش هه‌وه،
نزام گیرا، ئه‌و جیه‌ی دل ویستی، ده‌ست گه‌یشتم.
ئه‌و روژه دلم زۆر خۆش بوو، له خۆشیا پیم به زه‌ویه‌وه نه‌ما‌بوو،
ده‌فریم، خه‌می وه‌رزه‌ خه‌مینه‌که‌م له دل نه‌ما‌بوو. چومه سه‌مه‌رقه‌ند،
سه‌مه‌رقه‌ندی خه‌یال، له‌ویوه، به دم شه‌ه‌ریاره‌وه، له خه‌یالی مه‌ستان ژیا‌نی
زانکۆم به دلی خۆم، هیل هیل، کۆلان کۆلان ده‌کیشا و ده‌نه‌خشاندا.

جاری لای ئیوهم خوش، ئەگەر مەرگ نەگات و ھەزی گێرانەوہ بنی
نەھات، پەیدادەبمەوہ. سێ چوار سالیکی دی تەمەن و ھەندیکی پیتشتیش کە
خۆیان نەدا بە دەستی گێرانەوہ، دەگێرپمەوہ. زۆر سەرە کۆلانی شار و
دەریی شار دەگێرپمەوہ.
ئەو کچەش کە بەینی جینی کەویاری گرتەوہ! ناوی ئەویشم گۆری و
کردمە ئەلیزا، کۆلان کۆلان بۇ خۆمیان دەگێرپمەوہ.

Kollan Kollan Gêrranewe

Kerîm Kake

(کۆلان کۆلان گێرانهوه) یادوهه رییه، گێرانهوهی دیتن و بیستنه، پێ به پێ به پێی کات پێدا دی، لێ لێره و لهوێ جاروبار گهرا نهوه و بازدانێ تێده کهوێ. به راییه که ی له مندالیمه وه، له ته مه نی چوار پینچ سالیمه وه سه ده کات، له هه زه تی لاویم بنی دی. کتیبی کۆلان کۆلان گێرانهوه له چوار بهرگ پینکدی: بهرگی یه که م (۱۹۶۸- ۱۹۷۴) بهرگی دووهم (۱۹۷۴- ۱۹۸۰) بهرگی سێیه م (۱۹۸۰- ۱۹۸۳) ده گێرته وه و بۆی ده گه رته وه. بهرگی چوارم (۱۹۸۳- ۱۹۸۶) ده گێرته وه. ئیدی له وێوه پشت له کۆلان و روو له چیا ده که م و له گه ل خوێنه ری خو خو هه لده ده ی نه ناو (گوله ستیره کان کوژانه وه) وه.

کۆلان کۆلان گێرانهوه هه رچه نده به زنجیره ی کات وێک گری دراون، به لام خوێنه ر له زۆر بابته و ناو نیشان ده کاری پیره و ی زنجیره ی کات نه کات، دلی چوو ه سه ر هه ر بهرگیکی، با له وێوه ده ست به خوێندنه وه ی بکات.

کافکاف

هه ولێر- پووشپه ری ۲۰۲۰

Mem u zin cultural center

memuzin20@gmail

Mem u zin

ناوهندی روشنیوری مەم و زین